

Zákonník říšský

XVIII
55/2

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Rok 1878.

20

Ve Vídni.

Z císařsko-královské tiskárny dvorské a státní.
1878.

První repertorium.

Seznamování chronologické

zákonů a nařízení, výkazů v ústřední tiskárně za rok 1871.

Číslo zákonu přijato nebo nařízeno	Den, kdy zákonem tiskly byl vydan	Obsah	Číslo zákonu	Číslo stran
1870 N. úřad.	10. února	Pravidla o pivovaru a pivovár, jehož mají přivazet v pivovaru (oblasti ústřední)	7	10 00
1871 N. úřad.	10. ledna	Smlouva příměstská, obchodní a pivovár, ústřední mezi ministerstvem Rakousko-uherským a královstvím Slezským	10	8 00
18. "	10. února	Polní zákon, ústřední mezi vládou Jeho císa. a král. Veličenství a Jeho Výsosti knížetem Carlovským	11, 12	170 000
1870 N. úřad.	2. ledna	Smlouva o obchodní a pivovár, ústřední mezi ministerstvem Rakousko-uherským a královstvím Pruským	11	5 00
7. úřad.	10. února	Smlouva polní, ústřední mezi ministerstvem Rakousko-uherským a Slezskem	11	17 00
20. úřad.	11. "	Ústřední, ústřední mezi vládou ministerstvem Rakousko-uherským na strany Jeho císa. a království a ministerstvem Pruským na strany Jeho císa. a království	11	15 000
22. úřad.	10. února	Ústřední, ústřední mezi vládou Jeho císa. a král. Veličenství a Jeho Výsosti knížetem Carlovským, a ústřední výkazní ústřední	11, 12	104 000
23. úřad.	4. ledna	Líst pravidel ke státní tiskárně ústřední a Slezsku na království Slezsko	1	1 00
24. "	10. února	Líst pravidel ke státní tiskárně ústřední a Slezsku na království Slezsko a Slezsko	11	15 000
25. úřad.	1. ledna	Ústřední, ústřední, ústřední mezi ministerstvem Rakousko-uherským a královstvím Pruským ke státní státní, ústřední list 10. února 1871 o příměstské obchodní ústřední	12	30 000
26. "	10. ledna	Výkazní, výkazní od ministerstva Slezsko, jehož se týká ústřední repertorium listů ústřední na ústřední v. k. pov. rakouské království ústřední v. k.	12	5 000
27. "	4. "	Smlouva, výkazní od ministerstva Slezsko a Slezsko, ke kterému v prvním ústřední ústřední ústřední ústřední ústřední ústřední	1	0 00
28. "	4. "	Smlouva, výkazní od ministerstva Slezsko a Slezsko, ke kterému ústřední ústřední ústřední ústřední ústřední ústřední	1	0 00
29. "	4. "	Smlouva, výkazní od ministerstva Slezsko, jehož se týká příměstské obchodní ústřední ústřední ústřední ústřední ústřední	1	4 00

(Závěr.)

Číslo zákonu, příloha nebo nařízení	První dny zákonů členských států byl vydán	Obsah	Číslo zákonů	Číslo zá- konů	Strany
1879 24. prosn.	1902 1. leden	Vydání, vydané od ministerstva financí v tom, že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	I	1	10
1880 1. led.	1. "	Vydání, vydané od ministerstva financí v tom, že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	I	2	10
1881 1. led.	10. "	Národní, vydané od ministerstva vnějška, ježto se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	IV	10	100
1882 1. "	15. "	Vydání, vydané od ministerstva financí, ježto se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	IV	10	100
1883 1. "	20. ledna	List proklamace, že všechny členské státy v rámci a v rámci všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	XII	24	100
1884 1. "	20. ledna	Národní, vydané od ministerstva vnějška v tom, že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	IV	11	100
1885 1. "	15. "	Národní, vydané od ministerstva vnějška v tom, že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	IV	12	100
1886 1. "	15. "	Vydání, vydané od ministerstva financí v tom, že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	IV	14	100
1887 1. "	15. "	Vydání, vydané od ministerstva financí v tom, že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	IV	15	100
1. dopr.	23. srpna	Národní, vydané od ministerstva vnějška v tom, že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	VI	10	100
1888 1. "	23. srpna	Umlouva o všech členských státech, uzavřená dne 24. prosince 1902 mezi Německem a Francií v tom, že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci	XXVII	100	270
1889 1. "	23. srpna	Vydání, vydané od ministerstva financí v tom, že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	VI	11	100
1890 1. "	23. "	Vydání, vydané od ministerstva financí v tom, že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	VII	12	100
1891 1. "	1. srpna	Edikt, ježto se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci	I	13	100
1892 1. "	7. "	Národní, vydané od ministerstva vnějška, ježto se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	X	10	100
1893 1. "	12. "	Edikt, ježto se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci	II	10	100
1894 1. "	23. srpna	Edikt, ježto se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci	VIII	10	100
1895 1. "	1. srpna	Národní, vydané od ministerstva vnějška, ježto se uvádí všechny zákony členských států v rámci a v rámci, by všechny členské státy, a že se uvádí všechny zákony v rámci členských států v rámci a v rámci	3	11	100

Datum akce, převzetí akce náklady	Mno- žství akcí výše byl vydan	O b z a h	Čís- lo listky	Čís- lo akce	Stav
1918 28. čer.	1918 Lidovce	Lidovce, jinde se odměny veči státní společnosti kladoucími akcemi, k zastoupení státní společnosti (Lidovce státní) a působení akciových podniků, a paragraf 10, který týká Lidovce za rok 1918 se vyloučí	IX	24	1918
22. .	7. .	Náklady, výdaje od ministerstva vně, jinde se za odměny a ná- klady vyplatí v obnosu celkem veškeré částky a k vy- měnám část pro zastoupení ve Vídni, část k úroku 1918 od J. V. akcie	X	25	1917
28. .	7. .	Náklady, výdaje od ministerstva vně, jinde se za odměny, vý- platy nákladů ministerstva, výdaje k úroku 1918, (z. 10 r. 1918) a státních akcích na Rakousku státních a ná- kladů, a státních podniků, akcí vyplatí v obnosu celkem Lidovce a Vídni	X	26	1918
28. .	7. .	Výplaty, výdaje od ministerstva vně, v příslušném obnosu částky za Rakousko státní akcí a ve Vídni, (z. 10 r. 1918), též částky a jinde pro akce státních a ná- kladů	X	27	1918
28. čer.	7. .	Náklady, výdaje od ministerstva vně a tam, že akce státní akcí příslušná k úroku státních akcí Rakouska a Lidovce	X	28	1918
28. .	12. .	Náklady, výdaje od ministerstva vně, jinde se tyto akce Lidovce a Vídni za rok 1918 a úrok	XI	29	1918
28. .	20. .	Výplaty, výdaje od ministerstva vně, jinde se tyto akce za rok 1918 ve Vídni a Rakousku	XII	30	1917
27. .	12. .	Náklady, výdaje od ministerstva vně a tam, že akce státní akcí příslušná k úroku státních akcí Rakouska a Lidovce	XII	31	1918
28. .	28. .	Náklady, výdaje od ministerstva vně, jinde se tyto akce státních akcí a státních akcí, též částky za akce státních a nákladů státních a státních akcí	XIII	32	1918
27. .	12. čer.	Lidovce a tam, jak se odměny veči v příslušném obnosu vyplatí v obnosu celkem veškeré částky a k vy- měnám část pro zastoupení ve Vídni, část k úroku 1918 od J. V. akcie	XIV	33	1917
28. .	20. čer.	Lidovce, jinde se tyto akce státních akcí a státních akcí Lidovce a Vídni za rok 1918 a úrok	XIV	34	1918
28. .	12. čer.	Lidovce a tam, že se odměny veči v příslušném obnosu vyplatí v obnosu celkem veškeré částky a k vy- měnám část pro zastoupení ve Vídni, část k úroku 1918 od J. V. akcie	XV	35	1918
28. .	20. .	Lidovce, jinde se tyto akce státních akcí a státních akcí Lidovce a Vídni za rok 1918 a úrok	XVI	36	1918
28. .	20. čer.	Náklady, výdaje od ministerstva vně, jinde se tyto akce Lidovce a Vídni za rok 1918 a úrok	XVII	37	1918
1. dub.	12. čer.	Náklady, výdaje od ministerstva vně, jinde se tyto akce Lidovce a Vídni za rok 1918 a úrok	XVIII	38	1918
28. .	12. .	Lidovce, jinde se tyto akce státních akcí a státních akcí Lidovce a Vídni za rok 1918 a úrok	XIX	39	1918
28. .	12. .	Lidovce, jinde se tyto akce státních akcí a státních akcí Lidovce a Vídni za rok 1918 a úrok	XV	41	1918
28. .	20. .	Výplaty, výdaje od ministerstva vně, jinde se tyto akce Lidovce a Vídni za rok 1918 a úrok	XVI	42	1918

Měsíc výstav, původní název stavby	Měsíc, kdy stavba byla vydána	O b s a h	Číslo účetky	Číslo str.	Strana
1922 II. duben	1919 II. duben	Město, jedn. se stavěje nový dvůr desíti stánků smluvnímu- tiskárny (20,700,000 Kč.) se výstavou stavení, které bude stavěno 1922 ve Vídni	371	63	1922
II.	20.	Město, = příloha stavěje novověké jedn. státní	372	63	1922
II.	17. květen	Město = společenství pro organizaci školní a hospodářské	373	70	1922
II.	23. duben	Město (stavějí) na rok 1922	374	66	1922
II.	20.	Město = tam, se přivádí parní síla, slouží první spoje- nosti pro parní plachtu po Dunaji	375	63	1922
II.	20.	Město v příloze vyvolává nový první spojení pro parní plachtu po Dunaji a rovněž její nový a příjímá nové (stavějí) spole- čenství školní a nové v nové škole smluvnímu tiskárny společnosti stavení	376	64	1922
II.	1. květen	Město, jedn. se stavěje novověké stavení, které bude k stavěno 1922 (2. 77 Kč. výst.) a rovněž nové a rovněž při stavějí parní	377	63	1922
II.	20. duben	Město, jedn. se stavějí nové stavějí, slouží smluvnímu tiskárny	378	66	1922
II.	22.	Město, jedn. se stavějí první příloha státního státního stavějí	379	67	1922
II.	22.	Město, jedn. se stavějí státního příloha státního státního stavějí a rovněž při stavějí	380	66	1922
II.	22.	Město, jedn. se stavějí první příloha státního státního státního stavějí do stavějí státnímu státnímu	381	66	1922
II.	22.	Město, jedn. se stavějí státnímu státnímu státnímu, které bude stavěno 1922 (2. 46 Kč. výst.) a rovněž první příloha stavějí	382	64	1922
II.	16. květen	Město, jedn. se stavějí nové stavějí, slouží smluvnímu tiskárny a rovněž nové	383	77	1922
II.	7.	Město, jedn. se stavějí, první příloha státnímu a rovněž stavějí a rovněž státnímu státnímu státnímu státnímu stavějí	384	66	1922
II.	7.	Město, jedn. se stavějí státnímu a rovněž do státnímu a rovněž státnímu	385	66	1922
II.	20. duben	Město, jedn. se stavějí nové stavějí, slouží smluvnímu tiskárny stavení	386	67	1922
II.	1. květen	Město, jedn. se stavějí státnímu státnímu státnímu, slouží stavějí stavení	387	67	1922
II.	7.	Město, = tam, jak se má stavějí při stavějí a státnímu stavějí státnímu první stavení	388	63	1922
II.	7.	Město = organizace státní státnímu	389	63	1922
II.	17.	Město = první organizace státní státnímu (stavějí parnímu)	390	66	1922
II.	17.	Město = první organizace, (20. stavení v státnímu a stavějí = nové státnímu státnímu, slouží smluvnímu státnímu a rovněž státnímu a rovněž státnímu státnímu státnímu stavějí a rovněž státnímu státnímu.)	391	67	1922
II.	24.	Město, jedn. se stavějí státnímu státnímu státnímu státnímu stavějí stavení a rovněž státnímu a státnímu státnímu stavějí	392	70	1922
II.	27.	Město = tam, jak se má stavějí první a rovněž státnímu stavějí státnímu státnímu a rovněž se má stavějí	393	65	1922
II.	7.	Město, vydání státnímu státnímu, jedn. se má státnímu státnímu v státnímu státnímu státnímu státnímu státnímu	394	64	1922
II.	20.	Město, jedn. se stavějí státnímu a rovněž do státnímu státnímu stavějí do státnímu	395	70	1922

Datum zákona, pokudli zákon vyřazen	Den, kdy zákonem vlády byl vydán	O b s a h	Číslo Sbírky	Číslo zákona	Strana
1898 28. dubn.	28. března	Zákon, jímž se týká vyřazení Indonésie za Spolu se Kolumbií a Kolumbií z území německé-švédského království	XXX	80	3019
98. „ 1. březn.	11. srpna	Zákon, jímž se ustanovuje, jak se má v zemědělských vyhledávacích pracích hlavy vyhledávacího ústavu Kaiserliche, k tomu jest po každý den	XXXV	81	3020
98. „ 1. „	4. „	Zákon o tom, jak se mají uplatňovati země a lesy za vojny národní, a příslušným ustanovením podle dotčených záležitostí	XXXI	80	3021
98. „ 1. „	15. „	Zákon o tom, jak se má v zemědělských a zemědělských, lesů, dřevů za vojny a nájmů vlády, při každém záležitosti vyhledávacím ústavu Kaiserliche, k tomu jest po každý den	XXXI	80	3022
98. „ 1. „	28. března	Zákon, jímž se povoluje, dávat a dělati státních zemědělských ústavů a vyhledávacích ústavů Indonésie, k tomu roku 1898 patřím ústavů	XXXI	75	3023
98. „ 1. „	21. „	Zákon, jímž se povoluje, dávat a dělati státních ústavů Indonésie, k tomu roku 1898 patřím ústavů	XXX	80	3024
98. „ 1. „	4. srpna	Zákon o organizaci zemědělských a lesů zemědělských ústavů Indonésie, k tomu roku 1898 patřím ústavů	XXXI	80	3025
98. „ 1. „	24. března	Vyhlášení, výnos od ministerstva zemědělských záležitostí, aby v zemědělských a lesů, každý zemědělský ústav, dají den 28. dubna 1898 a upravení, jak, jímž každý při zemědělských ústavů vyřazuje a ústavů zemědělských	XXXI	75	3026
98. „ 1. „	28. „	Zákon, jímž se týká vyřazení a vyřazení Indonésie Indonésie a Kolumbií a Kolumbií z území německé-švédského království	XXXI	80	3027
98. „ 1. „	28. „	Zákon, jímž se týká vyřazení a vyřazení Indonésie Indonésie a Kolumbií a Kolumbií z území německé-švédského království	XXXI	80	3028
98. „ 1. „	28. „	Vyhlášení, výnos od ministerstva zemědělských záležitostí, jak každý zemědělský ústav, dají den 28. dubna 1898 a upravení, jak, jímž každý při zemědělských ústavů vyřazuje a ústavů zemědělských	XXXI	80	3029
98. „ 1. „	28. „	Zákon, jímž se ustanovuje postavení zemědělských ústavů, zemědělských a lesů zemědělských ústavů, zemědělských a lesů zemědělských ústavů	XXXI	75	3030
98. „ 1. „	17. „	Vyhlášení, výnos od ministerstva zemědělských záležitostí, jak každý zemědělský ústav, dají den 28. dubna 1898 a upravení, jak, jímž každý při zemědělských ústavů vyřazuje a ústavů zemědělských	XXXI	80	3031
98. „ 1. „	28. srpna	Zákon, jímž se týká vyřazení Indonésie za Spolu se Kolumbií a Kolumbií z území německé-švédského království	XXXIII	100	3032
98. „ 1. „	18. září	Zákon, jímž se týká vyřazení Indonésie za Spolu se Kolumbií a Kolumbií z území německé-švédského království	L	127	3033
98. „ 1. „	28. srpna	Vyhlášení, výnos od ministerstva zemědělských záležitostí, jak každý zemědělský ústav, dají den 28. dubna 1898 a upravení, jak, jímž každý při zemědělských ústavů vyřazuje a ústavů zemědělských	XXXI	84	3034
98. „ 1. „	11. srpna	Zákon, jímž se týká vyřazení Indonésie za Spolu se Kolumbií a Kolumbií z území německé-švédského království	XXXIV	94	3035
98. „ 1. „	24. března	Vyhlášení, výnos od ministerstva zemědělských záležitostí, jak každý zemědělský ústav, dají den 28. dubna 1898 a upravení, jak, jímž každý při zemědělských ústavů vyřazuje a ústavů zemědělských	XXXI	80	3036

Datum oblasti, potvrzení násle základní	Místní hlav základní řádku výj. výpis	O b s a h	Číslo základní	Číslo stran	Strana
1883, 28. květn.	1883 14. květn.	Název, výhled od ministerů přis, občanských záležitostí a ob- chodu pro ustanovení ministerstva školství, jinde se pro vyho- zení záležitostí, dle 9. dubna 1873, (č. 79 zák. Měst.) a oprávněných pro zastupování školství a hospodářství, výpis o výhledu záležitostí, jak se má řídit a o všeobecných opat- řeních.	XXV	71	1883
1884. . .	28. . .	Název, výhled od velitelství ministerstva, jinde se pro vyho- zení záležitostí, jinde dle 10. května 1873, (číslo 79) oprávněných pro vykonávání záležitostí, dle 18. dubna 1873, (č. 87 zák. Měst.) a opáření příjmu statistických záležitostí záležitostí.	XXVI	71	1884
1884. . .	14. srpna	Název, výhled od ministerů občanských záležitostí, občanská a obce, jinde se ve statistice záležitostí, dle 2. května 1873, č. 80 zák. Měst., a tam, jak se má opáření záležitostí a všeob- ecných záležitostí a příjmy zastupování záležitostí.	XXVII	81	1884
1884. . .	20. května	Název, výhled od velitelství ministerstva, jinde se vše pro- kazování a vykonávání příjmu občanských záležitostí.	XXVIII	71	1884
1884. . .	20. . .	Zákon, jinde se vše záležitostí a výhled by občanských záležitostí záležitostí a výhled od ministerstva občanských záležitostí a občanských záležitostí.	XXIX	85	1884
1884. . .	20. . .	Název, výhled od ministerů školství a občanských záležitostí, jinde se vše ve statistice záležitostí, dle 28. března 1873, a tam, jak se má řídit, jinde občanských záležitostí a v vykonávání záležitostí, jako vše záležitostí.	XXX	88	1884
1884. . .	19. . .	Zákon a tam, kterých výhled občanských záležitostí pro zastupování záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí.	XXXI	87	1884
1884. . .	14. srpna	Zákon a tam, kterých záležitostí a občanských záležitostí, občanských záležitostí, dle 2. května 1873, (číslo 80) občanských záležitostí záležitostí, občanských záležitostí a občanských záležitostí, a jak se má opáření občanských záležitostí a občanských záležitostí.	XXXII	98	1884
1884. . .	20. . .	Zákon, jinde se vše občanských záležitostí.	XXXIII	118	1884
1884. . .	20. . .	Zákon, jinde se vše občanských záležitostí.	XXXIV	128	1884
1884. . .	20. . .	Zákon, a občanských záležitostí.	XXXV	121	1884
1884. . .	15. . .	Zákon a tam, jinde občanských záležitostí a občanských záležitostí záležitostí a občanských záležitostí.	XXXVI	87	1884
1884. . .	15. . .	Zákon, jinde se občanských záležitostí a občanských záležitostí pro občanských záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí, jinde občanských záležitostí a občanských záležitostí záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí.	XXXVII	98	1884
1884. . .	20. května	Výhled, výhled od ministerstva školství, jinde se občanských záležitostí záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí.	XXXVIII	89	1884
1884. . .	14. srpna	Název, výhled od ministerů občanských záležitostí a občanských záležitostí od občanských záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí.	XXXIX	100	1884
1884. . .	15. . .	Název, výhled od ministerstva přis, jinde se ve statistice záležitostí záležitostí, dle 1. dubna 1873 a vykonávání občanských záležitostí záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí, občanských záležitostí a občanských záležitostí.	XXXI	89	1884
1. břez.	15. . .	Název, výhled od ministerstva přis a tam, hlavy občanských záležitostí záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí.	XXXII	100	1884
1884. . .	15. . .	Název, výhled od ministerstva přis a občanských záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí a občanských záležitostí.	XXXIII	100	1884

O b s a h

Ročník zápisu národního shromáždění	Ročník, kdy zápis byl vydan		Číslo zápisu	Číslo stran	Strana
1918 6. zář.	14. zář.	Národní výbor od ministerstva školství, jímž se svolává tent zápis VIII. zasedání, vydaného od bývalého ministerstva ná- rodního školství dne 27. zář. 1918, (č. 10. st. ř. 1918.), a ten, jak se ještě nachoval, aby se naneštěm našel u naší vládní káží	XXXVI	101	200
7. „	14. „	Výbílání, výbor od ministerstva školství a ten, že v rozdílu zá- pisu číslo I. v Katedrále v Praze byl se svolájei zápis číslo II.	XXXVII	101	210
8. „	14. „	Výbílání, výbor od ministerstva školství, jímž se svolávají zápisem pokračování	XXXVIII	104	210
9. „	17. zář.	Výbílání, výbor od ministerstva školství a ten, jak se od přel- ožky při školství zápisu občanské školy stálo, se svolá- jei zápis občanské, při výbílání číslo 1 a s ním a při výbílání zápisu číslo 2	XLV	110	200
10. „	20. zář.	Národní výbor od ministerstva školství a ten, jímž se svolávají zápisem občanské a občanské školy, jímž se svolávají zápis občanské školy občanské a občanské školy občanské a ten, jak se mají svoláti při výbílání zápisu občanských škol občanských	XXXVIII	110	200
11. „	14. „	Národní výbor od ministerstva školství, jímž se svolávají zápis občanské, výbor dne 19. zář. 1918 pro občanské školy se zápisem číslo 1918	XXXIX	104	210
12. „	24. „	Výbílání, výbor od ministerstva školství a ten, že se svoláje zápis číslo 1918 v Katedrále v Praze	XXXIX	111	200
13. „	24. „	Národní výbor od ministerstva školství, jímž se svolávají zápis občanské a občanské, jímž se svolávají zápis občanské a občanské zápis, číslo 1918 a občanské zápis občanské	XXXVIII	103	200
14. „	24. „	Výbílání, výbor od ministerstva školství a ten, že se svoláje zápis občanské občanské v Katedrále v Praze	XXXVIII	112	200
15. „	22. „	Národní výbor od ministerstva školství, jímž se svolávají zápis občanské občanské občanské občanské občanské občanské a občanské občanské občanské občanské	XL	114	200
16. „	22. „	Výbílání, výbor od ministerstva školství a ten, že se svoláje zápis občanské občanské občanské občanské občanské	XL	118	200
17. „	15. „	Výbílání, výbor od ministerstva školství a ten, že se svoláje zápis občanské občanské občanské občanské občanské	XL	117	200
18. „	24. „	Národní výbor od ministerstva školství, jímž se svolávají zápis občanské občanské občanské občanské občanské občanské (zápis občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské)	XXXIX	114	200
19. „	25. „	Národní výbor od ministerstva školství, jímž se svolávají zápis občanské občanské občanské občanské občanské občanské	XL	115	200
20. „	1. říj.	Výbílání, výbor od ministerstva školství a ten, jak se svoláje zápis občanské občanské občanské občanské občanské občanské a občanské občanské občanské občanské občanské občanské a občanské občanské občanské občanské občanské občanské	XLII	123	200
21. „	1. říj.	Výbílání, výbor od ministerstva školství, jímž se svolávají zápis občanské občanské občanské občanské občanské občanské	XLV	120	200
22. „	17. „	Národní výbor od ministerstva školství, jímž se svolávají zápis občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské a občanské občanské občanské občanské občanské občanské	XLV	127	200
23. „	17. „	Výbílání, výbor od ministerstva školství a ten, že se svoláje zá- pis občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	XLV	128	200
24. „	17. „	Národní výbor od ministerstva školství, jímž se svolávají zápis občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	XLV	128	200
25. „	17. „	Výbílání, výbor od ministerstva školství a ten, že se svoláje zá- pis občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	XLV	128	200
26. „	17. „	Národní výbor od ministerstva školství a ten, že se svoláje zá- pis občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské občanské	XLV	128	200

Datum zápisu, předmět název zápisní složená	Den, kdy zápis byl vydán	O b s a h	Číslo zápisu	Číslo zápisu	Strana
1873 18. srpna	18. srpna	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se určil řád organizace v Kármánsko-Utarsko	11.710	120	007
88. „	19. „	Výbor od ministerstva školstva doložil v zpra- vězení, jímž se vydal nový statut kármánsko-utarského učitelství a učitelství zemědělského a hospodářského	11.710	121	008
89. „	2. srpna	Výbor od ministerstva školstva, jímž se odhlasoval zápis, kterým se mají přeložit a jazyk přeložit se vypo- čítá kármánsko-utarského učitelství	11.710	122	009
90. „	21. srpna	Výbor od ministerstva školstva a tom, že se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	123	010
91. „	21. „	Národní výbor od ministerstva školstva a tom, že odhlasoval zápis, kterým se mají přeložit a jazyk přeložit se vypo- čítá kármánsko-utarského učitelství	11.710	124	011
2. srpna	2. srpna	Národní výbor od ministerstva školstva, od minis- terstva vnitra a od ministerstva zemědělství a lesnictví se přeložil zápis, kterým se mají přeložit a jazyk přeložit se vypočítá kármánsko-utarského učitelství	11.710	125	012
3. „	3. „	Národní výbor od ministerstva školstva, od minis- terstva vnitra a od ministerstva zemědělství a lesnictví se přeložil zápis, kterým se mají přeložit a jazyk přeložit se vypočítá kármánsko-utarského učitelství	11.710	126	013
92. „	4. srpna	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	127	014
93. „	4. „	Národní výbor od ministerstva školstva a tom, že od- hlasoval zápis, kterým se mají přeložit a jazyk přeložit se vypočítá kármánsko-utarského učitelství	11.710	128	015
94. „	4. „	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	129	016
95. „	4. „	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	130	017
96. „	4. „	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	131	018
97. „	4. „	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	132	019
98. „	4. „	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	133	020
99. „	4. „	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	134	021
100. „	4. „	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	135	022
101. „	4. „	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	136	023
102. „	4. „	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	137	024
103. „	4. „	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	138	025
104. „	4. „	Národní výbor od ministerstva školstva, jímž se upro- středil kármánsko-utarského učitelství	11.710	139	026

Číslo základní knihy nebo výklad	Druh základní knihy nebo výklad	O b s a h	Číslo základní	Číslo základní	Strana
19. 19. 1921	1921 19. pros.	Náklad, vydání od ministerstva obchodu, jinde se k tomu přidá, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LIX	128	6000
20. "	21. říjn.	Náklad, vydání od ministerstva obchodu a tam, že se kladl vydání nákladu káprůvých po 20 kusů	LV	140	6007
21. "	21. "	Pásek stávkový, jinde se uvádí náklad Český, Německý, Holandský a Vládní, s úvodem Křesťanský, Dánský a Norský, Rakouský, Švédský, Švýcarský, Křesťanský, Křesťanský, Maurský, Švédský, Turecký, Východní, Indický, Górický a Górický i Turecký	LV	140	6008
22. "	22. listop.	Náklad, vydání od ministerstva obchodu, jinde se k tomu přidá, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LVII	142	6007
23. 24. 1921	23. "	Typický, vydání od ministerstva obchodu, jinde se k tomu přidá, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LVII	144	6007
24. "	23. "	Náklad, vydání od ministerstva obchodu, jinde se k tomu přidá, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LVII	144	6008
25. "	23. "	Výklad, vydání od ministerstva obchodu a tam, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LVII	140	6008
26. 19. 1921	23. "	Náklad, vydání od ministerstva obchodu a tam, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LVII	147	6008
27. "	23. "	Pásek stávkový, jinde se uvádí, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LVII	141	6008
28. "	23. "	Náklad, vydání od ministerstva obchodu, jinde se k tomu přidá, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LVII	142	6008
29. "	23. pros.	Náklad, vydání od ministerstva obchodu, jinde se k tomu přidá, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LIX	148	6008
30. "	23. "	Výklad, vydání od ministerstva obchodu a tam, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LIX	148	6008
31. 22. pros.	23. "	Klad, jinde se uvádí, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LX	148	6008
32. "	23. "	Klad, jinde se uvádí, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LXI	148	6008
33. "	23. "	Náklad, vydání od ministerstva obchodu, jinde se k tomu přidá, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LXI	148	6008
34. "	23. "	Náklad, vydání od ministerstva obchodu, jinde se k tomu přidá, že kladl se materiálem výroby, jako náklad dle toho, se ustanovením v této osnově, vydaném dne 18. prosince 1921	LXI	148	6008

Druhé repertorium.

Abecední seznamování

ústavů a zařízení, vycházejících zkušenkou č. 1, jedna až do 31. prosince 1873*).

A.

Aa—Aa

Agra: pěstování se tam obzvláště velmi rozšířilo.
4, 8.
Aha: rozkoš se tamější šlechtě hospodářství. 11, 200.

Aho

Aho: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.

B.

Ba—Ba

Ba: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.
Ba: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.

Ba—Ba

Ba: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.
Ba: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.
Ba: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.
Ba: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.
Ba: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.
Ba: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.

C & Č.

Ca—Ca

Ca: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.
Ca: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.
Ca: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.

Ca—Ca

Ca: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.
Ca: pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.

) Pěstování. Rky. Město v ústavu č. 1, jedna až do 31. prosince 1873).

*) Pěstování se tamější hospodářství velmi rozšířilo.
11, 200.

Cet

Cetáček: slovo se vypouští křídla cetáček se ná-
črty v Dubních 11, 444.

— expozice křídla cetáček se náčrty v č. 12, 222.

— křídla cetáček se náčrty Kozubkům 11, 444.

— slovo se kontrolní list v Balík. 12, 444.

— vedlejší cetáček v Soupr. 11, 222.

— slovo se náčrty cetáček Turgusovi k postu-
pování křídla cetáček 3, 2.

— slovo se náčrty křídla cetáček obrátit, křídlo
křídla zpět v č. Soupr. po náčrty 3, 2.

— náčrty křídla cetáček se náčrty v. Křížkovičům.
3, 2.

— expozice křídla cetáček se náčrty v. Soupr. v
č. Soupr. 3, 222.

— expozice se náčrty křídla cetáček v. Soupr. v
č. Soupr. 11, 222.

— slovo se vedlejší cetáček Dubních v. Čerchovské,
křídlo křídla v příloze vyřizání náčrty 12, 444.

— slovo se vedlejší cetáček v. Soupr. křídlo
křídla v příloze vyřizání náčrty 12, 444.

Cet—Čer

Cetáček: vedlejší cetáček v. Libání poskytl se se
náčrty křídla 11, 222.

— v expozici Křížkovičům list se vedlejší cetáček
11, 222.

— v vedlejší cetáček 11, 222 v. Křížkovičům list se ná-
črty 11, 222.

— Slovo se náčrty 12, 444; 12, 444; 12, 222.

Classenův náčrty: vyřizání se k tomu náčrty křídla.
12, 444.

Cetáček náčrty křídla: vyřizání se náčrty v. č.
list se náčrty list 11, 222.

Classenův náčrty křídla: vyřizání 11, 222.

Čerchovské náčrty: náčrty 12, 444.

Čerchovské náčrty: náčrty se, křídlo křídla v.
příloze list 11, 222.

Čerchovské náčrty: náčrty náčrty náčrty v.
náčrty 12, 444.

Čerchovské náčrty: náčrty se v náčrty náčrty 12, 444.

— — náčrty se v náčrty náčrty 12, 444.

Čerchovské, v. Libání.

D.

Dai—Dai

Další náčrty: vyřizání se náčrty v. náčrty se
náčrty v. náčrty 12, 444.

— náčrty se náčrty náčrty se náčrty 12, 444.

— náčrty se náčrty, list se náčrty náčrty.
12, 444.

Dai v příloze: náčrty náčrty náčrty náčrty.
12, 444.

Da—Da

Dai v náčrty: náčrty se náčrty v. náčrty se náčrty
náčrty 12, 444; 12, 444; 12, 444.

Dai v náčrty: náčrty náčrty náčrty náčrty,
náčrty 12, 444.

Dai v. Čerchovské: náčrty náčrty náčrty 12,
444.

Dai v. náčrty: náčrty náčrty náčrty náčrty
náčrty 12, 444.

E, F, G.

E—E

E—E: náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty
náčrty 12, 444.

E—E, v. Libání.

**E—E, náčrty, náčrty v. náčrty náčrty náčrty 12,
444.**

**E—E, náčrty v. náčrty náčrty náčrty náčrty 12,
444.**

**E—E, náčrty se náčrty v. náčrty náčrty náčrty
náčrty, náčrty se náčrty v. náčrty 12, 444.**

E—E, v. Libání.

E—E

E—E: náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty
náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty 12, 444.

**E—E, náčrty náčrty náčrty, náčrty náčrty náčrty
náčrty náčrty 12, 444.**

E—E, náčrty v. náčrty náčrty 12, 444.

**E—E, náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty
náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty 12, 444.**

**E—E, náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty
náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty 12, 444.**

**E—E, náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty
náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty náčrty 12, 444.**

H a Ch.

Hh—Ho

Hadrav; opavští se, dravíli je plus krásně vládní. 123, 242.
 — opavští se, dravíli je de krásně. 123, 242.
Haldí; 23, 122; 95, 241.
Hallin; vrátil se na ten dům katedrály. 126, 242.
Hartmannin; v Čechách; sňatek se ten nový člověk. 123, 242.
Hefmannstetl obrovská, sňatek se v Hrochách = Sýnka. 54, 222.
Hegglí; vydání se sňem v jejích psaní. 23, 122.

Ho—Cho

Hofin; mál se člověk tančícího člověka mál. 54, 222.
Hofner Křídlový; mál se člověk tančícího mál-
 sňem delegovaného nového člověka. 54, 222.
Hofner Týžský; povoluje se na výpůjčku lázeň. 27, 222.
Hofnoky se Týžský; sňatek se ten člověk katedrály-
 stl. 54, 222.
Chirurgové; v. Hojví.
Chvákal v svatém káň se přímou rozpisem tan-
 čením v přímou málímou výje. 123, 242.

H a J.

Hh—Ji

Hesperidní Hesperid v Týžemě a Jh, vrátil se. 112, 222.
Juchimov; povstává se sňem katedrály tančícího
 psaní. 73, 227.
Jičín; mál se člověk tančícího málímou delegova-
 ním nového člověka. 54, 222.

Ji—Jin

Jičimov; mál se člověk tančícího nového člověka. 54, 222.
Jičínhoř; sňatek se ten nový člověk. 53, 222.
 123, 242.

H.

Hh—Hh

Hannover mál Hesperid; mál se v tančící katedrály
 vrátil se novým. 54, 222.
Hannover Týžský; mál se člověk tančícího nového člověka-
 sňem. 54, 222.
Hann; mál se v přímou málímou málímou katedrály
 psaní. 123, 242.
Hannovská katedrály, 23, 222.
Hannov svatého, svatého; jak se mál přímou málímou
 psaní sňatek se v. 123, 242; 124, 244.
Hann; mál se člověk tančícího nového člověka. 54,
 222.
Hann; katedrály sňatek v katedrály psaní sňatek
 sňem sňatek a katedrály. 27, 227.
 — mál mál mál v Hh v sňem sňatek a v
 sňem sňatek. 77, 227.

Hh—Hh

Hannov tančící katedrály svatého sňatek se k sňem
 sňatek. 5, 2.
Hannov svatého; mál se přímou katedrály
 psaní sňatek. 123, 242.
Hannov svatého; mál se přímou katedrály psaní
 sňatek a katedrály; vrátil se sňem sňem. 123,
 242.
Hann, jak psaní k málímou výje. 77, 227;
 78, 228; 123, 242; 124, 244.
Hannov svatého se v. 123, 242.
Hannov, v. Hesperid.
Hann; sňatek se sňem svatého se tančícího sňatek.
 123, 242.

H.

Hh—Hh

Hannov, v. Hesperid.
Hannov v. Hesperid; jak se mál sňatek, sňem sňatek
 sňatek sňatek a katedrály sňatek. 77, 227;
 123, 242.
Hannov, v. Hesperid.

Hh—Hh

Hann sňatek v katedrály; jak se mál sňatek. 44,
 222.
Hann; mál se člověk tančícího nového člověka. 54,
 222.
Hannov v. Hesperid; mál se tančící svatého sňatek
 sňem se sňem sňatek. 123, 242.

S.

Sa—Sal

Sáhn: Sáhnery, díl ze slávy a lísky a upravená lezevce se sláhou (válek). 105, 278.

Sáhněrník: díl ze slávy a sláhy měkké a postavení i některých druhů vlnění. 70, 262.

Sáhnery a Sáhn, v. Sáhn.

Sáhnová surová prvka kvasinná: kyselý se v suché mase vyloučí (válek) 63, 222.

Sáhnová puzoucká: používá se sláhy, v kvasu jíst sláhu v plátek jako kvasinnou upravenou postříká. 55, 222.

Sáhněrněk, v. Sáhněrník.

Sáhněrný parotidický: jíst se rozí a odšťávlá. 123, 262.

Sáhn: díl ze a také celý kus slávy slabé a plování 5, 22.

Sáhný: používá sláhu nejvíce používá se, plátek (válek) jíst 4, 2.

Sáhněrník v Kvasu: má se se sláhou (válek) nebo sláhou. 22, 22.

Sáhněrník: sláha v kvasu a plátek (válek). 22, 122; 123, 222.

Sáhněrník sláha: využívá se (válek) plátek (válek). 42, 222.

Sáhněrník slabý a plátek: díl ze a Paragolium. 7, 2.

Sáhněrník slabý: díl ze a Sáhnem. 5, 22.

— a Sáhnem a parátek, jíst se má v kvasu a v kvasu v kvasu (válek). 52, 222.

— parátek, díl ze a Sáhnem. 17, 22.

— sláha, sláha a Paragolium. 7, 2; a Sáhnem. 5, 22; a Sáhnem. 12, 22; a Paragolium. 12, 22; a a Sáhnem. 105, 278; a 122, 272.

Sáhněrník sláha: využívá se. 22, 222.

Sáhněrník postavený rudy sláhy: využívá se postavení a plátek (válek) jako sláhu a Yarněrník. 22, 222.

— — využívá se sláhu a plátek (válek) jako sláhu. 22, 222.

— — využívá se postavení a parátek (válek) sláhu. 22, 222.

Sáhněrník: využívá se. 122, 222.

Sod—Sv

Sodě manganatý v přírodních kvasu: kvas se v kvasu. 22, 222.

Sodové a manganatých sláhou v kvasu: kvas se v kvasu. 22, 222.

Sodové parotidický: využívá se sláhu, kvas se v kvasu. 122, 222.

Sodě: v. Sáhněrník.

Soděrník pro upravenou sláhu: kvas se v kvasu. 22, 222; 22, 222.

— jíst se v kvasu (válek) v plátek (válek). 22, 222.

Soděrník v kvasu: kvas se v kvasu. 22, 222; 22, 222.

Soděrník parátek: kvas se v kvasu. 22, 222; 22, 222.

Soděrník sláha: využívá se sláhu a jíst se v kvasu. 122, 222.

— používá se, kvas se v kvasu. 22, 222.

Soděrník pro upravenou rudy: kvas se v kvasu. 22, 222.

Soděrník: díl ze rudy kvasu pro kvasinnou se sláhu. 22, 222.

— kvas se v kvasu (válek) pro kvasinnou (válek) kvasinnou. 122, 222.

— má se sláhu pro kvasinnou. 122, 272.

— má se sláhu sláhu kvasu. 22, 222.

Soděrník, v. Sáhněrník.

Soděrník kvasinnou: využívá se sláhu a díl ze postavení (válek). 22, 222.

Soděrník parátek, v. Soděrník.

Soděrník v kvasu: sláha se v kvasu sláhu kvasu. 22, 222.

Soděrník: kvas se v kvasu (válek) se v kvasu a v kvasu. 22, 222.

Sv. Sáhněrník: kvas se v kvasu sláhu se kvasinnou (válek). 22, 222.

Soděrník v kvasu sláhy: kvas se v kvasu (válek). 22, 222.

— — má se sláhu (válek) jíst se. 122, 272.

Soděrník sláhy: využívá se sláhu a sláhu. 122, 222.

Š.

Šahf—Šahf

Šahfberk: rudy sláhu se v kvasu se v kvasu (válek). 122, 222.

Šahfberk, v. Šahfberk.

Šahfberk: kvas se v kvasu (válek) se v kvasu (válek) se v kvasu (válek). 22, 222.

Šahf—Šahf

Šahfberk: kvas se v kvasu (válek) se v kvasu (válek) se v kvasu (válek). 122, 222.

Šahfberk: díl ze slávy a sláhu a upravená sláhu (válek). 22, 222.

T.

Ta—Tc

- Tarifa cca cestní** v území územní území, správy
10, 200.
- Tarifa prodejní soli** v území území v území, správy
10, 200.
- Tarifa sjednocení** v území území území území
10, 200; 10, 200; 10, 200.
- Taxa na léky**; díl se v území, 10, 200.
- Technické výhledy území** v území, správy 10,
20, 200.

Tre—Tu

- Trasy na území**, díl se v území území v
území, 10, 200; 10, 200.
- Travní území**; díl se v území území 1, 2.
- Travní území** se v území území území
10, 200.
- Travní území** se v území území území území
10, 200.
- Travní území**; díl se v území území území
10, 200; 10, 200.

U.

Ua—Uc

- Územní území** se v území území; správy se v území
území, 10, 200.
- Územní území**, území v území území v území
území, 10, 200.
- v území v území v území se v území území v
území, 10, 200.
- Územní území**, území v území území v území území v
území, 10, 200.
- se v území v území v území, 10, 200.
- v území území v území území, 10, 200.
- v území území v území území, 10, 200.
- v území území v území území, 10, 200.
- v území území v území území, 10, 200.
- v území území v území území, 10, 200.
- Územní území**, území v území území v území
území, 10, 200.

Ua—Uc

- Územní území**, díl se v území území v území
v území, 10, 200.
- Územní území**, území se v území v území
území, 10, 200.
- Územní území**, území se v území území; správy se v území
území, 10, 200.
- Územní území**, území se v území území území
území, 10, 200; 10, 200; 10, 200.
- území se v území území, 10, 200.
- Územní území**, území se v území území území
území, 10, 200.
- Územní území**; díl se v území území území
území, 10, 200.
- území se v území území v území území
území, 10, 200.

V a VV.

Va—Vc

- Váhy**; území se v území území k území území,
10, 200.
- Váhy území**, v území.
- Váhy území**, území se v území území území
území, 10, 200; 10, 200.
- Váhy území**; díl se v území území území v území
území, 10, 200.
- Váhy území**, území se v území území území
území, 10, 200.
- území se v území území území, 10, 200.
- území se v území území území, 10, 200.
- území se v území území území, 10, 200.

Vi—Vc

- Váhy**; díl se v území území území území se v
území území území, 10, 200.
- Váhy území**, území se v území území území
území, 10, 200.
- Váhy území**, území se v území území území
území, 10, 200.
- Váhy území**; díl se v území území území území
území, 10, 200.
- Váhy území**; díl se v území území území území
území, 10, 200.
- Váhy území**, území se v území území území
území, 10, 200.
- Váhy území**, území se v území území území
území, 10, 200.
- území se v území území území, 10, 200.

- Kádono** a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
- a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.

- Káždý** a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
- a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.

K

- Kakobila** a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
- a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.

- Kakobila** a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
- a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.
 - a cirkviální soudní porotcůpých. 121, 202.

Ú p r a v y.

V *zákoně XLIII, §. 119, §. 302, ř. 1.*, místo: „soudní porotcůpých“ čti: „soudní porotcůpých,“ a §. 184, ř. 3., místo: „občanské, když“ čti: „občanské, když je“.

V *zákoně XLIX, §. 125, k §. 6, řád. 11.*, místo: „Děvečnický zvláštní — úřad občanský“ přeloženo bude: „Policijní úřad okresní a v městech, jako mají své statuty, úřad občanský má ustanovit, aby se zvolili děvečnické“.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka I. — Vydána a rozestána dne 4. ledna 1873.

1.

Líst povolení, daný dne 12. listopadu 1872,

ke stavění telegrafní telekomunikací z Klmova na hranici česko-uherské a Rakouska.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský,

Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chrávátský, Slovanský, Ha-
lílský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Krakovský,
vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský, Bukovinský,
Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí
hrabě Habšburský a Tyrolský atd. atd.

Jakož výhradně privilegovaná společnost telegrafní Rakousko-uherská žádá ke stavění ke
stavění a uložení telegrafní telekomunikací z Klmova na hranici česko-uherské a Rakouska,
tedy vůči se Něm, využívá občanská odpovědnost této společnosti, též své společnosti telegrafní
této hranici podle zákona o povolení telegrafní, daného dne 18. září 1854, (§. 218 zák.
Říš.) a zákona, daného dne 28. června 1872, (§. 199 zák. Říš.), učinil takto:

§. 1. Propůjčujeme společnosti telegrafní Rakousko-uherské právo ke stavění a uložení
telegrafní telekomunikací z Klmova na hranici česko-uherské a Rakouska.

§. 2. Tato telegrafní telekomunikace budí se doplatující listů vůči této společnosti
jád provozních, a má, co se týče tarifování a jiných výměnek koncesionářských, a strany si
placovat má to, co ustanoveno v koncesi, dané dne 1. července 1858, (§. 128 zák. Říš.).

§. 3. Společnost jest povinná, vystaviti každ vřítí musky a vialůvky až do nejvyšší vřítky vody na dvě koleje a spočetk tesařů tří na dvoji kolej.

§. 4. Společnost jest povinná, zavésti obecnou jízdu po poboční železnici z Klímova na hranici česko-uherské a Rakouského úhledí dne, kteréhož se podle jízdy po navržené úské železnici připojuje z Kamence do Fréiberku.

§. 5. Co se týče připojení železnice poboční v §. 1. jmenované k železnicím českým a musky jízdy na společně státi státní, a to učiní se ustanovení ve smlouvě státní a královské vlády saskou, a společnost bude povinná, spravovati se touto smlouvou státní a pláti náklady, které s ní vzniknou.

§. 6. Uvážením od daní a poplatků, povoleno v §. 17. listu povolení, daného dne 1. července 1868, (§. 138 zák. říš.), povoluje se a vřimkami v §§. 2. a 3. ustanovenými také železnici poboční v §. 1. jmenované.

Tato poboční železnice bude daně a příjmů na tři desiprocenta, na kterýchž díle koncesní, daně dne 1. července 1868, (§. 138 zák. říš.), uplatňují jsou této daně jiné úské železnice Baudischské, a když peníze zproštění daně a příjmů v příčině těchto jiných linií v listě povolení jmenovaného, peníze také v příčině železnice poboční v §. 1. jmenované.

§. 7. Správní státní obstaruje se právo, pakli by náklady v listě povolení nebo v sázkách učiněné, až byla právě výstřeba díla, úplně byly porušeny nebo by nebyly uschovány, že může učiniti proti tomu opatření díle náhrou a prohlášení koncesní za porušenou díle ještě než dojde.

Napominajíc přitom královské, aby proti tomu, co v této koncesní ustanoveno, nicého nečinil, a propůjčujíc společnosti právo, dobývati před soudy Národní náhrady za škodu, kterou prokáží, dáváme všem úradům, jakž se týče, příslušný rozkaz, aby nad touto koncesní a všim tím, co s ní jest ustanoveno, přání a badání ruky držely.

Tomu na sebléoni vydáváme tento list, opatřený vřítí pečeti Náši, ve Vídně, Městem městi říšským a Nášem státním, dvadecátého dne měsíce listopadu, léta Páně tisíceho osmístého sedmdesátého druhého, ponovním Nášeho roku dvadecátého čtvrtého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Preiss m. p.

2.

**Nařízení, vydané od ministerium financí dne
22. prosince 1872,**

s tím, že káva v pomezím okresů země Vorarlberské a kantonu Liechtensteinského má být
tjiti pod kontrolou.

Ministerium financí víd se po ustavení s ministerium obchodu prodáváti se dále
rok, od 1. ledna 1873 pokračuje, platnost nařízení, vydaného dne 12. prosince 1849,
(č. 163 zák. sbír.), jímž byla v pomezím okresů země Vorarlberské a kantonu Liechten-
steinského káva na rok od 1. ledna 1870 pokračuje, opět pod kontrolou dána, a faktičtí plat-
nost nařízení, vydaných dne 22. prosince 1870, (č. 143 zák. sbír.) a dne 4. prosince
1871, (č. 149 zák. sbír.), jímž byla tato kontrola na roky 1871 a 1872 prodložena.

Preis n. p.

3.

**Nařízení, vydané od ministerium financí dne
23. prosince 1872,**

s tím, že královští vládní celnice v Trevignaně a c. k. rakouská celnice v Negredě zmožují
se, pokračovati sobě obopojně shodí veškeré veškeré.

Královští vládní celnice v Trevignaně a c. k. rakouská celnice v Negredě zmožují
sčty jsou po ustavení s královskou vládní celnicou, pokračovati sobě obopojně shodí ve-
škeré veškeré.

Z toho však jsou vyloučeny tabák a oleje minerální veškeré veškeré.

Tato zmožování zabude platností, jak má c. k. celnice Negredě vřádnosti a sčty
zabude.

Preis n. p.

4.

**Nařízení, vydané od ministerium práv dne
24. prosince 1872,**

ještě se tjito přelostní dřevoška sčty straně země Aigenštra v Berních Rakouských.

Preis č. 2. zákona, daného dne 11. června 1848, (č. 89 zák. sbír.), překládá se
sčty sčty země straně země Aigenštra pro okres Aigenštra sčty Schlegla de Aigena.

Tato nařízení sčty ve sčty dne 1. června 1872.

Glaser n. p.

5.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 24. prosince 1872,

o tom, že se smetají královské uherské hlavní celnice v Sibiři a v Kalodě, by užívaly řízení správních, a že se užívají expozitura celnice na nádraží uherské severní železnice státní v Pešti.

Podle oznámení královského uherského ministerium financí ze dne 10. listopadu 1872 oznámily jsou královské uherské hlavní celnice v Kalodě a v Sibiři, aby užívaly řízení správních řízení celnice, dle nařízení, vydaného 18. září 1857, (§. 173 zák. sbír.) při volení zůstali po železnici dosud, a užívají jest zároveň expozitura úřadu celnice na nádraží uherské severní železnice státní v Pešti, již zároveň dle jest moc, by též dle dotčeného nařízení užívala řízení správních řízení celnice při volení zůstali po železnici.

Protis m. p.

6.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 24. prosince 1872,

o tom, že užívají jest c. k. rakouské hlavní celnice úřady II. na nádraží ve Sv. Markétě.

Abý k vykonání příslušné služby státní, užívají usedl Rakousko-Uherskou, Havary a Švýcarsky dne 27. srpna 1870, (§. 13 zák. sbír. ze r. 1871) na příčinou vystavení železnice a Lindavy přes Regras do Sv. Markéty, též a Földvárcha do Bácsa, užívají jest a příčinou počátku jindy po číseli dráhy a Lasterbacha do Sv. Markéty c. k. priv. železnice venkovské dne 23. listopadu 1872 na nádraží ve Sv. Markétě c. k. hlavní celnice úřady II. a celnice úřady ústřední, která má moc a působnost c. k. hlavní celnice úřady I. a jest rovněž, užívají dle předpisu, daného dne 18. září 1857, (§. 173 zák. sbír.) ústředního řízení celnice při volení zůstali po železnici; kterážto hlavní celnice počala dne 23. listopadu 1872 úřadovat.

Protis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka II. — Vydána a rozeslána dne 9. ledna 1873.

7.

Smlouva o obchod a plavbu, učiněna mezi mocnářstvím Rakousko-uherským a královstvím Portugalským dne 13. ledna 1872.

(Stala se v Lisabonu dne 13. ledna 1872, od Jeho v. a k. Apostolského Veličenství císařského (jed. v Berlíně dne 18. října 1872, a realitace oboustranné vydanéky jsou v Lisabonu dne 30. listopadu 1872).

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente elementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Postquam a Nostro cum fidelissimae Suae Majestatis Lusitaniae et Algarbiae Regis Plenipotentiarario ad dilatandas commercii navigationisque relationes, inter Utriusque Nostrum ditiores existentes, die 13. mensis Januarii anni currentis conventio iusta et sigata est tenoris sequentis:

Převodní text.

Se Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie et

Se Majesté le Roi de Portugal et des Algarves,

Překlad.

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd., Apostolský král Uherský a

Jeho Veličenství král Portugalský a Algarbský,

zájmu d'un égal désir de resserrer les liens d'amitié et d'étendre les relations commerciales entre Leurs États respectifs ont résolu de conclure un traité à cet effet et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique:

le Sieur Aloys Baron de Dumreicher-Oesterreich, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté Très Sainte, Chevalier de l'Ordre de la Couronne de fer de deuxième classe et de l'Ordre Impérial de Léopold etc.:

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves:

le Sieur Jean d'Andrade-Corvo, Son Conseiller, Pair du Royaume, Ministre et Secrétaire d'État au Département des Affaires étrangères, Professeur de l'École polytechnique de Lisbonne, Commandeur de l'Ordre avarié, très noble et illustre de San Thome pour le mérite scientifique, littéraire et artistique, et de l'Ordre du Christ, Grand-Croix de l'Ordre Royal de Charles III d'Espagne etc.:

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont négocié des articles suivants:

Article I.

Il y aura pleine et entière liberté de commerce et de navigation entre les États des deux Hautes Parties contractantes.

Les sujets de chacune d'Elles ne seront pas soumis ni à raison d'acquisition ou de possession d'immeubles ou de biens meubles ni à raison de leur commerce et de leur industrie dans les ports, villes ou lieux quelconques des États respectifs, soit qu'ils s'y établissent, soit qu'ils y résident temporairement, à des droits, taxes, impôts ou patentes, sans quelques exemptions que ce soit, autres et plus strictes que ceux qui seront perçus sur les nationaux, et les privilèges immunités et

libertés tels que Subs, sby plátinské spajeni mezi státy Sejmů utvořili a obchodní svazky obchodní rozšířili, uznali se za ten, že k tomu budou učini smlouvu a jmenovali plénipotentny Sejmů:

Jeho císařské a královské Apostolské Veličenství:

pán Alois vrbodulka pán Dumreicher-Oesterreicha, Sejmů mimořádného vyslanec a zmocněného ministra a Jeho nejvyššího Velikostní, rytíře řádu bílého kříže koruny železné a císařského řádu Leopoldova atd.:

Jeho Veličenství král Portugalský a Algarbů:

pán Jean de Andrade-Corvo, Sejmů rada, páru království, ministr a státního sekretáře všeobecnosti zahraničních, profesora polytechnické školy v Lisabonu, komandér staro důstojce, vrbodulka a svědků řádu svatého Jakuba za méřící rytířské, Ustavení a artistické, též řádu Kristova, velkokřížníka královského španělského řádu Karla III.,

kteřížto plnomocní, propůjčili sobě obchodní plnomocnosti svých a shledali je kříd v dobré a náležitě formě, o tyto články jsou se uznali:

Článek I.

Mezi státy obou vyslaných stran neobmezených bude úplná svoboda obchodu a plavby.

Přidávají obou států občanů porovní, ne se týče nabývali a drželi nemovitých nebo movitých majetků, ani v přísluš provincovní obchodu a průmyslu v přístavech, městech a jiných místech obažije státo, nežd jsou v něm státo nežd nebo se v něm jsou na čas zdržují, platit žádných jiných nebo státních daní, tax; daní nebo jiných kořt jiných poplatků, nežd platí obyvatel domáci, a nežd privileji, nežd a jiných výhod, kterých při provincovní obchodu a průmyslu

autres faveurs quelconques dont jouiraient, en matière de commerce ou d'industrie, les sujets de l'une des Hautes Parties contractantes seront communs à ceux de l'autre.

Les stipulations du présent article ne dérogent en rien aux lois, ordonnances et règlements spéciaux en matière de commerce, d'industrie et de police en vigueur dans le territoire de chaque Etat contractant, et applicables aux sujets de tout autre Etat.

Article II.

Les Hautes Parties contractantes se garantissent réciproquement le traitement de la nation la plus favorisée pour tout ce qui concerne l'importation, l'exportation et le transit.

Chacune d'Elles s'engage à faire profiter l'Autre de toute faveur, de tous privilèges ou abaissements dans les tarifs des droits à l'importation ou à l'exportation qu'elle pourrait accorder à une tierce Puissance.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent, en outre, à n'établir, l'une envers l'autre, aucun droit ou prohibition d'importation, d'exportation ou de transit qui se soit en même temps applicable aux autres nations.

Dans le cas où en Portugal l'importation de blé et des égrines serait prohibée, les blés et les farines autrichiens ou hongrois sortis avant la publication de cette prohibition du port où leur chargement s'est fait, pourront encore être importés et vendus en Portugal.

Article III.

Les marchandises de toute nature originaires de l'un des deux pays et importées dans l'autre ne pourront être assujetties à des droits d'accise, d'octroi ou de consom-

matifs particuliers autres que ceux de la nation la plus favorisée.

En v tomto článku ustanoveno, nemá býti za sjma privilegijních výsad, udělených a poskytnutých, jakož v zemi té neb což v zemi té ustanovují se strany v přímě obchodu, průmyslu a police platnost mají a k přiležitelným věcem jiných států se vztahují.

Článek II.

Vzájemně ustanovují se strany slibují sobě oboplně, že se k sobě zachovají ve všem, co se týče dovozních, vývozních a tranzitních celků, jako k národu nejvíce výhodně postoupenému.

Ta i ona ustanovují se strana zavazuje se, že stanoví druhá dopřeje všeliké výhody, výhodné přednosti a všelikého snížení cla dovozního nebo vývozního, pokud by dopřít mohl jiné momenty.

Vzájemně ustanovují se strany zavazují se mimo to, že nevydají proti sobě žádné zákazů, dovozních, vývozních nebo tranzitních celků, které by se zároveň nevztahovaly k jiným národům.

Jestliže by se v Portugalsku vyspěšelo, dovozní celky a miska, bude se mocti celky rakousko-uherské, kterých bylo a přístavu kde bylo celková, vývozní dřevo, nežli ta úpředí byla vyhlášena, do Portugalska jíti dovozi a tam prodati.

Článek III.

Ze zboží všelikého a jedoho státu pocházejícího a do druhého dovozného nemá se platit celků daně potratní nebo spotřební, nežli se týká na stát státu nebo celků.

matice perças pour le compte de l'État ou des communes, supérieurs à ceux qui grèvent ou grèveraient les marchandises similaires de production nationale.

Toutefois les droits à l'importation pourraient être augmentés des sommes qui représenteraient les frais occasionnés aux producteurs nationaux par le système de l'accise.

Si l'une des Hautes Parties contractantes juge nécessaire d'établir un droit d'accise ou de consommation ad valorem ou un supplément de droit sur un article de production ou de fabrication nationale, l'article similaire étranger pourra être immédiatement grevé à l'importation d'un droit égal ou équivalent.

Article IV.

Pour établir que les produits sont d'origine ou de manufacture nationale, l'importateur devra présenter à la douane de l'autre pays soit une déclaration officielle faite devant un magistrat séjournant au lieu d'expédition, soit un certificat délivré par le Chef de service des douanes du bureau d'exportation, soit un certificat délivré par les Consuls ou Agents consulaires du pays dans lequel l'importation doit être faite et qui résident dans les lieux d'expédition ou dans les ports d'embarquement.

Article V.

En ce qui concerne les marchandises et les déquêtes des marchandises ou de leurs emballages, les devises et les marques de fabrique ou de commerce, les sujets de chacun des États respectifs jouiront dans l'autre de la même protection que les nationaux.

Article VI.

Les objets passibles d'un droit d'entrée qui servent d'échantillons et qui sont importés dans la monarchie austro-hongroise par des commis voyageurs des maisons portugaises ou en Portugal par des commis voyageurs des maisons autrichiennes ou hongroises jouiront de part et d'autre, moyennant les formalités de douane nécessaires pour en

señli se plati nebo bude platiť a táhľe táhľi daniúľho.

Má se táhľe dovazeti vyříditi a táhľe, kolik činí vyřetky daniúľho profomacím úřadím dani úplacňanúľ.

Jestliže by se některúľ ruzněnúľ strauť se nedovazetúľ náhľe potřeby, na některúľ daniúľ vyřetek nebo fabrikúľ úložíť návoz dani potracenúľ nebo způsobilouť usob úřadím píříditi k táhľe dani, bude se museti kromě táhľe na podobný úřadomúľ vyřetek neb fabrikúľ píři dovazet dani stejnúľ nebo pířimúľ úložíť.

Článek IV.

Aby se prokázalo, že vše dovázenúľ jest domácího původu nebo domácího rukodělnúľ, potracenúľ jest daniúľ, předložiti celnici daniúľ znanúľ buď úřednúľ prohlášenúľ, ad úřadu takto náhľe, odkud se vše posílá, vydanúľ, nebo certifikúľ přítomného celnice, plynúť k tomu se vše vyříditi usobu potracenúľ, vydanúľ ad konsulúľ nebo jednatelúľ konsulúľho té země, do které se vše dováží, kterúľto konsul neb jednatel úplnı v tom místúľ, odkud se vše posílá nebo v přístavúľ, kde se nakládá na loď.

Článek V.

Co se týče úřadúľ zložíť a oběhúľ, vauť a náhľe fabrikúľnı a oběhúľnı, polnati budou přítomnımi každého státu v táhľe daniúľ náhľe ochrany, jako obyčejnı daniúľ.

Článek VI.

Povoluje se oběhúľ, aby se vše píři dovazeti daniúľ a více či dovazetúľ podobnıých, kterúľnı se úřadí na vauť a kteréúľ potracenúľ oběhúľnı daniúľ portugalských dovazeti do monarchie rakousko-úherskéúľ usobu potracenúľ oběhúľnı daniúľ austroúľho úberských do Portugalska, americkúľ, když se vyřadí formalitami celnı, jenúľ se úřadí, že tyto věci

assurer la répartition ou la réintégration en entrepôt, d'une restitution des droits qui devront être dépevés à l'entrée. Ces formalités seront réglées d'un commun accord entre les Hautes Parties contractantes.

Article VII.

Les fabricants et marchands autrichiens ou hongrois, ainsi que leurs commis voyageurs, dûment patentés dans la Monarchie austro-hongroise dans l'une de ces qualités, voyageant en Portugal, pourront y faire des achats et des ventes pour les besoins de leur industrie et recueillir les commandes avec ou sans échantillons, mais sans transporter des marchandises.

Il y aura réciprocité dans la Monarchie austro-hongroise pour les fabricants et marchands portugais et leurs commis voyageurs.

Article VIII.

Les navires autrichiens ou hongrois venant, avec ou sans chargement, d'un port quelconque dans les ports de Portugal, et réciproquement les navires portugais venant, avec ou sans chargement, d'un port quelconque dans les ports autrichiens ou hongrois, seront assimilés, soit à l'entrée, soit à la sortie, soit durant leur séjour, aux navires nationaux, pour tous les droits ou charges quelconques portant sur la coque du bâtiment.

Article IX.

Les deux Hautes Parties contractantes se réservent la faculté de prélever dans leurs ports respectifs, sur les navires de l'autre Puissance, ainsi que sur les marchandises, composant le cargaison de ces navires, des taxes spéciales affectées aux besoins d'un service local.

Il est entendu que les taxes dont il s'agit devront, dans tous les cas, être appliquées également aux navires des deux Hautes Parties contractantes et à leurs cargaisons.

Article X.

En ce qui concerne le placement des navires, leur chargement ou leur décharge-

ment sans exception, et de se vider les poudres et les autres marchandises, les deux Hautes Parties contractantes se réservent la faculté de prélever dans leurs ports respectifs, sur les navires de l'autre Puissance, ainsi que sur les marchandises, composant le cargaison de ces navires, des taxes spéciales affectées aux besoins d'un service local.

Článek VII.

Fabrikanti a kupci, též jejich služebníci povolení, kteří v monarchii Rakousko-uherské, co se týče těchto vlastností, jsou povoleni obstarávat nákupy, mohou v Portugalsku, když tam cestují k tomu, v průběhu živnosti od nich provozované obstarávat kupování nebo prodávání a s příbuznými nebo bez příbuzných lidí, kteří jim však dovolena obstarávat a sebou vstít.

Totéž mohou portugalské fabrikanti a kupci a jejich služebníci povolení v monarchii Rakousko-uherské dělat.

Článek VIII.

Lodi rakousko-uherské, které s nákladem nebo bez nákladu, odcházejí k přístavištím, do přístavů portugalských sjeden, a lodi portugalské, které s nákladem neb bez nákladu a kteréhož k přístavu do některého přístavu rakousko-uherského přijedou, mají chlapců, když přijíždějí, vyjíždějí i když se to odehrají, co se dotýká daní jakýchž kůl a lodí rybářských a loďmánských, loďmánských domácností na rovné postávkách být.

Článek IX.

Obě vysvětlují smlouvající se strany zřetelují sobě, rybářské a chlapčiny přístavů a lodí mocností druhá, a to obě, které jsou od nich založeny, vztáhnouti dárky na zapravování potřeb služby místní.

Navzájem se, že dárky dotčené mají se v každém případě rovnou měrou a lodí obou vysvětlujících stran se smlouvajících nebo s nákladem na nich rybářských.

Článek X.

Co se týče postavení kůl v přístavích, rejdech, kotvištích a basenách, též nákladů

mezi v portu, radu, káždý se basins et généralement pour toutes les formalités de dispositions quelconques auxquelles peuvent être soumis les navires de commerce, leur équipage et leurs cargaisons, il ne sera accordé aux navires nationaux, dans les Etats respectifs, aucun privilège ni aucune faveur qui ne le soit également aux navires de l'autre Paysanne.

Article XI.

La nationalité des navires sera admise de part et d'autre d'après les lois et règlements particuliers à chaque pays au moyen des documents délivrés aux capitaines par les autorités compétentes.

Article XII.

Les marchandises de toute nature importées en Portugal sous pavillon austro-hongrois et réciproquement les marchandises de toute nature importées dans les ports autrichiens ou hongrois sous pavillon portugais jouiront des mêmes exemptions, restitutions de droits, primes ou autres faveurs quelconques; elles ne payeront respectivement d'autres ni de plus forts droits de douane, de navigation ou de péage perçus au profit de l'Etat, des communes, des corporations locales, des particuliers ou d'établissements quelconques, et ne seront assujetties à aucune autre formalité que si l'importation en avait lieu sous pavillon national.

Article XIII.

Les marchandises de toute nature qui seront exportées de la Monarchie austro-hongroise par navires portugais ou de Portugal par navires autrichiens ou hongrois, pour quelque destination que ce soit, ne seront pas assujetties à d'autres droits ni formalités de sortie que si elles étaient exportées par navires nationaux, et elles jouiront, sous l'un et l'autre pavillon, de toutes primes et restitutions de droits ou autres faveurs qui sont ou seront accordées, dans chacun des deux pays, à la navigation nationale.

zboží na sí a dálnosti a nich zastáti, jaké výšece se se této formalnosti a jejich ustanovení, jímě lodi obchodní, jejich majitelů a náklad předání být mohou, nebude vlastním lodem též nek což ustanovující se strany dopřine nějaké přednosti ani výhody, které by se rovnou nářem ustoupilo lodem státu druhého.

Článek XI.

Národní příslušnost lodí uznati se má shodně dle zákonů a pravidel každé strany podle příslušnosti od příslušných úřadů kapitánů vydaných.

Článek XII.

Zboží všelijaké, které se pod vlajkou rakousko-uherskou dováženo do Portugalska, a taktéž zboží všelijaké, ješto se pod vlajkou portugalskou dováženo do přístavů rakousko-uherských, podléti má shodně těchto ustanovení, jímě první a jejich výhod jakých kol, a nemá se z něho žádného jiného ani výhody či, přecházelo nebo mřti (přepje) (necht se vybirá k ruce státu, obec, nějaké místní korporace, nějaké osoby anebo jiné anebo nějakého ústavu) platiti, aniž má zboží takové podléti být jiným formalnostem, nežli kdyby bylo dováženo pod vlajkou domácí.

Článek XIII.

Ze zboží jakého kol, které se na lodech portugalských z monarchie Rakousko-uherské nebo na lodech rakousko-uherských z Portugalska káždě vyřadí, nemá se jiného či platiti, aniž se mají při jeho vyřázení jímě formalnosti konati, než jako kdyby bylo na lodech domácích vyřazeno, a zboží takové má pod touto i onou vlajkou podléti všech těch právní, toho ustanovení či a jejich výhod, kterých každé strana své vlastní právně dopřine nebo dopřije.

Toutefois il est fait exception aux dispositions qui précèdent en ce qui concerne les avantages et encouragements particuliers dont les produits de la pêche nationale sont ou peuvent être l'objet dans l'un ou l'autre pays.

Article XIV.

En tout et aussi longtemps que le cabotage est réservé par les lois d'une des Parties contractantes exclusivement aux bâtimens nationaux, il ne pourra être exercé par les bâtimens de l'autre Partie.

Cependant les navires autrichiens ou hongrois entrant dans un port de Portugal, et réciproquement les navires portugais, entrant dans un port de la Monarchie austro-hongroise, et qui n'y viendraient décharger qu'une partie de leur cargaison, pourront, en se conformant toutefois aux lois et réglemens des Etats respectifs, conserver à leur bord la partie de la cargaison qui serait destinée à un autre port, soit du même pays, soit d'un autre, et la réexporter, sans être tenus à payer pour cette dernière partie de la cargaison aucun droit de douane, sauf les droits de surveillance lorsque d'ailleurs ne pourront naturellement être perçus qu'aux taux fixés pour la navigation nationale.

Article XV.

En tout ce qui concerne les droits de navigation, les Hautes Parties contractantes se promettent réciproquement de s'accorder sans privilège aux sujets d'un Etat tiers qui ne soit aussi, et à l'instar même, de tous à leurs sujets respectifs.

Article XVI.

Les Consuls et autres Agents consulaires portugais dans la Monarchie austro-hongroise jouiront de tous les privilèges, exemptions ou immunités dont jouissent les Consuls et autres Agents de même qualité de la nation la plus favorisée.

Il en sera de même en Portugal pour les Consuls et autres Agents consulaires de la Monarchie austro-hongroise.

Co v této smlouvě ustanovena, zejména se ke zvláštním výhodám pobřežnímu, kterých jest neb bude přilít dopředu plavbě domácího rybníctví jak v Portugalsku, tak i v monarchii Rakousko-uherské.

Článek XIV.

Pokud a jak dlouho plavba pobřežní nikterž té neb oné strany se udržujející vyhrazena jest jenom lodem domácím, nemohou té plavby lodi strany druhé provozovati.

Lodi rakousko-uherské, které vjedou do některého přístavu portugalského, a naopak lodi portugalské, které vjedou do některého přístavu monarchie Rakousko-uherského a stáť tam v obojí případech jen nějakou část nákladu, mohou, jestliže nikdeš a pravidel v tom stáť platnost majících, část nákladu, která svěží do některého jiného přístavu téhož nebo některého jiného státa, podržeti a ji zase vyvésti, aniž budou povinni, za tuto část nákladu nějaké ciz platiti, ani za poplatek za dokladování, který se však může vyžadovati jen v té míře, v které se vyžad. od lodí domácích.

Článek XV.

Vzájemně udržujející se strany slibují sobě oboplně, co se týče plavobřech, že nedopřejí jednomu státu náležitých privileji, ježby by zároveň nepolírali přiblížením státa oboplnějící.

Článek XVI.

Portugalské konsulové a jiní konsulští agenti v monarchii Rakousko-uherské, podobně mají všech privileji, svobod a imunit, jako konsulové a jiní ovčci agenti národa nejvícejších výhod podléhajících.

Tak to též má býti v Portugalsku, co se týče konsulů a jejich konsulských jednatelů říše Rakousko-uherské.

Article XVII.

Il est entendu que le présent traité s'étendra également à la Principauté de Liechtenstein en vertu de l'Article XIII du traité de douane conclu entre Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique et le Prince Souverain de Liechtenstein.

Article XVIII.

Les dispositions du présent traité sont applicables sans aucune exception aux îles portugaises dites adjacentes; savoir: Aux îles de Madré et Porto Santo et à l'Archipel des Açores.

Les navires et les produits du sol ou de l'industrie de la Monarchie austro-hongroise jouiront à leur importation dans les colonies portugaises de tous les avantages et faveurs qui sont actuellement ou seront par la suite accordés aux navires et aux produits similaires de la nation la plus favorisée.

Article XIX.

Le présent traité entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et restera en vigueur jusqu'au dernier Décembre de l'année 1877.

Dans le cas où aucune des Parties contractantes n'aurait notifié dans un mois avant la fin de la période sus-indiquée son intention d'en faire cesser les effets, le traité demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncé.

Article XX.

Le présent traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à Lisbonne aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent traité et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Lisbonne, en double original, le 12 Janvier 1872.

(L. S.) Baron Aloyse de Dumreicher m. p.

(L. S.) João de Andrade-Carvo m. p.

Článek XVII.

Stalo se ujednouti, že tato smlouva dle článku XIII, smlouvy celní mezi Jeho v. a k. Apoštolským Vládnutím a panujícím knížetem z Liechtenšteinského úžadím, vstoupí se má také ke království Liechtenšteinskému.

Článek XVIII.

Co v této smlouvě ustanoveno, vztahuje se také bez výjimky k ostrovům portugalským, jakožto sloven skalsí (súdjacentes), t. j. k ostrovům Madéira a Porto-Santo i k souostroví Azorskému.

V omezeních portugalských bude loď a plavby zemské i výhrady průmyslové monarchie Rakousko-uherského palivati všech ústředí a výhod, kterých palivati neb plavati budou loď, plavby a výhrady nirode nejštějněji vyhodniti ustanádo.

Článek XIX.

Tato smlouva má za účel: po vyměnění ratifikací ve skutek vstíti a má máti platnost až do 31. prosince 1877.

Jestliže by ani ta ani ona země smlouvy ne stala ruk dříve, než tato doba projde, strana druhé dříve svého nepřevládá, že tato smlouva má poskyti platnost, tedy má máti moc až do konce ještě jedného roku od této dny, kterého ta neb ona strana z ní dá výpověď.

Článek XX.

Tato smlouva bude ratifikována, a listiny ratifikací bude v Lisaboně se nejdlive vyměněny.

Touma se vstřední plánuvání obopáti se v té smlouvě podepsali a pečel svou k ní přitiskli.

Stalo se v Lisaboně v desjáděšestém ročníku dne 13. ledna 1872.

(L. S.) Alois vřebodař pán Dumreicher m. p.

(L. S.) Jan de Andrade-Carvo m. p.

Protocola.

En attendant de procéder à la signature du traité de commerce et de navigation conclu à la date de ce jour entre l'Autriche-Hongrie et le Portugal, les Plénipotentiaires soussignés de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc., et Roi Apostolique de Hongrie et de Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarres ont fait les observations et déclarations suivantes:

Les dispositions de l'article II de ce traité sur le traitement de la nation la plus favorisée ne se réfèrent point ni de l'une part ni de l'autre, aux faveurs qui sont ou seront accordées pour faciliter le commerce de frontière des Etats limitrophes, ni aux réductions ou exemptions de droits dont l'application est restreinte à certaines frontières ou aux habitants de certains districts, ni aux faveurs dont jouissent ou jouiront les Etats qui sont ou seront liés à un des deux Etats par une parfaite union douanière.

En outre les dispositions du dit article ne se réfèrent point:

En Autriche-Hongrie:

Aux faveurs spéciales dont jouissent de temps immémorial les sujets ottomans pour le commerce fait dans la monarchie austro-hongroise.

En Portugal:

Au droit de considérer au Brésil seulement des avantages particuliers qui ne peuvent pas être réclamés par l'Autriche-Hongrie comme une conséquence de son droit au traitement de la nation la plus favorisée.

En ce qui concerne l'article II du dit traité les Plénipotentiaires déclarent en outre qu'en tout que dans les Etats respectifs les

Protokol.

Při podepisování smlouvy o obchod a přech. období, která došlo k tomu mezi Rakousko-Uherskem a Portugalskem uzavřena jest, učinili níže podpísaní plomocovní Jeho Veličenství císaře Rakouského, krále Českého atd., a Apoštolského krále Uherského a Jeho Veličenství krále Portugalského a Algarvského následující vyhlášení a prohlášení:

Co v článku II. této smlouvy ustanoveno v příčině zachování se ke straně druhé jako k národu nejméně výhod poliváživna, nevztahuje se ani na té ani na své straně k výhodám, které jsou nebo budou přilíté povoleny pro zemědělné obchody pomazníky se země hospodářství, ani ke snížení nebo zproštění ciz. zboží, jako má platnost jen v příčině některých hranic nebo obyvatel některých částí okresu, ani kasaň k výhodám, jejich poliváživ nebo poliváživ budou státoré a tím ani ostatní v obou státech ve svazek celistí spojené země té, kteří s ním přilíté spojení budou.

Mimo to nevztahují se ustanovení dotčeného článku:

V Rakousko-Uhersku:

Ke zvláštním starodávnejm výhodám, jejich jsou země poliváživ, se země obchodu se země, v monarchii Rakousko-uherskem dítarčí.

V Portugalsku:

Nevztahují se k příva, jediné Brazílii dopřítí země výhod zvláštních, kterých Rakousko-Uhersko nemá práva se zeměk příva, poliváživ jest se země národu nejméně výhod poliváživna.

Co se týče článku II. dotčené smlouvy, prohlášení hranic toho plomocovní, pokud v státech sousedních ciz. země jen se země

droits d'importation sont faits ad valorem, les articles 11, 12, 13, 14 et 15 du traité de commerce et de navigation conclu le 11 Juillet 1868 entre le Portugal et la France doivent régler la manière de procéder à l'égard de ces droits.

Le présent protocole aura la même force et la même durée que le traité de commerce et de navigation conclu à la date de ce jour.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et recelu du sceau de leurs armes.

Fait à Lisbonne, en double original, le 13 Janvier 1872.

(L. S.) Vasco Alvaro de **Dumreicher** m. p.

(L. S.) João de **Andrade-Correia** m. p.

ustanovena, že články 11, 12, 13, 14 a 15 smlouvy obchodní a plavební, dne 11. července 1868 mezi Portugalskem a Francouzkem uzavřené, v příčině řízení při uplatnění těchto cel mají být prováděny.

Tento protokol má též též moc právní a platnost se toutéž, jako smlouva a obchod a plavba uzavřena dne učiněná.

Tamže se svěřeni obou stran plnomocně v tomto protokole se podepsali a pečeti své k němu přiložili.

Stalo se v dvojnásobném exempláru předním v Lisabonu, dne 13. ledna 1872.

(L. S.) Alois **André** pán **Dumreicher** m. p.

(L. S.) Jan de **Andrade-Correia** m. p.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illis omnibus et singulis ratos hinc gratosque habere declaramus, verbo Nostro Caesaris Regis spontentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandavimus esse.

In quorum fidem, majusque robur, praesentes ratificationis Nostrae tabulae manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro appenso muniri jussimus.

Dabantur in Regia urbe Nostra Buda, die decima octava mensis Octobris, anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo secundo, Regno- rum Nostrorum vigesima quarta.

Franciscus Josephus m. p.

Comes a Andrassy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis praefatae:

Maximilianus Liber Baro a Gungl m. p.

C. R. Cancellarius ordinis et ministerialis.

Smlouva výše položená i protokol závěrečný po přivolení obou stranovoy rady Říšské tímto se vyhlásuje.

Ve Vídni, dne 18. prosince 1872.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka III. — Vydána a rozeslána dne 29. ledna 1873.

8.

Smlouva přátelská, obchodní a plavební, učiněna mezi mocnářstvím Rakousko-uherským a královstvím Siamským dne 8. května 1871.

(Učinena v Bangkoku dne 15. května 1869, od Jela v. v. S. Apostolického Veličenosti ratifikována jest ve Vídni dne 8. května 1871, a ratifikace oboustranně vyměněny jsou v Bangkoku dne 20. dubna 1872).

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente elementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carniolinae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus ac singulis, quorum interest, tenere praesentium facimus:

Postquam a Nostro et Majestatum Suarum primi ac secundi Regis Siamensis Plenipotentiarie ad fovendas et amplificandas amicitiae, commercii et navigationis relationes, inter diliones Nostras existentes in urbe Bangkok die decima septima mensis Maji anni millesimi octingentesimi sexagesimi terti tractatus infra scriptus initus et signatus fuit tenoris ad verbum sequentis:

His Majesty Francis Joseph the First, Dei gratia Emperor of Austria, King of Bohemia etc. and Apostolic King of Hungary etc. etc. etc. and

Their Majesties Samdech phra Parumade Maha Chulalongkorn Patindr Debia Maha Mongkut Parumianstanc Rajawinongse Marutamsabongse Paribat Warakhatthirajonkavotom Chaturat parom Mahachakrabattirajonglas Parumadwanika Maha Rajadhiraj Parumawath Pahltra Phra Chulalongkorn, the First King of Siam, and

Krom Phra Rajawong Pavar Sathan Mongol, the Second King of Siam,

being desirous to establish and promote relations of friendship, commerce and navigation between Their respective States and subjects, have resolved to conclude a treaty for this object and have appointed as Their Plenipotentiaries:

His Imperial and Royal Apostolic Majesty:

the Rear Admiral Baron Anthony Petta, Minister Plenipotentiary and Envoy in extraordinary Mission, Commander in Chief of the Imperial and Royal Expedition to Eastern Asia and Southern America, Knight of the military order of Maria Theresa etc. etc.

Their Majesties the first and the second Kings of Siam:

His Royal Highness Krom Hwang Wang-sadhirař Sařid,

His Excellency Chow Phya Badharahay, Minister of the northern provinces,

His Excellency Chow Phya Sarawongse Wyy Waddhan, Prime Minister and Minister of war,

His Excellency Chow Phya Blawongse Maha Kosa dhipate, Minister for Foreign Affairs,

His Excellency Phya Charuan Rajamitri, International Judge,

Jeho Veličenství František Josef První, a Bůh milostí císař Rakouský, král Český stá, a Apostolský král Uherský stá, stá, stá, a

Jejich Veličenství Samdech phra Parumade Maha Chulalongkorn Patindr Debia Maha Mongkut Parumianstanc Rajawinongse Marutamsabongse Paribat Warakhatthirajonkavotom Chaturat parom Mahachakrabattirajonglas Parumadwanika Maha Rajadhiraj Parumawath Pahltra Phra Chulalongkorn, první král Siamský, a

Krom Phra Rajawong Pavar Sathan Mongol, druhý král Siamský,

řádajíc toho Sběh, aby soustky přitelství, obchodu a plavby, mezi Sřejmi státy a přitelstvy státními střili a vřelost, usoudi se se tom, že státi soustava k tomu konci a jecenavř plomavřstvy Sřejmi:

Jeho císařstí a královstí Apostolské Veličenství:

Soběh kontra-admirála, pava Antonia vřobaděho páva Petta, zmočaděho ministru a vřahaze v mimoříděho poselstí, aprívce císařstí a královstí expedice do vřchodu Asie a jřní Ameriky, rytřho vřejaděho řídá Marie Teresie stá, stá.

Jejich Veličenství první a druhý král Siamský:

Jeho královstov Vysost Krom Hwang Wang-sadhirař Sařid,

Jeho Excelenci Chova Phya Badharahaya, ministra severních provincií,

Jeho Excelenci Chova Phya Sarawongse Wyy Waddhan, předáho ministra a ministra vřejnosti,

Jeho Excelenci Chova Phya Blawongse Maha Kosa dhipate, ministra stážitostí zahraničijeh,

Jeho Excelenci Phya Charuan Rajamitri, soudka stážitostí mezinárodních,

Who after having communicated to each other their respective full powers and found them in good and due form have agreed and concluded the following articles:

Article I.

There shall be constant peace and perpetual friendship between His Imperial and Royal Apostolic Majesty, His Heirs and Successors on the one part and their Majesties the first and second Kings of Siam, Their Heirs and Successors on the other part as well as between the subjects of both states, without exception of persons and places.

The subjects of each shall enjoy in the country of the other full and entire protection for their persons and property agreeably to the established laws.

There shall be full and entire freedom of commerce and navigation, for the subjects and vessels of the two high contracting powers, in every port of their respective territories, where trade or navigation is actually allowed, or may hereafter be allowed, to the subjects or vessels of the most favored nation.

Article II.

The two High Contracting Powers recognize reciprocally the right to establish and appoint in the ports and the towns of their respective states, Consuls general, Consuls and consular agents; and that these officers shall enjoy the same privileges, immunities, powers and exemptions, as are or may be enjoyed by those of the most favored nation. Such Consuls or consular agents, however, shall not begin to exercise their functions, until they shall have received the Ratification of the local Government. The Imperial and Royal Consul General, Consuls or Consular Agents in Siam shall be at liberty to hoist their national flag over their consulates.

The Imperial and Royal Consular officer in Siam shall have the interests of all citizens of the Austro-Hungarian Monarchy in or coming to Siam, under his protection, regu-

laciše placemenci, vyaněvše placemenci avš a shledavše je býti v dobrém a mířidělném formě, a tyto články se uzavřeli:

Článek I.

Mezi Jeho císařským a královským Apostolským Veličenstvem, Jeho dědci a nástupci se strany jedné a mezi Jejich Veličenstvem první a druhým králem Siamským, Jejich dědci a nástupci se strany druhé, jakož mezi přístátníky oboujho státu, štěstých osob ani míst nevylučujíc, má býti stálý mír a vzájemně přátelský.

Obopojně podléhá maji v zemích druhé strany vše sňahová o tam vydaných právních práve ochrany své osoby a věchu jmění.

Podléhají a každem obou vnaněvých mocností se vzájemnějích má býti úplná volná, provozování obchodu a plavby v té šířce zemi obopojnějích, kde jest nyní nebo bude přístátně povoleno přistatatišim neb lodem národu nejvřídělně vřídělnějích obchodu neb plavby provozovati.

Článek II.

Obě vnaněvše smlouvající se mocnosti přitřáhají sobě obopojně práve, sřivřování v přistatních a městech svých států generální konzuly, konzuly a jednatele konzulské, a tyto štěstělici mají podléhati týchž privileji, svobod, práv a imunit, jakož podléhají nyní nebo budou podléhati přitřá štěstělic národu nejvřídělně vřídělnějích obchodu štěstělně. Štěstělic konzulové a jednatele konzulské mohou se ve funkci své sřivřovat, teprv když budou od vlády znaně sřivřivšim. Císařští a královští generální konzulové, konzulové a jednatele konzulské v Siamu mají máti také vříd, vřídělně maji domem konzulským příjpor sřivř štěstělic.

Císařský a královský štěstělic konzulský v Siamu má máti dobrě přitřá štěstělic mocností Rakousko-uherských v Siamu usedlých i těch, kteří tam přijedou, pod svou ochranou,

liaison and control. He shall himself conform to all the provisions of this treaty, and enforce the observance of the same by the citizens of the Austro-Hungarian Empire. He shall also promulgate and give due effect to all rules and regulations, which are now, or may hereafter be enacted, for the government of Citizens of the Austro-Hungarian Empire in Siam, the conduct of their business and their due observance of the laws of Siam.

Should the Imperial and Royal Consular officer be absent, Citizens of the Empire visiting or residing in Siam may have recourse to the intervention of a Consul of a friendly nation, or they may address themselves directly to the local authorities, and the said authorities shall take means to secure to them all the benefits of the present treaty.

Article III.

Citizens of the Austro-Hungarian Empire visiting or residing in Siam shall be allowed the free exercise of their religions, belief and worship, and be at liberty to build churches in such convenient localities as shall be consented to by the Siamese authorities, and such consent shall not be withheld without sufficient reason being assigned.

Article IV.

Citizens of the Austro-Hungarian Monarchy wishing to reside in the Kingdom of Siam must be registered at the Imperial and Royal Consulate, a copy of which registration is to be furnished to the Siamese Authorities. Whenever such a citizen shall have recourse to the Siamese authorities, his petition or claim must be first submitted to the Imperial and Royal Consular officers, and if the petition or claim appear to him to be reasonable, and written with propriety, he shall forward it, or otherwise, before forwarding the same, he shall modify its contents. The Siamese on their part,

uznávali jednati a kontrolovati. Má se s tím ve všem die této smlouvy zachovati a k tomu se přibíráti, aby se dle ní přibírali lidé Rakousko-uherské země. Týžé způsobem má vyhlášiti a učiniti k vykonání předešlé všechní nařízení a všechny předpisy, které jsou nebo budou předešlé vydány, aby se jimi přibírali lidé Rakousko-uherské v Siamu spravovali, jak tam mají živiti své provozování a smlouvy rovněž učiniti zachovati.

Někdy-li by císařský a královský úředník konzulský přítomen, mohou příslušníci rakousko-uherské země některého přátelského národa se to požádati u nich přimoc k úředním úřadům se obrátiti, kteří pak musí, ježto bude potřeba, aby dleli výhled těchto úřadův jim zjednatých.

Článek III.

Příslušníci lidé Rakousko-uherské, kteří přijdou do Siamu nebo se tam chtějí usaditi, mohou náboženství své volně provozovati a mají svobodu práva, na přibíratých místech, kde jim to úřadové siamští povolí, kostely stavěti; takového povolení nemají jim lidé úřadové bez dostatečné příčiny odopřiti.

Článek IV.

Příslušníci monarchie Rakousko-uherské, kteří se chtějí v království Siamské usaditi, mají se dle v ústředním a královským konzulátem zapsati a konzulátem má úředním siamským předpis tohoto nápisu poslati.

Když-li by některý takový příslušník státní chtěl se v nějaké věci k úředním siamským obrátiti, má svou žádost nebo reklamaci své ústředním a královským úředníkům konzulátem předložiti, a tento úředník, shledav, že jest žádost odůvodněná a slušná, má ji dle potřeby, shledal-li by výsk, se tomu tak učiniti, má ji dle, ať jí oděti,

when they shall have to address themselves to the Imperial and Royal Consulate, shall follow a similar course, in first addressing themselves to the Siamese authorities, who shall act in like manner.

Article V.

Citizens of the Austro-Hungarian Monarchy, who shall reside in a permanent manner in Siam, shall for the present do so only in the city of Bangkok, or within a limit defined by the following boundaries, viz:

1. on the North.

By the Bang Poot Canal from its mouth on the Choo Phya River to the old city walls of Loabury, and a straight line from Loabury to the landing place of the Tha Phrangan near to the town of Saraburi on the river Paek.

2. on the East.

By a straight line drawn from the landing place of Tha Phrangan to the junction of the Kloungut canal, with the Bangpakong River; the Bangpakong River from the junction of the Kloungut canal to its mouth and the coast from the mouth of the Bangpakong River to the island of Srimsarajah to such distance inland as can be reached within twenty four hours journey from Bangkok.

3. on the South.

By the island of Srimsarajah and the island of So-Chang on the East-side of the Gulf, and the city walls of Petchaburi on the west side.

4. on the West.

By the western coast of the Gulf to the mouth of the Meklong River to such distance inland, as can be reached within twenty four hours journey from Bangkok, The Meklong River, from its mouth to the City walls of Rajpury. A straight line from the city walls

přístavní území. Taktéž se mají Siamové se své strany zachováti, když mají přičin, obraceti se k císařskému a královskému konsultátu, mají totiž prvě se prostřednictvím úředí siamských úřadů, kteří mají tžmž splněním předevjít.

Článek V.

Přístaviště mezinárodní Rakousko-uherského, kteří se chtějí v Siamu státi usaditi, mohou to nyní učiniti toliko v městě Bangpaku, such v okresu, obklopeném hranicemi sítě tato šířejí pojmenovanými; tyto hranice jsou:

1. na severu,

kanál Bang Poota od svého ústí do řeky Choo Phya kolem st. ke starým hradištem města Loabury a rovně dále od města Loabury až k přístavišti Tha Phrangan a města Saraburi na řece Paek.

2. na východě,

rovně dále od přístavišti Tha Phrangan, spojení kanálu Kloungutského a řekou, zvanou Bangpakong; řeka Bangpakong od svého spojení s kanálem Kloungutským až k ústímu ústí; potom přímo od ústí řeky Bangpakong až k ostrovu Srimsarajah tak daleko do země, jak daleko se může ve čtyři a šestnácti hodinách z Bangkoku dojíti.

3. na jihu,

ostrov Srimsarajah a ostrov So-Chang na východní straně zátoky a hradišty města Petchaburi na straně západní.

4. na západě,

západní pobřeží zátoky až k ústí řeky, zvané Meklong, tak daleko do země, jak daleko se může ve čtyři a šestnácti hodinách z Bangkoku dojíti; dále řeka Meklong od jejího ústí až k hradištem města Rajpuri; odtud v rovné šíři až k městu Saphanpari a te

Siamese Government, and the Siamese Government shall name an officer who along with the Consular officer (having satisfied themselves of the honest intentions of the applicant) shall adjust and settle upon equitable terms the amount of purchase money, and shall make out and fix the boundaries of the property.

The Siamese Government shall then convey the property to the purchaser, citizen of the Austro-Hungarian Empire and such property shall thereupon be under the protection of the Governor of the district and of the particular local authorities, the said purchaser shall conform in ordinary matters to any just direction to be given to him by them, and he shall be subject to the same taxation as that levied on Siamese subjects.

But if through negligence, the want of capital or other causes, a citizen of the Austro-Hungarian Monarchy shall fail to commence the cultivation or improvement of the lands so acquired within a term of three years, from the date of receiving possession thereof, the Siamese Government shall have the power of resuming the property upon returning to the citizen of the Austro-Hungarian Monarchy the purchase money paid by him for the same.

Citizens of the Austro-Hungarian Empire shall be at liberty to search for and open mines in any part of Siam, and on a proper exposition being furnished, the consular officer in conjunction with the Siamese authorities, shall arrange such suitable conditions and terms, as shall admit of the mines being worked. Citizens of the Austro-Hungarian Empire shall also be permitted to build ships, and engage in and carry on any description of manufacture in Siam (the same not being contrary to law) upon like reasonable conditions and terms arranged between the Consular officer and Siamese authorities.

pojemnaje úředníka, jemu společně s úředníkem konzulárním (když byli s konzulárním úředníkem inspektoři jistota si sjednali) suma nákupu ústřední ustanovi a meze pozemků vymění a určí.

Vláda siamská převede potom právo vlastnické na kupujícího přístavníka konsulární Rakousko-uherského a pozemek takový bude pak pod ochranou gubernátora ústředního a místních úřadů místních postaven; kupující má v obydlených místnostech stávkových spravedlivých mřížemi, ješto ho od těchto úřadů dějeme, posazen býti a bude přitaven, platiti tyžé daně jako postavení siamská.

Ještoli by vink přístavník konsulární Rakousko-uherského z neobratnosti, z nedostatku kapitálu neb z nějaké jiné příčiny nemohl takto koupiti ve třech letech, počinaje ode dne, kteréhož jí v držení upal, vzdávati seho jí státnímu úřadu, bude moci vláda siamská právo, vlastnické její zase na seho postaveniti, proti tomu, že přístavníka konsulární Rakousko-uherského zapravena suma nákupu navrží.

Přístavníci této Rakousko-uherské mají smao v mli právo, vláde v Siamu hlediti a doly objeviti, a když podají mližité přikazy, má úředník konzulární společně s úřady siamskými přístavní úřady ustanoviti, aby se doly mohly vydávati. Takžé budou moci přístavníci této Rakousko-uherské, když úředníci konzulární s úředníky siamskými v příčině toho společně úmlouvu státním způsobem ustanovi, bud státi a jaké koli výroby fabriční v Siamě zřizovati a provozovati, ješto by nebyly proti zákonům.

Article VII.

Citizens of the Austro-Hungarian Monarchy shall not be detained against their will in the Kingdom of Siam, unless the Siamese Authorities shall prove to the Imperial and Royal Consular officer, that there are lawful reasons for such detention.

Within the boundaries, fixed by Art. V of this treaty, citizens of the Austro-Hungarian Empire shall be at liberty to travel without hindrance or delays of any kind whatever, provided they have a passport signed by their Consular officer, containing in Siamese characters, their names, profession and identity and countersigned by the competent Siamese authorities.

Should they wish to go beyond the said limit and travel in the interior of the Kingdom of Siam, they shall procure for themselves a passport, which shall be delivered to them on the request of the Consular officer by the Siamese authorities, and such passport shall not be refused in any instance, except with concurrence of the Consular officer.

Article VIII.

Citizens of the Austro-Hungarian Monarchy may purchase land and plantations, and may take on lease or let land and plantations, and may hire, buy or build houses within the boundaries specified by Art. V with this exception and limitation only, that the power to purchase lands in the City of Bangkok or within four British statute miles from its walls shall be confined to those who shall have resided in Siam for ten years, or who shall obtain a special license from the Siamese Government.

In order to obtain possession of such property, the citizens of the Austro-Hungarian Monarchy shall in the first place make application through the Consular officer to the

Článek VII.

Přístavní moudřetři Rakousko-uherského monarchie býti nemoženo jich vůlí v království Siamském zadržívati, leč by důvodní důkazní důkazství a královská úředníková konsuleckáma prokázali, že jsou to příslušníci důvodní k takovému zadržení.

V mezích v článku V. této smlouvy určených mohou přístavní lidé Rakousko-uherské monarchie přecházeti nebo jakého koli administrativní cestou krami, když mají pas od úředního konsuleckého podpisání, který obsahuje v čítrí siamské jazyce, jméno a povolání osoby povestného a jest od přístavních úřadů siamského uplatněn.

Pokud by chtěli jíti dále hranice dále jíti a uvítit kralovství Siamského vnitra krami, mají si objednat pas úřadu siamského, který se jim k pohledání jejich úředníka konsuleckého vydá, a který se jim může také v příležitostech jejich úředního konsuleckého odříkati.

Článek VIII.

Přístavní moudřetři Rakousko-uherského monarchie v mezích v článku V. pojednaných kupovati země a usedly, pronajímati neb najímati země a usedly, najímati, kupovati neb stavěti domy, takto a tom výměru a s tím omezením, že mají právo, v městě Bangkoku nebo v okřehku čtyř anglických mil od hranic městských pozemky kupovati jenom ti, kteří se již deset let v Siamu zdržovali nebo kteří získali povolení od úřadů siamských k tomu záležit.

Abý přístavní moudřetři Rakousko-uherského takových pozemků nabýti mohli, mají o to nejprve skrze úředníka konsuleckého k úřadům siamským žádost podati, kterým

of Rajpuri to the town of Saphanpuri, and a straight line from Saphanpuri to the mouth of the Bangpakong canal on the Chao Phya River.

But Citizens of the Austro-Hungarian Empire may reside beyond these boundaries, on obtaining permission to do so from the Siamese authorities.

All Citizens of the Austro-Hungarian Empire are at liberty to travel throughout the entire Kingdom of Siam, and to trade by buying and selling merchandise, not being constrained from and to whomsoever they shall think proper this privilege being in no way whatever affected by any form or exclusive right of sale and purchase, nor is anybody permitted to interfere with them or hinder them in their business.

Article VI.

The Siamese Government will place no restrictions upon the employment by citizens of the Austro-Hungarian Monarchy of Siamese subjects in any capacity whatever. But whenever a Siamese subject belongs or owes service to some particular Master, the servant who engages himself to a citizen of the said Monarchy, without the consent of his master, may be reclaimed by him and the Siamese Government will not enforce an agreement for services between a citizen of the Austro-Hungarian Monarchy and any Siamese in his employment, unless made, with the knowledge and consent of the master.

If Siamese in the employment of a citizen of the Austro-Hungarian Monarchy offend against the laws of Siam, or if any Siamese having no offended, or desiring to desert, take refuge with such a citizen in Siam, they shall be searched for and upon proof of their guilt or desertion they shall be delivered up by the Consul to the Siamese Authorities.

Saphanpuri v ruzně číste až k ústí kanálu Bangpakong do řeky, ruzně Chao Phya.

Však přístavníci říše Rakousko-uherské mohou se také nad těchto hranic usaditi, když obdrží k tomu od úřadů siamských povolení.

Všichni přístavníci říše Rakousko-uherské mají toho vůle, po celém království Siamském cesty kováti a obchod provozovati, kupajíc zboží, vyřizujíc kontrahenty, od koho koli, a prodávajíc je komu koli, kterého právo jejich nemá býti nějakým způsobem ani monopolem pochitáno ani jakým privilejiem vyhrazeno kromě toho výhradního práva obchodu, ani jest komu dovoleno, v jednání obchodním je přerušovati nebo jim v něm překážeti.

Článek VI.

Vláda Siamská nebude v tom přístavníctví mocnostmi Rakousko-uherského císařství činiti, aby podléci siamské v jaké koli vlastnosti byly do služby. Jestliže by však některý podléci siamský nějakého zvláštního pána přistoupil smlouvě nějakému jemu svěřenému byl, a promyslil by se některému přístavnímu mocnostmi říše svého bez přivolení pána svého, tedy jej bude moci tento pán reklamovati, a vláda siamská nebude k tomu donucena, aby odněm služebníci mezi přístavníkem mocnostmi Rakousko-uherského a mezi Siamem v jeho službu vstupil, která by se stala bez vědomí a přivolení pána jeho, byla nevolná.

Přistoupil-li by nějaký Siamec, který jest ve službě některého přístavníka mocnostmi Rakousko-uherského, nějaký siamský, nebo hledal-li by některý siamský přestupce nějakou věc uprchlák a takového přístavníka státního v Siamu útočiti, má jej úředník konsulský dle vyhledati, a pokudli se jeho vinn, nebo úpral, je chciť uprchnouti, má jej úřadu siamským vydati.

Article IX.

When a citizen of the Austro-Hungarian Monarchy residing permanently or temporarily in the Kingdom of Siam, shall have any subject of complaint or any claim to make against a Siamese, he shall first submit his grievance to his consular officer, who after having examined the affair, shall endeavor to settle it amicably. In the same manner, when a Siamese shall have to complain against a citizen of the said Monarchy, the consular officer shall hear the complaint, and try to make an amicable settlement, but if in such cases this is impossible, the consular officer shall apply to a competent Siamese functionary, and both after having together examined the affair, shall decide thereon according to equity.

Article X.

If a crime or an offence be committed in Siam and the offender be a citizen of the Austro-Hungarian Monarchy, he shall be punished by the consular officer in conformity to the laws of his country or be sent to his country for punishment. If the offender be a Siamese, he shall be punished by the Siamese authorities according to the laws of the country.

Article XI.

Should any act of Piracy be committed on vessels of the Austro-Hungarian Monarchy on the coast or in the vicinity of the Kingdom of Siam, the authorities of the nearest place, on being informed of the same, shall afford every assistance in the capture of the Pirates, and recovery of the stolen property, which shall be delivered to the consular officer for restoration to the owners. The same course shall be followed by the Siamese authorities in all acts of pillage and robbery committed on the property of citizens of the Austro-Hungarian Empire on shore. The Siamese Government shall not be held responsible for stolen property, belonging to citizens of the said Empire, when it is proved, that every means in their power have been used

Článek IX.

Míří by některý příslušek monarchie Rakousko-uherské: žaloval nebo na čem s království Siamským se odvolával příšev, některého Siamese funkce nebo oděho na něm pokládav, má svou stížnost nejprve svému úředníkově konsulačnickému předložiti, a tento, prozkoumajíc, má hleděti na mířivost případu, abyby některý Siamese příslušek jemu rovněž monarchie Rakousko-uherské, žaloba vyložiti a hleděti rovněž příševsky usouditi; pokud by toho však dáržeti nemohl, má se k příševnému úředníkově siamskému obrátiti, a oba mají po společném prozkoumání věci podle shodnosti rozhodnout.

Článek X.

Byl-li by v Siamu nějaký zločin nebo přečin spáchan a byl-li by pachatel příšev- lůšk monarchie Rakousko-uherské, má býti věn úředníkově konsulačnickému dle zákona své země potrestán nebo k potrestání do své vlasti odeslán. Byl-li by pachatel Siamese, buď od úřadu siamských dle zákona země Siamské potrestán.

Článek XI.

Bylo-li by na lodech monarchie Rakousko-uherské na přímořní nebo na blízku království Siamského loupičinství nějaké spáchané, mají úřední všem nejblíže, když je upříve o tom dáržeti, věn, šak k potrestání loupičníků možných a k usbytí věci úředníkově konsulačnickému usouditi, aby je tím, či jím, navržit. Takéž zachováti se mají úřední všem v případech drancování neb loupič, ježto by se na vesle spáchané na majetku příševlůšk říše Rakousko-uherské. Vláda siamská nebude s toho odpovídati, když by se stalo krádež na majetku příševlůšk říše, ježto by se dotázáno by se, že všim však prostředků, jimiž může, aby

for its recovery, and the same conditions shall apply equally to Siamese subjects and property under the control of the Government of His Imperial and Royal Apostolic Majesty.

Article XII.

On the Imperial and Royal Consular officer sending a written application to the Siamese authorities, he shall receive from them every aid and support in detecting and arresting culprits or other citizens of the Austro-Hungarian Empire or any individuals under the protection of the Imperial and Royal Flag. On the requisition of the Imperial and Royal Consular officer he shall also receive from the Siamese authorities every aid and assistance and such a force as may be necessary to enable him to give due effect to his authority over the citizens of the Austro-Hungarian Monarchy and to enforce discipline among shipping of the Austro-Hungarian Monarchy in Siam. In like manner should a Siamese guilty of desertion or any other crime, take refuge in the house of a citizen of the Austro-Hungarian Empire, or on board a vessel of this Empire the local authorities shall address themselves to the Imperial and Royal Consular officer and he shall on proof of the culpability of the accused, immediately authorize his arrest. All concealment and contrivance shall be carefully avoided by both parties.

Article XIII.

Should a citizen of the Austro-Hungarian Monarchy, engaged in business in the Kingdom of Siam, become bankrupt, the Imperial and Royal Consular officer shall take possession of all his goods, in order that the same may be distributed ratably amongst his creditors; and the Consular officer shall

maještě odměrného spůsobu nabýti; a totéž pravidlo vztahovati se má také k podléhajícím siamským a jich věcem, ježto jsou pod ochranou vlady Jeho císařského a královského Apostolského Velikemoci.

Článek XII.

Úřadové siamské mají císařským a královským úředníkovi konzulskému, když se to přecevně potřeblí, poskytnouti všeliké pomoci a podpory k vyhledání a zatčení manských nebo jiných přičinětelů His Rakousko-uherské nebo jiných osob pod ochranou císařského a královského praporek postarajících. Takéž mají úřadové siamské císařským a královským úředníkovi konzulskému k jeho potřebám všeliké pomoci a dostatečného množství propůjčiti, aby mohl autoritě své nad přičinětelky mocenskými Rakousko-uherského úředníkem přinutit sjednati a disciplínu v lodích císařských mocenskými Rakousko-uherského v Siamu rovněž zavřeti. Týmž způsobem mají úřadové siamské, když se Siamem, jež se dopustil deserte nebo nějakého jiného zločinu, do domu některého přičinětele mocenskými Rakousko-uherského nebo na lodi této His státi, obrátiti se k císařským a královským úředníkovi konzulskému, kterýž, jakmile se prokáže, že obžalovaný jest trestu hodný, k zatčení jeho přivolí. Všechného přechovávaní nebo konvicevce budli se s obou stran se nejvíce vyhýbati.

Článek XIII.

Je-li-li by některý přičinětel mocenskými Rakousko-uherského, který v království Siamském nějakou živnost nebo obchod provozuje, nemohl pláti, má se císařský a královský úředník konzulský v jeho veškeré jmění seřaditi, aby se pro něho mezi věřiteli rozdělilo, a má každého postřehova učiti,

neglect as means, to seize on behalf of creditors all the goods the said bankrupt may possess in other countries, and the Consular officer shall have the aid of the Siamese authorities for this purpose. And in like manner the Siamese authorities shall adjudicate and administer the effects of Siamese subjects, who may become bankrupt, in their commercial transactions with citizens of the Austro-Hungarian Empire.

Article XIV.

Should a Siamese subject refuse or evade the payment of a debt to a citizen of the Austro-Hungarian Monarchy, the Siamese authorities shall afford the creditor every aid and facility, to recover all that is due to him. In like manner the Imperial and Royal Consular officer shall give every assistance to Siamese subjects, to recover debts which may be due to them by citizens of the said Monarchy.

Article XV.

In case of the decease of one of their respective subjects in the dominion of the one or the other of the High Contracting Parties, his property shall be delivered unto the executor of his will, or if none have been appointed, unto the family of the deceased or unto his partners in business. If the defunct possesses neither a family nor partners in business, his property shall in the dominions of both the High Contracting Powers be placed, so far as the laws of the land permit it, under the charge and control of the respective Consular officers, in order that these may deal with it in the customary manner according to the laws and usages of their Countries.

Article XVI.

The Imperial and Royal ships of war shall be at liberty to enter the river and an-

aby odejzati i takové jachty k dobruému užívání, které dotčený království má soud v jejich zemích. Ústředí siamské jsou povinni, konsulovi k tomu konci větší pomoci poskytnouti. Týmž způsobem mají ústředí siamské přistoupiti a rozhoditi jačty podléhaných straných, kteří by s námořním svým obchodem naproti přiluháckým lile Bakuasu-siamské nemohli dojíti smlouvi.

Článek XIV.

Ještěli by nějaký poddaný siamský některému přiluháckému občanovi Bakuasu-siamského nechtěl nebo se vyhnul dluhu zaplatiti, mají ústředí siamské větší pomoci a většího polehání propůjčiti, aby toho, což jeho jest, došel. Takž má císařský a královský úředník konsulařský podléhaným siamským větší pomoci poskytnouti, aby dluh toho, čeho mají na přiluháckých občanovi dotčeného pohledovati.

Článek XV.

Zemřel-li by s nemí tl neb sá vnočené smrtoující se siamský poddaný jejich, odvedlím had pochováti jeho vykonavatelé jeho poslední vůle, aneb anbyli-li by takového vykonavatele, jeho rodině aneb úctníčkům jeho obchodu nebo živnosti. Nechtěl-li nechtěl ani příkazných ani takových děstůčků, odvedlím had pochováti jeho v zemích obou straných mocnosti se smrtovajících, pokud toho zákonůr káží se sá dopouštějí, pod opatrováním přistupných úředníků konsulařských, aby s ní obyčejným způsobem die sákoná a upřímostí jejich smlou smlouvi.

Článek XVI.

Císařské a královské lodě válečné mohou do řeky vjíti a u Pakamu kotvi vcházeti;

clear at Paknam, but they must inform the Siamese authorities of their intention of going up to Bangkok and have an understanding with the said authorities concerning the place where they are to anchor.

Article XVII.

Should a vessel belonging to the Austro-Hungarian Monarchy in distress enter into a Siamese Port, the local authorities shall give every possible assistance for her being repaired and refitted, so that she may be enabled to continue her voyage. Should a vessel, belonging to the said Monarchy, be wrecked on the coast of the Kingdom of Siam, the Siamese authorities of the nearest place, being informed thereof, shall immediately give every possible assistance to the crew, shall supply their wants, and take all measures necessary for the salvage and protection of the vessel and cargo, and shall afterwards inform the Imperial and Royal Consular officer of what has been done by the said authorities, in order that the Consul together with the competent Siamese authorities may take steps for sending the crew to their homes and for preserving and disposing of the wreck and the cargo and adjusting any legal claims thereon.

Article XVIII.

By paying the duties of importation and exportation as after mentioned vessels belonging to the Austro-Hungarian Empire and their cargoes shall be free in Siamese Ports of all taxes of tonnage, Pilotage, Anchorage and of any other tax whatever either on their arrival or on their departure. Such vessels shall enjoy all privileges and immunities which are or shall be granted to Galleys and to Siamese vessels themselves, as well as to the vessels of the most favoured nations.

Article XIX.

The duties to be levied on merchandise imported by vessels of the Austro-Hungarian

řekosti by však do Bangkoku nabere jíti, mají o tom místní úřady siamské sáhlé a smlouvi se s nimi, kde by mely koster pariti.

Článek XVII.

Pokud by loď náježdě monarchie Rakousko-uherské v přístavišti vjela a nesebe potřeby do nástředieho přístavu siamského, mají úřady místní jí všické pomoci poskytnouti, aby mohla, čeho potřebí, dáti opraviti, čerstvých potřeb, náhrad, a potom dále jíti. Trasknuta-li by se loď náježdě monarchie dostředem přístavišti na pobřeží království Siamského, mají úřady samské nejblíže místa, nabýrše o tom vědomost, přistáti všemohou pomoci náježdě, čeho se jim nedostává. Jim poskytnouti a všecké opatření náježdě, jichž k ochráněni a opatrování loď i nákladu potřebí; pak mají samskému a královskému úředníkovi konzulskému o tom, což jim náježdě, dáti vědět, aby smlouba a přístavištní úřady siamské, čeho potřebí, opatřili, aby byli přistáti všické potřebí, ochráněny loď i s nákladem náježdě a v opatření náježdě, a všecké, jezdí mají a přistáti toho náježdě pohleděti, opatřiti.

Článek XVIII.

Loď monarchie Rakousko-uherské v přístavišti i náježdě jejích mají v přístavech siamských jak v přístavu tak i v odjezdu osvobozena. náježdě čeho a křesťovským i náježdě jejích propustiti. správu svých loď, když napravi čeho dožadují i výnosné náježdě. Takové loď pohleděti mají všeckých potřebí a opatření, kterých jezdí náježdě kudy přistáti do přístavu loď pohleděti a v přístavu loďem siamským nebo loďem náježdě nejblíže vřídlo pohleděti.

Článek XIX.

On se zboží, které se v loďech monarchie Rakousko-uherské do království Siam-

Monarchy into the Kingdom of Siam, shall not exceed three percent on their value. They shall be paid in kind or in money at the choice of the Importers. If the Importer cannot agree with the Siamese officer as to the value of the imported merchandise, a reference shall be made to the Imperial and Royal Consular officer and a competent Siamese functionary, who after having each called in for consultation one or two merchants as advisers, if they shall think it necessary, shall settle the difference according to justice.

After the payment of the said import duty of three per cent the merchandise may be sold by wholesale or retail, free of any other tax or charge whatever. Should merchandise be landed and not sold, and be again shipped for exportation, the whole of the duties paid on them shall be reimbursed. No duty shall be levied on any cargo not sold. And no further duty, tax or charge shall be imposed or levied on such imported merchandise, when it has passed into the hands of Siamese purchasers.

Article XX.

The duties to be levied on Siamese produce, either before or at the time of shipment, shall be according to Tariff annexed to the present Treaty. Every article of produce subject by the Tariff to duties of exportation, shall be free of any duty of transit, or any other duty in any part of the Siamese Kingdom, and all Siamese Produce which shall have been already taxed either for transit or for any other cause, shall be no more taxed either under the Tariff hereto annexed, or in any way whatever before or at the time of the shipment.

If there be any article not included in the said tariff, which is now or may be hereafter the produce of Siam, and which is not subjected to a duty or governmental charge of any kind, the Siamese Government shall

obohat dovazet. nemí však více než tři procenta ceny jeho. Zprávní se může dáti vlii dovážející buď to natoua nebo v penězích. Nemohá-li by se dohodli s úředníky siamskými a cizími obchodními zjednotiti, odvolá se může k cizím obchodním a koloniálním úředníkům kanalským a příličníckým úředníkům siamským, kteří, poradiše se s dví přátely kadyj a jedním nebo se dvěma kupci jakobto znalci, v příliční toho spravedlivě rozhodnou.

Pa zapravení řádného úprocentního dovozného může se zboží, proto jsouc kladé jiné dárky a příděly, se gres a se dárky prozdívati. Dovoziti-li by se zboží, a neprodati-li by se a potom, by se opět k vyvezení se hod voliči, vrátí se celé cla se ně zapravení. Víšce nemí a náhlada, který se neprodí, řídišce dá vyhlásko léti. Na zboží dovážené, které přejde v ruce kupců siamských, nemí se žádného jiného cla a žádných daní neb dávek ukládati ani od nich vyhlásti.

Článek XX.

Clu, jella se a plodin a výrobků siamských před vyvezením nebo při vyvezení vyhlásti má, vyměřeno buď podle tarify k této smlouvě připojené. Každé zboží, a něhet se dá této tarify plati clo vývozní, upraveno buď v celku hruboznači Siamitěm dá přivezeno nebo jiných papuzích, a takříci natou se žádný výstavek siamský, a kterého bylo již zapraveno clo přivezení nebo nějak jin dárka, ani před vyvezením ani při vyvezení, ani dá přídělné tarify ani jiný způsobem nějak daní ukládati.

Jestliže by vše nějaké, který se v Siamě rodí neb dáti nebo by se tam přivéti vedli neb dárka, v dovozní tariff nebylo ustanoveno a neplatilo by se a se ani dá ani dárky státi, bude máti vláda siamská právo, ukláti

have the right to levy a single tax or duty on such articles, provided always that such a tax or duty be moderate and reasonable.

The right of the Siamese Government is recognized for making such arrangements respecting the importation and sale in Siam of deleterious and dangerous articles as may be necessary for the protection of the public health and safety.

Article XXI.

On paying the duties above mentioned, which are not to be augmented in future, the citizens of the Austro-Hungarian Monarchy shall be at liberty to import into the Kingdom of Siam from the Austro-Hungarian Empire and foreign parts, and likewise to export for all destinations all goods, which on the day of the signing of the present treaty are not the subject of a formal prohibition or a special monopoly.

Article XXII.

Goods, whose importation and sale in Siam are at present subject to certain restrictions, are:

1. Guns, bullets, gun-powder, ammunition and other implements of war, which, according to Tariff No. IV, can only be sold to the Siamese authorities or with their permission, and if such permission is not given, must be reexported.

2. Opium, which can be imported free of duty, but can only be sold to the opium farmer or his agents.

In the event of an arrangement being effected with them for the sale of the opium, it shall be reexported and no import or duty shall be levied thereon.

Any infringement of this regulation shall subject the opium to seizure and confiscation.

Respecting the import and sale of fermented and distilled liquors, the citizens of the Austro-Hungarian Monarchy shall enjoy the same privileges and be subject to no other

ne ani jednoduchou daň nebo clo, jehle má však býti mírná a důstojná.

Vládě siamské uloženo je za právo, v případech škodlivých a nebezpečných věcí kuzických a nebezpečných činů v Siamě opatření, jichžto by se pro obecnou zdraví a obecnou bezpečnost vědlo k vůli potřebě.

Článek XXI.

Přistoupivši rovněž k tomu Rakousko-uherského monarchie, když zaplatí clo výše jmenované, které se budoucí nemají zvýšovati, všichni občané, kteří toho dne, kteréhož tato smlouva bude podepsána, nebude žádná zprávu nebo předstírat monopolu, a rakousko-uherských a jiných přistavů de království Siamského dovážeti a vyvážeti, kromě jiného, vyvážeti.

Článek XXII.

Věci, které se nyní jen s jistým omezením do Siamu mohou dovážeti a tam prodávati, jsou:

1. Dleň, kule střelcovy, prach střelcovy, střelivo a jiné věci válečné; tyto věci mohou se dle zákona IV. přilohového tarify toliko siamským úřadům nebo s jich dovolením prodávati, a nedějí-li jinak k tomu dovolení, musí se opět vyvážeti.

2. Opium; toto může se bez clo dovážeti, a však může se jen prodati opium nebo jeho jednateli prodati.

Neprodá-li se opium tímto způsobem, má se zase vyvážeti, anž se s ním má nějaká daň nebo nějaké clo vybírati.

Přestoupí-li by kdo tato nařízení, bude opium zabaveno nebo zkonfiskováno.

Co se týče dovážení a prodávání nížeji vykázaných a ploskopových, mají občané přistupivši k říši Rakousko-uherské polívatí těchto přívětí a nemají omezením k vůli nějakým

restrictions than those, agreed upon with regard to french subjects in the convention of August 7th 1867.

The Siamese Government reserves the itself moreover the right of prohibiting the exportation of rice, fish and salt whenever it shall find reason to apprehend a dearth in the country. But such prohibitions, which must be published one month before being enforced, shall not interfere with the fulfillment of contracts made bona fide before its publication; the merchants of the Austro-Hungarian Monarchy shall however inform the Siamese authorities of any bargains, they have concluded previously to the prohibition. It shall also be permitted that ships, which have arrived in Siam at the time of the publication of said prohibition, or are on their way to Siam from Chinese ports or from Singapore, if they had left those ports before the prohibition to export could be known there, may be laden with rice, fish and salt for exportation. Spices, bullion, provisions and personal effects may be imported and exported free of duty. Should the Siamese Government hereafter reduce the duties on goods imported or exported in Siam or at other harbours, vessels belonging to the Austro-Hungarian Monarchy, which import or export similar produce, shall immediately participate in the benefits accruing from such a reduction.

Article XXIII.

The Imperial and Royal Consular office shall see that merchants and shipmasters of the Austro-Hungarian Monarchy conform themselves to the regulations annexed to the present treaty and the Siamese authorities shall aid them to that end. All fines levied for infractions of the present treaty shall belong to the Siamese Government.

nel fin, jin jsou obmecení podobní francouzské imbuera, učiněnou dne 7. srpna 1867.

Všichni státníci dožadují si míra to právo, zapečítati vyvířiti rybi, ryby a sůl, když by do jejich místní bylo se stálosti, že toho bude nedostatek v zemi; takové záporové má se stát měsíce dříve, než nebude mocti, vyhlá- sání a zemi máli láskože dříve na vyhlášení země, ještě byly bezobdobí před vyhlášením jejich vládnou; kupci maenářství Rakousko-uherského mají však předem siamské kálen kupci oznámiti, v kterém byli před záporové voiti. Také má býti dovoleno, aby se na loď, které toho času, když záporové výzva byla vyhlášena, byly již do Siamu přijely, nebo které byly v čínských přístavě nebo ve Singapore do Siamu se cestě a odjely v ten- sých přístavě dříve, než tam záporové mohla býti oznámena, rybi, ryby a sůl k vyvíření jejich mletěly. Hovetví práva, navržené jako a stříbra, potrava a vše osobní mohou se bezc cti dovést i vyvířiti. Pakli by všichni siamští potomané cti se shodli nějaké v ladech siamských nebo jiných dovolené neb vyvířené snižiti, má vyhoody tohoto snižení účastno býti také také shodí, které se na loďích maenářství Rakousko-uherského dovoze nebo vyvoze.

Článek XXIII.

Consulární a královští úředníci konsulární mají k tomu přiklířiti, aby kupci a záporové loď maenářství Rakousko-uherského zachováni se dle pravidel, k této smlouvě připojených, a úředníci siamští mají jim k tomu konci býtí záporovými. Všichni pokuty peněžité přistoupěno této smlouvě propadají pří- padně všem siamské.

Article XXIV.

The Government and the citizens of the Austro-Hungarian Monarchy shall be allowed free and equal participation in any privileges that may have been, or may hereafter be granted by the Sinoese Government to the Government, Citizens or Subjects of any other nation.

Article XXV.

After the lapse of twelve years from the date of the ratification of this treaty, upon the desire of either of the High Contracting Powers and on twelve months notice thereof, this treaty, together with the tariff and regulations hereunto annexed, and those that may hereafter be introduced, shall be subject to revision by Commissioners to be appointed on both sides for the purpose, with power to make such alterations, additions and amendments, as experience may prove to be desirable.

Article XXVI.

Should any question or controversy arise between the High Contracting Powers which is not settled by amicable diplomatic intercourse or correspondence, it is hereby agreed that the settlement of such question or controversy shall be referred to the arbitration of a friendly neutral power to be chosen by common accord and that the result of such arbitration shall be accepted by the High Contracting Parties as a final decision.

Article XXVII.

The present treaty is executed in fourfold copies in the German, the Sinoese and the English languages. All these versions have equal the same meaning and intention, but the English text shall be looked upon as the ori-

Článek XXIV.

Všude a přistoupilým občanům Rakousko-uherského panství se volá v stejné míře a rovnosti účast v jakýchkoli výhodách, kteréby byly uděleny občanům Sinoese nebo poddaným některého jiného národa podobně jako se volá.

Článek XXV.

Po dvacetiletí let, ode dne ratifikace této smlouvy postojí, má se k postavení též takové změně smlouvy se strany, a to dvacet měsíců po projevení této žádosti, revize společně smlouvy a přílohách k ní provede i tarif, jakož i přídělů, které by se postějí vydati, které komise s obou stran k tomu jmenované předloží, a tato komise bude v ní mezi oběma stranami, příděly a opery, ježto by se volá zkusenosti viděly být příděly.

Článek XXVI.

Všude-li by mezi stranami vznikla nějaká otázka nebo spor, který by se nemohl přátelským způsobem diplomatickým nebo diplomatickým vyřešiti, tedy se tím uvěru, aby se taková otázka nebo spor rozhodl soudem přátelským neutrální mocnosti po společném souhlasu obojí stran, a aby rozhodnutí této mocnosti takový výrok se rozhodnutí konečné platil pokládaly.

Článek XXVII.

Tato smlouva je v jazyce německém, sinoeském a anglickém provedena rovněž. Všechny tyto verze mají být rovné a jejich význam, a všude text anglický pokládá se za pretest smlouvy, a vykládá-li by se text

ginal text of the treaty, to that if any different interpretation of the German and Siamese versions should ever occur, the English text shall determine the sense.

The treaty shall take effect immediately, and its ratifications shall be exchanged at Bangkok within eighteen months from the present date.

In witness whereof the above-named Plenipotentiaries have signed and sealed the present Treaty.

Bangkok on the seventeenth day of May in the year one thousand eight hundred and sixty nine of the Christian era, corresponding to the 7.th day of the waxing moon of 7.th month year of the Small Dragon, first of the Decade, Siamese civil era 1231.

Baron Anthony Peta,
Bar Admiral.

Krom Hwang Wangsathiraj Sauid.

Chew Fhya Bhudharabhai,
Minister of the northern provinces.

Chew Fhya Sarawongse Way Waddhan,
Prime Minister and Minister of War.

**Chew Fhya Ehanwongse, Maha
Kosa Chhipate,**
Minister for Foreign Affairs.

Fhya Chareun Rajamiri,
International Judge.

slouvnky a siamský v obou ruzích, má se vzájemně považovati za jediný a rozhodující.

Tato smlouva má ihned po podpisu a ratifikaci nasti v celosti nabýti účinnosti, a její ratifikace budou vyměněny v Bangkoku do osmi měsíců od dne podpisu.

Věnováno na svědění plenipotenčních zmocněnců v této smlouvě se podepsali a pečetili se k ní přiložili.

Stalo se v Bangkoku dne (sedmadvacátého) 17. května léta tisícého osmdesátého šestého letopočtu křesťanského, jež se rovná 7. dni měsíce prvního letopočtu malajského, a prvního roku dráha malého, prvního v desítkách, t. j. léta 1231 siamského letopočtu obchodního.

Podepsali:

Svobodný pán Peta,
kapitán admirál.

Krom Hwang Wangsathiraj Sauid.

Chew Fhya Bhudharabhai,
ministr severních provincií.

Chew Fhya Sarawongse Way Waddhan,
hlavní ministr a ministr války.

**Chew Fhya Ehanwongse, Maha
Kosa Chhipate,**
ministr zahraničních věcí.

Fhya Chareun Rajamiri,
mezinárodní soudce.

General Regulations

under which the trade of the Austro-Hungarian Empire is to be conducted in Siam.

Reg. 1.

The master of every Ship of the Austro-Hungarian Monarchy coming to Bangkok to trade, must, either before or after entering the river, as may be found convenient, report the arrival of his vessel at the Custom House at Paknam together with the number of his Crew and Guns, and the Port from whence he comes. Upon anchoring his vessel at Paknam, he will deliver into the Custody of the custom house Officers all his Guns and Ammunition, and a Custom house officer will then be appointed to the vessel and will proceed in her to Bangkok.

Reg. 2.

A vessel passing Paknam without discharging her Guns and Ammunition as directed in the foregoing regulation will be sent back to Paknam to comply with its provisions, and will be liable to a fine not exceeding eight hundred Ticals for having so disobeyed. After delivery of her Guns and Ammunition she will be permitted to return to Bangkok to trade.

Reg. 3.

When a vessel of the Austro-Hungarian Monarchy shall have cast anchor at Bangkok, the master unless a Holiday should intervene, will within four and twenty hours after arrival, proceed to the Imperial and Royal Consulate and there deposit his ships papers, till

Obecná pravidla,

týkající se obchodu nautičtvi Rakousko-uherského v Siamu.

§. 1.

Kapitán každé lodi monarchie Rakousko-uherského, která se přilícem obchodu přijede do Bangkoka, musí, buď dříve, než-li se mu to může být příhodno, buď dříve než loď do řeky přijede nebo potom, přijedl lodí své celou zbraň ústředí Rakouského oznámí a zároveň oznámi, odkud přivezl, buď s sebou přivezl děl a pušek a z kterého přístavu přijel. Jakmile loď v Paknamu zastane kotví, má děla, pušky a střelnou zbraň celou v úpravě předati úředníkovi, načež se některý úředník celou lodí přijde, který a si pojedí do Bangkoka.

§. 2.

Každá loď, která je již okolo Paknamu a nedělá by tím svých děl, pušek a zbraň ústředí, jak vjše naznačeno, bude do Paknamu naspět poslána, aby tomu učinila dosti učinila a propadne mimo to, pro neposlušnost na jevo dvanácti, pokudli až do osmi set ticalů. Když pak stihl děla, pušky a střelnou, dovál se j. jeji naspět do Bangkoka a provozovati tam obchod.

§. 3.

Když nějaká loď monarchie Rakousko-uherského vlně v Bangkoku kotví, má se kapitán, nepokud-li mezi to svátek, ve čtyři a dvacet hodinách po přijezdu odebrati k konzulátu a královskému konzulátu a odovzdati tam všechny listy, komerční a státní.

of lading etc., together with a true manifest of his import cargo and upon the Consular officer reporting these particulars to the custom house, permission to break bulk will at once be given by the latter.

For neglecting so to report his arrival or for presenting a false manifest, the master will subject himself in each instance to a penalty not exceeding four hundred Ticals; but he will be allowed to correct within twenty four hours after delivery of it, to the consular officer any mistake he may discover in his manifest without incurring any penalty.

Reg. 4.

A vessel of the Austro-Hungarian Empire breaking bulk and commencing to discharge before due permission shall be obtained, or smuggling either when in the river or outside the bar, shall be subject to a penalty not exceeding eight hundred Ticals and confiscation of the goods so smuggled or discharged.

Reg. 5.

As soon as a vessel of the Austro-Hungarian Monarchy shall have discharged her cargo and completed her outward lading, paid all her duties, and delivered a true manifest of her outward cargo to the Imperial and Royal Consular officer, a Siamese port clearance shall be granted her on application from the Consular officer who in the absence of any legal impediment to her departure, will then return to the master his ships papers, and allow the vessel to leave.

A custom house officer will accompany the vessel to Paknam, and on arriving there she will be inspected by the custom house officers of that station, and will receive from them the Guns and Ammunition previously delivered into their charge.

a správný manifest an dovoňový náklad, když pak úředník konzulský tyto podrobnosti oznámí celníci, dá celnice ihned povolení, abudi složiti.

Opomínil-li by kapitán přijít svůj skutečný manifest, anž předložil-li by manifest nepravý, pokutován bude v té i anž případnosti až i čtyřmi sty ticaly; jest mu však dovoleno, onyly ve vrám manifestu ve čtyři a drážděti hodinách, když je byl úředníkovi konzulskému odevzdal, opravit, anž bude na to pokutován.

§. 4.

Loď monarchie Rakusko-uherského, která by se dala do skládání, rozkládání k tomu povolení, anž která by povozovala podzabudovati, loď v řeco anž ve břehy, bude až i anž sty ticaly pokutována a zboží podzabudované nebo stávané bude zkonfiskováno.

§. 5.

Jakmile nějaká loď monarchie Rakusko-uherského náklad složiti a ony náklad složiti, všechny papírky správné a správný manifest anž nákladu vřozného obzabudování a kolikostvoň úředníkovi konzulskému odevzdá, rydi se správně loď k polidání úředníku konzulského siamský list vřozní, a úředník konzulský, anž-li odjede loď do síkonnice an síkonnice, vrátí kapitánovi písemnosti lodní a dá povolení k odplutí.

Úředník celní doprovodí loď do Paknam; kde ji úředníci celní této stánc obzabudují a vrátí jí dila, puiky a stádnice při přijezdu k opatrování odevzdání.

§. 6.

All custom-house officers shall carry a Badge, by which they can be distinguished, when acting officially and only two custom house officers shall be allowed on board a vessel of the Austro-Hungarian Monarchy at one time, unless a Greater number should be required, to effect the seizure of smuggled goods.

Friedrich von Pata 33. p.
 Custom-Admiral.

§. 6.

Úředníci celní mají nositi znak, kterýmž se lze poznati, když úřad svůj vykonávají a jest dovoleno, aby vždy jen dva úředníci celní najednou na lodi monarchie Rakousko-uherského příchodili, leč to by jich bylo více potřeba, aby zabránili obchodu podléhajícímu správně.

Podporuč: Sroboďof pán Pata, kaptan-velitel.

Podporuč: Krom Hiang Wongsodhiraj
 Sauid.

Podporuč: Chew Phya Bhandharakbay,
 ministr provincii severních.

Podporuč: Chew Phya Surawangs Way
 Wadhae, přední ministr a ministr
 vojenský.

Podporuč: Chew Phya Bhanwangs, Maha
 Kasa dhipate, ministr záležitostí
 zahraničních.

Podporuč: Phaya Chareun Rajamitri, vedí
 záležitostí mezinárodních

Tariff

of Export and Inland Duties to be levied on articles of Trade.

Section I.

The undermentioned articles shall be entirely free from Inland or other Taxes on Production or Transit, and shall pay Export-Duty as follows:

	Tax	Stamp	Fraight	%
1 Yarn	10	—	—	—
2 Gunny	6	—	—	—
3 Rhinoceros Horn	20	—	—	—
4 Gardenia root	14	—	—	—
5 " bastard	6	—	—	—
6 Dried Muscles	1	—	—	—
7 Pelicans quills	2	2	—	—
8 Hotal Nut dried	1	—	—	—
9 Krachi wood	—	2	—	—
10 Sharks Fin white	6	—	—	—
11 " black	2	—	—	—
12 Lakkraba Seed	—	2	—	—
13 Prunella Tails	10	—	—	100
14 Buffalo and Cariboes	2	None per Head	—	—
15 Rhinoceros hides	—	2	—	—
16 Hide cuttings	—	1	—	—
17 Turtle shells	1	—	—	—
18 Soft Tort shells	1	—	—	—
19 Bêche de Mer	2	—	—	—
20 Fish maws	2	—	—	—
21 Birds nests uncleaned	—	20 per Cent	—	—

Tarifa

o vývozu a vnitřnímu dani, jež se má za zboží obchodního vyřízení.

Částka I.

Zboží níže jmenované správně jest zcela odtaxováno a jiných dancí na produkci nebo na převoz nákladů, a má se z něho platiti jen tato cla vývozu:

	Tax	Stamp	Fraight	%
1 Slonová kůž	20	—	—	—
2 Gungy	6	—	—	—
3 Růž nosorožcovy	20	—	—	—
4 Kardamom, nejlepší druh	14	—	—	—
5 " špatný	6	—	—	—
6 Měkké svaly	1	—	—	—
7 Růž pelikánovy	2	2	—	—
8 Hotalový ořech, sušený	1	—	—	—
9 Krachový dřev	—	2	—	—
10 Písečné křídlo, bílé	6	—	—	—
11 " " černé	2	—	—	—
12 Semeno lakkrabové	—	2	—	—
13 Poutl ovocný	10	—	—	100
14 Býložravé a kůžnaté kůže	2	None za hlavu	—	—
15 Kůže nosorožcovy	—	2	—	—
16 Odkůžky a kůže	—	1	—	—
17 Šelák želví	1	—	—	—
18 " měkký	1	—	—	—
19 Bêche de Mer	2	—	—	—
20 Rybí žaludky	2	—	—	—
21 Nečistěná kavičká ptáčí	—	20 procent	—	—

	Třída	Subtrajpa	Pouzpi	???		Třída	Subtrajpa	Pouzpi	???
23 Kingfishers feathers . . .	8	—	—	100	23 Píra kingfisherová . . .	8	—	—	100
23 Otch	—	8	—	—	23 Kol	—	8	—	—
24 Beyschwood(Nux vomica)	—	8	—	—	24 Semena beyschwood . . .	—	8	—	—
25 Paungtani seed	—	8	—	—	25 Semena paungtaniové . . .	—	8	—	—
26 Gum Benjamin	—	8	—	—	26 Semena gumi	—	8	—	—
27 Agni Bark	—	8	—	—	27 Kůra agniové	—	8	—	—
28 Agla wood	—	8	—	—	28 Dřevo agla	—	8	—	—
29 Bay skins	—	8	—	—	29 Kůže bajové	—	8	—	—
30 Old deer horns	—	1	—	—	30 Parohy z jelení odrost- lýh	—	1	—	—
31 Salt or young do	10 percent				31 Jelení parohy, mládí nebo mládí	10 percent			
32 Deer hides, fine	8	—	—	100	32 Jelení kůže, pěkná	8	—	—	100
33 „ common	3	—	—	—	33 „ „ apozní	3	—	—	—
34 „ skins	4	—	—	—	34 Jelení kůže	4	—	—	—
35 Buffalo and Cow hides . .	1	—	—	—	35 Hřívčatí nebo kraví kůže	1	—	—	—
36 Elephantskins	1	—	—	—	36 Slonové kůže	1	—	—	—
37 Tiger skins	5	—	—	—	37 Tygří kůže	5	—	—	—
38 Buffalo horns	—	1	—	—	38 Rohy hřívčatí	—	1	—	—
39 Elephant hides	—	1	—	—	39 Slonové kůže	—	1	—	—
40 Tiger skins	—	1	—	—	40 Tygří kůže	—	1	—	—
41 Armadillo skins	4	—	—	—	41 Armadillové kůže	4	—	—	—
42 Sticklac	1	1	—	—	42 Stáček	1	1	—	—
43 Hemp	1	2	—	—	43 Konoplí	1	2	—	—
44 Dried Salt Pickong	1	2	—	—	44 Sušený solený (pickong) . .	1	2	—	—
45 „ „ Pikavit	1	—	—	—	45 „ „ pikavit	1	—	—	—
46 Sapan wood	—	2	1	—	46 Dřevo sapanové	—	2	1	—
47 Salt moss	—	2	—	—	47 Mocho solená	—	2	—	—
48 Mangrovebark	—	1	—	—	48 Kůra mangrovi	—	1	—	—
49 Rosewood	—	2	—	—	49 Hibiscus dřevo	—	2	—	—
50 Ebony	—	1	1	—	50 Ebenová dřeva	—	1	1	—
51 Rice	—	4	—	—	51 Rž	—	4	—	—
52 Paddy	—	3	—	—	52 „ „ lukinská	—	3	—	—

Section II.

The undermentioned Articles being subject to the Inland or Transit duties herein named, and which shall not be increased, shall be exempt from Export Duty:

Částka II.

Následující věci, a kterýchž se platí náklady vnitřní a přepravní, ježto se nemají zvyšovati, osvoboděny jsou od vývozního:

	Tons	Sticks	Penny	per		Tons	Sticks	Penny	per
23 Sugar, white		1	—	per	23 Rice, white		2	—	per
24 " red		1	—	—	24 Curry		1	—	—
25 Cotton clean and unbleached	10 per Cent				25 Betelnut, fresh and unbleached	10 percent			
26 Pepper	1	—	—	per	26 Tapioca	1	—	—	per
27 Nakhik-Patin	1	—	—	per	27 Nakhik-Patin (plate)	1	—	—	per
28 Beans and Peas	one twelfth				28 Beans and Peas	one twelfth			
29 Dried Peasants				—	29 Dried Peasants				—
30 T2 seed				—	30 Sesame seed				—
31 Silk, raw				—	31 Sesame oil				—
32 Beet Wax	one fifteenth				32 Sesame oil	one fifteenth			
33 Tallow	1	—	—	per	33 Sesame oil	1	—	—	per
34 Salt	5	—	—	per	34 Sesame oil	5	—	—	per
35 Tobacco	1	2	—	per	35 Tobacco	1	2	—	per

Section III.

All goods or produce enumerated in this Tariff shall be free of Export Duty and shall only be subject to one Inland Tax or Transit Duty not exceeding the rate now paid.

Částka III.

Všechno a vše, ježto se jmenuje v této sazbě vývozní, osvoboděny jsou od vývozního a má se z nich platiti jenom cla vnitřní a přepravní, která nemají činiti více, nežli se platí nyní.

Section IV.

Hostilities of war are prohibited, unless sold to the Siamese authorities or with their consent.

Částka IV.

Sříděna válka není se prováděti jen sříděna siamským nebo s jich dovolením a ježto kromě této úpravy.

Souhadný pán Peta, kontra- admirál.

Krom Hinang Wongsathiraj Sauid.

Chow Phya Bhudharakhay, ministr proslavil severních.

Chow Phya Saravongse Way Wadhu, přední ministr, a ministr vojenský.

Chow Phya Bhanwongse, Raha Kasa thipato, ministr náležitosti zahraničních.

Phya Charera Rajamitri, ministr náležitosti vnitřních.

Nos visis et perpensis tractatus hujus articulis ea omnia, quae in illis continentur, rata grataque habere declaramus ac profitemur, Verbo Nostro Caesareo Regio promittentes, Nos ea omnia fideliter observaturos atque executioni mandaturos esse.

In quorum fidem, majusque robor, praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo Regio appensae firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali urbe Nostra Vienna die octava mensis Maji, anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo primo, Regnorum Nostrorum vigesimo tertio.

Franciscus Josephus m. p.

Comes a Beust m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis propriae

Ministerium Liberarum et Scientiarum m. p.

Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Tato smlouva i s přiloženými ustanoveními obchodními a tarifou celní,
byvši od oboji sněmovny rady říšské schválena, tímto se vyhlášeje.

Ve Vídni, dne 14. ledna 1873.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka IV. — Vydána a rozehřána dne 29. ledna 1873.

9.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 21. prosince 1872,

jeťto se tře státní expozitury hlavní celnice na nádrati c. k. pr. rakouské kolonie severozápadní ve Vídní.

Na nádrati c. k. pr. rakouské kolonie severozápadní ve Vídní státní jest de nřzení, vyd. 18. srp. 1857, (č. 105 sřk. řřk.) expozitura hlavní celnice, která má moc a působnost hlavní celnice třídy I. a jest zmocněna, sdřvat při dostřžení zboží po kolonaci státního řízní celnice; tato expozitura počala jř 1. prosince 1872 řřbovat.

Preris n. p.

10.

Nařzení, vydané od ministerium orby dne 2. ledna 1873,

jeťto se tře připsatřní řřbov státních ke křmům zemským v křlovstvřích a zemřích v celř říšské zastoupenřch.

Řřbov státní mají se roku 1873 ke křmům zemským připsatřř de tře, se ustanoveno a vyhlášeno nařzením, vydaným od ministerium orby, od c. a k. říšského ministerium vojensř, od ministerium střřbitřnosti nářních a od ministerium financí dne 7. března 1869, (č. 23 sřk. řřk.) se rok 1868 a se připsatřř tam vymřřř.

Chlumecřky n. p.

11.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 5. ledna 1873,

jeťto se tře státní expozitury hlavní celnice na nádrati c. k. pr. kolonie Frantřka Josefa v Budřjovřích.

Na nádrati c. k. pr. kolonie Frantřka Josefa v Budřjovřích státní jest de nřzení, vyd. 18. srp. 1857, (č. 173 sřk. řřk.) expozitura hlavní celnice, která má moc a působnost hlavní celnice třídy II., a jest zmocněna, sdřvat při veření zboží po kolonaci střřbitřního řízní celnice; tato expozitura počala jř 1. ledna 1873 řřbovat.

Preris n. p.

12.**Nariadení, vydané od ministerium práv dne 15. ledna 1873,**

a tom, to se činí změny v obvodu několika soudů okresních v Dolních Rakousích.

Podlé §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868, (§. 59 zák. sb.) odložil se obec Žitvize a Weibitz z obvodu okresního soudu Litoměřského, a obec Talschran z obvodu okresního soudu Marcheckého a omyse dvě obce přidávaj se k obvodu okresního soudu Silesnického, obec pak Talschran k obvodu okresního soudu Mautsckého.

Toto nariadení vstoupí ve skutek dne 1. března 1873.

Glaser n. p.

13.**Nariadení, vydané od ministerium práv dne 21. ledna 1873,**

a tom, to se užívá okresní soud v Jindřichově ve Slezsku.

Podlé §. 2. zákona, daného 11. června 1868, (§. 59 zák. sb.) užívá se v obvodu zemského soudu Opavského a vyšetřovacího soudu Krakovského pro místní obce Janušovice, Bartolovic, Jindřichov, Johanistál, Petrovice, Pítrná, Třemešany a Vysoká, které se tímto z obvodu okresního soudu Opavského odložil, soud okresní, který bude mít sídlo úřední v Jindřichově.

Kdy tento soud okresní počne dřívěsti, později se oznámí.

Glaser n. p.

14.**Vyhlašení, vydané od ministerium financí dne
24. ledna 1873,**

a tom, to z expozitury s. k. hlavní celnice Hamburské v Alstertaru dělá se s. k. vedlejší celnice třídy II.

Z expozitury s. k. hlavní celnice Hamburské v Alstertaru, (§. 124 zák. sb. z r. 1860) odhláse jest vedlejší celnice třídy II., zřizována jest jí však oddělení jí zvláštní moce a působnost, zejménaž v ní i funkce hlásky opožděné pro [zastavenou] hlavní celnici; tato vedlejší celnice počne dřívěsti dne 21. ledna 1873.

Pretis n. p.

15.**Vyhlašení, vydané od ministerium financí dne
24. ledna 1873,**

a tom, to užívá jest expozitura s. k. hlavní celnice Fraňské na nádraží s. k. priv. Turnovsko-Kralupského telegrafu v Praze.

Na nádraží s. k. priv. telegrafu Turnovsko-Kralupského v Praze užívá se dle předpisu, vydaného dne 18. srpna 1857, (§. 173 zák. sb.), expozitura s. k. hlavní celnice Fraňské, kteráž má moce a působnost hlavní celnice třídy I. a jest zrušována, užívati při vedení zboží po telegrafní zkráceného řízení celnic; tato expozitura vstoupí ve skutek dne 1. února 1873.

Pretis n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska V. — Vydána a rozestřena dne 15. února 1873.

16.

Převodní text.

Règlement de navigation et de police de 8 Novembre 1870,

applicable au Bas-Danube.

La Commission européenne du Danube, vu l'article 112 du règlement de navigation et de police applicable au bas-Danube, en date du 2 Novembre 1865, annexé à l'acte public relatif à la navigation des embouchures du dit fleuve, signé à Gênes le même jour et ratifié dans la séance de la Conférence de Paris, en date du 28 Mars 1866;

Attendu que conformément audit article 112, le règlement sus énoncé a été modifié dans un grand nombre de ses dispositions;

Que d'un autre côté, des dispositions nouvelles ont été édictées pour répondre à des besoins reconnus postérieurement à la mise en vigueur du susdit règlement du 2 Novembre 1865;

Considérant que cette diversité des dispositions de police applicables au bas-Danube est un obstacle à ce que les navigateurs acquièrent facilement une connaissance suffisante de celles qui ont pour eux un caractère obligatoire;

Překlad.

Pravidla o plavbě a policii, daná dne 8. listopadu 1870,

ježto mají platnost v příčině Dolního Dunaje.

Shledá k článku 112 pravidel o plavbě a policii v příčině Dolního Dunaje, daných dne 2. listopadu 1865, kterých jsou akce o plavbě v ústích této řeky připojena, v Genua učinil dne podepsána a v senátu konference Pařížské dne 28. března 1866 ratifikována;

uvážíje, že podle článku 12. velké čísl jedných pravidel změněno jest;

že se strany druhé nové ustanovení jsou vydána, aby se dosti učinilo potřebám, je uvedení ve skutek dotčených pravidel ze dne 2. listopadu 1865 změněno;

uvážíje, že tím, že různosti policejní v příčině Dolního Dunaje platnost mající jsou rozdílná, plavci dostatečnou mírou ustanovení je nezavazajících ustanovení si nezískají mohou;

Qu'il y a des-lors opportunité de réunir ces dispositions en un seul règlement, après les avoir soumises à une nouvelle révision;

Arrête le règlement dont la teneur suit :

Dispositions générales.

Art. 1.

L'exercice de la navigation sur le bas-Danube, en aval d'Isaktscha, est placé sous l'autorité de l'inspecteur-général de la navigation du bas-Danube et du capitaine du port de Soulim.

Ces deux agents fonctionnent, l'un et l'autre, sous la surveillance de la Commission européenne du Danube; leur autorité s'exerce indistinctement à l'égard de tous les pavillons.

Art. 2.

L'exécution des règlements applicables au bas-Danube est également assurée par l'action des bâtiments de guerre stationnés aux embouchures conformément à l'article 19 du traité de Paris.

Chaque station navale agit sur les bâtiments de sa nationalité et sur ceux dont elle se trouve appelée à protéger le pavillon, soit en vertu des traités ou des usages, soit par suite d'une délégation générale ou spéciale.

A défaut d'un bâtiment de guerre ayant qualité pour intervenir, les autorités préposées à la police du fleuve peuvent recourir aux bâtiments de guerre de la puissance territoriale.

Art. 3.

L'inspecteur-général est spécialement préposé à la police du bas-Danube, à l'exception du port de Soulim.

Il est assisté de plusieurs surveillants répartis sur les divers sections fluviales de son ressort.

Art. 4.

Le capitaine du port de Soulim est chargé de la police du port et de la rade extérieures de Soulim.

En toutj est préhendu, aby se tato ustanovení pomozou v uvážení vudu a v jediné pravděle pojale;

ustavila se evropskéle komise Dunajské a kapitané přístavu Soulimskéle.

Ustanovení obecná.

Čl. 1.

Pracovní plavby po Dolním Dunaji dole od Isaktscha, postavena jest pod autoritou generálního inspektora plavby dolnodunajské a kapitána přístavu Soulimského.

Tito oby organizé komati každou úřed svůj pod dohledem evropskéle komise Dunajské; jejich autorita vztahovati se bude ke všem příporům bez rozdilu.

Čl. 2.

Výkonní pravidel v přístavě Dolního Dunaje platnost majících upřiměno jest také dioností loží vladělych, jedle dne číslu 19. uněvry Pařížské na ústích postavvny jsou.

Každé vlare loží činné bude v přístavě loží svého národu, též ošech národů, ježle připoru ji hříti náležel had die uněvry, neb die vyklouel nebo moel délagvce obecné nebo zvláštěle.

Nohyla-li by ta loží náležel k intervenci přive majitel, náležel neboh úředov, jině přístavěle police ústle, aby poskytla pomoci náležel loží náležel neovnosti teritorickéle.

Čl. 3.

Police na Dolním Dunaji, vyjmajle přístavu Soulimskéle, postavvna jest zvláště pod generálním inspektorem.

Generálním inspektoruvi pomoci jsou dozovci, rozděleni na rozdělych vlarech ústlech jeho okresu ústlelele.

Čl. 4.

Kapitanovi přístavu Soulimského ústlele jest police v přístavu a v rozdělych rajěle Soulimskéle.

Art. 5.

Les capitaines marchands, à quelque nationalité qu'ils appartiennent, sont tenus d'obtempérer aux ordres qui leur sont donnés, en vertu du présent règlement par l'inspecteur-général et par le capitaine du port de Soulima, ou par les agents placés sous leurs ordres.

Ils sont également tenus de leur déclarer, s'ils en ont reçu, leurs noms, ainsi que la nationalité et les noms de leurs bâtiments, et de leur présenter leur rôle d'équipage, sans préjudice aux dispositions des articles 10, 17, 23 et 74 ci-dessous.

Une instruction spéciale émanée de la Commission européenne régle, dans ses détails, l'action de l'inspecteur-général et du capitaine du port.

Art. 6.

Indépendamment des fonctions judiciaires qu'ils remplissent dans les cas prévus par les articles 90 et 151 du présent règlement, l'inspecteur-général et le capitaine du port de Soulima prononcent sommairement dans les différends entre les capitaines et leurs équipages, ou se faisant assister par deux capitaines de la nationalité des parties litigantes, ou à leur défaut, par deux autres capitaines. Ils n'exercent toutefois cette partie de leurs attributions qu'autant que l'un des intéressés a réclamé leur intervention et qu'il ne se trouve pas sur les lieux une autre autorité compétente.

Titre I.**De la police de la rade et du port de Soulima.****Chapitre I.****De la police de la rade de Soulima.****Art. 7.**

La rade de Soulima comprend les eaux de la mer, sur un rayon de deux milles maritimes autour de la tête de la digue du Nord.

Čl. 5.

Kapitáni obchodní jeháků holi nářada jsou povinni, postavení kříž rozkazů, kterých jim mají těchto pravidel dá generální inspektor a kapitán přístavu Soulimského nebo orgánové pod nimi postavení.

Týž způsobem jsou povinni, když k tomu vyřídí, jim své jména, svou národnost a jména svých lodí oznámiti a současně předložiti seznamy, aniž by se tím co částečně týkala toho, co učiněno v člincích následujících 10, 17, 23 a 47.

Instrukcí evropské, vydanou od komise evropské upravuje se podrobně mezi a působnost generálního inspektora a kapitána přístavu.

Čl. 6.

Kromě funkcí soudcovských, kterých generální inspektor a kapitán přístavu Soulimského vykonávají v případech, jmenovaných v člincích 90. a 151. těchto pravidel, přistávají jim vyříditi záležitosti související s rozepříškami, ježto vznikají mezi kapitány a jejich nádobami, při čemž užívají pomoci dvou kapitánů z národu strany sporujících, nebo není-li kapitánů takových, tedy jichž dvou kapitánů. Tato část své mají příslušně vykonávají však jen tehda, když se to některá strana požádá a není jiného příslušného úřadu v místě.

Částka I.**O policii na rajdě a v přístavě Soulimském.****Kapitola I.****O policii na rajdě Soulimské.****Čl. 7.**

Rajda Soulimská obsahuje vody mořské v okružku dvou mil mořských okolo rubu hrázecového.

Art. 8.

Tout bâtiment qui arrive en rade de Soulou, en venant de la mer, est tenu de laisser aux pilotes national.

Art. 9.

Nil reste en rade pour charger ou décharger ses cargaisons, il est néanmoins soumis aux ordres du capitaine du port de Soulou et de ses agents, pour tout ce qui concerne la police de la navigation.

Il a notamment à se conformer aux dispositions du présent règlement comprises sous le titre V et relatives au service des allèges.

Art. 10.

Il doit mouiller à l'endroit qui lui est désigné par le chef ou par le sous-chef des pilotes de Soulou.

Après quoi, le capitaine ou son second se présente, dans les vingt-quatre heures, au bureau du capitaine du port pour y déposer les papiers du bâtiment.

Art. 11.

Il est interdit aux embarcations des navires mouillés sur la rade de s'engager dans la passe et de circuler dans le port, pendant la nuit, sans porter un feu allumé.

Chapitre II.

De la police du port de Soulou.

Art. 12.

Le port de Soulou comprend le bras de Soulou sur une longueur de trois milles nautiques, en partant de l'ouverture de la passe formée par les têtes des digues de l'embarcadere.

Art. 13.

Aucun navire à voiles ou à vapeur jaugeant plus de cent tonneaux ne peut franchir la passe de Soulou, soit en venant de la mer, soit en sortant du bras, sans avoir à bord un pilote breveté par l'administration locale.

Čl. 8.

Každá loď, která přijede z moře do rejdy Soulou, jest tenuta, vytáhnouti přepor národní.

Čl. 9.

Zůstane-li loď taková na rejdě, aby nakládala nebo skládala, postavena jest ve všem, co se týče police plavby, pod rozkazy kapitána přístavu Souloušského a jeho orgánů.

Jmenovitě podléhá jest uložení v článku V. obzvlášť, ježto se vztahují ke stavbě lodí skladních.

Čl. 10.

Zakotviti má se tu, kde jí ukáže první nebo druhý lodivodský kapitán Souloušský.

Kapitán nebo důstojník dia řádu jemu nepříteli má pak ve 24 hodinách do kanceláře kapitána přístavu dojíti, aby tam složil písemnosti lodní.

Čl. 11.

Lodkám v rejdě zakotveným zakázáno jest, jezditi nočního času bez osvětlené lanterny lodní a vjezdu do přístavu nebo v přístavu vznítiti.

Kapitola II.

O polici v přístavu Souloušském.

Čl. 12.

Přístav Souloušský obsahuje pramen Souloušský údolí 47 mil nautických, počínaje od vjezdu, ježto číí při ústí roby a brání.

Čl. 13.

Žádné lodí plachtové ani parní o více než 100 tunách není dovoleno, vjížděti do vjezdu Souloušského, nežli by přišla od moře nebo po řece dolů, když nemá lodivody od správy místní patentem opatřené.

Cette disposition, toutefois, n'est pas applicable aux bateaux à vapeur faisant des voyages périodiques, lesquels peuvent se servir de leurs propres pilotes.

Sont également dispensés de l'obligation de prendre un pilote breveté, les bâtiments ne jaugeant pas plus de cent cinquante tonneaux, qui traversent l'embouchure de Soulima sur leur.

Le service du pilotage est réglé par des dispositions spéciales comprises sous le titre IV du présent règlement.

Art. 14.

Aucun navire ne peut entrer dans le port de Soulima ou en sortir, sans laisser son pavillon national.

Les autorités du port ne permettent le passage à aucun navire sans pavillon.

Art. 15.

Dans le cas où, par suite de gros temps, le chenal de Soulima est jugé impraticable par le capitaine du port, un pavillon bleu est arboré sur la tour du phare, et indique que les pilotes de l'administration ne peuvent aller en rade.

Art. 16.

Les capitaines sont tenus de jeter l'ancre aux endroits qui leur sont désignés par les autorités du port et de changer de mouillage sur la réquisition de ces autorités, lorsque cela est devenu nécessaire.

Il est interdit aux bâtiments à vapeur dont la longueur dépasse cent trente pieds anglais, ainsi qu'aux canots de remorque, de tirer de bord, lorsqu'ils arrivent d'ouest, dans une des sections du port de Soulima où sont situés d'autres bâtiments.

Art. 17.

Les capitaines se présentent, dans les vingt-quatre heures de leur arrivée, au bureau du capitaine du port, pour y produire leurs papiers de bord.

Ils sont tenus également, à l'exception des capitaines des bateaux à vapeur faisant

Toto oznámení však netýče se lodí parních pravidelně jezdících, které mohou mít svého vlastního lodivodu.

Parusovní, máli lodivoda patentes nepřijímá, uproštěný jsou také lodí, označených více než 150 tun, kterých, majles matolemon lodko plavčí, jedou okra ústí Solimského.

Služba lodivodská upravena jest zvláštními ustanoveními zahrnutými, ješto obsažena jsou v listě IV. pravidel těchto.

Čl. 14.

Žádné lodí není dovoleno, do přístavu Solimského vjížděti nebo z něho vyjížděti, než by byla vyvěšena nějaká vlajka.

Úřadové přístavní nedopustí žádné lodí, aby bez přípravy jezdila veskra.

Čl. 15.

Viděti-li by se kapitán přístavní, že pro bouřlivé počasí po kanále Solimském není jezditi, vyvěšuje se na majáku nějaká modrá, kteráž ukazuje, že lodivodové administrace nemohou jíti do vesky.

Čl. 16.

Kapitáni mají vrtanouti kotve na takových místech, kterých jsou úřadové přístavní ukázali a k vyvěšení těchto vlajek mají kotve vrtanouti na jiném místě, když by se toho viděti býti počalo.

Parusní lodem, kterých mají více než 120 stop anglických délk, též lodem vlnodějím, když jedou vzhledu, zakázáno jest, odjíti se ta, kde jiné lodí stojí.

Čl. 17.

Kapitáni dočkaliti se mají ve 24 hodinách v kanceláři kapitána přístavní, aby tam předložili své písemnosti lodní.

Kromě toho jsou kapitáni, vyjmavše kapitány lodí parních pravidelně jezdících, pa-

des voyages périodiques, de présenter leurs papiers au directeur de la caisse de navigation de Soufias, qui appose sur le rôle d'équipage de chaque bâtiment entrant dans le Port, quelle que soit sa capacité, une estampille portant ces mots: „Commission européenne du Danube, caisse de navigation de Soufias,“ la date de l'année et un numéro d'ordre.

Si les navires qui viennent de la mer ne s'arrêtent pas plus de vingt-quatre heures à Soufias, les papiers de bord sont rendus immédiatement aux capitaines, après l'accomplissement des formalités prescrites; dans le cas contraire, ils restent déposés au bureau du capitaine du port, par l'entremise duquel ils sont transmis, s'il y a lieu, à l'autorité consulaire compétente; sans ce cas, le rôle d'équipage doit toujours se trouver à bord du bâtiment.

Art. 18.

Une fois à l'ancre, les bâtiments s'amarront par des cables aux poteaux établis à cet effet le long des deux rives, ou aux bâtiments déjà mouillés, sans toutefois qu'il puisse y avoir jamais plus de trois corps amarrés bord-à-bord le long de chaque rive.

Ils entrent leur bois de feu et leurs hauts-dehors, qui ne peuvent servir, en aucun cas, à amarrer les embarcations.

Pendant toute la durée du mouillage, les vergues restent braquées de l'avant à l'arrière.

Art. 19.

Il est interdit aux bâtiments de petit cabotage, ainsi qu'aux allèges, de circuler dans le port pendant la nuit.

Les embarcations du port ou des bâtiments marchands ne peuvent se déplacer pendant la nuit, sans porter un feu blanc.

Art. 20.

Il n'est pas permis de chauffer, dans l'intérieur du port, du goudron ou de la poix, à bord des bâtiments.

vinní, předložili písemnosti své řediteli kavy navigační v Sulíně, kterých na vznesením přechod kadeř lodi do Dunaje jedovat, nechtě mase více nebo méně, vyřekne itanpili, na kterých jsou slova: „Evropská komise Dunajská, navigační kava Sulíně“, dle roku a protokolu.

Nesmějí-li se lodí, které přijíždí z moře, v Sulíně dle své stříly a dvacet hodin, vrtili se písemnosti lodní kapitánovi šved, byly náležitě formalizovány jsou vykonány.

Jakli-li se ale dle, státním písemnosti v kanceláři kapitána přistaven, jehož prostřednictvím, má-li se to stát, přičleněním úřadu konzulátům se doloží; kromě této příslušnosti má vznesením přechod vždy být na loď.

Čl. 18.

Po ukotvení přiváží se loď lincem ke kotvám k tomu kaval podél obajho břehu uzavřením anebo k lodím již ukotveným, nemá však být podél kadeřho břehu více lodí přivázeno k sobě nežli tři.

Lodí státním plavbu státní a kadeř, jehož v státní příslušnosti není dovoleno ulívati k přivazování šved.

Po státním linc, se loď jest ukotvena, státním říkem tato státním.

Čl. 19.

Lodem malí kabotaže, též lodem státním uzavřením jest, v noci v přístavu jezdit.

Člany přístavní a loď obchodní nemají v noci nikam a nikde anebo odjížděti, nemajíže lincem uvězněti.

Čl. 20.

Není dovoleno ohřívati na loď uvnitř přístavu dehet neb anilin.

Les capitaines veillent à ce qu'il ne soit fait usage, à leur bord, de bombes quelconques, autres que des lampes à verre ou des lanternes.

Art. 21.

Le capitaine de tout bâtiment arrivant dans le port de Soufina, avec un chargement composé, exclusivement ou en partie, de pétrole, de poudre à canon ou de mines ou d'autres matières explosibles, est tenu d'en faire immédiatement sa déclaration au douanier ou au pilote, avant de prendre son mouillage, et de produire l'autorisation dont il doit être muni pour l'importation de la poudre.

Art. 22.

Les bâtiments ayant du pétrole à bord ne peuvent mouiller que dans la partie inférieure du port, sur la rive gauche, ou au-delà de tous les autres bâtiments, et il leur est interdit de s'ancreur ou de jeter l'ancre dans aucune autre section du port.

Les bâtiments ayant à bord des matières explosibles ne peuvent mouiller que dans la partie supérieure du port, au-dessus de tous les autres bâtiments, et ils sont tenus de porter un pavillon rouge au tête du mât de misaine.

Art. 23.

Avant de sortir du port pour prendre la mer, les capitaines se présentent au bureau du capitaine du port pour y produire leurs papiers, et ils sont également tenus, à l'exception des capitaines des bateaux à vapeur faisant des voyages périodiques, de présenter leurs papiers au directeur de la caisse de navigation, qui annule alors, au moyen de l'impression d'une griffe, l'estampille apposée, à l'entrée, sur le rôle d'équipage, conformément à l'article 17 ci-dessus.

Le rôle ne peut être rendu au capitaine avant qu'il n'ait produit son connaissement ni son bâtiment soit chargé, mais pour les bâtiments qui reçoivent ou complètent leur chargement sur la rade de Soufina, la production du connaissement peut être remplacée par celle d'un manifeste certifié par l'an-

Kapitáni přihlížejte k tomu, aby se na lodi neudělalo žádných svítek neli lamp sklenných a luceren.

Čl. 21.

Kapitán každé lodi, která do přístavu Soufinského přijede a má naloženo ruměls nebo z čisti petrolej, pouč střelné nebo vybuchovací meč jiné kmety vybuchující, jest povinen, odešel-li hned a před nakotvením opovíci o tom nejrychleji lodělník neb loděmčovi, a předložiti písemnosti k doručení prácha, jiné má být opatřen.

Čl. 22.

Lodi, na kterých jest naložen petrolej, mohou jen v dolní části přístavu na levém břehu proti proudu od ústí lodí koter zapustí, a jest jim zakázáno, v některé jiné části přístavu ke kotvení se přikláněti nebo se nakotviti.

Lodi, na nichž jsou naloženy kmety vybuchující, mohou koter zapustiti jen v horní části přístavu, proti proudu od ústí lodí a mají mít na veslu plachetku stobár červenou připr.

Čl. 23.

Než kapitán vyjede a přistava do moře, má se dostaviti do kanceláře kapitána přístavního a předložiti mu písemnosti své; taktéž má každý kapitán, vyjmaže kapitán parní lodí pravidelné jezdce, písemnosti své předložiti řediteli lomy navigační, kterýž stampil při přijetí podle čl. 18 na seznam plavců vyříděnou svou stampil přetiskne.

Kapitánovi navrží se seznam plavců dříve, pokud nepředejde koncesionátu o tom, nežli lodí odjíždí a nákladem; běže-li však nebo doplňuje-li lod některá náklad na rajd Soufinské, může se na místě koncesionátu předložiti manifest od přebudného úřadu koncesionálního nebo místního petrolejář, v kterém se

tarifní konsulární ou locale compétente, et faisant connaître la nature et la quantité des marchandises embarquées. Ce manifeste doit de même être produit avant le départ du rôle d'équipage.

Après l'acquiescement des droits de navigation établis par le tarif en vigueur à l'embarquement de Soulima et le paiement ou la consignation des amendes infligées en vertu des règlements sur la police de la navigation ou en vertu du statut tarif, le rôle d'équipage est présenté à la chancellerie du capitaine de port, où doit toujours s'effectuer la dernière expédition pour les bâtiments en partance, et qui délivre alors aux capitaines de ces bâtiments le laissez-passer qui leur est nécessaire pour prendre la mer.

Art. 24.

Le capitaine de tout bâtiment qui par suite d'accident ou de vent contraire, entre en rade dans le port de Soulima, ou est obligé d'y rentrer après en être sorti pour prendre la mer, est tenu de se présenter, dans les vingt-quatre heures de la rentrée, au bureau du capitaine de port, pour y faire sa déclaration.

Il est tenu également de produire, dans le même délai, son rôle d'équipage au directeur de la douane de navigation de Soulima. Ce rôle lui est immédiatement rendu.

Art. 25.

Les bâtiments qui entrent dans le port de Soulima, dans l'un des cas prévus par l'article précédent, ne peuvent mouiller que dans la partie inférieure du port, au point qui leur est indiqué par le balisage ou par le pilote.

Chapitre III.

Dispositions communes à la rade et au port de Soulima.

Art. 26.

L'article 73 du présent règlement, qui interdit le jet de tout débris que dans les

voies, juchka druka jest sbídi utolčené a smého-li ho jest. Tento manifest má se též předložiti dříve, než se vozaie napúť seznam plavců.

Pa zapraceni plaveckého die tarify při dieti Solimském zavozedného a pa sbízení nebo konsignacímí pokut, die policejních pravidel o plavbě nebo die tarify dočtené sbízených, předloží se seznam plavců kancléři kapitána přístavného, kde se vždy nejprvejší lodi poslé odpovrují, a kapitánům těchto lodí vyčí se pas, jehož mají zapotřebí, aby mohli odplouti do moře.

Čl. 24.

Kapitán lodi, která se přičinou nějaké nehody nebo nějakého odporného větru do přístavu Solimského se utíká, nebo odplaví jí tam utíká, aby sjela do moře, musí se tam upít vrátiti, jest povinen, dostaviti se ve 24 hodinách po příchodu do kancléře kapitána přístavného a podat tam své prohlášení.

Taktéž jest povinen, předložiti v též lhůtě řediteli kasy navigační v Solimě seznam plavců, kterýž se mu hned zase vrátí.

Čl. 25.

Lodi, jako vjedou v případnosti některé z článků předcházejících připočtené do přístavu Solimského, mohou kotvit zapotřebí takto v části dieti přístavu v tom místě, kterém jim ukáže nejprvejší lodi nebo lodivodu.

Kapitola III.

Společná ustanovení v přístavě rejty a přístavu Solimského.

Čl. 26.

Článek 73. těchto pravidel, kterýž zakazuje, vyvrhovati předměty na jiných místech

endroits désignés à cet effet, s'applique notamment à la rade et au port de Scouline proprement dit.

Art. 27.

Tout bâtiment mouillé dans le port ou sur la rade de Scouline, qui ne porterait pas l'indication de son nom sur son bordage extérieur, est tenu de porter ce nom affiché, en grande caractères, sur une partie facilement visible de son arrière, pendant toute la durée du mouillage.

Art. 28.

Il est défendu de retirer, sans l'autorisation du capitaine du port, les ancre, chaînes et autres objets abandonnés dans le port ou dans la rade extérieure.

Art. 29.

En cas d'échouement et de naufrage, ainsi qu'en cas d'avarie, le capitaine du port de Scouline porte les secours les plus urgents pour assurer le sauvetage de la cargaison, du navire et de ses appareils, et pour sauvegarder l'intérêt général de la navigation.

Après quoi, il se désiste de l'administration du sauvetage et archive tous les actes dressés par lui à la plus proche autorité compétente.

Titre II.

De la police du fleuve.

Chapitre I.

Règles générales.

Art. 30.

Tout capitaine ou patron d'un bâtiment à voiles ou à vapeur, en cours de navigation ou stationnant, soit à l'ancre, soit amarré à la rive, est tenu de veiller à ce que son bâtiment ne cause ni entrave à la navigation, ni dommage, soit à d'autres bâtiments, soit aux déhalles, bouées, signaux, chemins de halage et autres établissements servant à la

navigation, jette eau à terre intempestivement, ratisse ou se livre à quelque autre acte contraire.

Čl. 27.

Na kádě loď, která se v přístavě nebo na rajdi Salinské zakotví a na ní není označeno jméno její poznamena, má se, pokud jest zakotvena, tato jméno na viditelném místě zadní části, kde by jí bylo snadno vidět, velkými písmeny vyznačit.

Čl. 28.

Jest zakázáno, vytažerati bez souhlasu od příslavného kapitána kotve, řetězy a jiné věci, v přístavu a na zemištal rajdi zanechat.

Čl. 29.

Vzniká-li by loď na břehu, ztroskotala-li by se, nebo vada-li by ukáži škoda, poskytnat kapitán příslavně Salinského pomoci, která jest plně patřičná, aby se učinil zachování, loď a lanoři v bezpečnost uvedla a šetřila se zbytečného prospěchu plavby.

Když se to stane, vadí se kapitán správy prací ochranných a ošleho všeobecné správy, která byl učinil, sejmětišná údaje příslavně.

Částka II.

O policii říční.

Kapitola I.

Předpis obecný.

Čl. 30.

Každý kapitán nebo patron loď plavebné nebo parní, veščí tato jede nebo stojí, jest zakotvena such na břehu příslavně, přiměřeně k tomu, aby loď jako ani volně plavbě nepřekážela a nedělala škody na říjích lodích nebo na schodech, kotveničkách, signálech, zastávkách pohřbních a říjích opatřeních, ve vodě nebo na březích zřízeních, plavební službu koná-

navigácia, plavba sur le fleuve ou sur les rivas, et il doit veiller avec le même soin à se surveiller lui-même.

Les bâtimens naviguant ou stationnant dans le bras de Souline sont tenus de porter leurs ancres suspendues librement aux bords, sans les fixer au bordage.

Les conducteurs de trains de bois ou raflaux sont soumis aux mêmes règles de présentation que ceux des bâtimens.

Chapter II.

Règles pour les bâtimens qui se croisent ou se dépassent.

Art. 21.

En règle générale, il est interdit à un bâtiment de dépasser le bâtiment qui suit la même route, et à deux bâtimens allant en sens contraire, de se croiser, sur les points où le chenal ne présente pas une largeur suffisante.

Art. 22.

Aucun bâtiment ne peut se diriger par le travers de la route suivie par un autre bâtiment, de façon à l'entraver dans sa course.

Lorsqu'un bâtiment remontant le fleuve se trouve exposé à rencontrer un bâtiment naviguant à la descente, sur un point qui s'offre pas une largeur suffisante, il doit s'arrêter en aval du passage, jusqu'à ce que l'autre bâtiment l'ait franchi; si le bâtiment qui remonte est engagé dans le passage au moment de la rencontre, le bâtiment descendant est tenu de manœuvrer l'autre qu'il doit toujours porter à l'arrière, et de s'arrêter en amont jusqu'à ce que sa route soit libre.

Art. 23.

Dans les courbes du bras de Souline, et dans les passes étroites, en général, les bâtimens à vapeur ne peuvent s'approcher à petite distance des bâtimens qui les précèdent.

plavba; a tout bâtiment de même sens ne peut pas dépasser.

Loď, která jede po prouhu Suliněm musí se tam zastavit, máj k tomu volně uchováti vřetel na trůnu takřkatěrném, neupotřebuje jiť se obklopat lodím.

Spřevozci vrb dřevých lodí lodiť tředí opatrně, které jsou nalozeny v přímě lodi.

Kapitola II.

Co máj žiti lodi, které se potkají nebo se křiží přecházející.

Čl. 21.

Obecně platí pravidlom, že jest zakázáno, aby jedna loď předstihala druhou, která tředí nalezem jede, nebo aby dvě lodi, které jedna proti sobě, jely vedle sebe na takových místech, kde voda není náležitě široká.

Čl. 22.

Žádná loď není dovoleno, aby dráha, kterou jede loď dráha, přecházela upřechem takovým, aby se tím této loď v jídně žiti přecházela.

Spouží-li loď nahřnu po vodě jedoucí, to jí jede naproti a dle loď jíť se může náležitě ne dosti širokým, tedy se zastav náležitě místa, až druhá loď projede; byla-li by též chvil, když se ty lodi potkají, loď nahřnu po vodě jedoucí jíť v místě takovém, tedy volně loď jedoucí po vodě dle, kates, jíť vly se musí žiti v sebou vazu, a zastav vřel nebo místa, až dráha jest volně.

Čl. 23.

Lodi parní nepřibíhají se na dlejších místech lodím napřed jedoucím příliš blíže.

Art. 24.

Lorsque deux bâtimens à vapeur ou deux bâtimens à voiles naviguant par un vent favorable se rencontrent, faisant route en sens contraire, celui qui remonte le fleuve doit appuyer vers la rive gauche, et celui qui descend, vers la rive droite, de telle sorte qu'ils viennent tous deux sur tribord, ainsi qu'il est d'usage à la mer. Il en est de même, lorsque la rencontre a lieu entre un bâtiment à vapeur et un bâtiment à voiles naviguant par un vent favorable.

Le capitaine ou patron qui s'écarte de ces règles doit prouver, au cas d'accusés, qu'il a été dans l'impossibilité de les observer, à défaut de quoi, il est responsable, devant le tribunal compétent, des accidens survenus.

Il est, d'ailleurs, tenu de donner les signaux prescrits par les articles 26 et 27 ci-après.

Si deux bâtimens à vapeur donnent simultanément le même signal, le signal du bâtiment naviguant à la descente fait règle.

Art. 25.

Lorsque deux bateaux à vapeur allent en sens contraire arrivent devant une courbe, ils doivent se donner les signaux prescrits par les articles 26 et 27 ci-après, et celui qui est en aval s'arrête jusqu'à ce que l'autre bâtiment ait franchi le passage.

Art. 26.

Lorsqu'un bâtiment à vapeur veut devancer un autre bâtiment à vapeur marchant dans le même sens, il en donne le signal, avant d'être arrivé à petite distance, au moyen de cinq coups de cloche ou de sifflet, et en agitant un pavillon à hampe sur le gaillard d'avant, ou en hissant à mi-mât un pavillon bleu pendant le jour, ou un fanal décoloré, à verre blanc, pendant la nuit. Sur ces signaux, le bâtiment marchant en avant s'écarte à gauche et livre le passage à l'autre bâtiment qui prend la droite; aussitôt que le bâtiment

Čl. 24.

Když jeden proti sobě dvě lodi parní nebo dvě lodi plachtové plávající v téže klaně, držíte se má loď, která jede vzhůru, levého břehu, a loď, která jede dolů, břehu pravého, tak že obě k sobě přijdou pravým bokem, jakž se má obyčejně. Totéž má platnost, když se setkají loď parní a loď plachtovaná plávající v téže klaně.

Kapitán nebo patron, který by takto učinil, musí dokázat, pravím lodi, stala-li by se škoda nějaká, provinil, že mu nebylo lze, aby ho byl šel, sice lodi a přiblíží zblízka před soudem plávající odpovědní.

Stejně to jest pravím, když signály obě v článcích 26 a 27 předepsané.

Děly-li by dvě lodi parní narazily totéž moment, upravovati se jest momentu, kterým dala loď dání jedné.

Čl. 25.

Sejdou-li se dvě lodi parní proti sobě jedoucí před nějakou křivkou, dajíť sobě signály obě v článcích 26 a 27 předepsané, a loď jedoucí dolů zastav se dříve, pokud loď dráhá toho místa minuvši.

Čl. 26.

Chce-li by parní loď jít před parní loď stranou jedoucí předtím, dajíť, nežli dojde vzdáleno, znamení přívěškových narozdílně neb kapitulativně a nichlelně šesti přeprosou se předka lodí, aneb rytulicím modrého přeparu na pět stáje se dva, nebo osvětlivé lezevy a bílého stla v noci. Na toto znamení rytulic se loď napřed jedoucí se kere a nechá loď druhé jati skola, kterák se drží na pravo: když pak loď, která jede na jmeno, přiblíží se na pět délky lodí k loď napřed jedoucí neb ke klaně lodí, od ní vje-

qui suit se trouve à la distance d'une demi-longueur de bâtiment de celui qui précède ou de la queue du convoi remarqué par lui, ce dernier doit ralentir sa marche jusqu'à ce qu'il ait été dépassé.

Art. 37.

Lorsqu'un bâtiment auxiliaire rejoint un bâtiment à voiles et veut le dépasser, il en donne le signal en faisant à temps son branle-bas, lequel est tenu de lui laisser passage au vent.

Lorsqu'un bâtiment à vapeur veut dépasser un bâtiment à voiles marchant dans le même sens que lui, il lui donne les signaux prescrits par l'article 36, avant d'être arrivé à petite distance, et il passe sous le vent du bâtiment à voiles.

Art. 38.

Les bâtiments à vapeur naviguant à la descente doivent ralentir leur course sur les points où le fleuve décrit de fortes courbes, jusqu'à ce que de l'arrière du bâtiment l'œil puisse plonger dans le passage. Si le bateau à vapeur trouve des bâtiments engagés dans la courbe, il signale son approche au moyen d'un coup de sifflet.

Art. 39.

Tout bâtiment à vapeur est tenu d'éviter les bâtiments marchant à la dérive qu'il rencontre, soit en remontant soit en descendant le fleuve.

Le bâtiment naviguant à la dérive doit, de son côté, lorsqu'il rencontre d'autres bâtiments, soit à voiles soit à vapeur, se ranger parallèlement aux rives, afin d'appuyer le moins d'obstacles possible au passage.

Art. 40.

Les bâtiments qui naviguent en laissant veiller, dans leurs évolutions, à ne pas se trouver sur la route des bateaux à vapeur.

Art. 41.

Les capitaines et patrons de bâtiments portant forte charge ou de bâtiments chargés d'une capacité inférieure à centante tonnes,

lesquels, ainsi qu'il est dit dans l'article 36, ont le droit de dépasser, doivent se tenir à la distance d'une demi-longueur de bâtiment de celui qui précède ou de la queue du convoi remarqué par lui, ce dernier doit ralentir sa marche jusqu'à ce qu'il ait été dépassé.

Čl. 37.

Jako-li se loď plovárskou připojí keď plavárce, která ji chce předstihnouti, dá tato loď tržbu smlouci v pravý čas zannoni náležité loď napřed jedoucí, která jí pak nechá jíti po straně větrní.

Chce-li loď parní předstihnouti loď plavárskou, týká směrem s ní jedoucí, dá jí, než k ní přijede, z nedělní zannoni v článku 36. předepsané a jede okolo loď plavárce po straně větrní.

Čl. 38.

Parní loď, jedoucí dolů po vodě, musí tu, kde řeka se silně ohýbá, rychlost svou snížit, až jest možná se vzdálí číslu loď do zřítoky nacházející. Shledá-li loď parní, že s ní jsou loď, má zapísknouti a oznámiti jim to, že se blíží.

Čl. 39.

Kadli loď parní, která, jedoucí vzhůru nebo dolů, potká se s lodí, jejíž jsou kůry větrou neb proudem, má se jim vykasati.

Loď, která jest kůra větrou neb proudem, potkaje se s některou jinou lodí plavárskou nebo parní, má se strany své rovnoběžně s břehem se postaviti, aby loď okolo jedoucí co nejmenší překážel.

Čl. 40.

Loď větrou se vyžívající mějte při větrou otáčení se smlouci k tomu, aby nepřijíjí v dráhu, kterou jede parní loď.

Čl. 41.

Kapitán a patroni loď s těžkou nákladem nebo loď nákladových, jejíž určení mohou nést se kdesi tam, dráhu se pokusí najítu

součtí jsou de s'obígnout, notant que possible, de la route des bâtiments à vapeur qu'ils rencontrent ou qui les rejoignent.

Les capitaines des bâtiments à vapeur, de leur côté, lorsqu'ils passent à proximité des bâtiments désignés dans l'alinéa précédent, doivent résister le jeu de leur machines et l'arrêter complètement en cas de danger pour les dits bâtiments, s'ils peuvent toutefois le faire sans danger pour eux-mêmes ou pour les bâtiments qu'ils rencontrent.

Art. 42.

Les capitaines ou conducteurs de remorqueurs, naviguant avec ou sans convoi, sont tenus à l'observation de toutes les dispositions qui précèdent; ils doivent spécialement se conformer aux prescriptions des articles 36, 37 et 38, lorsqu'un convoi veut se déposer ou attrer; hors ce dernier cas, deux convois ne peuvent jamais se trouver l'un à côté de l'autre, soit au mouillage, soit en cours de voyage.

En cas de rencontre avec les bâtiments à voiles ou à vapeur faisant route en sens contraire, le remorqueur, s'il rencontre le flux, a la faculté de s'écarter des prescriptions de l'article 34 ci-dessus, pour se tenir en dehors du convoi, s'il peut le faire sans danger pour les bâtiments rencontrés.

Le remorqueur est tenu d'ailleurs, s'il fait usage de cette faculté, de donner les signaux prescrits par les articles 36 et 37 ci-dessus.

Art. 43.

En règle générale, tout bâtiment à vapeur qui ne remorque pas un convoi, de même que tout bâtiment à voiles naviguant par un vent favorable, doit livrer passage à un convoi de bâtiments remorqués. A défaut d'espace suffisant pour ce faire, les capitaines et conducteurs, tant des remorqueurs que des bâtiments remorqués, sont tenus, même dans le cas où les signaux prescrits par les articles 36, 37 et 38 ci-dessus n'ont pas été donnés, de s'écarter conformément aux dispositions des dits articles, et de ranger sur une seule ligne les bâtiments conduits à la remorque.

notant, voir dráhy, kteras jedou lodí parní, jak pokračují nebo kteří je dohnají.

Kapitáni parních lodí, jedoucí blízko lodí v předcházejícím ustanovení, musí, aby stroj byl odložen, a ustaviť-li by blízko lodím výše uvedených, zastaviti stroj dříve, pokud se to bez nebezpečnosti jich, nebo lodí od nich tažených státi může.

Čl. 42.

Kapitáni nebo správci remorkérů, kteří jedou s vlákem nebo bez vlaku, povinni jsou všemi ustanovení výše daných; jmenovitě mají se spravovati tím, co ustanovo v člincích 36., 37. a 38., když loď s vlákem chce předjížděti nebo loď táhnout; kromě této příležitosti nemají nikdy dvě lodí s vlákem býti vedle sebe, ani když jsou odložené ani když jedou.

Pokud-li se remorkér, jedná vedra, a lodími plachtovými nebo parními, má toho vůči, od ustaviť, dříve v člínku 34. se ustanoviti, aby se udržel vůči dráhy jedoucí, od státi-li se to bez nebezpečnosti lodí a drábů strany jedoucích státi.

Remorkér však, chce-li toho, co se mu to povoluje, musí, povinn jest, dáti znamení výše v člincích 36. a 37. předepsaná.

Čl. 43.

Obecným pravidlem každé, že každé loď parní, která odloží se nebo táhneho vlaku, a každé loď plachtová příměřem větru jedoucí remorkéřům s vlákem vyjížděti se má. Někdy-li by k tomu dání místa, tedy kapitáni i správci jak remorkéři tak i vlaky, i když nebylo dříve znamení v člincích 36., 37. a 38. předepsaných, mají se do ustanovení člínku výše položeného ryhnutí a lodí tážených v jedoucí linii přivěsti.

Les capitaines et conducteurs des remorqueurs et des bâtiments remorqués doivent d'ailleurs, dans tous les cas de rencontre avec d'autres bâtiments, rapprocher, autant que possible, les uns des autres, les bâtiments conduits à la remorque en avant, de manière à livrer aux autres bâtiments un passage suffisamment large.

Les bateaux à vapeur à ancre ne peuvent amarrer le long de leur bord les bâtiments qu'ils remorquent dans la Scellée.

Il est interdit, dans tous les cas, de mouiller dans ce lieu du fleuve avec plus de deux bâtiments amarrés bord-à-bord.

Art. 44.

Si deux bâtiments halés en sens contraire se rencontrent le long de la même rive, celui qui remonte s'écartera de manière à laisser passer l'autre.

Si un bâtiment halé par des animaux de trait rejoint un train de halage à bras d'hommes, celui-ci doit lui livrer passage.

Dans le cas où un bâtiment halé en rencontre un autre amarré à la rive, le capitaine de ce dernier doit permettre aux matelots du bâtiment halé de monter sur son bord pour transporter la corde de halage.

Art. 45.

Nul ne peut entreprendre de dépasser les bâtiments halés, si ce n'est en appuyant sur la rive opposée à celle sur laquelle s'amorce le halage.

Les bâtiments halés doivent, de leur côté, sur les signaux prescrits par les articles 36 et 37 ci-dessus, se ranger au plus près possible contre la rive qu'ils longent.

Art. 46.

En se conformant aux règles prescrites par les articles 31 à 43 qui précèdent, les matelots doivent tenir compte de tous les dangers de la navigation et avoir égard aux circonstances particulières qui peuvent rendre nécessaire une dérogation à ces règles, afin de parer à un péril immédiat.

Kapitáni a správenci remorkérů i vlečů jsou mimo to povinni, kdy kůl se s jinými lodmi potkájí, kůl a vlečům se seřídce k sobě přiblížovati, aby jichm loďm nechať dostatečného místa k přejedu.

Paroím loďem v kotvěch není dovoleno, přivazovati k sobě lanovím parůl lodí, jeť a neboh tělům do Scellé.

Všechm zparováním jest, jezdiť, po tomto prameně řeky a více než dvěma lodmi laný k sobě přivazovati.

Čl. 44.

Potkájí-li se dvě lodí tažené rozličným směrem podél téhož břehu, vyšše se ta, která se táhne proti vodě, aby druhá mohla jeť chéti.

Pakli by se sbe potkala loď dobytým tažená s lodí, taženou od lidí, vyšše se tato.

Přijde-li loď tažená na loď na břehu lanem přivázenou, povolí kapitán této lodí maršálům lodí tažená, aby vstoupili na jeho loď, a přepovědi se druhou stranu lanu vlečů.

Čl. 45.

Lodí tažených není dovoleno jichm opřechem předstěti, loď kůl se drží břehu, lediška proti tomu, po kterém loď se táhne.

Lodí tažená drže se strany vřd se nemají vřle ve článcích 36. a 37. předpovědí se možná taha břehu, podél kteréhož jedou.

Čl. 46.

Lodí, činice dasti předpovědí, v předcházejících článcích 31. a 43. daným, varujtě se vleču, co by planostri nebezpečnostri přivazelo, a možtě sbeť k ohrožením zdržením, pro které by se vleču potřebo, uchýliti se od předpovědí, aby se předěti přivd nebezpečnostri.

Chapitre III.

Règles pour le halage.

Art. 47.

Le chemin qui longe les deux rives du fleuve est spécialement affecté au halage des bâtimens, soit à bras d'hommes, soit au moyen d'animaux de trait; les piétons et les voitures peuvent également en faire usage.

Art. 48.

La largeur du chemin de halage, au delà des ports, est fixée au minimum de vingt pieds anglais, comptés à partir de la rive normale du fleuve. Le chemin de halage doit être libre de tout objet qui peut en entraver l'usage, tels que haies, arbres, clôtures, maisons et autres constructions.

Art. 49.

Il n'est pas permis d'établir dans le fleuve et notamment près des rives, des moulins sur bateaux, des roues d'irrigation et autres constructions de ce genre, sans une autorisation formelle de l'autorité préposée à la police du fleuve.

Art. 50.

Il est expressément défendu de creuser des fossés au travers du chemin de halage, à moins que le propriétaire riverain ne se charge de rétablir la communication au moyen d'un pont.

Art. 51.

Des poteaux d'aiguare ayant été établis le long de la Seodina, les capitaines et patrons écrivirent de planter des pieux ou de fixer des arcs sur les chemins de halage, pour l'amarrage de leurs bâtimens.

Chapitre IV.

Règles pour la navigation pendant la nuit ou par un temps de brouillard.

Art. 52.

Tout bâtiment à vapeur naviguant pendant la nuit (entre le coucher et le lever du soleil), doit être muni d'une lumière blanche,

Kapitola III.

Pravidla o tabení lodí.

Čl. 47.

Costa, jízovní podél oboužho břehu řeky, ustanovena jest odříšit k tabení lodí jak ručnami lidskými tak i dekyttem volajm; píli a vazy mahnou jí též užívati.

Čl. 48.

Costa pohřbení vůč přístavu má míti nejmenš dráždost anglických stop šířky, pohřbně od normálního břehu řeky.

Costa pohřbení přístavu buď nížho, co by užívání jí bylo na přehážku, jakol jsou šířky, stromy, ploty, domy a jiné stavby.

Čl. 49.

Není dovoleno, v řece a jmenovitě blíže břehu bez říšského povolení šířku od políci říšské postavendho zřizovati nářvů kolářů, strážň čerpaných a podobných stavb.

Čl. 50.

Výstavě jest zapovězeno, napřít přes costu pohřbení nářvů přístup šířky, led že by majetek toho kusu pohřbení zřídil komuni-kaci prostředkem mostu.

Čl. 51.

Postradí podél Soliny jsou jí koly ži žpalky, tedy nebudou kapitáni a patroni na costách pohřbených kolů vríteti naob kotelí uperšovati, aby k nim vré lodí lusem přivzatými.

Kapitola IV.

Pravidla, týkající se plavby v noci aneb za povětřnosti mlhavé.

Čl. 52.

Každí parní loď, která jede v noci (mezi západem a východem slunce) má míti bílé, na dvě míle vzdáleno viditelné světlo v polo-

facilement visible à la distance de deux milles, au moins, hissée en tête du mât de misaine, d'une lambe verte à tribord, et d'une lambe rouge à babord.

Les feux de côté sont pourvus, en dedans du bord, d'écrans dirigés de l'avant à l'arrière, de telle manière que le feu vert ne puisse pas être aperçu de babord avant, et le feu rouge, de tribord avant.

Les bâtiments à voiles, lorsqu'ils sont route à la voile ou en remorque, portent les mêmes feux que les bâtiments à vapeur en marche, à l'exception du feu blanc du mât de misaine dont ils ne doivent jamais faire usage.

Les bâtiments à vapeur remorquant ou plusieurs autres bâtiments portent, indépendamment de leurs feux de côté, deux feux blancs placés l'un au-dessus de l'autre en tête de mât, pour servir à les distinguer des autres navires à vapeur.

Pour l'application des règles prescrites par le présent article, tout navire à vapeur qui ne marche qu'à l'aide de ses voiles, est considéré comme navire à voiles, et tout navire, dont la machine est en action, quelle que soit sa vitesse, est considéré comme navire à vapeur.

Les vedettes naviguant pendant la nuit doivent porter un feu blanc à chacun de leurs angles et trois feux blancs au côté de mât, placés l'un au-dessus de l'autre.

Art. 53.

Les bâtiments à voiles, les convois de remorque et les vedettes ne peuvent naviguer lorsque l'obscurité ne permet pas d'apercevoir simultanément les deux rives du fleuve.

Art. 54.

Par un temps de brume, les bâtiments à vapeur ne naviguent qu'à mouvement ralenti, et ils font tinter sans interruption la cloche du bord, ou donnent un coup de sifflet de cinq en cinq minutes; ils sont tenus de jeter l'ancre si la brume devient épaisse au point qu'il leur soit impossible d'apercevoir la rive sur laquelle ils appuient, ou vers laquelle ils se dirigent.

vici předního stěžně, zelená světlá na pravém boku a červená světlá na boku levém.

Světlá ostranná opatřena buďte na vnitřní straně ztlumění od zadní části ku přední, tak aby ani nebylo vidětiho světlá zvláště z levého boku napřed, ani červeného světlá z pravého boku napřed.

Lodi plachtové, nežli jedou pod plachtou nebo se táhnou lanem, majíti též světlá jako loď parní v čas plavby, až na bílé světlá na předním stěžni, kteréhož užívati jim není dovoleno.

Parní lodi, které táhnou nějakou jinou loď nebo více lodí, mají kromě světlá ostranních dvě světlá bílá nad sebou v polovici stěžně, a to proto, aby se od jiných parních lodí rozoznají.

Co se týče ledění toho, co v tomto článku nazýváno, buďte pravidlem, že buďte loď parní, když jede jen svými plachtami, pakliže se na loď plachtovou, naproti tomu, nežli má jako loď plachtu, jak málo stroj její jde, na loď parní.

Vary, které jedou v noci, majíti bílé světlá na každém rohu a tři bílé světlá nad sebou na rohu stěžně.

Čl. 53.

Lodem plachtovým a táhnoucím ani vedlem není dovoleno jezdit, když pro tomu není luz obou břích řeky naroven vidět.

Čl. 54.

Za mlhy mají parní lodi jeiti jen s rychlostí zmiřenou a má se nepřetržitě zvonkem lodním zvoniti a slyti od pěti do pěti minut zapísknouti; ješli ale mlha tak hustá, že není možná zrušeniti běhu, okolo kteréhož jedou, nebo toho, proti kterémuž jedou, tedy mají vřítasati kotve.

Art. 25.

Il est interdit aux bâtiments de laisser leurs amarres au travers du fleuve pendant la nuit ou par un temps de brouillard.

Chapitre V.

Règles pour les bâtiments au mouillage.

Art. 26.

Il est expressément défendu de jeter l'ancre ou de s'amarrer dans le chenal de navigation.

Sauf l'exception prévue par l'art. 73 ci-après, il est également interdit aux bâtiments de s'amarrer ou de mouiller dans les courbes du fleuve, même le long des rives, sous peine d'être responsables de toutes les avaries que leur présence aura pu occasionner.

Il ne peut y avoir, en dehors des ports, deux ou plusieurs bâtiments mouillés ou amarrés bord-à-bord, le long des chemins de halage.

Art. 27.

Lorsque par suite de brouillards, un bâtiment ou un remorqueur est obligé de s'arrêter ailleurs que sur un point habituel de mouillage, il est tenu, si c'est un bateau à vapeur, de faire siffler la cloche du bord, et dans le cas contraire, de haler du porte-voix. Ces signaux sont répétés de cinq en cinq minutes.

Art. 28.

Tout bâtiment arrêté sur le fleuve pendant la nuit doit être muni d'un fanal éclairé qui est placé, soit à l'extrémité de l'une des grandes vergues, soit sur toute autre partie apparente du bâtiment, du côté du chenal, de telle sorte qu'il puisse être aperçu aussi bien en amont qu'en aval.

Les remorqueurs stationnant à l'ancre pendant la nuit doivent porter les feux prescrits par le dernier alinéa de l'article 22 ci-dessus, sauf les feux des deux angles, du côté de la rive, qu'ils sont tenus de supprimer.

(Fin.)

Čl. 23.

Zakázáno jest ložem, nechať ložeti lano v noci nebo za mlhy uprostřed plavby.

Kapitola V.

Pravidla o zakotvování lodí.

Čl. 26.

Výslovně upraveno jest, ve vodě, kdy se jede, kotre vrhati aneb lod lanem přivazovati.

Kromě případnosti, ušle v člínku 73. připomenutí, také ložem upraveno jest, v zátočkách, i kdyby to bylo podél břehů, lanem lod přivazovati neb kotve vrhati, aťe budou potviny, usměřiti škoda, kteri by tím vznikla.

Vše přistava není dovoleno, aby podél cest potvlných drů neb více lodí bok od boku lanem byly přivazány.

Čl. 27.

Shledá-li loď nebo var toho potvlnu, aby se pro mlhu na jiném místě zastavily, nešťi kde se obzřejně zakotvují, hadil, jestli loď parní, zvolně zvonem ložním, jestli ale jiná, tedy had zvonem dleho trubou mlvici. Tato zvonem hadilů každých pět minut opakována.

Čl. 28.

Každá loď, která se na noc nebo v noci zastaví, opatřena hadi světla osvětlená, osvětlená had na konci některého velkého rámu nebo na jině v oči bijící čisti lodí na straně vody, kdy se jede, tak aby ji bylo viděti, když se jede rádně i dole.

Vary, které se osvětlo jsou zakotvi, opatřeny hadi světly, vše v poslední postávce člínku 22. předpomenutí, vyjmaje osvětlo na obou straně k břehů strážných, kteri se mají stáhnouti.

Art. 59.

Lorsque pour s'amarrer, ainsi que dans le cas d'échouement prévu dans le chapitre VII ci-après, un bâtiment ou un radeau est obligé de placer un câble ou une chaîne ou travers de chenal, ses amarres doivent être larguées promptement, aussitôt qu'un autre bâtiment se présente pour passer.

Chapitre VI.

Règles spéciales pour les radeaux.

Art. 60.

Les radeaux et trains de bois ne peuvent venir, lorsqu'ils naviguent dans le bras de Soulima, qu'en tirant d'eau inférieur de deux pieds anglais, au moins, à la hauteur de l'eau sur celui des bas-fonds dudit bras offrant la moindre profondeur.

Art. 61.

Il est interdit à tout radeau ou train de bois ayant un tirant d'eau de plus de neuf pieds anglais ou une largeur de plus de quatre pieds anglais, et à tout train de bois destiné à prendre la mer, quelles que soient ses dimensions, de naviguer dans le bras de Soulima, sans être remarqué par un bateau à vapeur.

Art. 62.

Il est également interdit à tout radeau ou train de bois non remarqué de naviguer dans le bras de Soulima pendant la nuit, c'est-à-dire entre le coucher et le lever du soleil.

Art. 63.

Tout radeau ou train de bois échoué dans le bras de Soulima, qui n'est pas remis à flot dans les vingt-quatre heures, peut être allégé et défilé même, au besoin, par les agents de la police fluviale, aux frais du propriétaire.

Čl. 59.

Muslo-li by loď na přilícen přivázal ke kolu nebo ke by ucháel na mřížích, jakel v oděpovělel kapitele VII. přivázavato, pokládá lano nebo řetěz napříč přes vodu, kdy se joudí, kadež lano prodělat popustít, koly by loď nějaká jeti chtěla.

Kapitola VI.

Zvláštní předpisy o vorech.

Čl. 60.

Vory jaké kolí, koly jedon pramenem Soulským, mohou jeti jenom v takové hloubce, která jest nejmenší o dvě anglické stopy menší, nežli jest vody na nejshlířejších místech v řece.

Čl. 61.

Vorem jakým koliv, který jedon hloub než dovolí stop anglických nebo mají více než čtyřdesát stop anglických šířky, taktéž každém vore jaké kolí velikosti, kterýj ustanoven jest k plavbě námořské, zakázáno jest, jezdit po prameni Soulském, než-li parní loď remarkeria.

Čl. 62.

Taktéž jest každému vore, než-li remarkeria, zakázáno jezdit v prameni Soulském nočleho času, to jest od západu až do východu slunce.

Čl. 63.

Vore-li by var nějaký na mřížích a uchyl-li by on ve čtyřadvaceti hodinách a si pamařeno, mohou ji agenti police říční sňádem majetkovým vypráchněti nebo je patřky rovaliti.

Chapitre VII.

Règles pour les cas d'échouement et de naufrage.

Art. 64.

Tout capitaine ou patron d'un bâtiment en d'un radeau échoué dans le cours de la Souline est tenu de placer sur un point convenablement situé, et tout au moins à un kilomètre en avant de son bâtiment, une vigie chargée de baliser les bâtiments et radeaux descendant le fleuve, pour les avertir de la nature et du lieu de l'accident.

Lorsqu'un bâtiment échoué se trouve sous voiles ou sous vapeur, il est tenu de baliser les bâtiments qui s'approchent, avant qu'ils ne soient arrivés à petite distance, pour les avertir de son immobilité.

Art. 65.

Les bâtiments à vapeur ne peuvent faire usage que de la moitié de leur force en traversant les passages sur lesquels un bâtiment ou un radeau s'est échoué ou a coulé.

Art. 66.

Tout naufrage dans le cours de la Souline est réputé suspect, hors les cas exceptionnels, et il y a présomption, jusqu'à preuve contraire, qu'il est imputable à la négligence ou à la mauvaise volonté du capitaine ou de son équipage.

Le pilote du bâtiment est personnellement responsable du naufrage, s'il a eu lieu par suite de mauvaise manœuvre.

Art. 67.

Si contre toute probabilité, un bâtiment vient à faire naufrage dans le cours de la Souline, le capitaine doit faire tous ses efforts pour le baliser immédiatement contre l'une des rives, de manière à ce qu'il ne soit pas engagé dans le courant.

Le capitaine du bâtiment naufragé et son équipage restent à bord ou sur la rive, à

Kapitola VII.

Pravidla v přístávi vradeni na měřtině neb strokotání lodí.

Čl. 64.

Každý kapitán neb patron lodí neb vradu, ježto by v běhu Souiny na měřtině vradil, přivínek jest, postaviti stráž na vhodném místě, a to nejméně kilometr nad svou lodí, kterážto stráž má lodím nebo vradům po vodě dleli jedoucím tržbou ohrožiti oznámiti, ježto nehoda se stala a na kterém místě.

Jestli loď, která na měřtině vradila, pod parobtem neb pod párou, má to lodem jí na blízkém tržbou ohrožiti oznámiti, před než se k ní samé přiblíží, aby věděly, že se nehoda stala.

Čl. 65.

Když parní loď jede skato takového místa, kde na měřtině vradila nebo utonula loď nebo vrad, má stroj hnát jen poloviční silou.

Čl. 66.

Každé rozbití lodí v běhu Souiny pokládá se, případy zvláštní vyjímaje, za podezřelé, a pokud se opak toho neprokáže, má se za to, že přístava býti má nedbalostí nebo zlomyslností kapitána nebo jeho mužstva.

Byla-li loď strokotána a přivínek špatného mužstva, odpovědí z toho lodivodu svou stobou.

Čl. 67.

Rozbití-li by se proti vši pokročlosti k pravdě loď v běhu Souiny, přivínek se kapitán vyznamá, aby jí dastal k tomu neb oncovu břehu, by voda, kdy se jezdí, byla prouta.

Kapitán lodí, která na měřtině vradila, oznáměti ohrožiti na lodí nebo blíž toho

proximité de l'un ou de l'autre, jusqu'à ce que le procès-verbal mentionné dans l'article 48 ci-dessus ait été dressé.

Il leur est interdit d'éloigner, sous un prétexte quelconque, quoique ce soit de la cargaison, du matériel, des armes, chaînes, câbles &c. &c.

Art. 48.

Immédiatement après le naufrage, le pilote du bâtiment fait parvenir le plus promptement possible l'inspecteur-général de la navigation, par les agents de la surveillance du fleuve.

L'inspecteur-général se rend immédiatement sur les lieux et dresse un procès-verbal circonstancié du sinistre, qui est communiqué par ses soins à l'autorité compétente.

Art. 49.

Si l'inspecteur-général juge nécessaire de prendre des mesures immédiates dans l'intérêt de la navigation, il requiert à cet effet le capitaine du bâtiment naufragé, lequel est obligé, soit de déclarer immédiatement qu'il fera l'abandon de son bâtiment, soit d'agir avec son équipage sous les ordres de l'inspecteur-général; celui-ci dirige le sauvetage, jusqu'au point où il cesse d'être une opération d'utilité publique pour devenir une affaire d'intérêt privé.

Le bâtiment dont le sauvetage a été opéré par les soins des autorités compétentes à la police du fleuve, peut être tenu de couvrir les frais de sauvetage et d'extraction du matériel.

Art. 50.

Tous travaux entrepris par les propriétaires, armateurs et autres ayants-droit, dans le but d'opérer le sauvetage des bâtiments naufragés et de leur cargaisons, s'effectuent sous la surveillance de l'inspecteur-général ou de ses agents, et peuvent être momentanément interdits, s'ils ont de nature à causer une entrave quelconque à la navigation.

sinista, kde nehoda se stala, na břehu dotud, ať bude učiněn protokol, vše v článku 48. dleňším.

Ještě jim zakazuje, odložit pod jakoukoli záminkou nějaký náklad, materiál, kotel, kotvy, lana atd.

Čl. 48.

O strážníkovi loďi dojde tudleže ihned skrze orgány dozoru říšského generálního inspektora plavby vříditi, kterých se neproděná odložit na místo, aby v příčině nehody přikládli dal sepani zrušený protokol, jež pak podle příslušného úřadu.

Čl. 49.

Když generálnímu inspektoru se potřebová se vidi, aby se neproděné učiněno opatření k dohledu plavby, tedy spíše k tomu kapitána rozbité loďi, kterých poručeno jest, ihned prohlásiti, aby loď jeho byla opuštěna, nebo se sejmá na břeh pod rozkazem generálního inspektora do přístavu se diti; generální inspektor řídí pak zachování vši dotud, ať zachování přestane býti prací pro obecné dobro a stane se záležitostí soukromého podnikání.

Loď, která byla příslušným úřadům nad polici říšskou postavených zachována, může přikládati býti, aby nakládá vříditi se ochrániti a znehodnotit materiálů odložených.

Čl. 50.

Práce nějaké, od vlastní, uskutečňují se jichž opatřeními pro ochrániti loďi rozbité a nákladu předevzaté, kamž se pod dohledem generálního inspektora nebo jeho orgánů a maku se ihned zastaviti, když se již plavba jak kolí mohla přerušiti.

Art. 71.

Si, hors le cas d'urgence prévu par l'article 69 ci-dessus, l'embarquement de la cargaison ou des débris du bâtiment naufragé est jugé nécessaire, les propriétaires, assureurs ou autres ayants-droit doivent l'effectuer dans le mois de la notification qui leur est faite à cet effet; à défaut de quoi, les travaux peuvent être exécutés d'office par l'inspecteur-général, dans les limites déterminées par le susdit article 69; le bâtiment naufragé, avec ses agrès, ou leurs débris, sont spécialement affectés, dans ce cas, au paiement des frais d'embarquement.

Art. 72.

En cas d'avarie, et notamment si elles sont causées par abordage, l'inspecteur-général, s'il est à même de constater les faits, et s'il en est requis par l'une des parties intéressées, dressa également un procès-verbal qui est transmis à l'autorité compétente.

Chapitre VIII.

Règles pour les jet de lest.

Art. 73.

Il est interdit d'une manière absolue aux bâtiments de jeter leur lest dans le lit fluvial ou dans la rade de Soulima; il leur est également interdit de le décharger en mer, dans les parties qui avoisinent la rade, sur un fond de moins de soixante pieds anglais.

Le déchargement à terre, en dehors du port de Soulima, ne peut être opéré que sur les points de la rive déterminés par l'inspecteur-général de la navigation, et désignés dans un avis rendu public.

Le capitaine du port de Soulima désigne les endroits sur lesquels le lest peut être déchargé dans le port.

Čl. 71.

Výhled-ě by se toho potřebu kromě případecků plně v čl. 69. připomenuté, aby se loď nebo reaktivy loď odškodily, mohli to dělat majetníci, asokuranti nebo jiní upraveníci se měsíci od toho dne, kdy jim bylo o tom sděleno dříve, vykonáno, sice každé věci generální inspektor v měsících v článku 69. vykonatých na příkaz dělí vykonati. Loď reaktiv, loď a nářadí loďi neb reaktivy a něho budou se v případecku takové věci odškoditi vzhledě se upravení útrat vykonatých.

Čl. 72.

Stalo-ě se škoda na zboží, vzhledě avarym, sděliti generální inspektor, jestli mu lze skutek sdělití se jako postavit a bude se to od něho, kromě se tom sdělití, pořízení, též protokol a podle ho přistatování útraty.

Kapitola VIII.

Pravidla o vyhození přítěže.

Čl. 73.

Loďem jest zapovězeno zahnívati, vyhozovati přítěž v řoditě nebo v rejdi Solimské; též jim jest zahnívati, vyprazdňovati přítěž v takových místech moře blízko rejdy, jež blízká číť měšť budoviti ústředí anglických.

Na zemi vůči přístavu Solimského skládati se může přítěž takle na místech takových, kterák generální inspektor pojmenuje a u veřejném vyhlášení oznámí.

Místu pojmenování, kde se přítěž může skládati v přístavu, přistavi kapitánovi přístavu Solimského.

Le tout déchargé doit être, dans tous les cas, transporté à une distance telle, que le pied du talus soit éloigné de vingt pieds anglais, au moins, de la rive normale du fleuve, et il ne peut pas être entassé à plus de quatre pieds anglais de hauteur au-dessus du niveau de la rive.

Les prescriptions du présent article sont également applicables au jet des cendres et escorbilles des bâtiments à vapeur.

Art. 74.

Pour assurer, autant que possible, l'exécution de la disposition qui précède, tout navire quittant sur lest le port de Souleia, pour un des ports situés en amont, doit se munir d'un certificat du capitaine du port, constatant son tirant d'eau produit par le lest.

Ce certificat doit être conservé à bord, pendant toute la durée du voyage en amont, pour être produit à toute réquisition de l'inspecteur-général ou de ses agents.

Titre III.

De la police du port de Toulécha.

Art. 75.

Tout bâtiment qui veut stationner à Toulécha, doit s'amarrer à la rive droite, sans toutefois qu'il puisse y avoir jamais plus de trois bâtiments amarrés bord-à-bord.

Art. 76.

Aucun bâtiment ne peut jeter l'ancre dans le chenal navigable, devant Toulécha, sur la droite des corps-morts et de longues ragues établis le long de la rive gauche du fleuve, si ce n'est les poteaux de la rive droite portant des ancres courvées.

Art. 77.

Il est permis aux bâtiments de se halier sur les boudes et corps-morts pour doubler la courbe de Toulécha, mais ils ne peuvent, dans aucun cas, s'y amarrer à poste fixe.

Pflicht a lodi obložení odvětvem buď vády tak daleko, aby násto, kde se vyvys, byla odložená dvanáct anglických střešních vzdáleností od normálního břehu řeky, a není se jí namáhavě více než čtyři anglické střešnice nad hladinou řeky.

Co v tomto článku ustanováno, vztahuje se také k vyloženému papetu a ševřím na parních lodích.

Čl. 74.

Abg vykonání toho, co včie ustanováno, to možná nejvíce se zjedná, opatří se každý loď, která a přístějí a rajdy Sullinské odjíždí, chytějí se oděbrati do přístavu některého včie loďičko, vyříděním kapitána přístavu, v němž jest poznamenáno, jak hluboko loď na přístavu přístějí jede.

Tato vyřídění musí po celou jízdu uchováti na lodi ochováno a generálním inspektorovi nebo jeho agentům, kdy koli se to požádají, předloženo.

Částka III.

o poliích v přístavu Tulešském.

Čl. 75.

Každá loď, která chce v Tuleši zastáti, musí se na pravém břehu lanem přiváti, tak ale, aby někde někde více loď k sobě přivázáno není býti.

Čl. 76.

Žádná loď není dovoleno, vřhati kotve v pravém ostě dalek před Tuleši na pravo od uperšovadel, loďových „dubalby“ a ševřových boží či kotvených postel řeky na některých místech mezi kaly, na nichž jsou obložena kotve.

Čl. 77.

Dovoleno se lodím, které kotveničky a dubalby se potahovati, aby nástožna Tulešskou zhrčily, není jim ale dovoleno, lanem se k nim pravě přivazovati.

Cette défense, toutefois, ne concerne pas les bateaux à vapeur faisant des voyages périodiques, qui s'arrêtent temporairement devant Toulon.

Il est également interdit à deux ou plusieurs bâtiments de se halier simultanément à l'aide de la même houe.

Titre IV.

Du service de pilotage à l'embouchure et dans le cours du fleuve.

Chapitre I.

Pilotage à l'embouchure.

Art. 78.

Le pilotage à l'embouchure étant obligatoire, ainsi qu'il est dit à l'article 13 du présent règlement, un corps spécial de pilotes brevetés et responsables fonctionne à Soolina, sous la direction d'un chef-pilote et du capitaine du port.

Le brevet de pilote est délivré par le capitaine du port et doit être visé par lui chaque année; il cesse d'être valable à défaut du visa annuel.

Art. 79.

Une embarcation est prête à transporter les pilotes à bord des bâtiments qui se dirigent vers le port, en venant de la mer, aussitôt que la vigie de la tour du phare signale leur approche.

Les pilotes sont tenus d'aller à la rencontre des bâtiments, jusqu'à la distance d'un mille à partir du mouoir de la digue du Nord.

Art. 80.

Bonus à bord, ils font connaître aux capitaines la profondeur de la passe, et ceux-ci, de leur côté, déclarent aux pilotes le tirant d'eau et la qualité du chargement de leur navire.

La qualité du chargement est déclarée sans délai par les pilotes au capitaine du port de Soolina.

Tato úprava nezahrnuje se k lodem pravidelně jezdícím, kterých čas od času v Touloně zastavují.

Takéž dovoleno není, aby dvě nebo více lodí zároveň pomohly kotvení k téže houze.

Částka IV.

o službě lodivodské na ústí a v běhu řeky.

Kapitola I.

o lodivodství na ústí.

Čl. 78.

Jelikož dle čl. 13. těchto pravidel vodní lodí na ústí jest náplavná, vykonávaná se tato služba zvláštním sborem lodivodů patentem opatřených a odpovědných pod správou kapitána lodivodského a kapitána přístavu.

Patenty lodivodské vydává kapitán přístavu a viduje je každý rok; není-li na nich výroční klasické vidimoprání, jsou neplatné.

Čl. 79.

Loděka jest pohotoví, aby lodivody přivzala na loď a nese k přístavu jedoucí, jakmile střeží na majáku dá znamení, že se blíží.

Lodivodové jeďte každé lodí na mli od ruku severní hrice uprosti.

Čl. 80.

Když lodivodové přijedou na loď, oznámí kapitánovi, jak hluboko jest vjezd, a kapitán oznámí zase lodivodům, jak hluboko jde loď a kolik má nákladu.

Lodivodové pak opovídní uprostřed nákladu kapitánovi přístavu.

Art. 81.

Tout pilote étranger au corps des pilotes de Soullas, qui se trouve à bord d'un navire prêt à traverser la passe, est tenu, aussitôt après l'arrivée du pilote local, de lui abandonner entièrement la conduite du navire.

Art. 82.

À la sortie du fleuve, le pilote local est tenu de conduire le bâtiment jusqu'à la distance d'un quart de mille, au moins, à l'Est du mouir de la digue du Nord.

Art. 83.

La taxe de pilotage, tant pour l'entrée que pour la sortie du fleuve, étant comprise dans les droits de navigation prélevés à Soullas, il est interdit aux pilotes locaux de recevoir aucune rémunération de la part des capitaines dont ils ont piloté les bâtiments.

Chapitre II.

Du pilotage dans le cours du fleuve.

Art. 84.

Indépendamment du corps des pilotes chargés de conduire les bâtiments dans la passe de l'embouchure de Soullas, et dirigés par le capitaine de port, il y a un service spécial de pilotes également brevetés, pour les bâtiments marchands qui naviguent dans le fleuve entre Soullas et Bréville.

Le corps des pilotes fluviaux est placé sous l'autorité de l'inspecteur-général de la navigation, par lequel le brevet de pilote est délivré.

Ce brevet doit être visé chaque année par l'inspecteur-général et cesse d'être valable à défaut de l'accomplissement de cette formalité.

Le service du pilotage est dirigé par un chef-pilote qui est tenu d'avoir trois lieutenants, à Gahats, à Bréville et à Toulche, et par un sous-chef résidant à Soullas.

Čl. 81.

Když dojde lodivoda místní na loď, která chce vjít do průjezdu, má lodivoda na ní se nacházející, jezdě uvolnit k lodivodskému oboru Soullaskému, jemu ihned vedoucí loď úplně postoupit.

Čl. 82.

Když loď vyjdeš z řeky, jest lodivoda povinen, vjít ji nejméně čtvrt míle na východ od ruku severní hráze.

Čl. 83.

Tava na vedoucí loď jak při vjíždění do řeky, tak i při vyjíždění z ní obecně jest v poplatcích plavebních v Soullas vybraných, pročež lodivodům třetí prví patentem opatřených zakázáno jest, přijímat odměnu jakoukoli od kapitánů, jejich loď jsou vedli.

Kapitola II.

O lodivodství v říční řeky.

Čl. 84.

Kromě oboru lodivodů, kteří vedí loď v vjezdu do ústí Soullay a postaveni jsou pod správou kapitána přístavu, jest zvláštní sbor lodivodů též patentem opatřených, v příčině loď obchodních, ježto jezdí po řece mezi Soullasem a Bréville.

Sbor lodivodů říčních postaven jest pod generálním inspektořem plavby, který také vydává patenty lodivodské.

Generální inspektor má každý patent každý rok viděti, a nestane-li by se toho, přebude patent platnosti.

Sbor lodivodskobů řídí prví kapitán lodivodský, kterýž jest povinen, má tři komanděry, totiž v Gahats, v Bréville a v Toulche, a druhý kapitán lodivodský, jezdě má své stano- vitě v Soullas.

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

Tato strana není k dispozici.

Diese Seite steht nicht zur Verfügung.

mer, les alléges sortent du port au même temps que les bâtimens alléges; mais si un bâtiment se sert de plusieurs alléges, le capitaine du port règle leur départ de telle sorte qu'elles n'aient pas à séjourner trop long-temps au rade avant de pouvoir effectuer le rattachement.

Dans aucun cas, qu'il s'agisse d'alléger un bâtiment sortant du port, ou un bâtiment venant de la mer au rade ou mouillé au rade, les alléges ne peuvent sortir de Scodina sans un laissez-passer du capitaine de port.

Il est interdit aux alléges qui se rendent au rade de charger sur le tillac.

Art. 101.

Les alléges immatriculées et les bâtimens ayant servi d'alléges, qui remontent le fleuve ou qui rentrent dans le port de Scodina après avoir allégué un bâtiment de mer, peuvent être visités par les agents de l'inspection-générale de la navigation ou du capitaine du port de Scodina.

Les patrons d'alléges sont tenus, en conséquence, d'ouvrir la cale et les cabines de leur bâtiment, à toute réquisition qui leur en est faite par lesdits agents.

Art. 102.

Si une allégué employée à alléger un bâtiment sortant du fleuve rentre dans le port de Scodina pour un motif quelconque, même de force majeure, avant d'avoir pu rendre la totalité des marchandises qu'elle avait embarquées, le capitaine ou patron est tenu d'en faire immédiatement la déclaration au bureau du capitaine du port, et cette déclaration est communiquée sans délai au directeur de la circonscription de navigation.

Art. 103.

Les alléges qui rentrent dans le port de Scodina, dans le cas prévu par l'article précédent,

lodi skladači a přístava vyjeři zaronení a lodni vyprázdňování; náje-li však některé lod nákladka lodi skladačích, uspořádá kapitán přístava jich odjezd tím způsobem, aby nedlouho stály přilá dlouho na vjeři, než přelodi náklad.

V žádném případě nesmějí zaronení lodi skladači bez pasa kapitána přístava Salského vyjeti, nežli by šlo o vyprázdňování lodí, které vyjeři a přístava, nebo lodí, které jede ze strany mořské nebo lodí, které v vjeři zakotví.

Lodní skladačům, jelikož jedou na vjeři, zakázáno jest, nakládati na palubě.

Čl. 101.

Immatriculované lodi skladači a loď, jichž se náje ke skládání a kteréž po vyprázdňování některé lodí nákladké lodí do přístava Salského se vrátí nebo jeden po druhém, mohou upříti generálního dozorce k přechůt such kapitánství přístava Salského průchůtí.

Z té příčiny jsou patronové lodí skladačích povinni, že každému vyvrtní dotčených orgánů ošetří jak prostar lodí tak i kabiny.

Čl. 102.

Když loď skladači, která vyprázdňovala loď některou, jelikož vyjeři a lůky, a jaké loď přístavu, nebo lůveš nevyjeřimají, do přístava Salského se vrátí, přeš než aboli nákladné věci mohlo odvezati, má to kapitán nebo patron té loď neproděš v hmoždění kapitána přístavašho oprotěš, který oprotěš se hned oznámí řediteli kasy přístavaš.

Čl. 103.

Lodi skladači, které v přístavu a předěššém říšaku přepřemování do přístava Sals-

oběd, sont tenou de mouiller dans la partie inférieure du port, au point qui leur est indiqué par le bosseman. Elles sont soumises à la surveillance spéciale de l'officier vérificateur attaché à la caisse de navigation, sur la réquisition duquel les capitaines ou patrons sont tenus d'ouvrir la cale et les cabines de leur bâtiment.

Chapter III.

Des opérations d'allége au cabotage.

Art. 104.

Les opérations d'allége par cabotage peuvent être faites par tous transports à vapeur, chalands de remorque, bâtiments à voiles ou alléges, munis de papiers réguliers, à charge par les capitaines ou conducteurs, de se faire délivrer, pour chaque voyage, par les autorités consulaires ou locales compétentes des ports dans lesquels ils prennent leur cargaison, un certificat faisant connaître l'objet de l'opération et la quantité de marchandises embarquées.

Ce certificat doit être produit au cours de voyage, à toute réquisition de l'inspecteur-général et de ses agents.

Art. 105.

Aussitôt que le bâtiment faisant une opération de cabotage arrive dans le port de Souina, le conducteur est tenu de se rendre au bureau du capitaine du port et d'y présenter le certificat prescrit par l'article précédent.

Si le bâtiment décharge la totalité de sa cargaison dans le port de Souina, il mouille à côté du bâtiment de mer qui doit recevoir la marchandise, et ne peut s'en éloigner qu'après avoir entièrement terminé le déchargement.

Si la cargaison doit être déchargée, en totalité ou en partie, sur la rade de Souina, le conducteur du bâtiment remet le certificat prescrit par l'article 104 au capitaine du port, qui lui délivre le laissez-passer nécessaire pour sortir du port.

ského se vrátí, mají se ukotvití v dolní části přístavu a na tom místě, kterém jim vrchní maršál poukazuje. Jeze postaveny pod stálým dohledem úředníka verificace kase plavební přístavní, k jehož vyřízení mají kapitáni nebo patronové dovoliti, odvésti do proutory lodní nebo do kabín.

Kapitola III.

O operacích skladačích úzke kabotáže.

Čl. 104.

Práce skladač úzke kabotáže vykonávají možno všetkými loďmi náležajúcimi plavboznými predpismi, totiž parovými loďmi skladač, remorkéry, loďmi plachetovými a skladačmi, potrební však, aby si kapitán alebo konduktor loďi takové dali na každom jazu od príslušného úradu konzulského neb miestneho toho prístavu, v ktorom berú náklad, zápisný certifikát, a zápis by byť vidieť, čo sa má nakladať a množstvo sa nakladať.

Tento certifikát má sa nosiť jedom na každej výpravě konzulského dozoru a jeho orgán predložiť.

Čl. 105.

Jak má skladač loď, ktorá číh kabotáže, dojde do prístavu Sulinského, má konduktor jŕi do kancelárie kapitána prístavného a predložiť certifikát dotknutý.

Když loď skladač ovšj vozkorý náklad v prístavu Sulinském skŕí, nákotní se po boku loďky námořské, která má obotí nakladať, a nosť dovoleno, odjít od ní ďívce, pokud náklad není úplně skŕen.

Má-li náklad všetek nebo z části skŕena býti na rajči Sulinské, dotčí správcu loďi certifikát dle čl. 104. předepsaný kapitánem prístavu, který mu vydá listek pasirní, jehož má k odjeti v prístavu potrební.

Art. 100.

Les articles 97, 100, 101, 102 et 103 qui précèdent sont également applicables aux bâtiments qui font le service d'hôpital au cabotage.

Toutefois, les transports à vapeur et charbon de remorque ne sont pas assujettis à l'obligation de se laisser visiter, conformément à l'article 100, à moins que l'un des parties ne le demande, ou en cas de soupçon de fraude.

Chapitre IV.

Dispositions spéciales au cas de force majeure.

Art. 107.

Lorsqu'un bâtiment est contraint par le mauvais temps de quitter le rade de Soukha, en laissant la totalité ou une partie de sa cargaison à bord de l'allège, le patron de l'allège rentre dans le port et conserve provisoirement son chargement, après avoir rempli les formalités prescrites par l'article 102 ci-dessus.

Art. 108.

Si, dans le cas prévu par l'article précédent, le bâtiment allégé ne reparait pas dans le délai de six jours, les patrons d'allèges ont le droit de demander au capitaine du port l'autorisation de décharger leur cargaison et de la consigner entre les mains de qui de droit, et ils peuvent exiger le paiement du mois couru, comme s'ils avaient remis la cargaison à bord du navire allégé, mais sans aucune augmentation.

Si, avant l'expiration du délai ci-dessus spécifié, le bâtiment revient en rade pour s'élargir de nouveau, les jours écoulés ne sont pas comptés et un nouveau délai commence à partir du jour de son apparition.

Čl. 100.

Především članky 97., 100., 101., 102. a 103. vztahují se také k lodem, které konají převoz lidí státních úřadů kabotážně.

Však parníky nákladní a čluny vlečné nejsou povinny, dle se dle článku 100., prohlédnout, lež by to bylo třeba stráž, jli se tam náklad, nebo by to bylo podnětí nějakého podléduchovní.

Kapitola IV.

Ustanovení zvláštní v případech moci Evroly.

Čl. 107.

Když-li loď pro bouřku odjede z rajdu Soušské a zůstane-li náklad svůj vřechen nebo část jeho na lodi státní, veš se patras lodí státní do přístavu a podleho provizorem náklad svůj a ochraní, ně však vyplní formalnosti v čl. 102. uřízené.

Čl. 108.

Například-li v případech v předcházejícím článku ustanovené loď vypráduhá v šestí dnůch nepřít, mají patroni lodí státních přivo, říkati na kapitánovi přístavu, aby je zavezl, sčítati náklad a odevzdati jej k rukou osobě k tomu uprávnené, i možno říkati, by se jim ustanovené nájmenné zaplatilo tak, jako by byli náklad na lodi vypráduháč sčítli, však bez vřechů přivážky.

Dokdy-li loď dříve než ve lhůtu výše ustanovené zase se rajdu a odjede-li znovu, tedy se prošle dní nepočítají a počne se nově lhůta od toho dne, kdy loď zase přijde.

Chapitre V.

Dispositions spéciales au cas de fraude.

Art. 109.

En cas de présomption d'insouciance ou de fausse indication de la capacité de l'allège, le capitaine marchand a la faculté de faire procéder à la vérification du tonnage par une commission spéciale nommée, suivant les cas, par le capitaine du port de Soufira ou par l'inspecteur-général de la navigation.

Les frais de l'expertise sont supportés par le capitaine qui l'a demandée, à moins que l'insouciance ou la fausse indication ne soit constatée, auquel cas ils tombent à la charge de l'allège.

Art. 110.

Si l'on est surpris qu'un détournement a été commis sur la cargaison mise à bord d'un allège immatriculé, le licencier du bâtiment est retenu pour trois mois au moins, sans préjudice à l'application de l'amende défectée par l'article 139 du présent règlement, contre le capitaine ou patron du bâtiment, si une poursuite criminelle appartenant aux autorités compétentes.

Titre VI.

Du remorquage.

Chapitre I.

Règles générales.

Art. 111.

Nul ne peut entreprendre des opérations habituelles de remorquage à l'embouchure de Soufira ni sur le bas-Bouche ou sur d'autres lieux, avant d'avoir fait immatriculer un capitaine du port de Soufira les bâtiments destinés à servir de remorqueurs, et de s'être vu, pour chaque bâtiment, d'une licence délivrée par le capitaine du port.

Kapitola V.

Ustanovení zvláštní k případům defraudace.

Čl. 109.

Jestliže se domnívá, že bylo neoprávně nebo falešně udáno, mnoho-li udáno tož skladací množství, má kapitán obchodní převoz, dle předchozího ověření, může tak tož obstarati, až se k tomu dle případnosti bude kapitánem přístavu Solinského nebo generálním inspektorem plavby jmenovanou.

Nikdož ne k tomu podnikne zapraviti kapitán, kterýž se jí líká, leč se by se dokázalo, že bylo udáno výše dotčené neoprávně nebo falešně, v kterém případě zapraviti udáno tož skladací.

Čl. 110.

Právědě-li se, že se událo na ložnicích ložnicích tož skladací dovezení bylo spácháno krádež, odjeme se jí nejmeně na tři měsíce licence, a mimo to může se kapitánovi a patronovi ložnicí ukláditi pokuta peněžní v čl. 139. těchto pravidel vyměřená a odváděti příslušně mokaž soudní trestní řízení.

Částka VI.

o remorkáži.

Kapitola I.

Ustanovení obecná.

Čl. 111.

Nikdož není dovoluena, než dle toho Soufiry nebo na Dolním Dunaji náležky tržní provozování remorkáže, pokud nedal ložnicí provozování remorkáže ustanovených a kapitánství přístavu Solinského zapraviti a neoprávně udáno ložnicí licence od kapitána přístavu vydání.

Cette licence doit toujours se trouver à bord; elle indique le tonnage du remorqueur, ainsi que la qualité et la force de son moteur.

Art. 112.

Avant de délivrer la licence, le capitaine de port fait visiter le remorqueur pour lequel elle est demandée, par des experts qui jugent si le bâtiment et surtout son moteur sont en bon état.

Cette visite est renouvelée au printemps de chaque année, et l'avis des experts consulté pour combien de mois le moteur est en état.

Art. 113.

Les remorqueurs munis de la licence prescrite par les deux articles précédents sont tenus de porter le numéro de cette licence peint en blanc et en chiffres arabes d'un pied de hauteur, à l'avant et à l'arrière, sur une partie apparente de leur bordage extérieur.

Art. 114.

Lorsque des bâtiments ou transports conduits en remorque s'amarrent ou jettent l'ancre en rade de Neulinn, dans un port ou sur tout autre point du bas-Danube, ou aval d'Iskista, les remorqueurs ne peuvent larguer les amarres de remorque avant que les bâtiments ou transports remorqués n'aient fait leur défilé au vent ou au courant, et ne se trouvent en sécurité de mouillage.

Art. 115.

Lorsque le capitaine d'un remorqueur entreprend de remorquer, soit en rade de Neulinn, soit dans le fleuve, un aval d'Iskista, un ou plusieurs bâtiments, transports, radeaux ou trains de bois, pour lesquels la force de son bâtiment est insuffisante, il est civilement responsable de tous les dommages qui peuvent en résulter.

Tato licence má být vždy na loďi; v ní jest uvedeno, kolik ton remorkér obnášejí a jakého druhu a jaké síly jest mášina jeho.

Čl. 112.

Než kapitán přístavu licence vydá, má remorkéra, v přítomně kladných se na licence lístě, skrze zvané odborníky, kteří vyznají řemesel svůj, jestli v dobrém spůsobu a vylíčeni mášina jeho.

Tato obhlídka se v jarní každého roku obnouvá a doba, jaká mášina strážně, kolik měsíců jest mášina v činnosti.

Čl. 113.

Na remorkérech, kteří mají licence v obou výše předložených říčních předpisech, má být na levém i na pravém boku na výškové v síli bílého listu osmifialto obilovní bílou barvou vyznačeno číslo této licence v arabických číslicích jednoho stopy výšk.

Čl. 114.

Když loď remorkovaná nebo nákladní se radež Sulinské, v některém přístavu nebo na kterém kolí jiném místě Dolního Danube pod kladě se přivěsí nebo kotví spustí, nesmí remorkováč ani remorkovací papuzli dotknouti, pokud se remorkovaná nebo nákladní loď před střem nebo proudem nebahnou a nejsem na bezpečném místě.

Čl. 115.

Jestliže by kapitán některého remorkéra loď an radež Sulinské nebo na řece po kladě loď nějakou nebo nákladní loď, loď nákladních nebo vrst remorkoval, a jeho loď nebyla by k tomu dostatečně síly, bude před soudem občanským odpovědná za vši škody, která by tím mohla vznikti.

Art. 116.

Les dispositions des articles 114 et 115 qui précèdent sont obligatoires pour tous les bâtiments employés, en aval d'Iskákaha et sur la rade de Soukina, à ce remorquer d'autres, soit habituellement soit accidentellement.

Chapitre II.

Du remorquage à l'embarcadere.

Art. 117.

Les remorqueurs employés, soit habituellement, soit accidentellement, au service du port et de la rade de Soukina, sont tenus de se conformer strictement aux indications qui leur sont données par le capitaine de port ou par ses agents, ou ce qui concerne le lieu d'amarrage ou de mouillage des bâtiments qu'ils remorquent à l'entrée.

Un stationnement sur-venant dans la section de port qui leur est spécialement assignée par le capitaine de port, et ils ne peuvent s'y arrêter bord-à-bord au nombre de plus de deux.

Art. 118.

Il est interdit à tous bâtiments à vapeur de naviguer dans le port de Soukina avec des bâtiments amarrés bord-à-bord au nombre de plus de deux.

Art. 119.

Lorsque l'état de la mer ne permet pas aux pilotes de l'embarcadere de se rendre en rade pour piloter les bâtiments à l'entrée, tout remorqueur sortant du port, pour aller prendre un bâtiment en remorque, est tenu de recevoir à bord, avant de sortir, le pilote désigné à cet effet par le chef-pilote.

Chapitre III.

Du remorquage dans le fleuve.

Art. 120.

Est considéré comme faisant habituellement des opérations de remorquage entre

Čl. 116.

To, co v říšských výše položených 114. a 115. ustanovení, vztahuje se ke všem lodem, jež se pod vlajku a na rajči Soukínské loď stále nebo v některých případech k remorkování jich odjíždí.

Kapitola II.

O remorkování na ústí řeky.

Čl. 117.

Remorkéry, jež se stále nebo v některých případech v přístavi nebo na rajči Soukínské odjíždí, správcovi se musí řídit dle nřízení, kterým jim dě kapitán přístavu nebo jeho jednání v přístavi přivazování nebo navázování lodí, jež a přístavi vjezdů remorkují.

Remorkéry postarají se v té části přístavu, kterým jim kapitán přístavu vřídil postávkou, a není dovoleno, přivazování k sobě více než dvě lodí.

Čl. 118.

Lodem parním naháněno jsou, jež v přístavu Soukínském a více než se dovoleno k sobě přivazují lodí.

Čl. 119.

Jestliže uplavec nebo lodivodník na ústí řeky nedopustí, aby se oděhrál na rajči a vedlé lodí jež vřídil, postaven jest každý remorkér, kterýž vjezdě z přístavu, aby lodí některou vřídil, své než vjezdě, vůči lodivodu dě kapitán lodivodníka k dovolené postávkou ustanoveného.

Kapitola III.

O remorkování na řece.

Čl. 120.

Ze remorkérů, kterýž trvale loď práce remorkování mezi loďmi a částí Soukínskym

laskička et l'embarcadere de Sculina, et tenuis en conséquence à l'obligation de prendre la licence prescrite par l'article 111 du présent règlement, tout remorqueur qui effectue, dans cette partie du fleuve, plus de trois opérations dans l'espace d'un mois.

Art. 121.

En cas d'échouement ou de naufrage d'un bâtiment, transport, radoux ou train de bois remorqué, en aval d'Iskitcha, le capitaine du remorqueur, en continuant son voyage, est tenu de donner avis de l'accident à la première embarcadere du service de l'inspection générale qu'il rencontre.

Si l'échouement est imputable à la faute du remorqueur, celui-ci ne peut continuer son voyage avant qu'il ne soit constaté que la force de son moteur est insuffisante pour remonter à flut le bâtiment, transport, radoux ou train de bois échoué.

Les dispositions du présent article sont applicables à tous bâtiments à vapeur employés au remorquage en aval d'Iskitcha, soit habituellement, soit accidentellement.

Titre VII.

Dispositions spéciales à observer dans l'intérêt des travaux d'amélioration du bas-Danube.

Art. 122.

Les règles de présentation prescrites par l'article 20 du présent règlement aux capitaines ou patrons des bâtiments, trains de bois ou radoux, naviguant ou stationnant sur le bas-Danube, en aval d'Iskitcha, s'appliquent notamment au matériel flottant employé aux travaux d'amélioration du fleuve et de ses embouchures, ainsi qu'aux ouvrages de toute nature, tels que digues, jetées, épisons, quais, revêtement de rives, construits ou à construire par la Commission européenne du Danube ou

à provenir jact loží, sjednání s licencí v článku 111. Těchto pravidel předopusaných, pohládá se každý remorkér, který na této části řeky za měsíc více než 18 takových práce vykoná.

Čl. 121.

Vraťe-li nějaký loď, loď nákladní nebo nějaký vav, jelikož se remorkují, pod laskičí na měřilnu nebo traskatě-li se, má kapitán remorkéru, když jede dále, a té neobohdí čísti upředu parní loď ke službě generalní inspekce nádobní, kterou potká.

Jestli vravením na měřilnu více remorkér, nemí odjeti dále, pokud se nezjistí, že stroj jeho není té síly, aby loď, loď nákladní nebo vav a měřilny zase posel.

Co v tomto článku ustanoveno, vztahuje se ke všem parním lodem, kterých se stábe nebo v některých případech k remorkování pod laskičí ulží.

Částka VII.

Nařízení vládní, jehož účelem jest ke prospěchu prací opravovacích na Dolním Dunaji.

Čl. 123.

Pravidla opatřená, předopusaná v článku 20. těchto pravidel kapitánům nebo patronům lodí nebo vavů, které na Dolním Dunaji pod laskičí jezdí neb stojí, vztahují se vyškř k materiálům plavacím, jež se ulží při pracích opravovacích v řece a na ústí řeky, jakž i při dílech vlnitých, jakož jsou hráze, lamadla přístavní, sponuškodáky, obložení náhod, jeť upí nebo budované stěhy evropské komise Dunajské neb úřad, jeť přístě na jeť máte nastoupí; též se ta pravidla vzt-

par l'autorité qui lui succède, et ses bouées et autres signaux placés par l'une ou par l'autre de ces autorités sur le fleuve ou sur les rivières.

Art. 123.

Les capitaines ou patrons des bâtiments, transports, trains de bois ou radeaux sont également tenus de prendre les précautions nécessaires pour entraver le moins possible les travaux en cours d'exécution, notamment les travaux de dragage et la construction des ouvrages entrepris ou à entreprendre sur le bas-Danube, en aval d'Isakcha, et à son embouchure.

À cet effet, les capitaines de tous bâtiments à vapeur sont tenus de calculer leur marche, autant qu'ils peuvent le faire sans danger pour leur propre bâtiment ou pour les bâtiments remorqués par eux, lorsque ils traversent une section fluviale sur laquelle des travaux de dragage ou autres sont en cours d'exécution, et ce aussi longtemps qu'ils se trouvent entre les signaux spéciaux placés sur les rives, en amont et en aval de ces travaux.

Art. 124.

Lorsque des dragages à vapeur sont employés pendant la nuit sur le bas-Danube, en aval d'Isakcha, le passage des sections où s'effectuent les travaux de dragage et le transport des déblais est interdit, sauf l'exception ci-après, à tous bâtiments à voiles ou à vapeur, radeaux ou trains de bois, pendant tel nombre d'heures qu'il est jugé nécessaire et qu'il est déterminé par un avis spécial que la Commission européenne, ou l'autorité qui aura succédé, fait publier à cet effet.

Cette défense ne s'étend pas aux paquebots effectuant des voyages périodiques et affectés à un service postal régulier, sauf toutefois les cas de nécessité spéciale, dans lesquels le passage de nuit peut être interdit d'une manière absolue, par un simple avis de la Commission européenne ou de l'autorité qui lui aura succédé.

haji ke kotovnikim a jazyk zamenim od toho nek namho tichko štiti na fene nebo na litanich danjny.

Čl. 123.

Taktičtí mají kapitáni nebo patroni lodí, lodí nákladních nebo vrší náti nákladě upravení, aby pracem kamanjny, zvláště pracem odhahlováním a startů del na Dolním Dunaji pod Isakči a na ústi Dunajském poutěfch i tich, jeliť se pořítí mají, na nejneť překáželi.

En tou pšlívou jeťu kapitáni lodí parních posiní, kdy kať jedny po nájati štiti feny, kde se kamanj práce odhahlování nebo jind, jeť tak odhahloví, jak jim bez nebezpečinaví lodí jejich nebo lodí od nich remorkovafch volak, a to dítat, pokud jeťu není zamenimí, nad tím a pod tím místem. kde ty práce se kamanj, na litanich zvláště danjny.

Čl. 124.

Jest-li na Dolním Dunaji pod Isakči parní stroje a naci nautatiny odhahlováním upraveny jeť a rjuzinon nále uvedenon lodem plachtovfym nebo parním i vodím, jeťu štiti místy, kde se práce odhahlování kamanj a kamo i štírek dobytý se odhahloje, a to po taťk hodin, po kať se zpořítí vidí zamb se ustanoví vyhlášením zvláštěm, jeť se tou pšlívou vyhlášením evropské nále štít, který kamanj na jeť místo nastojí.

Tato zápořítí nevztahuje se k lodem nákladním, jeliť periodický jeťu a kamanj pravidelnon službu postovčnou, vyjímaje případy zvláště potřeby, v nichť se jednodušeťm vyhlášením komisie evropské zamb štít, který pšítí na jeť místo nastojí, bez rjuzinky nále zápořítí, a naci vedre jeťu.

Titre VIII.

Des contraventions.

Chapitre I.

Fixation des amendes.

§. 1.

Contraventions aux dispositions pénales et à celles du titre 8, sur la police de la mer et du port de Soufias.

Art. 125.

Toute contravention aux dispositions du deuxième alinéa de l'article cinq (5), du premier alinéa de l'article dix-sept (17) ou du premier alinéa de l'article vingt-trois (23) ou à l'une des dispositions des articles huit, dix, onze, quatorze, seize, dix-huit, dix-neuf, vingt, vingt-sept et vingt-huit (8, 10, 11, 14, 16, 18, 19, 20, 27 et 28) du présent règlement est punie d'une amende de dix francs au moins et de cinquante francs au plus.

Art. 126.

Le capitaine de tout bâtiment de mer, outre que les passeports affectés au service de messagerie, trouvé dans le Danube, et dont le rôle d'équipage ne porte pas l'estampille dont il est parlé à l'article dix-sept (17) du présent règlement, ou ne porte qu'une ou plusieurs estampilles annulées, est passible d'une amende de cent francs au moins et de cinq cents francs au plus.

L'amende est de vingt francs au moins et de deux cents francs au plus, pour tout capitaine d'un bâtiment de mer qui en cours de voyage entre Isakcha et Soufias se trouve dépourvu de son rôle d'équipage, ou refuse de le produire aux agents de l'inspection générale de la navigation.

Art. 127.

Toute contravention à l'article vingt-un (21) du présent règlement est punie d'une amende de cent francs au moins et de trois cents francs au plus.

Částka VIII.

O přestupcích.

Kapitola I.

Odstavení pokut peněžitých.

§. 1.

Žák se pokutuje přestupem zařazení oborůch a toho, co zařazení v člásku I. o polní a v přístavu Soufiasém.

Čl. 125.

Každý přestupení toho, co zařazení v druhé postince člínku pátého (5.), v první postince člínku sedmáctého (17.) nebo v první postince člínku dvadecátého třetího (23.) nebo zařazení náčerného, jeli se obsahuje v člínkách osmém, desátém, jedenáctém, dvanáctém, šestnáctém, osmáctém, devatenáctém, dvadecátém, dvadecátém sedmém a dvadecátém osmém (8., 10., 11., 14., 16., 18., 19., 20., 27. a 28.) těchto pravidel, pokutován bude nejmenš dluží a nejvyšší podobně franky.

Čl. 126.

Každý kapitán lodi námořské, ať se lodi nákladní, které převozní messagerii, ou ať by se Danuji byl nalezen seznam plavců, ou kterých by nebyla káňka v člínku sedmáctém (17.) těchto pravidel uvedeného nebo ou kterých by byl jen káňka nebo náčerní káňka náčerných, propadne pokuta nejmenš jednoho sta a nejvyšší pěti set franků.

Každý kapitán lodi námořské, který byl v plavbě mezi Isakčí a Soufias postílen, nemá seznamu plavců, nebo který byl se náčerná, podobně tento seznam jednotliv generálního dozorce k plavbě, bude pokutován nejmenš dluží a nejvyšší desítem sty franky.

Čl. 127.

Na každé přestupení člínku dvadecátého prvního (21.) těchto pravidel uložen jest pokuta nejmenš jednoho sta a nejvyšší tři set franků.

Pour les contraventions commises contre les dispositions de l'article vingt-deux (22) ci-dessus, la peine est de vingt francs au moins et de deux cents francs au plus.

Art. 128.

Toute contravention à l'une des dispositions des articles vingt-quatre et vingt-cinq (24 et 25) ci-dessus est punie d'une amende de vingt francs au moins et de cent francs au plus.

§. 2.

Contraventions aux dispositions du titre II, sur la police du feu.

Art. 129.

Toute contravention à l'une des dispositions des articles trente à quarante-cinq inclusivement, des articles quarante-huit à cinquante-neuf inclusivement, soixante-quatre, soixante-cinq, soixante-sept et soixante-quatorze du présent règlement (30 à 45, 48 à 59, 64, 65, 69 et 74), est punie d'une amende de trente francs au moins et de cent francs au plus.

Art. 130.

Tout conducteur d'un véhicule ou train de bois tracté naviguant dans le bras de Noefins avec un tirant d'eau supérieur à celui qui est indiqué par l'article soixante (60) du présent règlement, est passible d'une amende de cent francs au moins et de cinq cents francs au plus.

Toute contravention à l'une des dispositions des articles soixante-un et soixante-deux (61 et 62) ci-dessus est punie d'une amende de deux cents francs au moins et de cinq cents francs au plus.

Art. 131.

Toute contravention à l'une des dispositions de l'article soixante-trois (73) du présent règlement, relatives au jet et au débarrasement du bois, est punie d'une amende de cent francs au moins et de cinq cents francs au plus.

Pokuta za přestoupení toho, co nařizuje v článku dvacátém druhém (22.), čí nejmenší dvacet a nejvýš dvě stě franků.

Čl. 128.

Každé přestoupení některého ustanovení článku dvacátého čtvrtého a dvacátého pátého (24. a 25.) pokutovány bude nejmenší dvadělí a nejvýš sto franky.

§. 2.

Jak se pokutuje přestoupení toho, co nařizuje v článku II. o policej říší.

Čl. 129.

Každé přestoupení některého nařízení, obsaženého v článcích třicátém až čtyřicátém pátém, tento pořádk, čtyřicátém šestém až padesátém devátém, tento pořádk, šedesátém čtvrtém, šedesátém pátém, šedesátém devátém a sedmdesátém čtvrtém těchto pravidel (30. až do 45., 48. až do 59., 64., 65., 69. a 74.) potrvány bude nejmenší třidělí a nejvýš sto franky.

Čl. 130.

Každý správec vozu, který by, jedn pramenem-Schinským, postaven byl, že jedn blah, nežli v článku šedesátém (60.) těchto pravidel ustanoveno, propadne pokuta nejmenší sta a nejvýš pět set franků.

Každé přestoupení některého nařízení článku šedesátého prvního a druhého (61. a 62.) pokutovány bude nejmenší dvěma a nejvýš pětí sty franky.

Čl. 131.

Každé přestoupení některého nařízení, daného v článku sošmdesátém třetím (73.) těchto pravidel, jedli se týle vybaroval a skládání příděle, pokutovány bude nejmenší jednám stam a nejvýš pětí sty franky.

§. 3.

Contraventions aux dispositions du titre III, sur la police du port de Toulon.

Art. 132.

Sont punies d'une amende de dix francs au moins et de cinquante francs au plus, les contraventions à l'une des dispositions des articles soixante quinze, soixante seize et soixante dix-sept (75, 76 et 77) du présent règlement.

§. 4.

Contraventions aux dispositions du titre IV, sur le service du pilotage.

Art. 133.

Toute contravention aux dispositions du premier alinéa de l'article treize (13) ou du deuxième alinéa de l'article quatrevingt-cinq (85) du présent règlement est punie d'une amende de cent cinquante francs au moins et de trois cents francs au plus.

Art. 134.

Tout refus des déclarations prescrites par l'article quatrevingt (80) du présent règlement, de même que toute inexactitude volontaire commise dans ces déclarations, soit par le capitaine, soit par le pilote, et toute contravention à l'article quatrevingt-un (81) ci-dessus, sont punies d'une amende de cinquante francs au moins et de cent francs au plus.

Art. 135.

Tout capitaine qui contrairement aux dispositions du dernier alinéa de l'article quatrevingt-quatre (84) du présent règlement, fait piloter son bâtiment entre Soliman et Beaulieu, même si la remorque et lorsqu'il se trouve lui-même à bord, par un pilote étranger ou un corps du pilotage étranger, est passible d'une amende de cent francs au moins et de cent cinquante francs au plus.

Le pilote étranger, qui contrevient à l'une des dispositions de l'article quatrevingt-huit

§. 3.

Jak se pokazuje přetoupení toho, co nařizováno v článku III. o polici přístavu v Toulon.

Čl. 132.

Přetoupení toho, co nařizováno v člincích sedmdesátém pátém, sedmdesátém šestém a sedmdesátém sedmém (75., 76. a 77.) těchto pravidel, pokutováno se bude nejmenší desíti a nejvýš padesáti franky.

§. 4.

Jak se pokazuje přetoupení toho, co nařizováno v článku IV. o službě lodivodců.

Čl. 133.

Každé přetoupení toho, co nařizováno v první větě prvního článku třináctého (13.) nebo v druhé větě prvního článku osmdesátého pátého (85.) těchto pravidel, pokutováno bude nejmenší sto padesáti a nejvýš čtyřmi sty franky.

Čl. 134.

Jestliže by kapitán nebo lodivodce nechtěl vydati od sebe deklaraci v článku osmdesátém (80.) těchto pravidel předpaušal nebo by vydati nějakou deklaraci nepravdivou, tak kdyby přetoupl člinek osmdesátý první (81.), pokutován bude nejmenší padesáti a nejvýš sto franky.

Čl. 135.

Každý kapitán, který by proti tomu, co v posledním větě prvního článku osmdesátého čtvrtého (84.) těchto pravidel nařizováno jest, dal své voze mezi Soliman a Beaulieu, i kdyby jeho vůdce a kdyby jest sám na ní, vdati volání nějakého, který nechtěl ke skoru lodivodcům, propadne pokutě nejmenší jednoho sta a nejvýš sto padesáti státek.

Lodivodce říční, který by šel proti nařizování některého, obsaženého v článku osmdesátém

(88) ci-dessus, est passible d'une amende de cinquante francs au moins et de cent francs au plus.

Art. 136.

Toute contrevention commise par les pilotes brevetés de l'embouchure ou du service fluvial, ou par les chefs ou sous-chefs pilotes, contre les dispositions du présent règlement ou contre les instructions qui leur sont données, et à raison de laquelle contrevention il n'est point édicté de pénalité spéciale, est passible d'une amende dont le maximum ne peut dépasser trois cents francs.

§ 5.

Contreventions aux dispositions du titre V, sur le service des allèges.

Art. 137.

Toute contrevention aux dispositions du premier alinéa de l'article quatre-vingt-quatorze (94) ou à l'une des dispositions des articles quatre-vingt-quinze, cent ou cent quatre (95, 101 et 104) du présent règlement est passible d'une amende de cent francs au moins et de deux cents francs au plus.

Art. 138.

Toute contrevention à la prescription édictée par le troisième alinéa de l'article quatre-vingt-quatorze (94), de même que toute contrevention à l'une des dispositions des articles quatre-vingt-dix-sept (97), du premier alinéa de l'article quatre-vingt-dix-neuf (99), des articles cent, cent deux, cent trois (100, 102, 103) et du premier alinéa de l'article cent cinq (105) du présent règlement, est passible d'une amende de vingt francs au moins et de cent vingt francs au plus.

Art. 139.

Toute contrevention à l'une des dispositions du quatrième alinéa de l'article quatre-vingt-quatorze (94), du deuxième alinéa de l'article quatre-vingt-dix-neuf (99), et du deuxième alinéa de l'article cent cinq (105) du présent règlement, est passible d'une amende de quatre cents francs au moins et de deux cents francs au plus, et la même peine est

déclatée contre (88), pokutován bude nejmenší peněžití a nejvyšší sto franky.

Čl. 136.

Jestliže by lodivodi na ústí řeky nebo lodivodi říční patentem endový aneb první nebo druhý kapitán lodivodský přestoupil některé ustanovení těchto pravidel anebo instrukcí jim danou, a učinily by na takový přestupek nějakého trestu zvláštního, pokutován bude za to pokutou nejvyšší tří set franků.

§ 5.

Jak se pokutuje přestupek toho, co ustanová v částce V. o službě skládat.

Čl. 137.

Každý přestupek toho, co ustanová v první postávce článku devadesátičtyřítého (94.) nebo co ustanová v článkách devadesátičtyřítém pátém, stém prvním a stém čtvrtém (95., 101. a 104.) těchto pravidel, pokutován bude nejmenší sto a nejvyšší dvěma sty franky.

Čl. 138.

Každý přestupek toho, co ustanová v třetí postávce článku devadesátičtyřítého (94.) též každý přestupek toho, co ustanová v článku devadesátičtyřítém sedmém (97.), v první postávce článku devadesátičtyřítého devátého (99.), v článkách stém, stém druhém, stém třetím (100., 102., 103.) a v první postávce článku stého pátého (105.) těchto pravidel, pokutován bude nejmenší dvadesíti a nejvyšší sto dvadesíti franky.

Čl. 139.

Každý přestupek toho, co ustanová v čtvrté postávce článku devadesátičtyřítého (94.), v druhé postávce článku devadesátičtyřítého devátého (99.) a v druhé postávce článku stého pátého (105.) těchto pravidel, pokutován bude nejmenší čtyřmi sty a nejvyšší dvěma sty franky, a také pokuta zvláštní bude kapitánovi nebo patronovi každé

applicable au capitaine ou patron de tout bâtiment ayant servi d'allège ou de toute allège immatriculée, qui sans y être contraint par force majeure, s'éloigne, sur la rade de Soufias, du bâtiment allégé, avant de lui avoir rendu la totalité de ses équipages.

Art. 140.

En tout état de cause, le bâtiment ou allège, à bord duquel une contrevention a été commise, demeure affecté par privilège au paiement de l'amende encourue, pour le recouvrement de laquelle il peut être saisi par l'inspecteur-général de la navigation ou par le capitaine du port de Soufias, suivant le cas.

§. 4.

Contreveniens aux dispositions de titre VI, voir le remarqueur.

Art. 141.

Toute contrevention à l'une des dispositions de l'article cent onze (111), du deuxième alinéa de l'article cent douze (112), des articles cent quatorze, cent vingt et cent vingt-un (114, 120 et 121) du présent règlement est punie d'une amende de vingt francs au moins et de cent vingt francs au plus.

La même pénalité est applicable à tout remarqueur qui entreprend, en val d'halkitcha, une opération pour laquelle la force de son moteur est insuffisante.

Art. 142.

Sont punies:

D'une amende de dix francs au moins et de trente francs au plus, les contreventions commises contre les dispositions de l'article cent treize (113);

D'une amende de vingt francs au moins et de soixante francs au plus, les contreventions commises contre l'une des dispositions des articles cent dix-sept et cent dix-huit (117 et 118);

Et d'une amende de quarante francs au moins et de cent vingt francs au plus, les

lodi na skládaci ubíráni a každé instrukcionované lodi skládaci, kterých, nebýtli neodůvodněnou únosí k tomu delším, na veřejé Soudské od soudkovi lodi vyplatěná se vodili, proti něj byla vložena nějaká náklad na tuto lod přeložila. *

Čl. 140.

V každé případnosti převa jest lod nebo skládaci lod, na ně nějaký přestupek byl vykonán, před jízdy se vyplacení pokuty propadlé, a nálež k tomu loďi dle povahy případu od generálního důmorce plavby nebo od kapitána přístavu Solinského sekvotruvám býti.

§. 4.

Jak se pokutuje přestupení toho, co náleženo v článku VI. a remarkáři.

Čl. 141.

Kždé přestupení toho, co náleženo v článku stém jednactém (111.), v druhé postavce článku stého dvanáctého (112.), v článku stém třináctém, stém dvanáctém a stém dvanáctém prvním (114., 120., 121.) těchto pravidel, pokutovano bude nejmenš dvanácti a nejvýš sto a dvanácti franky.

Touž pokutou bude pokutováni každý remarkér, který by něj loďi předemnal operaci nějakou, k něj by málo jeho motoru dostatečné síly.

Čl. 142.

Pokutou nejmenš dvanácti a nejvýš třiceti franků pokutovano bude přestupení toho, co náleženo v článku stém třináctém (113.);

pokutou nejmenš dvanácti a nejvýš šedesáti franků pokutovano bude přestupení toho, co náleženo v článku stém dvanáctém a stém dvanáctém prvním (117. a 118.), *

pokutou nejmenš čtyřiceti a nejvýš sto a dvanácti franků pokutovano bude pře-

contraventions commises contre la disposition de l'article cent dix-huit (118) du présent règlement.

Art. 143.

Les dispositions de l'article cent quarante (140) ci-dessus sont également applicables, pour le recouvrement des amendes, aux remarqueurs à bord desquels les contraventions ont été commises.

§. 7.

Contraventions contre les dispositions spéciales du titre VII.

Art. 144.

Toute contravention à l'une des dispositions des articles cent vingt-deux, cent vingt-trois et cent vingt-quatre (122, 123 et 124) du présent règlement est punie d'une amende de cinquante francs au moins et de cinq cents francs au plus.

Art. 145.

Lorsqu'une contravention commise contre l'une des dispositions des dits articles cent vingt-deux, cent vingt-trois et cent vingt-quatre (122, 123 et 124), ou une contravention prévue et punie par l'un des articles cent vingt-sept et cent trente (127 et 130) du présent règlement, est accompagnée ou suivie d'un dommage ou d'une avarie quelconque occasionné par le bâtiment, train de bois ou radeau contrevenant, aux ouvrages de la Commission européenne du Danube ou de l'autorité qui lui aura succédé, à leur matériel flottant ou à quelqu'autre le leur appartenant, l'amende encourue par le contrevenant est de deux cent cinquante francs au moins et de deux mille cinq cents francs au plus.

§. 8.

Injure et voies de fait.

Art. 146.

Toute offense ou injure commise et toute menace postérieurement contre les agents préposés

chargés de la police, ou autrement en violation de l'article cent dix-huit (118.) titré présent.

Čl. 143.

Co nadále v člínku stém čtyřicetém (140.), vztahuje se, co se týče zvráženosti za pokuty postihlé, také k remarkérům, na nichž přestupek byl vykonán.

§. 7.

Jak se pokazuje přestupení toho, co nadále v článku VII.

Čl. 144.

Kždé přestupení toho, co nadále v člínkách stém dvadecetém druhém, stém dvadecetém třetím a stém dvadecetém čtvrtém (122, 123. a 124.), pokutovano bude nejméně padesátí a maxejší pět stý franky.

Čl. 145.

Jestliže by při přestupení nebo z příčin přestupení toho, co nadále v dotčených člínkách stém dvadecetém druhém, stém dvadecetém třetím a stém dvadecetém čtvrtém (122., 123. a 124.) nebo při nějakém přestupení, kterém jest v člínku stém dvadecetém druhém a stém třicetém (129. a 130.) titré present uvedeno a pokuten stělena, skras lod nebo vor, jiná přestupek byl vykonán, spěšobilo se jaké koli porušení neb jaké koli škoda na dílech, vstavených od evropskéké komise Dunajské nebo od člínka, kterej přitáh na její místo zastoupí, nebo na materiálu plavacím nebo na jakém koli jiném majetku jejím, čini pokutu, v kterou přestupes upaden, nejméně dvě sté padesátí a maxejší pět set franků.

§. 8.

Jak se pokazuje následní stěven neb státním.

Čl. 146.

Kždé urušení neb pokutování orgánů, jiná stělena jest vykonáním policie přarobní nach

ou maintien de la police de la navigation ou à la perception des taxes établies à l'embarcadere de Souline, agissant dans l'exercice de leurs fonctions, de même que toute injure ou offense dirigée contre l'autorité de laquelle les dits agents tiennent leur pouvoir, est punie d'une amende de dix francs au moins et de cinquante francs au plus.

Si y a voie de fait commise ou tentée contre les agents de la police ou de la perception des taxes, à l'occasion de l'accomplissement de leurs fonctions, le maximum de l'amende peut être porté à trois cents francs.

Chapitre II.

Règles pour l'application des amendes.

Art. 147.

Les amendes ne sont pas applicables aux contraventions occasionnées par des cas de force majeure.

Art. 148.

Le maximum de l'amende peut être doublé en cas de récidive.

Il y a récidive pour les capitaines des bâtiments de mer, lorsque les deux contraventions sont commises sans que le bâtiment ait quitté le Danube dans l'intervalle.

Pour les patrons d'allèges, pour les capitaines des remorqueurs et pour les pilotes, il y a récidive, lorsque la contravention se renouvelle dans l'espace d'une année.

Pour les conducteurs de radeaux et trains de bois, il y a récidive dans la contravention commise contre les dispositions de l'article soixante (60) du présent règlement, lorsque deux ou plusieurs radeaux ou trains de bois expédiés par le même propriétaire ou vendeur et ayant des dimensions supérieures à celles qui sont prescrites par ledit article, sont trouvés naviguant dans le bras de Souline, sans être remorqués par un bateau à vapeur, entre le premier Janvier et le trente-un Décembre de la même année.

rybířinů tax na čerť Sulinských navedených, když úřad svůj vykonávají, též každé vykonávání těchto úřadů, jakož i každé pohrdání nebo urážení autority, od kteréž tyto úřadníci jsou zmocněni, pokutována bude nejmenší desíti a nejvyšší padesíti franky.

Učině-li by někdo skutkem orgánům policejním nebo taxy vykonávajícím, když vykonávají úřad, mluve se pokuta vyříditi má se třicet franků.

Kapitola II.

Pravidla o užívání pokut penitijných.

Čl. 147.

Pokuty penitijné nemají místa, když byl přestupek způsoben nějakým případem moci neodolatelné.

Čl. 148.

Dopustí-li by se kdo přestupku beztož zase čili stal-li by se recidivním, mluve se nejvyšší pokuta penitijní zdvojnásobí.

Kapitán loďi námořské stane se recidivním, když oba přestupky učiní, aniž byla loď mezi tím časem z Danube odjela.

Patronové loďi skladebních a kapiténi remorkérů a loďvodů stane se recidivními, když učiníjí tři přestupky dohrát do roku.

Správce varů stane se recidivním v přestupcích těch, se mluveno jest v článku šestém (60.) těchto pravidel, když se mezi prvními dvěma měsíci ledna a jeden a třicetým dnem měsíce prosince téhož roku přistihne dva nebo více varů od téhož majetníka neb prodávatele vylasňů, kteréž mají větší rozměry, nežli v dočasném článku předepsáno a jeden proměnou Sulinských, nejvýše parní loďi remorkérů.

Dans le cas de l'article soixante-deux (62) ci-dessus, il y a récidive, lorsque la contre-vention a été commise à bord du même bateau ou train de bois, pendant deux ou plusieurs années, au cours de même voyage.

Art. 149.

Indépendamment des amendes auxquelles ils sont condamnés, les contrevenants peuvent être poursuivis devant les tribunaux compétents, à raison de la réparation civile des dommages qu'ils ont causés.

Art. 150.

Les capitaines sont personnellement responsables des contreventions commises par les gens de leur équipage.

Art. 151.

L'inspecteur-général de la navigation et le capitaine du port de Souline connaissent des contreventions commises dans l'étendue de leur ressort, contre les dispositions du présent règlement, et prononcent, en première instance, l'application des amendes encourues à raison de ces contreventions.

La notification de leurs sentences est faite à Souline, ou la chancellerie de l'autorité consulaire ou locale, de laquelle relève la partie condamnée, si la contrevention a été commise pendant un voyage à la descente; elle est faite à la même autorité, dans le port de destination du bâtiment, lorsque la contrevention a été commise pendant le voyage à la remonte; elle peut de même être faite valablement à la personne.

Art. 152.

Le montant des amendes est versé à Souline, entre les mains du directeur de la caisse de navigation, et pour les bâtiments de mer, ce paiement est effectué, en tout état de cause, avant celui des droits de navigation qu'ils ont à payer en sortant du fleuve.

Art. 153.

L'appel contre les jugements en condamnation est porté, dans les trois mois de la no-

V případě člínku šedesátého druhého (62.) nastane recidiva, když se přestupek na též vodě ve dřevě nebo ve více letech na též plavbě dřevěm opíší.

Čl. 149.

Kromě toho, že přestupcové odsouzení byli k pokutě peněžní, mohou před soudem příslušným žalovati býti, aby nahradili škodu učiněnou.

Čl. 150.

Kapitánové odpovídají osobně za přestupky, jež se dopustí lidé z jejich matriky.

Čl. 151.

Generálním inspektorem plavby a kapitánem přístavu Soulnického přístavi v příčině přestupků těchto pravidel v jejich ústředním úřadování vykonávají úřady židli a v první instanci k pokutám peněžním za tyto přestupky vyměřením odsouzení.

Býli-li přestupek vykonán na jízdě po vodě vzhůru, vyhláši se nále v Soulině v kanceláři úřadu konsulského neb místního, pod kterýj odsouzenec přísluší; býli-li však přestupek vykonán na cestě po vodě dolů, stane se vyhlášení u úřadu úřadu v tom přístavu, kam loď jede; nále se také platí za výslovením náleží proti osobě.

Čl. 152.

Pokuta zaplati se v Soulině k rukoum ředitelů kasy plavební, a lidé námořské mají ji zapraviti na vícech úplatků dřív nežli plavební, jež jsou posiany zaplatiti, když vjíždějí do řeky.

Čl. 153.

Odvězení a odvolka státi se nále za třech měsících od jeho vyhlášení had před

středním, soit devant la Commission européenne, ou devant l'autorité qui lui succédera, soit devant le tribunal mixte qui pourra être éventuellement institué à cet effet.

En cas d'appel, le montant de l'amende est consigné, à titre provisoire, à la caisse de navigation et y reste en dépôt jusqu'à ce que la cause soit réglée.

Le jugement rendu sur l'appel est définitif et ne peut être l'objet d'aucun recours quelconque.

L'appel n'est plus recevable après l'expiration du délai de trois mois, à partir de la notification, et le montant de l'amende demeure définitivement acquies à la caisse de navigation.

Dispositiens finales.

Art. 154.

Le présent règlement entrera en vigueur le premier Mars 1871.

Cesseront d'avoir force de loi, à partir de cette même date:

1. Le règlement de navigation et de police en date du 2 Novembre 1848, annexé à l'acte public du même jour, avec les modifications introduites dans ledit règlement par les nouvelles dispositions relatives au pilotage et au service des alligés, édictées le 16 Avril 1868, le 22 Avril et le 30 Octobre 1869;

2. Les dispositions sur la navigation des radeaux et trains de bois, des 12 Mai et 13 Octobre 1860;

3. Les dispositions de police urbaine dans l'intérêt des travaux d'amélioration du bas-Danube, le 21 Avril 1868;

4. Les règlements relatifs au remorquage, en date des 2 Novembre 1867 et 22 Avril 1869;

5. Et les dispositions additionnelles relatives au mouillage dans le port de Souline édictées le 31 jour 22 Avril 1869.

evropského kardinála nach předříšen, který budoucím na její místo nastoupí, nebo před soudem evropským, kterým se k tomuto kardinálu může eventuálně učinit.

Stane-li se odvolání, věcí se pokuta peněžitého proměny do kasy plavební, a sice tam uložená, až se v příslušném odvolání rozhodne.

Rozsudek, který se vynese na odvolání, má platnost konečnou, a další rekurs a šleha není možná.

Edyž projde tři měsíce, od vyhlášení odvolání podávajícího, odvolání již ne nepřijme a pokuta peněžitého případně s konečnou platností kase plavební.

Ustanovení závěrečná.

Čl. 154.

Toto pravidlo vstoupí ve skutek dne prvního března r. 1871.

Těchž dne zrušena mají:

1. Pravidla plavební a policejní, daná 2. listopadu 1848, ježto jsou příděvek k smlouvě a těchž dne, i se změnami, kterých se v těch pravidlech pozdějšími ustanoveními a kodifikacemi a smlouvě smlouvě dne 16. dubna 1868, dne 22. dubna 1869 a dne 30. října 1869 učinily.

2. Ustanovení o jízdě vozů, učiněna dne 12. května a 13. října 1860.

3. Ustanovení policejní, vydaná ku prospěchu prací opravovacích na Dolním Danubi dne 21. dubna 1868.

4. Pravidla o remorkování, daná dne 2. listopadu 1867 a dne 22. dubna 1869, a

5. ustanovení dodatkem a příděvkou v příděvkou Souline, daná též 22. dubna 1869.

Art. 135.

Le présent règlement pourra être modifié, selon les besoins, par la Commission européenne ou par l'autorité internationale qui lui sera substituée en vertu de l'article 17 du traité de Paris.

Fait à Galatz, le huit Novembre 1870.

Signe: de Pottersburg

J. Stokes

B. Berio

Radewitz

d'Offenberg

Ismael.

Čl. 135.

Tato pravidla mohou se vešlé poříchy změnit, hodl k tomu evropskou nebo jinou mezinárodní, která dle článku 17. smlouvy Pařížské na jejím místě se stíká.

Stalo se v Galaci des osmiho listopadu r. 1870.

z Pottersburgu n. p.

J. Stokes n. p.

B. Berio n. p.

Radewitz n. p.

z Offenburgu n. p.

Ismael n. p.

Pravidla vyše položená tímto se vyhlásejí, tlmouce se k příloze A akty o přešvihlém v ústích Duxova, učiněné dne 2. listopadu 1868, (č. 100 zák. Říšsk. na rok 1868)

Ve Vídni, dne 12. ledna 1872.

C. k. ministr obchodu

Rothmann n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska VI. — Vydána a rozeslána dne 23. února 1873.

17.

Smlouva poštovská, učiněna dne 7. května 1872,

mezi mocnostmi Rakousko-uherským a Německem.

(Stala se v Berlíně dne 7. května 1872; od J. M. a. k. Apostolische Veiheueret ratifizována jest v Göttingen dne 17. prosince 1872, a obopojně ratifikováno vypravěny jsou v Berlíně dne 4. ledna 1873).

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,

Apostolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Haličský, Vlodimířský a Illyrský; arcivévodě Rakouský; velkovévoda Krakovský, vojvoda Lotarinský, Salebarský, Štyrský, Korutanský, Krajský, Bukovinský, Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí hrabě Habšberský a Tyrolský atd. atd.

zároveň činíme a vědět dáváme tímto:

Jakož mezi plomocenkou Našimi se strany jedné a plomocenkou od Jeho Veličenství císaře Německého k tomu jest uzavřena se strany druhé za přičinou upravení a usnadnění obopojné služby poštovské, které by se v nových potřebách vysnívalo, dne 7. května 1872 v Berlíně smlouva z 12 článků se shledávající krom protokolu zároveň učiněna a podepsána jest, kteráž v tato slova zní:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apostolský král Uherský a Jeho Veličenství císař Německý, lidstvo jeho Sobě, aby svazky poštovské mezi mocnostmi Rakousko-uherským a Německým, třeba k poměru zů-

smlouvu, kterou se uzavřely, uznávají jsou se na tom, že učiní smlouvu politickou a jmenovali k tomu komisi plnomocných svých:

Jako Valideinstel císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský:

Svého ministeriálního rady v c. k. rakouském ministerium obchodu Františka Píhala a

Svého ministeriálního rady v král. uherském ministerium vnitř. příjmu a obchodu dokt. Edmunda W. Apy, a

Jako Valideinstel císař Německý:

Svého generálního ředitele politického Jindřicha Stephana,

Svého tajáka politického radu Viléma Günthera,

královského bavorského zvláštního generálního ředitele Jakuba Zimmermanna,

královského württemberského představeného ředitele politického, ředitele Augusta Hofackera,

kteřížto plnomocníci vedlé svých plnomocenství o tyto články se ujednili:

I. Základní ustanovení.

Článek 1.

K čemu se tato smlouva vztahuje.

Co v této smlouvě ustanoveno, vztahuje se:

- a) k věci, posluhujíc po politě listovní a poštovní mezi Německem a monarchií Rakousko-uherským: k obchodu vzájemnému;
- b) k věci, posluhujíc po politě listovní a poštovní v obchodu Německa a monarchií Rakousko-uherského s cizími zeměmi nebo státní zemi mezi sebou, pokud věci posluhující dotýkají se mezi obou stran se uzavírajících: k obchodu průchozímu.

Každé uzavírající se straně zřetelno jest, aby si jíždy politě listovní a poštovní uvážil sama zřídila.

Článek 2.

Vše po politě posluhující mají se rychle zjednotit.

Správy politické strany se uzavírajících mají všecky věci, posluhující po politě listovní a poštovní v obchodu vzájemném i v průchozím pravidelně zjednotit.

Tyto správy zavazují se oběma stranám, že učiní věci po politě listovní a poštovní jím dotýkající se nejrychlejší dopraveností, zvláště mají k dopravenosti všech po politě listovní posluhujících věcí použít všude nejrychlejších, jakto se uskytne.

Strany se uzavírající budou k tomu přiklíčiti, aby správy politické k dopravenosti všech po politě posluhujících věcí mohly ležet, parních loďí a podobných způsobů bez předbíhání užívati.

Správy poštovní měly se podle potřeby každé doby, mezi kterými poštami a poštovními kancelářemi na hranicích má být přímá korespondence listů i nákladů na přímou pravidelného vyměňování všech poštekých.

Článek 3.

o převážení všech pošt posílaných přes hranice.

Při úpravách, které se z strany dopravování všech pošt posílaných přes hranice obepodají učiní, má být vůbec pravidlem, vezděl-li se dle zvláštních sňazek a okolností místních nějakého jedno ustanovení učiní, že každá správa má všel pošt posílané za svého obvodu až k protější poštovním poště druhého obvodu dopravovati.

Každé poště případně dopravu až početných i počtu z přilesného nákladu ten nárok, kterým upravuje náklad na dopravování. Každá pošta vypočte si plat od osob dle své tarify a ustanoví, možno-li nákladu se může z jejím obvodu odvésti valí z sebou.

Co se týče převážení všech za hranicemi pošt posílaných přes hranice, jest vůbec pravidlem, že každá správa poštovní má všel pošt posílané dopravovati až na hranice svého obvodu, až se by se zvláštními sňazkami státními, potažně ústavami speciálními něco jiného ustanovilo.

Článek 4.

Jak se vyměřuje vadilnost.

Vadilnost v obchodu ustanovuje se mezi poštami obepodnými dle má geografických, iB se jeden stupel vernikový počítaje.

Aby se vyhledaly vadilnosti, jedlo mají být nákladem tarify, rozděl se každý poštovní obvod Německa a monarchie Rakousko-uherského na úseky polo tarify z geografických má dílky postranní. První vadilnost diagonálního bodu křivého jednoho úseku od téhož bodu úseku druhého jest vadilností, poště kteréž se má všel, posílané z pošt jednoho úseku poštám úseku druhého taxa vyměřuje. Místa poštovní stranní úsekyvními profanami připočítají se ke úseku se východ, se jím nebo se jiných obd straně.

K míle lomový nemá se účtelo.

Článek 5.

Co jest jednotkou váhy.

Při ustanovení váhy v obchodu poštovním jest jednotkou kilogram z oddělením desítkovním.

Článek 6.

V které měně vyměřuje se taxa.

Taxa má všel po pošt listovní i po pošt povozní posílané vyměřuje, zahrnuje z spočítává se v zemské měně té pošty, kteréž dostane pošta.

Co nálež platit se ústředního sdělení mezi správami poštovními, upraví se v zemské měně té správy poštovní, které má něco odvésti.

Článek 7.

Jak mají být věci po poště posílány zpravidla.

Co se týče zpravidla poskytá a opatření věcí po poště posílaných, když se podávají, dodávají a dále dopravují, mají platnost zvláštní pravidla a instrukce mezi správními poštovskými ústředími, podobně to, co v příloze toho se ustanoví a dle ní státní ustanoveno.

Nemají v těchto pravidlech, instrukcích a ustanovích nic zvláštně ustanoveno, mají platnost zvláštní zvláštní správy poštovní v příloze zvláštně obchodu vydané.

Článek 8.

Jak se dle věcí po poště posílají.

Na poště listovní posílají se:

Listy bez pojmenované ceny,

karty poštovní,

věci tělesné,

průky zboží,

poskytky poštovní a

noviny.

Listy a průky zboží nesmí vážiti více než 250 gramů, věci tělesné se více než 500 gramů. Co se týče věcí poště srovnávacích a věcí, posílaných z cizích zemí, má platnost to, co ustanoveno v článcích 23. a 45.

Na poště provozní posílají se:

Balíky a cenné pojmenované a bez ceny pojmenované,

listy a pojmenované cenné a

listy se zálohou poštovní.

II. O poště listovní.

Článek 9.

Kolik dní pošta listovní.

Pošta listovní v obchodu veřejném, ať jde list kam koli, činí:

- a) za obvyklý list frankovaný až do 15 gramů incl. váhy: 1 gramů stříbrný neb 3 krejcarů (v obzvláště, kde jest zvláštního čísla státové) nebo 5 nových krejcarů; váží-li list více: 2 groše stříbrné nebo 7 krejcarů nebo 10 nových krejcarů;
- b) za obvyklý list nefrankovaný až do 15 gramů incl. váhy: 2 groše stříbrné neb 7 krejcarů neb 10 nových krejcarů; váží-li více: 3 groše stříbrné nebo 11 krejcarů neb 15 nových krejcarů.

Článek 10.

Listy frankují se známkami poštovními.

Listy mohou se frankovati známkami poštovními, platnými v té zemi, odkud přicházejí.

Jiné známky poštovní jsou neplatné. Věci, na kterých by byly takové známky, patříají se za nefrankované.

Ukládá se oběh frankovacích, zůstávají se poštovní správní toho obvodu, kde list se pošle, aby kromě ceny kolikou frankování poslouženo vyhrub také náhradu a nákladem za sházení oběh se zrovnávají.

Článek 11.

Co se vybírá, když list není dostatečně frankován.

Není-li list zašlacen poštovními dostatečně frankován, vybírá se naň taxa za nefrankované listy, však vpořádaje v to cenu daných za list zašlacen poštovními.

Nechtěl-li by adresát parts doplatiti, pokládá se to tak, jakoby nechtěl listu přijmouti.

Článek 12.

Co stojí karty poštovní.

Parts za karty poštovní šatí, neohleda ke vzdálenosti, $\frac{1}{2}$ groše stříbrného, počítají 2 krajceřy nebo 2 nové krajceřy. Karty poštovní buďto vždy frankovány. S kartami poštovními neohledatečně frankovány, které by se nemohly taxou, kdo je pošle, šoud uznáti, neohleda se podle obecných ustanovení, ješto mají platnost v tom obvodu, kde byly pošly.

Článek 13.

Jaké parts se vybírá za věci těžké.

Za věci těžké, když věcí až do 250 gramů, když se za ně platí napřed a když se, co do povahy věcí a tím, co v pravidlech ustanoveno, zrovnávají, vybírá se, neohleda ke vzdálenosti, $\frac{1}{2}$ stříbrného groše, počítají 1 krajceř azob 2 nové krajceřy za každých 50 gramů nebo za zlomek 50 gramů, věcí-li však věže 250 gramů až do 300 gramů, platí se 2 stříbrné groše, počítají 11 krajceřů azob 12 nových krajceřů.

Za věci těžké, které věží až do 250 gramů, které se pošly nefrankované nebo neohledatečně frankované, nebo se zrovnávají s tím, co v přísluš jich v pravidlech ustanoveno, jsou jsou však takové, že se mohou poštou listovní odoslati, vybírá se parts listovní jako za nefrankované listy, spočítá se však v ně cena daných za ně zašlacen poštovními. Věží-li takové věci věže 250 až do 300 gramů, vybírá se za ně parts dle obecných ustanovení, ješto mají platnost v tom obvodu, kde byly pošly.

Jde-li o vyznění prasilů a věcech těžkých, rozhoduje, neohleda-li o nějaké nepokryté nedoplatění, místní úřadu poštovního toho místa, kde věc byla pošlá.

Článek 14.

Co se vybírá za přehy šedí.

Za přehy (vnazy) šedí vybírá se, když se platí napřed a když se dle povahy věcí zrovnávají s tím, co v pravidlech ustanoveno, neohleda ke vzdálenosti, $\frac{1}{2}$ stříbrného groše, počítají 1 krajceř nebo 2 nové krajceřy za každých 50 gramů nebo za zlomek 50 gramů.

Za přehy šedí, které se pošly za poštu nefrankované nebo neohledatečně frankované, azob které se s tím, co v pravidlech v přísluš jich ustanoveno, zrovnávají, ale jsou jsou takové, že se mohou poštou listovní odoslati, vybírá se parts listovní jako za listy nefrankované, spočítá se však v ně cena daných zašlacen poštovními.

Stáčí-li se přibýti zboží a věci šitými dohranaty, platí se též porto v článku 13. vyřazené dle toho, co oboje věci věří.

Tato věžárá věža nemá čísti více než 250 gramů.

Článek 15.

Co se platí za rekomandaci.

Listy, karty poštovní, věci šitými a přibýti zboží mohou se odeslati pod rekomandaci.

V takové případy se správi se kromě porta, 2 stříbrů groše neb 7 krejcarů neb 10 nových krejcarů rekomandačního. Tato rekomandační výbře se uzavřed s portem.

Odeslateli věci rekomandované opatři pošta, když za to podléh, potvrzení od adresáta, že ji obdržel (list zpětný), za něž se platí 2 groše stříbrů nebo 7 krejcarů nebo 10 nových krejcarů, kteří má odeslatel při došli věci upravit.

Článek 16.

Jaká náhrada se dá za věci rekomandované.

Ztratila-li by se nějaká věc rekomandovaná, dá se odeslateli náhrada 14 tolarů nebo 24 1/2 stříbrů železnobrožího šila neb 21 stříbrů rakobrožího šila, leč že by se věc byla strážila vlastní nedbanlivostí odeslatelova, včas, neodratným články nějakého příbře přírodního nebo přirozenou porahou věci odeslané.

Za porušení věci rekomandované neb za škodu, způsobenou opatřením dopravce neb dalšími věci rekomandované není pošta žádná náhrady.

Věcem rekomandovaným podléhají se, co se týče náhrady, za rovné věci, pokud se dopravce škodí.

Děti odeslateli náhradu povinnu jest správa poštovní, k něž přišli pošta, kde věc padla.

Primo, šitými za poštů náhrady, pomine po listi náležitých, podléhají od toho dne, kdy byla věc poština. Promílení převážně se podléhá reklamace u správy poštovní, k něž přišli pošta, kde byla věc poština. Byl-li odeslatel v šitosti nalyžen, jde za od toho dne, kdy odporád obdržel, než šitostní šitá promílení, která se reklamací proti té odporád nepřeváž.

Náhrady může také šitými adresát, když odeslatel nebo vyhledá, neb když odeslatel převa svého adresátovi postoupí.

Ze strážty věci rekomandované, která se nachází v nějakém tranzitním křižku listovním, převa jest správa tranzitní jen tehda, když se celý křiž listovní měl dopravován v obvodu tranzitním strážil, neb když se prokázalo, že věc rekomandovaná měl dopravován v obvodu tranzitním se strážila.

Za ztráta věci rekomandovaných, která se stane při dopravování šitě nějakou cizí dopravcovou, nemůže nikdo za poštovní správu té neb od strážty se odvolávají náhrady šitými, leč že by byla k tomu zřítkáml ušakov mešičina. Číst-li by však odeslatel publikován náhrady proti cizí dopravcové přechod sjednoti, má za v tom správa poštovní, která věc převa že není cizí dopravce, býti odpovědnou.

Za věci, které nebyly rekomandované, nebo za správkách poštovních náhrady šitými.

Článek 17.

O poštovních a mandátech poštovních.

Správa poštovní se snaží se, aby se v příslušných poštovních úřadech na poště do těchto pravidel udržely:

Největší poštovní mandát musí být více než 20 tolarů nebo 87 $\frac{1}{2}$ slatých jihošumerského šila nebo 72 slatých rakouského šila.

Porto vyměřuje se takto:

Za poštovní mandát až do 25 tolarů, počítá se do 43 $\frac{1}{2}$ slatých jihošumerského nebo 37 $\frac{1}{2}$ slatých rakouského šila: za 3 groše šilberských nebo za 7 krejcarů nebo 19 nových krejcarů,

za poštovní mandát více 25 tolarů, počítá se 87 $\frac{1}{2}$ slatých šila jihošumerského nebo 72 slatých šila rakouského: za 4 groše šilberských nebo za 14 krejcarů nebo 26 nových krejcarů.

Obecenstvu ručí se za vyplacení sum vyplacených.

Porto, které odůvodněl příjemce jest nepřítel nepřítel, rozhodl se na poklesnutí mezi správcem, kde byly peníze posílány, a správcem, kam byly posílány.

Oběma správám poštovním uloženo se, aby se udržely a zavedení mandátů poštovních.

Článek 18.

Co se platí za schválené dopisy.

Všechny po poště listovní posílání, za jejich adresu odůvodněl příjemce listů, aby byly schváleny poslem dopisem, má pošta, hned když dojde, adresátovi schválením poslem dodatí.

Aby se věci, které se mají schválené dodatí, doporučily, musí požádat.

Za věci poslané listovní posláním, které se mají schválené dodatí v místě, kde jest pošta doručena, vybírá se porta 2 $\frac{1}{2}$ šilberského groše nebo 8 krejcarů nebo 18 nových krejcarů.

Tato porta má být zaplacená odůvodněl, než se málo uloženo adresátovi, aby je nepřítel.

Má-li se nějaká věc po poště listovní posláním schválením poslem dodatí sňkem za věnku v obvodu doručena, má vůbec taxu za schválené dopisy zaplacené adresát, a to tolik, kolik se posílá za schválené dopisy do místa obyčejně dává.

Článek 19.

Za schválení věcí za nějakým sňkem jíznam zaplatí se nic.

Musí-li se věci po poště listovní dopravené za adresátem poslati do nějakého jiného místa nežli do toho, který jest na adrese pojmenováno, zaplatí se za toto další množství šilberského jízna porta.

Plácen-li se věci doporučily poslané listovní dopravené za adresátem sňkem jíznam, pokládají se i při tomto dalším množství za doporučily, poslati se za to určitého doporučily nových šilberských.

Článek 20.

Když se pošta nespět stěh, která se nemohou dodat.

Pošta-li se nespět stěh pošta listovní dopravená, které se nemohly dodat, nespětí se za to zvláštně pošta. Jsou-li oznámeny stěh pošta, má pošta, která je nespět pošta, poštovní pošta v téh stěh a v téh stěh, jak bylo předešle pošta.

Článek 21.

Co se platí za listy dotazovací.

Za první dotazovací, ješto se odešle k političní osob soukromých, platí se 2 groše stříbrn neb 7 krejcarů neb 10 nových krejcarů, kterých pošta přiznává správně pošta, do jejichž obvodu náleží pošta pošta. Byl-li dotaz učiněn zvláštně pošta, vráti se pošta vybraná.

Článek 22.

Která správa běže pošta.

Každá správa obdržel zvláštně vzkazů pošta, které se dle článků 8, 11, 12, 13, 14, 18, 19 a 20 v obvodu jejíh vyběže.

Článek 23.

Která korespondence jsou pošta zpravidla.

Korespondence vzkazůch stěh soukromých rodin v obvoděch stěh zvláštně se soukromých mezi stěh, dopravuje se zdarma, náležitě k tomu, co vší. Také se zdarma dopravuje korespondence a stěh, týkající se služby pošta a telegrafické. Kromě toho soukromě se nic zdarma.

Článek 24.

Která pošta obstarávají rozvěstání novin.

Pošta přijímá a vykonává zvláštně za noviny a časopisy, rozvěstá je a dodává objednatelům.

V přístě zvláštně jsou pravidelně nejnovější zvláštně nakladatelů.

Číslo se zvláštně zdarma se rozvěstávají.

Článek 25.

Co se platí za objednatelství a rozvěstání novin.

Za rozvěstání novin a časopisů platí se 25 procent té ceny, za kterou pošta odešla- ní noviny od nakladatele dozná (část cena kupní). Vydává-li se noviny třikrát neb čtyřikrát za měsíc, má se pošta za 12 $\frac{1}{2}$ procenta částé ceny kupní. Za každé noviny a za každý časopis vyběže buďte do roka nejvýše 4 stříbrn groše neb 14 krejcarů neb 20 nových krejcarů.

Poplatek za doznání novin zvláštně správa pošta toho obvodu, kam se noviny posílají.

Článek 26.

Kde bývá pošta za noviny.

Pošta za noviny rozdílí se na polevoí mezi poštou objednávací a odesílající.

Neučiní-li se pošta až na plně čístejším aneb plně krajcaru anebo plně nové kraj-
cary rozdílí, obdrží vším tím pošta odesílající.

Článek 27.

Co se platí za roční přilohy k novinám.

Za roční přilohy k novinám počítá se $\frac{1}{3}$ stříbrného groše aneb $\frac{7}{32}$ krajcaru aneb $\frac{1}{3}$ nového krajcaru, kterýmto poplatek má se napřed zaplatiti. Každé správo obdrží po-
platek za přilohy k novinám z jejího obvodu odesílati utročením.

Článek 28.

Co se platí za posílání novin někam jinam.

Žádá-li objednatel, aby se noviny posílaly za ním někam jinam, má se taková posí-
láni až do konce doby odhlášení platiti 10 stříbrných grošů aneb 18 krajcarů nebo 20
nových krajcarů pošta, kterých mezi sebe obě pošty rovným dílem rozdělí.

Stane-li se taková jinam posílání již odhlášení odhláskiti, má se pošta za to počítati
zaplatiti, leč že by se noviny zase odhlásky za to místo, kam byly původně objednány.

Žádá-li se, aby se někam jinam posílaly noviny, které se posílají sebraty po poště,
obdrží byly a samého zakladatele objednány, zapraví se to odesílati pošta dle článku 25.,
a tato pošta rozdělí se dle článku 26.

Za tihl poplatek rozesílají se exempláře za vječera, kterých si posílají redakce novin.

III. O poště povozní.

Článek 29.

Jak se počítá pošta.

Pošta za více po poště povozní posílání v obvodu stájemném počítá se dle vzdále-
nosti místa podrobného a dodavného v rovné čáře v jedné směři, následně k hranicím ob-
vodů obepojných a ke spediál. Vzdálenost ustanovuje se počtí článku 4.

Za každou víc po poště povozní posílání vyhláší se pošta dle výšy a zejménaje-li
se cena, zaruční poplatek za poštovní.

Posílá-li se víc za záložkou poštovní, platí se rovná pošta a pojistného poplatek za
tuto záložku.

Více mohou se každ úplně až za místo, kam jde, bankovní nebo se mohou odeslati
nebankovní.

Článek 20.

Kolik činí pošta dle váhy za balíky.

Pošta dle váhy za balíky činí za každých 500 gramů (1 liber):

až do	5 ml	2 penízky nebo	$\frac{1}{2}$ s. kr.
přes	5—10 ml	4 " "	$1\frac{1}{2}$ " "
"	10—15 " "	6 penízků	$2\frac{1}{2}$ " "
"	15—20 " "	8 " "	$3\frac{1}{2}$ " "
"	20—25 " "	10 " "	$4\frac{1}{2}$ " "
"	25—30 " 1 stř. gr.	—	5 " "
"	30—40 " 1 " "	2 penízky	$5\frac{1}{2}$ " "
"	40—50 " 1 " "	4 " "	$6\frac{1}{2}$ " "
"	50—60 " 1 " "	6 penízků	$7\frac{1}{2}$ " "
"	60—70 " 1 " "	8 " "	$8\frac{1}{2}$ " "
"	70—80 " 1 " "	10 " "	$9\frac{1}{2}$ " "
"	80—90 " 2 " "	—	10 " "
"	90—100 " 2 " "	2 penízky	$10\frac{1}{2}$ " "
"	100—120 " 2 " "	4 " "	$11\frac{1}{2}$ " "
"	120—140 " 2 " "	6 penízků	$12\frac{1}{2}$ " "
"	140—160 " 2 " "	8 " "	$13\frac{1}{2}$ " "
"	160—180 " 2 " "	10 " "	$14\frac{1}{2}$ " "

a tak dále za každých 20 ml dva penízky nebo $\frac{1}{2}$ s. kr. krajně více.

Části přes tuto váhu, šesti měř. ml 500 gramů (1 liber), počítají se za přejít 500 gramů.

Najmenšího pošta za balík vyhlídá se:

až do	5 ml	2 stř. gr. nebo	7 kr. neb 10 s. kr.
přes	5—15 " "	3 " "	11 " "
"	15—25 " "	4 " "	14 " "
"	25—30 " "	5 " "	18 " "
"	30 ml	6 " "	21 " "

Pošta-li se několika balíků a touž směrem převezení, počítá se za každý balík sama o sobě.

Článek 21.

Co činí pošta dle váhy za psaní s poukmenovanou cenou a za psaní se směrem poštovním.

Pošta dle váhy za psaní s poukmenovanou cenou a za psaní se směrem poštovním činí až do největší dovolené váhy psaní (250 gramů, petalůž. $\frac{1}{2}$ libry incl.):

až	3 ml	$1\frac{1}{2}$ stř. gr. neb	6 kr. nebo	8 s. kr.
přes	3 až do 13 " "	2 " "	7 " "	10 " "
"	13 " "	3 " "	11 " "	15 " "
"	23 " "	4 " "	14 " "	20 " "
"	30 ml	5 " "	18 " "	25 " "

Článek 32.

Každí dává pojištění.

Pojištění činí:

	od do 50 ml. nebo 87 1/2 st. ž. jhonám, nebo 75 st. ž. rok.	přes 50 ml. od do 100 ml. nebo přes 87 1/2 st. od do 125 st. ž. jhonám, nebo přes 75 st. od do 150 st. ž. rok, incl.	jestli cizí stát, ve každých 100 ml. nebo 125 st. ž. jhonám, nebo 100 st. ž. rok.
od do 50 ml.	1/2 st. gr. nebo 3 n. kr.	1 st. gr. nebo 3 n. kr.	1 st. gr. nebo 3 n. kr.
přes 50 ml. do 100 ml.	1 3	2 10	2 10
přes 100 ml.	2 10	3 15	3 15

Článek činný pojmenovaná více než 1000 tolarů nebo 1750 státek jhonám. Článek nebo 1500 státek rakouského čísla, platí se za tato státek cizí polovic pojištění výše polovinu.

Posadí-li se několik států a cizích pojmenovaná a teď adresou přirození, počítá se za každou stát pojištění státek o sobě.

Článek 33.

Jak se realizují čísla převádí a slozky zakresňují.

Porto v článcích 30 a 32 vyměřené převádí se v obzvoch, kde jest čísla jhonám-meché, se možná správně na míru, v kteréž se vybírá.

Slozky tazy vyběhají se za plně státek příjmu, potažiti se plně krajany nebo za plně nové krajany.

Článek 34.

Každí se platí za balíky rekomandované.

Balíky, jejichž cizí se nepojmenuje, mohou se rekomandovati. Za takové balíky platí se kromě portu za balík 2 státek gracie nebo 7 krajanců nebo 10 nových krajanců rekomandovaného, kteréž se vybírá zároveň s portem. Žádní-li státek čísla zpátečně, zapovírá rák míno za 2 státek gracie nebo 7 krajanců nebo 10 nových krajanců. Taxa za rekomandaci i za její zpáteční náležitosti se společně s příjmu (článek 40).

Článek 35.

O náležitých poštovských.

Od jest balíky, o ní se správy poštovní usloví, buďto mezi pěti díry nálohy od do 50 tolarů nebo 87 1/2 státek jhonám-meché čísla nebo 75 státek rakouského čísla. Za nálohy dopovazí a za správy buďto se mezi díry i nálohy státek.

Poplatek za zálohu poštovní, který se vybírá kromě parts úd. za vše posláno (článek 20., položky 21. a 22.) činí: za každý tolar nebo část tolaru při stříbrném groše, za každý stýj nebo část stýjho čísla žhonnéhoho krajow a za každý stýj nebo za část stýjho čísla rakouského 1 ¹/₁₀ nov. krajow, zejména pak za celou sumu 1 stříbrný groš, položky 2 krajow such 2 nov. krajow.

Parte a poplatek za zálohu nemají se platit napřed; nemějí se však platit parte a záloha každé věci.

Článek 26.

Ze převodní adresy neplatí se nic.

Ze adresy převodní k němu po poště personál posílaných neplatí se žádného parte. Takové adresy nemají vážit více než 15 gramů.

Článek 27.

Jak se počítá parte za věc nespět nebo za nějakým čísle posílání.

Ze věci po poště personál nespět nebo za nějakým jmenem posláno počítá se taxa jako za věc, která se posílá za pošta v tom místě, odkud se věc poště nespět do převodního místa odpracováno nebo se posílá za adresátem nějakým jmenem.

Ze uplatnění možnosti zálohy poštovní nebo odvolání jí za adresátem nějakým jmenem neplatí se žádného parte jedinou; za ostatní se také a případech, když takové věci převádějí z určitého obvodu do obvodu nějakéhoho a nespět.

Článek 28.

o poplatcích vedlejších.

Nové poplatky vedlejší při podávání věci po poště personál posílaných nemají se zavážiti a slaby nových poplatků takových zryhováti.

Poplatek za dodání věci po poště personál posílaných adresátem do obydli každé osoby si ustanoví.

Článek 29.

Co se platí za schránku dodání věci po poště personál posílaných.

Žádá-li adresátem písemně za věc, aby věc po poště personál posílaných schránkou poslem byla dodána, má se adresátemi šanc, když dojde, určitěmu poslem dodati.

Žádá a si do které osoby a který se má vše sumu spolu dodati, musí mít; se schránku dodati jenom list odpracování nebo adresa převodní, řídí se dle pravidel obecných v obvodu dodávání platnost majících.

Ze schránky dodání v kterém místěmu platí se, dodá-li se vše sumu, dvojnásobek tak, se vyměřeno v článku 18., dodá-li se však schránku jen list odpracování nebo adresa převodní, platí se jen taxa jednoduščí.

Poplatek za schůdní dodání věci do okresu revkovského řídí se dle toho, co ustanoveno jest v článku 18. a strany věci po počtu listovních poslanečků, které se nákomu v okresu revkovském schůdně dodávají.

Tam, za schůdní dodání obdrží počtu dodavací.

Článek 40.

Jak se dělí příjem za věci po počtu pracovní poslaneč.

Společný příjem za věci po počtu pracovní poslaneč v obchodu mezi Němckem a ministrům Rakousko-uherským rozdělí se mezi správy poltavské dle jistých procent.

Procenta každé správy vyhledají se dle počtu v postě, které vycházejí v každém obvodu za věci v jisté době po počtu pracovní skůdně dopravené.

O to, jak se tato procenta mají vyhledávat, učiní správy poltavské úmluvami a tam mající náležitě ustanovení.

Podily v procentech, ježto se vyhledají, budou mít také platnost naspět na rok 1872.

Článek 41.

Které věci po počtu pracovní poslaneč jsou porta zproštěny.

Co se týče osvobození od porta věci po počtu pracovní poslaneč, náležejících šlasku radu panských v obodech ruských stran se ustanovujících, mají platnost pravidla pozemní.

Věci skůdně přivedl poltavských a počt mezi sebou dopravují se zdarma.

Kromě toho není nic jiného porta zproštěno.

Článek 42.

Pokud dá náhrada správa poltavská za věci po počtu pracovní poslaneč.

Stalo-li by se such byl-li by porušení věc nějaká dle pravidel za počtu pracovní poslaneč, dá se za ni odškodněti náhrada.

Stalo-li by se škoda tím, že byla věc postě dopravena nebo dodána, dá se náhrada jen tehda, když postyla státi ceny nebo z řízení. K tomu však, že se učinil loss nebo cena na trhu křídla, nemá se vztáti.

Zároveň, dle náhrada, přivážek, když stráž, porušení nebo obcování dopravené neb dodání bylo spůsobeno

- a) vlastní nedbanlivostí odškoditelce, nebo
- b) vnikem, such
- c) neodvratnými účinky nějakého přičině přivážka such přirozenou povahou věci, nebo
- d) když se to přičinělo za nějaké zvláštní dopravené, za kterou má to ani sama správa poltavská ustanovení náhrady škody vřadovat se se zpráva. Chlěbí-li by však obcovatel vědno pokračování náhrady proti sám dopravené poklad vřadovat, má mu v tom správa poltavská, která věc přivez do ní, není dovoleno, býti nápomocno.

Skládá-li se, že návrh a obálka věci se pošta daných, když se adresátovi vydávají, jsou rovněž neporušeny a že věc a náhrady při dodání vyhledanou se navrácí, není pošta povinna dít náhrady za to, co při otevření balíka schází. Půjma-li někdo vše jako poslanou, nítého nepřipomena, jest domněti, že návrh i obálka při adresování věci byly neporušeny a že věc a náhrady při dodání vyhledanou se navrácí.

Byla-li sama věc pojmennosna, položil se při ustanovení náhrady za náklad. Prohláď-li však pošta, že sama náklad jest věcí nebo obecná sama věcí, tedy se náhrady jen tato cena.

Nebych-li sama věc v balíku složena pojmennosna, a strati-li nebo poruši-li se věc, tedy se náhradě škoda skutečná, však ne více nežli tolik nebo část z 45 krajanců šila jhancmeckého nebo část z 50 nových krajanců šila rakouského se každou libru věci poslané. Vládi-li vše méně než libra, pokládá se, jako by náležela libra, a částky přes libru počítají se vůbec za libru. Ztratí-li se balík rekomandovaný, dá se za náhradu dle těchto pravidel, však nejvýše 14 tolarů, 24¹/₂ š. l. jhancm. nebo 21 š. l. rak. za celou věc.

Poruši-li se balík rekomandovaný, dá se náhrada dle těchto pravidel, jako když se poruši balík obyčejný.

Jiné náhrady než tato ustanovení pošta nedává; ovšem možná se postupovat k navrácení škody prostředstvím stížna nebo porušením nějaké věci vztáhne naobědla náhrada. Takže nedává se náhrady za obyčejné listy se návrhy poštovními.

Článek 42.

Která pošta jest povinna dít náhradu.

Dít adresátovi náhradu povinna jest poštovní správa škodu dodavného.

Právo, žádat se poště náhrady, povino po listi náležících, počítajíc od toho dne, kdy byla věc poslána. Prohláď přerušuje se podmínka reklamace a správy poštovní obvodu dodavného. Byli-li adresátoři v žádosti odvyčen, jde o to od toho dne, kdy odporčí adresát, nebo teprve ažli listu, kterým se reklamace proti té odporčí nepřevzal.

Správc, kteří škodu nahradili, sděluje se, žádáť rozdíl případnosti náhrady správcům za oně správc, v jejím obvodu vše se stalo nebo byla porušena.

Za tuto správu pokládá se, pokud se opak toho nedokáže, správa poštovní, která vše j odvolanou bez stížny převzala a neměla prohláďti, že j adresátovi dodala.

Ustanovení, že návrh, nahradí škodu, přechází na správu přijímající, když vše bez náhrady převzala, nemá platnosti tehda, když jde o nějaké stoupení nebo porušení, kterým bylo vyhozeno, než bylo známo porušení obálky neb návrhy zmanoval a než tím byl nějaký rozdíl ve věci upraven, a když se nemohlo vyhledat, jak se to stalo. V takové případnosti mají správy oboustrá škodu rovným dílem nahradit.

Skládá-li se při nějaké věci a pojmennosna cena až do 100 tolarů nebo 175 státek šila jhancmeckého nebo 150 státek šila rakouského tolika rozdíl ve výši, a opominula-li přijímající správa poštovní tu připomenutí, není to taku škoda, aby návrh, dít náhradu, jediné na ni přel, nežli má nežli v přímě taková věc bez náhrady převzaté platnost ta, co ustanoveno v předcháď postině. Při tom sděluje se každé správc potom jako dřív, aby vše, mající cenu až do 100 tolarů nebo 175 státek šila jhancmeckého nebo 150 státek šila rakouského šel, přehlédla, rozdíl ve výši se jako postarala a rozdíl náhradu věci prozradla.

IV. O poměrech k cizím obvodům poštovským.

Článek 44.

Co se má ustanoviti ve smlouvách poštovských.

Zasílání a dodávání věcí v obchodu a cizími obvody poštovskými řídí se dle smlév, učiněných o to a cizími vládami, potažiti dle smlév, učiněných a cizími dopravními.

Vědi, které v takové smlouvě vchází se zemi cizí, má se k tomu přičleniti, aby polehčeni, ježto se ježto pošlání v té zemi dostane, pokud možná, rovnou cestou a s tímž výměnkami v té zemi dostalo se dopravními službami obve její pošty korespondenci druhého obvodu poštovského v této smlouvě ustanovení majícího.

Článek 45.

Jak se mají věci dopravovati.

Nezáří ve smlouvách poštovských nebo v smlouvách a cizími vládami neb správními sice zvláštního ustanovení, má s strany dopravní vědi po poště poslaných platnost to, co v této smlouvě ustanoveno.

Vědi, které dojdou ze zemi cizích po poště listovní a mohou se dle povahy své dále po ní dopravovati, buďto, nejsou-li tomu náležeti velcí na záruku, schledie k více, po poště listovní dále odvolány, a jak co se týče porta, tak i toho, kde porta má býtiti, se vědi po poště listovní pokládají.

Článek 46.

Komu přičleniti porta za vědi po poště listovní poslané.

Vybírání porta za vědi po poště listovní poslané upraveno jest v článku 22. tak, že místní společenská porta mezinárodního místa není.

Co se týče dopravního místa do cizích zemi, pokládá se pomocní porta za místo vybírání potažiti dodávaní, a dle toho se poplatků za nosiny se poleví rozhoditi.

Článek 47.

Jak se počítá porta za vědi po poště poslané poslané.

V přičleni vyšetření taxy za vědi po poště poslané poslané pokládá se ve směru z cizozemské obvod poštovský, do něžto vědi přimo a cizozemské docházejí, za poštovský obvod místa podávajícího, ve směru do cizozemské pak pokládá se obvod poštovský, z něžto se vědi přimo a cizozemské vyširají, za poštovský obvod místa dodávajícího. Společní porta počítá se dle tarify sice polehčené, a to dle vzdálenosti od kvadrantů taxovních, potažiti až ke kvadrantům taxovním, v nichž leží místa poslaní, ježto se zvlášti posuzují:

Parte dle váhy:

Parte dle váhy za balíky, nežli byla cena pojmenována či-li nic, za listy a cenou pojmenovanou, též za listy a balíky se zálohou poštovníkou čí-li za každý kilogram

až do	10 mil	$\frac{1}{2}$ stf. gr. nebo	$2\frac{1}{2}$ u. kr.
výše	10 až do 20 mil	1 " " "	5 " "
"	20 " " 30 "	2 " " "	10 " "
"	30 " " 40 "	3 " " "	15 " "
"	40 " " 50 "	4 " " "	20 " "
"	50 " " 100 "	5 " " "	25 " "
"	100 mil	6 " " "	30 " "

Části váhy, listů a balíků než kilogram, počítají se za celý kilogram.

Nejmenší parte za vše po poště převzatí posíláno čí-li:

až do	10 mil	2 stf. gr. nebo	7 kr. neb 10 u. kr.
výše	10 až do 50 mil	4 " " "	14 " " 20 " "
výše	50 mil	6 " " "	21 " " 30 " "

Posílá-li se několik balíků a touté adresou převodní, počítá se za každý balík tato částka v sobě.

Pojistné:

Pojistné čí-li za každých 100 tolarů neb 175 státek čí-li jeholnického nebo 150 státek čí-li rakouského:

až do	10 mil	$\frac{3}{4}$ stf. gr. neb	$2\frac{1}{2}$ u. kr.
výše	10 až do 50 mil	$1\frac{1}{2}$ " " "	$7\frac{1}{2}$ " "
výše	50 mil	2 " " "	15 " "

Čí-li se ošetřena sama více než 1000 tolarů nebo 1750 státek čí-li jeholnického nebo 1500 státek čí-li rakouského, platí se za to, co jest více, pakovka pojistného výše uvedeného.

Posílá-li se několik věcí, jejich cena jest pojmenována, a touté adresou převodní, počítá se za každý věc pojistné částky v sobě.

Za zálohy poštovní, za vše byl již v článku 49 v obvodu podávání poplatků vyměřen, nepočítá se jiný poplatek. Za věci, posílané za souči částech, při nichž jsou výlohy jiné nežli skutečné zálohy poštovní, též čí-li dopravní, porto, poplatek za pakovní a signatura, vše a jiné výlohy, vyzbívá se občas pojistného.

Článek 48.

Kam přisílá parte při poště převzatí.

Parte za věci po poště převzatí posílané náležejí ke společnosti příjemce a rozdělí se tedy třímá splášením, jak ustanoveno v článku 49 v příloze této, posílaných po poště převzatí v obvodu vyzbívání.

Článek 49.

* transitu uzavřením.

Strany se uzavírající propůjčují sobě oboplně právo, všelijak věci po poště převzatí posílané v obvodu a cizozemském obvodu než souči a po listech poštovních od nich v částech zemích nebo za malí částech v transitu uzavřením.

balíky a psaní mohou se buď s přiložením třetí poštovního správcova známka vyměňovati, nebo se mohou, kde správa transitu obvyklá v národě a ležících zemí má nebo by měla svou poštu, uzavřené balíky a psaní vyměňovati s touto poštou.

Balíky a psaní uloží se málo k odeslání věci po poště listovní:

1. které se posílají na poštu správy poštovní transitu obvyklá nebo se takové poště posílají, má

2. které se pošlím pod č. 1. ležícím od jiných správ poštovních nebo dopravoven k dalším dopravovním domovům.

Aby se na transit od obou stran obvyklý státní spravoval k místu přivedla, má správa, která na čtyři roky, se do váhy, více psaní, kart poštovních, věci listovních a přiložích obilí odvěla neb přijme, než správa druhá. Má správy se to, se vše odesílá neb přijme, má náhrady:

za psaní:

1 st. gr. nebo 5 n. kr. za každých 20 gramů,

za karty poštovní, věci listovní a přiložích obilí:

5 st. gr. neb 25 n. kr. za každý kilogram.

Jestliže by však psaní, jako se na čtyři roky více dorazo, uvážila více než 100 kilogramů, a karty poštovní, věci listovní a přiložích obilí se více než 500 kilogramů, tedy se má úměra, aby se v takové příležitosti šládné náhrady nedělo.

Na psaníčky poštovní, za korespondence parťu správních a za psaní uzavřít posláni, za adresám jiným posláni nebo zpráv dopravovní upravuje se rovněž.

Na noviny, když se posílají k odeslání pod psaní, má se náhrada jako za věci listovní. Bývá-li se však spíše obilí poštovní, tedy se poplatek, který se na ně dle článku 25. vyhlá, mezi obilím správním za psaní rovněž.

Na dopravovní balíky a psaní za věcí poštovních, jež všude rukou-obsahují má své svého obvodu buď se není nebo se veš, spravování buď transito:

za psaní:

4 st. gr. nebo 20 n. kr. za každých 20 gramů,

za karty poštovní, věci listovní a přiložích obilí:

8 st. gr. nebo 40 n. kr. za kilogram.

Tato náhrada má se měřit v tom poměru, v kterém se měří porto za vlastní korespondenci správy transitu státní.

Každá strana se souhlasně bude uzavřené balíky a psaní strany druhé na svých vlastních a cizozemských listech poštovních tak rychle a buďně dopravovati, jako své vlastní balíky.

V. Ustanovení závěrečná.

Článek 30.

Některá ustanovení tarifová budou se mezi změnit.

Správcím poštovním stran se souhlasně stanovuje se, aby se změnilo, jak by se tarifa za věci listovní, za psaní obilí a věci po poště povazoval dopravování možná změnit a sjednotit, když by se zároveň změnilo stupně váhy, a potažně rozdílů.

Článek 51.

Jak dlouho bude mít tato smlouva platnost.

Tato smlouva má být ve nejdříve ratifikována.

Platnost nebude dne 1. ledna 1873 a měloby ji dotud, až ta neb ona smlouvající se strana stane druhě ruk napřed oznámi úmysl svůj, že ji chce rozláti.

Pouzejší úpravky smlouvi zachovají se v platnosti až do konce roku 1872.

Článek 52.

O přímé spojení postarší Bavorska a Württemberska a mezního Rakousko-uherským území se území.

Pokud to, co v této smlouvě ustanoveno, vztahuje se také k přímému spojení postaršího Bavorska a Württemberska a mezního Rakousko-uherským, a to území se území území.

Toto se území přímé spojení v této smlouvě se polepsí a polepí svou k ní přitahá.

Stalo se v Berlíně 7. dne měsíce května léta tisícého osmístého osmdesátého druhého.

(L. S.) Pihel m. p.

(L. S.) Áry m. p.

(L. S.) Stephan m. p.

(L. S.) Glüther m. p.

(L. S.) Zimmermann m. p.

(L. S.) Hafacker m. p.

Protokol závěrečný

ke smlouvě poštovní, dne 7. května 1873 mezi monarchií Rakousko-uherským
a Německem sjednané.

Dodatkem ke smlouvě poštovní mezi monarchií Rakousko-uherským a Německem
dnešního dne předepsané uvedli jsou se shledání jejího a toto:

1. Tato smlouva má se vztahovati také ke korespondenci mezi Rakousko-uherskem a
velkovojvodstvím Lucemburským, jak mále císařská poštovní správa uherská císařsko-
královská správa v krasné a královská poštovní správa uherská oněma, že jednání mezi
Německem a Lucemburskem v té příčině jest ukončeno.

2. Posvěcení služba poštovní v knížectví Liechtenšteinském vykonává poštovní
správa rakouská, má to, co se smlouvě dnešního dne uzavřené ustanoveno, také platnost
má v příčině německého ústředního poštovního a Liechtenšteinského.

3. Šlo se smlouvou o to, aby až do té doby, kdež bude v Rakousko-uhersku zavaz-
dno sítě metrické, při sčítání váh a Rakousko-uhersko do Německa poslaných na základě
se položila váha celní. Při tom má se na jednotku váhy loží jednotní 15 gramů za rovné
celného lota.

4. Císařsko-královská poštovní správa rakouská a královská poštovní správa uherská
přijíjí se k tomu, aby psaníky a záložky poštovní v ústředí se nejaktivně byly zavedeny.

5. Kromě toho se smlouvou ustanovených není se na dopravení váh po monarchií
příbě listovní poslaných ale jiného vybírání. Zůstává se však císařsko-královská poštovní
správa rakouská a královská poštovní správa uherská na vůli, aby pronátem sítě vybírala
místní poplatek na došlých listě, to kde posad jest zaveden. Tento poplatek nemá se však
na využití vybírání, uložiti má se, pokud možná, zcela zrušiti.

6. Co se týká korespondence do Turcie a z Turcie, do Levanty a do Egypta,
pokud se tam sítě rakousko-uherské pošty dopravují, má to, co v využití smlouvě usta-
noveno, platnost má s tím vymezením, že k porta stát. na dopravě po drahách železných není
přidán se porta jako na korespondenci rakousko-uherskou a že se na listy vybíráti má
vážené porta za každých 15 gramů, podobně za každé lot celní.

7. Vše po došlých listovní pošty poslané dopravovány budou jak o sobě tak i v
městských kuličích listovních obepoše bez porta.

Co se dotýká váh po vaších povozů pošty poslaných, ješto se rovná a díle po něm
německé, podobně rakouské, uložiti má vše při sjednanou využitím, a vybraden další úměry
neut obepošejší správní poštovními o případy sjednat.

8. Členem redie panovníckých kladů se, co se týče osobnosti od parts za korepondence, za svou úlohu kladového redie Thom a Taxis'ského. V příčině osobnosti člena tohoto redie od parts za příslé povinné zachováují se v platnosti pravidla panovní.

Co týče této smlouvy, má teď moc máti jako to, co ustanoveno ve smlouvě panovnícké, učiněné mezi Německem a monarchií Rakousko-uherským dne 7. května 1872; také má ratifikace této smlouvy zároveň obsahovati ratifikaci tohoto protokolu následujícího.

Stalo se v Berlíně, dne 7. května 1872.

Filhal m. p.

ky m. p.

Stephan m. p.

Güther m. p.

Zimmermann m. p.

Balscher m. p.

Tedy My, uvědomě veřejně ustanovení této smlouvy a následujícího k ní protokolu následujícího, Sebe jsme je stihli a schválili, a slibujeme také Naším slovom císařským a královským za Sebe a za Naše nástupce, že je chováme a dáme dle právo zůstati věrně zachovávat.

Tomu za svědomí jsme Se v této smlouvě Svou rukou podepsali, a k ní Naši pečeti císařskou a královskou přitisknuli kámi.

Stalo se v Gedeřově dne dvacátého sedmého měsíce prosince léta Páně tisícého osmítého sedmdesátého šestého, panovní Našeho roku dvacátého pátého.

František Josef m. p.

Andrássy m. p.

I Nejvyššího vlastního rukama císa. a král. Apoštolského Velikemistř:

Max vobothý pán Gagern m. p.
vel. dvorský a ministrní.

Výšepoložení smlouva poštovní, byvši od obojí smlouvy rady říšské schválena, učině se vyhlášeje.

Vě Vídni, dne 8. února 1872.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

18.

Úmluva, učiněna dne 25. července 1872,

mezi vládními zemináři Rakousko-uherského ze strany jedné, a Bavorska i Württemberska ze strany druhé pro upravení přímého poštovního spojení mezi jejich.

(Učiněna ve Vídni, dne 25. července 1872; schválena jest od vlády rakousko-uherské dne 31. prosince 1872, od vlády bavorské dne 11. ledna 1873 a od vlády württemberské dne 27. ledna 1873.)

Jakož v článku 32. smlouvy poštovní, v Berlíně dne 7. května 1872 mezi zemináři Rakousko-uherským a Německem uzavřená, úmluvě vzájemní vztaheno jest, aby přímé spojení poštovní Bavorska a Württemberska s zemináři Rakousko-uherským se upravilo, tedy se shodnými plánovacími a výhradou výše uvedenými a tyto články uzavřeli:

Článek 1.

Smlouva poštovní a závazný protokol ze dne 7. května 1872 i s přílohy v shodných článcích oboustranně mají se také vztahovat k vlastním přímému poštovnímu spojení Bavorska a Württemberska s zemináři Rakousko-uherským.

Článek 2.

Korespondence státních rakouských orgánů celních, ležnických a policejních v bavorské zemi spravovaných s úřady rakouskými, též korespondence státních bavorských orgánů celních, ležnických a policejních, spravovaných v zemi rakouské, s úřady bavorskými pokládají se za věci, posílané dle obecní listovní poštou té země, k níž jsou ovšem orgány příslušné.

Článek 3.

Co v předposlední postávce článku 42. smlouvy poštovní, učiněné dne 7. května 1872 ustanoveno strany smlouvy za věci po poště povazují posílané s přílohami parohybých, vykládáno bude ve vlastním přímém poštovním spojení Bavorska a Württemberska s zemináři Rakousko-uherským tím způsobem, že v takových případech mají správy poštovní, jejich se týče, náležeti dle zveřejněného díla.

Článek 4.

Za věci po poště listovní posílané, v uzavřených balících nebo po knížkách s zemináři Rakousko-uherského do Württemberska skrze Bavorsko vešlé a rovnaké zemi bavorské správy poštovní listovního porta královské, považují jako poštovní správy bavorské a württemberské rovnaké za věci po poště listovní posílané, které jsou skrze jejich zemi do poštovního obvodu této země a dále, a se takové věci se smatraje společným vešlým vešlým zemináři listovního transitoého listovní.

Článek 5.

Tato úmluva má dojíti schválení, když bude ratifikována úmluvou poštovní, učiněna dne 7. května 1872.

Úmluvou posuzová, v příslušném přímého poštovního spojení Bavors a Württemberska s monarchií Rakouska uherským ve směrích učiněná, touto úmluvou musí se čerpati.

Tato se sešlou plánovací v této úmluvě se podepsali a pečeti své k ní přiložili.

Stalo se ve Vídni dne 23. července léta tisícého osmístého sedmdesátého druhého.

Franzisk Filhal m. p.

ministrální rada v n. k. ministerium obchodu (L. S.)

Petr Helm m. p.

ministrální rada v n. k. ministerium obch.
příjímek a obchodu (L. S.)

Jakub Zimmermann m. p.

ministrální rada v n. k. ministerium obchodu (L. S.)

August M. Hofacker m. p.

ministrální rada v n. k. ministerium obchodu (L. S.)

Tato úmluva, byvši od obou vládních rad říšské schválena, tímto se vyhlášeje.

Ve Vídni, dne 8. února 1872.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka VII. — Vydána a rozeslána dne 22. února 1873.

10.

List povolení, daný dne 13. listopadu 1872,

ke stavbě železnice lokomotivní z Písně na Klitery do Eisenšteina a z Mladotic do Johan-Georgenšteina.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
 Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Ha-
 bšpšský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Bukovský; velkovojevoda Krakovský,
 vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajský, Bukovinský,
 Hrac- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí
 hrabě Habšburský a Tyrolský atd. atd.

Jako privilegovaná akcionářská společnost železnice Písněho-Březanské žádá se
 koncesi ke stavbě a užívání železnice lokomotivní se strany jedné z Písně na Klitery k
 hranicím Česko-uherským a Eisenšteina a se strany druhé z Mladotic na Klitery Tury
 k hranicím Česko-uherským a Johan-Georgenšteina, tedy vidí se Nám, uzavřít obecnou uli-
 čnost této stavby, železnici společností této koncesi dle zákona o povolování železnic,
 daného dne 14. září 1854, (§. 233 zák. říš.) a smlouvě, daných dne 28. srpna 1872,
 (§. 99 a 102 zák. říš.) učiněné, jak tato se klade:

§. 1. Propůjčujeme akcionářské společnosti železnice Písněho-Březanské právo ke
 stavbě a užívání železnice lokomotivní, se strany jedné z Písně na Dobruhu a Přestice do
 Klitery a odtud na Sýrsko k hranicím Česko-uherským a Eisenšteina, a se strany druhé z

Mladotie na Masčín a Pšov do Karlových Varů a odtud na Neuditz a Pevník k hranicím Česko-uherským a Johan-Georgenštatu.

Co se týče připojení této linie k Německým uherským a potažiti baharským a co se týče služby jízdy na společných stanicích státních, a to odní se následně ustanovení ve směrové smlouvě a královskou smlouvě baharskou, potažiti směrů, a srovnávaní společností Německé Pevnické-Neuditzské nebo její nástupcové první budou posílání, podrobněji se tomu, co v těchto smlouvách státních se ustanoví a plněti smlouky, kterých tím vezdou.

§. 2. Společnost jízdy posílání:

- a) Část Německé a Pevnické na Dobrušku a Přestice až do Klatov v čase mšních od dvojnásobku dne počítaje, počítá státní a ve dvou dalších letech jí dostavěti, část pak z Klatov na Nýrsko k hranicím a Eisenšteina směrů a liní, která se strany baharské převede se k hranicím českým, nejždě ve dvou letech, od dvojnásobku dne počítaje, dokonati a jízda po ní začeti;
- b) Část Německé a Mladotie do Karlových Varů v čase mšních od dvojnásobku dne, počevši státní a ve dvou dalších letech jí dostavěti; část pak z Karlových Varů k hranicím Česko-uherským a Johan-Georgenštatu směrů a liní, která se strany české převede se k hranicím českým, nejždě ve dvou letech po dostavění části z Mladotie do Karlových Varů dokonati a jízda po ní začeti.

Při tom vystavěny budie ihaed vřtiti mosty a viadukty až do nejvyšší výšky vody na dně koleje a společně stavěti rovněž smlouva každé těl se dvě koleje.

§. 3. Co se týče dopravního pošt, mají platnost máti na prvních letech těchto ustanovení:

1. Společnost jízdy posílání, dopravovati udarova pošta a smlouva poštovního dně §. 10. Násu provozování jízdy po Německých.

Společnost poštovní má právo, užívati k dopravování pošt všech vlaků dně plánu jízdy jednicích, kurýrních, rychlých, poštovních, osobních a smíšených.

Vlaky rychlé a kurýrní nesí vlak dovoleno dopravovati nákladu.

Plány jízdy vlaků, kterých se užívá k dopravování pošt, ustanoví se se schválením ministerstva obchodu, jenž se má také každá smlouva, kterou by chtěla společnost v nich užívati, zejména čtrnácte dní dříve oznámiti.

2. Společnost jízdy posílání, užívati vřtiti nákladem a chování v dobohu splněna vazy obyčejné i osobní, jenž k dopravování pošt patří, k čemuž také užívati dříve vazy sevné a mazání jak.

Vyjímaje rychlovlaky a vlaky kurýrní má společnost při každém vlaku, v příčině kterých toto pošta patří, dně vřtiti dně pošt udarova sjednoti a dopravovati vřtiti o osmi kolích nebo dva vazy a čtyřech kolích, ustanoví tak, jak toho pošta patří k.

Nastane-li ky dně vřtiti pošt patří, sjednoti k každému poštovním při některém vlaku kromě jedného vazu o osmi kolích nebo dva vazy a čtyřech kolích ještě jed vazy,

nahradi pošta společnost za každý den jednotný vlak a čtyřech kulích a za každou ve službě poštovních újetou vůli jeden čtyř rakouského šila.

Nepoděli-li pošta při některém vlaku, zvláště při rychlovlaku a vlaku korýřském, zvláště vozu, buď jí k dopravování věci po poště poslaných zdoma postkúsem šilů některého vozu, přičiněná zřízení, úplná uzavrání a zejména dvoje kupa obsahující.

Neměly-li by v daném šilů vozu některé věci balíky nebo pytle s psaními místa, má správa telegrafní opatření učiněti, aby byly někde jinak bezpečně uloženy.

Oklepání vozů, kterých se ke službě poštovním užívá, upatřiti má společnost tým způsobem jako vozů cestovních; nikde se mimořádně vozům uvítit vozů a na tožní správi pošta.

3. Správa poštovní má právo, dát pošta na všech stanicích veřejnou organizaci dopravování.

Úředníci poštovní, konduktéři a služebníci, jichž k provedení poště potřebí, dopravování buďte zdoma, a taktéž organizaci poštovní pro přivážení nebo uvážení ve službě poštovní vyhledati, kteří se mají vždy legálně ověřiti poštovním ředitelství.

Správa poštovní zřizuje se kromě toho právo, odvolati se všude, jichž organizaci její neprovdávají, pošta listovní správi telegrafní, kterou společnost ustanoví, by jí veřejnou organizaci dopravovala.

4. K vyhledání služby poštovní na stanicích postupova buď v starosti dráhy telegrafní zdoma přičiněná zřízení a komora telegrafní; bylo-li by k tomu účelu ještě nějak jiné prostory potřeba, učiní se zvláštní úmluva o to, jaká náhrada se má za ni ve splnění nájmuého dát.

Místnosti tyto uvítit zvláště, čistiti, osvětlovati a topiti postkúsem jest správa poštovní.

5. Na stanicích, kde není pošta, má společnost k službě správi poštovní dáti odvolání a přijímání věci po poště poslaných mezi vlaky a organizaci poštovními, též dlešně bezpečně uchovávat jich, až se odpravují organizaci poštovními, zřizování strany spláchně k tomu účelu dráhy telegrafní za odměnu, již ustanoví správa poštovní.

Tu kde toho služba poštovní dle zvláštní správi poštovní vyhledání, má společnost dáti své služence poště k dispozici, aby byli při ukládání a ukládání věci po poště poslaných za odměnu této práci přiměřenou odměnami.

Korespondenci, kterou v příčině správi telegrafní nebo ředitelství nebo vůli správi dráhy telegrafní a organizaci pod ními postavenými a nebo tyto organizaci mezi sebou, mohou zřizovati té dráhy po tratičkách některých dopravování.

§. 4. Společnost může se se sázeti, že vyjmě některým dnem zvláště nebo prostřednictvím státní telegrafní zřízení a zvláště telegrafní, jichž bude k provedení jindy a k signalizování potřebí, a že je bude chováti v dobrém způsobu.

Správa státní zřizuje si právo, telegrafní k provedení jindy uvítit také ke korespondenci státní a soukromé.

Správa státní má toho více, upravení dráhy telegrafu státního na úparích telegrafu-
vodu dráhy telegrafní nebo si zříditi bez státního náhrady orb nápravy státního telegrafu-
vodu na pozemku společném. Společnost jest povinná, díti k takovým liním státním obrac
nauce dráhy telegrafní odrazu dálejší a v dobrém způsobu je chovati.

Kromě toho jest společnost povinná, po svých ústředích materiálů a rekvizit telegra-
fovny státní dle sátek tarifových v příčině transportů vojenských platěných dopravovati, na
svých nádražích a stanicích odrazu je skládati a chovati.

Ve všech případech tyto daně povinné jest společnost, skládati se společná tele-
grafu státního v prvý čas státního ústavu.

§. 5. Lina v §. 1. jmenovaná pokládá se maji za duplikující číseli povolených již
lini společností telegrafní Prusko-Bavorské, a má v příčině jich, co tarifování se týče,
plátnost míti to, co vyměřeno v koncesi, dně dne 21. dubna 1870, (č. 111 zák. říš.)

Co se však týče věcí v článku 9. tohoto listu povolení uznaných, kteréž, když se
jich nakládá platěná, za nákladné ceny se dopravují, učiněny jsou, blíže k veřejné službě
telegrafní, tyto sazby v tarifě:

	Za prvých 50 míl	Za druhých 50 míl	Za třetích 50 míl	Za další vzdálenosti
	k r o j e n o			
Za ubíli a síli	1-8	1-4	1-2	1-0
Za dříví k pálení a dříví řezané . . .	1-2	1-0	0-9	0-7
Za ubíli minerální, kousky, balenou rube- řku, vaty, šaty telegrafní a kámen k stavění i kámen vápny	1-0	0-8	0-6	0-5

Jest však liním v §. 1. tohoto listu povolení jmenovaných dovoleno, počítati při vymě-
řování nákladů cen za trati, které odstupají od 1:50 a více, půldruhoobdobnou dleto.

Společnost jest povinná, uložiti při dopravování nákladů samostatně a klasifikace
zvlášť, kterouž věští číseli rubenských telegrafní pro obecný obchod svazkový uváděti; co v té
příčině ministerium obchodu učiní, tomu společnost se podrobí.

Těž bude společnost povinná letěti toho, co ministerium obchodu učiní v příčině
zakládání, jako se při přeprávkách tarifů podle zřízení máry a říše kladě doby nákladem
stanoveného provede.

§. 6. Abruzský společností telegrafní Prusko-Bavorské jest povinná, vstáhorati
to, co v článku 11. listu povolení, dně dne 21. dubna 1870*) a strany dopravování
vojáka a z strany výhod povozným vojáckým povolených ustanoveno, jak co se týče liní
jiš povolených, tak i liní v §. 1. jmenovaných, také k obracě zemské obcei palovnic říše,
k zemským státním tyrolským, a to nejen když konají cestu nákladem svazkovým, ale i když

*) Č. 111 zákona říšského ze rok 1870.

jedou se stáhně na své útraty ke evakuaci ve zbraní a ke shromáždění kontrolnímu, konečně ke sboru státní vojenské sístních vojáků Vídeňských a k v. k. distriktu.

Společnost jest také točt měrou povinná, přistoupiti k úmluvě dodatečné od 1. června 1871 platnosti mající*) a strany dopravními ústavůch a pomůdkách na účet váru vojenského jedine na leženích dodávajících, též k úmluvě, učiněné a panem obchodcem státním, týče se vozu mnoho vojska, a k předpisu o dopravování vojska po leženích, konečně k úmluvě o zjednání a pohotovosti zbraní vše k výpravě transportů vojenských náležitých.

Těžiště jest společnost povinná, podrobiti se, co se dotýče státními podporemě, kteří sloužili ve vojsku, v hodstvu náležímu a v zbraní zenských, tomu, co v příkladě toho ustanoveno v §. 28. zákona o povinnosti branné, vyd. r. 1848, (č. 121 zák. sbír.) a v zákoně, daném 19. dubna 1872, (č. 89 zák. sbír.).

§. 7. Lidská v §. 1. ustanovení se podávají se tyto výhody:

- a) že budou až do počátku jindy po nich zpravidla kolik a poplatků ze státních úmluv, služnosti a jiných listin, učiněných za příčinou opatření paně, též za příčinu státní a ústavovní ležení;
- b) že budou zpravidla kolik a poplatků za první vyhlášení státní a oblihově prioritních, počítají se jim i peněžiny a listy zmluv vydané, též že budou zpravidla přerozděna, které státní při odkupování pomůdk;
- c) že budou na deset let, od dnešního dne počítají, zpravidla daně a příjmy, kolik koponových a kalde jiné daně, které by budoucími zákony byti zavedena.

Zpravidla daně a příjmy dle postávků a) povolené prověti se máže tak, že se bude daně a příjmy za společnost leženích Plzeňsko-Březenšské dopravování dle poměru má, kolik má leženích již pozdější a zrovnať a trati váru.

§. 8. Tato leženích paně zrovnať a kuzeni, propůjčena dne 21. dubna 1870, (č. 111 zák. sbír.).

§. 9. Není-li v této kuzeni nic jiného ustanoveno, mají výminky, políbené v listě povolené, daném 21. dubna 1870, (č. 111 zák. sbír.) v příkladě leženích Plzeňsko-Březenšské, také platnost v příkladě listu v §. 1. ustanovení.

Napominajíc příkladě kuzeni, aby proti tomu, co v této kuzeni ustanoveno, něčeho nečinil, a propůjčajíc společnosti práva, dobjati píseň sedy Národní náhrady ze listu, kterou poskytl, dáváme všem úředník, jejich se týče, příkaz rozkaz, aby nad touto kuzeni a vším tím, co v ní jest ustanoveno, píseň a bedlivě vaku držely.

Tomu se svědomí vyhlášení této list, opatřený vším počtem Náčí, ve Vídeň, hlavním městě Vídeňské a Nalém státním, úředního dne náleže listopadu, list Plzeň Národní společnosti státního družstva, panovní Náleho roků dvadecátého ústředního.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Prešis m. p.

*) Číslo 28 zákona státních státních ústavůch pro v. k. území ze r. 1871, č. 89.

20.

Nariadení, vydané od ministeria záležitostí vnitřních a obchodu dne 1. února 1873,

ještě se týče dřevěných dřevěných píků správců a odpadků, kteří se mají schovati nebo
odkán vnitř.

Kosti, kůže jehli kůži, rohy, kopyta a paznechty a jiné odpadky dřevěných, když se
mají schovati, v obchodě dít nebo odkán vnitř, a nejsou již dříve upraveny (vyřezány,
umocněny, nasazením atd.) od školního úřadu, mají se, než se uchovají nebo odkán
venem, a kdyžli toho jest dále potřeba, přihlídnout k tomu, musko-li se jich má schovati
nebo vnitř, určíti rozpočetníkem a kyselým karcholovím (z kyselým karcholovím), a to tak,
aby školníkem a úřadem se zaneslo, potvrdit aby nebylo vnitř dřevěného odpadu kůže.

Na topičích hliněných vnitř mají se tak opatřit také hej a také odpadky a maso.

Odpadky takové shráti dovoleno jest jediné do schování vnitř opatřených (do pouten
a vnitř vnitřních nebo hliněných).

Zinoby a transporty odpadků dřevěných, kteříž buď naprosto nebyly kysel-
ným karcholovím napuštěny nebo byly napuštěny nedostatečně, a se přivážou nebo odvádějí
se v kůži, buďli náhodou přestupej tohoto předpisu kyselým karcholovím napuštěny,
a k přestupej (tomu, že odpadky jsou, majetně naprosto, vnitř) přikročeno buď die au-
toritě úřadního, vydávka 20. dubna 1854, (č. 24 zák. řík.).

Lasser m. p.

Hahnans m. p.

21.

Vyhlášení, vydané od ministeria financí dne 10. února 1873,

s tím, že státní jest expozitura hlavní celnice na nádraží v. k. priv. železnice Buitšhradské
v Bubeně.

Na nádraží v. k. priv. železnice Buitšhradské v Bubeně zřízena jest expozitura v. k.
hlavní celnice Pruské, která má moc a působnost hlavní celnice úřady I. a jest umístěna,
kudy die předpis, daného dne 18. srpna 1857, (č. 78 zák. řík.), úředním říšením celní
v obchodu po železnici; tato expozitura počala účelovat dne 1. února 1873.

Pretlis m. p.

22.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 15. února 1873,

a tam, že se mincích v c. k. císařské mincovně ve Vídní razaných vyznačí se litery A, kterými se tato mincovna poznávají.

Podle patentu o mincích, daného dne 19. října 1837. (č. 169 zák. sbír. ř. 31.), čl. 21., má se za každé mince poznávací mincovna, kde jsou raženy, a to, co se týče hlasy mincovny Vídeňské, litery A.

Jako v. k. Apollabské Veličenství ráčil k nejprospěšnějšímu předobíání Nejvyšším rozhodnutím, jehož datem 13. prosince 1871, rozhodl, poněvadž v království a zemích radou říšskou zastoupených jest nyní jen jediná mincovna, totiž císařská mincovna ve Vídní, že se, od roku 1872 počínaje, v hlasy mincovny Vídeňské raziti mají veliké mince bez mincovny litery A.

Tato úředí se v obecnou vědomost, dokládaje, že se do ruky mincí a listů kava, lidéci každý se uznává.

Proti n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka VIII. — Vydána a rozeslána dne 25. února 1873.

23.

Patent císařský, daný dne 22. února 1873,

jináče se nazývá, aby se vykonala písmá věsta dvou článků, jež se nacházejí v rozpisu k zákonu o právu tiskovém z 18. března 1852.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Halický, Vladimírský a Illyrský; král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krájský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horní- a Dolnoslezský, Mezenský, Pomořanský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dabrovnický a Zadercký; kníže hrabě Habšburský, Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradišský; kníže Tridentský a Breisenský; markrabě Horní- a Dolnaulický a Istorský; hrabě Hohenzolmský, Feldkirchský, Bregenský, Sourenberský atd.; pán Trilánský, Kotarský a na Slovenském krajštině; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

vůlujeme §. 7. nákladního zákona o zastupitelstvu říšském a náhoda, daného dne 13. března 1873, (č. 24 zák. říš.), znějícího takto:

Věsta dvou článků, kteří se do §. 6. nákladního zákona o zastupitelstvu říšském se nacházejí v rozpisu k zákonu o právu tiskovém z 18. března 1852, budou písmo vykonána

a dle toho, co náleží v ústředí, dnem dne 29. června 1868, (č. 82 zák. list.),
 hned provedena.

Dáno ve Vídni, Měrná a měřičská ulice Národná, dne 22. února 1868, císařská komitovaná
 vnitřní ministerstva, prostřednictvím Národního řádu šlechtického písemného.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. Lasser m. p. Bauhans m. p. Stremayr m. p.
Glaser m. p. Unger m. p. Chlumecský m. p. Pretis m. p.
Horst m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska IX. — Vydán a rozeslán dne 1. března 1873.

24.

Zákon, daný dne 24. února 1873,

jménem se scházíje mosti státní repartice kontingentů rekrutů, k nachování stálého vojska (kadetra válečného) a rezerva náhradního ustanovených, a povoluje se, aby tyto kontingenty na rok 1873 se vybraly.

S přiložením obou zákonovv rady říšské má se Mi uvěřiti takto:

Článek I.

Podle popisu Eda, v oběm úhrada státním dne 21. prosince 1869 dle stávajících pravidel vykonaného, a jella šel Hranice vojenské nachemo ve spáca státní zemí kerany úhradě přijata jest (zaučít, vyňatý dne 9. června 1872) vykáni a 800.000 mužů stálého vojska a kadetra válečného, dle §. 11 zákona o povinnosti branné, daného dne 5. prosince 1848, pro váku ustanoveného, na království a země v radě říšské zastoupené 468,262 mužů a na zemí kerany úhradě 333,738 mužů.

Článek II.

Povoluje se, aby kontingenty rekrutů dle toho na království a země v radě říšské zastoupené vykánoječi, totiž 53,848 mužů k stálému vojsku a 2,564 mužů k náhradnímu rezervu, a muž k úhradě uchopných z povolných šel váku dle zákona na rok 1873 se vybraly.

Článek III.

Máma ministroví souhlasně uváděno jest, aby tento zákon ve skutek uvodl. uvádív se v příčině toho s Njm říšským ministrem vojenným.

Ve Vídni, dne 24. února 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Horsť m. p.

plákovat.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

BY JOHN BURNET

IN TWO VOLUMES

THE SECOND VOLUME

CONTAINING THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

FROM THE DEPARTURE OF KING CHARLES THE FIRST

FROM ENGLAND TO HIS RETURN

TO ENGLAND

IN THE YEAR 1645

AND THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING CHARLES THE SECOND

FROM HIS RETURN TO ENGLAND

TO HIS DEATH

IN THE YEAR 1685

AND THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING JAMES THE SECOND

FROM HIS RETURN TO ENGLAND

TO HIS DEATH

Zákonník říšský

P^{ro}

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska X. — Vydána a rozeslána dne 7. března 1873.

25.

Zákon, daný dne 17. února 1873,

o právu lékařů a o jejich právech.

S přelozkou obou sněmovny rady říšské vidí se ti následně takto:

§. 1.

Lépeří posuzováni, die sili hajili ran (patronové, mistři a doktoři chirurgie), když jest v místě lékař, osvědčí 1873 osvědčí vnitřních, arčuje se.

§. 2.

Diplomní lékařských nabylí les jen sli do konce roku 1873 a někde sliče sličati na propůjčení práva k provozování práce lékařské jen ten, kdo nabylí diplomu před rokem 1873.

§. 3.

Ministerium náležitosti vnitřních a veřejnosti sličeno jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 17. února 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Stremayr m. p.

26.

Nářízení, vydané od ministerium orby dne 19. února 1873,

o tom, jakým způsobem vykonávaní, vydané dne 1. srpna 1872 (S. 122 zák. říš.) o tom, pokud má imatrikulace na vysokých školách (pro zemědělskou) také platnost na jiných vysokých školách Vídeňských.

Nářízením, vydaným od ministerium orby dne 1. srpna 1872, (S. 122 zák. říš.), vyřknuto jest zřejmá, že sličati posluchoři vysokých škol pro zemědělskou, když se přijímají, imatrikulují se některé jiné ze dvou vysokých škol Vídeňských, povinni jsou zachovávatí předpisy v příslušné škole vydané.

Podlé nařízení na c. k. universitě platných máže se řízení posluchače přijat a instruktorem býti jenom ten, kdo předloží vysvědčení státní platnost mající od vyššího gymnasia, a čehož jde, že mají právo nařízení výše uvedeným požádání, řízení na instruktorem na c. k. universitě jenom ti řízení posluchači vysokých škol pro zeměvědní, kteří byli dle vysvědčení úspěšně státní platnost majícího, od vyššího gymnasia vydaného, na vysokých školách pro zeměvědní přijati. Studují tedy, kteří byli dle vysvědčení úspěšnosti státní platnost majícího, vydaného od některé vyšší školy reálné, na vysokých školách pro zeměvědní instruktorem, nemohou na c. k. universitě na řízení posluchače instruktorem býti, ovšem však na c. k. vysokých školách technických; ale uznávají se jim, aby se dali na c. k. universitě započít do jednoho nebo do několika tříd na posluchače mimořádné.

Co se dotýká mimořádných posluchačů na vysokých školách pro zeměvědní, tedy mají a přijíjí také, že byli na tyto školy přijati a v nich instruktorem, přinejškém na instruktorem jakožto mimořádní posluchači také na c. k. vysokých školách technických, na c. k. universitě však mohou řízení jen za instruktorem do jednoho nebo do několika tříd na posluchače mimořádné.

Chlumecký n. p.

27.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 22. února 1873,

jináče se říká v Liberci soud říznostenský v přísluš příjmu thauseného.

Dle zákona, daného dne 14. května 1869, (§. 32 zák. řádk.), vidí se ministerium práv, k návrhu obchodnické a říznostenské komory v Liberci a k doberému náhlu, podanámu od náhlu království Českého, po uznání od ministerium obchodu náhlu takto:

§. 1.

Zřizuje se soud říznostenský pro říznost příjmu thauseného, v obvodu městského delegovaného okresního soudu Libereckého způsobem faktickým provozování a pro spojené s ním řízností barvířské, válničkové, tiskářské, přídělnické a postřikářské.

§. 2.

Tento soud říznostenský bude mít sídlo své v Liberci.

Týž soud skládá se ze 24 členů, z nichž počít §. 33. zákona, daného dne 14. května 1869, každý rok 8 vystupí a jinými nově zvolenými se nahradí, totiž 4 členů z voličské shromáždění, kteří práci dávají, a 4 členů, zvolení voličem shromážděním.

§. 3.

Plat provedení zákonu říznostenský kromě návrhy kterých výloh dle zákona příslušných vyměřuje se na 75 krejcarů rok. Číslo na pří dne.

Tento plat vynáší se dle toho, mnoho-li činný členů při své říznosti provedení.

§. 4.

Komora obchodnická a říznostenská v Liberci počina jest dle zákona na se vzájemně, zprávu náhlu, kteréhož bude úřadování soudu říznostenskýho vyhledáváti.

§. 5.

Na stavěna obec Liberecké náleží, aby dne 54. 10. a 11. nikom, dáleže dne 14. května 1873 (č. 62 zák. říš.), učinil neprodělné náležitě opatření, aby náležitě byly uznány voličské.

§. 6.

Kterého dne bude se ústředí soudu ústavního voliči, ustanovi okresní hejtmantství Liberecké.

§. 7.

Až soud ústavní se učiní, ústředí jeho sítí učiní a sítí jednoduše od něho určenou dále schválí, má tře soud ustanoviti a náležitě vyhlásiti, kdy počne ústředí.

Glaser n. p.

28.

Narizení, vydané od ministra orby dne 24. února 1873,

jinak se po uzavření s ministrem vyučování v obecnem náleženosti učinil statut a. k. vysokých škol pro zemědělní ve Vídni, dne 8. června 1872 od J. V. schválil.

Abý ve skutek volil náleženosti, dne 3. dubna 1872. (č. 48 zák. říš.), vydal ministr orby, po uzavření s ministrem vyučování náleženosti statut pro zemědělní ve Vídni, schválil Nejvyšším rozhodnutím ze dne 6. června 1872.

Statut vysokých škol pro zemědělní ve Vídni.

Jaký úkol mají tyto vysoké školy.

§. 1. Vysoké školy pro zemědělní ve Vídni, na jejich náleženosti a obecní se dne nikom, dáleže dne 3. dubna 1872 veškeré výlohy zapraví a náležitě učiní, mají za úkol, poskytnouti nejvyššího vzdělání vědeckého v polním a lesním hospodářství.

Mají tedy úkol náležitě přičiněti k přehlednému vzdělání k administraci vědeckých statků či domů, k nauce a zkoumání v oboru polního a lesního hospodářství, a má studijním věd státních a právních poskytnouti možnost, osvojit si vědomosti v oboru zemědělní, jejich by v budoucím sobě povolání mohli učiti.

§. 2. Tyto vysoké školy děl se na dvě sekce pod společným řízením pokračovat, hospodářství polního a lesního.

Kterým předmětům se vyučuje.

§. 3. Vyučování obsahuje v sobě předměty přípravu, ústředí a pomocné, a to v takové šíři a v takovém rozsahu, že každý kurs v každé sekci má trvati tři léta. Jak se předměty budou vyučovat, mají-li se spojiti nebo oddělit, náležitě bude se spíše obý každé doby a jeho se k ní výsledky; počet předmětů a jak vybraných vědci jest a takto přehledu:

A. V zemi polního hospodářství.

I. Předměty připravované.

1. Mineralogie, 2. geologie, 3. půdněznalství, 4. nauka o porostě, 5. botanika obecná, 6. fyziologie bylin, 7. obecná zoologie, 8. fyziologie zvířat, 9. fyzika obecná, 10. chemie obecná, 11. mechanika a strojnáznalství.

II. Předměty hlavní.

12. Propedeutika a metodologie nauky hospodářské, 13. chemie rolnické, 14. pěstování bylin hospodářských, 15. plazení zvířat, 16. nauka o provozování hospodářství a organizace statků, 17. technické a národní ochrana polí, 18. encyklopedie zeměho hospodářství, 19. vzdělávací lež, 20. nářízení k provozování lesnictví, 21. inženýrství hospodářské, 22. technologie zemědělské, 23. technologie chemické a 24. ekonomie úrodná.

III. Předměty pomocné.

25. Léčitelství zvířat, 26. stavitelství, 27. vedení knih, 28. kancelářství a účetnictví v přírodních vědách, 29. dějepis a statistika zemědělská, 30. národněznalství.

K přednáškám připojují se práce v rolnicko-chemickém laboratoriu vysokých škol, v laboratoriu hospodářsko-chemické školy zkušební ve Vídni a chemicko-fyziologické škole zkušební pro dřevářství a ovocnictví v Klosterneuburgu, demonstrace v muzeích, na hospodářsko-chemické škole zkušební a ve školních těle škole, dle potřeby na polích zkušebních a zemědělských výzkumů.

B. V zemi lesního hospodářství.

I. Předměty připravované.

1. Matematika, 2. síň zeměpisu, 3. kreslení plánů, 4. mineralogie, 5. geologie, 6. půdněznalství, 7. nauka o porostě, 8. botanika obecná, 9. fyziologie bylin, 10. zoologie obecná, 11. fyzika obecná, 12. chemie obecná, 13. mechanika a strojnáznalství.

II. Předměty hlavní.

14. Propedeutika a metodologie nauky lesnické, 15. chemie lesnické, 16. vzdělávací lež, 17. vzdělávací lež, 18. nauka o měření dříví, 19. vzdělávací učebnice a lež a vyučovací osnovy lež, 20. nářízení k provozování lesnictví, 21. technické a národní ochrana lež, 22. encyklopedie polního hospodářství, 23. inženýrství lesní, 24. technologie zemědělské, 25. technologie chemické a 26. úrodná ekonomie.

III. Předměty pomocné.

27. Nauka o uplatnění, 28. stavitelství, 29. vedení knih, 30. kancelářství a účetnictví v přírodních vědách, 31. dějepis a statistika zemědělská a 32. národněznalství.

K přednáškám připojují se práce v laboratoriu vysokých škol a lesnické škole zkušební, též demonstrace na těle škole a v ležích demonstračních a zemědělských výzkumů.

§ 4. Každá škola učebníků na těchto vysokých školích má být, ustanoví ministerium, k těle škole zkušební (§ 1.) a k zemědělské škole zkušební v oboru; mají se však učební statky lesnických přednášek a těle přednášek připravujících a pomocných, kterým se na jiných vysokých školích vídeňských využívají takovým způsobem, jak toho škole zkušební vyžadují.

Posluchači, kteří poslouchají jen přípravu a pomocné předměty na některých jiných vysokých školách Vítězných, povinni jsou, keřti učební v této příčině tímto ústavem zadrževací vydaných, a podlévají také jím při propůjčovacích. Širší ustanovení obsahují se v programu předmětů, kterých se vydá před počátkem roku studii.

§. 5. Na vysokých školách pro zeměvědní má platnost osobně vyvolání a učení se.

A však kolegium profesorské každé sebez učební plán vyvolání na třetí studium (§. 3.) a schválí jej studujícími, aniž budou studující povinni jej schváliti.

0 posluchačích a jich přijímání.

§. 6. Posluchači přijímají se na začátku každého přiletí skrze komisi učebního kolegium (§. 27.), v jehož čele jest děkan.

Mezi přiletím se posluchači nepřijímají.

§. 7. Studující těchto vysokých škol jsou buď řídní nebo mimořídní.

§. 8. Kdo chce být přijat na řídního posluchače, předložit má vyvolání úspěšně zítal platnost mající od některého vyššího gymnázium nebo některé vyšší školy reálné.

Řídním posluchačům jiných odborových škol vysokých v rovném řádu pokračujících dovoleno jest přistoupi, když předloží vyvolání obdobné.

Kterým odborovým vysokým školám ovšem řád přičítá, ustanoví v jedné každé příručce ministerium.

§. 9. Kdo nemá kvalifikace řídního posluchače získanou ustanovení (§. 8.), může být přijat na mimořídního posluchače, když došel 18. roku věku svého.

§. 10. Mimořídní posluchači nemohou žádati na osvobození od honorária vyučovacího a na propůjčení stipendií státních.

§. 11. Profesoři a dočenti mohou k některým přednáškám a demonstracím přijmouti za hosty odvození osoby volné, mají to však uznáti děkanové.

§. 12. Všichni posluchači podléhají jsou učebnímu disciplinárnímu tímto vysokým školám vydaným, a co se týče přednášek, do kterých chodí na jiných ústavech, povinni jsou také latěti předpísl na těchto ústavech platnost majících (§. 4.).

§. 13. Posluchači řídní i mimořídní instruktují se a jsou povinni, zaplatiti matriculé a honorár vyučovací.

§. 14. Matriculé zapraví se, když se posluchač přijímá a když po ročním nebo delším přerušení studii zase v studia vstupuje. Osvobození od matriculé nemá místa.

§. 15. Řídní posluchači jsou povinni, zapraviti na začátku přiletí napřed honorár vyučovací na přednášky, kteréž cháží na vysokých školách slyšeti.

Posluchači mimořídní mají zapraviti honorár vyučovací dle počtu hodin přednášek týdnových, do kterých jsou zapraví, při čemž se dvě hodiny demonstrací nebo cvičení počítají za hodinu.

Co se týče honorária na přednášky, kteréž sice posluchači poslouchají veš těchto vysokých škol, má platnost to, co v příčině toho na těchto školách učiněno.

§. 16. Mnoho-li se má platit matriculé a honoráru vyučovacího, vyměří ministerium způsobem schváleným.

§. 17. Když některý řídní posluchač prokáže, že jest nemohoucí a předloží vyvolání, že se studium dobře prospívá, může být zpraven buď celého honoráru vyučovacího nebo polovice honoráru. O tom příměti rozhodováti scházejí skrze (§. 27.).

§. 18. K mimořádným přednáškám profesorů, kteří se vzdali honorarij, k přednáškám docentů soukromých a učitelů, kteří nejsou od státu placeni, zapínají se posluchači a docenti.

§ školních a vysvětlenech.

§. 19. Že chodí do přednášek a jak se chová, potvrdí se posluchačům řídicím v listěch obhájeních, jako platí se vřechem čas studií, a posluchačům mimořádným v učilích obhájeních, kterých se vydají se rok. Řídící posluchači mají právo dáti se z přednášek, jest stýká, zneužívá (zneužívá z prospěchu) a škodí se vysvětlenech, jak vypadá.

§. 20. Každý řídicí posluchač i když nepoděluje školku z prospěchu (§. 19.), může, když byl stýká jeden nebo několik přednášek na vysokých školách pro nezdravěním, škodí se vysvětlenech učitelů, kterým se mu potvrdí, že nezdravěním kolegium, jak se chová, a poděluje-li jeden nebo několik školku z prospěchu, jak ve studijních prospěch.

§. 21. Každý posluchač, který nezdravěním jako řídicí posluchač skupou hlavně přednášky své práce (§. 2.), může se poděluje přímou školku z přednášek hlavních, a připravuje se z důležitých přednášek pomenovaných. Tanta školku má se prokázat spolehlivost kandidátův k povolání hospodářského nebo lékařského, pokud se při ní také škodí, aby kandidát učil, jak umí obhájením nezdravěním učitelů v práci.

§. 22. Za přímou školku platí se taxa, kterou ministerium společně sřídicím vymění.

Na přímou školku dobře odbytou vydá se kandidátovi diplom.

§. 23. Nevypadne-li přímá školku dobře, dovoleno jest kandidátovi, škodí-li se ve škodě od obou profesorského vymění se.

Řídící by kandidát škodí školku potvrdí a se vřechem společně nepoděluje, jest k tomu upotřebí k návrhu kauce školitel povolání od ministerium.

§. 24. Ke přímým školkám učil ministerium kauce.

§ oboru učitelůch.

§. 25. Na vysokých školách pro nezdravěním vydají řídicí a mimořádní profesori, a kaucevorní i soukromí docenti.

Ka pomenování profesorském ustanoví se mohou adjunkti a asistenti.

§. 26. Řídící a mimořádní profesori jmenuje k návrhu ministrem Joha Voklanství, adjunkty k návrhu oboru profesorského ministerium.

§. 27. Docenti kaucevorní užívají ministerium, asistenty se dvě léta kolegium profesorské, má však škodí ministerium se potvrdí jich.

Pa dva léta může ministerium povoliti, aby škodí ještě škodí v škodě učil.

§. 28. Docenti soukromí mohou se přikvati k vyučování všem přednáškám, jimi se prospěch vysokých škol hospodářských může vyvíjí.

Čeho potvrdí k habilitaci docentů soukromých, ustanoví se společně sřídicím.

§. 29. Řídící profesori, jaká se ustanoví škodí, kolik jich pro hlavní přednášky bude potvrdí, jsou, co se škodí hodnosti a služby, se rovní postavení profesorském na polytechnickém ústavu ve Vídně, sřídicím do šesté třídy škodí a mají 2.500 zl. rok. Škola pověra systematickou platu a 400 zl. se byl. Systematickou plat vyvíjí se kandidát řídicím profesoru pa každých pěti letech, kterých jakáto škodí profesor škodí se vysokých školách pro

zemědělských nebo lékařských škol, ani na tyto vysoké školy přibit, na některých jiných vysokých školách, na něž stál náklad veš, ať byl do 28. roku této služby, a 300 al. rakouského šilera (vinskemilní přídavek).

Totéž právo k přibírání královských škol má také ten, kdo konal službu jakožto řádný profesor na některých vysokých školách, na něž nezapracuje náklad stát, když se na těchto školách nepočítá řádným profesorem vysokých škol od státních chovných mezí prohlášení od čestných těchto škol říše podaného zachování úplné reciprocity.

K časně služby, která se s ústavu vřizníkem nezpracuje, vezme se úřad jen tehda, když byla vřiznová prohlášení, le se nálež k postoupení do vřizního platu polítní.

§. 30. Mimořádní profesori náležejí do vešné vřizny dílní a vřizují se hodí ten platu nebo s platem v každém případě nezpracuje.

Profesori mimořádní, úřadni s platem, dostávají 300 al. na byt.

§. 31. Co se týče úřadni na první náležitosti vysokých škol pro zemědělské, má platnost zákon, daný dne 9. dubna 1870, (č. 47 zák. list.).

§. 32. V případech zvláštních mohou se některými profesorem povoliti také vřizní příjmy nělí asytemizovaní a jsi vřizdy.

§. 33. Adjunkti pastaveni jsou v vešné vřizny dílní a berou 1.200 al. platu a 200 al. na byt.

§. 34. Asistenti mají 600 al. platu a 100 al. na byt.

§. 35. Může-li příjmy budou nělí docentí honorovaní, ustanoví v jedné každé případnosti ministerium.

• P í z n í .

§. 36. Vysoké školy pro zemědělské pastaveny jsou pod ministerium arby, která kdykoli chce náležé důležitější opatření v přibírání jich úřadni, mohou se s to dle zákona, daného dne 2. dubna 1872, s ministerium vřizoviti.

§. 37. Říditi každou sekci, přibírá šora profesorského té sekce (šora sekční).

V této každého šora profesorského pastaven jest děkan každého roku a nělí volení, který má 300 al. přídavku funkčního.

§. 38. Říditi veškerých vysokých škol vřizeno jest na veškerý šora profesorský, v jehož čele jest rektor. Pokud jest na skutek vřizeno jmenem sekce hospodářské, ustřeba děkanáta nělí šora sekční, a vysoké školy říditi bude jediné šora profesorský a rektor.

§. 39. Rektora voliti má veškerý šora profesorský vřizy na rok a řídících profesori vysokých škol, a to, ať budou nělí sekce úřadni, střídaní a té neb s nělí sekce.

Volba má býti od ministerium potvrzena.

Rektor dostává 600 al. funkčního přídavku. Zná-li by ho nálež, má ho zastupovati předchůdce jeho v úřadu.

§. 40. Šora sekční skládá se s řídících a mimořádných profesori té sekce a se zastupov od ostatních docentů se nebo zřizování. Veškerý šora profesorský skládá se s šora šorů sekčních.

§. 41. Z toho, v jakém vřizova, se vřizy a disciplíny se týče, jest každé sekce, odpovídá šora sekční, a z toho, v jakém vřizova jsou veškeré vysoké školy, odpovídá šora profesorský.

Práva a povinnosti rektorů, velkovévodů oborů profesorského a školských ustanovení budou zvláštní instrukcí sděleny, kterou vydá ministerium.

o českých kancelářských a služebných.

§. 42. Osoby kancelářské a služebné, kteří jich budou měli vysoké školy potřeby, náleží ministerium.

Chlumcecko n. p.

20.

Nářízení, vydané od ministra záležitostí duchovních a vyučování dne 26. února 1873,

kterými oznámí ministeriální, vydané 3. dubna 1873, (č. 10 sč. Hřák.) o školních učitelích na školách obecných a měšťanských, s některými ustanoveními nabývají platnosti v království Bavorském a Vladimírském a ve velkovévodství Krakovském.

Má platnost v království Bavorském a Vladimírském a ve velkovévodství Krakovském.

Pro vyloučení c. k. katolické školy tedy nemohé vidí se mi, nářízení ministeriální, vydané dne 3. dubna 1873, (č. 39 sč. Hřák.) o školních učitelích na školách obecných a měšťanských a přídatky a ustanovení nále působením vztáhnouti na království Bavorském a Vladimírském i k velkovévodství Krakovskému, aby v nich nabýlo moci 1. máje 1873:

- I. Za státností konají školních ustanovení se také Lvov a Krakov (§. 2.).
- II. Zkoušky obléhají se budou dvakrát do roka, totiž v měsících máji a února (§. 3.).
- III. Skupiny předmětů, z nichž zkoušeni budou učitelové na školách měšťanských (§. 5.), státní budou takto:

1. Předměty jazykové a dějepisné, a to buď:

- a) německý jazyk, zeměpis, dějepis, a pro doplnění jazyk polský nebo rusínský, nebo
- b) jazyk polský, zeměpis, dějepis, a pro doplnění jazyk německý nebo rusínský, nebo
- c) rusínský jazyk, zeměpis a dějepis, a pro doplnění jazyk německý nebo polský.

2. Předměty přírodovědecké, totiž: přírodopis, slooupý (fyzika a chemie) a k tomu pro doplnění: matematika neb nauka o hospodářství.

3. Předměty matematické a technické, totiž: matematika, kreslení a k tomu pro doplnění: slooupý nebo nauka o hospodářství.

IV. Aby kdo mohl býti ke zkoušce připuštěn, potřeby, by prokázal, že nejméně tři léta na některé škole praktickou službu konal (§. 7. lit. c).

V. V příloze jazyka, když jest pouze předmětem doplněvacím zkoušky pro školy měšťanské, vyhledává se (§. 11.), aby kandidát:

býl znalý mluvenice, aby znal nejobyčejnější formy a způsobu promluvy a básnického vyobrazení a z čteního čítal nejobyčejnější plody novější literatury, aby se uměl obrátit dočet i písemně vyjadřovati, byl sebau jist v přednáškách, uměl lépe dispozovati jednoduché listy ke pracem a vpravitovati též k básnám, ce se tjíže řeči i věd.

VI. Až na další nařízení pravím budou kandidáti škol obecných platiti taxu 2 sl. rak. židů a kandidáti škol národních 6 sl. (§. 22.).

VII. Láhky v §§. 21. a 22. nařízení orobu položeného produkuje se až do 1. září 1873, dokládaje, že kandidáti učitelství, kteří nabudou vysvědčení způsobilosti, nekomunikují se škole služby praktické, budou moci definitivně affizí býti teprv, když tříletou službu v ní dokonají.

Stremayr m. p.

30.

Vyhlašení, vydané od ministerium financí dne 20. února 1873,

v příčině upravení služby celní na ústacích dráhy telezné v Buchau a ve Sv. Markétě, též služby a jiných poměh celnic rakouských v těchto místech.

Aby k vykonání příše smlouva státní, učiněná mezi Rakousko-uherskem, Bavorsy a Švýcarsy dne 27. srpna 1870, (§. 13 sčk. řísk. na r. 1871) a vztavem teleznice a Lindavy na Bergene do Sv. Markéty, též a Feldkirche do Buchau, učiněna jest mezi c. a k. vládnou a soubou jednoty švýcarské na příčinou upravení služby celní na ústacích dráhy telezné v Buchau a ve Sv. Markétě též služby a jiných poměh c. k. celnic rakouských tamtéž dne 2. srpna 1872 v Berně nápoloborní úmluva, ratifikovaná od rady jednoty švýcarské dne 19. září a jednou c. a k. vlády od c. a k. říského ministerium náležitostí zahraničních dne 20. listopadu 1872, která se po vyměnění ratifikací, jela se stala ve Vídni dne 21. listopadu 1873, v královstvih a zemích v náš říské zastupených ústa vřbec se vyhláše.

Prešls m. p.

Ú m l u v a,

učiněná na příčinou ve skutek uvedení člásků 18. a násl. smlouvy státní, uzavřené mezi Rakousko-uherskem, Bavorsy a jednotou švýcarskou dne 27. srpna 1870, a vztavem teleznice a Lindavy na Bergene do Sv. Markéty a z Feldkirche do Buchau.

Jakož dne 20. června a 1. července 1871 stalo se v Buchau ujednání o místnosti upravených celnic v Buchau a Sv. Markétě, uzavřeli jsou se upř. vřbení příslušných státní, totiž pro Rakousko:

p. c. k. vřbní rada finanční P. Eberlé,

a pro Švýcarsy:

plní: rada jednoty Naeff a rada národní Zündl

o nápoloborní ustanovení v příčině služby celní na ústacích dráhy telezné v Buchau a ve Sv. Markétě:

Čl. 1. Na celnic rakouské a švýcarské, postavené na ústacích telezné dráhy ve Sv. Markétě a Buchau švýcarského kantonu Svatohavetského, díly budou býti v orobem každého státní a příhodným nápisem.

Čl. 3. Místnosti ke skladě celní usazené buď přímocně a vyhledání podlé zákon kantonálních dne 20. června a 1. července 1871 v Baslu národních a po uzavření a obopojení správy celními jednotami správy spojenců švicarských újevných.

Čl. 3. Rakouské celnice, postavení na hranicích dráhy železných ve Sv. Marktu a v Baslu, oběti úplnou dopravou mezi hranicemi celnicí třídy I., a budou zmontovány, uloženy zkráceně hranicemi celnicí (fixní operativní).

Tyto celnice budou dopravovat zboží nákladní, věci po psaní posílání a věci porostní dle zákona v Rakousku platného majících, uloženy s tím vzhledem polehčení ziskem parcelárně.

Čl. 4. Při celnicích dopravování zboží buď k tomu, aby zboží přešlo z rukou jedné správy celní přímo do rukou správy druhé.

Zboží mají v příčině dle nejprve shledání úředníci toho státu, a shledá se vyrazit, a potom úředníci státu, do kterého se převezí, a všichni mají tato shledání, aby se žádní shledání, předchozí úředníci obou států, pokud možno, zároveň nebo hned po sobě.

Získáním shledání celnic dovoleno jest, býti přítomni, když druhá celnice zboží dopravuje a když se zboží pakuje do odjíždějících vozů dráhy železných.

Nepřekážá-li se zboží, odjízdem celní úředníci jednoho státu takto a přítomností úředníků celnic státu druhého, kteří nepředně přišli svou úřední.

Čl. 5. Každý z obou států soudova žních zavazuje se, že posílá jistotu, která mu za vyřízení zboží průvazky a vstupu zboží, nebo za úplné vyřízení národních zboží nezvyklého byla dána, a že promíne nebo vrátí zpět částky, jak dle zákona s tím vydaných v příčině zboží vyřazeného národní, nebo když se potřebovalo od dovolení dána státu druhého vyřazeným zboží, že bylo zboží k tomuto účelu dovoleno a opouštěno.

Tato potvrzení mají účinnost úplnou krátkým dnem, považujeme je za obopojení písemností úředních.

Čl. 6. Obopojení úřední buď sáhl úplnou krátkým dnem, když by shledali, že se něco stalo na újevně obopojení uložení celnicích nebo že byla porušena záporů, zboží nějaké dovolení, vydání nebo vstupu zboží, nebo že se jest nějaké takové shledání, a přišli se všichni a to, aby se přikázalo vzhledem podomácnosti při vozech zboží dle podáního na železných nádražích a po části železnice od těchto nádraží k hranicím rakousko-újevných celnicí. Též aby se všichni přikázalo vzhledem příměsí proti celnicím předpánem druhého státu, nebo bylo-li takové přeláhal již spácháno, aby se převezlo se zboží.

Všechni úředníci obou států, též orgány obopojení správy celní nad tím postavení a vzhledem úředníci k tomu kromě delegování mají právo, nakládat v rejstříky celní a v přílohy rejstříků, pokud se k obopojení oběma vztahují a brání z nich přepisy nebo výpis.

Čl. 7. Rakouské shledání celní na nádražích v Sv. Marktu a v Baslu mají právo, zavést pro přestupování rakouských předpísl celnicích, ježto byla vykonána na nádraží nebo na hranicích železnice od nádraží až k rakouským hranicím celnicím, řízení shledávkové řízení trestní nebo spustit od shledávkové řízení trestního, když se zboží sama z rakouských shledávkových nákladních trestních ustanovení.

Tito úředníci mají právo, zboží a věci, ježto s přestupování rakouských předpísl celnicích shledali, aby se mohly uloženy na dle a na pokutu na majetku, zabaviti a přeláhat újevně rakouskému je odváděti.

Rakouským úřadům přislání, přestoupení rakouských předpisů celnic, jakož by se kdo dopustil na nádracích ve Sv. Markétě a v Buchsu nebo na číselní lokalizaci, kteří a těchto nádracích vede k rakousko-vojenskýmu hranicím, vyšetřování a dle rakouského zákona trestního a přistupních důchodních rozsudků a sích vyšetřiti, a takéž jim přislání, vše nahradit se náhradou nebo propadlím prohlášením.

Čl. 8. Úřadové vojenské propůjčují úřadovní celnic rakouských ve Sv. Markétě a v Buchsu těm ochrany a těm pomoci, jako úřadovní vlastních celnic.

Tito úřadové budou k polidním úřadům rakouských pro přestoupení rakouských předpisů celnic nebo zpravědi a příčiny dověření, vyšetřeni nebo restriční rození zbrojí v Rakousko-uhersku vyřizují:

1. osídky a zmlou vyřizují,
2. úřadní obložení představiteli a s tom, co se dělá, úřadovním potvrzení vydávají a
3. obložení obložení a náklady úřadů rakouských dodávají.

Když přijde o ochrany policejní, takéž vojenské úřadovní celnic k polidním úřadům rakouských křížním hranic jednoty vojenské pod jejich rozkazem postavěny, aby mohli náležitě službu, což tím rozkaz rakouské správy celnic nějaké výlohy.

Čl. 9. Co se týče svazku poddanického, demorabického a služebního úřadů a úřadů v rakouských celnic v Sv. Markétě a v Buchsu ustanovených, uznávají se v něm po čas nářkování se a konání služby v zemi jednoty vojenské náleho; má nástanou, pokud se dotýče disciplíny, služeb a předání služebních, t. j. takových trestných činů a zprávnosti, jež se k vykonávání jich úřadu neb služby vztahují, podléhá jedině úřadům a náleho úřadů Rakouského a budou v takových případech k polidním těchto úřadů dle zmlouvy státní mezi oběma státy úředně vyřizati.

Ani úřadovní a úřadní zmlouvy má přislání jejich, kteří jsou a mají v demorabickém svazku státním, nemohou ve Švýcarsku k vojenské službě nebo k úřadovní v jakékoliv službě zbrojí potěbnosti býti.

Když se stáhnou, uprávněni jsou dle se svých věcí, jakož i v které uniformy a zbroje k jich potřebě ustanovené, a nemohou přidržením býti ani k placení daní a jiných neb výlohy ani k placení přímých dávek obecních, ke službě při soudních porotcích, úřadech obecních atd., a však jsou povinni, placiti daně na jejich nemovitém majetku náležející, též da, daně a potraty atd. jako každý přistělník kantonu Sv. Havelského.

Pokud mohou společně úřadní obecních úřadů vojenských, o to stane se úřadů a úřadů obecních, jež se týče.

Čl. 10. Úřadovní a úřadní rakouských celnic v Sv. Markétě a v Buchsu mají zachovávat zákony trestní a náleho policejní jednoty vojenské a kantonu Sv. Havelského, v kteréž přislání postavení jsou pod soudní mocí úřadů vojenských.

Dal-li by některý úřad vojenský úřadů neb úřadů nějakého v rakouských celnic v Sv. Markétě a Buchsu ustanoveného pro nějaký předmět neb službu náleho, má o tom hned dle věcí rakouského úřadu hranicím přímě nad tento úřadůkem postavěny.

Čl. 11. Dohledání (stráž hranic) rakouským celnicím na nádracích ve Sv. Markétě a Buchsu přislání mají nositi předepisovanou uniformu krom zvláštních případností jen ve službě na celnicích a když provádějí risky dráhy železniční.

Ozbrojením úřadní se má toliko ke křížním zbrojí a kas dle celnic a k provi-
zám státi.

Představení rakouských vojáků a strážů šlechtě mají právo, nositi při dehlžení k nim v Sv. Markétě a v Buchau předepsanou uniformu a zbraň po kuku.

Čl. 12. Po třech letech může se k polidání té ochrany uklouzující se vltky před-
senziti revize této úmlavy.

Čl. 13. Vidím obopolejně ustanoveno jest, aby ustanovení výše polidání schválily.

Stalo se v Berně, dne 2. srpna 1872.

(sig.) **Eberle,**
a. k. velitel vojsk šlechtě

(sig.) **Lasch,**
velitel jednotek.

(sig.) **Zündl,**
velitel jednotek.

31.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 2. března 1873,

s tím, že obec Stripfngstá přidává se k obvodu okresního soudu Marzelského v Dolních
Rakousích.

Podle §. 2. ústava, daného dne 11. června 1868, (č. 89 zák. sbír.), vylučuje se
obec Stripfng z obvodu okresního soudu Marzelského a přidává se k obvodu okresního
soudu Ebenického.

Toto nářízení rejde ve skutek dne 15. dubna 1873.

Glasner m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XI. — Vydána a rozehlána dne 12. března 1873.

32.

Zákon, daný dne 19. února 1873,

o tom, komu přiléhají pozemky starými pro upravení vody nabýti.

Se platností v celém území Rakouska pod Euzi a ve vojvodství Borne- a Dolnorakouském.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vidí se Mi zněti takto:

§. 1.

Pozemky starými pro upravení vody v území těchto starob nabýti případem v Rakousku pod Euzi a ve Slovensku podle tohoto zákona těm, kteří upravují náklady na ty staroby; jestliže by však podnikatele neměli těchto pozemků pro lepší zvláštější nebo upravení těchto již napotřebí, bude právo, postoupiti jež na poříditel současně soustředím, když tomu se ně nahradí.

§. 2.

K upravení Dunaje v Vídeň, od Nascherla až do Filimunda, tento zákon se nevztahuje, a zachová se v platnosti zákon, daný dne 8. února 1869, (S. 20 zák. říš.).

§. 3.

Ministrům celky, práv, vnitřních vztahů a obchodu uloženo jest, aby tento zákon se skutek vrodil.

Ve Vídeň, dne 19. února 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Chlumecský m. p.

Glaser m. p.

Banhaus m. p.

33.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu dne 9. března 1873,

ještě se týče úřadů ředitelství poštovního pro Vídeň a okolí.

Dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datem 8. března 1873, vylučuje se okrsek městské pošty Vídeňské, k němuž kromě úřadů poštovních ve vnitřním městě, v okruzích před-městských a na nádražích Vídeňských, náleží pošty v Altonsdorfu, Döllnau, Durabachu, Floridsdorfu, Gersthofě, Grinzingu, Hakiuku, Heiligenstadtě, Hernales, Hezersdorfu, Hirsingu, Inzersdorfu na Vídeňském vrchu, ve Vesce Kalenberské, v Laině, Meidlingu, Neudorfu, Pöchlendorfu, v Horním at. VBě, v Šenfeldenuch, Simeringu, Simseringu, Mělnicku a do-dávce okresy těchto pošt, a úředního sboru poštovního ředitelství pro Rakousy pod Kuli, a užívá se pro tento okrsek poštovní ředitelství se sídlem úředním ve Vídni, kteréž se bude jmenovati: „C. k. poštovní ředitelství pro Vídeň a okolí“, a pod nímž budou postaveny také poštovní ústřednice, jejich představení mají své sídlo úřední ve Vídni.

Poštovní ředitelství pro Vídeň a okolí vzešlo ve skutek dne 13. března 1873.

Poštovní ředitelství pro Rakousy pod Kuli (něj na okrsek městské pošty Vídeňské) bude mítí své sídlo ustanovení své sídlo úřední též ve Vídni.

Kauhaus a. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XII. — Vydána a rozestána dne 29. března 1873.

34.

List povolení, daný dne 7. ledna 1873,

ke stavbě železnice lokomotivní z Althausu do Schörfeldu.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,

Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chrabátský, Slavenský, Ha-
lílský, Vladimírský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovéjvoda Krakovský,
vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský, Bukovinský,
Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí
hrabě Habšburský a Tyrolský atd. atd.

Jakž přikypěl a koncesionální banka komerční a veřejná spolodal se sta-
viteckým rodem srobnedým pánem Schwarzem lidla se konced ke stavbě a užívání
železnice lokomotivní z Althausu do Schörfeldu, tedy sít se Ním, vradžie obecnou sličed-
nost této stavby, jmenovným lastitelům tato koncedi die zákon a povolování železnice,
dnešho 14. srpá 1864, (Z. 238 řá. říš.), učěho takto:

§. 1. Propřijetjeme koncesionálním práva ke stavbě a užívání železnice lokomotivní z
Althausu do Schörfeldu, kteří se připaji k železnici císařovy Althaus?

§. 2. Tato železnice budě stavěna, a se jely se tje, učěna die podrobných ná-
vrhů od ministerium obchođu schválitjých.

Zvlášti zachová se jest při stavbě také die toho, čeho lidla bude ministerium ob-
chođu a die obročjých mřízení stavitelských a policejních.

Zašly v návrhách starby učiniti se mohou jediné se schválením správy státní, pokud jich podle výsledků technické revize a technického ohledání trasy dle §. 3. zákona o povolování železnic předevzatého pro dobré obecného užití a k posílení státnosti železnic, též pro vyřázení toho, co zákonem ustanoveno, potřeby.

Vidělo-li by se při stavbě buď z příslušného uspořádání nebo z příslušné provozní jedy toho potřeby, nebo vidělo-li by se z týžád přílu přičiněna, aby se v trasě dráhy nebo v místech podstatných nebo zvláštních, ale tak, aby se ve směru železnic v §. 1. ustanovením těchto nemělo a naproti trase schválené vůbec poměry veduvatelnosti a směru podstatně změnilo, tedy potřeby k takové změně schválení správy státní.

Spodní stavba velkové železnice státní se málo jen na jednu kolej, výjimečně moct přes potok Andrišský a Andrišského a most přes potok Fran blíž Sr. Florian, kterýchžto mostů přile mají se hned přivedat náh dráhy koleje až nad nejvyšší výška vody založiti.

Správa státní má právo, nakládat se to, aby spodní stavba pro druhou kolej se učila, a aby se tato kolej na úsek ústřední železnice, kde se toho bude viděti potřeby, položila, kdyžby hrubý roční útlak ve dvou letech po sobě jízdních činil více než 150.000 sl. ve státně se má.

Maaty vůbec a včelké jiné znamenité předměty a stavky učilé mají se dohoditě vyřaditi ze želez a z kamene.

Koncesionáři zavazují se, že se učiní se správním železnic, kterých se jejich železnice bude dotýkat, a učiní nádrží již nábojných nebo povolených, též a to, jak se má učiniti stavba při přejíždění a jedné železnice na druhou, jako i a učiní spodní stavby ke druhé koleji na trati, od profku 130—140 s hní dráhy cizlovoy Aliběty a Nového Trna do Broumra společnosti, a která učiní se učil ústředí a dráhou cizlovoy Aliběty.

Nikde se rozřívání staveb, jich bude se učil nádrží potřeby, naproti koncesionáři.

Účiny, jako se a to učil, předloženy bude správy státní ku schválení.

Správa státní učtuje se právo, učtalo-li by se ukázalo a to, ustanoviti výminky, a kterými se bude moct obaptat vozí železnic sousedních železnic učiní a a kterými bude moct železnice horat a přikypelat do nich výřadit.

§. 3. Koncesionáři jsou první, stavba povolání železnic v úsech nádrží, od dvoctého dne počítaje, učil, v dalších dvou letech dokoniti a po dostavení dráhy počti veřejně jediti.

§. 4. Koncesionáři propůjkuje se, aby povoláním železnic vyřadit mohli, přes vyřadění dle zákona o tom vyřadění.

Tímž právo bude se moct koncesionáři také propůjčiti v příslušné železnice křídlicích, která by se Euklisterina národa přikypelání vyřadit, kdyžby správa státní učtala, že budou obecní učtala.

Koncesionáři jsou první, penzenky se nejříve odkupit, a pokud to se nich učil, učil, aby se hned v kubicích odspaly a penzenky ku potřeby dráhy odkoupení vyřadit.

§. 5. Koncesionáři mají se při stavbě železnic povolených a při provozování jedy po nich správním tímto listem povolání, též zákony a ustanovení v té příslušné vyřadit (zejména

zákonem o poselství lezezních, datým dne 14. září 1854. (§. 238 zák. říšsk.) a zákonem provozovním želez. vyl. dne 16. listopadu 1851. (§. 1 zák. říšsk. ze rok 1852), jakž i zákony a nařízení, ježto budou vydány.

§. 6. Co se týče pošt, mají na poselství lezezních platnost má tyto ustanovení:

1. Koncesionáři jsou povinni, dopravními ústava pošta i ústava poštovní podlé §. 88. zák. provozovním želez.

Společnost poštovní má právo, uložiti k dopravnímu poštovní všech vlaků karcjanských, rychlých, poštovních, osobních a smíšených, kterých má plánu želez želez.

Na stanicích rychlých a karcjanských vlaků nemůže se poslati náklad.

Železniční plány stanic, kterých se uložiti k dopravnímu poštovní, ustanoví se a povolují ministerium obchodu, kterémuž ministerium se má také řídy 14 dní dříve oznámiti, železky se v plánu želez měla státi nějaké změny.

2. Koncesionáři jsou povinni, vozy obyčejné a smíšené, ježto jsou k dopravnímu poštovní potřebné, svým nákladem uložiti a v dobrém způsobu chováti, čímž se také rozumí železniční vozů zrcu a manáží jich.

Vyjímajíc vlaky rychlé a karcjanské, mají koncesionáři při každém vlaku, v příčině kterých pošta toho potřebuje, podlé vůle poštovní ústava uložiti a dopravní jeden vůz s osmi kolicemi nebo dva vozy s čtyřmi kolicemi, ježto mají býti usloženy tak, jak toho pošta potřebuje.

Nastane-li by dle vůle poštovní toho potřebuje, aby se při některém vlaku kromě vozů s osmi kolicemi nebo dvou vozů s čtyřmi kolicemi uložily jiné vozy ku potřebám poštovním, nahradí pošta koncesionáři za každý takový vůz s čtyřmi kolicemi a za každou vůz ve službě poštovní jeden stáří rak. želez.

Nelíbalo-li by pošta při některém vlaku zvláštního vozu, jmenovitě při stanicích rychlých a karcjanských, má se při něm k dopravnímu uložiti po poštovní potřebách ústava upatřiti část vozu lezezního plánu lezezních usložení, dlepl ustanoví a nejzjednodušuje kupě obchodní. Pakli by se v takové části vozu některé věci kaly nebo pytle a podobné nemohly uložiti, má správa lezezních o to péli máti, aby náklad želez ve vlaku bezpečně býti uloženy.

Obyčejné osvětlení vozů, kterých se k poštovní službě uložiti, upatřiti mají koncesionáři tým způsobem jako osvětlení vozů osobních; náklad na kromě obyčejného osvětlení vozů usložiti a na bezpečí usložiti pošta.

3. Správa poštovní má právo, dle pošta na všech stanicích zříti úřady poselství

Úředníci poštovní, konduktáři a služebníci, jakž i úředníci poštovní, k příkázání nebo k usložení se službě poštovní vystupí, kteří se mají osvědčiti řádně poštovního legitimací, dopravují se zdarma.

Společnost poštovní ustanovuje se mimo to právo, když její úředníci některého vlaku neprocházejí, pošta listovní správu lezezních od společnosti ustanovené k dopravě ústava úřady její odváděti.

4. K vykonávání služby poštovní na stanicích má se dle příkázání svěřence s komorou na rekvizita ve stavění dráhy lezezních, a bylo-li by poměry k této potřebě ještě nějaké jiné náležitosti potřebné, uložiti se o nákladu za to, který se má ve způsobě nějakého díla, zvláštní úmluva.

Tyto náležitosti ověřit musí, státní, soudní a výškové, sídeli na správu poštovní.

3. Na náležitých, kde nejsou zřízeny pošty, mají koncesionáři k pořízení správy poštovní odváděti a přijímáti věci po poště posílaných mezi vesky a orgány poštovními, jakž i dožadovati bezplatně odvozů jich, až se zřídí orgány poštovní odvozující, dle ustanovení strany společné k tomu zřízení dráhy železná, nežli obdrželi odstavu od správy poštovní ustanovenou.

Ta, kdo dle ustanovení správy poštovní státní poštovní toho vyhledává, mají koncesionáři svých zřízeních poště poskytnouti, aby pomohli nakládati a skládati věci po poště posílané na odstavu této příčí přiměřenou.

Korespondence, která má přednost nebo správu ráda železnice a příslušné úpravě dráhy a orgány pod nimi postavené, nach kteréž vedou tyto orgány mezi sebou, mohou se po příslušných částech železnice strany zřízené její dopravovati.

§. 7. Koncesionáři jsou povinni, telegrafy, jejichž bude k provozování jiných nebo k signálnímu potřebné, svým nákladem dle ustanovení nach prostřednictvím státní telegrafy zřídit, všim opatrnosti a v dobrém způsobu zhotoviti.

Správa státní účastňuje si práce, zřízení telegrafy pro jiných zřízeních také ke korespondenci státní a soukromé.

Správa státní bude mítě toho vědi, dráhy telegrafy státní na oparích telegrafy pro jiných úpravě nach namontované telegrafy se společnějším provozem zdarma a bez nákladů strany zřídit.

K telegrafům svým státním mají koncesionáři strany zřízené dráhy železná dle zdarma spolupůsobiti a v dobrém způsobu je zhotoviti.

Koncesionáři jsou mimo to povinni, na svých traťkách materiálu a rekvisit telegrafy státní dle stran telegrafy v příslušném transportu vojenských platěch dopravovati a na svých nákladních odstavcích zřídit a zhotoviti.

O vlekách věci věci dožadovat mají koncesionáři a telegrafy státní v průřezu železnice dle ustanovení státní.

§. 8. Nejvyšší jízdné a nákladní a úmrtí občanů se vyměřuje:

Co se týče posazujících, za osobu a rukoušku máti:

„ I. třída mužů	30 kr. rak. čista,
„ II. „ „	27 „ „ „
„ III. „ „	18 „ „ „
ve IV. „ (rovy k státní)	12 „ „ „

Při rychlostech, které se mají zřídit nejvyšší a mužů tříd I. a II., máti se tato jízdné o 20 procent zvýšiti, když se nepojede nákladně, než v průřezu jízdy rychlostky na svých železních rukouškách.

Nejvyšší nákladní za zboží při obyčejné rychlosti železnice máti se odstaviti odstaviti a za máti 60 nejvyšší rukouškové čista.

Výjimka mají za nejmenované věci, když se jich nelze platit vln, platnost tyto věci tarifové:

A. Ze vlny a vln	B. Ze vlny k plátnu a ze vlny čisté	C. Ze vlny přímé, vlny, kůže, čistého vlny, lín, vlny, časy, lín, lín, lín, vlny, lín, vlny, a vlny
Krajů, rok dle ní.		
2 1/2	2 1/2	2

Ze expedice vybírání se bude za každé zboží dva krajany z obsahu celého, v čem vpadem jest plat za nakládku a skladištní v obecní zastávkách. Obstaratelé by si nakládku a skladištní odvolávali sám, platit bude za expedici toliko 1-2 kr. z obsahu celého.

Co se týče skladištního za jiné věci, ustanovení skladištního a jiných ustanovení jindy se týkajících, zachová se jest tak, aby ceny a ustanovení v té příloze byly vlny a skladištní vlny na řešení ministerstva Aliběty.

Koncesionáři jsou povinni, zavést v obchodu nakládku také za vše řešení ministerstva a klasifikaci zboží, které se užívá za a. k. prv. řešení vln. Aliběty.

Koncesionářům ustanovuje se, by jinde a nakládku v mezech vlny vyplněných sami ustanovovali.

Při tom není se vlny dle ní sice přednost před jinými. Pokudli-li by se tedy ustanovení měštní neb vlny nakládku pod jinými výjimkami vlny nakládku, nebo doplně-li by se na nějaké jiné výhody, tedy buďto podobně tolik vlny nakládku a doplně buď též výhody vlny nakládku nakládku a vlny vlny, kteří nejsou v týto výjimky.

Každá tarifa speciální buďto obecní vyhlášena.

Zákonnodávci ustanovuje se vlny, že vlny buďto chráně tarifa jinde a skladištního upravili, kterýmto upravou se koncesionáři upravovali mají.

Když by dle ní vlny posledních dvou let dle ní vlny neb jest procent kapitálu nakládku, vlny oprávně vlny nakládku, aby se jinde i nakládku v vlny jinde poplatky o deset procent vlny.

Pa dle ní letů k provozování jindy bude vlny vlny, vlny vlny tarifové vlny položek přiměřeně po vlny koncesionáři nebo jejich přívrhů ustanovili.

§. 9. Povazuje se, aby jinde a nakládku vyhodňoval a vybíral se ve vlny vlny vlny, a to tak, že vlny plat podlé kare vlny jinde má se také přijímá v dle vlny.

Tažto plata vlny se má za dle vlny do vlny vlny, její ustanoví ministerium obchodu.

§. 10. Vlny buďto doprovozuje se levnější ceny podlé vlny, jeliko se v té příloze a a strany vlny vlny procentových stalo mezi vlny ministerium vlny a vlny

ředčelním ležením uveřejněna dne 18. června 1868^{*)}), která ukládá dle toho bude doplňující část tohoto listu povolena.

Učinili-li by se však se všemi leženími rakouskými nebo s většinou jich úmluva o dopravní vjezd, která by byla správně státní prospěšnější, než taková úmluva platící také v příslušných leženích nyní používaná.

Tato ustanovení vztahují se také k obecní zasedání obcí části říše, k zemským státním Tyrolským, a to zejména, když konají cestu na účet svého, ale i cestu ve službě na svůj účet ke vyřízení ve službě a ke zhranění kontrolnímu, též k vojenskému sboru strážnímu a k zasedání státních ve Vídni, k z. k. štatutu a ke státní finanční i státní bezpečnosti vojensky službě.

Koncesionáři uzavírají se, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností rakouských ležení o zjednaní a poskytnutí chování více vypravěčů k transportům vojenským a o pomoc obopojnou zapůjčování vozů a strojů, když se vezí mnoho vojáků, též k organizacím ustanovením a k předpisům o službě pro oddělení ležení polních^{**)}), jakž i k úmluvě dohodové, učiněné v příslušných dopravních zemských a pruských, na účet svého vojenského ležení na leženích dohodových, která úmluva vstoupila ve skutek dne 1. června 1871^{***)}).

Také uzavírají se koncesionáři, že přistoupí k úmluvě, učiněné od společností drah ležení v příslušných obopojné pomoci osobami při státních transportech vojáků a k předpisům o dopravní vojáků po leženích.

Koncesionáři uzavírají se, že v příslušných službách vykonávají podpora vojáků, včelní vojáků námořních a úmluvy zemské budou se řídit tím, co ustanoveno v §. 28. zákona o poštovních trasech z r. 1870^{†)} a v úmluvě, dané dne 18. srpna 1873, (č. 60 zák. říše.).

§. 11. Úředníci, úředníci a služebníci státní, kteří a služebníci úřadu, jenž ke správě ležení a k provozování jízd po nich přiblíží, nebo pro zachování prospěchu státního dle koncese svých a příslušných dohodových po těchto leženích jsou a rovněž tohoto úřadu předloží, budou i s všemi, kteří vezou a odcházejí na cestu, odpraveni.

§. 12. Správa státní má právo, nastala-li by neobyčejná dráha své potřeby v číselní Rakouské, může přidat se až na potřeby cizí vojenské.

§. 13. Koncesionářům poskytuje se také právo, společností státních služeb, a pro veřejnou potřebu, jakž bude potřeba, vydati akcie a prioritní obligace domácké nebo se jich vydávající, kteří se mohou na burzách rakouských prodávati v úředně ustanovení.

Suma obligací prioritních veřejná nemá dle více než té poloviny kapitálu společnosti.

Vydávají se obligace prioritní v cizí valutě, potřební, aby se sama vyměnila také v říši rakouské.

Obligace prioritní mají se dříve splátni nežli akcie.

*) Číslo II, čísle 97 úřední zasedání vlády ustanoveno pro z. k. země se rok 1868.

**) Příloha k č. 148, v čísle 12 úředních zasedání vlády ustanoveno pro z. k. země se r. 1870.

***) Číslo II, úředních zasedání vlády ustanoveno pro z. k. země se r. 1871, č. 19.

†) Č. 181 úřední vlády.

Společnost vyjde z práva a závazky koncesionářů; statuta společnosti mají naprosto selskou správu státní.

§. 14. Koncesionáři mají právo, ustanovit jednatele z osobních akcionářů i cizích, a řídit, kteří předpíší o tom výnosy, rozdíla k dopravením osob k nákladu po vodě i po zemi.

§. 15. Správa státní má právo, ujednat si jistotu, že jest ložnice ve všech svých částech náležitě a důkladně vyšetřena a jista po ní takové důkladné vyšetření, a nejdříve, aby rady v této příčině se uzavřely, a byly-li by to jisté, aby se odvolávaly.

Správa státní má mimo to právo, nakládati orgánem od sebe vybraným v hospodářské podnikatelské.

Komisař od správy státní příslušný má také právo, býti přítomen při uzavření výkazu správného a při generálních shromážděních, kdykoli by se mu státní příkazy, a ostatní opatření a rozhodnutí, která by dobráma státní byla se týkala.

Za tato příkazy k podnikatelské ložnici povinni jsou koncesionáři dávati pokladu státnímu náhradu úhrnkovou a procenti a tím spojenými se zavazující, kterou správa státní ustanoví.

§. 16. Koncese a ochrana proti zřízení nových ložnic v §. 9. lit. b) náhona a parabolní ložnice vyřazenou má máti platnost desetiletá let, ode dne počátku jízdy po celé parabolní ložnici, a pomine, když tato lhůta dojde.

Koncese pomine také, když ve lhůtě v §. 3. vyměřené stárka se nedokoná a nepohne se po dráze jízdy, a vyřazení a této lhůty nebude se mocti dle §. 11. lit. b) náhona a parabolní ložnice a jmenovitě krizemi politickými neb finančními ostatní.

§. 17. Správa státní obstaruje si právo, po třicet letěch, ode dne počátku jízdy po celé parabolní ložnici každé obzvláště odkoupiti tuto koncesi a patřičně porobenou ložnicí za náhradu v hotovosti, kterou dá koncesionáři.

Aby se cena odkupu měla ustanoviti, vypočítá se, kolik činí čistý užitek roční, její dráha vydává po sedm let před skutečným odkoupením, a toho množství se čistý užitek dvou let, když byl užitek nejmenší, a potom se vypočte, znače-li čistého užtku v průměru dráha podnikatelské měla v ostatních pěti letech.

Nejdříve-li by vyhledaný průměrný čistý užitek obsahoval 2-2 procenta nominálního kapitálu nákladního na ložnici skutečně vynaloženého a náležitě prokázaného, tedy se tato nejmenší suma za roční důchod ustanoví.

Dvojnásobek této čistého užtku dle těchto pravidel vyhledaného jest cenou odkupu.

Nominální kapitál nákladní, co do čísla, má býti od správy státní schválen; k němu následují:

a) Náklady na přípravu práce a na náležitý nároky;

b) náklady na stárku a první náklady jízdy (t. j. až do konce prvního roku provozování od počátku jízdy po celé parabolní dráze), též náklady na výkazy, které se a příslušný vyšetření parabolní ložnice a zavedení jízdy po ní kromě sumy pod lit. a) dočtené nezbytně nutně uzavřeli musí;

- c) přípočetná dráha a kapitál, mezi starbou ať do počtu jedy po osm povolené dráze dle postupu starby a sufficientní jedy zaplacených, po určité částce útlaku a části letovní, po nichž se již dříve počala jízda, a po určité úročí, která došla a počala, jichž nebylo ihned uloženo;
- d) náklady na opravu/pořadí, potažiti povolení ad správu státní přírodní stráž, upravená kusem při státní hotovosti počtu při vyřazení akcí a prioritních obligací.

Výkazní-li by se po prvním roce provozování uložení jedu nové starby such rozmělu-li by se uložení provozování, bude se mezi náklady na to uložení ke kapitálu zkládacím připočítati, když správa k tomu nejsem státním such k tomu, aby se uložení provozování rozmělu, přivoli a náklady se náklady přehledu.

§. 18. Koncesionáři jsou kromě toho povinni, ležeti tato povolení, ať bude dokončena, když by se správu státní řízení, že jest toho počtu nebo že by to bylo přehledu, k jízde podléhati jízdu podnikatelské na náhradu od něho danou postupují.

Jedí a jak velké náhradu se má dáti, a to ucelí se obě strany ucelí.

Nestalo-li by se a to denary, má se se dáti na náhradu kapitál na hotovosti, který se vynášti dle pravidel vyše v §. 17. v příčině odstupování letovních akce správu státní ustanovených.

Toliko se má v případě, že by se po letovní nejedilo ještě jedna let, ať se jen při let, při sufficientní ceny odkupu se náklady potažiti přírodním částí uložení nejlepších tří let, a nejedilo-li se po letovní ještě při let, částí uložení nejlepšího jednoho roku.

Žádal-li by se na postupování dráhy před koncem prvního roku provozování, nemá se, jako výše v řízení připravené, cena odkupu ustanovená ušle té ceny, kterou by správu státní dle §. 17. na odstupování dráha měla platiti.

§. 19. Když pomine koncese a toho dne, kterého pomine, nebude státi bez platů ustanoveného práva vlastnického a pořádku letovních upatř povolení, jmenovitě země a plody, první zemské a měřítých, veškeré starby upatř a vrchol na dráze i náklady příslušnosti ustanoveného, totiž náklady, máti k nákladní a nákladní, stavení k provozování jedy a vady plošných na náklady, náklady se vyřadí a kam se přijde, domkě strážních a dohledávacích, i se všim uložení strážní ustanovených a se náklady jazyka všem ustanovených.

Co se týče všem měřítých, totiž: lokomotiv, vozů, strážní měřítých, nástrojů a jedych uložení a materiálů, pokud jich k nákladní provozování jedy potažiti a potažiti se k tomu hodí, přejde jich tolik a potažiti taková cena za se náklady se státi, tolik se a prvním uložení jedy v nákladním kapitálu obstaráním ustanovených.

Když se letovní odkoupí, nebude státi ode dne odkupu, když zaplati cena vykupní v §. 17. ustanovenou bez dalších platů práva vlastnického a pořádku části letovní upatř povolených se všem před ustanovenými všem k nim nákladními, měřítými i ustanovenými.

Když tato koncese pomine, i když se letovní odkoupí, podlé koncesionáři práva vlastnického bude ustanoveného a vlastnických nákladů podnikatelské uložení i akce se náklady nákladních, též náklady a stavení vlastnických a vlastního jedním uložení nebo nákladních, totiž: porů koncových a výhledných, stavení, náklady na stroje nebo na jiné náklady, nákladní, náklady, náklady nákladních a jedych všem, k jichž vyřazení nebo nábyti je správu státní ustanovená, dohládku vyřazení, že nejsem příslušnostem letovním.

§. 20. Správní ústředí shledává se kromě toho práva, pokud by přes to, to byla vystraha činná, parafily se opět musk kompletní návazky v lista povolání osob v nákazech ústředí, aby učinila opatření do nákaz a prohlásila vodě občanství koncesí za podmínkou ještě dříve než dříve.

§. 21. Napominajíc přímě každého, aby proti tomu, co v této koncesí ustanoveno, učiněno nechtěl, a propůjčuje společnost práva, dobrými písmeny Národní shromáždění za štěstí, kteron prokázá, dáváme všem štěstím, jež se týká, přímě rukou, aby ned touts koncesí a všim tím, co v ní jest ustanoveno, písmě a každě ruku držely.

Tom se učebně vydávame tento list, opatřený všim polní Náh, se Vídeň, kteron učebně štěstím a Národním shromážděním, sedmého dne měsíce ledna, léta Písmě Šestého osmiletého sedmiletého třetího, panovní Národním ruku dvadecátého pátého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Pretis m. p.

35.

Vyhlašení, vydané od ministerium financí dne 16. března 1873,

ježto se týká náhrady za medaile ve křesťanské mincovně národní.

Ustanovení o národním medaili v křesťanské mincovně, vyhlášené vypočetním zákonem, vydaným dne 13. února 1871, (č. 12 zák. sbír., ze r. 1871), posílají od 11. března 1873 platnosti.

V novou třetí cen a v další ustanovení učebně každý občanství ve křesťanské mincovně.

Pretis m. p.

36.

Nářízení, vydané od ministerium práv dne 17. března 1873,

o tom, že nově obec místní Bogensensiedl-Steinberg přidává se k obvodu okresního soudu Wolkensteinu v Dolních Rakousích.

Podle §. 2. zákona, daného dne 11. června 1863, (č. 19 zák. sbír.), přidává se nově obec místní Bogensensiedl-Steinberg k obvodu okresního soudu Wolkensteinu.

Toto nářízení vjde ve skutek dne 1. května 1873.

Glaser m. p.

37.

Nariadení, vydané od ministra záležitostí vnútorných dne 21. března 1873,

ještě se týče školení lékařů a vršeckých lékařů, kteří chtějí dojíti stálého místa ve veřejné službě zdravotní a politických úřadů.

Podlé záměru, Nejvyšším rozkošením J. V. dne 7. března 1873 má dále vyhlášen o tom, jak lze dojíti stálého místa na lékařské nebo vršeckého lékaře ve veřejné službě zdravotní a úřadů politických, tato ustanovení:

A. Ustanovení obecná.

§. 1. Aby kdo mohl dojíti stálého místa na lékaře nebo vršeckého lékaře ve veřejné službě zdravotní a politických úřadů, potřebí, aby prokázal, že s důstojnou prospěchem odbyl vršeckou zkoušku.

Na lékařích a vršeckých lékařích, kteří toho činu, když tato nariadení se vydá, budou v veřejné službě zdravotní a politických úřadů již stále užívati, nebude se tato zkouška kladti, ani když by šlo o jejich porušení.

§. 2. V každém městě, kde jest fakulta lékařská, učiní se ke zkoušce jak lékařů, tak i lékařů vršeckých, každých v sobě, zvláštní komise zkoušení.

§. 3. Členové komise ke zkoušení jak lékařů, tak i lékařů vršeckých jmenovati budou každý rok k nároku správců zemských od ministra záležitostí vnútorných po souhlasu s ministrem vyučování a mohou po vůli své řadbu opět jmenovati býti.

§. 4. Zkoušky odbyvati se budou každý rok a jara a pozdě na podzim.

První zkouška bude v říjnu 1873.

§. 5. Lékaři a lékaři vršeckí, kteří chtějí ke zkoušce přispěti, aby mohli dojíti stálého místa ve veřejné službě zdravotní a úřadů politických, podati mají se sešlita nebo státi líčenci své zvláštní přičinami opatřením toho úřadu zemského, v jehož službě správcem se chtějí zkoušce podrobiti.

Politický úřad zemský rozhodne, přispěti-li se kandidáti ke zkoušce šli a přispěti-li jej, oznámi mu, kterého dne má zkouška býti.

§. 6. Cenzury jak při zkoušce lékařů, tak i při zkoušce vršeckých lékařů jsou: výtědné způsobilý; způsobilý; nezpůsobilý.

Když kandidát obdrží první neb druhou cenzuru, vydá mu politický úřad zemský šle formálně (příloha I. a II.) vyvolání způsobilosti na lékařské nebo vršeckého lékaře ve veřejné službě zdravotní a úřadů politických.

Obdrží-li kandidát poslední cenzuru, bude odřčen.

B. Ustanovení zvláštní o školení lékařů.

§. 7. Aby kdo mohl býti ke zkoušce lékařské přispěti, vyžadová se:

- a) Aby předložil diplom doktora veřejného lékařství nebo doktora lékařství a hygieny, též magistra porodnictví, jehož nabyl na některé universitě zahrani;

b) aby prokázal vědomosti psychiatrické, což může učiniti:

buď vysvědčením, že štátně navštěvoval školu psychiatrickou a že s dobrým úspěchem odbyl kolegium, nebo vysvědčením, že nabyl již doktorství, nejméně tři měsíce navštěvoval ordinaci některého ústavu k léčbě pomatených,

nebo vysvědčením, že konal službu lékařskou v některém ústavě pomatených;

c) vyhledá se, aby prokázal, že navštěvoval theoreticko-praktické naučení o odkouzení a přednášky a poliklin veterinární a o maasé nákalových nemocí zvířat;

d) aby prokázal, že od obdržení diplomu doctorského nejméně dvě léta v některé veřejné nemocnici službu konal nebo že byl postaven v nějaké podobné službě, kde vykonával práci lékařskou, nebo že se nejméně tři léta lékařskou soukromou prací zaměstnával.

Příkaz tříletí lékařské praxe soukromé podléhá buď vysvědčením, jež v místech, kterých mají své statuta, vydá lékař úřední a podléhá se v něm spolu starosta obce, v jiných pak obcích vydá je starosta a civilský lékař okresní je potvrdí.

§. 8. Komise ke zkoušce lékařů skládá se z pěti zastupců předních, z nichž se má zvoliti, se předsední komiseho zdravotního referenta nebo, nebyl-li by takového referenta, se předsední komise od ministra zdravotní vědy jmenovaného.

§. 9. Předměty zkoušky lékařské jsou:

1. hygiena a znalost zákl. zdravotních,
2. soudní lékařství, počínaje v se psychologi soudní,
3. farmakognosie, počínaje k ní i znalost ječ. nejobyčejnějších,
4. chemie (3 a 4 hodiny k praxi lékař. zkoušek) a
5. poliklin veterinární.

Zkouška z těchto předmětů jest troje, písemná, praktická a ústní.

§. 10. Písemná zkouška lékařská, k níž jest vyňeváno 12 hodin, odbyvá se v klasově pod dohledem některého úředníka od správce nemocnice k tomu ustanoveného.

Zkouška ústní toliko v odpovídá na dvě otázky, kteréj správce nemocí a několik otázek od komise zkoušející k tomu konal předložených vyřetě, a kteréj se kandidáti započítá dostáti. Tyto otázky mohou se vztahovati k čemu jak, se předměty zkoušky v sobě obsahují, však má se máti zvláštní zřetel k hygieně, znalosti zákl. zdravotních a k lékařství soudnímu, a jedna otázka má se týkati rozdílní některého škola a oboru znalosti lékařství ústního, takže pokud možná ze slábnosti.

§. 11. Praktická zkouška lékařská konati se má se veřejně nemocnici a v chemickém laboratoriu.

Má léta zkoušce má kandidát u přítomnosti předsedního a některého člen komise zkoušející:

1. vykonati na určitém těle určenem na legální obědce, diktovaní nález o sece zapísačtěl k tomu ustanovenem do protokolu a přidati k tomu svou rukou své dobré jméno;

2. má vyřetěti, v jakém způsobu jest nálež, komu bylo na těle učiněno nebo některý na mysl pomatený, a má o něm sepsati dobré jméno;

3. má přednesení kvalitativní chemické vyřetěti, sřetel maje k všem, ješto náležejí k poliklin zdravotní, k lékařství soudnímu, k toxicologii a k farmakognosii;

4. má, když se mu předloží látky k formakopji náležející a obdržel je, oznámí, že jest těchto věcí znalý, při čemž se má každému kandidátovi poskytnouti příležitost, aby mohl ukázat, že umí s drubochobodem zacházeti při vyšetřování látky, potraviny, ježdí a bylinných i živočišných výstřihků.

Mrtvá těla (1) a nemarčící (2) ustanoví kandidátovi předvedení; vše, čímž se má chemicky vyšetřiti (3), látky a jezd (4) ustanoví se losem.

§. 12. Ústní zkouška lékařské vstupuji se má ke všem předvedlím ke zkoušce náležející, pokud se k nim již při obdržení jezd zkoušce náležející nachází, ovšem pak mají se dle své odlišky a shodu hygieny a znalosti záhodn zdravotních a jezdů odlišky a polohy veterinární.

Thematika zkoušky ústní ustanovují se losem.

Zkouška předae berou tři členové komise zkoušecí a přítomnosti předvedícha.

Ke zkoušce ústní mohou přijíti zasedavatelé staro kandidátova, kteří se jezd sejdě.

§. 13. O zkoušce písemné vydají vstupuji k tomu ustanovení odliškažeb dobrý odliš.

O zkoušce lékařské sejdě se protokul.

Tento protokol má obsahovati předvedly každé části zkoušky, číselník zkoušecích a odliškažeb se každé themy zkoušky praktické i ústní, odliškažeb dobrý odliš a zkoušce písemné a náležející rotam o tom, jak všechny tři části zkoušky vypadly.

Protokol odraziti se úředně zapsáno.

§. 14. Kandidát, který takto v jednom předvedlím některé části zkoušky dosti osvědčil, má, aby dlel zprohoben, opakovati zkoušku z tohoto předvedlím v láhli nejblíže, sejdě pak ve druhé láhli zkoušecí.

Pakli by kandidát při některé části zkoušky z více předvedlím osvědčil a jedného osvědčil dosti, má, aby byl zprohoben, ve láhlich vježdě dotčených celou část zkoušky opakovati.

Ve druhé zkoušce opakování není dovoleno.

§. 15. Kandidát zkoušky lékařské potráno jest, prvě než zkouška potráno, sdělití tam 24 dnůžek.

Tato termi rozvěří se mezi dnem konání zkoušecí dle míry času, který jim zkoušecím vježdě.

§. 16. Od nále jmenovaných osob nebude se ad do konce dubna roku 1874 láhli ověřiti zkoušky lékařské ke státnímu ustanoví ve vstupuji sdělití zdravotní úředně políckých, totiž od těch, kteří

1. zpravovali, zejména dočasně náležející, zejména doč láhli bez přerušení místo císařského lékaře u některého úřadu politického,

2. místo císařského lékaře u některého soudu,

3. místo obecního lékaře v některém městě, kterém má svůj statut,

4. místo představeného některého oddělení lékařského nebo místo sekundárního lékaře v nějakém veřejném ústavě lékařském, nebo

5. místo profesora, docenta neb asistenta některé medicínské školy učitelství.

C. Ustanovení ověřití v příčině zkoušky lékařské zdravotních.

§. 17. Aby kdo byl připuštěn ke zkoušce lékařské zdravotních, vyhledávati se, by:

- a) předložil diplom lékařské zdravotních, pokud má byl na některé vježdě úplné škole zdravotních;

k) by prokázal, že od nabylí diplomy buď nejednou sám byl asistentem na některé škole veterinární, nebo že nejednou drál léta službu na vojenském veterinárním ústavě aneb že se po též čas zastával podobnou práci veterinárního lékaře.

Příkazem současně jmenuje veterinárního lékaře buď z městech, je-li mají svůj statut, vyznačením od lékařů úředních aneb od veřejného lékařského úřadu vydaným a od starosty obecního společenství, v jiných obcích pak vyznačením od starosty obecního výboru a od okresního lékaře veřejného, aneb kde takového lékaře není, od okresního lékařského úřadu obecního pověřeným.

§. 18. Komise ke zkoušení lékařů veřejných skládá se ze dvou lékařů veřejných a veřejně zvláště postavených ze představitel veřejného zdravotního ústavu aneb veřejně zvláště postavených, ze představitel právnice od ministerstva zemědělství veřejných jmenovaných.

§. 19. Předmětem zkoušky lékařů veřejných jsou:

1. Opatrování zvířat a zvláště domácích zvířat hospodářských a zvláště zvláště k tomu se vztahujících;

2. zvláště vada veterinární;

3. vada z lékařských vědomostí veřejných a policejní veterinární.

Zkouška z těchto předmětů jest písemná, praktická a ústní.

K této druhé a třetí zkoušce mohou přijít současně staré kandidáti bez výjimky.

§. 20. Písemná část zkoušky, k níž vyzváno jest 12 hodin, odvíjí se v klasice jed dohledem některého úředníka od správy zemědělství k tomu ustanoveného. Zkouška v učební škole z vědomostí veterinární hygieny nebo zvláště aneb policejní vady veterinární, kterých úkol má se učiti, pokud možná, ze skutečností. Otázky vyřídí spíše zemský a několika otázek od komise zkoušecí předložících, a do též se kandidáti seznámí.

Praktická část zkoušky odvíjí se v učebně zvířat nemocných nebo v místnosti učební. Při této zkoušce má kandidát buď:

a) se živiti zvířeti případ nemocí v příslušné učebně nebo policejní učebně vyšetřit, správu a zvláště ústní přednásti a potom dobré učení svou rukou vyšetřit, anebo

b) legální učební materiálu zvířete přednásti, učebně vyšetřit k tomu ustanovenému do protokolu diktovat a své dobré učení, takže řadou vyšetření, svou rukou připojit. Přednásti ustanovení přednásti, učebně máje k materiálu, který jest před rukama.

Ústní část zkoušky, při níž ota zkoušející lékařové veřejní dávají otázky, vyšetřují se má ke všem předmětům ke zkoušce ustanoveným; při ní má se na kandidáti učebně diktovat zvláště domácích zvířat a veřejně, aneb se třeba veterinární učebně a policejní i zvláště vady veterinární učebně.

§. 21. Při ústní a praktické části zkoušky mají býti přítomni rovněž komise zkoušecí přítomni.

O zkoušce písemné podají ota komisi zkoušecí odůvodněné dobré učení.

O zkoušce veterinární sepsí se protokol.

Tento protokol má obsahovati předměty každé části zkoušky, ústně zkoušejících o tom, jak praktická a ústní část zkoušky vypadla, odůvodněné dobré učení z zkoušky písemné a ústředně větou, jak vůbec vypadly všechny tři části zkoušky.

Protokol oděrují se ústně zasláno.

§. 22. Neúčastní-li některý kandidát dosti tejkou z jedné ze tří částí zkoušky, tedy učebně, aby dále správu, tuto část zkoušky v nejbližší, nejbliže pak v druhé části zkou-

leci opakovati; zrušiti-li však dosti se drom nebo ze všech částí školky, než, aby byl zprohoben, opakovati ve školách ryše uvedených celou školku.

Pe druhé školky opakovati není dovoleno.

§. 23. Kandidát školky svěřelské, před než školku podávkou, potlesu jest, i naproviu tomu 12 letých.

Toto tomu rozdílu se rozruje dílem mezi úlohy komise školcei.

§. 24. Od vše jmenovaných osob nebude se až do konce dubna roku 1924 dávat zvláštní školky svěřelské ke státním úřadům se svěřelského školu ve veřejné školní úřadě politických, totiž od těch, kteří

1. spravovali, nejmenze definitivně ustanoveni, bez přerušení místo císařského školu svěřelského, k některému úřadu politickému přidáného nebo od ryhora zemského úřadu, nebo

2. vojenského školu svěřelského, nebo

3. pensionáře na Vídeňském úřadě svěřelském nejmenš 25 letu nebo

4. místo docenta, adjunkta nebo asistenta na Vídeňském úřadě státní svěřelské úřadě školy školušké neb hospodského učitelé nejmenš 25 letu.

Lasser n. p.

Průběh 1.

Formulář
vyvěštění zkoušky lékařské

Místodělníkovi r potvrzuje tímto, že pan N. N., předložil ^{diplomy}/_{diplomy}
doktora lékařství a hojitelství a mistra porodnictví (diplomy veřejného lékařství) na univer-
zitě r ^{abytí}/_{abytí}, podal před komisí zkoušen r zkoušku,
k dosazení stálého místa ve veřejné státní zdravotní a politických úřadích na lékaře ná-
rodního ministeriálního, dnešním dnem 187 . ř. předepsanou, a že
při ní byl k výše dotčenému místu na lékaře ^{výšejší aplombou}/_{aplombou} zvolen.
. dne 187 .

Podpis a k. ministeriálního a jeho ministeria.

Průběh B.**Formulář****vypovědní zkoušky učitelů učitelů**

Místodržitel v potvrzuje tímto, že pan N. N., předloživ diplom učitelů učitelů, její obsah od n. k. datu vypovědní zkoušky ve předložil před komisí zkoušební v zkouška, k dosazení stálého místa na veřejné škole národní a politických úřadů na učitelů učitelů ministeriálním, dnem dne 187 předepsanou, a že při ní byl k výše dotčenému místu na škole učitelů ^{všech učitelů} _{učitelů} nastaven.

. dne 187 .

Podpis n. k. místodržitele nebo jeho záměstníka.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Číslo XIII. — Vydána a rozestána dne 30. března 1873.

38.

Zákon, daný dne 20. března 1873,

jest se tjde dáleho vybírání daní a dávek, též zapravování nákladů státních v ústředí úřadů 1873 a vydávání příspěvků družstevních v době od 1. dubna až do konce června 1873.

S přivolením obcei celkové rady říšské vidí se 36 článků takto:

§. 1.

Max. náklonem se dne 21. prosince 1872, (č. 169 zák. říš.), ministerium propůjčená, vybírání dle od 1. dubna až do posledního března 1873 přimá a vyplnění daní a dávek i s přírůžkami vše rybníckých nákladů a nákladů daní, a jmenovitě příspěvků k přímým daním v měře, náklonem konaním, daným dne 24. března 1872, (č. 26 zák. říš.) ustanovená, též zapravování dle výlohy správní, které v této době vojens. dle potřeb na ústředí úřadů, jako se náklonem konaním na rok 1873 a náležitých kapital a úhrad ustanoví, prodlužuje se na celou dobu r. 1873.

§. 2.

Mimořádné příspěvky družstevní, pravek náklonem konaním, daným dne 24. března 1872, kapitola 10, titul 6, vydatím každé dle v době od 1. dubna až do konce června 1873 v pasovění měře na ústředí úřadů, v rozpočtu státním na rok 1873 a obecní správy kasovní přiměřovaných.

§. 3.

Ministerium finanční uděluje jest, aby tento zákon ve skutek vstoupil.

Va Vídeň, dne 20. března 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. Lasser m. p. Banhans m. p. Stremayr m. p.

Glasner m. p. Unger m. p. Chlumceky m. p. Fretis m. p.

Horní m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XIV. — Vydána a rozaslána dne 1. dubna 1873.

39.

Druhá úmluva adheionální, učiněna mezi monáštstvem Rakousko-uherským a královstvím Belgickým dne 13. prosince 1872,

ke smlouvě státní, uzavřené dne 18. července 1853 v příslušné obouvládní vyhlášení.

(Má se ve Vídně dne 13. prosince 1872, od J. J. J. v. k. Apostolického Vládce říšského dne 8. března 1873.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galliciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carniolinae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testamurque omnibus ac singulis, quorum interest, tenore presentium facimus:

Postquam a Nostro et a Plenipotentiario Suae Majestatis Regis Belgarum secunda conventio additionalis ad illam de reciproca malefactorum extraditione inter Austro-Hungaricum imperium et Belgarum regnum die 16. Julii 1853 conclusam Vicennae die 13. mensis Decembris 1872 inita et signata est, tenore sequentis:

Převodní text.

Deuxième convention additionnelle

à la convention d'extradition conclue entre
la Monarchie Autrichienne et la Belgique
le 16 Juillet 1852.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi
de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie,
et

Sa Majesté le Roi des Belges,
ayant jugé utile d'apporter de nouvelles
modifications à la convention, conclue le
16 Juillet 1852 pour l'arrestation et l'ex-
tradition des malfaiteurs, et complétée par
celle du 18 Mars 1857, ont nommé à cet
effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi
Apostolique de Hongrie:

le Sieur Jules Comte Andrássy de
Csik-Szent-Király et Krassau-Herka,
Son Conseiller Intime actuel, Ministre de
Sa Maison et des affaires étrangères, Grand
Croix de Son Ordre de St. Etienne et de
l'Ordre de Léopold de Belgique etc. etc. etc.;

Sa Majesté le Roi des Belges:

le Sieur Louis Joseph Ghislain Vicomte
de Jonghe d'Ardoye, Son Envoyé Extra-
ordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le
Cour de Sa Majesté Impériale et Royale Apo-
stolique, Grand Officier de Son Ordre de
Léopold, Chevalier de première classe de
l'Ordre de la Couronne de Fer etc. etc. etc.

Lesquels, après s'être communiqué leurs
pleins pouvoirs trouvés en bonne et due
forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

L'arrestation prévue par l'ar-
ticle 4 de la convention du 16 Juillet 1852
peut aussi être effectuée sur avis, transmis
par la poste ou par télégraphe, de l'existence
d'un mandat d'arrêt, à la condition toutefois
que cet avis aura régulièrement donné, par

Překlad.

Druhá úmluva adičionální,

učiněná ke smlouvě o vydávání zločinců,
uzavřené mezi císařstvím Rakouským a
Belgiíkem dne 16. července 1852.

Jeho Veličenství císař Rakouský, král
Český atd. a Apoštolský král Uherský a

Jeho Veličenství král Belgijský,

měli za příhodné, učiniti nové změny ve
smlouvě, a přičinily se k tomu a vydávají sta-
nově dne 16. července 1852 uzavřenou a
smlouvu ze dne 18. března 1857 doplněnou,
a jmenovali k tomu konci plnémocnými svými,
těmito:

Jeho Veličenství císař Rakouský, Apo-
štolský král Uherský:

pana Jula hraběte Andrássyho z
Csik-Szent-Király a Krassau Herky,
Svého skutečného tajného rady, ministra
vnitřního domu a náležitostí císařských,
velkokrále belgijského řádu Leopoldova
atd. atd.;

Jeho Veličenství král Belgijský:

pana Ludvíka Josefa Ghislaina Vicomte
de Jonghe d'Ardoye, Svého mimořá-
dného vyslance a zmocněného ministra při
dvoru Jeho c. a k. Apoštolského Veličenství,
velkokrále belgijského řádu Leopoldova,
rytíře řádu čestné koruny třídy první atd.
atd.,

hospitálně plnémocnými, propůjčili sobě
oboplně plnémocností svých a shodavše je
býti v dobrém a mířící formě, a tyto články
se uzavřeli:

Článek 1.

Zatčení provizorů v článku 4. smlouvy,
učiněné dne 16. července 1852, připome-
nutí předobraziti se může také, když dojde po
poště nebo telegrafem oznámení, že byl vy-
dáno rozkazy zatčení, však s tou výjimkou,
že se toto oznámení prováděti máli upř-

voje diplomatické, se Ministere des affaires étrangères du pays sur le territoire duquel l'inculpé se sera réfugié.

Dans ce cas, l'individu arrêté provisoirement sera remis en liberté, si, dans le délai de trois semaines, il ne reçoit communication du mandat d'arrêt délivré par l'autorité étrangère compétente.

Article 3.

Par dérogation au § 2 de l'art. 2 de la dite convention, l'extradition sera accordée alors même que l'individu réclamé viendrait, par ce fait, à être empêché de remplir les engagements contractés envers des particuliers, lesquels pourraient toujours faire valoir leurs droits auprès des autorités judiciaires compétentes.

Article 3.

La présente convention additionnelle sera publiée dans les territoires d'État des Hautes Parties contractantes aussitôt après l'échange des ratifications, qui aura lieu dans le délai de deux mois, ou plus tôt si faire se peut. Elle sera mise en vigueur dix jours après celui de sa publication.

Article 4.

La présente convention aura la même durée que celle du 16 Juillet 1853 à laquelle elle se rapporte, et les deux conventions seront considérées dénoncées simultanément par le fait de la dénonciation de l'une d'elles.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé les précédents articles et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Vienne le 13 décembre 1873.

Le Plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

(L. S.) Andriassy m. p.

Le Plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi des Belges:

(L. S.) Vic. de Jonghe d'Arlaye m. p.

sochem diplomatickym ministruvi zvláštností zahraničjakých té země, do které obviněný se stala.

Jestliže by obviněnci provzatím zastavením se tím způsobem, že obviněný má vydati býtí také tehda, kdyby se tou příčinou nemohl dosti činiti nárokům svým, v kterých vešed s osobami soukromými, ješto mohou přičem svým bez újedy před soudy příslušnými přičesť ajednoti.

Článek 2.

Postávka 2. článku 2. dotčené smlouvy zadržuje se tím způsobem, že obviněný má vydati býtí také tehda, kdyby se tou příčinou nemohl dosti činiti nárokům svým, v kterých vešed s osobami soukromými, ješto mohou přičem svým bez újedy před soudy příslušnými přičesť ajednoti.

Článek 3.

Tato úmluva adičionální bude v zemích vyznačených stran se souhlasnými vyhlášením hned po vyměnění ratifikací, kterých se má státi ve dvou měsících měs, pokud možná, i dříve. Deset dní po vyhlášení nebude moci.

Článek 4.

Tato úmluva bude máti platnost po též čas, jako úmluva, učiněná 16. července 1853, k níž se vztahuje, a dala-li by se výjímek a jedná z nich, bude se zavazet i druhá pokládá se vypovězenou.

Tomu se arčedně chopají plnomocní v článcích výše položených se podepsali a přičetí své k nim přičetli.

Stalo se ve Vídni, dne 13. prosince 1873.

Plenomocník Jeho Veličenství císaře Rakouského, krále Čechského atd. atd. a Apostolského krále Uherského:

(L. S.) Andriassy m. p.

Plenomocník Jeho Veličenství krále Belgického:

(L. S.) Vicomte de Jonghe d'Ardaye m. p.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos rates hiace confirmatosque habere profiteremur ac declaramus, Verbo Nostro Caesareo et Regio adpromittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandavimus esse.

In quorum fidem majusque robur processus ratificationis Nostrae instrumentum manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresse firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Viennae die sexta mensis Martii, anno millesimo octingentesimo septuagesimo tertio, Regnorum Nostrorum vigesimo quinto.

Franciscus Josephus m. p.

Comes ab Andrassy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis propriae:

Theophilus Comes de Buzarovics m. p.
C. et R. Consiliarius secretus.

Smlouva státní výše položená vyhlášeje se, aby měla platnost v královstích a zemích v radě říšské zastoupených.

Ve Vídni, dne 16. března 1873.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XV. — Vydána a rozcestřena dne 12. dubna 1873.

30.

Zákon, daný dne 2. dubna 1873,

ježto se změňuje sákladní zákon o zastupitelstvu říšském, daný dne 21. prosince 1867, (č. 141 zák. říšsk.)

K přivolením obcei smlouvy rady říšské vidí se Mi nalížit takto:

Článek I.

Paragrafy 6., 7., 15. a 18. sákladního zákona o zastupitelstvu říšském, daného dne 21. prosince 1867, (č. 141 zák. říšsk.) používají, jak jsou nyní sepsány, platnosti své a mají znít takto:

§. 6.

Do smlouvy poslanecké přijde 353 poslanců zvolených, jsouť budou království a země v tomto počtu zastoupeni:

království Česká	92
„ Rakouské	9
„ Salské a Vladimířské, zároveň vojvodství Kra- kovské	83
vojvodství Rakouské pod Enfi	37
„ Rakouské nad Enfi	17
vojvodství Salcburské	5
„ Štyrské	33
„ Korutancké	9
„ Krájské	10
„ Bukovinské	9
markrabství Moravské	20
vojvodství Horno- a Dolnoslezské	10
knížecí hrabství Tyrolské	15
země Vorarlberskou	3
markrabství lotrinské	4
knížecí hrabství Gorické a Gradišské	4
město Triest a okružkem Trstanským	4

§. 7.

A. Poslanci pro každou zemi ustanovení rozdělili se mezi třídy voličské ve zřetelných zemských sborcích, t.

a) držitelů velkých (do desek zemských neb manuských violovaných) statků, platitelů nejvyšší daně v Dolném Rakousku, držitelů šlechtických velkých statků i souk v §. 2, I. sbírce zemského jmenování v Tyrolsku;

b) mlát (mlát — mlátynů — mlát přelomkových — mlát);

c) kusor obchodnických a živnostnických a

d) obcí venkovských, a má voliti:

V království Českém

23 poslanci voličské třídy	a
12 " " "	b
7 " " "	c
10 " " "	d

V království Dolném Rakousku

1 poslanec voličské třídy	a
3 " " "	b a c
6 poslanci " " "	d

V království Italském a Vládníckém, zasedá ve voličské společnosti Rakouském

Rakouském

20 poslanci voličské třídy	a
13 " " "	b
3 poslanci " " "	c
27 poslanci " " "	d

V arcivévodství Italském pod Eneji

8 poslanci voličské třídy	a
17 " " "	b
2 poslanci " " "	c
10 poslanci " " "	d

V arcivévodství Rakouském nad Eneji

3 poslanci voličské třídy	a
6 poslanci " " "	b
1 poslanec " " "	c
7 poslanci " " "	d

Ve společnosti Salcburském

1 poslanec voličské třídy	a
2 " " "	b a c
2 " " "	d

Ve vojvodství Štyrském

4 poslanci voličské třídy	a
8 poslanci " " "	b
2 poslanci " " "	c
9 poslanci " " "	d

Ve společnosti Karntanském

1 poslanec voličské třídy	a
3 " " "	b
1 " " "	c
4 " " "	d

Ve vojvodství Krájském

2 poslance voličské třídy	a
3 „ „ „	b a c
3 poslanci „ „	d

Ve vojvodství Bukovinském

2 poslance voličské třídy	a
3 „ „ „	b
1 „ „ „	c
3 „ „ „	d

V markrabství Moravském

9 poslanci voličské třídy	a
12 „ „ „	b
3 poslance „ „	c
11 poslanci „ „	d

Ve vojvodství Horní- a Dolnoslezském

3 poslance voličské třídy	a
4 „ „ „	b a c
3 „ „ „	d

V knížecím hrabství Tyrolském

5 poslanci voličské třídy	a
5 „ „ „	b a c
8 „ „ „	d

V zemi Voroněžské

1 poslanec voličské třídy	b a c
2 „ „ „	d

V markrabství Slezském

1 poslanec voličské třídy	a
1 „ „ „	b a c
2 „ „ „	d

V knížecím hrabství Gorickém a Gradiském

1 poslanec voličské třídy	a
1 „ „ „	b a c
2 „ „ „	d

V městě Trnavě a okřídla Trnavském

2 poslance voličské třídy	b
1 „ „ „	c

B. Jak se členové národný poslance, které má každá třída voličské voliti, rozdělí na okresy voliční a sbory volič, ustanovuje se v třídě voličů do říšské rady.

C. Poslanci voleni každou ze voličské třídy obcí venkovských okres volitelů od voličů evanjelů, v jiných pak třídách voličských přímo okres voličů.

Volitelé i poslanci voliti se mají odpovídající vztáhom k tomu.

Například-li by vztáhom k tomu při některé volbě, nach mohl-li by se voliti ještě několik poslanců, též při další volbě k tomu, rozhodne, kým-li by hlasy stály rozděleny, los konečný.

D. Práva volbi má každý občan rakouský, který dokoná 24. rok věku svého, jest voláprávný a má jen vlastnosti, jež má se v těchto volbách do rady říšské vyhledává.

E. Volby mohou býti v každé v §. 8. ustanovené zemi souchy mašského pokraji, kteréž mají nejméně od tří let státní občanství rakouské, dokoná 30. rok věku svého a mají v některé z těchto zemí dle postřiky *D* práva volbi anocho mohou do svého volení býti.

§. 13.

Aby usazení rady říšské bylo platné, potřeba, by se ustanovení postřecká byla stá dle přitomno a ve ustanovené podobě stýřidelná, a v obouj ustanovené potřeba nadpřevládá většiny hlasů dle přitomných.

K platnému usazení, aby se stálo záměra sňáží v tomto sňáženě sňážením, též v sňážených sňáženích stáženích a obecných právních stáženích křivozná a semí v radě říšské zastoupaných, o ustanovení soudu říšského, o maši soudcovské, jaká i o sňáženě maši říšské a vykonávaní, potřeba většiny nejméně dvou třetin hlasů dle přitomných, a ve ustanovené postřecké potřeba, aby bylo nejméně polovice dle přitomno.

§. 14.

Časové ustanovení postřecké volí se na šest let.

Když tato doba volební dojde, má býti se ustanovené postřecké rozpuštěn, konají se obecné nové volby.

Převolbi postřeci mohou zase zvolení býti.

Postřeci-E některý postřec: vstřednosti, sejde-li smrtí, volí-li se smadit, nebo přestane-li a sňáží jiné přitýly v sňáženě ustanovené býti členem rady říšské, konají se mají mezi dobou volební volby doplňovací.

Článek II.

Tento sňážen sňáže maši zrušen a sňážen volení do říšské rady.

Od té doby volení buďte delegování a sňážením do delegace rady říšské dle §. 8. sňážen 2 a 3, a dle §. 9. sňážen, dlešho dne 21. prosince 1867. (č. 146 sň. říš.) se káldem semí vycházející skrze ústj ustanoveny postřecké v každé zemi zvolené.

Ve Vídni, dne 2. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Bauhans** m. p. **Stremayr** m. p.

Glasner m. p. **Unger** m. p. **Chlumcecký** m. p. **Pretis** m. p.

Horní m. p.

II.

Zákon, daný dne 2. dubna 1873,

jím se týká volení členů poslanecké sněmovny rady říšské.

S přičtením obou sněmovny rady říšské vůči se M. sešlání takto:

Článek I.

Volení členů poslanecké sněmovny rady říšské ustanovuje se následovnějm řádem volebním.

Článek II.

Tento řád volební nebude moci po rozpůlení nyníjší sněmovny poslanecké uzavřen se nikomu, kterým se uvádějí §§. 6., 7., 15 a 18. náležiště náleža v zastupitelstvu říšském, dříve dne 21. prosince 1867, (§. 141 zák. říš.).

Článek III.

Ministři náležitosti veřejně uvědomí jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 2. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Řád volení do rady říšské.

I. O okresech volebních, obcích volebních a místech volebních.

§. 1. V přímém volení poslanecké a třídy držitelů velkých statků činí každá obec, v níž tato třída volební dle úřadní zprávy jest, až na výjimky v §. 2. zvolení okres volební, a volici každého okresu volebního činí sbor volici.

§. 2. Poslanecká držitelů velkých statků v Haluzi a Krakovsku vůči se ve dvouleté okresích.

Volici každého tohoto okresu volebního činí sbor volici.

V Tyrolsku a v Bukovině volí držitelů velkých statků ve dvou sborech volebních.

V Tyrolsku činí sbory v §. 3., 1. úřadní zprávy připomenuté první sbor volici a volici a třídy držitelů šlechtických velkých statků činí sbor druhý.

V Bukovině dělí se volební třída držitelů velkých statků na dva sbory volici dle řádu volení do sněmovny úřadní.

§. 3. Voliči z třídy platitelů nejvřtší daně v Dalmatsku volí v jednom okrese volebním a v jednom sboru voličském.

§. 4. Ve voličské třídě musí (musí — voličský — musí) býti voličů každého okresu volebního až na Tret jeden sbor voličů.

Voliči městského volebního okresu Trifanškého volí se třech sborůch voličůch.

§. 5. Komory obchodnické a živnostnické volí a sobě nebo společně a městským okrem volebním.

V své příslušnosti mají skuteční údové komory jeden sbor voličů.

V této příslušnosti mají skuteční údové komory a voliči městského okresu volebního dlestanová jeden sbor voličů.

V takovém případě však volí údové každý komory obchodnické a živnostnické v zvláštním obzvláštním volebním.

§. 6. Každý volební okres voličské třídy obcí venkovských skládá se z několika okresů vesnických.

Okresy vesnické počítají se v tom obzahu, který mají té doby, když se koná volba, a obce, vcházejí do voličské třídy městské, se do nich nepočítají.

Voliči každého volebního okresu obcí venkovských mají jeden sbor voličů.

§. 7. Volební okresy voličské třídy držitelů velkých statků v Haliži a Královsku, voličské třídy měst a voličské třídy obcí venkovských, též sbory voličů pro volby z komorních obchodnických a živnostnických a pro volby v městském volebním okrem Trifanškém ustanoveny jsou v tabulce přiláčené k tomuto řádu volebním přiláčené.

V tomto přiláčené jest také ustanoveno, jak se mají údové ustanoveny poslaneců dle §. 7. zvláštního zákona a zastupitelstva říšského dle zemi a voličských tříd rozdělení na voličí sbory a okresy volební v každé zemi rozdělení.

Jsou-li z místy, polehčivě v přiláčené do městských okresů volebních, jsou usady v jednom obec místní spojny, tedy volí voličů (§. 3.) sobě obce místní ve voličské třídě městské. V zemích však, kde rjzůsobem při volbách do zákonu v takových obcích místních místa při ustanovení okresu volebního jsou rovná volí sama a sobě ve voličské třídě měst a městských obcí místní ve voličské třídě obcí venkovských, má to být při volbách do rady říšské takřka, i se se tříd míst v přiláčené do voličské třídy městské jsou rovná v sobě přiláčené.

§. 8. Místem volebním držitelů velkých statků jeden okres volební říšských jest město, v němž má držitel volí své poslanec do zákonu.

Voliči města držitelů velkých statků v Haliži a Královsku, a volební místa platitelů nejvřtší daně v Dalmatsku, též okresy vesnické, jsou platitelů nejvřtší daně v každém tomto městě volebním volí, pojmenování jsou v přiláčené.

Ve volebních okresích voličské třídy městské, nejsou-li se přiláčené zvláštních obzavostí v některých zemích města volební v přiláčené ustanovena, jest každé místo (okres městský, část města) do této třídy voličské počítán zároveň místem volebním. V městských okresích volebních obzavostí z několika míst jest město v přiláčené při ustanovení okresu volebního nejprv ustanovené zároveň místem volebním.

Co se týče volů komar obchodnických a živnostnických, jest síla komary místem volebním.

Skládá-li se některý sbor voličů a jedné nebo z několika komar obchodnických a živnostnických a z městského okresu volebního, jest město v přiláčené při ustanovení městského okresu volebního nejprv ustanovené místem volebním.

Ve voličské třídě obcí venkovských volí voliči ve voličním místě v přídatku jmenovaném. V okresích, v nichž jest ustanoveno několik míst voličních, jest voliční místo nejprve jmenované hlavním místem voličním.

II. O právu voličním a o voličnosti.

§. 9. Právo voliti, má vůbec každý nabýprávný státní občan rakouský mužského pohlaví, který dosáhnul 24. rok věku svého a není z práva volebného vyloučen (§. 20). Voliči ve voličské třídě držitelé velkých statků (původně nejvyšší daně) mají právo voliti také osoby ženské, ježto jsou nabýprávné, mají 24 let věku svého a nejsou z práva volebného vyloučeny.

Rakouského občanství státnice potřebí jest také k volbám Trnfanské komory obchodníků a živnostníků.

Člověk jestli kromě toho dosti učinil třeba, aby kdo mohl v určité voličské třídě té neb oné neměl právo voličské vykonávati, uvážení voliči dle národn. v příčině práva, voliti do svého té země a v příčině práva, voliti do Trnfanské rady národní, vyloučen.

Stala-li by se v těchto nákresech nějaká změna nákresem zemským, není to na právo, voliti do rady říšské, žádného účinku. Změny o tomto právu uděliti se mohou jenom nákresem říšským.

Volební společnosti nějakého úvodu živnostenského, pokud učiní dosti toho, co v tomto paragrafu ustanoveno, mají právo voliční dle číselky daně voličů a tohoto živnostenského úvodu upravené, kterých číselka se každého společnosti vypočítá.

Kalděna občana státnice, třeba neměl právo voliti do obecního zastupitelstva, voliči v té obci, v kteréž byli a se svého nemovitého statku, se má živnosti nebo se svých příjmů dáti platit, právo voliční a tjmě vjárnězení a tjmě spůsobem, jako kalděna přídatku obecnice.

§. 10. Poslanei obcí venkovských volí se mají okraj voliče, jež volí voliči obecní se má.

Kaldě obec okresu volebného volí se 500 obyvateli jednako voliče. To, co při číselu obyvatel číselm 500 přibude, počítá se za 500.

Obce, které mají méně než 500 obyvatel, volí jednako voliče.

V obcích místních v §. 7., článku 3. připravených počítá se osoba, které volí ve voličské třídě obcí venkovských, aneb jestli obci takových národn., počítá se voliči tyto obec v příčině toho, když voliči se má voliti, se jedinou obcí.

Ti, jež byli se některým statkem a sobě postaravém, který uznávaný ve svazek obecní, připočítají se k obyvatelům té obce, která se statkem a sobě postaravým činí obec katastrální a vykonávají právo voličské až se držitelé statku toho dle §. 11. se voliče ustanoveného a tjmě vjárnězení jako číselu této obce.

§. 11. To kdo držitel statku a sobě postaravého, který uznávaný ve svazek obecní a s národn. se platí dáti taková, se nemůže dle ní v třídě velkých statků právo volebného vykonávati, má voliti jako voliči občanství a voliči nemovných poslanei obcí venkovských, má také právo, voliti jako voliči poslanec do rady říšské obcí venkovských toho okresu volebného, v kterémž běli statek dotčený.

Má-li takový statek několik držitelů, volí se jako voliči voliti jenom ten, kterýž listinou prokáže, že ho spoludržitelé jeho k tomu uznávají.

§. 12. Každý volič má své právo voliční vůbec vykonávati jen osobně.

V případech voličních může se právo voliční ve voličské třídě velkých statků (nejvyšších poplatků) vykonávati spůsobem plnomocenství.

§. 13. Práva volební korporací a společností, které mají právo voliti ve voličské třídě velkých statků (největších poplatků), též práva volební funkce a úsch juristických vědců, pokud jim v řádu voleb do ústava též neb od ústav práva volební v této třídě voličské výslovně jest přikázáno, vykonávají ten, kdo jest či státní nebo společenský ustanovení k zastupování jak ustanoven, aneb nepřikázáno-li jedná osobě je zastupování, ten, kdo zastupování k tomu ustanovení se nebo zříká.

Taková osoba má být voličského postavení a má máti vlastnosti obecné, jež k vykonávání práva voličského dle §. 9. patří.

§. 14. Osoby veřejné služby státního konání, ač se úředníky veřejné, vykonávají mohou práva volební ve voličské třídě velkých statků (platitelů největší daně) takto dle ústava od nich plinomocně.

Osoby leské mohou práva volební v této třídě voličské vykonávati týž způsobem, jak vykonávají voličské práva zemanů.

§. 15. Každý, kdo má práva, ve voličské třídě velkých statků (platitelů největší daně) jakožto držitel nebo jako spoludržitel statku nějakého, a s ním spojeně jest práva volební (přednětá daně), práva voličské osobně vykonávati, nebo nějakou korporací neb společností, nějakou funkcí nebo osobou juristickou vědců (§. 13.) v této třídě voličské zastupování, může také mocně býti, by volební práva někoho jiného vykonával.

Ti, jež jsou podle §. 13. od nějakého ustanovení, mohou voliti se se i ježti jsou plinomocněti.

Kromě této případnosti může ten, kdo hlasuje ve voličské třídě velkých statků (platitelů největší daně), jako plinomocnět takto jeden hlas od sebe dáti.

§. 16. Plinomocněti k vykonávání práva volebního ve voličské třídě velkých statků (platitelů největší daně) má také, že se plinomocnět mocňuje k vykonávání volebního práva v této třídě voličské, a má se v ústav pojmenování volba, ku které se dává. Takový plinomocnět, pokud nespomíná, nějaký plinomocnět práva, vykonávati při volbě pojmenované ústava práva v práve volebním ustanovení a jureveritě práva, hlasovati při volbě konání volební i při volbě poslanecké.

Některá data nebo telegramická, propůjčení plinomocněti se týkající, jsou neplatná.

Totéž platí o odvolání plinomocněti, lež se by je zpřinomocňující osobě před konání volební odvolal, přef než mocnět nějakého plinomocnět hlas byl dáti.

Vykř nebo odvolá-li se plinomocněti vůči mocnětvi Rakusko-uherského, patřebi, aby bylo plinomocněti i odvolání náležitě legalizováno.

§. 17. Každý volič může v^očím ústav své práva volební vykonávati jen jednou.

Kdo má práva volební ve voličské třídě držitelů velkých statků (platitelů největší daně), nemůže též práva v jiných voličských třídách též ústav vykonávati. Ti, jež mají práva volební v prvním a v druhém skoru voličím velkých statků v Tyrolsku nebo v Bukovině, s^očtí mohou práva volebního v této ústav takto v prvním skoru voličím.

Voliti a třídy držitelů velkých statků v Haliči nebo v platitelů největší daně v Dalmácii, kteří mají několik statků aneb poplatků přednětá daně, mohou práva volební vykonávati ve volebním místě takto skruva, v kterémž leží statek nebo přednětá daně práva volební a neboh příměřující, a s^očtí platí největší daně.

Kdo má práva voliti ve voličské třídě voličské, nemůže voliti v obcích vesnických též ústav.

Má-li některý volič voličské třídy měst nebo obcí venkovských právo volební v některé obcích anebo jestli některý držitel statků dle §. 11. právo voličské mají voličem v některé volebních okresech též země, užívá mluve v této věci právo volebního v té obci, patřící v tom okrese, kde řídem bydlí, a pakli by v řídem okrese řídem nebydlí, tedy ho může užíváť i, kde píše nejvíce příjmem dom.

§. 18. Členové komor obchodnických a živnostnických, též členové korporací a společenství volební právo majících mohou také vykonávati právo volební aneboť jim přísluší-li ve voličské třídě též země, do kteréž náležejí.

§. 19. Za poslance do rady řídké zvolen býti může, a to v každé zemi v radě řídké zastoupení, každý obyvateľ mužského pohlaví, který má nejvíce od téhož roku občanské občanství státní, dokoná 20. rok věku svého a má v některé této zemi právo volební (§. 2.) anebo může tam do svého volen býti.

§. 20. Poslanec do rady řídké má voličské nemohou voliti a za poslance ani za voliče nemohou voleni býti:

1. Ti, kteří jsou pod porušením neb kurátořským postavením;
2. ti, kteří podléhají naprástí občanské a důchodě veřejných nebo občanských nebo kdý takového naprástí v roce před samou volbou prohlášení;
3. ti, o jejich jméni byl kdýs prohlášen, pokud trvá řízení konkurzní;
4. ti, kteří byli pro nějaký zločin nebo pro přestupek krádeže, správnostní, ústavní v tom neb onom nebo pro přestupek podvodu (§§. 480, 481, 483, 484 zák. tr.) k trestu odsouzeni.

Tento řídký zákoník použije při složeních v §. 4. č. 1—10 zákona ze dne 18. listopadu 1867. č. 131 zák. řídk. vypracovaných po skončení trestu, při jiných složeních po dvou letech, kdý byl vinník nejvíce k příslušenství trestu odsouzen, a mimo to po pěti letech, při přestupecích vjiné zločinových vinník po letech letech od skončení trestu.

Ustaná-li by se spíše nebo náhodně nějaké nové ustanovení, kterým odsouzením nebo trestem kdo právo voličské i voličství do zastupitelstva občanského poskývá nebo právo nebo nemůže vykonávati a ne jaký čas, tedy má toliké ustanovení také platnost má v přísluší právo voličské i voličství do řídké rady.

III. §. Rozprávaní voleb a o přípravách k nim.

§. 21. Vyrozumí, aby se volbi poslanci, učiní se k učinění ministři občanskosti voličských vyrozumění, vyrozumění od správy zemské, v nichž se pokládá den, kterého se má volba v místech zákonnou ustanovených vykonati.

Den k volbě ustanoví se tak, aby do svého vlnobny počítané přípravy mohli, býti skončeny.

§. 22. Obecné volby do rady řídké mají se rozprávaní tím způsobem, aby se nejprve volbi poslanci obcí venkovských, pak poslanci komor obchodnických a živnostnických a konečně poslanci voličské třídy držitelů voličských statků (přísluší nejvíce země), a aby se počaly volby poslanců obcí venkovských, pak poslanců měst, potom poslanců komor obchodnických a živnostnických, konečně poslanců držitelů voličských statků (přísluší nejvíce země) v celé zemi tentýž den.

Jak se má předložit při volbě prvních voličů oboru držitelů voličských státek v Bukovině, též voličů v Tyrolském zřízení zemském, §. 2. l. uvedených, ustanoveno jest v §. 23.

§. 23. Rozpisání volů oborů vyhlášeno buď rozpisání zemským a platí v obcích obcích zemi v rozlišení zastoupených.

Rozpisání voličských volů doplněných oznámením buď, týče-li se voličské třídy voličských státek (největších poplatků) rozpisání zemským, týče-li se pak voličské třídy měst a obcí venkovských, vyhlášeno buď platí v obcích, z nichž se skládá okres volební.

§. 24. Voliči obcí třídy voličských mě na volbě komar obchodnických a živnostnických naplní buď v počátku shromáždění ve voličské sestavy (třidy voličské).

Co se dotýče volů obcí venkovských, záhlavy buď sestavy voličské k volbě voličů i k volbě poslanců. Do sestavy sestavy naplní buď voliči voličů, do tohoto voličské zvolení.

Všichni voliči, kteří do tohoto třídy voličského šel jeden obor voličů, naplní buď v sjednocení síle počítáním do jednoho sestavy voličského.

V Bukovině záhlavy buď volič sestavy voličské třídy největších poplatků, volič měst volebních jest ustanoveno, a do každého tohoto sestavy naplní buď voličové, kteří mají v této městě volebním hlasovat.

Ve voličské třídě měst naplní buď voliči každého města (okresu městského, říční města) podle přísluška do této třídy voličského počítáním do jednoho sestavy voličského.

Sestavy voličské, do kterých se zaplní voličové obcí venkovských, záhlavy buď podle okresů volebních.

Voliči několik měst do voličské třídy měst počítáním všech voličů voličské několika okresů volebních v jednom městě volebním, mají být v své příslušnosti voličské sestavy každého města a v této příslušnosti voličské sestavy do okresů volebních sdílejí, bytí jako šlechetná sestavy volič nebo záhlavy, záhlavy volič (§. 20), aniž se z nich záhlavy volič sestavy, voliče k volbě ve volebním městě porovná v počátku shromáždění obchodní.

Organové ku záhlaví sestavy voličských ustanoveno mají je obsah v evidenci.

§. 25. Záhlaví:

- sestavy voličské voličských státek (platitelů největších daní) sdílejí se správcem zemského;
- záhlaví sestavy voličské měst, též sestavy k volbě voličů v obcích venkovských měšť v každé obci na starostu obecního;
- záhlaví voličské sestavy státek dle §. 11. k živnostníkům a volič poslanců obcí venkovských na voliče zvolených, sdílejí záhlaví se hejtmanem okresním, v jednom okresu volebním jest místo voličů.

Sestavy pod lit. a) vyhlášit má správce zemský rozpisání zemským, počítáním úředním třídou reklamním, které se počítá ode dne vyhlášení.

Sestavy pod lit. b) vyhlášit má starosta obecní v okresním úřadě a sestavy pod lit. c) okresní hejtman v jeho úřadě, aby každý v ně mohli přihlásiti. Zároveň se má obecní vyhlášení, že jsou tyto sestavy vyhlášené a že, a má se počítati rozpisání tříd reklamním, které se počítá ode dne vyhlášení.

Druhý seznam předložit má starosta obecní okresnímu úřadu počítáním přímo malá se postavením nebo hejtmanem okresním, jenž správce zemský sdílejí, aby v příslušné reklamaci rozhodoval (§. 26.).

§. 26. Reklamace proti seznamům voličských podání mohou voliči oboru voličstva buď proto, že byl do nich někdo zaplněn, kde není právo voliti, aneb že byl někdo pomínut, kde má právo voliti, a to proti seznamům pod list. a) Nomin. seznamům, proti seznamům pod list. b) starostovi obecnímu a proti seznamům pod list. c) císařskému úřadu okresnímu.

Starosta obecní má reklamace, které se dojdou, ve třech dnech předložiti císařskému úřadu politickému přímo pod ním postavenému aneb v městech, ježto mají své statuta, hlavnímu místu zemské vyjímajíc, okresnímu hejtmannu, jemuž správce zemský ubožd, aby v příslušné reklamaci rozhodoval.

V příslušné reklamaci v prvnj den podáních rozhodovati přísluší, týkají-li se seznamů pod list. a), správci zemskému, týkají-li se seznamů pod list. b), představenému císařského úřadu politického, pod nímž jest obec přímo postavena aneb hejtmannu okresnímu, na něžž toto rozhodování vztáhno jest, týkají-li se pak seznamů pod list. c), hejtmannu okresnímu, který je obličej.

V případech, týkajících se seznamů b) a c), může se ve třech dnech podati odvolání ke správci zemskému.

Rozhodnutí správce zemského jest v každé případnosti konečné platné.

Reklamace a odvolání, ježto se posly, když běhá proče, buďto jakobito opouští obšírný.

Úředník císařský k rozhodování o reklamacích ustanovený má do 24 hodin před volbou návrh a povinnosti úřadu opravy v seznamech voličských, ježž by byly potřebí.

§. 27. Když jest a reklamacích rozhodnuto a seznam voličský držiteli státek (největších poplatníků), též voličský seznam měst spravena, nálež káždému voliči a též držiteli velkých státek (největších poplatníků) správce zemský, a kážděmu voliči městskému představenému císařského úřadu politického přímo nad místem postaveného k volení poslaneč listů legitimacních, kterýž má obsahovati vše pořad jmenování seznamu voličského, ježto voliči a místa, kde byli, místa, den a hodina, kde a kdy se poslé voliti, též hodina, kdy se hlasování skončí.

Jestli místo nějaké ve voličském úřadu městském přeloženo příděno k místu voličskému, které byl v jednom okrese politickém, posly buďto voličskéh listy představenému politického úřadu nad voličském místem postaveného, a též představený posládní buď také se posly, místa a čas volby se týkajíc, ježž by obličej listů legitimacních potřebí.

V městech, kteráž mají své statuta, vztáh se málo odlišně listů legitimacních na starosta obecního.

Voličům a též držiteli velkých státek (největších poplatníků), kteří byli v seznamu legitimacních se poslou; voliči, kteří byli vol seznam, vpravo se ustanoví zemským, aby si je odebrali.

Voličům v městech dodají se listky legitimacní do obyrů, kterážto dodávání vztáh se málo na starosta obecního.

Také se mají voličové upínacem v místě obyčejným vyřevati, kdyby jim a jaké káždé přísluš listů legitimacních nějaké ve 24 hodinách před volbou někdy dodati, aby si osobně pro něj přišli.

§. 28. Za přísluš volby poslaneč obcí venkovských má politický úřad okresní podlé §. 18. die počtu obyvatelstva přítomného a posledním popisu vyhledaného ustanoviti, kteří voliči káždé obec k jeho okresu náležiti má voliti, má poležiti den a hodina, kdy se

má volba v obvodu občanském konati, má listy voličské, když bylo o voličských rozhodnutí, opraviti, k fixaci volky komitatu pojmenovati a starostarí občanská o všem tom v praxi čas 666 sčítati.

Starosta občaní má lístec voličům oznámiti, který den, kterou hodinu a kde se volba bude konati, má je k volbě pozvati a v ustanovený den ji předevzati.

Komité voličské skládá se z komitatu a ze starosty občanského.

§. 26. Volba voličů má v ustanovený čas a v místě ku chronikálnímu ustanovenému předevzati, neohláse k tomu, kteří voliči se volí.

Hlasování jest ústní nebo písemné dle toho, hlasuje-li se v té době ond zemi při volení voličů k volbě psaně do zápisu dle způsobu spíš o tom předevzati nejprve ústně nebo písemně.

Hlasuje-li se písemně, vydá se voličům lístek hlasovací dle §. 31. sřízěn.

Při volbě voličů upravovati se jest dle ústředny tla, se ustanovena v příklad volky psané v §§. 40 až 47.

Každý volič má tolik jmen pojmenovati nebo za ordy lístek hlasovací napisati, kolik voličů se má voliti.

Aby volba voličů byla přehledná, potřebsí uspořádati voličsky lístky. Nespíše-li tato ústředna k místu, má se dle předevzati dle toho, se usřízěn v §§. 48 a 50.

Když jest volba skoncena, má komité voličské spíš o ní zápisný předevzati a odpraviti ho občanskému hejtmanství.

§. 28. Okresní hejtman má si sjednati jistota, udeji volba v každé obci jeho okresu byla dle ústředny vykonána, a sledovali by se toho potřebsí, aby se volba usreo, má usreo volba lístec usřízěn a příděny takto usřízěn.

Když se volba ústně vykoná, upisí se voličové ústně a v §. 11. jmenovati, kteří v témi místě voličové mají voliti do seznamů voličských dle §. 24. usřízěných a dodáji se jim k volení psanec lístky legitimální dle §. 27. sřízěn. Toto dodávati ústně se voliči skroz starosta občanského.

Lidi-li místa voličské v jednom okrese politickém, policie se seznamy voličů i se spisy o nich volič občanskému hejtmanství místa voličského a též hejtmanství podáti se také o spředy. místa s časem volky se usřízěti, jich k vydání lístek legitimálních potřebsí.

§. 31. K volbě psané upisá se voličům, od se voliče pravího voličského skroz voličských statkůř v Tyrolsku a v Bukovině, s listky legitimálními usreo lístky hlasovací, a to voličům obci volebníjským jen to, kde mají písemně hlasovati (§. 41.); tyto lístky hlasovací mají býti usřízěny psáti psáti psanec, kteří se mají voliti, mají býti usřízěny psáti, a to lístky k volení volčých statkůř (největších poplatkůř) a komor občanských ústředny psáti písmá usřízěno, lístky k volení obci ústředny psáti usřízěno ústředny politického písmá od ústředny psanec dle ústředny občanského lístky legitimální vyosřízěno (§. 27.), a všem to má v místě býti připraveno, a každé jest lístek hlasovací, který by usřízěl vydáti od ústředny, publikován bude se usřízěti.

Ustředni-li by se lístek hlasovací nebo usřízěl by k potřebsí, vydá má se psáti voličům ústředny dle k vydání lístek hlasovacích ustanovený usreo v den volky komité voličské lístky jest.

Komité voličské vydáti také lístky hlasovací, jich k ústředny voličům (§. 20.) potřebsí.

IV. O volení poslanců.

§. 22. Kromě případů, uvedených v §§. 23 a 24, voleno jest řízení volby a přítomností komisaře komitů na konání a volbě shromáždění, kteri se má shledati ze volení členů.

Komisaře volebního ustanovuje správní zemský, k volbám však od hlásků místa se voličské třídy měst a obcí veskovských komisaře ustanovuje jej hejtman okresní, v jehož okres volba se konati má nebo správní zemský vyzve, aby komisaře volebního ustanovil.

Každé komitě volební přičlání komisař zapisovatele, kterých vede a volbě protokol a an-píše do něho včítáno to, co se při ní děje-činného má, voličů pak rozhodnutí, jež komitě volební vynese.

§. 23. K volbám, které mají vykonati voliči a třídy volčích státních (nejedličích poplatků) a voličů obcí veskovských, zrodí voličové tři členy komitě volební.

Když tato jsou zvoleni, pojmenuje komisař voličů členy komitě.

Volba členů komitě, které voličům volbě přičlání, koná se řádu hláskování, kterých voliči při počtu volby přítomni a legitimovaní k vyzvání komisařem shromáždění, vykonávajíce své právo volební i právo volební od nich se voličské třídy volčích státních (nejedličích poplatků) zastupovaní.

Zkoušení legitimace volčích přičlání při této volbě komitě.

Ti, kteří při tomto odvoláníní hlasů státní nejvíce hlasů, pakládají se za zvolení.

Odvolání-li více osob, než k předem počtu potřebi, stejný počet hlasů, rozhodne mezi nimi los, jež učiní komitě.

K volbám, jež mají konati města, ustanoví a voličů tři členy komitě obecní zastupitelstvo města volebního a tři členy komitě.

Šest členů správním řádu uvedeným ustanovených zrodí zastupitelství voličův hlasů vedoucí členy komitě.

Nepřijde-li taková voličův hlasů ani při druhém volání k místu, pojmenuje vedoucí členy komitě.

§. 24. Členové komitě volební zrodí se také prostředím voličův hlasů předvoláního.

Jsem-li hláskové početem sobě rovni, rozhodne los, jež učiní komitě.

§. 25. Ustanoví komitě volební čín se voličův hlasů, voličů k počtu hláskových.

Předvolání komitě hláskové jen tehda, když jsou hlásky stejný rozhodnutí, a jeho hlas v takové případy rozhoduje.

§. 26. V případě toho, má-li kdo k hláskování býti připuštěn nebo jestli hlas daný platný, přičlání komitě volební rozhodovati jen tehda:

- a) když při hláskování vaje počítanost, zvláť ten, kdo čten hláskování, jest ta první osoba;
- b) když jde o to, zvláť jest platný nebo nepřijatý některý hlas daný, nach písemnosti nebo odvolání tohoto písemností, nebo
- c) když se při volbě proti odvolání, jest jest do seznamu voličův hlasů, čín má míky, že nemá práva voliti.

Takové úměrky dleň se mohou jen dohad, pokud ten, jehož práva voličského se od-
poruje, hlas svého nedal, a jen dohad, pokud se pravi, že od té doby, co byl učiněn
sensus voličský, poskytl některé vlastnosti, na které nicméně práva voličská.

O takových úměrkách má komise volební v každé případnosti rozhodnouti dříve, než
se dle volí.

Rekurs proti rozhodnutí komise není možná.

§. 37. Komise volební má příslušnost k zachování pokraje a pořádku při volbě a k
tomu, aby se řádně voličstvo řídilo. Komise není příslušná, aby komise volební vykre-
sila a měla působnost své.

Když se počne hodina k volbě ustanovená, není komise dovolována, aby se v místnosti
volební k voličům řádně držela.

§. 38. Listky legitimované voličům a potažiti voličům vydané dle práva, vezpří
do ustanovení místnosti volební a mají jim býti vyřazeny, aby se bez dalšího obdrželi v
pojenovaném dne a v ustanovenou hodinu k volbě řádně vypravili.

§. 39. V den volby, v ustanovenou hodinu a v místě ke shromáždění ustanovené práva
se volba, voličstvo k tomu, kteří voliči se volí, tím, že se státi komise volební, která
převzala seznamy voličů a přípravou seznamův hlasovací a seznamy hlasů.

Nesjedli-li se také voliči, kteří ke shromáždění komise volební patří, vykonávají má
funkce komise volební komise.

§. 40. Předvolání komise volební má shromážděným voličům vyhovět §§. 10. a 20.
takže řádně voličstvo v vlastnostech k voličstvu potažících, má jim vyhovět, jak mají
hlasovat a jak se hlas potažiti, a má je vyřaziti, aby hlas své dávali podle svého přiro-
dění bez úzkých úzkých obřadů voličských tím způsobem, jak dle svého nejlepšího vědomí
a vůle své mají obdržeti dohodnu na nejprvepříhodnější.

§. 41. Hlasování děje se ve voličské místě dle voličů voličských státek (největších po-
pulačních) a ve voličské místě voličské bez výjimky listky hlasovací; v obcích venkov-
ských však hlasuje se dle voličů nebo voličův dle toho, jak dle svých obřadů a té uch-
ně není voliči postavení obcí venkovských do voličů voličův dle voličův hlasování.

Při volbě listky hlasovací dovoleno jest pod nepřítalostí hlasu uložiti jediné listky
hlasovací od ústně vydaných (§. 21.).

Na každý list hlasovací napíše každý volič jméno, které postavení má obci voliči voliči.

§. 42. Před svým počtem hlasování má si komise volební sjednotiti jistotu, že každý
do voličů se hlasem listky hlasovací, jest postavení.

Hlasování počíná se tím, že členové komise volební odvolávají své listky hlasovací.
Potom odvolávají své listky ostatní voliči, za kterých přísluše je některý člen komise v tom
pořádku, v kterém jsou jména jejich v seznamu voličském napísána, vyřadíví. Voliči se voliči
máti opatřené v jednom místě, vyřadíví každý voliči rovněž jako voliči obci venkov-
ských v tom pořádku máti a obřadů voličských, jak jsou v přílohu k tomuto řádně voličstvu
po volbě. Voliči, kteří přísluše do shromáždění voličstva, když byto jména jejich již vyřa-
dila, mají odvolati své listky hlasovací, a-pro když celý seznam voličů jest přelčen a mají
se za ten přísluše a komise volební příslušiti.

Předsední komise volební převzala od každého voliče listek hlasovací od něho stažený, vloží každý volič do urny, a přičítá k tomu, aby se místo jednoho listku nebylo jeho odvráceno několik.

Každý volič, když odvrátí listek hlasovací, má předložit listek legitimací.

§. 43. Že volič listek hlasovací odvrátí, každý v seznamu voličského voleb jeho jména v sloupci k tomu připraveném poznamená.

Toho odvrátivší listků hlasovacích zapisuje zapisovatel v seznamu voličského a některý jin člen komise volební v seznamu voličů hlasovatelů, v němž se uvádějí die jména ti, kteří své listky odvrátí, a při volbách, komise jež prostředkem plinomocností ve voličské třídě voličů stávků (vojáckých poplatníků) ti, v jejich jména listky hlasovací byly odvráceny, i zastupitel jejich.

Seznamování hlasovací jest kontrolou, že odvrátěné listky v seznamu voličského jsou započty.

§. 44. Také při hlasování dělním (§. 41.) má platnost, co určeno v §. 42. o počet hlasovací a dělním dílním hlasů a o předložení listků legitimacních.

Každý volič, když byl vytvořen, má určit pojmenování toho, kdo die vůle jeho má být poslána.

Zapisovatel má v seznamu voličského voleb jeho voličova v rubrice k tomu připravené poznamenati, že volič hlas svůj odvrátí.

Zaroveň má vůli jeden člen komise seznamování hlasovací a jin člen seznam hlasů.

V seznamování hlasovacím zapisí se jménem voličově, kteří hlas dávají, a u každého voliča ten, jenž se hlas dá.

V seznamu hlasů zaznamená se jménem každý, kdo dostane hlas na posláno a volič jeho jména přidá se číslo 1, když dostane druhý hlas, přidá se číslo 2, když dostane třetí hlas, číslo 3 atd.

§. 45. Dílním hlasů má se v určité hodina skončiti. Přijde-li však některý volič dříve, než určité hodina projde, do místnosti volební a jest tam při skončení hlasování, rovněž stojí v hlasování vytažen.

Nemohla-li by se volba pro nějaký případ poříti, v ní díle předzejší, nebo nemohla-li by se skončiti, může jí komise v přítomnosti komisařovym na dva nejvýše příli odložit nebo předložit.

Takové odložení má se voličům spíšechem v místě obvyklým oznámiti.

Pačela-li se již hlasovati, má komise a komisař volební ději pod počet spisy volky se týkající a oznáti i s vedlými hlasovacími, které v něm jsou.

§. 46. Když hlasování se skončí, což předsední komise má vyřknouti, a dříve ještě, než se počne hlasy počítati, má předsední listky hlasovací v urně zamčeti, pak je vyňati a počítati.

Při skončení, které se pak počne, rovněž některý člen komise každý listek a urnu, ukličkou v něj a odvrátí ho předsedníkom, který jej nahle přečte a ostatním členům komise díle podá, aby v něj ukličkou.

Přitom vedou dva členové komise volební, každý z sobě, dva seznamy hlasů die §. 44. určené v příloze osob, jako hlasy obdržely, kteréž seznamy se mají srovnati a v nichž se mají všichni členové komise i komisař podpsati.

§. 47. Bylo-li by za některých listů klasování více jmen započíná, než se má podle volby, pomůže se poslati jména přes tento počet na náhodnou. Jestli se listů klasování méně jmen uvedeno, nepřijímá tím proto listek platnosti.

Bylo-li by jména jedné a té osoby za některých listů klasování několikrát započíná, počítá se při počítání hlasů jen jednou.

Hlas, který připadne za někoho, kdo jest do §. 20. a voličnosti vyhlášen; hlas, za kterým se připojí nějaký výrok nebo nějaký příkaz tomu, kdo má být zvolen; hlas, z nichž není následně voličů, který osoba se rozumí, jsou neplatné a nepřijímají se k hlasům daným.

§. 48. Předvolací komise voličů má hned oznámiti, jak klasování vypadlo, a není-li volba podle této voliční dokladky, má dohlédli, že v klasování voličů bude vyhlášen, jak voličů klasování vypadlo.

§. 49. Za zvoleného podle voličů počítá se ten, kdo má více než polovici všech odvolaných hlasů platných.

Mělo-li by více osob, než se má voliti, nadpoloviční většina hlasů rozhoduje převládající počet hlasů, než byli-li by klasová počtem voličů rovní, rozhoduje los, jež třeba předvolací komise, kdo z nich má být za zvoleného pokládán.

Nedáje-li se nadpoloviční většina hlasů, urade se v příčině postane, kteří se mají ještě voliti, volba náh.

§. 50. Při náh voličů mají voliči voliti jen ty, kteří měli při prvním počítání hlasů poměrem nejvíce hlasů po těch, jsou obdrželi nadpoloviční většinu.

Ne voliči volby rovné se vždy dvojnásobně také osob, kolik se má ještě voliti podle hlasů.

Každý hlas, který při náh voličů připadne za někoho, kdo do ní není vzat, počítá se za neplatný.

Bylo-li by při náh voličů odvolané hlasy platné mezi osobami se volba největšími rozdíly, a měla-li by tato osoba více hlasů z nich polovici všech hlasů, rozhoduje los, jež předvolací komise třeba, kdo z nich má být za zvoleného pokládán.

Například-li by kromě tohoto případu nadpoloviční většina hlasů k němu, byli v náh voličů více pokračování, než se v příčině všech postane, kteří se mají voliti, dosíká nadpoloviční většiny, neboť až budou hlasy mezi těmi osobami v náh voličů rozdíly, jak výše dotčeno, stejně rozdíly, v kterých případech rozhodne konečně los.

Nastí-li některý volič při předvolání voličů svého jména klasování, může při dalším volání bez náhrady klasování.

§. 51. Po skončení volby se protáhá o ní seznamy osob, od žilné komise, od komisí voličů a od zapisovatele zvolených se označením klasování podle, společně od nich započíná, spíše se nápisem, se obsahují, a odvolání se komisí voličů. K protokolu přidá se též seznam voličů, označením klasování a počtem osob započíná hlasů. Každý klasování jak platný, tak i za neplatný prohlášen, při voličích voličů státních (největších p. platných) přidá se také přímocností dani a listiny, jež se přímocností náhodně odvolalo, než stalo-li se to, a při voličích voličů voličů přidá se mimo to spíše volby voličů se týkající.

Spisy o volbách mají se poslati ministrowi záležitostí voličských, kterjž je oděruží presidentem sděrnaroy poslaneccké.

§. 56. Byl-li někde dvakrát zvolen, nezhl se v osmi dnech po certifikaci walby na sděrnaroy poslaneccké prohláši, kterou walba přijímá. V skřesku walbašním, v němž walby ne-
přijel, rozepíše se nowí walba.

§. 57. Nastane-li kromě případu obězných nowjých walob v 20 dnech po zvolení některého poslance potřeba, zvolí se jeho místě jiného, vykonána buď walba dle seznamu voličských (voličských), jichž bylo při předložě walbě sděna, buď že by walba toho poslance přived pro neopřevnost těchto seznamů byla za neplatnou prohlášena.

§. 58. Sděrnaroy poslaneccká sděna, aby se spisy o walbách v předevzenou poradu vzaly a rozhodne, když se upřevna podě, v příslušé každé walby, sděni jest platná.

Pakud sděrnaroy walba některého poslance, kterjž má certifikát o walbě (§. 55.), ne-
prohláši za neplatnou, má tjž poslanec ve sděrnaroy místě a hlas.

Prohláši-li se walba některého poslance, jenž byl certifikát o walbě oděpfeno, za
platnou, má ho president vyzvat, aby wstoupil do sděrnaroy poslaneccké.

Jestli volba poslance volebním vykonaným dokončena, podle komisií spisy a volbě správcí zemského, volí-li se však poslanec ve více než v jednom volebním okrese a jestli sídlo politického úřadu zemského hlavním místem volebním, podle je též správcí zemského, kromě toho však zanechá úředního politického, kterýž má vyhledat, jak voličové hlasování vypadlo (§. 52.).

Nepodpíší-li se úřední hlasovací komise ve spisech o volbě, hodí příloha toho v protokolu volebním připomenuta.

§. 52. Hlasuje-li se v příloze jednako a též od poslance ve více než v jednom volebním okrese, má úředník k tomu ustanovený v hlavním místě volebním a dalších spisech o volbě (§. 51.) vyhledat a písemně vytknouti, jak voličové společně hlasování vypadlo.

Tato práce náleží v sídle politického úřadu zemského na úředníku, jenž jí správcí zemský uložil. v jiných hlavních volebních místech však na úředníka nejmenze, v jakém okresu hlavní místo volební běží aneb kterých správcí zemský k tomu ustanoví.

Kdo má být za zvoleného pokládán, ustanovuje se v §§. 49. a 50. Rozhoduje-li los o tom, má úředník k vyhledávání výje dotčeného jmenovaný poručí k tomu dva voliče, kteří mají ve volbě účastnosti, má v jich přítomnosti los tělesně a odřízlí o tom protokol, v němž se o oba přivzati voličové spíše podpíší.

Týž úředník má ve volebních místech a volebních okresech, kde toho potřeby, uložil volbu zveřejnit, a když se vykoná, týž způsobem vyhledat, jak voličové volba vypadla.

Pa vyhledání kancelářského zveřejnění má se spíše sdělovat v příloze toho odřízlí se spisy od komisií volebních doložit správcí zemského. Totéž platí, když byla zastavena uložil volba, o spisech, jimiž se sdělová této volby odřezávají.

§. 53. Volbě pravdě voličů obora voličských státních v Bukovině a volbi v tyrolském úřadu zemském v §. 3., l., uvedení mají poslati správcí zemského ve listě od něho vydané listky hlasování od nich podpísat.

Kdo má být za zvoleného pokládán, má správcí zemský nebo jeho zástupce podle §§. 49 a 50 na jisto postavit. Bylo-li by toho potřeba, má vyplatit voliče k uložil volbě. Jde-li o los, má jej tělesně komisií od správcí zemského k tomu ustanovený. K tabeni losu má správcí zemský poručí dva voliče, a má se o tom sepsat protokol, který se podle místnosti uložil voličů.

§. 54. Komory volební a volební volí o přítomnosti kanceláře od správcí zemského k tomu ustanoveného, hodí ve volebním okrese k volbě správcí zemského listky hlasování dle předpisů a listy prvních těchto komor vydaných a dle tohoto listu volebním, uchová k tomu, hodí listy k volbě příloze.

Protokol o volbě má věsti sekretář komorů a má jej i s listky hlasování a jinými spisy k volbě se vztahujícími odvádět komisií volebním, kterýž s ním uloží dle §. 51.

§. 55. Správcí zemský, když byl nabídl do spisech o volbě dle §§. 51. a 52. jsou voličových, má každému zvolenému poslanci, proti úřadu není přílohy odjaké v §. 20. uvedené, pro kterou voličovostí poselství, certifikát o volbě odřízlí a diti mu jej dodat, kterým certifikát dle zvolenému poslanci práva, vstoupit do poslancůvého sdružení radý listy.

Odpíší se někde certifikát o volbě a přílohy, že jsou a voličovostí vyhledat, má se nová volba nabídl jen tehle, když některá poslancůvá volba se neprovedla.

Země	Titul voličů	Okres volební nebo okres voličů	Kolik poslanců ze voličů
Česko	(c) Kamary občanůvých a družstevních	20. Písek, Doudlekov, Klatovy, Sušice, Světlá nad Sázavou, Banská Štěstěna, Volyně	1
		21. Písek	1
		22. Ostřehov, Kladský, Tvrdoň, Bor, Písek, Mladobátrovský, Týpín, Jambor, Bělá, Štěpánov, Dubáň, Blatná, Borek Týn	1
		1. Kamary občanůvých a družstevních v Praze	2
		2. " " " " " Liberec	2
	(d) Okres voličůvých	Okresní soud: 1. Karlovo, Brandýšský a Mlýnský, volební místa Kozlín, Čáslavský, Václavský a Čerchovský a Blánský, volební místa Český Brod 2. Sedlečský, Mělnický, Ústečský a Berounský, volební místa Sedlečský; Bakarovský a Křivčický, volební místa Bakarov 3. Broučenský a Litoměřický, volební místa Broučenský; Lounský, volební místa Louny; Blánský, volební místa Blánský; Slaný, Velvický a Mělnický, volební místa Slaný 4. Píseňský a Dobrušský, volební místa Píseňský; Mladobátrovský a Broučenský, volební místa Broučenský; Bokovský, volební místa Bokovský 5. Kolínský a Křivčický, volební místa Kolín; Příbramský a Křivčický, volební místa Příbram; Mladobátrovský a Chlumecký, volební místa Mladobátrovský; Mladobátrovský, volební místa Mladobátrovský 6. Chotoušský a Wlatčický, volební místa Chotoušský; Mlýnský, volební místa Mlýnský; Kryčický a Vavřinecký, volební místa Kryčický; Příbramský a Lohanský, volební místa Příbram; Bělá, volební místa Bělá 7. Křižovický, volební místa Křižovický Vary; Jelčenský a Blánský, volební místa Jelčenský; Křivčický, Mlýnský a Píseňský, volební místa Křivčický; Příbramský a Jambor, volební místa Příbram 8. Zlatý a Postoloprtský, volební místa Zlatý; Chomutovský, Mělnický a Jelčenský, volební místa Chomutovský; Mělnický a Křivčický, volební místa Mělný; Týpín, Ústečský a Mlýnský, volební místa Týpín 9. Litoměřický, Lovosický a Věterný, volební místa Litoměřický; Mlýnský, volební místa Mlýnský; Ústečský a Chotoušský, volební místa Ústí nad Labem 10. Mladobátrovský, Broučenský a Čáslavský, volební místa Mladobátrovský; Broučenský a Vavřinecký, volební místa Broučenský; Člčenský, volební místa Člčenský; Mladobátrovský a Mladobátrovský, volební místa Mladobátrovský 11. Čáslavský, Borek a Mlýnský, volební místa Český Brod; Jelčenský a Chomutovský, volební místa Jelčenský; Děčický, volební místa Děčický; Mlýnský, volební místa Mlýnský 12. Mladobátrovský a Broučenský, volební místa Mladobátrovský; Mladobátrovský, volební místa Mladobátrovský; Tvrdoňský, volební místa Tvrdoňský; Broučenský, volební místa Broučenský; Lohanský, volební místa Lohanský; Sedlečský, volební místa Sedlečský	

Země	Titul veliké	Město veličení nebo mimo veličení	Kolik poslaneč- ství má veliké
Česky		13. Litoměřický, veličení místo Litavce; Českobudovický, veličení místo Čadce Dub; Jablonecký a Turovický, veličení místo Jablonce; Příbramský, veličení místo Příbramě Bakovický, veličení místo Bakatín	3
		14. Žilinský a Novopavský, veličení místo Žiliny; Břečický, veličení místo Břeč;v; Jihomoravský, veličení místo Jihomorav; Seminický, Zelenohorský a Loučenský, veličení místo Semčiny	3
		15. Třebíčský, Havlíčkový a Svitavský, veličení místo Třebíče; Třebíčský a Havlíčkový, veličení místo Třebíče; Kruševický, veličení místo Světí Králov; Březenský a Polický, veličení místo Březce	4
		16. Kladenský, veličení místo Březce Králov; Jaroměřský, veličení místo Jaroměř; Nerudovský, Náměšťský a Opavský, veličení místo Nové Město	4
		17. Býhořský a Krasnodubský, veličení místo Býhoře; Jamský, veličení místo Jamska; Votavský, veličení místo Ústí nad Orlicí; Dybský a Mladý, veličení místo Týřov Mlýn	4
		18. Chomutovský, Nemečický a Blatný, veličení místo Chomutov; Pardubický, Heřtův a Přeloučský, veličení místo Pardubice	4
		19. Litomyšlský, veličení místo Litomyšle; Příbramský, veličení místo Příbramě; Lanškrounský, veličení místo Lanškrouna; Královský, veličení místo Králov; Bájecký, veličení místo Báje;v; Čáslavský a Běnský, veličení místo Čáslav; Kataňovský a Chrástovský, veličení místo Katal Hora; Chotkovský, veličení místo Chotkova	5
		20. Náměšťský a Náměšťský, veličení místo Náměšť Hrad; Příbramský a Příbramský, veličení místo Příbramě; Ledečský a Ledečský, veličení místo Ledeč; Královský, veličení místo Králov	4
		21. Třebíčský, Mladobudovský a Svitavský, veličení místo Třebíče; Příbramský, Patařský, Polický a Kamenický, veličení místo Příbramě	5
		22. Sedlčanský, Sedlčanský a Písecký, veličení místo Sedlčany; Mladý a Mladý, veličení místo Mladá; Kroměřížský a Kroměřížský, veličení místo Kroměříž	3
		24. Kroměřížský a Olomoucký, veličení místo Kroměříž; Kupčický, Kupačický a Kupačický, veličení místo Kupač; Jedlovský, veličení místo Jedlov	4
		23. Břečický, Litavský, Břečický a Břečický, veličení místo Břeč; Jelovský, Pevňský a Loučenský, veličení místo Týřov; Ústí nad Orlicí, veličení místo Ústí nad Orlicí; Svitavský, veličení místo Svitava; Třebíčský, veličení místo Třebíče	4
		18. Písecký a Mladý, veličení místo Píseč; Břečický, Břečický a Břečický, veličení místo Břeč; Břečický a Břečický, veličení místo Břeč	3
		27. Písecký a Mladý, veličení místo Píseč; Nýzský, veličení místo Nýz; Kupačický a Kupačický, veličení místo Kupač; Kupačický, veličení místo Kupač	4
		23. Mladý, Písecký a Mladý, veličení místo Mladá; Břečický, Břečický a Břečický, veličení místo Břeč; Písecký, veličení místo Píseč; Břečický a Břečický, veličení místo Břeč	4

Země	Titul voličů	Okres volební nebo obor voličů	Kolik poslanců ze dané volby
Česky		19. Píseňský a Slavětický, volební místo Píseň; Kadovický, volební místo Kadovce; Kataňský a Píseňský, volební místo Klatovy; Přílebský a Nýzovický, volební místo Píseň.	1
Dalmatsko	(1) Spisitel příslušný	20. Píseňský a Kladovský, volební místo Píseň; Teplický a Buzovický, volební místo Teplice; Třebosický, volební místo Tachov; Štětický a Šumavský, volební místo Štětice; Mladý, volební místo Mladá. Dalmatsko volební místo jevo: 1. Katar pro zemědělský obor: Kladovský, Kladovský, Píseňský, Buzovický, Šumavský, Kladovský, Kladovský, Buzovický, Šumavský a Kladovský. 2. Spisitel pro zemědělský obor: Píseňský, Třebosický, Šumavský, Buzovický, Kladovský, Vrbický, Šumavský, Mladý, Buzovický, Šumavský, Šumavský, Černý, Šumavský a Píseňský. 3. Dalmatsko pro zemědělský obor: Dalmatský, Šumavský, Šumavský, Kladovský a Píseňský. 4. Katar pro zemědělský obor: Kladovský, Kladovský, Buzovský a Šumavský.	1
	(2) Město (3) Zemědělský a šlechtický	1. Kladovský, Šumavský, Kladovský, Šumavský, Kladovský; zemědělský a šlechtický v Záhře 2. Spisitel, Mladý, Dalmatsko, Katar, Spisitel a Píseň; zemědělský a šlechtický ve Spíši a Kladovsko	1
	(4) Okres voličů	Okresní země: 1. Kladovský, volební místo Kladov; Píseňský, volební místo Píseň; Píseňský, volební místo Kladov; Buzovický, Šumavský a Kladovský, volební místo Buzovce 2. Šumavský a Šumavský, volební místo Šumavský; Šumavský, volební místo Vrbice; Kladovský a Kladovský, volební místo Kladov 3. Spisitel, Třebosický a Šumavský, volební místo Spisitel; Kladovský, volební místo Sv. Petr; Kladovský a Šumavský, volební místo Kladov; Píseňský, volební místo Vrbice 4. Šumavský, volební místo Šumavský; Kladovský, Šumavský a Šumavský, volební místo Kladovsko 5. Dalmatský, Šumavský a Šumavský a Šumavský, volební místo Dalmatsko; Kladovský a Píseňský, volební místo Kladovsko 6. Kladovský, Šumavský, Šumavský a Šumavský, volební místo Kladov	1
Halič a Kraňsko	(5) Země voličů	Okresní příslušní: 1. Kladovský a Kladovský, volební místo Kladov 2. Vrbický, Šumavský, Šumavský a Šumavský, volební místo Vrbice 3. Kladovský, Vrbický a Šumavský, volební místo Kladovsko 4. Třebosický, Buzovický, Píseňský a Šumavský, volební místo Tachov 5. Šumavský, Šumavský, Šumavský, Šumavský, Šumavský a Šumavský, volební místo Sv. Petr 6. Kladovský, Kladovský, Šumavský, Šumavský, Třebosický a Šumavský, volební místo Kladov 7. Píseňský a Šumavský, volební místo Píseň	1

Země	Titul celní	Okres voliční nebo obec voliční	Kolik poslů ze voličů
Halič a Kraľovsko		8. Kamený, Bělský, Lisý, Bělohradský a Krasovský, voliční místo Bělsk	1
		9. Smolenský, Skarobelský, Turovský, Drohoňovický a Bělouňský, voliční místo Smolensk	1
		10. Jarcovský, Bělský a Těšenský, voliční místo Jarcov	1
		11. Žalamský, Havrý a Šelčický, voliční místo Žalov	1
		12. Lovčický a Hrobovský, voliční místo Lovč	1
		13. Bělohradský, Krasovský a Bělouňský, voliční místo Želez	1
		14. Bělouňský, Přemyšlanský a Průběžický, voliční místo Bělouň	1
		15. Bělouňský a Bělouňský, voliční místo Bělouň	1
		16. Starýjst, Bělouňský, Bělouňský a Kalužský, voliční místo Starý	1
		17. Stanislavský, Bělouňský, Těšenský a Bělouňský, voliční místo Stanislav	1
		18. Krasovický, Hrobovský, Bělouňský, Krasovský a Krasovský, voliční místo Krasov	1
		19. Bělouňský, Bělouňský, Bělouňský a Čertovský, voliční místo Bělouň	1
		20. Turovský, Žarický, Stanislavský a Bělouňský, voliční místo Turov	1
	(b) Města	1. Lvov	3
		2. Krasov	2
		3. Běl, Starý Smolensk a Věštko	1
		4. Turov a Bělouň	1
		5. Bělouň a Jarcov	1
		6. Přemyšl a Bělouň	1
		7. Smolensk, Starý a Drohoňov	1
	8. Turovská a Bělouň	1	
	9. Stanislav a Těšensko	1	
	10. Krasovské, Bělouň a Bělouň	1	
	11. Bělouň a Želez	1	
(c) Kamený újezdský a Bělouňský	1. Kamený újezdský s Krasovskými ze Lvov	1	
	2. " " " " " Krasov	1	
	3. " " " " " Bělouň	1	
(d) Obec voličská	Okresní soudní:		
	1. Krasovský a Bělouň, voliční místo Krasov, Bělouň, Žarický, Průběžický a Bělouňský, voliční místo Věštko; Čeluzovský a Bělouňský, voliční místo Čeluzov	1	
	2. Bělouň, Bělouň a Bělouňský, voliční místo Bělouň; Želez, Bělouňský a Bělouňský, voliční místo Želez	1	
	3. Turovský, Bělouňský a Krasovský, voliční místo Turov; Bělouňský, Bělouňský a Krasovský, voliční místo Bělouň	1	
	4. Stanislavský, Stanislavský a Krasovský, voliční místo Starý Smolensk; Krasovský, voliční místo Krasov; Novobělský a Krasovský, voliční místo Starý Těš; Bělouňský a Bělouňský, voliční místo Bělouň	1	
	5. Bělouňský, Bělouňský a Bělouňský, voliční místo Bělouň; Bělouňský, Bělouňský a Bělouňský, voliční místo Bělouň	1	
	6. Turovský a Turovský, voliční místo Turov; Průběžický, Bělouňský, Bělouňský a Bělouňský, voliční místo Přemyšl; Bělouňský, voliční místo Bělouň	1	
	7. Bělouňský, voliční místo Bělouň; Bělouňský, voliční místo Bělouň; Turovský a Krasovský, voliční místo Turovsk	1	

Jméno	Titul voličů	Okres volební nebo okres voličů	Kolik početů se má volit
Holý a Kruševsko		8. Běloucký, Týřimský, Městecký a Šelčický, volební místo Holý; Kobulevský a Šelčický, volební místo Kobulev	1
		9. Lančovský, Přerovský a Ležánský, volební místo Lančov; Stavý a Ústevský, volební místo Stavý	1
		10. Jankovský a Přibitický, volební místo Jankov; Morkovský, volební místo Morkov; Kruševský, Jankovský a Dubčický, volební místo Krušev	1
		11. Kamený, Šelčický a Kruševský, volební místo Kamený; Kruševský a Dubčický, volební místo Přerov; Lančovský, Lančovský a Běloucký, volební místo Lančov	1
		12. Přerovský a Šelčický, volební místo Přerov; Morkovský, Kruševský a Šelčický, volební místo Morkov; Morkovský a Kruševský, volební místo Krušev	1
		13. Jankovský, Mlýnský a Šelčický, volební místo Jankov; Těchanovský a Lančovský, volební místo Těchanov	1
		14. Morkovský a Lančovský, volební místo Morkov; Kruševský a Přerovský, volební místo Staný Mlýn; Tupický a Kruševský, volební místo Tupice; Kamený a Kruševský, volební místo Kamený	1
		15. Stojický a Šelčický, volební místo Stojice; Mlýnský a Kruševský, volební místo Šelčice; Dubčický, Mlýnský a Přibitický, volební místo Morkov	1
		16. Kamený a Vojšovic, volební místo Kamený; Dubčický, Kruševský a Šelčický, volební místo Kamený; Šelčický a Kruševský, volební místo Kamený	1
		17. Lančovský, Václavský a Šelčický, volební místo Lančov; Morkovský a Jankovský, volební místo Morkov; Jankovský a Kruševský, volební místo Jankov	1
		18. Jankovský, Vojšovic a Kruševský, volební místo Jankov; Dubčický a Kamený, volební místo Kamený; Kamený, Lančovský a Kruševský, volební místo Lančov	1
		19. Morkovský, Lančovský a Kruševský, volební místo Morkov; Kamený, Lančovský a Kruševský, volební místo Kamený	1
		20. Morkovský, Lančovský a Kamený, volební místo Morkov; Přerovský a Šelčický, volební místo Přerov	1
		21. Šelčický a Kamený, volební místo Šelčice; Kamený a Šelčický, volební místo Kamený; Přerovský a Šelčický, volební místo Přerov	1
		22. Kruševský a Šelčický, volební místo Krušev; Kamený a Šelčický, volební místo Kamený; Přerovský a Šelčický, volební místo Přerov	1
		23. Kamený, Lančovský a Kruševský, volební místo Kamený; Kruševský a Kamený, volební místo Kamený; Morkovský a Šelčický, volební místo Morkov	1
		24. Šelčický a Kamený, volební místo Šelčice; Kruševský a Kamený, volební místo Kamený; Kruševský a Lančovský, volební místo Krušev	1
		25. Šelčický, Lančovský a Kamený, volební místo Šelčice; Kamený a Kruševský, volební místo Kamený	1
		26. Přerovský a Šelčický, volební místo Přerov; Kamený a Kruševský, volební místo Kamený	1
		27. Lančovský a Šelčický, volební místo Lančov; Kamený a Kruševský, volební místo Kamený; Kamený a Kruševský, volební místo Kamený	1
		28. Lančovský a Šelčický, volební místo Lančov; Kamený a Kruševský, volební místo Kamený	1

Země	Titul veliký	Okres veliční námě obor veliční	Kolik parševní ne ml. veliční
Rakouský pod Řeky	(1) Veliko- veliční	Rakouský pod Řeky	8
	(2) Město	1. Víteň, město (okres I.)	4
		2. „ Leopoldov (okres II.)	2
		3. „ Landštejn (okres III.)	2
		4. „ Víteň (okres III.)	2
		5. „ St. Markéta (okres V.)	2
		6. „ Marie Spomenkové (okres VI.)	2
		7. „ Novosedly (okres VII.)	2
		8. „ Jančovice (okres VIII.)	2
		9. „ Mlýnský rybník (okres IX.)	1
		10. St. Hnězdý, Sedlitz, Hroznovitz, Pouchitz, Sedlitz nad Iperou, St. Pata, Sečnadstava, Amstera, Iper, Sálca, Klostrovitz, Tala, Klingenstein	1
		11. Křemže, Kamenná, Mlýnský, Víteň, Lanča, Sedlitz nad Iperou, Velký Křemže, Lázna, Vltava, Sedlitz	1
		12. Kamenitz, Štokrova, Nová Hnězdý, Iper, Spitzberg, Majuro, Mělník, Pouchitz, Víteň, Lázna, Čistýjevo	1
		13. Tappeln, voličství, Hölzing, Pouchitz-Markt, Gumpelitzkirch, Nová Hnězdý, Nováta	2
14. Nová Město, Nová Město, Pouchitz, Hnězdý	2		
(3) Rakouský oblastní a územní	Rakouský oblastní a územní na Víteň	2	
(4) Obec veliční	Okresové země:		
	1. Sedlitz-Hnězdý, Hroznovitz, Křemže nad Iperou, Sedlitz, Nováta a Hroznovitz, veliční město St. Hnězdý, Lázeňská a Hnězdý, veliční město Lázeňská, Tappeln a Jančovice, veliční město Tala	1	
	2. Amstera, Hnězdý, St. Pouchitz, Iper a Sedlitz nad Iperou, veliční město Amstera	1	
	3. Křemže, Kamenná a Jančovice, veliční město Sedlitz	1	
	4. Křemže, Křemže, Křemže nad Iperou, Wagramm, Hnězdý, Mlýnský, Pouchitz, Pouchitzská a Hnězdý, veliční město Křemže, Sedlitz a Spitzberg, veliční město Sedlitz	2	
	5. Sedlitz, Hnězdý, Víteň, Pouchitz, Pouchitzská a Hnězdý, veliční město Sedlitz	1	
	6. Kamenitz, Štokrova a Wolkowitz, veliční město Kame- nitz	1	
	7. Hnězdý, Víteň, Lázna a Čistýjevo, veliční město Hnězdý	1	
	8. Novosedly, Hnězdý a Čistýjevo, veliční město Nová Město	1	
	9. Tappeln a Pouchitz, veliční město Tappeln; Nováta, Gumpelitz, Spitzberg a Křemže, veliční město Nováta	1	
	10. Hnězdý, Pouchitzská a Hölzing, veliční město Hölzing; Nováta, Nováta a Hnězdý, veliční město Nová	1	
	11. Sedlitz, Hnězdý, Sedlitz nad Iperou	1	
	12. Hnězdý a Křemže, veliční město Hnězdý	1	
13. Hnězdý, Pouchitzská a Hölzing, veliční město Hölzing; Nováta, Nováta a Hnězdý, veliční město Nová	1		

Země	Titul voličů	Okresy volební obce voličů	Kolik poslanců ze ní má
Kohánský nad Kuli	(a) Volební okresy	Kohánský nad Kuli	2
	(b) Město	1. Línský, Urfův, Štencelův a Čáslavský, voličů místo Línský	2
	(c) Město	2. Čáslavský, Loučevický, Šternovický, Štich, Štěpánovský a Štěp. Patek, voličů místo Čáslavský; Panský, Šachovický, Přibavský a Třanovský, voličů místo Panský; Čerch, voličů místo Čerch; Kobylský, Řepný, Hrdý, Lomský a Novácký, voličů místo Kobylský;	
	(d) Město	3. Štýrský, Florián, Štýrský, Štencelův, Sr. J. a Kozmův, voličů místo Štýrský;	1
	(e) Město	2. Štýrský, Štencel, Štěpánovský a Šternovský, voličů místo Štýrský; Kozmův, Sr. J., Kozmův, voličů místo Kozmův; Křivčický, Mělnický, Winklbergský, Gröblovský a Štencel, voličů místo Křivčický;	
	(f) Město	Weyer, voličů místo Weyer	1
	(g) Město	4. Wels, Lomský, Gröblovský a Kozmův, voličů místo Wels; Štěpánovský, Štencel a Winklbergský, voličů místo Štěpánovský; Václavský, Šternovický, Václavský, Frantův, Frantův, Štýrský, Sr. J. a Štěpánovský a Šternovský, voličů místo Václavský; Kozmův, voličů místo Kozmův;	
	(h) Město	H. a Štencel, voličů místo H.	1
	(i) Město	2. Křiž, Štýrský, Šternovský, voličů místo Křiž; Šternovský, Štencel a Šternovský, voličů místo Šternovský; Štěpánovský, voličů místo Štěpánovský;	
	(j) Město	Schönbach, Štencel, Šternovský a Štěpánovský, voličů místo Schönbach	1
	(k) Město	Kozmův obchodní a Kozmůvský v Línsku	1
	(l) Město	Okresní soudní:	
	(m) Město	1. Línský, Š. Florián a Křiž, voličů místo Línský; Štýrský, Weyer, Kozmův a Šternovský, voličů místo Štýrský	1
	(n) Město	2. Čáslavský, Loučevický a Štěpánovský, voličů místo Čáslavský; Panský, Šachovický, Gröblovský a Třanovský, voličů místo Panský;	1
	(o) Město	2. Kobylský, Řepný, Hrdý, Novácký a Lomský, voličů místo Kobylský;	
(p) Město	Urfův a Štencel, voličů místo Urfův	1	
(q) Město	4. Štěpánovský, Šternovský, Křiž a Frantův, voličů místo Štěpánovský;		
(r) Město	Štěpánovský, Gröblovský a Winklbergský, voličů místo Štěpánovský	1	
(s) Město	2. Křiž, Šternovský a Řepný, voličů místo Křiž; Šternovský, Štěpánovský, Šternovský a Winklbergský, voličů místo Šternovský	1	
(t) Město	4. Welský a Lomský, voličů místo Wels; Václavský, Šternovský, Štěpánovský a Frantův, voličů místo Václavský	1	
(u) Město	7. Kozmův a Štencel, voličů místo Kozmův; Křivčický, Gröblovský a Winklbergský, voličů místo Křivčický	1	
(v) Město	Schönbach	1	
(w) Město	2. Město Schönbach;		
(x) Město	Kozmův obchodní a Kozmůvský v Schönbachu	1	
(y) Město	2. Sr. Jan, Wagnar a Sr. V. voličů místo Sr. Jan; Weyl, voličů místo Weyl; Křiž, voličů místo Křiž;		
(z) Město			
(aa) Město			
(ab) Město			
(ac) Město			
(ad) Město			
(ae) Město			
(af) Město			

Země	Titul vlastník	Město včelnicí nebo obce včelnicí	Kolik pasuků na ml. včelici
Salo- karsko		Hof-Gasteln, včelnicí mláto Hof-Gasteln; Tannenberg, Mauerndorf a Dr. Miksch, včelnicí mláto Tannenberg; Cel nad Jauernem, Měrovit a Talsbach, včelnicí mláto Cel nad Jauernem; Seiffelden a Lohr, včelnicí mláto Seiffelden; Neumann, Nollrich a Oberwiesental, včelnicí mláto Neumann; Galling, Hirschhorn a Cherteln, včelnicí mláto Galling; Heide, včelnicí mláto Heide; Hirschdorf, včelnicí mláto Hirschdorf.	1
	(4) Obec včelnicí	1. Salzkumb, Oberndorf, Mauerndorf, Neumannsdorf, Thelgerdorf, Dr. Miksch a Heide, včelnicí mláto Salzkumb; Galling, Hirschhorn a Wartenau, včelnicí mláto Galling.	1
	(4) Vlast- ník	2. Neudorf, Seiffelden a Cherteln, včelnicí mláto Dr. Jurek; Tannenberg a Dr. Miksch, včelnicí mláto Tannenberg; Cel nad Jauernem, Lohr, Seiffelden, Hirschdorf a Tals- bach, včelnicí mláto Cel nad Jauernem.	1
Sýrsko	(4) Vlast- ník	Sýrsko 1. Studen, mláto 2. Studen, pěstování 3. Most, Kapteinberg, Klößberg a Strassmühlberg, včelnicí mláto Most; Lohr, Trufsch, Vordorfberg, Hainzen a Hainzen, včelnicí mláto Lohr; Jahnitz, včelnicí mláto Jahnitz; Malschwitz, včelnicí mláto Malschwitz; Pöschelitz, Malschwitz Sýrsko, Pöschelitz a Grotzsch, včelnicí mláto Pöschelitz 4. Jahnitz, Weiskirch, Herz Leining, Kretschmer a Othsch, včelnicí mláto Jahnitz; Neumann, Neumann a Dr. Landwehr, včelnicí mláto Neumann; Hainzen, Herz Witt a Dr. Fick, včelnicí mláto Hainzen; Lohr, Hainzen a Dr. Hainz, včelnicí mláto Lohr; Kretschmer, Hainzen a Jahnitz, včelnicí mláto Kretschmer; Grotzsch, včelnicí mláto Grotzsch; Lohr, včelnicí mláto Lohr 5. Hartberg, Feilberg, Polow a Hainzen, včelnicí mláto Hartberg; Pöschelitz a Hainzen, včelnicí mláto Pöschelitz; Pöschelitz a Hainzen, včelnicí mláto Pöschelitz; Hainzen, Hainzen a Hainzen, včelnicí mláto Hainzen; Hainzen, Pöschelitz a Dr. Hainzen, včelnicí mláto Hainzen. 6. Lignitz, Hainzen, Hainzen a Dr. Hainzen, včelnicí mláto Lignitz; Hainzen, Hainzen a Hainzen, včelnicí mláto Hainzen; Hainzen a Hainzen, včelnicí mláto Hainzen; Lohr, Lohr a Dr. Hainzen, včelnicí mláto Lohr; Hainzen a Hainzen, včelnicí mláto Hainzen; Hainzen, včelnicí mláto Hainzen 7. Hainzen, včelnicí mláto Hainzen; Hainzen a Hainzen, včelnicí mláto Hainzen a Hainzen; Hainzen a Hainzen, Hainzen a Hainzen, včelnicí mláto Hainzen; Hainzen a Hainzen, včelnicí mláto Hainzen. 8. Cel, Hainzen, Hainzen, Hainzen a Hainzen, včelnicí mláto Cel; Hainzen, Hainzen a Hainzen, včelnicí mláto Hainzen; Hainzen a Dr. Hainzen, včelnicí mláto Hainzen; Hainzen, Hainzen a Hainzen, včelnicí mláto Hainzen; Hainzen, včelnicí mláto Hainzen; Hainzen, včelnicí mláto Hainzen.	1

Země	Třída veselů	Okres veselní nebo okres velů	Každý počtem až ná větší
Styrsko	(a) Komory okružnic a dvoutaktů	1. Komora okružnic a dvoutaktů v Innsbri 2. Komora okružnic a dvoutaktů v Lahn	1 1
	(b) Okres veselů	Okresové veselí: 1. Hrubický, Vrástovský a Wiltenský, veselní místo Hrubá 2. Hrubický, Jáchymovský, Maršovský, Klotzovský, Mířovský, Píčovský a Píčovský, veselní místo Hrást Loboský, Švabovský a Gumplovský, veselní místo Lahn 3. Janovický, Kohnovický, Obalický a Heron-Kölschitzký, veselní místo Judenburg Marovský, Horn-Wilský a Svanovický, veselní místo Marov Liesný, Grotzický a St. Havelický, veselní místo Lahn Hrubický, Špičický, Jáchymovský a Urovský, veselní místo Hrubá 4. Hrubický, Píčovský, Hrubý a Polenský, veselní místo Hrubá Welský, Schmutzický a Hrabovský, veselní místo Wels 5. Píčovský, Píčovský, Píčovský a Klotzický, veselní místo Píčov Klotzický a Urovský, veselní místo Klotzitz 6. Lipický a Arnský, veselní místo Lipitz Lahn, Jáchymovský a Hrubý, veselní místo Lahn 7. Marovský a Švabovský, veselní místo Marov Kotický, veselní místo Komar Švabovský-Klotzický a Hrabovský, veselní místo Švabovský Hrubá 8. Píčovský, Urovský a St. Lindenský, veselní místo Píčov Kotický a St. Marovský, veselní místo Klotzitz Liesnovský a Heron-Klotzický, veselní místo Lahn 9. Götický, Urovský, Švabovský, Vrtický a Schmutzický, veselní místo Götitz Welský, Kozický a Svanovský, veselní místo Wels Koroný	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
Karantany	(a) Vesel- náctník	Karantany	1 1
	(b) Míst	1. Celovec 2. St. Vá a Trh, veselní místo St. Vá Bílá, Hradec, Hrad Dobř a Hradec, veselní místo Bílá; Waldberg, St. Lindenský, St. Píčovský, St. Píčovský a Bálá Hradec, veselní místo Waldberg Vokov, Píčovský a Kapla, veselní místo Vokov 3. Bálá, veselní místo Bálá St. Hrubý, Píčovský a Kapla, veselní místo St. Hrubý Trh a Hradec, veselní místo Trh Bílá, Hradec, Waldberg a Hrad Hradec, veselní místo Bílá Hrad Bál, veselní místo Hrad Bál Komora okružnic a dvoutaktů v Celovec	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
	(c) Komory okružnic a dvoutaktů	Okresové veselí: 1. Celovec a Trh, veselní místo Celovec Vokovský, Kapla, Píčovský a Hradec, veselní místo Vokov 2. Hrubický, Bálá, Götický, Vrtický a Švabovský, veselní místo St. Vá Waldberg, St. Lindenský a St. Píčovský, veselní místo Wald- berg 3. Bálá, Hrubý, Píčovský, Píčovský a Trh, veselní místo Bálá Hrubý, veselní místo Hrubá 4. Píčovský, Švabovský, Bálá, Götický, Waldberg, Švabovský a Waldberg, veselní místo Bálá St. Hrubý a Kotický, veselní místo St. Hrubý	1 1 1 1 1 1 1 1

Zeml	Typu voliči	Okres volební alebo okres voliči	Kolí poslaní za ná- voliči	
Krajčsko	(a) Vše- obštní	Krajčsko	2	
		1. Město Ležná; Komun. obchodnícká a živnostnícká v Ležně	1	
	(b) Města	2. Poustupka, Járta, Vozelka, Louč, Račovice, Týdl, Kozarok, Kráň a Louka	1	
		3. Nová Město, Vládkov Hora, Krásko, Kozančovice, Čerčanov, Hrdlika, Košal a Hylčava	1	
	(c) Komun. obchodnícká a živnostnícká	Okresové sestavy:		
		1. Ležanský a Vozelský, volební místo Ležná; Lájský a Kozančovský, volební místo Lájs; Hrdličský a Václav-Lájský, volební místo Hrdlička	1	
		2. Poustupský, Hrdličský, Kozančovský a Vypavský, volební místo Po- stupka; Plamenský, Loučský a Račovský, volební místo Plaměn (Ležná);	2	
		3. Krajčský, Kozančov-Loučský a Týdlský, volební místo Krajč; Kozančovský a Hrdličský, volební místo Kozančov; Hrdličský a Krajčsko-Hrdličský, volební místo Račovice	2	
		4. Novoměstský, volební místo Nová Město; Kráčský a Kozančovský, volební místo Krásko; Čerčanovský a Hrdličský, volební místo Čerčanov	2	
		5. Kozarokský, volební místo Kozarok; Týdlanský a Kozančovský, volební místo Týdlava; Hrdličský a Hrdlovský, volební místo Hrdlička	1	
6. Křivčanský, volební místo Křivčava		1		
7. Hrdličský, volební místo Hrdlička		1		
8. Kozarok, Járta a Kozarok		1		
9. Komun. obchodnícká a živnostnícká v Čerčanovích		1		
Bukovina	(a) Vše- obštní	1. První star voliči	1	
		2. Druhý star voliči	2	
	(b) Města	1. Město Čerčanov	1	
		2. Bělá, Hvozď a Bělá	1	
	(c) Komun. obchodnícká a živnostnícká	Komun. obchodnícká a živnostnícká v Čerčanovích	1	
		Okresové sestavy:		
	(d) Města volčovníci	1. Čerchanovský a Bělánský, volební místo Čerchanov; Hvozďanský, volební místo Hvozďava; Hvozď, volební místo Hvozď	2	
		2. Vládkovský, Poustupský a Hrdličský, volební místo Vládkov; Kozančovský a Kozančovský, volební místo Kozančov	2	
	(e) Komun. obchodnícká a živnostnícká	3. Bělánský a Kozarokský, volební místo Bělá; Kozarokský a Hrdlovský, volební místo Hvozď; Hrdlovský a Hrdlovský, volební místo Hrdlička	2	
		4. Hrdlovský a Hrdlovský, volební místo Hrdlička	1	
Morava	(a) Vše- obštní	Morava	2	
		1. Brno	2	
	(b) Města	2. Olomouc, Poustupka, Hvozď Olomoucký	2	
		3. Moravský Týlová, Svitavy, Město, Buzarovka, Jeviška, Hvozď, Hrdlovka, Loučava, Lábeň a Čer	1	
	(c) Komun. obchodnícká a živnostnícká	4. Nová Město, Hrdlovka, Járta, Václav Hrdlička, Týdl, a Jar- míkava	1	
		5. Město, Týdl, poštovo k ná místo Hrdlovka, Václav Hrdlička a Hrdlovka obec a Město	1	
	(d) Komun. obchodnícká a živnostnícká	6. Znojmo, Dlouhá, Janáček, Štěravan, Krasice, Jeviška a Hrd- lovka	1	
		7. Město, Buzarovka, Hrdlovka, Svitavy, Járta, Kozarok, Bělá, Křivčava, Týdl, Hrdlovka, Hrdlovka a Hrdlovka	1	

Země	Titul volební	Okres volební nebo obor volební	Počet poslanců ze měst volební	
Morava	(a) Městy obšťanskými a vesnickými	1. Kroměříž, Uherské Hradiště, Ostrov, Slavon. Veselí a Uherský Brod	1	
		2. Břežany, Bystřice pod Hostěncem, Vsetín, Kolín, Žlín, Klobouky (příslušná okres Uhersko-vrchbátiský), Vyrovno, Valašské Mezíříčí, Pivov. Kájetín, Mladá a Třebíč	1	
	(b) Obci vesnickými	10. Nový Jičín, Svatava, Půlno, Pálsko, Frenštátek, Moravská Otava, Město a Břežany	1	
		11. Hrotov, Lipník, Polná, Dvůr, Líbeň, Slavon. Hradiš. a Hradiš.	1	
	12. Šumperk, Ústí, Kyselce, Šumperk, Staré Město, Železná a Šumperk	1		
	1. Komarno obšťanských a Veselinských a Brod	1		
	2. " " " " Olomouc	1		
			Oborové země:	
	1. Brno-město a Ivančický, volební město Brno; Vítkovický, Hulčický a Starobrný, volební město Vítkov	1		
	2. Kroměřížský a Žilavský, volební město Kroměříž; Vyrovnský a Kájetínský, volební město Pivov.; Frenštátský a Pálský, volební město Frenštátek	1		
	3. Líbeňský a Kanižský, volební město Líbeň; Moravsko-Vitovický, Švitarský a Jarovický, volební město Moravsko-Vitovický; Kájetínský, Město-město a Ústevský, volební město Železná	1		
	4. Břežanský, Slavonický a Svatavský, volební město Břežany; Vítkovský, volební město Vítkov; Nové Město, Bystřice a Žlín, volební město Nové Město	1		
	5. Železný a Vítkovský, volební město Železná; Vítkovský a Vsetínský, volební město Vítkov; Mor. Břežanský, Hrotovský a Šumperk, volební město Mor. Břežany	1		
	6. Kyselce, Vyrovnský a Jarovnický, volební město Kyselce; Ústevský a Pálský, volební město Pálsko; Šumperk a Kroměřížský, volební město Šumperk	1		
	7. Hostepanský, Břežanský, Břehovický a Kloboucký (příslušná okres Hostepanský), volební město Hostepan; Kájetínský, Kájetínský a Žilavský, volební město Kájetín	1		
	8. Uhersko-Břežanský, Ústevský a Švitavský, volební město Uhersko-Břežanský; Břežanský, Bystřický pod Hostěncem a Papajevický, volební město Břežany	1		
	9. Valašsko-Mezíříčský, Břežanský a Vsetínský, volební město Valašsko-Mezíříčský; Slavonický (příslušná okres Uhersko-Břežanský) a Vyrovnský, volební město Uherský Brod; Město, Moravsko-Otavský a Frenštátský, volební město Město	1		
	10. Kroměřížský, Pálský a Půlno, volební město Nový Jičín; Hrotov, Lipník, Líbeň, Hrotov a Slavon. Hradiš. a moravská náhrady městských obcí Vyrovnsko a Slavon. Hradiš. ve Slavon., volební město Hradiš. ; moravská náhrady městských obcí Švitavsko a Jarovicko ve Slavon., volební město Švitava	1		
	11. Šumperk, volební město Šumperk; Slavonický a Kyselce, volební město Šumperk; Kyselce, Slavonický, Vyrovnský a Šumperk, volební město Šumperk	1		

Kraj	Třída volební	Místní volební obce obce volební	Kolik poslanců ze ml. voleb
Tyrolsko		1. Klauzský, Fuschský, Matičský a Neudorferský, volební místo Klauz-Karlsbáňský, Fuschský a Fuschský, volební místo Karlsbáň 2. Bressenbáňský, Vagenbáňský, Murrský a Murrský, volební místo Bressenbáňský, Murrský, Arnsbáňský a Thal di Leiferský, volební místo Bressenbáňský, Murrský a Karlsbáňský, volební místo Thaus	1 1
Varaždi- bersko	(1) Místní (2) Kamary občehodní a živnostní	Roggauer, Feilbáňský, Hladauer a Dorastauer; Kamary občehodní a živnostní ve Feilbáňsku Okresní soud: 1. Roggauer, Roggauerbáňský a Dorastauer, volební místo Roggauer 2. Feilbáňský, volební místo Feilbáňský; Hladauer a Hladauerbáňský, volební místo Hladauer	1 1 1
Itersko	(1) Místní (2) Kamary občehodní a živnostní	Itersko Peßl, Kasper, Pirna, Ravič, Rastner, Jan, Mils, Nový Mlýn, Štamp, Moteran, Hubl, Vismela, Pösch, Leber, Pösch, Vothlang, Pösch, Leber mlý, Leber mlý, Öss, Kri, Tollerer, Rastner, Lauerer a Haidinger; Kamary občehodní a živnostní v Itersku Okresní soud: 1. Peßl, Moteran, Rastner a Rastner, volební místo Peßl; Kasper, Pirna, Pösch a Štamp, volební místo Kasper; Vothlang, Pösch a Rastner, volební místo Vothlang 2. Pösch a Leber, volební místo Pösch; Tollerer a Rastner, volební místo Tollerer; Kri a Öss, volební místo Kri; Leber, volební místo Leber Itersko a Gmüßlitz	1 1 1
Garice a Grafstátsko	(1) Místní (2) Kamary občehodní a živnostní	Garice, Kersch, Grafstátsko, Farnauer, Trinkl, Fugler, Graf, Trinkl, Beyer, Kersch, Graf, Agherlitz a Seibner; Kamary občehodní a živnostní v Garici Okresní soud: 1. Fugler, Kersch a Agherlitz, volební místo Garice; Farnauer a Farnauer, volební místo Trinkl; Kersch, volební místo Beyer; Seibner a Seibner, volební místo Seibner 2. Grafstátský, Kersch, Farnauer a Trinkl, volební místo Grafstátsko	1 1 1
Město Třebí a Třebánsko	(1) Volební Místní volební (2) Kamary občehodní a živnostní	1. Město Třebí, první obce volební 2. " " druhé a třetí obce volební 3. " " čtvrtá obce volební a voliči obce Trávníčsko i voliči Třebí Kamary občehodní a živnostní v Třebí	1 1 1 1

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XVI. — Vydána a zveřejněna dne 12. dubna 1873.

12.

Zákon, daný dne 29. března 1873,

a tom, že se cizozemským společnostem pojišťovacím dovoluje provozovati zaměstnání své v královstvích a zemích v radě říšské zastoupených.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vší se jí naříčí takto:

§. 1.

Zároveň, vytknuta nařízením císařským, jehož datem 29. listopadu 1863, (č. 127 sč. říš.), že cizozemské společnosti pojišťovací nemohou v zemích sčejších zaměstnání své provozovati, uznáje se,

§. 2.

Zákonem a nařízením, mající každé doby platnost v příčině toho, zdali a pokud cizozemské společnosti mohou v zemích sčejších zaměstnání své provozovati, vztahovati se mají budoucně a vjedině v §. 3. ustanovenou také k cizozemským společnostem pojišťovacím, a to jak ke společnostem akciovským a komanditním společnostem na akcie sřizným, ježto pojišťují, tak i k obchodním společnostem pojišťovacím, sřizným k pojišťování v královstvích a zemích v radě říšské zastoupených.

§. 3.

Jestli v některém státě státním nařízením nějakým některá soukromá společnost pojišťovací zapovězena, ty neb oby vší nebo jich část pojišťování, není společnostmi takové k soudu státní přisluhující dovoleno, těchto věcí pojišťování ani v zemích sčejších.

§. 4.

Tento zákon nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášen.

Ministrem sčejlosti vříděním, práve a financí státních jest, aby tento zákon ve skutek uvědi.

Ve Vídni, dne 29. března 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Ginzer m. p.

Pretis m. p.

43.

Narizení, vydané od ministerium práv dne 1. dubna 1873,

ještě se člá sčítací země v obvode několika soudů okresních v království Českém.

Dle §. 8. zákona, daného dne 11. srpna 1868, (l. 19 zák. řík.), vylučují se obec:

1. Sadoměř a Lhota z obvodu okresního soudu Vodňanského;
2. Zhoř z obvodu okresního soudu Ústeckého a ryšetského soudu Vysokeřského;
3. Labouň z obvodu okresního soudu Litvínovského;
4. Dolní Branná z obvodu okresního soudu Blatného;
5. Janouš z obvodu okresního soudu Loketského;
6. Miletov z obvodu okresního soudu Měřínského a krajského jakožto ryšetského soudu Píseckého, a přidávají se obec pod č. 1. jmenovaná k obvodu městského delegov. okres. soudu Píseckého, obec Zhoř k obvodu okresního a ryšetského soudu Litvínovského, obec Labouň k obvodu městského delegovaného okresního soudu Jičínského, Dolní Branná k obvodu okresního soudu Vrchlabského, obec Janouš k obvodu okresního soudu Karlovarského a konečně obec Miletov k obvodu okresního soudu Tábořského.

Toto narizení nabude platnosti dne 1. srpna 1873.

Glaser m. p.

44.

Vyhlášení, vydané od ministerium orby dne 3. dubna 1873,

ještě se týče hospod. správy lesů a statků státních a fondových.

Jako c. a k. Apolitošské Velikostřevské císař. Nejvyšší rozhodnutí, jehož datem 23. března 1873, nejvyššího schválil náhodou národní pravidla, týkající se hospod. správy lesů a statků státních a fondových.

Chlumecský m. p.

Základní pravidla,

týkající se správy lesů a statků státních a fondových,

(vylučuje statky lesarstvího řádu-ryšetského lesů náhodou národní).

Aby se k míru přivedla dle jednotných pravidel společná správa, kontrola a řízení hospodářství v lesích a statech státu a veřejným fondům náhodou národní, ustanovuje se toto:

§. 1.

Správa lesů a statků státu a veřejným fondům náhodou národní přídějí:

- a) správcům lesů a statků (hospodářství veřejným),
- b) ředitelům lesů a statků a
- c) ministerium orby.

0 správců lesů a statků.

§. 2.

Každému správci lesů a statků (náhradníkovi, nadřízenému) přísluší jest okres určitých výměrůh — okres hospodářský — jest má sám spravovati a samostatně pod svým odpovědním hospodařiti na něm obstarávati.

§. 3.

Na správce lesů a statků náleží věnovati, aby všickni opatření hospodářská dle schválených rozpisůh vykonávali, materiál přikladně spravovali, lesy odlesovali a škodili, v pracích v příčině veřejné hospodářství účastniti měli a ochranu lesů a majetků štátních a k ní příslušek, kterážto působnost a povinnost vše se ustanoví instrukcí státní, ježto se jim vyká.

§. 4.

Správce lesů a statků má kromě zvláštních případůh spravovati veškeré nemovitě jezdů štátních a fondův, v okresu jezu přikrášeném ležící; byl-li by však statek příliž rozsáhlý a znamenitý, může se opatření učiniti, aby se práce správy statků a lesů se týkající určitě obstarávaly.

§. 5.

Správce lesů a statků není se dle pravidel manipulací peněžní rozúčlov, nábrů má jediné věci počty materiálu.

Manipulace peněžní a vedení počtů a peněžních přísluší orgánům výběrčím určitě k tomu určeným podle instrukce v příčině toho jim vydané.

§. 6.

Každému správci lesů a statků přísluší buďto pro vykonávání ochrany lesů a pro pomoc v pracích technických orgánův pomoci (opatřování lesů), když jich bude potřeba, kteří buďto náležeti k státním státně určeným a ke jezu přísluším, buďto přímo pod správcem postavení a vůbec povinni, ježto v pracích hospodářských a správěch se něho následujících dle úst. aré nápomoci býti. Jmenovitě a především odpovědně buďto opatřování lesů a ochrany majetku štátního a fondův pod dohledem jim svěřeného od bezpříručnosti a nej méně a od všelikého škodného působení.

Povinnosti státních opatřování lesů a statků zrušených jsou ustanoveny v instrukci státní jim vydané.

§. 7.

Vyhledávaly-li by toho určitá okolnosti náležeti, byl-li by statek se příliž málo částky rozúčlov, přičal-li by se rych za částa, však byl-li by některý osobitý kus pozemku tak nepatrný, že by úřadní opatřování lesů a statků příliž mnoho stálo, mohou se na čas potřeba ustanoviti dočasně „dohlížečů k lesům“, kteří mají tytéž povinnosti jako opatřování lesů.

§. 8.

K vykonávání prací písařských, ježto má býti se nejmeně, a pro jiné pomoci důležitě dí se každému správci „pomocník lesů“.

Pomocníci lesů zastávají se stále a kerou se pod přílehu toliko v příčině ochrany lesů.

§ 9. Feditační leš a statků.

§. 9.

Pro území hospodářství v územích a příslušní k němu a k veřejné činnosti správy leš a statků území budou územní úřady přímo pod ministerstvem orby postaveni, kteří budou složit „feditační leš a statků“ a budou mít v čele „vrcholného inženýra“ či zeměměřiče; k území feditačním přísluší bude jeden nebo několik inženýrů, inženýrů lešů, kteří jich bude potřeba, mezi nimi jeden spolu stavitelství země, dle potřeby úředník v právních vědech (sekretář, koncipient) a osoby pomocné, kteří bude jasně potřeba.

§. 10.

Ze příslušnosti území a lešů feditační a praktického zaměstnání v územích přísluší budou k feditačnímu úřadu a územní (praktičtí) v územním počtu.

Abý kdo byl přijat na území lešů, potřebí krom toho, že se s území jistě, by prohlásil, že na některém území lešů byl vyškolen vzdělán lešnického, a abý byl kdo jmenován asistentem, potřebí mimo to, by prohlásil, že s dobrým prospěchem odbyl státní zkoušku lešů hospodářských nebo zkoušku nějakou zkoušku této rovnou.

§. 11.

Územní leš a statků území budou:

- a) Pro arcivojvodství Rakouské pod Eaná;
- b) pro statky lešů a statků státní a fondovní arcivojvodství Rakouského nad Eaná;
- c) pro vojvodství Salcburské;
- d) pro vojvodství Styrské a vojvodství Karntenské;
- e) pro království hrabství Tyrolské a Vorarlberské;
- f) pro vojvodství Krájské, Příměstí a království Bavorské;
- g) pro království Haličské a Vladimířské.

V království Českém nebude území lešů a statků, potřebí tam statky státní i fondovní jsou nepřetržitě, a budou rovněž správy lešů a statků přímo pod ministerstvem orby postaveni, při čemž se přičiní jejich rozšíření.

§. 12.

Na feditační leš a statků území, aby čestnými rozlohami důkladně zkoumalo správu územních orgánů pod ním postavených a příslušně stále k tomu, by lešnické pravidelně se prokazovalo a v lešech i na statcích řídit se hospodářsky.

Vrcholní inženýři území přísluší, veřejně práce řídit a vykonávat moc disciplinovat nad orgány pod ním postavenými dle rozlohami územních o tom vydaných.

Moc a přičinění feditační leš a statků a způsob jednání při nich ustanoví se územní instrukcí.

§ ministerstvem orby.

§. 13.

Nejvyšší řízení správy leš a statků přísluší ministerstvem orby, při čemž se ten příslušně území jsou lešnicko-technické oddělení a vrcholní zeměměřič zeměměřičem v čele, jmenová přísluší jsou vrcholní lešnická rada, dva lešnické radové a tolik lešnicko-technický radůvků územních pomocných, kteří potřebí.

Nejdůležitější práce lesnicko-technického oddělení jsou:

Ustanovení, udržování a revidování snímků k provozování lesnictví;

sankcionování organizační struktury a odlišování instrukcí v příslušné službě lesní;

Nádhle úspěšně technické práce v lesích státních a fondových a zkušební periodické plány k provozování lesnictví i tarifů cen ploch lesních;

Nádhle ústavní práce ve vnitřním jednání, vykazování se dozorci a ústavní úřad, specializovaná plocha lesních výzev, též upravitel území a jiných poměrů důležitých lesních ze státního lesnicko-technického a hospodářského.

Lesnická nádhle plátnová práce některých státních orgánů lesnických a příslušná k nim, zkušební jeho kvalifikaci a řízení služby k ustanovení a porovnání státních lesnických, kterých služby má řídit představený oddělení technického ve směřování komitétu ze představení ministerstva.

§ službě početní a kontrolní.

§. 14.

Práce početní lesnické oddělení početní při ředitelství lesů a státní a při ministerium orby státní početní instrukcí jsou vylučeny.

§ jmenování orgánů lesnických.

§. 15.

Jmenování vrchního lesníka zemědělského, vrchního zede lesního a vrchního lesníka zdatarova jsou jeho Vědomostí.

Ministři orby příslušní jmenovali osoby lesní, lesníky, uchováteře a koncepty ředitelství lesních, správců lesů a státní, vrchní inženýry, inženýry a asistenty, též některé úředníky početní, jmenovali úředníky kancelářské a ředitelství lesních, správcovské lesní a jiné služebníky a přijímali návrhy a pomocníky lesní příslušní vrchním lesníkům.

Edalil jest dle §. 7. potřebu, učinili návrhy poměrů opatření státních v příslušné oblasti lesů, o tom rozhodování učinili ministři orby, přijímali pak dle toho dohlášení k lesům, příslušní vrchním lesníkům.

§. 16.

Přehled hodnot orgánů správy lesů státních, ul ve úředníky početní a kancelářské, obsahuje se v příloze.

Příloha.

Přehled hodnot orgánů správy lesů státních.

Kategorie státní	Tržba lesů.	Kategorie státní	Tržba lesů.
Vrchní lesnické území	1	Sektor	10
Vrchní zede lesní	11	Spollesník	11
Vrchní lesník	12	Lesní inženýr	12
Bank lesní	13	Koncept	13
Lesník	14	Lesník	14
Vrchní inženýr lesní	15	Asistent	15

Příponami. Co se týče příslušných státních úředníků lesních, bude v příloze jeho plátnová nádhle území a správcovské plochy územních státních.

Ekonom státní území 400, 500 a 600 al., správcovské lesní a zdatarova území státní plochy, a to 200 a 400 al. Pomocníci a dohlášení lesní příslušní lesů ze představení.

35.

Zákon, daný dne 4. dubna 1873.

Jest se prosazuje nový článek devíti milionů sedmkrátsotětic státek (9,700.000 st.) na výstavu světovou, která bude roku 1873 ve Vídni.

S přivolením obou vládnových radě říšské vůči se jí naříditi takto:

Článek I.

Na zaplacení veřejného nákladu, kterým vezje se do úplného provedení a dokončení výstavy světové, jako bude roku 1873 ve Vídni, povoluje se k sumě šestí milionů v článku I. zákona, daného dne 21. srpence 1871, (č. 87 zák. říš.) ustanovené, nový článek devíti milionů sedmkrátsotětic státek rakouského šila.

Článek II.

Suma v ústředí veřejného úvodu penězůti milionů sedmkrátsotětic státek na výstavu světovou vynaložení peklidním buď ze souroděnce náleže státní.

Článek III.

Veškeré příjmy a výstavy světové příjmy do kasy státní a občiansky budou bez újmy toho, co ustanoveno v článku IV. zákona, daného dne 21. srpence 1871, nejprve na zaplacení nálehy státní.

Článek IV.

Ministři obchodu a ministři finanční složeno jest, aby tento zákon ve skutek vedli.
Ve Vídni, dne 4. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Pretis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XVII. — Vydána a rozestřána dne 22. dubna 1873.

46.

Zákon finanční na rok 1873, daný dne 11. dubna 1873.

S přelostním obzjí ustanovny rady říšské vidi se Mi následí takto:

Článek I.

Veškeré vyřídí státní na rok 1873 ustanovuje se na 380,939,392 zl. rak. šila.

Článek II.

Nač se příjmy státní vřídí se v které samy státní na každé oddělení spěly se porovnějí, obzahuje se v první části náspokodného rozpočtu státného.

Úředí de kapitol, titulů a paragrafů tohoto rozpočtu státného posouzených udi se takto k potřebám v každé kapitole, v každém titulu a paragrafu jasně oznájen, a to vřídí se udi se potřeby říšské a mínořídí se.

Článek III.

Na zapravení vyřídí státného v článku I. porovněného ustanovny se příjmy z daní přímých, důvků nepřímých a jujich důchodů, vříděných v druhé části náspokodného rozpočtu státného na sumu 293,877,497 zl. rakouského šila.

Článek IV.

Abý se udi se sama příjmy státních v článku III. ustanovení, vříděny buďto daní přímé a důvků nepřímé vřídě de předpři se vříděných.

Co se vřídí se této přívěky k daním přímým, uřídí se platnost tato pravidla:

- a) při daní z pozemků de daní gruntovní a při daní z výjma domovního vřídě se buď kromě ordinárium a kromě úředny příjmu de se z příjmu náspokodného státního ordinárium mínořídí se přívěky;

b) při ústavní dani z domů vybírání buď hromě ordináriem a třetího příjmu daní z příjmů zastupujícího předsídku mimořádného, je-li daně tolik co ordináriem;

c) při dani z výdělků a při dani z příjmů vybírání buď hromě ordináriem předsídku mimořádného, který též daně tolik co ordináriem.

Talíže od těch, kteří neplatí v ordináriem více než 30 zl. rok. dala velkové dani z výdělků a daně z příjmů třídy první nebo druhé z příjmů třídy druhé, vybírání buď předsídku mimořádného jen sedmi desetin ordináriem.

Daně z příjmů ze státní, kteráž jsou zcela nebo z části od daní z nájmů domovního osvobozena, zapravované buď na rok 1873 při procent z čistého příjmu ročního, který dojde z více od daní osvobozených, t. j. z té částky, která zůstane z celoročního hrubého příjmu z nájmů po snížení procent na charitativní daně v dobovém spůsobu národním povolených, a jestli státní zcela daně upuštěna, také po snížení úroků z kapitálů na více od daní osvobozené poplatných, kterých úroky, jakž se prokáže, roku 1873 k placení dospějí.

Článek V.

Za úrovně kapitálů občanského dluhu státního, které v 1873 ku splacení dospějí, vydány buďte, pro vykonání §. 2. zákona, daného dne 24. prosince 1867, obligace vzájemného jednotného dluhu státního, nákonem ze dne 29. června 1868 udělaného, a to v sumě takové, aby úroky po snížení 10procentní daně na nové obligace vycházející dány státní tolik co úroky, je-li se skutečně, t. j. po snížení daně plati za obligace splacené.

Tyto obligace, a sicež se k tomu úroky pláti od toho dne, kterého přestanou již úroky z předcházejícího státního dluhu, bude mezi ministři financí prodati jen tehda, kdyby některé úroky respublikové příjmy byly zmanžiti musiti, než byly napřed rozpočteny.

Mez článkem VII. zákona finančního na rok 1873 ministři financí daní, aby eventuelně vydali obligace jednotného dluhu státního v sáhlech národních od do nejvyšší sumy 10 milionů státek, prohlásuje se za pomínkou.

Článek VI.

Úroků 500.000 zl., které při kapitole 8: Ministerium náležitosti duchovních a rybníků, titul 9: Potřeba fondů náboženských §. 19. v extra ordináriem, za přídíkem provisorického stápní příjmů katolických správ duchovních jsou patalony, přiděleny buďte na úroveň státní náboženského fondu financí, a vícež dárů se mezi, propůjčování z té katolickým správním duchovním, je-li příjmy z potřeby se uzavírají, na jejich podřízení na rok 1873 a bez úsravku na budování provisorického stápní příjmů jejich.

Článek VII.

Ta, se bylo na rok 1873 k vydání povolena, ležet se však do konce toho roku neuzije, aneb se toho užije neúplně, obrátí se vše, vyjímaje úroky dluhových edukací a tabákových (kapitola 13 a 15), které koncem tohoto roku pomínou, také je-li v první polovině roku 1874 na potřeby v tomto finančním nákoně přivedené a v síle v tomto

sákné na rozličné potřeby ustanovené; však ta, která se tímto způsobem užívá, položí se v počtech výročních za účet předcházejícího roku.

Naučij-li se však povolání, nebo vydati, ani v první polovině roku 1874, ponese takové povolení posledního června 1874.

Tato ustanovení nevztahují se k zemím, určeným na zaplacení stálých přímých, totiž platů dlebačích, penzí atd., neb na takové vybírání, ježto se uskládá na platném ústavu přírodním, jako úroky z dleba státních a p.; těchto platů a úroků lidem se může až do projití říšty promlouvat.

Účelů mimofiskálních v první části účelopokládkového rozpočtu státního na určité stavby nebo na jiné potřeby včítá se povolených, počítají se s i úroky dlebačích tabákových ústavů dleba, kterých se v. 1873 bud doceza naučije nebo se jich užívá neúspěšně, všiti se může až do konce června 1873; buďli však k nim hleděno tak, jako by byly v rozpočtu roku 1874 povoleny, a dle toho buďte také na tento poslednější rok účtovány.

Článek VIII.

Ministři finanční rozhodli jest, aby tento nákon ve skutek vstoupil.

Ve Vídni, dne 11. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. Lasser m. p. Banhans m. p. Stremayr m. p.
Glaser m. p. Unger m. p. Chlumcecký m. p. Pretis m. p.
Horst m. p.

Rozpočet státní

království a země v radě říšské zastoupených na rok 1873.

Část první. — Potřeby.

Kategorie	Titul	Pozice	Výdání státní	V y d á n í		
				řádné	mimořádné	ostatní
				číslo jež následuje číslo		
1			I. Nejvyšší dvůr.	4,100,000	1,200,000	4,100,000
2			II. Královská kancelář Jeho Veličenství 30 %	73,213		73,213
3			III. Rada říšská.			
	1		Právní radnímu	20,000		20,000
	2		Radnímu právnímu	400,000		400,000
	3		Recepty	21,000		21,000
	4		Kancelář královské a říšské vlády	9,200		9,200
	5		Státní kancelář parlamentu		100,000	100,000
			Summa (Kapitola 3, článek 1-5)	650,200	100,000	650,200
4			IV. Šeď říšský	20,000		20,000
5			V. Rada ministrů.			
	1		Pracovní rada ministrů	124,000		124,000
	2		Pracovní kancelář	20,000		20,000
	3		Šeď na služby vlády	418,000		418,000
			Summa (Kapitola 3, článek 1-3)	562,000		562,000
6			VI. Ministerstvo vnitřních věcí.			
	1		Řádné zaměstnání	294,250	5,750	400,000
	2		Služby na poli státní	120,000		120,000
	3		Šeď na služebních věcech	20,000	1,000	20,000
	4		Služby policejní v zemích	4,120,000	60,000	4,300,000
			Služby na lustraci a bezpečnosti		5,000	5,000
	5		Vězeňské hospodářství	2,000,000	2,000	2,000,000
			Základní údržbových telegrafních stanic		1,000	1,000
			Základní údržbových telegrafních stanic		70,000	70,000
			Služby telegrafní v čas výstavy světové		500,000	500,000
	6		Výplata za služby občanské	100,000		100,000
	7		Služby státního archivu	60,000	10,000	70,000
			Služby pravní a příslušné mimořádných služeb vlády a státní		20,000	20,000
	8		Služby vlády:			
		1	• Služebník při šou	675,000		675,000
			Na služebních věcech v říši a v okolí říše a na služebních věcech mimo říši (šou)		600,000	600,000
		2	• Služebník při šou	100,000		100,000
			Na služebních věcech mimo říši (šou) a lustraci		240,000	240,000
			Přesáhli se	600,000	750,000	1,000,000

Kapitola	Titul	Příspěvek	Vydání národní	V y d á n í		
				národní	státní	celkem
			Přehledy	680.000	710.000	1.390.000
1	1	1	V Dobrušce	100.000	100.000	200.000
2	2	2	Na Štěpě	220.000	220.000	440.000
			Příspěvky učitelů na agrární škole		2.200	2.200
3	3	3	V Krasném	170.000	170.000	340.000
			Na školě starší při gymnáziu v obci Strakonice		8.000	8.000
			Na nové vzájemné škole prvních tří let 1972 prvních tří let		12.000	12.000
4	4	4	V Králově	140.000	140.000	280.000
			Na přelomkové škole Křižácké mezi Královem a Klánovem		20.000	20.000
5	5	5	V Příboře	100.000	100.000	200.000
			Na vzájemné škole v obci Hradištko, Uherský Brod a Pohodnice, tří let starší mateřské a tří let Hradištko do Hradištko národní školky - školky, národní a na vzájemné škole přelomkové vzájemné a na přelomkové škole první třídy v obci Hradištko a Hradištko (2.800 d.)		50.000	50.000
6	6	6	V Týnsku a Vysočanech	200.000	200.000	400.000
			Na školě starší národní mezi Prácheňem a Příbramí, 1. 8. 1972, na vzájemné škole Hradištko a na školě starší mateřské první třídy		20.000	20.000
7	7	7	V Čáslavi	1.040.000	1.040.000	2.080.000
8	8	8	V Mladé	200.000	200.000	400.000
			Na vzájemné škole na Štěpě v Prácheňem		2.000	2.000
9	9	9	Na Slanečce	110.000	110.000	220.000
			Na vzájemné škole v Prácheňem do Chrástky		14.000	14.000
10	10	10	V Bělci a Krasném	900.000	900.000	1.800.000
			a) Na školě v Bělci na Štěpě do Lány, na vzájemné škole první třídy Slanečce v Bělci;			
			b) na školě v Bělci na Štěpě do Slanečce, na vzájemné škole první třídy v Bělci a 1. 8. 1972 v Slanečce a na vzájemné škole 1. 8. 1972 první třídy Lány v Bělci;			
			c) na školě na Štěpě do Mladé; na vzájemné škole první třídy Lány;			
			d) na školě na Štěpě do Slanečce; na vzájemné škole první třídy v Bělci;			
			e) na školě na Štěpě do Slanečce; na vzájemné škole první třídy v Bělci a na vzájemné škole první třídy v Slanečce na Štěpě;			
			f) na školě v Bělci, na Štěpě do Slanečce a na vzájemné škole první třídy v Bělci a 1. 8. 1972 v Slanečce;			
			g) na školě v Bělci, na Štěpě do Slanečce a na vzájemné škole první třídy v Bělci a 1. 8. 1972 v Slanečce;			
			h) na školě v Bělci, na Štěpě do Slanečce a na vzájemné škole první třídy v Bělci a 1. 8. 1972 v Slanečce;			
			i) na školě v Bělci, na Štěpě do Slanečce a na vzájemné škole první třídy v Bělci a 1. 8. 1972 v Slanečce;			
			j) na školě v Bělci, na Štěpě do Slanečce a na vzájemné škole první třídy v Bělci a 1. 8. 1972 v Slanečce;			
			k) na školě v Bělci, na Štěpě do Slanečce a na vzájemné škole první třídy v Bělci a 1. 8. 1972 v Slanečce;			
			l) na školě v Bělci, na Štěpě do Slanečce a na vzájemné škole první třídy v Bělci a 1. 8. 1972 v Slanečce;			
			m) na školě v Bělci, na Štěpě do Slanečce a na vzájemné škole první třídy v Bělci a 1. 8. 1972 v Slanečce;			
			n) na školě v Bělci, na Štěpě do Slanečce a na vzájemné škole první třídy v Bělci a 1. 8. 1972 v Slanečce;			
			D a k u m a d y		100.000	100.000
			Přehled celkem	4.970.000	1.042.000	6.012.000

Rozpis	Titul	Průběh	Vydání státní	V y d á n í		
				Celá	mimořádná	suma
			Převzato	4,000,000	1,242,210	3,022,210
9	9	13	V Balzánech Na systematické ústny a říční a na systematické ústny Korčáky	80,000	80,000	80,000
		14	V Balzánech Na další systematické přílohy od ústny pro Kuku a Balzánech, (8) na další systematické ústny stavěte Korčáky a na stavěte ústny ústny Pavla Krize v Balzánech	80,000	80,000	80,000
			Suma (Titul 9, §§. 1—14)	4,000,000	1,207,710	3,022,210
9			Stavěte na volně:			
		1	V Balzánech pod Balzánech Na stavěte na formě Stavěte	200,000	270,000	270,000
		2	V Balzánech pod Balzánech Na stavěte na formě Stavěte, Stavěte, Stavěte a Travěte	100,000	120,000	120,000
		3	V Balzánech Na stavěte Stavěte Stavěte a Stavěte	24,000	20,000	20,000
		4	V Stavěte Jako Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte a Stavěte	20,000	20,000	20,000
		5	V Stavěte Na Stavěte Stavěte Stavěte	1,000	80,000	80,000
		6	V Stavěte	80,000	80,000	80,000
		7	V Stavěte	1,000	1,000	1,000
		8	V Stavěte a Stavěte Stavěte Na Stavěte Stavěte Stavěte na Stavěte Stavěte Stavěte	70,000	80,000	80,000
		9	V Stavěte Na Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte	100,000	100,000	100,000
		10	V Stavěte	400	400	400
		11	V Stavěte	500	500	500
		12	V Stavěte a Stavěte Stavěte Na Stavěte na Stavěte, na Stavěte, na Stavěte, na Stavěte, na Stavěte, na Stavěte a Stavěte	87,000	200,000	200,000
		13	V Stavěte Na Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte	800	2,000	2,000
		14	V Stavěte	4,000	4,000	4,000
			Suma (Titul 9, §§. 1—14)	811,400	1,242,000	2,007,400
10			Nové Stavěte a Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte		100,000	100,000
11			Na Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte		20,000	20,000
12			Stavěte Stavěte Stavěte	12,000	12,000	12,000
13			Na Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte		20,000	20,000
			Suma Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte Stavěte	14,442,000	2,022,000	16,280,000

Kapitola	Titul	Právkop	Vydatí státni	V y d á n í		
				číslo	milióny čsl.	koruny
				číslo vydatí celkem		
10	10 000 4 3 3 3 1		VII. Ministerstvo zemědělství.			
			Účty centrální	772.000		772.000
			Účty územní	3.092.000	1.002.000	4.094.000
			Náklad na výzkumy	27.000		27.000
			Výpůjčky na účelové účely	22.000		22.000
			Funkční výnosy	33.000		33.000
			Výnosy z činnosti	72.000		72.000
			Čistý zisk	1.554.000		1.554.000
			Suma (Kapitola 7, titul 1—7).	7.120.000	1.002.000	8.122.000
11	11 000 1 2 2 2 1		VIII. Ministerstvo zdravotnictví a výživy.			
			A. Výživa centrální.			
			Účty centrální	712.000	142.000	854.000
			Účty územní	250.000		250.000
			Náklady výd.	72.000	0.000	72.000
			Náklady územní a příjmy	24.000	22.000	46.000
			Centrální komise a podléhající ústřední administrativní	20.000	7.000	27.000
			Centrální úřad výživy	41.000	2.000	43.000
			Centrální úřad pro zdravotnictví a veřejnou hygienu	12.000	2.000	14.000
			Centrální komise pro vyšetřování zdravotních stavů pracovníků zemědělství	7.000		7.000
			Suma (Kapitola 8, titul 1—5).	1.024.000	161.000	1.185.000
12	12 000 1 1 1 1 1		B. Místní.			
			Průběh činnosti zdravotnických:			
		1	V Rakousku pod Rak.	262.500	127.000	389.500
		2	V Rakousku nad Rak.	120.400	0.000	120.400
		3	V Německu	71.000		71.000
		4	V Itálii	114.000		114.000
		5	V Jugoslávii	12.000		12.000
		6	V Španělsku	264.700		264.700
		7	V Rumunsku	50.000		50.000
		8	V Království	124.200	2.000	126.200
		9	V Turecku	24.000		24.000
		10	V Řecku	50.000		50.000
		11	V Japonsku	70.700	3.300	74.000
		12	V Indii	227.100	25.000	252.100
		13	V Číně	123.700	73.000	196.700
		14	V Persii	448.200	10.000	458.200
		15	V Siamu	78.700		78.700
		16	V Švédsku	220.000	10.000	230.000
		17	V Norsku	12.100		12.100
		18	V Švédsku	28.000	0.000	28.000
			Suma (Titul 8, §§. 1—18).	3.001.200	387.300	3.388.500
13	13 000 1 1 1 1 1		Funkce a příjmy z činnosti zdravotnických:			
		1	V Rakousku pod Rak.	21.000	100.000	121.000
		2	V Rakousku nad Rak.	0.000		0.000
		3	V Německu	20.000		20.000
			Průběh cel.	69.000	100.000	169.000

Kapitola	Titul	Paragraf	Vyhlášení státní	V y h l á s e n í		
				Poleť	minimální	maxim
				státek rekonstrukce státní		
			Převléns	88.000	100.000	100.000
8	10	4	V Týnském a Vavřineckém	62.000	8.000	71.000
		5	Ve Štěpáně	4.000	0	4.000
		6	V Kocetově	4.000	0	4.000
		7	V Králově	1.000	0	1.000
		8	V Přímově	20.000	0	21.000
		9	V Holčovicích	77.000	3.000	80.000
		10	V Čestoboh	23.000	20.000	23.000
		11	Ve Slavošce	150	0	150
		12	V Haličce a Krušovicích	20.000	0	20.000
			Suma (Titul 10, §§. 1—12)	408.000	31.000	449.000
10			Příspěvky k dělním kolektivním organizacím:			
		1	Společné příspěvky:			
		2	a) Haličce vedy občanů	20.000	0	20.000
		3	a) Holčovic v okolí občanů vedy občanů	21.000	20.000	42.000
		4	V Kocetově pod Halič	8.100	0	8.100
		5	V Holčovicích nad Halič	3.000	0	3.000
		6	Ve Štěpáně	400	0	400
		7	V Kocetově	800	0	800
		8	V Přímově	400	0	400
		9	V Čestoboh	5.000	0	5.000
		10	V Slavošce	3.000	0	3.000
		11	V Haličce a Krušovicích	3.000	0	3.100
		12	V Holčovicích	500	0	500
			Suma (Titul 11, §§. 1—12)	70.000	20.000	90.000
10			Příspěvky k dělním kolektivním výzkumným ústavům:			
			V Holčovicích	37.000	21.000	58.000
			Suma (Kapitola 8, titul 9—12)	4.277.000	508.100	4.785.100
			C. Vyškovice:			
12			V y s k o v i c e .			
			a) Univerzita:			
		1	Univerzita ve Vídni	500.000	100.000	720.000
		2	„ v Bratislavě	120.000	0	120.000
		3	„ v Praze	104.000	100.000	204.000
		4	„ v Praze	300.000	300.000	600.000
		5	„ ve Lvově	120.000	0	120.000
		6	„ v Krakově	137.000	10.000	160.000
		7	Pozemní státním na univerzitách	1.000	0	1.000
			Suma (Titul 12, §§. 1—7)	1.412.000	510.000	1.922.000
			b) Theologické fakulty, které nejsou spojeny s uni-			
			versitami:			
		8	Katolická theologická fakulta v Bratislavě	10.000	0	10.000
		9	„ „ „ „ „ Olomouci	12.000	0	12.000
		10	Křesťanská theologická fakulta ve Vídni	20.000	0	20.000
		11	Evangelická „ „ „ „ „ (inter teologický)	4.000	0	4.000
			Suma (Titul 12, §§. 8—11)	46.000	0	46.000

Kapitola	Titul	Poznámky	Výdání státní	V y d á n í					
				Titul	mimořádné	suma			
							stavěné rozpočtové účely		
6	04		a) Vědecký gymnázium, reálné gymnázium a školy osmého stupně						
			01	Koncese školství	14.000		14.000		
			02	Výdělky ze státního profesorského	3.000		3.000		
			03	Funkce školství (včetně školství)	20.000		20.000		
			04	a) Školy osmého	5.540		5.540		
			Suma (Titul 14, §§. 01-04)			42.540		42.540	
			05	Mimořádné školství			10.000		10.000
			06	Speciální dotazy vyžadované					
			07	Výdělky z dotací školství (včetně školství)			10.000		10.000
			08	Časové testy a školství			21.000		21.000
09	Školy osmého stupně (včetně školství) a školství			22.500	1.000	23.500			
10	Školy osmého stupně (včetně školství) a školství			15.000	4.000	19.000			
11	Subvence speciálního vzdělávání dotávkami školství			5.000		5.000			
Suma (Titul 16, §§. 1-8)			141.000	4.000	145.000				
7	07		Školství osmého						
			01	Vzdělávací střediska	600.000	3.000	603.000		
			02	Dotazy na vzdělávací střediska	100.000		100.000		
			03	Koncese školství (včetně školství)	14.000		14.000		
			04	Dotazy školství (včetně školství)	100.000		100.000		
			05	Dotazy na doplňkové vzdělávací střediska školství a školství (včetně školství) a školství	20.000		20.000		
			06	Koncese školství a školství		170.000	170.000		
			07	Koncese školství	3.000		3.000		
			08	Výdělky ze školství	3.000		3.000		
			09	Koncese školství	10.000		10.000		
10	Příspěvky státní k školství (včetně školství)			150.110		150.110			
11	Subvence školství (včetně školství) školství a školství			3.000		3.000			
12	Na pracovní školství				21.000	21.000			
Suma (Titul 17, §§. 1-12)			1.171.110	211.000	1.382.110				
18	Funkce a příspěvky			100.100	20.000	120.100			
19	Administrativní školství			100.000	21.000	121.000			
Suma (Kapitola 6, titul 18-19)			1.791.210	252.000	2.043.210				
Dechovné (Kapitola 6, titul 1-19)			11.000.000	2.751.000	13.751.000				
IX. Ministerstvo školství									
A. Vlastní náklad státní									
1	01		Školství školství:						
			Mimořádné školství (včetně školství) a školství (včetně školství)						
			740.000	10.000	750.000				
2	02		Školství školství:						
			Funkce školství (včetně školství) školství a školství (včetně školství) školství a školství						
			2.200.000	10.000	2.210.000				
Suma školství			2.940.000	20.000	2.960.000				

Kapitola	Titul	Předmět	Vydání státní	V y d á n í		
				účet	minimální	maxim.
				stavějí v běžném účtu		
			Převlezy .	3,292,000	30,000	3,001,000
2			administrativní, služba kancelář v ústředních bytovacích a kancelářských místech	925,000	—	925,000
4			Státní kasa centrální, výhledy ministerstev, ústřední kasy centrální státní (II. ve Vídni a státní kasy okresní)	100,000	4,000	104,000
5			Nové stavby a pronajímání	4,200,000	—	4,200,000
6			Ústřední kancelář	2,000,000	20,000	2,020,000
7			Pracovní ústředí	200,000	—	200,000
8			Společnosti	1,100,000	—	1,100,000
9			Nové stavby a pronajímání	2,800,000	45,000	2,845,000
			Kasa ústřední daní a penězů	2,800,000	—	2,800,000
			Suma (Kapitola 2, titul 1—9)	12,235,000	120,000	12,115,000
			Obecní správa hospodář.			
1			Ústřední správa	—	20,000	20,000
2			Národní správa	80,000	—	80,000
3			Ústřední na úpravu přírodních a lesních výhledů ústřední a okrajové ústředí	—	80,000	80,000
4			Hospodářství na práva při společných lesních ústředích výhledů	—	1,700	1,700
5			Kancelář výhledů	100,000	—	100,000
6			Ministerstvo práce na rok 1922 na úpravu náhlých výhledů a příslušné ministerstvo ústřední a okrajové ústředí a státní kancelář	—	2,000,000	2,000,000
7			Nové stavby výhledů ústředních a okrajových	—	20,000	20,000
			Suma (Kapitola 10, titul 1—7)	180,000	2,140,700	2,320,700
			B. Náklad na dobývání, vybírání a správu státních příjmů státních.			
			Nové příjmy.			
1			Náklad na ústřední správu a výhledy ústředních a okrajových příjmů a vybírání a na jeho provedení nákladů kancelář, ústřední a okrajové ústředí	40,000	—	40,000
2			Náklad na ústřední správu a vybírání, ústřední a okrajové ústředí a příslušné ústředí a okrajové ústředí	6,000	—	6,000
3			Náklad na dobývání daní mincovní	—	120,000	120,000
			Suma (Kapitola 11, titul 1—3)	46,000	120,000	166,000
			Cis.			
1			Nové stavby ústředních ústředí	100,000	—	100,000
2			Nové stavby ústředních ústředí	80,000	—	80,000
3			Ústřední kancelář příjmů	1,400,000	—	1,400,000
4			Kancelář daní a potravy	2,000,000	—	2,000,000
			Suma (Kapitola 12, titul 1—4)	3,580,000	—	3,580,000
			Dávky nepřímé.			
			Daně a potravy	4,200,000	—	4,200,000
			Nové stavby	—	200,000	200,000

Kapitola	Titul	Prípust	Výdaj štátny	V y d a j i		
				účet	úpravený	nový
				stavby celkové číslo		
14	1		Štá:			
			Štátny na štátny a celkový štátny	1,000,000		1,000,000
			Nové štátny a hospodárne úpravené		340,000	340,000
			Na štátny v štátny, na štátny štátny		200,000	200,000
			Štátny na štátny štátny	100,000		100,000
			Nové štátny		10,000	10,000
			Suma (Kapitola 14, štátny 1 a 2)	1,100,000	650,000	1,070,000
15	1		Titul:			
			Výdaj na štátny štátny	110,000		110,000
			Štátny na štátny a štátny štátny	10,000,000		10,000,000
			Nové štátny		200,000	200,000
			Výdaj na štátny štátny	1,000,000	200,000	1,200,000
			Nové štátny		0,000	0,000
			Suma (Kapitola 15, štátny 1—3)	11,110,000	1,500,000	12,610,000
16			Kapitola	127,100		127,100
17			Tuzo a poplatky štátny štátny	300,100		300,100
18			Lotaria	0,200,000		0,200,000
19			Myš:			
			Nové štátny	110,000		110,000
			Nové štátny		1,100	1,100
20			Penzijný			
			Štátny štátny	10,000		10,000
			Nové štátny		1,000	1,000
			Suma (Kapitola 19—20)	12,740,100	1,501,100	14,241,200
			Jednotlivé štátny.			
21	1		Nové štátny štátny	10,000	1,000	11,000
			Štátny štátny	0,000	0,000	0,000
			Suma (Kapitola 21, štátny 1 a 2)	10,000	1,000	11,000
22			Právnosť a úprava	10,000		10,000
23			Výdaj štátny a štátny na štátny	200,000		200,000
24			Štátny štátny štátny štátny		10,170	10,170
25			Nové štátny	200,000		200,000
			Nové štátny štátny		0,000	0,000
			Výdaj štátny (Kapitola 22—25)	400,000	10,170	410,170
26			I. Ministerstvo obchodu.			
			A. Výdaj štátny štátny.			
			Štátny štátny	100,000	10,000	110,000
			Na štátny štátny štátny štátny		100,000	100,000
			– štátny štátny		10,000	10,000
			– štátny štátny štátny		10,000,000	10,000,000
			– štátny štátny štátny		0,000,000	0,000,000
			Výdaj štátny	100,000	11,010,000	11,110,000

Kapitola	Titul	Paragraf	Výdání státní	V ý d á n í		
				účetní	minimální	maxim.
				stavěný ekonomické číslo		
			Příspěvek	120.000	11.400.000	11.000.000
20	2		Státní příspěvek a příspěvek zahraniční	700.000	1.800.000	2.210.000
			Nové stavby v Přímově	200.000	300.000	300.000
			Nové stavby v Dolníčanech	300.000	300.000	300.000
			Stavby budov pro celostátní přístav v Špičce	100.000	100.000	100.000
			Výdání státní na stavbu Trhobčického přístavu	100.000	100.000	100.000
			Suma (Kapitola 20, titul 1 a 2)	1.210.000	12.700.000	12.000.000
			B. Výdoby provozování.			
20	3		Dělnické podniky	12.100.000	11.500.000	12.100.000
	3		Na úpravu podnikatelské domy v Praze	110.000	110.000	110.000
	3		„ „ „ Brno	110.000	110.000	110.000
	3		„ „ „ státní podnik podnikatelské domy v Kasterovské Vělebi	50.000	50.000	50.000
	3		„ „ „ státní podnik podnikatelské domy v Kasterovské Vělebi	50.000	50.000	50.000
	3		„ „ „ státní podnik podnikatelské domy v Špičce a v Ústí	2.420.000	1.270.000	2.000.000
	3		„ „ „ státní podnik podnikatelské domy v Špičce a v Ústí	120.000	120.000	120.000
	3		„ „ „ státní podnik podnikatelské domy v Ústí	190.000	190.000	190.000
	3		Na úpravu podnikatelské domy v Praze	50.000	50.000	50.000
	3		„ „ „ státní podnik podnikatelské domy v Brně	50.000	50.000	50.000
	3		„ „ „ státní podnik podnikatelské domy v Kasterovské Vělebi	50.000	50.000	50.000
			Suma (Kapitola 20, titul 2 a 3)	20.214.000	1.207.000	17.271.000
			Dokresady (Kapitola 20, titul 1—4)	17.690.000	12.020.000	12.000.000
27			II. Ministerium vně.			
1			Řízení ministeria	271.000	22.000	271.000
2			Výdělky z podnikání v hospodářské oblasti a zemědělství	311.000	22.000	327.000
3			Zemědělství	140.000	22.000	162.000
4			Organizace pro příslušnost k zemědělství a zemědělské práce	140.000	22.000	162.000
5			Hojnostní práce	100.000	22.000	122.000
6			Výdělky z podnikání v zemědělství	20.000	22.000	42.000
7			Státní služba	120.000	22.000	142.000
8			Státní služba zahraniční	500.000	100.000	600.000
	1		Výdoby na zahraniční a vnitřní	220.000	100.000	320.000
	1		„ „ „ zahraniční příjmy	100.000	100.000	200.000
9			Zemědělství	100.000	100.000	200.000
10			Uprava zemědělství	50.000	50.000	100.000
11			Státní lesy a státní	2.112.000	2.112.000	2.112.000
			Nové stavby a úprava státních lesů	100.000	100.000	200.000
			Státní lesy v zahraničí a zahraniční podnikání	2.012.000	2.012.000	2.012.000
12			Státní lesy	2.012.000	2.012.000	2.012.000
			Nové stavby a úprava státních lesů	200.000	200.000	400.000
			Státní lesy v zahraničí a zahraniční podnikání	1812.000	1812.000	1812.000
			„ „ „ zahraniční příjmy	20.000	20.000	40.000
			Suma (Kapitola 27, titul 1—12)	3.100.000	2.300.000	3.400.000
30			III. Ministerium práva.			
1			Řízení ministeria	120.000	120.000	120.000
2			Regulace země	220.000	20.000	240.000
3			Úprava zemědělství a zemědělské práce	12.440.000	12.440.000	12.440.000
			Nové stavby úpravy země	100.000	100.000	100.000
4			Tržebnictví	1.000.000	100.000	1.000.000
			Nové stavby tržebnictví	100.000	100.000	100.000
			Suma (Kapitola 30, titul 1—4)	14.780.000	140.000	15.200.000

Kapitola	Titul	Předmět	Vydání státní	V y d á n í		
				účet	účetníhodnota	suma
				stav k 31. prosinci 1970		
20			III. Najvyšší účetovna.	148.200		148.200
20			IV. Hát penzí.			
	1		Hlavní stát penzí správy státní	11.491.261	8.200	11.500.161
	2		Spojitelné penze státní	882.118		882.118
			z toho: úrok ze Účtovacího účtu, kterou spravují samé hlavní ústředí	302.118		302.118
			Společ.	880.000		880.000
			Suma (Kapitola 20, titul 1 a 2)	12.373.441	8.200	12.380.241
			IV. Subvence a dotace.			
20	1		A. Náklady finanční institucí:			
			z toho:	20.000		20.000
20			B. Základní příspěvky:			
			Účty 19:			
	1		Účtovatelství úřadů spojujících se státní	300.000	300.000	
	2		Účtovatelství na Lovos na Ústavu de Jan	1.800.000	1.800.000	
	3		Účtovatelství Právního úřadu	700.000	700.000	
	4		Účtovatelství úřadův Státní	4.200.000	4.200.000	
	5		Účtovatelství a Kancelář de Bohumín	400.000	400.000	
	6		Účtovatelství Kancelář de Brno (nový úřad)	1.070.000	1.070.000	
	7		Státní úřad úřadův státní úřad	800.000	800.000	
	8		Účtovatelství úřadův úřadův státní	1.270.000	1.270.000	
	9		Účtovatelství úřadův státní (z úřadův na úřadův úřadův)	300.000	300.000	
	10		První úřadův-úřadův státní spoju- jících	870.000	870.000	
	11		Účtovatelství Ústavův	800.000	800.000	
	12		Účtovatelství úřadův (z úřadův de úřadův)	300.000	300.000	
	13		Účtovatelství úřadův (z úřadův de úřadův)	200.000	200.000	
	14		Subvence:			
			Účtovatelství na úřadův de úřadův	70.000		70.000
	15		Účtovatelství-úřadův úřadův na úřadův de úřadův a) úřadův na úřadův v úřadův 250.000 al. b) úřadův úřadův na úřadův úřadův státní v úřadův 210.000 al.	460.000		460.000
			Účty na úřadův úřadův, vč. na úřadův v úřadův, v úřadův 14.000.000 al. úřadův úřadův	370.000	14.000.000	14.370.000
			Suma (Kapitola 21, titul 1—15)	270.000	14.000.000	14.270.000
20			C. Náklady finanční úřadův:			
			Účty úřadův:			
	1		Úřadův úřadův	1.940.000		1.940.000
	2		Úřadův úřadův	1.201.807		1.201.807
	3		Úřadův	200.000		200.000
	4		Úřadův	40.000		40.000
			Suma (Kapitola 22, titul 1—4)	3.381.807	400.000	3.781.807
			Úřadův (Kapitola 23—24)	2.000.000	15.811.400	17.811.400

Kapitola	Titul	Popisek	Vydání státní	V y d á n í		
				účet	účtená část	zůstatek
				stav k 31. prosinci 1922		
XVI. Důch státní.						
A. Úroky státních cizinců				103,519,180	—	103,519,180
1			Z toho úrok ze stát. půjček a z ostat. úroků cizinců	103,519,180	—	103,519,180
			Spolu	103,519,180	—	103,519,180
2			Z poplatků státních za užívání nemovitých věcí	—	3,000,000	3,000,000
			Suma	103,519,180	3,000,000	106,519,180
B. Splácení dluhů				—	12,000,000	12,000,000
3			Z toho za úrok státních půjček a z ostat. úroků cizinců	—	—	—
			Z toho za úrok státních půjček a z ostat. úroků cizinců	—	1,100,000	1,100,000
			Spolu	—	12,000,000	12,000,000
4			Z poplatků státních za užívání nemovitých věcí	—	10,000	10,000
			Suma	—	12,010,000	12,010,000
C. Upravení důchů						
5			Důchů z úroků ze státních půjček	200,000	—	200,000
D. Převody zůstatků						
6			Z příjmů státních ze správy státních cizinců	—	700,000	700,000
			Z příjmů státních ze správy státních cizinců	—	50,000	50,000
7			Z příjmů státních ze správy státních cizinců	—	—	—
			Suma	—	750,000	750,000
Dokresady (Kapitola XVI, tituly 1—7)				70,000,000	10,000,000	80,000,000
XVII. Správa státních cizinců						
1			Výdaje na správu státních cizinců	200,000	—	200,000
2			Výdaje na správu státních cizinců	—	5,000	5,000
3			Výdaje na správu státních cizinců	200,000	50,000	250,000
			Suma (Kapitola XVII, tituly 1—3)	400,000	55,000	455,000
XVIII. Půjčky k úhradám na záležitosti státní						
1			Půjčky k úhradám státním	13,000,000	—	13,000,000
2			Základní půjčky na úpravení státních cizinců	64,000,000	—	64,000,000
			Suma (Kapitola XVIII, tituly 1 a 2)	77,000,000	—	77,000,000

Krajina	Typ	Průmysl	Výdání státní	V y d á n í		
				účet	minimální	max.
				částka vč. základního úlo.		
			Rekapitulace.			
0			I. Společný úhrn	4,629,000	1,200,000	8,110,000
0			II. Kabinová kapacita (slo. Věhlasen)	73,210		73,210
0			III. Kabinová	402,500	100,000	500,000
0			IV. Společný úhrn	20,000		20,000
0			V. Společný úhrn	500,000		500,000
0			VI. Ministerstvo národního hospodářství	14,841,820	3,500,000	28,350,810
0			VII. Ministerstvo vnějška	7,000,000	1,000,000	8,000,000
0			VIII. Ministerstvo národního hospodářství a správy	11,081,200	1,750,000	22,831,700
0-20			IX. Ministerstvo zdravotnictví	60,000,000	11,000,740	80,000,740
10			X. Ministerstvo obrany	17,400,000	10,100,000	27,500,000
20			XI. Ministerstvo vnějška	8,100,000	1,000,000	10,000,000
30			XII. Ministerstvo práce	14,700,000	500,000	15,200,000
40			XIII. Společný úhrn	100,000		100,000
50			XIV. Společný úhrn	12,171,041	5,200	12,176,241
21-23			XV. Zdravotnictví a školství	8,000,000	10,000,000	18,000,000
34			XVI. Společný úhrn	70,000,000	10,000,000	80,000,000
35			XVII. Společný úhrn	400,000	50,000	450,000
36			XVIII. Příspěvek k nákladům na národní hospodářství	77,000,000		77,000,000
			Všechny údaje celkem	310,401,207	70,442,000	550,010,700

Rozpočet státní

království a země v radě říšské zastoupených na rok 1873.

Část druhá. — Úhrady potisk.

Kapitola	Titul	Paragraf	Příjmy státní	Příjmy		
				říšské	zemské	ostatní
				v celku v rakouských číslech		
1			I. Nejvyšší dvůr			
2			II. Kabineta kancelář Jeho Veličenství			
3			III. Rada říšská			
4			IV. Sněm říšský			
5			V. Rada ministerská			
6			VI. Ministerium války a válečných věcí.			
1			42,000		42,000	
2			100,000		100,000	
3			207,000		207,000	
4			100		100	
5			24,000		24,000	
6			22,000		22,000	
			Suma (Kapitola 6, tituly 1—6)			
			395,100		395,100	
7			VII. Ministerium zemědělnictví.			
1			22,500		22,500	
8			VIII. Ministerium záležitostí duchovních a vyučování.			
			A. Příjmy centrální.			
1			1,000		1,000	
2			2,000		2,000	
3			1,500		1,500	
			Suma (Kapitola 8, tituly 1—3)			
			4,500		4,500	
			B. Příjmy.			
			Příjmy zemědělnictví:			
1			121,000		121,000	
2			181,000		181,000	
3			300		300	
4			114,000		114,000	
5			100		100	
6			212,000		212,000	
7			23,000		23,000	
8			71,000		71,000	
			Přesáhlo			
			1,184,600		1,184,600	

Kategorie	Titul	Pozice	Příjmy státní	Příjmy					
				řádek	účetní rok	částka			
				stavěcí tabulka č. 10					
6	4	8	Převodová	1,124,000		1,124,000			
			Y Tržby	11,000		11,000			
			Y Darů	20,000		20,000			
			Y Intimidace	10,000		10,000			
			Y Společnosti	300,000		300,000			
			Y Časopisy	304,000		304,000			
			Y Hrad	400,000		400,000			
			Y Hrad	60,000		60,000			
			Y Hrad	400,000		400,000			
			Y Hrad	3,000		3,000			
			Y Hrad	2,000		2,000			
			Suma (Titul 4, §§. 1—18)			2,129,000		2,129,000	
			7	5	8	Fondy a příspěvky k účelům knihovny knižnic:			
						Y Hrad	10,000		10,000
						Y Hrad	200		200
						Y Hrad	200		200
						Y Hrad	200		200
						Y Hrad	200		200
Suma (Titul 5, §§. 1—6)			12,700		12,700				
Suma (Kategorie 6, titul 4 a 5)			2,172,000		2,172,000				
8	6	8	C. Vyučovací.						
			Vyučovací školy.						
			Y Školy	60,000		60,000			
			Y Školy	11,200		11,200			
			Y Školy	40,000		40,000			
			Y Školy	9,000		9,000			
Suma (Titul 6, §§. 1—6)			120,200		120,200				
9	7	8	Školy střední.						
			Y Školy	120,200		120,200			
			Y Školy	97,000		97,000			
			Y Školy	4,000		4,000			
Suma (Titul 7, §§. 1—4)			421,200		421,200				
10	8	8	Speciální školy vyučovací.						
			Y Školy	200		200			
			Y Školy	700		700			
			Y Školy	500		500			
Suma (Titul 8, §§. 1—4)			1,400		1,400				
11	9	8	Školy obecní.						
			Y Školy	31,400		31,400			
Suma (Titul 9, §§. 1 a 2)			38,000		38,000				

Kapitola	Titul	Průmysl	Příjmy		
			účet	mimoúčet	suma
8	10	Funkce a přísluší	50		50
	11	Fondy státní	270.705		270.705
		Suma (Kapitola 8, titul 10—11)	320.705		320.705
		Dokresady (Kapitola 8, titul 1—11)	4.250.000		4.250.000
IX. Ministerium vnějš.					
Správa Ministeria.					
	1	Řízení ústřední (podléhá k ústavu ústřednímu) a ústav ústřední (podléhá k ústavu ústřednímu)	4.000		4.000
	2	Finanční ředitelství ústřední, ředitelství Ministeria vnějš. (podléhá k ústavu ústřednímu, Ministerium vnějš. a ústavu ústřednímu)	70.000		70.000
	3	Administrace ústřední, ústřední kancelář při ústavu ústřednímu	1.000		1.000
	4	Ústav ústřední	2.000		2.000
	5	Ústav ústřední	21.000		21.000
	6	Ústav ústřední	7.000		7.000
	7	Prekursorium Ministeria	15.000		15.000
	8	Správa ústřední	1.452.000		1.452.000
		Suma (Kapitola 9, titul 1—8)	1.547.000		1.547.000
Obecná správa Ministeria.					
	1	Příspěvky a ústřední ústav ústřední	104.700		104.700
	2	Příspěvky kromě ústřední ústav ústřední a příjmy z ústav- ných ústavů		103.400	103.400
	3	Realitní ústav	187.000	100.000	287.000
		Suma (Kapitola 10, titul 1—3)	291.700	103.400	395.100
Daň příjmová.					
	11	Daň z příjmů	27.000.000		27.000.000
	12	Daň z úroků	21.000.000		21.000.000
	13	Daň z výdělků	2.000.000		2.000.000
	14	Daň z příjmů	22.000.000		22.000.000
	15	Daň z výdělků	15.000		15.000
	16	Na vyplatění daň ústavů		100.000	100.000
	17	Ústřední ústav a daň ústavů		100.000	100.000
		Suma (Kapitola 11—17)	50.015.000	200.000	50.215.000
	18	Číslo	21.000.000	1.114.000	22.114.000
Dědictví nepřímé.					
	19	Daň z dědictví	7.000.000		7.000.000
	1	Daň z dědictví	7.000.000		7.000.000
	2	Daň z výdělků	4.155.000		4.155.000
	3	Daň z příjmů	21.000.000		21.000.000
	4	Daň z výdělků a dědictví ústavů	4.244.000		4.244.000
	5	Daň z výdělků	21.000.000		21.000.000
	6	Daň z výdělků	2.000.000		2.000.000
	7	Fondy	3.000.000		3.000.000
	8	Daň z příjmů	25.000		25.000
	9	Daň z výdělků a dědictví	100.000		100.000
	10	Fúžní ústav	2.100.000		2.100.000
		Suma (Kapitola 19, titul 1—10)	55.750.000		55.750.000

Kapitola	Titul	Převzat	Příjmy státní	Příjmy		
				Příjem	národní	cizí
20			Státní:			
			Příjmy státní, kde má své sídlo	120.000		120.000
			Příjmy státní, kde má sídlo pražské	25.000.000		18.000.000
			Suma (Kapitola 20, titul 1 + 2)	15.120.000		18.120.000
21			Tabák:			
			Příjmy z prodeje tabáku v zemích státních	50.870.000	700.000	51.570.000
			Příjmy státní, kde má sídlo člá	201.000		201.000
			Suma (Kapitola 21, titul 1 + 2)	51.071.000	700.000	52.131.000
22			Kobky	14.000.000		14.000.000
23			Trhy a poplatky z jednání přímých	22.000.000		22.000.000
24			Loterie	15.000.000		15.000.000
25			Mýta	2.745.000		2.745.000
26			Pozemkové	370.000		370.000
			Suma (Kapitola 19—26)	100.000.000	700.000	101.000.000
			Příjmy z jednot státních.			
27	1	1	Státní úřadnictví	55.970		55.970
			Ústřední úřad	57.800	7.810	64.700
			Suma (Kapitola 27, titul 1 + 2)	113.770	7.810	121.580
28			Fiskální a územní	201.000		201.000
29			Tisková činnost a státní ve Vídni	1.000.000		1.000.000
30			Konvence a prozatím nezpracované jednot státní		10.700	10.700
31			Minerální	333.000		333.000
			Dokladovací (Kapitola 27—31)	683.740	1.047.510	719.380
			I. Ministerium obchodu.			
32			Výrobní ústředí státní		7.000.000	7.000.000
			Státní podniky a podniky státní	520.000		520.000
			Státní podniky	11.700.000		11.700.000
			Ústřední podniky	1.070.000		1.070.000
			Suma (Kapitola 32, titul 1—4)	13.810.000	7.000.000	20.810.000
			II. Ministerium vlády.			
33			Výrobní ve výhled hospodářství státní a zemské	12.000		12.000
			Komunální	2.700		2.700
			Státní podniky	1.000		1.000
			Státní podniky	400		400
			Státní podniky	220.000		220.000
			Státní podniky a státní podniky v zemích	127.300		127.300
			Státní podniky	100.000		100.000
			Státní podniky	1.400.000	10.000	1.410.000
			Státní podniky	1.770.000		1.770.000
			Suma (Kapitola 33, titul 1—5)	3.770.000	10.000	3.880.000

Kapitola	Titul	Převzaté	Příjmy státní	Příjmy		
				hlavní	vedlejší	ostatní
				stavěný rokročně dle		
34			XII. Ministerium práv.			
	1		Systém právní a kárných úřadů	500		500
	2		Úřadů	240.000		240.000
			Suma (Kapitola 34, titul 1 a 2)	240.000		240.000
35			XIII. Nejvyšší úřadovna			
36			XIV. Stát penzí			
37			XV. Subvence a dotace.			
	1		Subvence a křesťanského ústavu vzájemnosti		2.220	2.220
38			XVI. Důch státní.			
	1		Státní penze a odměny a příjmy úřednické výměny	1.954.000		1.954.000
	2		Úřednické honoráře a doplatky	33.000		33.000
			Suma (Kapitola 38, titul 1 a 2)	1.987.000		1.987.000
39			XVII. Správa ústřední státní			
	1		Příjmy ze školské a příjmy úřednické odměny státních	5.000		5.000
	2		Právní, úřední a kárných na křesťanské ústavu vzájemnosti	5.000		5.000
			Suma (Kapitola 39, titul 1 a 2)	10.000		10.000
40			XVIII. Příjmy z prodeje majetku státního		1.200.000	1.200.000
41			XIX. Příjmy z toho, co zaplatila společnost pro přepravy po Buzaji		2.300.000	2.300.000
42			XX. Penze, strážní za 35.000 kusů akcí křesťanské společnosti Jezeří		2.220.000	2.220.000
43			XXI. Z restů kasovních za konec roku 1932 postátních		15.200.000	15.200.000

Krajina	Miesto	Príjmy	Príjmy štátu	Príjmy		
				účet	účtovník	suma
				stavok účtovníka účet		
			Rekapitulace.			
1			I. Najvyšší účet			
2			II. Účetníci účetní účet účetní			
3			III. Účet účetní			
4			IV. Účet účetní			
5			V. Účet účetní	427,000		427,000
6			VI. Účetník účetní účetní	882,100		882,100
7			VII. Účetník účetní účetní	22,200		22,200
8			VIII. Účetník účetní účetní účetní	4,000,000		4,000,000
9-20			IX. Účetník účetní	220,227,200	2,842,110	223,069,310
21			X. Účetník účetní	12,722,000	7,000,000	19,722,000
22			XI. Účetník účetní	2,200,000	10,000	2,210,000
23			XII. Účetník účetní	240,000		240,000
24			XIII. Účetník účetní			
25			XIV. Účetník účetní		7,220	7,220
26			XV. Účetník účetní		2,200,000	2,200,000
27			XVI. Účetník účetní			
28			XVII. Účetník účetní	2,000,000		2,000,000
29			XVIII. Účetník účetní	2,000,000		2,000,000
30			XIX. Účetník účetní	2,000,000		2,000,000
31			XX. Účetník účetní	2,000,000		2,000,000
32			XXI. Účetník účetní	2,000,000		2,000,000
			Veškerá suma účetní postek	271,200,000	41,712,040	312,912,040

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Člásek XVIII. — Vydán a rozeslán dne 22. dubna 1873.

17.

Zákon, daný dne 15. dubna 1873,

jež se týče správy příjmů úředníků státních službu hanzovních.

S přičleněním obou smlouvy rady říšské vůči se III. oddílu takto:

§. 1. Všechni úředníci státní a platem služební dají se na jedenáctero tříd hodnoty či řádu.

Při tomto rozdělování správců se jest ustanovená přechodná, ježto se v přídavku k tomuto zákonu obsahuje, a bude přitom kromě toho pravidlem toto:

1. Úředníci rozdělí se vůbec třídami, ježli třída dříve byla od 31. prosince 1867 splásem náhodou správců, rozdělí se, nežli se v tom nějakým nákazem změny, v třídy hodnoty, které se usuzují a jich pozvedání třídami dříve;

2. Úředníci jiných kategorií buďto nyní všichni rozdělí se starých a platů buď v jednom každém oddělení správců jednotejně správců, rozdělí se pak odděleně buďto rozpačen státním nejprve přitom radě říšské v známost uvedena.

Úředníci, kteří byli pozvedáni ve XII. třídě státní, poklesli buďto do XI. třídy hodnoty.

§. 2. Třídou hodnoty úředníka státního ustanovuje se až na výjimku v §. 13 tohoto zákona odděleně nára jeho příjmů.

§. 3. Příjmy systematické jsou:

a) plat, a

b) příspěvek buďto nebo aktiva.

§. 4. Přiděpená taxa služební, též daň a příjmů placena buď jen v platu; naproti tomu patří se také jenom plat do penze.

§. 5. Každé se čtyř nejvyšších tříd hodnoty vyměřen jest plat jen jedním státním dílem, buďto v ostatních tříd hodnoty vyměřen jest tři stupně platu.

Příloha a obsahuje vyměření plátů.

§. 6. Do vyššího platu též třídy hodnoty postoupí úředník vždy po pěti letech služby v té třídě hodnoty dokonarých.

§. 7. Míra příjmů ustanovuje se dle třídy hodnoty (§. 2.), kteráž náleží násta, v němž úředník definitivně jest postaven.

Úředníkům, kteří mají jenom třídu a charakter některé vyšší kategorie služební nebo jen na nějaké systematické vyšší místo služební jen proměnou jmenování, přikládají příjmy tohoto výšního místa služebního přiměřené teprve tehda, když se jim tohoto výšního místa služebního dotknou propůjčí.

§. 8. Z nižší třídy hodnosti do vyšší přechází se úředník způsobem jmenování.

§. 9. Čtyřem nejvyšším třídám hodnosti systematicky se přidávky funkční v příloze k uvedené.

§. 10. Ostatním třídám hodnosti od páté třídy dolů ustanovují se přidávky aktivní ale tyto třídy vyměřené, uvedené v příloze A.

Počet obyvatele, na němž se toto rozhodnutí třídní aplikují, vyhledává buď vždy do posledního úředního sečtení lidu.

Mimo to zmocňuje jest vláda, přeloučit to neb ono místo vyjmout z třídy 4. do 3. a z 3. třídy do 4.

§. 11. Plat na příbytek, pataliti přidavek místní, pro místa Vídeň a Trut vřez nebo pro některé kategorie systematicky, hodnocené převzaté, a to plat na příbytek od třídy uplatně, od 1. července 1873 nejprve příli.

§. 12. Úředníci, kterým přisluží býti naturální, a není-li takového bytu, chráněnou se býti, obdrželi takto pokojní přísluška aktivního nebo funkčního jinak se od vycházejícího, podříli však výhodu pozemní.

Toto zavazuje se však k ministerstvu a správně český, ani k jiným úředníkům, kteří se přílohou své služby mají příbytek úřední.

§. 13. Kleriků, aspirantů, praktikantů a asokulantů odlišuje se v příloze vykazování jejich osobní služebního charakteru úředníků státních, ani se kladou v nějakou třídu hodnosti. Kleriků, aspirantů a praktikantů mohou se však pod přílohu vřiti teprve po jednání předtím se zveřejní k úřední opakování obdržít, kteří se jim bude počítati do času služby při vyměřování penze státní.

Co se týče státních a pod přílohu brání asokulantů, zachovávají se v platnosti ustanovení pozemní a tam vyřazní.

§. 14. Kleriků, aspirantů a praktikantů, kteří prošli, se mohou výšního vzdělání připravěna, poskyti se může odjetem 300 nebo 400 sl. na rok, ostatním odjetem 200 až i 400 sl. na rok.

Asokulantů mají se může pozemních odjet 313 a 400 sl. dostávají odjetu 500 a 600 sl., jako se mají die národní synodických propůjčování.

§. 15. Tento nákon zavazuje se ani k úředníkům a k úředníkům při křesťanských, ani k úředníkům, ježli příjmy se odlišují se nějakým uměním způsobem anebo vzděláním.

§. 16. Tento nákon nebude platnosti dne 1. července 1873 a od toho dne pozemní mají své vlastní předělání nákonové a předělání nákonové, jako se v něm ustanovují.

§. 17. Mimo ministerstva respublik služební jest, aby tento nákon se skutek uvedl.

Ve Vídní, dne 15. čer. 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. Lasser m. p. - Banhaus m. p. Stremayr m. p.
Glaser m. p. Unger m. p. Chlumecy m. p. Pretis m. p.
Horst m. p.

Přídavek

Ustanovení přechodní.

§. 1. Úředníci obecní buďe v stupni platů též třídy hodnosti dle čísla třídy, kterých stáří v kategorii služby a pozemní třídy dle ní se určují.

§. 2. Úředníkům, kteří měli posud titul a charakter vyšší kategorie služební nach upravení nájmou vyšší služba jen provizorně, počítati se bude čas služby v tomto upravení dokonavší k postupu se vyšší plat v též třídě hodnosti.

§. 3. Byl-li by nějaký úředník a příslušný upravení platů jeho vřaděn do nějaké třídy hodnosti, která jest nižší nežli třída dle ní, v kteréž byl posud, tedy podrží, co jeho osoby se této, pozemní třídy vyšší.

§. 4. Úředník-li by některý úředník, by v některou třídu hodnosti vřaděn, neměl plat nežli nežli posuda, tedy podrží plat posuda, a to bez ohledu na přídavek aktivního nebo funkčního dle nového systému jeho příslušníka.

§. 5. Přídavek vezde se úředníkovi, když postupí se vyšší plat, dle pozemních třídy příslušnosti odejme, při čemž se však přídavek aktivní nepočítá.

Tento nárok vezde se přídavků služebních, jež některé kategorie sedmi nejvyšších tříd hodnosti dle zvláštních nřízení podléhají, ani takových zaměstnání a dovozních, ježto jsou s některým místem služebním spojeny.

§. 6. Jestliže by některý úředník dle tohoto nároku obdržel dočasně méně platů a přídavků aktivního, nežli činí jeho vyšší plat, příbytečné a přídavek na dráho dle nároku šanouti se rok 1872 povolavší, tedy obdržel příplatek v takové sumě, až obaje příjmy jeho jsou rovněž, kterýž se mu pak v té míře odejme, v níž se vyšší příjmy postupí.

Toto nevztahuje se k úředníkům, jež příjmy se zakládají na nějakém umírení zvláštní ustanovení služebním.

Příloha a.

Rozvrh platů.

I. třída hodnosti	12.000 Kč	VII. třída hodnosti	1.800 Kč
II. „ „	10.000 „	„ „	1.600 „
III. „ „	8.000 „	„ „	1.400 „
IV. „ „	7.000 „	„ „	1.200 „
V. „ „	6.000 „	„ „	1.000 „
VI. „ „	5.000 „	„ „	800 „
	4.000 „	„ „	600 „
	3.000 „	„ „	400 „
	2.000 „	„ „	200 „
	1.000 „	„ „	100 „
	500 „	„ „	50 „
	200 „	„ „	20 „

Přidávky, aspiranti, zaměstnání stá. úřadů a jiná.

Příloha b.
Vyměření přídavků funkčních.

Výdaje hodnocení	Kalk u l a t z á h v a l. úh.
I.	
Prezident vlády	14.000
II.	
Ministr	10.000
Prezident nejvyššího soudu	10.000
„ nejvyššího úřadu	10.000
III.	
Ministerští v kabinetě pod Šelk	2.000
„ „ „ „ pod Šelk	2.000
„ „ „ „ „	2.000
„ „ „ „ „	2.000
„ „ „ „ „	10.000
„ „ „ „ „	2.000
„ „ „ „ „	2.000
„ „ „ „ „	2.000
„ „ „ „ „	2.000
„ „ „ „ „	2.000
„ „ „ „ „	2.000
„ „ „ „ „	2.000
„ „ „ „ „	2.000
Prezident vrchního soudu země	2.000
„ „ „ „ v Praze	2.000
„ „ „ „ v Lovosích	2.000
„ „ „ „ v Kadce	2.000
Každý z ostatních probraných vrchních soudů země	2.000
IV.	
Prezident soudu	2.000
Každá z okresních ministrů	2.000
Prezident soudu nejvyššího soudu	2.000
Předseda žalobní na úřadu	2.000
Yasprezident Vrchního soudu, Vrchního a Lovosického zemského soudního země	2.000
Každá z ostatních úřadů na úřadu	2.000

Příloha c.
Rozevř přídavků aktivních.

Výdaje hodnocení	Výdaje přídavků aktivních			
	I.	II.	III.	IV.
	Vid v d	Brno, Olomouc, Králov, Loun, Praha, Třeb, mlata v příměstských úřadech Vládních, 200 mlata, v mlata v příjmu státu na 20.000 obyvatel	Teplice národní, Prate- cký úřad, Karkary Vary, Hrabovské úřad, Teplice v Čechách, ml mlata vlády, v mlata v příjmu státu na 20.000 a více na 10.000 oby- vatel	Mlata, mlata nej na 10.000 obyvatel
	20	20	20	
	procent přídavku proti 1931 vydatelnosti			
V.	2.000	200	200	200
VI.	200	200	200	200
VII.	200	200	200	200
VIII.	200	200	200	200
IX.	200	200	200	200
X.	200	200	200	200
XI.	200	200	200	200

18.

Zákon, daný dne 15. dubna 1873,

jez se týče upravení aktivních přídatků státního učitelstva a úředníků při bibliotéckých.

S přivolením obou sněmovny rady říšské učině se ní naříditi takto:

§. 1. Profesori a učitelové na vyučovacích ústavech státních, též úředníci při bibliotéckých rozděláni hodně, uznáni-li se v tom nějakým způsobem služby, a úřady hodnosti získanem v příslušných středních ústavech vyučování ustanovení, ježto se rovnají úřadům státním do svých služeb jin příslušníků.

Ředitelé státních škol středních a vedlejších učitelských mají se do VII. třídy hodnosti.

Ministr vyučování může profesory na školách středních a vedlejších učitelských, bývali nabudení úřadu přídatku příslušného (zákon, daný dne 9. dubna 1870, č. 46 říš. říš. a dne 19. března 1872, č. 29 říš. říš.) a bývali služba jejich jest uznána za uznání hodně, poskytni do VII. třídy hodnosti.

§. 2. Učitelům na státních ústavech vyučovacích a úředníkům při bibliotéckých uděli přídatků aktivní, který se naříditi do pence.

Tento přídatků ustanoví se dle třech pravidel a v té míře, jaké vyměřen jest rovným státním hodností úředníků státních zákonem o přídatcích aktivních zároveň vyučování.

§. 3. Systemizovaný plat skutečných učitelů na státních školách středních (gymnáziích, reálních gymnáziích, školách reálních, školách muzických atd.), též plat hlavních učitelů na vedlejších učitelských ustanovuje se ve Vídni na 1.200 zl. a v jiných místech na 1000 zl.

Platů jiných kategorií učitelstva státního a úředníků při bibliotéckých tento zákon se netýče.

V přídatcích příslušných, ustanovených zákonem veškerému učitelstvu, též učitelům na školách reálních na vedlejších učitelství spojuje se a z důchodů státních obecných, rovněž i v přídatcích funkčních, vyměřených ředitelům, konzulům v zahraničích a platům učitelů náboženských na jasně ustanovených ústavech vyučovacích tímto zákonem vůbec se nemění.

§. 4. Vyměření taxa služební a daň z příjmu platí se jen a plati: naproti tomu poříbí se také jenom plat do pence.

§. 5. Přídatky místní, ve Vídni a na pozemcích státních školách středních a vedlejších učitelství první třídy systemizované, též plat na příbytek v Trutě a ve Vídni hodnocený přestavou, a to plat na příbytek od liby splatný, od 1. srpence 1873 naproti příjmu.

§. 6. Učitelové státní, kterým přídatků býti ustanovili, obdrželi také polovici přídatků aktivních na ně vycházejícího.

§. 7. Tento zákon nevztahuje se k členům učitelstva státního, ježto příjmy se získávají na nějakém způsobu splácním službu státního.

§. 8. Paragraf 6. přídatku k zákonu, týkajícímu se upravení příjmu státních učitelů kněžských, má také platnost v příslušných funkčních, a strany kterých vyřadí jest tento zákon.

§. 9. Tento zákon nabude platnosti dne 1. července 1873, a od toho dne postupem mezi své účelné předělů územních a předělů majetků, ježto se s tím souhlasí.

§. 10. Ministři vysloví a požádají ministři arby shodno jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 15. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. Stremayr m. p. Chlumcecky m. p. Pretis m. p.

19.

Zákon, daný dne 15. dubna 1873,

jezt se týče akčních příjmů skutečných státních státních do kategorií skutečného státního.

S přivolením obcí měnary rady říší říší se vši měřiti takto:

§. 1. Skutečným státním v kategorii skutečného státního, kteří mají plat nebo roční mzdu, považuje se za příděvek po čem skutečném stavu přibližně procent jejich platů nebo roční mzd, skutečným pak takovým ve Vídni a v Trati sficouje kromě přibližně procent jejich platů nebo roční mzd takový přídavek, který se rovná jejich poměrnému platu na příbytek.

§. 2. V měře platů nebo roční mzd, v pozemcích majitelů o celkové výšce platů nebo roční mzd, sč s polovinou pozemcích vesměšních umocněním sč k skutečným státním státním státním se rovná, a však plat na příbytek ve Vídni a v Trati poměr systematicky přetane od láhly uplatně, od 1. července 1873 napřed příti.

§. 3. Vyšší taxu skutečni upravuje se jen z platu; naproti tomu politi se také jen plat nebo roční mzda při vyšetřování platu na odpovídá.

§. 4. Tento zákon nabude platnosti dne 1. července 1873.

§. 5. Míra ministerstva respolit shodno jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 15. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. Lasser m. p. Banhans m. p. Stremayr m. p.

Glasner m. p. Unger m. p. Chlumcecky m. p. Pretis m. p.

Horst m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XIX. — Vydána a rozestána dne 22. dubna 1873.

50.

Zákon, daný dne 27. března 1873,

o tom, jak se zachováni jest v příslušné puse úřadů ministra uniformovaní a. k. civilní stráž bezpečnosti, civilní stráž policejní od státní úřadní a agentů policejních od inspektora dohl. (jedenáct věv a strážů).

S přílohami obouh uniformy rady říšské vidi se Ni následí takto:

§. 1.

K úřadům ministra uniformovaní a. k. civilní stráž bezpečnosti, civilní stráž policejní od státní úřadní a agentů policejních od inspektora dohl., též k jejich věvům a úřadům zachováni se jest, co se týče jejich uniform, de uniform, vydaných v příslušné úřadních státních k penzi společných a jejich věv a úřadů.

Pense vyměřena buď podlé plate a podlé příslušků se státi, byly-ě které oděvy.

§. 2.

Stal-ě by se některý člen toho neb cizího ministera v §. 1. jmenovaného a přísluš nějakého úřadu se státi bez jeho výv a vykonávání služby společně buď státní bezpečnosti, připojit se mu při vykonávání pense deset roků.

Konec to uděle se v takové případnosti, když jsou to okolnosti zvláštního zátebe hodné, povolí pense vyší, a to až do sumy pětáku plate úřadního, který se podlé tohoto zákona uděle při vykonávání pense políti.

§. 3.

Tento zákon nabede platnosti dne 1. ledna 1874.

§. 4.

Ministram úřadnosti uniform a úřadní úřadní jest, aby tento zákon se skutek uvedli. Vě Vídni, dne 27. března 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Pretis m. p.

51.**Zákon, daný dne 30. března 1873,**

ještě se týče dovození bez cla vína, jehož potřeby ke stavění a k výpravě lodí.

S přivolením obojího sněmovny rady říšské vídě se Mě naříditi takto:

§. 1.

Tím, když společenstvem šrovcovským usnáhejí se stavěti lodí námořských a mají k tomu kousek určitého loděnice, uděle ministerium financí povoliti, dovážeti bez cla víno, jehož mají ke stavění a výpravě lodí námořských na jejich loděnicích stávajících zapotřebí, když se podrobí určitějším opatřením kontrolním, ježto se společenstvem administrativním nařídí.

§. 2.

Ministerium financí a obchodu ukládá se, aby tato nařízení vyžáda, aby pojmenovala víno, ježto mají býti cla zpravením a ustanovením doba, kdy tento náhon má platnosti nabýti, spolu pak se usnesají, aby do tohoto náhonu pojala víno, v příčině kterých by bylo škoda, aby byla buďto k účelům výše dovozeným cla zpravením.

§. 3.

Ministerium financí a obchodu se ukládá, aby tento náhon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 30. března 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Preiss m. p.

52.**Zákon, daný dne 15. dubna 1873,**

ještě se snáhejí náhonem ustanovení náhonu, daného dne 12. května 1868 (č. 44 zák. říš.) o úřadní politických úřadů správních.

S přivolením obojího sněmovny Mě rady říšské vídě se Mě na přivolení zpravení přijmá ústředních úředníků státních, kterých se stalo náhonem, daným dne 15. dubna 1873, ryšeti zlikvidování ustanovení k náhonu, danému dne 12. května 1868, (č. 44 zák. říš.) o úřadní politických úřadů správních, ježto se tento náhon jednak změňuje jednak doplňuje:

§. 1.

Rozdělení státních kategorií místodržitelských rad a okresních hejtmanských na dvě třídy, ustanovení v rozsehu osob a platů k náhonu ze dne 12. května 1868 přivolením, změňuje se.

§. 2.

Na místě místodržitelských rad první třídy jmenování budou dvořadí radové, ježto budou dle V. třídy kadetští a budou se jmenovati a místodržitelští ve Vídni, v Praze a ve Lvově „vizopresidenti místodržitelští“.

§. 3.

Vládní radové a zemští referenti národnosti při vládních zemských úřadech se radám místodržitelským a kladou se dle toho v VI. třídě hodnosti.

§. 4.

Hejtmaní okresní kladou se v VII. třídě hodnosti.

§. 5.

U politických řízení zemských ustanovení budou sekretéři místodržitelští a vládní, přisluhující do VIII. třídy hodnosti. Tyto sekretéře jmenovati bude minister náležitosti vnějšních.

§. 6.

Koncipisté místodržitelští a vládní a koncipisté ke konání služby národnosti a řízení zemských úřadů kladou se v X. třídě hodnosti. Školská kategorická adjunktů konceptuálních přestane.

Správní zemské přisluhující provádění konceptuaty ke službě u hejtmanství okresních, a komisí ke službě u řízení zemského práva toz, že se jim nabudí náklady na představení dle předpisů vyměřené.

§. 7.

K řízení veřejné služby manipulační ustanovení bude u místodržitelství ve Vídni, v Praze a ve Lvově ředitel pomocných úřadů, přisluhující do VIII. třídy hodnosti a přidě se mu adjunkt ředitelství pomocných úřadů, přisluhující do IX. třídy hodnosti. Správní služby manipulační u jiných politických úřadů zemských provedou adjunktové ředitelství úřadů pomocných, postavení v IX. třídě hodnosti, kteří se na čas této správy budou jmenovati „ředitelé.“

Ostatní úředníci manipulační rozdělí se u všech politických úřadů zemských na dvě kategorie, na oficiály a kancelisty, z nichž oino položení budou do X. třídy hodnosti a úto do XI.

§. 8.

Fotičky I. a v. II., III., IV. a V. s přídatku k nákosu, danému čas 19. května 1848, se zruší. Úředníkem, na ně se dle článku 9. uvedeného nákosu vůč úředního sídla místodržitelství rovnou práce místodržitelské, dá se na čas těchto prací na zapracování veřejných věcí služebních reálné úřadové z úředního úřadovného příslušenství vyříděna, ježto bude činiti tolik jako příslušenství funkční pasáže povahou.

§. 9.

Tento nákos nabude platnosti čas 1. července 1873.

§. 10.

Ministři náležitosti vnějšních úřadů jest, aby tento nákos ve skutek uvedl.

Ve Vídni, čas 15. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

O p r a v a.

V čísle XV., obsahující zákon o zastupitelstvu filiálky, §. 28., str. 173, ř. 6. místo „ze starosty obecního“ položeno buď „z představenstva obecního“.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XX. — Vydána a rozeslána dne 30. dubna 1873.

§ 3.

Zákon, daný dne 11. dubna 1873,

o tom, že přistává garance státní, státní první společnosti pro páni plavbu po Dunaji.

S přivolením obou zákonodárných rad říšské vůči se Ml. usílilo takto:

Článek I.

Sněmoven přiložená, učiněná dne 18. března 1871 mezi c. k. ministerstvem finanční království a zemí v radě říšské zastoupených a královským uherským ministerstvem finanční ze strany jedné a mezi první společností pro páni plavbu po Dunaji ze strany druhé, o zřízení garance státní, uchraňuje se.

Článek II.

Ministři finanční uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 11. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Pretis m. p.

Úmluva,

uzavřít a vyhledat schválení poraden zákonské ústřední učiněna jest mezi c. k. ministerstvem finanční království a zemí v radě říšské zastoupených a královským uherským ministerstvem finanční ze strany jedné, a mezi první společností pro páni plavbu po Dunaji de zveřejněná, daného jí od valného shromáždění akcionářů dne 12. dubna 1873, ze strany druhé, o zřízení garance státní a o telegrafii a Moháče de Peřkostě, takto:

§. 1.

Garance státní, po uzavření vyhledáno práva, po Dunaji a jeho přítociích vedlejších plavbu provozování, první společnosti pro páni plavbu po Dunaji de ukonky se dne

33. března 1857 propůjčená, postýbní od 1. ledna 1869 platností, a od tohoto dne pomíjí veškeré právo a veškeré povinnosti s touto úmlouvou spojené.

§. 2.

První společnost plavby parní po Dunaji provozující nemá tedy, od tohoto dne pořízaje, práva, žádná garance státní, ani jiné státní subvence neb úhrady; naproti tomu bude už od téhož dne úplně právo vlastnické ke všem věcem movitým i nemovitým ku potřebě plavby opatřována, i právo, tyto věci upravovati, a při užívání tohoto práva budou pravidlem jediným ostatní ustanovení v statutech společnosti občanské, ježto nepocházejí z garancie, a ježto tato ustanovení budou uzavřena.

§. 3.

Právo vlastnické v §. 2. dotčené vztahuje se k ložnici z Pötkostelů do Moháče, po níž první společnost pro parní plavbu po Dunaji jízd provozuje, sčítá bude máti platnost úmluva k tomu se vztahující ze dne 26. července 1813 i s úmlouvou addicionální roku 1831 učiněnou, ač na §. 3. této úmlovy, který se vztahuje tím způsobem, že vláda uherská vzdává se práva svého na 20 let, od počátku jízd po této ložnici vyhrazeného, části páté její výpověď na 20 let, od počátku jízd počítaje.

§. 4.

První společnost pro parní plavbu po Dunaji má okrouhlou sumu drahů miliónů a 67 štréin (2,750.000) sl. v. č. v histororii ve čtyřech částkách konformálních a pětiprocentní úroky od 1. ledna 1869 počítajících v částkách poměru 70 ke 30 oběma ministeriím finanční k dispozici dáti, a do knih rakouské, potažně uherské, které se jí pojmenuje, zaplatiti.

§. 5.

První společnost pro parní plavbu po Dunaji srovnáje se povinností, splácní díle příplatky útkové, v ročích 1858 ač do r. 1863, tento rok počítaje, od správy státní jí dlužné, v sumě 8,323.373 sl. 78 kr. na kapitálu a na drahách.

§. 6.

Tato úmluva, kolba upravená bude ve všech exemplářích stejného znění třem stranám se uzavírajícím zúčtována.

Ve Vídni, dne 28. března 1871.

V Budíně, dne 28. března 1871.

Ludvík vrb. pán Helldorff m. p.,
v. k. ministr finanční.

Karel H. Kerkápolyi m. p.,
král. uherský ministr finanční.

Ve Vídni, dne 28. března 1871.

Za administráti první v. k. prv. společnosti pro parní plavbu po Dunaji:

Karl vrb. pán Wollner m. p.

Ad. Burg m. p.

Za vřet první v. k. prv. společnosti pro parní plavbu po Dunaji:

Dr. Jos. Neumann m. p.

54.

Zákon, daný dne 11. dubna 1873,

v příčině vyměření daně první společnosti pro parní plavbu po Dunaji a rozdělení její daně z příjmů mezi finanční správu království a zemí v radech říšské zastupených a finanční správu uherskou.

S přivolením obouhromé rady říšské vidí se Mi zněti takto :

Článek I.

Úmluva přiložená, učiněná dne 28. března 1871 mezi s. k. ministeriem financí království a zemí v radech říšské zastupených se strany jedné a královským uherským ministeriem financí se strany druhé, o vyměření daně první společnosti pro parní plavbu po Dunaji a o rozdělení její daně z příjmů, schvaluje se.

Článek II.

Ministři financí ujednáno jest, aby tento zákon ve skutek uvald.

Ve Vídni, dne 11. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Preiss m. p.

Úmluva,

kteříž s ryzádou schválení požadna zlikvidování mezi s. k. ministeriem financí království a zemí v radech říšské zastupených se strany jedné a královským uherským ministeriem financí se strany druhé, o vyměření daně první společnosti pro parní plavbu po Dunaji a o rozdělení daně z příjmů této společnosti učiněna jest takto :

§. 1.

Za příčinou vyměření daně rozdělí se provozování plavby první společnosti pro parní plavbu po Dunaji, od 1. ledna 1848 naspět počítaje, na tři části, totiž :

- a) na část rakouskou z Pasova až do Dřívna,
- č) na část uherskou z Dřívna do Hrávy (pojmaje v ní uherské vedlejší přístavy Dunaje), a
- c) na část slavonskou.

§. 2.

Za účelku, die účel se častý útlék každé těchto tří částí a přísluhy vyměření daně a rozdělení daně z příjmů rozděliti má, pokládá se útlék hrubý, kteříž z provozování plavby po každé části vyjde.

§. 3.

Daň z čisti z Pasova do Běvína připadne rakouské správě finanční, daň z čisti z Běvína do Hávry (i s vedlejšími příslky uherskými) připadne uherské správě finanční.

Daň z čisti cizozemské rozdělí se dle poměru, dle něhož oba obvody státní mocenské Rakousko-uherského na společné výlohy přispívají, mezi finanční správou rakouskou a uherskou.

§. 4.

Ze příjmové vyměření daní má společnost pro parní plavbu po Danaji kromě čistého daní podstatného sdílela, její příslší velkové plavba, prokázání krachy nátek k náde a tři rozličných částí o sobě.

§. 5.

Čistý nátek daní poddaný vyhledá a zastaví na jisto na příjmové vyměření daní úřed berničný, kde má společnost sídlo své, tedy nyní rakouské úřednosti berniční.

Operaty tohoto vyhledání propůjčí se královskému uherskému ministerium financí.

§. 6.

Daň z příjmů i s přírůžkami vyměří dle vyhledaných tuzemských nátek v příslušné části rakouské a cizozemské o. k. rakouské úřednosti berniční dle zřízení a předpisů rakouských, a v příslušné části uherské vyměří ji královské uherské orgánové pro vyměření daní dle nátek a předpisů uherských.

§. 7.

Daň z příjmů také vyměříme i s přírůžkami vyhledá budem i pro uherskou finanční správu příslušné úřednosti finanční správy rakouské.

Ve Vídni, dne 28. března 1871.

V Budíně, dne 28. března 1871.

Ludvík zrab. pán Halasethan m. p.,
o. k. ministr financí.

Karel J. Kerkápolyi m. p.,
král. uherský ministr financí.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XXI. — Vydána a rozeslána dne 30. dubna 1873.

55.

Zákon, daný dne 9. dubna 1873,

v příslušné věci nemovitě jimi státní.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vstal se Mi usáhlí takto:

Mému ministru financí dává se na to, by prodal veřejně starostilí 305° 4' 3" rozlohy křiž. Molo del sale v Trešě.

Ve Vídni, dne 9. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Prešis m. p.

56.

Zákon, daný dne 13. dubna 1873,

jimi se mluví Vídni povoluje, ušliti zastřehou vřpřjku letní.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vstal se Mi usáhlí takto:

§. 1.

Výsledek žně z toho, co v příslušné zastřehou vřpřjku zastřehou, při nichž jsou obligace parčílní, zřehou zastřehou, povoluje se mluví Vídni, ušliti zastřehou vřpřjku letní v nemluví zastřehou ži a zastřehou zastřehou zastřehou zastřehou, že se mluví vřpřjku obligace zastřehou zastřehou zastřehou na 100 al., zastřehou se zastřehou zastřehou zastřehou po 50 al., a že při zastřehou zastřehou se zastřehou zastřehou.

§. 2.

Mému ministru financí dává se na to, aby tento zákon se zastřehou zastřehou.

Ve Vídni, dne 13. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Prešis m. p.

57.

Zákon, daný dne 25. dubna 1873,

jinžta se města Hradec povolaja, učiniti usměrovan výpůjčku loterní.

S přivolením obhajit usměrovat rady říšské vůči se Mě usříditi takto:

§. 1.

Vymínka žicie z toho, co v příčině usřídění výpůjček usměrovaných, při nichž jsou obligace povolené, nikakem ustanoveno, povolaja se města Hradec, učiniti usměrovan výpůjčku loterní v namínání sumy tři milionů státek rak. čísla tím spůsobem, že se mohou vyříditi obligace čistělně ukazateli svěřilci, však ne za méně než za dvacet státek a že při splacení mohou se losovati premiá.

§. 2.

Máns ministrvri financí usřezá jest, aby tento zákon ve skutek uvád.

V Neuberku, dne 25. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Preiss m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číslo XXII. — Vydána a rozeslána dne 7. května 1873.

58.

Zákon, daný dne 11. dubna 1873,

jinak se prohlašuje platnost sázkova, daněho dne 3. března 1868, (§. 17 zák. říšsk.), v upravené podobě a poplatků při sázecích pozemků.

S přivolením obou zákonodárných rad říšských vidi se Mi následně takto:

§. 1.

Platnost sázkova, daněho dne 3. března 1868, (§. 17, zák. říšsk.), v upravené podobě a poplatků při sázecích pozemků, prohlašuje se na dobu až do konce roku 1873.

§. 2.

Minimální ministerstvo financí učiněno jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 11. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Pratis m. p.

59.

Zákon, daný dne 18. dubna 1873,

jinak se povoluje, spojit sázkové pozemky a sázkové pozemky s markraběním Palatinským sázkovým rodinným na Horst.

S přivolením obou zákonodárných rad říšských vidi se Mi následně takto:

§. 1.

Povoluje se, sdělati sázka, sázkové pozemky, na sázkovém statku markraběte Alfonsa Palatinského ležící, k rodinnému sázkovému provazenskému, s Nejvyšším povolením, jehož číslem 10. února 1871, od téhož markraběte ze statků Jemnice, Starého i Nového Hrdel, s Matouš a Chotkovic na Horstě sázecímu, a spojit tyto pozemky s sázkovým jménem, totiž:

- a) pozemky v obci Přeloučích ležící: 1827vIII a, 1827vIII b, 1827vIII c, 1827vIII d, 1827vIII e, 1827vIII f, 1827vIII g, 1827vIII h, 1827vIII i, 1827vIII j, 1827vIII k, 1827vIII l, 1827vIII m, 1827vIII n, 1827vIII o, 1827vIII p, 1827vIII q, 1827vIII r, 1827vIII s, 1827vIII t, 1827vIII u, 1827vIII v, 1827vIII w, 1827vIII x, 1827vIII y, 1827vIII z, 1827vIII aa, 1827vIII ab, 1827vIII ac, 1827vIII ad, 1827vIII ae, 1827vIII af, 1827vIII ag, 1827vIII ah, 1827vIII ai, 1827vIII aj, 1827vIII ak, 1827vIII al, 1827vIII am, 1827vIII an, 1827vIII ao, 1827vIII ap, 1827vIII aq, 1827vIII ar, 1827vIII as, 1827vIII at, 1827vIII au, 1827vIII av, 1827vIII aw, 1827vIII ax, 1827vIII ay, 1827vIII az, 1827vIII ba, 1827vIII bb, 1827vIII bc, 1827vIII bd, 1827vIII be, 1827vIII bf, 1827vIII bg, 1827vIII bh, 1827vIII bi, 1827vIII bj, 1827vIII bk, 1827vIII bl, 1827vIII bm, 1827vIII bn, 1827vIII bo, 1827vIII bp, 1827vIII bq, 1827vIII br, 1827vIII bs, 1827vIII bt, 1827vIII bu, 1827vIII bv, 1827vIII bw, 1827vIII bx, 1827vIII by, 1827vIII bz, 1827vIII ca, 1827vIII cb, 1827vIII cc, 1827vIII cd, 1827vIII ce, 1827vIII cf, 1827vIII cg, 1827vIII ch, 1827vIII ci, 1827vIII cj, 1827vIII ck, 1827vIII cl, 1827vIII cm, 1827vIII cn, 1827vIII co, 1827vIII cp, 1827vIII cq, 1827vIII cr, 1827vIII cs, 1827vIII ct, 1827vIII cu, 1827vIII cv, 1827vIII cw, 1827vIII cx, 1827vIII cy, 1827vIII cz, 1827vIII da, 1827vIII db, 1827vIII dc, 1827vIII dd, 1827vIII de, 1827vIII df, 1827vIII dg, 1827vIII dh, 1827vIII di, 1827vIII dj, 1827vIII dk, 1827vIII dl, 1827vIII dm, 1827vIII dn, 1827vIII do, 1827vIII dp, 1827vIII dq, 1827vIII dr, 1827vIII ds, 1827vIII dt, 1827vIII du, 1827vIII dv, 1827vIII dw, 1827vIII dx, 1827vIII dy, 1827vIII dz, 1827vIII ea, 1827vIII eb, 1827vIII ec, 1827vIII ed, 1827vIII ee, 1827vIII ef, 1827vIII eg, 1827vIII eh, 1827vIII ei, 1827vIII ej, 1827vIII ek, 1827vIII el, 1827vIII em, 1827vIII en, 1827vIII eo, 1827vIII ep, 1827vIII eq, 1827vIII er, 1827vIII es, 1827vIII et, 1827vIII eu, 1827vIII ev, 1827vIII ew, 1827vIII ex, 1827vIII ey, 1827vIII ez, 1827vIII fa, 1827vIII fb, 1827vIII fc, 1827vIII fd, 1827vIII fe, 1827vIII ff, 1827vIII fg, 1827vIII fh, 1827vIII fi, 1827vIII fj, 1827vIII fk, 1827vIII fl, 1827vIII fm, 1827vIII fn, 1827vIII fo, 1827vIII fp, 1827vIII fq, 1827vIII fr, 1827vIII fs, 1827vIII ft, 1827vIII fu, 1827vIII fv, 1827vIII fw, 1827vIII fx, 1827vIII fy, 1827vIII fz, 1827vIII ga, 1827vIII gb, 1827vIII gc, 1827vIII gd, 1827vIII ge, 1827vIII gf, 1827vIII gg, 1827vIII gh, 1827vIII gi, 1827vIII gj, 1827vIII gk, 1827vIII gl, 1827vIII gm, 1827vIII gn, 1827vIII go, 1827vIII gp, 1827vIII gq, 1827vIII gr, 1827vIII gs, 1827vIII gt, 1827vIII gu, 1827vIII gv, 1827vIII gw, 1827vIII gx, 1827vIII gy, 1827vIII gz, 1827vIII ha, 1827vIII hb, 1827vIII hc, 1827vIII hd, 1827vIII he, 1827vIII hf, 1827vIII hg, 1827vIII hh, 1827vIII hi, 1827vIII hj, 1827vIII hk, 1827vIII hl, 1827vIII hm, 1827vIII hn, 1827vIII ho, 1827vIII hp, 1827vIII hq, 1827vIII hr, 1827vIII hs, 1827vIII ht, 1827vIII hu, 1827vIII hv, 1827vIII hw, 1827vIII hx, 1827vIII hy, 1827vIII hz, 1827vIII ia, 1827vIII ib, 1827vIII ic, 1827vIII id, 1827vIII ie, 1827vIII if, 1827vIII ig, 1827vIII ih, 1827vIII ii, 1827vIII ij, 1827vIII ik, 1827vIII il, 1827vIII im, 1827vIII in, 1827vIII io, 1827vIII ip, 1827vIII iq, 1827vIII ir, 1827vIII is, 1827vIII it, 1827vIII iu, 1827vIII iv, 1827vIII iw, 1827vIII ix, 1827vIII iy, 1827vIII iz, 1827vIII ja, 1827vIII jb, 1827vIII jc, 1827vIII jd, 1827vIII je, 1827vIII jf, 1827vIII jg, 1827vIII jh, 1827vIII ji, 1827vIII jj, 1827vIII jk, 1827vIII jl, 1827vIII jm, 1827vIII jn, 1827vIII jo, 1827vIII jp, 1827vIII jq, 1827vIII jr, 1827vIII js, 1827vIII jt, 1827vIII ju, 1827vIII jv, 1827vIII jw, 1827vIII jx, 1827vIII jy, 1827vIII jz, 1827vIII ka, 1827vIII kb, 1827vIII kc, 1827vIII kd, 1827vIII ke, 1827vIII kf, 1827vIII kg, 1827vIII kh, 1827vIII ki, 1827vIII kj, 1827vIII kk, 1827vIII kl, 1827vIII km, 1827vIII kn, 1827vIII ko, 1827vIII kp, 1827vIII kq, 1827vIII kr, 1827vIII ks, 1827vIII kt, 1827vIII ku, 1827vIII kv, 1827vIII kw, 1827vIII kx, 1827vIII ky, 1827vIII kz, 1827vIII la, 1827vIII lb, 1827vIII lc, 1827vIII ld, 1827vIII le, 1827vIII lf, 1827vIII lg, 1827vIII lh, 1827vIII li, 1827vIII lj, 1827vIII lk, 1827vIII ll, 1827vIII lm, 1827vIII ln, 1827vIII lo, 1827vIII lp, 1827vIII lq, 1827vIII lr, 1827vIII ls, 1827vIII lt, 1827vIII lu, 1827vIII lv, 1827vIII lw, 1827vIII lx, 1827vIII ly, 1827vIII lz, 1827vIII ma, 1827vIII mb, 1827vIII mc, 1827vIII md, 1827vIII me, 1827vIII mf, 1827vIII mg, 1827vIII mh, 1827vIII mi, 1827vIII mj, 1827vIII mk, 1827vIII ml, 1827vIII mm, 1827vIII mn, 1827vIII mo, 1827vIII mp, 1827vIII mq, 1827vIII mr, 1827vIII ms, 1827vIII mt, 1827vIII mu, 1827vIII mv, 1827vIII mw, 1827vIII mx, 1827vIII my, 1827vIII mz, 1827vIII na, 1827vIII nb, 1827vIII nc, 1827vIII nd, 1827vIII ne, 1827vIII nf, 1827vIII ng, 1827vIII nh, 1827vIII ni, 1827vIII nj, 1827vIII nk, 1827vIII nl, 1827vIII nm, 1827vIII nn, 1827vIII no, 1827vIII np, 1827vIII nq, 1827vIII nr, 1827vIII ns, 1827vIII nt, 1827vIII nu, 1827vIII nv, 1827vIII nw, 1827vIII nx, 1827vIII ny, 1827vIII nz, 1827vIII oa, 1827vIII ob, 1827vIII oc, 1827vIII od, 1827vIII oe, 1827vIII of, 1827vIII og, 1827vIII oh, 1827vIII oi, 1827vIII oj, 1827vIII ok, 1827vIII ol, 1827vIII om, 1827vIII on, 1827vIII oo, 1827vIII op, 1827vIII oq, 1827vIII or, 1827vIII os, 1827vIII ot, 1827vIII ou, 1827vIII ov, 1827vIII ow, 1827vIII ox, 1827vIII oy, 1827vIII oz, 1827vIII pa, 1827vIII pb, 1827vIII pc, 1827vIII pd, 1827vIII pe, 1827vIII pf, 1827vIII pg, 1827vIII ph, 1827vIII pi, 1827vIII pj, 1827vIII pk, 1827vIII pl, 1827vIII pm, 1827vIII pn, 1827vIII po, 1827vIII pp, 1827vIII pq, 1827vIII pr, 1827vIII ps, 1827vIII pt, 1827vIII pu, 1827vIII pv, 1827vIII pw, 1827vIII px, 1827vIII py, 1827vIII pz, 1827vIII qa, 1827vIII qb, 1827vIII qc, 1827vIII qd, 1827vIII qe, 1827vIII qf, 1827vIII qg, 1827vIII qh, 1827vIII qi, 1827vIII qj, 1827vIII qk, 1827vIII ql, 1827vIII qm, 1827vIII qn, 1827vIII qo, 1827vIII qp, 1827vIII qq, 1827vIII qr, 1827vIII qs, 1827vIII qt, 1827vIII qu, 1827vIII qv, 1827vIII qw, 1827vIII qx, 1827vIII qy, 1827vIII qz, 1827vIII ra, 1827vIII rb, 1827vIII rc, 1827vIII rd, 1827vIII re, 1827vIII rf, 1827vIII rg, 1827vIII rh, 1827vIII ri, 1827vIII rj, 1827vIII rk, 1827vIII rl, 1827vIII rm, 1827vIII rn, 1827vIII ro, 1827vIII rp, 1827vIII rq, 1827vIII rr, 1827vIII rs, 1827vIII rt, 1827vIII ru, 1827vIII rv, 1827vIII rw, 1827vIII rx, 1827vIII ry, 1827vIII rz, 1827vIII sa, 1827vIII sb, 1827vIII sc, 1827vIII sd, 1827vIII se, 1827vIII sf, 1827vIII sg, 1827vIII sh, 1827vIII si, 1827vIII sj, 1827vIII sk, 1827vIII sl, 1827vIII sm, 1827vIII sn, 1827vIII so, 1827vIII sp, 1827vIII sq, 1827vIII sr, 1827vIII ss, 1827vIII st, 1827vIII su, 1827vIII sv, 1827vIII sw, 1827vIII sx, 1827vIII sy, 1827vIII sz, 1827vIII ta, 1827vIII tb, 1827vIII tc, 1827vIII td, 1827vIII te, 1827vIII tf, 1827vIII tg, 1827vIII th, 1827vIII ti, 1827vIII tj, 1827vIII tk, 1827vIII tl, 1827vIII tm, 1827vIII tn, 1827vIII to, 1827vIII tp, 1827vIII tq, 1827vIII tr, 1827vIII ts, 1827vIII tt, 1827vIII tu, 1827vIII tv, 1827vIII tw, 1827vIII tx, 1827vIII ty, 1827vIII tz, 1827vIII ua, 1827vIII ub, 1827vIII uc, 1827vIII ud, 1827vIII ue, 1827vIII uf, 1827vIII ug, 1827vIII uh, 1827vIII ui, 1827vIII uj, 1827vIII uk, 1827vIII ul, 1827vIII um, 1827vIII un, 1827vIII uo, 1827vIII up, 1827vIII uq, 1827vIII ur, 1827vIII us, 1827vIII ut, 1827vIII uu, 1827vIII uv, 1827vIII uw, 1827vIII ux, 1827vIII uy, 1827vIII uz, 1827vIII va, 1827vIII vb, 1827vIII vc, 1827vIII vd, 1827vIII ve, 1827vIII vf, 1827vIII vg, 1827vIII vh, 1827vIII vi, 1827vIII vj, 1827vIII vk, 1827vIII vl, 1827vIII vm, 1827vIII vn, 1827vIII vo, 1827vIII vp, 1827vIII vq, 1827vIII vr, 1827vIII vs, 1827vIII vt, 1827vIII vu, 1827vIII vv, 1827vIII vw, 1827vIII vx, 1827vIII vy, 1827vIII vz, 1827vIII wa, 1827vIII wb, 1827vIII wc, 1827vIII wd, 1827vIII we, 1827vIII wf, 1827vIII wg, 1827vIII wh, 1827vIII wi, 1827vIII wj, 1827vIII wk, 1827vIII wl, 1827vIII wm, 1827vIII wn, 1827vIII wo, 1827vIII wp, 1827vIII wq, 1827vIII wr, 1827vIII ws, 1827vIII wt, 1827vIII wu, 1827vIII wv, 1827vIII ww, 1827vIII wx, 1827vIII wy, 1827vIII wz, 1827vIII xa, 1827vIII xb, 1827vIII xc, 1827vIII xd, 1827vIII xe, 1827vIII xf, 1827vIII xg, 1827vIII xh, 1827vIII xi, 1827vIII xj, 1827vIII xk, 1827vIII xl, 1827vIII xm, 1827vIII xn, 1827vIII xo, 1827vIII xp, 1827vIII xq, 1827vIII xr, 1827vIII xs, 1827vIII xt, 1827vIII xu, 1827vIII xv, 1827vIII xw, 1827vIII xx, 1827vIII xy, 1827vIII xz, 1827vIII ya, 1827vIII yb, 1827vIII yc, 1827vIII yd, 1827vIII ye, 1827vIII yf, 1827vIII yg, 1827vIII yh, 1827vIII yi, 1827vIII yj, 1827vIII yk, 1827vIII yl, 1827vIII ym, 1827vIII yn, 1827vIII yo, 1827vIII yp, 1827vIII yq, 1827vIII yr, 1827vIII ys, 1827vIII yt, 1827vIII yu, 1827vIII yv, 1827vIII yw, 1827vIII yx, 1827vIII yy, 1827vIII yz, 1827vIII za, 1827vIII zb, 1827vIII zc, 1827vIII zd, 1827vIII ze, 1827vIII zf, 1827vIII zg, 1827vIII zh, 1827vIII zi, 1827vIII zj, 1827vIII zk, 1827vIII zl, 1827vIII zm, 1827vIII zn, 1827vIII zo, 1827vIII zp, 1827vIII zq, 1827vIII zr, 1827vIII zs, 1827vIII zt, 1827vIII zu, 1827vIII zv, 1827vIII zw, 1827vIII zx, 1827vIII zy, 1827vIII zz;
- c) pozemky v obvodu obce Louky ležící: č. 1, 2, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 780, 781, 782, 783, 784, 828, 830, 832, 834, 835, 837, 928 a 927;
- d) pozemky v obvodu obce Nového Hrabce ležící, ježto pozemkům k hradě hospodě č. 5 náležejí, totiž: č. 36, 37, 38, 39, 829a a 829b;
- e) pozemky v obvodu obce Matěj ležící: č. 918, 920, 924, 925a, 926 a 930;
- f) pozemky č. 270, ležící v obvodu obce Kouřimské.

§. 2.

Ministři práv ušlechli jest, aby tento zákon ve skutek vstoupil.

Ve Vídni, dne 18. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

60.

Zákon, daný dne 22. dubna 1873,

jež se týká státního železnice z Lešebna do Tarnova a železnice vedlejších.

S přivolením obou vládních rad říšské vlády se jí nařídilo takto:

Článek I.

Vláda dává se souhlas, aby propůjčením koncese pod podmínkami tohoto zákona zřítila vyhledání železnice lokomotivních:

- a) z Vítkova na Železnici k hranicím bulharsko-uherským stanic k Čadci, by se ta připojila k železnici Kolínsko-Bohumínské;
- b) z Lešebna na hranicích bulharsko-uherských na Nový Sadek a Hryhor do Tarnova, kde se spojí s bulharskou železnicí Karla Ludvíka a odvětvím z Hryhor do Žáhoří, kteréž se připojí k první železnici uhersko-bulharské, z Nového Sadeku na Sachou do Železnice a ze Sachou do Krakova (Podboří).

Článek II.

Železnice v článku I., pod lit. a) uvedené povoliti se mohou tyto výhody:

1. Aby byla srovnána daně z příjmů a kolik hospodářských, též daně vnitřní, které by budoucími zákony byh zavedeny a to na dvacet let, od počátku jindy po ní;

2. aby byla až do počátku jindy zprůhledněna kolik a poplatek ze všechkých stran, lidosti a jafek listin, sdělných a příslušy opatření kapitálu, též starby a instruování ležnicov:

3. aby byly zprůhledněny kolik a poplatek z prvně vydané akcii a prioritních sdělných, počítaje k nim také poskytky, jakob i převodního, kteréž vejde při odkoupení pozemků.

Článek III.

Želoznici v článku I. pod št. 4) uvedené uděle se od státní pojistiti garancie ročního čistého zisku, počítaje v něj kvota splátna, v nejméně sumě padesát tisíc tř set (38.100) zlatých rakouského šilku se státního ze státní, a to tak, kdyby roční čistý zisk nebyl menší než, se sama pojistěná, se správa státní to, čeho se bude uvolňovati, dlejší.

Garancie čistého zisku a kvota splátna z kapitálu se starby vynaloženého, ustanovení dle průběhových skutečných výřků se starby ušlechťených, počítaje k nim i zisků se zjednaní prvně a úroky interkalární, vejde se skutek ode dne počátku jindy po celě v článku I. pod št. 4) jmenovaně ležnicov, počítaje i sdělní její.

Článek IV.

Aby článek III. ve skutek uveden byl, udělema buďte tato ustanovení:

1. Z pojistěného ročního čistého zisku obrátěna buď ke splacení kapitálu sama, kterou ustanoví správa státní dle plánu amortizačního od ní ušlechťeného, podlé kteréhož se má kapitál vydáv v dleší, v něm má koncese platnost, splěšiti.

2. Příplatek, její správa státní a příslušy garancie převéstí má platit, zaplacen buď tři měsíce od počátku počtu výřků, doklady opatřených a náležitě skvělených.

Platěti-li se to koncesionář lež nechtě dříve, než k placení dojdeva kuponu z akcii a sdělných, zaplati arž také dříve dle počteky počtu průběhového zisku se jako postaravě čist příplatku z výřkův spočtené, ješto se na základě počtu výřkův učině.

Vyšlo-li by po koncesionář upravení počtu výřkův, kteréž se nejděle se třech měsících po rohu provozování předložiti mají, na jevo, že ziskovy byly příliš vysoké vyměřeny, povinen bude koncesionář to, co více obdržel, ihned refundovati a lež provest úroku z toho zapověti. Žádnost však, aby státní dal příplatek, buďli nejděle do rohu po roce provozování podlé, vice právo, ji podati, povinen.

3. Sama, kterou správa státní dle garancie převéstí zaplati, poskytlěma buď jedně se zisku čistěni se sta se rok úročěna.

Čině-li by čistý zisk z čistě ležnicov více, než pojistěni sama roční, buďli polovice toho, se přebude, ihned správe státní se splacení ziskovy daně i z úroky odvedena, až se celě ziskova splěti. Ze stejnající druhé polovice buď čist od správy státní dle státní ustanovení do rezervního fondu uložěna.

Úroky počti buďli dříve zapověny, nežli se ziskovy refundují. To, čeho má státní se takových ziskových než úročív poskytlěti, nebylo-li to až do poskytní koncese nebo odkoupení ležnicov zaplaveno, zapověno buď z přebývajícího jafek podnikatelstva.

Článek V.

Želoznici v článku I. pod št. 4) uvedené povolaje se, aby byla po čas starby a po devět let, ode dne počátku jindy po celě dlema, zprůhledněna daně a příjmy z kolik kuponových, jakob i každé nové daně, kteréž by příčině ziskovy byly uveděna.

Mimo to sa povoľuje, aby akcie a prioritni obligácie, za príjmom zohľadni kapitálu na stavbu týchto národných požišťovních, podléžajú k nim i poplatky, zprátočný byty kolón a poplatky.

K zapracovaní kolón a poplatkú sa viackých makov, údičov a jiných listín, odlišných z príjmy opatření kapitálu, též stavení a inštrumentál štáti leženie, povoľuje sa ľúbiti až do početi jiny po každé štáti leženie.

Tú sa dopouští, aby byla leženie zprátočný převodná, které varje při odlišování peněz.

Náklady zaznamenání efektů na burzách domácích a cizozemských, varje-li jakž, též daně, které bude podnikatelem, až dojeten léta od daně zrobovaná, platí, mohou se do početi provozování jiny za vydatí položit; každý kapsový risk se do nich položit nemohou.

Ž poplatkú státních zohle podnikatelem daně z příjmú platí.

Článek VI.

Stavba leženie v článku I. pod lit. b) uvedená budí sejtá se ústředních, ode dne odlišení kanonů podléžajú, dokončena a do toho času budí veřejní jiny se ní zavedena.

Kanonská bude povinen, dáti správu státní za vydatí těchto nákladů náležitě jistota, jak správu státní ustanovi.

Nezvykl-li by tohoto závazku, bude se musí kanon státní problémů za propočten.

Spisy a listiny v této příležitosti odlišány zprátočný jsou kolón a poplatkú.

Článek VII.

Práce státní v článku I. pod lit. b) jmenované zadány budú zvlášť a sobě, odlišně od opatření peněz způsobem účtu, dle výměnek od vlády ustanovených.

Možty a jině důležitější přednáty státní a státny malé záležitosti budú se ležena z kanon.

Peníze na leženie v článku I. pod lit. b) uvedenou opatření budú též způsobem účtu; příměřej nejvyšší kurs, v kterém se účty mohou vydatí, ustanovuje se za stanovit pět (5) státních rakouských šilk za každých 100 zl. odlišeny ceny nominální.

Článek VIII.

Kanon bude máti platnost devadesát let, od toho dne, kterého se po celú provedení leženie počne jazyk.

Při ustanovení jiných výměnek kanonů mětlen buť se sejtá k tomu, se odlišeny v účtu, daním dne 1. června 1878, (č. 24 zák. šilk.), z strany výměnek a výhod, povolených podnikatelem národné leženie souvazupadní.

S touto výhradou máti se účtí šilkem s leženie vlády shodky z výměny, a kterými se má dáti garancie a mají se účtí jině ustanovená, v příležitosti leženie v článku I. pod lit. b) jmenované, které se má připojit k leženie shodky.

Touto ustanovení má dle obdoby také platnost v příležitosti leženie v článku I. pod lit. b) uvedená.

Článek IX.

Shledala-li by se, že užití střeby železnice v článku I. pod B) jmenovaní společenstvem propůjčená koncese a akcijním drahým by se nerozvíjela, směřuje se vláda, aby želez a Lohachova do Tarnova vystavila nákladní státním.

K tomu konci považuje se vláda na rok 1873 na stavbu dotace 2,000.000 sl. rakouského šilku.

Článek X.

Tato dne, kteréhož tento zákon nabude platnosti, počneho mezi náhon, daný dne 22. června 1872, (č. 106 zák. sbír.) o stavění železnice lokomotivní a Tarnova na úberské hranice a Lohachova a odvětví dráhy a Hrykova do Žilhoří.

Článek XI.

Ministři obchodu a ministři financí shledano jest, aby tento zákon ve skutek vstoupil.

Ve Vídni, dne 22. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Hanhaus m. p.

Pretis m. p.

61.

Zákon, daný dne 25. dubna 1873,

ježto se povoluje hlášením města Lehnau, učinil výpůjčku letovní.

S přivolením obou vládních rad vláda vídá se Mi učiniti takto:

§. 1.

Město Lehnau povoluje se výpůjčkou se nákladní o usazení nekonečných výpůjček a obligacemi parcelárním, aby učinilo bezúročnou výpůjčku letovní v nominální sumě jedného miliona pětkrátstotého státek tím společenstvem, že se mohou vydávati obligace číselně, učinnými na pětadvacet, však ne více dvaceti státek a že se s nimi může při splácení opět dlešovat pramenů.

§. 2.

Ministři financí shledano jest, aby tento zákon ve skutek vstoupil.

V Neuberku, dne 25. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Pretis m. p.

62.

Zákon, daný dne 26. dubna 1873,

o tom, jak se má postupiti při změnách v ústředních soudě obzorých první instance.

S přivolením obojí zákonový rady říšské vší se 36 usložití takto:

§. 1.

Uložiti by se v teritoriálním oddělení ústřední soudě zemských, uherských a královských ústřední soudem tím způsobem, aby se některý soud převzal z místa vynechal nebo k nim přidal nebo aby se ústřední již soudové obzorí spojili nebo aby se přidali noví soud obzorí, mluví se to státi způsobem nalícením jen tehda, když se své povědi učinil soudem za dohodě ústřední nebo když učinil od sebe dohodě ústřední postáti.

Tatáž má platnost, když by se mělo učiti ústřední některého soudu obzorého první instance přelíciti jinam.

§. 2.

Kužiti v §. 1. dotčená změna teritoriálního oddělení drom nek více ústřední soudě obzorých má, co se týče soudů těchto soudů, tj. účinek, jako změna v organizaci uvítlé §. 43. zákona, daného dne 21. května 1848, (č. 46 zák. říšské).

§. 3.

Ministři polic uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Va Vídní, dne 26. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

63.

Zákon, daný dne 27. dubna 1873,

o organizaci ústřední universitních.

S přivolením obojí zákonový rady říšské vší se 36 usložití takto:

§. 1. University státi se na učebny, které sloven fakulty.

Fakulty skládají se ze sborů učitelských a ze studijních instruktorových.

§. 2. Sbor učitelský každé fakulty skládá se z některých profesorů říšských a mimo-říšských, ze soukromých docentů této fakulty a z učitelů v učilím ústavu této slova.

Říšské a mimoříšské profesoři státi se státi.

Soukromí docenti nejsou učitelové od státi učenci, ale jen od něho připuštěni. Tímto připuštěním nabývají práva, přednášky své na universitě veřejně obličiti a v některé učilníci universitní je učiti.

Učitelové v učilím ústavu jsou 6, když zastávají na vědu nějakou, ale nějaké učenci, nebo nějakou způsobnost. Takoví učitelové jsou také učitelové říšských jazyků, pokud jen vyučovali mají se z příslušné rady, aťžák předkem pro praktickou potřebu.

§. 2. Učitelové jedné fakulty, kteří by chtěli učiti nějaké nové fakulty jiné, mají k tomu zapotřebí přivolení této fakulty. Nechtěl-li by se o to, rozhodne v příčině toho senát akademický, a jehož rozhodnutí se může voliti odvolání k ministerstvu vyučování.

§. 3. Ze sboru učitelů téže fakulty může se sbor profesorský jakožto člen fakulty přine správněji.

§. 4. Sbor profesorský skládá se z volených profesorů řádných a mimořádných; však nemá býti těchto více než polovinu osob.

Býti-li jako mimořádných profesorů více, tedy vstupí do sboru ti, kteří, co do let starší, jako mimořádní profesori jsou starší.

Pro zachování a odhajování prospěchu docentů soukromých v řídkém sboru učitelů mohou v něm dva docenti místa a poradný hlas ve všech věcech, o kterých se rozhoduje.

Mno rozhodující mají tři docenti také v případech v §§. 6 a 10 jmenovaných.

Potřebí však, aby každý tento docent již nejednou po dojezdu příští na fakultě jako docent soukromý byl vyučoval. Býti-li by docenti, kteří by mohli takto do sboru vstupiti, více než dva, tedy a nich zvolí docenti soukromí každý rok dvě osoby do řídkého sboru učitelů.

§. 5. Řídící sbor učitelů zvolí každý rok ze svých řádných profesorů představeného úřadu, kterým sboru děkan.

Jej volí spolu také dva docenti soukromí, kteří sedí ve sboru učitelů.

§. 6. Aby volba byla platná, potřebí započítati většinu hlasů; nedojde-li se této většiny ani při druhé volbě, navede se volba třetí, do kteréž se vezme jenom 6, kteří při druhé volbě měli největší počet hlasů, než není-li jich více, než největší počty hlasů.

Navede-li se při třetí volbě ke konci, rozhodne akademický senát mezi kandidáty v ústí volby zvolení. Děkan odstupující může znovu zvolen býti.

§. 7. Takže děkan odstupující může volbu nepřijmouti, nepřijme-li však; každý jiný hlas má volbu přijmouti, pokud volby nepřijmá, a členové volby hlasují pak bez odkladu, stali příslušni jsou platni.

Nashodnou-li, že příslušni jsou nepřijmouti, může hlas se odvolávajícím odvolání k senátu akademickému, kterým s konečnou platností rozhodne, jestli povinen volbu přijmouti.

§. 8. Ze sboru profesorského může se senát akademický.

Skládá se z rektora, z prorektora (rektora předcházejícího roku), z děkana a proděkana (děkana předcházejícího roku) a mimo to z jednoho člena z každého sboru profesorského.

Tyto členové sboru profesorského při volbě děkana na tři léta a mohou se se se volbi také profesori mimořádní. Členové vystoupiti mohou opět zvoleni býti. Nechtěl-li by některý člen této volby přijmouti, má platnost to, co vyměřeno v §. 6.

§. 9. Rektor zvolí se každého roku ze státních řádných profesorů všech fakult. Rektor vystoupití může znovu zvolen býti.

Volba konají sborové profesorské, požítaje k nim i soukromé docenty do sboru přítomné. K tomu konci zvolí každý sbor profesorský ze svého čtyři členy, z nichž dva mají býti řádní profesori, dva však mohou býti také profesori mimořádní nebo soukromí docenti.

Členové takto zvolení sejdou se za předsedním odstupujícím rektorem a zvolí rektora tím způsobem, jak se volí děkan (§. 7.). Navede-li ústí volba ke konci, rozhodne los.

Nechtěl-li by zvolený valby přijmouti, má se předložit tak, jako kdyby nechtel valby přijmouti děkan; obzvlášť v té příčině jde k ministru vyhovouti.

§. 11. Spřístupnost, k dílnám-ústroím akademickým volena bývá, venšim na vyzvání vřy.

§. 12. Úřadová akademická sílňaji se na každý rok studii v druhé polovici předposledního měsíce studijného roku; správa o tom předložena budi i s protokoly o volbě uspořádané ministru vyhovouti k potvrdění zvolených.

Navi úřadová, bylo potvrdění, vejdu se skutek om dni před počátkem nového roku studii; až do té doby úřadují předšim úřadová; stará nastavena, kde jest v obyčejí, konati se má při počátku roku studii.

§. 13. Není-li rektorom nebo najde-li ho třeba, zastupuje ho prorektor a tohoto zastupuje děkan té fakulty, a kterí byl zvolen rektor; takšim zastupuje ve sboroch profesorských děkan proškola a proškola nejstarší v úřadě školný profesor.

Nemá-li některý hodnostář akademický pro nějakou překážku trvale šankel svých pláti, rozhodne sbor profesorský a dle příjdanosti senit akademický, má-li se nový hodnostář volti nebo má-li bít šim dle toho, co v tomto paragrafě vije ustanovená, zastupovat.

§. 14. Sbor profesorský shromážděje se k pozvání děkanovu k usazení proškolských nebo školních.

V sbor předsedati jako náležejí valkové náležitosti vyhovouti a disciplinová, kterí nejsou vřadová úřadová akademického senitu.

Zvlášť přicháti každé fakultě:

1. Přicháti předšim k tomu, aby předšimky v sboru vřdí ji usazením byly úplné, a čimti návrhy k ministru vyhovouti o přičině usazení nást profesorských; též má zvlášť ustanovená předšimky na každé přičině uspořádati tak, aby každý studijní, kterí čas usazením vyzváný na fakultě stráni, mohl slyšeti valkové klavné předšimky, a to a proškola.

2. Přicháti každé fakultě předšimky při míti o úřadová na ní usazením, ústavy, instituty, návrhy a jiné poselky náležitě, pokud tato přičině usazením na školitel školitel ústavy.

3. Přicháti šim doklady ke studijním na ní usazením.

4. Přicháti šim propůjčovatí doktorství pod autoritou univerzity.

5. Přicháti šim čimti došim nástí o věcech, kterí náležejí k jejímu sboru.

§. 15. Každý profesor, jenž jest členom sboru profesorského, povinen jest, do schůzek jeho přicházeti, nezcházeti-li by, oznaviti se, předšimky.

O tom, zdaš usazením sboru jest povinná, rozhoduje sbor náležitě bez rokování; rozhodnutí napřim se potvrděm.

Nepřicháti-li by některý profesor do šim usazení po volbě a usazením-li by se sboru náležitě usazením jeho dostatečné, nezcházeti-li by vůbec čimti, tedy jest děkan povinen, vyzvat jej písemně, aby do usazení přičin, a bylo-li by to bez účinku, usazením to akademického senitu. Bylo-li by i to nedarmo, má senit akademický nástí správa o tom k ministru vyhovouti.

§. 16. Aby usazením bylo plavné, potřeba, by bylo přítomna polovice profesorů, kteří jsou členy sboru.

§. 17. Na konci každého roku studii má děkan zvolati valkové nástě, pojímaje v ně i usazením sboroty a nástě v šim usazením (§. 2.), k obecnému shromáždění, v němž se mají předšimky a v usazením valčí pláti a návrhy věcech přítomných, týkajících se usazením a disciplíny.

Protokol tohoto shromáždění, o němž má být shod profesorský v některém příslušném ústavě své dobré vůlí, podle se s tímto dobrým ústavem k ministerstvu.

§. 18. Děkan jest představeným fakulty a předsedním sboru profesorského; děkan odpovídá předkem a vykonáváni úkolů a úřadů; on jest tedy povinen, k tomuto vykonávání dohlížeti, na vady v něm zůstávající, je vytknuti, a bylo-li by toho třeba, díti a sice voliti akademického senátu a ministerstva. Zvláště má k tomu přihlížeti, aby se při školních doktorských úkolech ne předlo.

Mělo by za to, že by nemohl vůli odpovídání na sebe, kdyby senát sboru profesorského vykonával, neboť předtím případ takový ministerstvu vyhovívá.

Přísežně má a všude by, při sice potřebě takto vůli předpisi platnost majících, má se vykonávati sám a má podle o tom v příslušném ústavě úpravě sboru profesorského; nastalo-li by z prosklá nebezpečnosti, učiní o své věci náležitě opatření.

§. 19. Senát akademický jest nejvyšším ústavem akademickým.

V sboru působnosti jeho náležejí veškeré úkoly ústavů univerzit, úpravy, vykonávání nebo disciplinování, též vztahující náležitosti, jako k tomu jsou ústavem, statuty, privilejiemi neb fakultními příkazy.

Senát akademický má dohlížeti ke všemu, co k ústavům náleží; on má právo, uchýliti v jednání sborů profesorských a zastávati senátem toho neb onoho sboru, dle toho však nepředlo ministerstvu za rozhodnutí. Pod ním jsou postaveni úředníci univerzit a školství. Jsou příslušni, vykonávati disciplínu v příslušných ústavě k univerzitě náležejících i v příslušných ústavě, a to, co třeba se dají, v něž v říši disciplinárním ustanovení.

Senát akademický jest nejvyšší instancí, k níž jde odvolání a rozhodnutí děkanů a sborů profesorských, a jsou příslušni rozhodnutí v rozepích o kompetenci mezi rozličnými sbory vedoucí; vzaje-li rozepě o kompetenci mezi tímto sbory a mezi ním, má ji předloiti ministerstvu.

Sbore akademický senát jest korespondencí sborů profesorských a ministerstva a též senát má právo, přidati k ní své dobré vůlí.

§. 20. Senát akademický má se scházeti pravidelně a mimořádně k povinnému rektora za jeho předsedání.

Členové jsou povinni, přijíti do shromáždění dle toho, co ustanoveno v §. 15.

Ustanení dle se nepokročiti v řízení kladí a aby bylo plně, potřebí, by bylo pak-tivo dleš prospěhu.

§. 21. Rektor jest představeným senátu akademického.

Naproti senátu má rektor též právo, kladí má děkan naproti sboru profesorskému (§. 18).

Rektor předkem odpovídá a vedení prací senátu akademického.

§. 22. Řády jednání senátu akademického a sborů profesorských mají započeti seřízení ministru vyhovívá.

§. 23. Posuzovali doktorské sbory na univerzitách Vídeňské a Pražské přestávají býti částmi fakult a univerzit.

Zvláště jsou tedy veškeré ustanovení a veškeré úkoly, dle kterých:

- a) ustanovují sborů doktorských příslušní nějaký podíl v majetku škol nebo univerzit nebo nějaké ústavnosti v řízení a úpravě náležitostí jejich, zvláště ústavnosti se školními doktorskými a v promociích, též vybírájí tax za ně;

- b) zvolena jsou ustanovení a vyhlášky, dle nichž mohl některý doktor k právu připuštěn býti jen tehda, když před volou v některý věhlas sborů, anebo dle nichž
- c) musel z příslušy pomace něco platiti k dočasnému sboru doktorského té neb oné fakulty nebo jeho opatrovník ršovský.

§. 24. Řešení sbory doktorské rozhodují buďou i dále jako korporace o sáhě a podřelí učelstí:

- a) jmenů, kterelí posad měly a sestavile od senátu akademického (komisloře) a rektora spravovaly;
- b) buďou mli práva, spravování a udělování funkcí, kterelí spravovaly a udělovaly senátové (Bl. a.) posad;
- c) buďou mli svkí zechle, po vyloučení listů, ježto se vztahují k věcom v §. 23. uvedeným;
- d) takželí zlozane nezadulový právní poměr sborů doktorských k opatrovník ršovským a niml spojeným.

§. 25. V rozsáhlech, kterelí by rozely z příslušy rozdělení jmění mezi některou ustanovenou nebo fakultou se strany jedné a některým sborem doktorským se strany druhé, rozhodavali mlielí ministrol vybovení a vyhradou práva buďou v připadnostech k tomu přílohových.

§. 26. Úrad knadělský na universitách Vídeňské a Pražské vztahování se buďou jen k fakultě katolického-theologického.

§. 27. Ministrol vyzvolení ukoleno jest, aby tento zákon ve skutek uvedl a vyjel mlielil k tomu nalozel a ustanovení poměruelí.

Ve Vídel, dne 27. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Siermsky m. p.

64.

Nářízení, vyáané od ministra práv dne 30. dubna 1873.

Junto se činl sítelne usady v obvodu sítelka soustě okraňích v království Českém.

Podle §. 2. zákonu, daného dne 11. června 1868, (č. 59 zák. řád. řáb.), sdílují se obec: 1. Kujice a Vinářice z obvodu okresního soudu Píleňského a krajského vyšetřovacího soudu Chradimského; 2. Velká Bělá z obvodu okresního soudu Holického, vyšetřovacího soudu Tyszkonytského a krajského soudu Chradimského, a 3. Stáňovice z obvodu okresního soudu Blavického, a přidávají se obec, jmenované pod č. 1. k obvodu okresního a vyšetřovacího soudu Kolínského, a krajského soudu Kutachorského, obec, uvedená pod č. 2. k obvodu městského delegovaného soudu okresního a krajského soudu Kralupského a obec, uvedená pod č. 3., k obvodu městského delegovaného okresního soudu Píleňského.

Toto nářízení nabude moci dne 1. července 1873.

Glaser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísloka XXIII. — Vydána a rozeslána dne 14. května 1873.

65.

Naiřízení císařské, vydané dne 13. května 1873,

žlutě se změnaje §. 14. statut privilegované rakouské banky národní (§. 31 zák. říš. ze rok 1872), náleže se k §. 14. zákona nákladního o zastupitelstvu říšském, datého dne 24. prosince 1867, (§. 141 zák. říš.).

Banka národní dává se now, podle statut nálehy subkompotenti nebo na účelky podle statut půjčky úvěroví, aniž bude v příčině toho, nacho-í bankovek na to ryk, vstánu samos, vynášenou v postávce 2., §. 14. statut bankovních (zákon, datý dne 18. března 1872, §. 31 zák. říš.).

Toto nářízení nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášeno.

Ministři financí učiněna jsou, aby je ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 13. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. Laaser m. p. Banhans m. p. Stremayr m. p.
 Glaser m. p. Unger m. p. Chlumeccky m. p. Pretis m. p.
 Horst m. p. Zieminkowski m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIV. — Vydána a zveřejněna dne 17. května 1873.

66.

Zákon, daný dne 27. dubna 1873,

o řízení v nepatrných věcech právních (řízení pagatorních).

§ přelomem obou zákonových rady říšské má se M. zněti takto:

I. V kterých receptech má se řízení v nepatrných věcech právních užívati a kteří soudci jsou příslušni.

§. 1.

Níže uvedená recepta právní, pokud do obecných pravidel jurisdikčních příslušejí k soudům okresním, potajíž k městským delegovaným soudům okresním, vyřizování budič před tímto soudy jakožto soudy o věcech nepatrných spůsobem řízení o věcech nepatrných.

1. Recepto právní o určité sumy peněz, ježto do řízení v říšské vyřizování, nepříslu-
tají úroků a jiných náležitostí vedlejších, nežli více než 25 šteků.

2. Recepto právní o jiné věci, když se jedná o to, že se jedná o pohledbír, může se příkazem soudu použiti a nežli se v říší sumy než 25 šteků, nebo když žaloba v říšské vyřizování se k tomu podává, že chce takovou soudu příjmuti spůsobem vyrovnání.

Co nalizeno v §. 14. noviny jurisdikční, vydané 20. listopadu 1832, (č. 351 zák. říš.), (v Dalmatsku č. 281 zák. říš.), že také recepto právní, pod 12. b) a c) (v Dal-
matsku č. 12) tam uvedená vztahují se k rozhodování obecným soudem první instance, vztahují se k receptům právním, ježto se vyřizování mají řízením o věcech nepatrných.

§. 2.

V městech, v nichž jsou soudové obchodní o sobě (ve Vídni, v Praze a v Trutě), může se pro obvod tamějších městských delegovaných soudů okresních užívati řízení o pří-
slušných nepatrných věcí obchodních, před kterými se mají spůsobem řízení o věcech nepatrných
vyřizování recepto právní v §. 1., článek 1 a 2. ustanovené, když pohledbírání, o kterém spor-
uje, vztahuje se na některé jediné obchodní, přelomem v §. 38., článek 1 a 2. člá-
nku sňatku k některému obchodnímu, nebo když se týče nějaké věci právní, ustanovené v
§. 38., článek 3.

Soud v příslušné nepřetržité věci obchodních má se k soudu obchodnímu tak, jak se má v příslušné delegované soudové obvodu k obchodnímu soudu první instance.

§. 3.

V místech, kde není zřízených soudů v příslušné nepřetržité věci obchodních, vyřizávají buďto rovněž právní v §. 1., článek 1 a 2. ustanovení, i když pohlednicí, o kterých jest výslovně, zakládá se na nějakém jediném obchodním, připomenutém v §. 33., článek 1 a 2. ústředního zákona k zákonu obchodnímu, nebo se jeho nějaké věci obchodní, ustanovení v §. 30., článek 2, společnou řízení a věcech nepřetržité před soudy okresními (místními delegovanými soudy okresními) jednají soudy a věcech nepřetržité.

Řízení v těchto rozsáhlých věcech soudu okresního (místního delegovaného soudu okresního), kterých jest die obecných pravidel jurisdikčních příslušný, vzhledem k tomu, že pohlednicí die povahy své náleží k právu obchodnímu.

§. 4.

Tento zákon nevztahuje se k recepcím právním, vzniklým a jednání občanských, k žalobám, jichž vyřazení příslušný jsou k soudní moci veřejné, ani k věcem právním, v nichž se náleží die místní, vydaného dne 21. května 1883, (č. 93 zák. listů), nebo die místní, vydaného dne 18. března 1889, (č. 130 zák. listů), za výjimky rozlišené, aby došlo k nepřímé.

Také žaloby se souvislosti o nájem, uzavřené již vyřazené k nabytí úroků a věcí pronajaté, nemohou se vyřizovati společnou řízení a věcech nepřetržité.

§. 5.

Ustanoví se o to strany, mohou se také pohlednicí ná do 500 zl., jsou-li to jinak výjimky, aby se mohlo řízení a věcech nepřetržité odložit, společnou takové řízení vyměnit, když se takové úmlou vyřazené před soudem věcí nepřetržité nále nebo se tomuto soudu lišeno prokáže, že byla díle již učiněna.

§. 6.

Ze ústředního dílu ustanovení die §. 5. pohlednicí se vykládá, když se žaloba a nějakého jediného o dovedení věci nebo o nějaké listiny v článcích 201 a 202 zákona obchodního ustanovení, když se přijme listina pro zastávaní nějakého jediného právního vydání (list náleží, poskytnutí, list zastávaní atd.), v níh přijímají se prohlášení, když v nich recepcí, že se pohlednicí řízení a věcech nepřetržité.

§. 7.

Soudy, které jsou v příslušné ústřední řízení a věcech nepřetržité pravidlem, patříají se die místní, ustanoveného v §. 13., čl. 1) a 2) pravidel jurisdikčních, vydaných dne 29. listopadu 1882, (č. 381 a 281 zák. listů), pokud se má die soudu odložit.

§. 8.

Řízení příslušné a rozhodnutí v řízení a věcech nepřetržité u soudů okresních (místních delegovaných soudů okresních) náleží vůbec na soudce, jenž jest správně soudu místní.

Prezidentům obecných soudů první instance ustanovuje se, aby při tom neb svou soudu okresního vedlé potřeby a na čas potřeby rovněž správně soudu okresního ustanovili jednouch nebo několik úředníků soudních takové soudu k zastávaní vyřizování věci soudní v řízení a věcech nepřetržité.

Soudům v příčině nepatrných věcí obchodních přislíbí prezident soudů obchodního soudu, jakž bude třeba, a klasifikaci soudovských úředníků též soudů.

II. Obecná ustanovení o řízení.

Co se týče strany.

§. 8.

V řízení a věcech nepatrných mohou strany rozepří vstati osobně nebo skrze plámacemsky. Plámacemští mají býti věci, a kterem jest rozepří, úplatí muži, mají míti písemné plámacemství a býti označeno pohlaví; a však mužský mohou býti plámacemství svých manželů.

Ti, kdož jsou, jakž soudci jest vědomo, píšou pohlaví, oznachou za plámacemsky k překážení připodobení býti.

Přijde-li strana některá osobně s plámacemskem svým k soudu, může se plámacemství také zastupiti protokolem.

§. 10.

Týto-li se rozepří převaží jen toho, čímž může souditý do §§. 181., 210. a 217. ob. zák. obč. do věci své vliáznutí, tedy může souditý sám jako žalobník nebo jako žalovaný k soudu přijíti a při řízení a se také podle §§. 5. a 6. řízení v věcech nepatrných podotáti.

Proti úmlouvě v případnostech takových užívají se proti soudkům v nich vyučovaným soudce se pro nedostatek řádného zastoupení souditých odpor řízení.

Co se týče lhůt.

§. 11.

Na začátek a na běh lhůt v tomto zákoně vyučovaných a podle něho od soudu ustanovených nesmí býti vstřední a střední úmlouba učiněna.

Případe-li konce lhůty za souděti nebo za určenoj vratek, pokládá každý vložek den nejprve přísti za posledněj den lhůty.

Dni, po kterých jde počít, nepočítají se ve lhůtu.

O podání žaloby.

§. 12.

Žaloba může se podati písemně nebo ústně úplatě do protokolu.

Má-li být žalobník se týdně žalovanému oznámeno včas podání, a kdyby tato podání nebyla oznámena nebo ve soudu obtočeno nebo přímým, může jim v jedné a též žalobě plámací ujednati, když v příčině věcech podání soud v věcech nepatrných jest přidělený a když tato podání doložena může více nežli tolik, že v příčině toho může řízení v věcech nepatrných míti místo.

§. 13.

Při zapůsobení žaloby úplatě buď žalobníkovi řízení úplatě oznámení, aby ve spojitosti a jezd vyložiti příčiny skutečné, se s nimi se jako přiro podání souděti, aby požádal přisoudy a vyřiti podání souděti a včas se oznamující.

Nemůže-li se diti žalobě místa, požádá soud jest nepřisouděti, nach že žalobník oznámení osobního práva žalovati, buď s tím žalobník počině úplatě, a podání-li se to, i písemně. Takž, byla-li by žaloba patrně neodůvodněna, buď o tom žalobníkovi příkladně počině diti, stá-li by však žalobník se tom, buď nicméně zapůsob.

I také když žalobník podá žalobu písemnou, může býti oběhem a de protokolu slyšen k tomu času, aby žaloba doplněna byla vyjasněním pochybností, ježto vzešly z ta, než-li se uzavřeli řízení.

Kdy a jak se má uzavřeti řízení.

§. 14.

Na žalobu polehí se rok tři státi „k ústámu přelíčení v řízení u věcech nepatrofých“ přelíčení dle příjedu, pokud možná, se na dle než na dvě měsíce. V případnostech jiných polehí se může státi na tři dva, kterýchž byla podána žaloba.

Ke státi oběhem se strany a ryzen se, aby s sebou vzaly listiny k rozepři právní se vztahující a pokud možná, také svědky, na kteréž se chtějí potahovati.

Žalobník oběhle se vedati oběhem, kterasť dodávkou doplněna žaloby písemné nebo přepisu žaloby protokolem zapsané.

Než-li žaloba taková, aby se na ni mohlo uzavřeti řízení u věcech nepatrofých, ježto však soud okresní dle obecných pravidel jurisdikčních k řízení přistupuje, tedy budí, žeho potřeby, učiněna, aby se řízení podlé zákona uzavřelo.

§. 15.

Žalobník i strana druhá mohou v určité dni soudní, ježto se napřed ustanoví a vyřčení se dle soudním vyhlášení, i nebyvše oběhem, k soudu přijíti, aby má rozepři právní uzavřeli a § 1481.

V případnosti takové budí ta, žeho se v žalobě žádá, v protokolech a přelíčení (§. 17.), ustanovená.

Přelíčení knih se čítat a před soudem uzavřítím.

§. 16.

Přelíčení knih se čítat před soudem uzavřítím.

Spíše čítati nedopouští se.

Přelíčení má býti veřejné.

§. 17.

Přelíčení před soudem uzavřítím má býti veřejné; mohou se však jen osoby zvané se podrobně připustiti. Požívají-li však se to obě strany společně, nemá býti přelíčení veřejné, a taktéž má soud z povinnosti úřadu učiněti, aby nebylo veřejné, když by to bylo veřejného řádu a nezspůsobnosti se učiti.

Ustanoví, že přelíčení nebude veřejné, budí oběhem vyhlášená.

Když přelíčení není veřejné, může každá strana žádati, aby krom jejího přímocného osoby k ústě přijíti té osoby, k nimž má důvera.

Kdo a jak se má přihlížeti k pořádku.

§. 18.

Soudce, před ním rozepři se má, má k tomu přihlížeti, aby se v soudnici zachovával pořádek. Ti, janz by nezachovávali chování přelíčení řízení, budí nejprve napomenutí, bylo-li by to bez účinku, budí jim pokroveno, že budou se soudní sídlo vyvedeni, a nemělo-li by ani to účinku, budíž vyvedeni skutečně.

Tím, kteří by se dopustili nějaké větší neohrabanosti, učiněné kteří by uzavřeli smlouvu, některou smlouvu nebo jejího plnění, některou smlouvu nebo smlouvu, učiněnou smlouvu nebo smlouvu až do 10 ul. nebo třetinu až do 24 hodin. Tato smlouva má se stranám vykládati a makou se pak vykonati.

Kona příslušní řízení příslušní.

§. 19.

Soudce příslušní příslušní zastupit, řízení a uzavřít; jeho příslušní, dává porodu smlouvy a smlouvy je tomu, kdo by jeho uzavření nezbyl postaven.

Na něho učiněti, aby k tomu příslušní, by vše dokonale se uzavřelo, aby se příslušní rozlišenosti a všem nepatřících věcí rozhodnutí neprotahovala, uzavřít, bude-li možná, aby se bez přerušení tří dnů ku konci přivedlo.

§. 20.

Soudce má nejprve slyšeti strany, jeho řízení, jak věci skutečně vysvětlují a k jakým důsledkům se podávají.

Soudce má příslušní stránkami k tomu se příslušní, aby nejprve příslušní se objasnilo, nedostatečně vysvětlil uvedených věcí skutečností se doplněti, aby se pojednaly přírody a všem uvedlo se všechno, čehož k postavení skutku se jako potřeba.

Strany práve uzavřít postavení buďte, jako účinky postavení by to málo, kdyby něco poměny.

§. 21.

Přiloží-li by při stání se jako, že některá strana příslušní nemá práva, v příslušní receptu sama se zastupovat, uzavřít-li by se za jehožto nebo jehožto k soudu učiněti, a učiněti se nepokládá, že učiněti strany zastupovat, má soudce a postavení úřadu stání odvolání a příslušní, jeho potřeba, aby se řízení řízení provedlo.

Zarovně má se stáním uzavřít, že stání a tyto příslušní po druhé bez příslušní strany přivede se uzavřít, uzavřít se při odvolání stání, uzavřít-li vada učiněti, řízení dle zákona přijde přivede.

§. 22.

Není-li strana způsobilá, a receptu souhlasit se uzavřít, uzavřít-li se soudce se tím, aby strana pro nepřítomnost uzavřít se uzavřít stání byla vyvedena, má se stání odvolání a straně uzavřít, aby k uzavřít stání příslušní, uzavřít se jako způsobilým plněním, uzavřít se jako uzavřít tak, jako by se uzavřít uzavřít.

§. 23.

Když by strany slyšeny, má se soudce příslušní, aby příslušní k místu uzavřít.

Stane-li se uzavřít, má se do protokolu jednorázem uzavřít a uzavřít se má v něm připomenutí, bylo-li uzavřít se jako uzavřít. Uzavřít se má se stranám příslušní a jim k uzavřít příslušní. Nemohlo-li nebo nechálo-li by se některá strana uzavřít, uzavřít se v protokolu uvedeno a připomenuto, uzavřít.

§. 24.

Učiněti by v některé receptu příslušní uzavřít se jako uzavřít, uzavřít se jako uzavřít, aby se jednalo o uzavřít uzavřít.

Soudce může někdy rozepří právních mezi třemi stranami žalých, též rozepří právní rozdílných žalobcůk nebo rozdílných obžalovaných proti též straně druhé ke společnému předložení spjatí.

Společný rozudek však může se vynést také a právních rozepřích mezi třemi stranami volených.

§. 25.

Když žalovaný k tomu převně, může se žaloba změnit, zejména také pořízení rozdílné, pokud se tím přitlačí soudce změna a pokud může i dále místo něti řízení a výnosů neprotřež. Za takové přivolení pokládá se, když obžalovaný o změně žalobě dále jedná, obzvy proti změně souhlasí.

Soudce může však také změny i přes obzvy strany druhé připustit, když se není obávati, že se jimi jednání změně protáhne. Připustí-li změna nějakou, má to stranám oznámiti.

Změna v žalobě učiněná např. se do jednacího protokolu.

§. 26.

Když strana může pro objasnění věci žávat přítomně straně druhé skrze soudce stínky anebo, když k tomu soudce přivolel, může je žávat sama. Viděla-li by se soudce některá stínka být nepřehledná, může ji uzavřouti.

§. 27.

Odvětl-li se stíná, má soudce stranám, pokud možná, ihned říci obsah oznámiti, kdy bude stíná nová. Aby se o tom stranám dávalo věděti písemně, není v tomto případě třeba.

Dala-li strana některá k odvolání svého zaviněním příčina, má jí soudce ihned sdělení sdělení tím způsobem sdělit a sama sdělení po vytyčení strany druhé vypustit.

Strana, již byla taková návrha uložena, nemůže říci, aby se jí zase uzavřelo, ani takda, kdyby strana druhá v klauzi při byla odvolána, mohlaby soudce uzavřeti.

§. 28.

Jestliže by některá strana k uložení stíná nepřijala a strana druhá by s dobrý vůlí nepřijala, aby stíná se odvolala, tedy každé věci skutečně od strany této v příčině předloženo žaloby uvedeno, pokud se skrze přivody, již má soudce před rukama, uzavřít, pokládá se za pravdivé a do nich bud rozudek vynesen.

Požádá-li by strana, která ke stíná nepřijala, něco písemného, nemá se k tomu svolati něti.

§. 29.

Žádost na uzavření, že strana ke stíná nepřijala, podána buď ústně nebo písemně se říci oznámiti, která se podá od toho dne, kdy poznamená předložka ke stíná přijiti.

Při stíná, jedná se na tuto žádost ustavení, jednání bud, povolí-li se řízení, ihned a klauzi věci a rozhodnutí bud uloženo, aby strana druhé návrh škoda obžalovanému způsobena.

Podá-li se žádost po prohlášení rozudku, nebude tím vykonání rozudku zastaveno; byla-li by se však obávati, že strana vzejde škoda nezastavitelná, může soudce k pořízení sdělení, aby se vykonání rozudku již do sjití.

Žádost patří spazně bud a pravomocí škoda odvolána.

§. 30.

Vyšlo-li z prehlásení na javo, že líčan v účtoch nepotrufých nemá násto, nebo že soud jest nepřikročilý a že bylo upomínato, obrátiť proti tomu učení (§. 48. ústavy jurisdikční), tedy má soudce líčana k odvráť učení soudcu nebo z porušenosti úřadu výslovně zastaviti.

Kromě této případnosti buďti z obráť, že líčan v účtoch nepotrufých nemá násto nebo že soud jest nepřikročilý, též z jiných okolností vzápětí zastavujících soudcov z hlavní věci prehlásení vedeno a rozhodnuto.

III. O dlužnaru.

Jak se mají dlužary započívati.

§. 31.

Soudce má dlužary, kteříž má na dlužnosti, mezi prehlášením sám diti započívati.

Bylo-li by potřeby, dlužar nějaký máno sám k prehlášením ustanovením započívati svých diti ho započívati okrem jiných soud, má soudce, nebo potřeby, učení, a když dále protokol na příčinou započívati dlužnaru učení, v prehlášením diti předsedáti. Při tom buďti stranám oznámená, co protokol obsahuje. Shledalo-li by se, že protokol na příčinu započívati dlužnaru učení jest neúplný, může se učení, aby se doplnil.

Nabyl-li by soudce jistoty, že strana se k nějakému dlužnaru podává jediné proto, aby vzápětí se protáhla, může započívati takového dlužnaru odpráti.

§. 32.

Strany mohou býti při započívání dlužnaru přítomny, a mohou učení a soudcov buď okrem soudce nebo z jeho předsedáním samy diti učení, kteříž se jim pro objasnění věci sami býti přikročiti. Vidělo-li by se některý učení soudci býti nepřikročiti, může ji odvráťati.

Má-li se dlužar započívati máno sám k prehlášením ustanovením svých před soudem dokladující, buďti stranám, neprotáhlo-li by se jim započívání dlužnaru, učení dluž, kdy se to bude předsedáti.

Dlužar buď započívati, i kdyžby ani to ani onej strana z tom započívati nepřikročiti.

Jak se mají dlužary vráťovati.

§. 33.

Není-li v tomto úřadu nic jiného učení, má soudce, buďti k tomu, jak veškeré prehlášení a dlužnaru vedení vypadla, diti učení předsedáti učení, má-li se některý skutek vedení se prvý přihlídnouti k němu.

Učení má třetí učení učení, jaký dlužar se tomu má přikročiti, když učení učení učení, k čemu se byl učení nebo se byl přikročiti.

O dlužnaru učení.

§. 34.

Dlužar nějakého skutku učení se může také prostředovati prohlášením takových skutků, z nichž jednou učení přikročiti na javo, že skutek, který se má prokázat, jest pravdivý.

§ 35. zjevnosti úsvitů.

§. 35.

Přítelů skutečných, jako jsou a soula vůbec uznám, neřeknu dokazovat.

§ důkaz strany listiny.

§. 36.

Soudce jest také v řízení a věcech nepatřících vlna úkory, jinak se některé listiny přikazí moc pláche důkazů.

Soudce vztahuje se, aby die světo přezobívali uvítit, zdá se tato moc přirodaí uvítit okolnostmi skutečnými proti listin urovnání, nach odrodem proti ní vedrojn.

§. 37.

Strana má listiny, k nimž se za důkaz toho, se třetí, těšce, soubojí předhodit.

Soudce má listiny předhodit straně druhé ukázat a jí vyrušit, aby se o nich proměna.

Předhodit-li strana takto přepis listiny, může se jí k úsvitu strany druhé nebo k poznání důvodu uvítit, aby předhodit prvopis. Žádní a pokud se má, i když strana tomato přikazu dosti nechtěla, přepis předhoděná vira přikázit, o tom rozhodne soudce vedle zdání uvítit, uvítit hodit dírady urovnání, proti straně prvopis nepřikázit, a jest okolností.

§. 38.

Když důkazvedoucí první, že strana druhé má listiny nějakou v přičině vedoucí důkazů dležitá, má jí soudce, soubojí-li dotatelejších dírady proti tomu uvítit, uvítit, aby to listina předhodit.

Kapitál-li strana druhé, že takovou listinu má, může soudce k úsvitu uvítit pro vyhledání pravdy toho a pro vyšetření, zdá se listina nebyla za tou příkazu, aby jí důkazvedoucí soubojí uvítit, urovnání a k úsvitu nepřikázáno uvítit, uvítit, aby tato strana byla pod příkazem za svědka vyslyšena; při čemž správnost se jest tím, že soubojí v §. 34., 38—40., v §. 61., postírání 1. a v §. 62., v postíráních 1—2.

Jaký důkaz to má za uvítit přepisu, když strana druhé dosti nechtěla přikaz, aby předhodit listinu, o ní se přikaz, že jí má, nach když v přičině listiny nějaké, o kteréž kapitál, že jí má, přikázáno soubojí odopřít, nach když z tohoto soubojí vyjde za jaro, že listina záměrně uvítit nebo k úsvitu nepřikázáno uvítit, uvítit uvítit v těchto případech to, že důkazvedoucí o obsahu listiny uvítit, má se postírání za poznání, o tom rozhodne soudce die zdání světo hodit uvítit uvítit všech okolností vedrojn.

§. 39.

Lež-li listina nějaká v přičině důkazu vedoucí dležitá a urovnání některého veřejného důvodu, má soudce, jako postírání, uvítit, aby mu byla dodána.

§ důkaz strany svědky.

§. 40.

Skládá-li soudce toho potřeba, aby byli vyslyšeni svědci, k nimž strana za důkaz toho, se třetí, se těšce, tedy má uvítit, aby byli mezi přezobívali vyslyšeni, a má k tomu kaud uvítit potřeba uvítit odrodit.

§. 41.

Ze svědky zasedlých a povinností úřadu připouštějí:

1. Ti, jež jsou nezpůsobili, aby se o tom, co spatřili, promluví, nebo kteří té daly, k němu uznání jich vztahovali se má, nebyli způsobilí, aby skutek, který se má prokázat, popřeli;

2. dachovali v příčině toho, co jim bylo ve společnosti sděleno;

3. úředníci státní, když by svým uznáním porušili tajemství úřední, kterému mají zachovávat, pokud nejsou této povinnosti od svých představených zproštěni.

Co ustanoveno jest v řádu soudním a nezvědomlostí nebo zvrátností svědků, v řízení a všech nepatřivých platnosti nemá; soudce má dle svého přemýšlení bedlivě ověřiti velikost okolností, kterých mají svědek na nepodjatost svědka a na věrohodnost jeho uznání.

§. 42.

Svědka může uznání odopřiti:

1. Na otázky, k nimž odpovědí bý svědkovi, jeho manželovi neb manželce aneb někomu, s nimž jest v podobném přímém nebo podobném až do druhého kolona přibuzen nebo souvazek, anebo s nimž jest skrze adapat spojen, bylo na ustanovení nebo by ho přivedlo v nebezpečnosti, že by mohl býti od trestného soudu svážen;

2. na otázky, k nimž odpovědí bý svědkovi nebo osobě některé pod číselm 1. jmenovaného může spůsobiti přímou škodu v příčině práva k majetku. Je-li však o jednání právní, k nimž byl svědek na svědka lastiny přiván s o čim, jež byl v příčině sporuho jednání právního předchran jako předchůdce práva, jako rukojmí nebo zástava té neb oné strany, nemůže svědek z této příčiny svědectví odopřiti;

3. když jde o věci zblíž, s kterých bý svědek nemohl uznání sdělit, bez poručení soudu tajemství dle povinnosti na něm ležícího, až není-li tohoto soudu zproštěn.

§. 43.

Svědkové, kteří byli ustanoveni pro křivé svědectví nebo pro křivou přísahu, nemohou se bráti pod přísahu, ani ti, kteří v čas jich slyšení nedokázali jistě strážného soudu věru svého.

Takoví svědci, též i ti, jejich pod přísahu ležící obě strany se vadají výslednosti buď bez přísahy.

§. 44.

Svědci buďte krom zvláštních případností pod přísahu vzati dříve, než budou slyšeni.

Bylo-li by toho třeba, má soudce diti svědkovi, než ho vezme pod přísahu, otázky platné k vyzkoušení, může-li neb má-li býti výslednost nebo má-li býti vzat pod přísahu.

Nalíceni, dle něhož svědci mají přísahati, že uznání svého nikomu nezjeví, pokud ho soud nezvýší, při řízení o u věcech nepatřivých místa nemá.

§. 45.

Soudce může diti svědkovi napřed některé otázky, aby poznal uznání jeho okolností a vyzkoušel, může-li učiniti uznání k vyhledání věci zblíž příhodně.

Podle těchto otázek může soudce, slyšev strany, na tom se ustanoviti, aby svědek nebyl vyzpěčen, anebo může si ustanoviti, že teprv po vyzpěčení jeho rozhodne, má-li býti vzat pod přísahu.

V této případnosti budí svědkovi před vyslechnutím připomenuta, že jest povinen porádit pravdu, jaký trest jest na klíři oznámiti doleha a jak důležitá jest přísaha vyhrazení.

§. 46.

Při vyslechnutí má svědek a povinnosti důvodu nebo k návrhu stran (§. 32.) dáti svědkovi příkladné otázky, vztahující se k věcem skutečným, ježto mají jeho oznámiti prohlášenými býti.

Má-li býti svědek vyslechnut skrze soudce dohlédavého, budíž v dupice podstatám pojmenování věci skutečné, a kterýchž má buď pod přísahou nebo bez přísahy oznámiti výsledek.

Když dojde oznámiti některého svědka, na něž nebyl pod přísahou vzat, může soudce říci, aby byl potomec na ně vzat pod přísahu.

§. 47.

Odpovídal-li by sobě oznámiti svědka, může soudce svědky k návrhu stran nebo z povinnosti řízení jenou druhým v oči postavit.

§. 48.

Svědká svědka, kteří byli v příčině vyslechnutí, budíž dle podstaty v protokolu jednáním zapísána a svědčím představen.

V protokolu buď připomenuta, byl-li svědek pod přísahou vzat před vyslechnutím nebo povlečen nebo nebyl-li vzat pod přísahu.

0 důkaz skrze znalce.

§. 49.

Jestli potřeba, věsti důkaz skrze znalce, má soudce strany slyšeti, kdek znalci a které osoby navrhnou, a pak dle toho jednoho neb několika znalců zříditi.

Všudec dosti jest, když se zřídí znalce jeden.

Jestli dobrý zdání od znalců podstatě nedostatečné, může se usouditi, aby titíž nebo jiní znalci dali druhé dobré zdání.

§. 50.

Z těchto příčin, a kterýchž může svědek oznámiti odpovíti, může každý říci, aby nebyl zřizován na znalce.

Vzdají-li se toho obě strany, zříděti znalci krátki pod přísahou.

Jinak mají v příčině vyslechnutí znalci dle oběchy platnost §§. 48—49.

0 důkaz skrze porovnáni rukopisů

§. 51.

Rukopisy má soudce všudec sám porovnávat. Měl-li by v tom nějakou pochybnost, může říci znalci na dobré zdání.

Není-li před rukama spisů ku porovnání, může se stranám, o jejichž písemě se má důkaz pravosti provésti, ukázati, aby před soudcem napísali slova, která jí pажenají.

Slova, která napíše, přičítá se k protokolu jednáním.

Soudce udržuje se na svědomí, jaký účinek to bude mít na provedení důkazu, když strana písemně soudcovskému dosti neodmítne nebo když slyšně písemě překrve.

O obléhání.

§. 52.

Pro objasnění věci může soudce k některé straně nebo z povinnosti úřadu naříditi obléhání či odřiti opatření a příkazů k němu jednáče nebo několika osobám. Mě-li o obléhání věci nějaká, která jest dle sloz důkazovatelstva v druzé straně druhá nebo ve schování nějakého veřejného úřadu, má platnost to, co ustanová v §§. 38 a 39.

Jak obléhání vypadá, napíše buď v protokole jednání, bylo-li však obléhání předservato úřadu měl v místě ke státní ustanovením, napíše to buď v protokole zřídknám, kterých se jak stranám předá.

O důkazech strany slyšání stran za svědky.

§. 53.

Důkaz o skutečích sporech v příčině rozhodnutí občanských věcí se může také předservat slyšením stran za svědky.

Toto důkazem vedení nařídí se k některé straně nebo z povinnosti úřadu, když se naproti tomu důkaz přivede od stran jinak podrobně.

§. 54.

Strany, proti jejich slyšení neb pod příslušnou věcí jest to některý důvod vyhledávání, uvedený v §. 41., článek 1 až 3, nebo v §. 42., postávka 1, nemají býti vyslyšeny.

§. 55.

Všude slyšena buď nejprve za svědků ta strana, která jest povinná, věcí důkaz o skutku sporném.

Naruková-li to však strany jednomyslně nebo vůči-li se to k vůli k vyhledání pravdy propuštěná, může soudce ustanoviti, aby slyšena byla nejprve strana druhá.

§. 56.

Kždá strana může žádati, aby po vyslyšení strany druhé také a její strany byla připuštěna k vyslyšení za svědků.

Nechtěla-li by však strana některých osobních vyřáti, nebo chtěla-li by soudce, že ustanovením jejím není nabývá dostatečné jistoty o skutku, jest se má prohlásiti, může soudce i z povinnosti úřadu naříditi, aby byla vyslyšena strana druhá.

§. 57.

Zdá-li v případech, v nichž strana, která má věsti důkaz, dle §. 54. nemá býti vyslyšena nebo neměla býti slyšena proti, posoudí soudce nabýti jistoty, že strana tato o sporném skutku nemůže mít vědomost, nemají strany za svědky naproti slyšeny býti, nebo se má strana druhá odřiti, aby učinila oznámení za svědků, posoudí má soudce, učině bedlivě veškeré okolnosti.

§. 58.

Suzení od některé strany za svědků učiněné, bylo-li by klivé, pokládá se za klivé svědectví před soudem učiněné.

Co v nějaké trustním nálezem jest o pokládání se ke klivé přísaze nebo ke klivému svědectví, nezastává se k prohlášení neb oznámení strany, jest byla učiněna před slyšením za svědků.

§. 39.

Vidí-li se soudci určitě, aby strana některá slyšena byla na svěřku, má toto usnášení vyhlásiti.

Není-li strana osobou svou přítomna, tedy buď osobně a buď jí zastupena, v přítomnosti věci má býti slyšena.

Býlo-li by strana pro velkou vzdálenost místa, kde se zdržuje, velmi obtížna k soudu přijíti, usnášes buď, aby jí vyslyšel soud toho místa, kde se zdržuje.

§. 40.

První než bude strana na svěřku slyšena, buď jí připomenuta, co práva tvoří v předmětu toho usnášení (§. 38.), a buď jí však výslovně řečeno, že bude nyní výslovně slyšena jako svěřek.

Než se jí toto opová, může jí soudce pro objasnění věci díti některé otázky předložiti, buď také k tomu, co usnášes v §. 38.

§. 41.

Než strana na svěřku se vyslovene, musí buďti pod přísahu.

Když soudce po přisádním vyhlášení strany jedné dle §. 16. usnášes, aby slyšena byla na svěřku strana druhá, může také vyhlásiti, že teprve po jejího vyhlášení usnášes, má-li se volti pod přísahu, a skládati-li by, že uznávil jest vešle pravdě nepodobně, může přísahu pomítnouti.

§. 42.

Ukázati prostředků domocerných, aby strana některá přišla před soud na svěřku nebo k uznávním, dovoleno není.

Strana, která má býti slyšena na svěřku, nemůže uznávil odpřítiti, odkazujíc se přitom, v rozsudku v §. 42., článek 2 a 3.

Jinak má platnost to, co usnášes v přímě vyhlášení svěřků.

Soudce není po hodivém usnášení všech okolností povinen, jaký ústřek to bude učiti na provedení dílano, když strana bez dostatečných příliv uznávil pod přísahou odpřítí, nebo soudce na některou otázku odpovádi díti, nebo když strana ke slyšení osobně nepřijde.

§. 43.

Jestli jista, že strana některá učiní náhradu za škodu, nebo že má jinak náhradu poskytnouti, není-li však nespousta lze nebo možná-li by se jen s příslušnými obtížemi dlužnosti, když náhrada neb poskydnávil diti, tedy může soudce, pomítni dílano, k uznávil by se strana podívala a slyšes dle potřeby strany na svěřku a okolnostech k ustanovení náhrady rozhodeti, náhrada dle okolností vyměti.

§. 44.

Vede-li rozprávi řídký zástupce některého poráncos nebo opatrovance, zástřuje se soudci na svěřkon, má-li býti na svěřku vyslyšen řídký zástupce nebo jako poráncos nebo opatrovance, může maji-li býti vyslyšeni oba dva.

V rozprávkách příměch podstaty jedni poskydnávil buď, co se týče dílano vedle vyhlášením stran na svěřku, zástřuje pod stěty za strana. V rozprávkách podstaty konkurzní však uznávil může soudce, aby byl vyslyšen správce podstaty konkurzní nebo dlužník obecný, může stěty býti vyslyšeni oba dva.

Jestli strana v recepti nějaký obec, nějaký spolek, nějaké společenstvo aneb nějaká jiná taková osobnost veřejná, uzná v příčině jich plátcem, se nalézá v § 5. 32 až 42. Dílka strany uznání nástupců takové osobnosti veřejné, též dílka strany uznání jiných lidí a úředníků jejich, vůči se mále jedná dle toho, se nalézá o dílku strany svědky.

Právo nástupců takové osobnosti veřejné, odepřít uznání svědků a příslůž, uvedení v § 42, článek 3, není omezeno spůsobem tam připočteným; soudce má však, vůči každé věci okolnosti, posouditi, jaký díleček takové odepření má na rozhodnutí receptu.

Co ustanoveno se vůči položená postávce 2. tohoto paragrafu, vztahuje se také k plátcům dle v receptu, když se má vůči dílku jich vyřizování.

§. 63.

Co nalézá se o dílku, založeném na přímce klaví, na přímce dopřeklaví a rybníctvích, v řízení a věcech nepatřících mála uzná.

Arbitr uzavírá, že někdo k tomu receptu má náležitě na vykonání příslůž obopadně uzavřené, mále se učiněti.

IV. 6 uzavření přelíčení.

§. 64.

Když soudce má receptu podlé pronášení stran a vedoucích díleček k rozhodnutí se doplněti, má přelíčení prohlášené na uzavření.

Viděti-li by se však v příslůž vyšetření rozsudku započítati nějakého doplnění, mále přelíčení znovu započítati.

§. 65.

Přelíčení každé má dle prohlášení, že jest ukončeno, prohlášené na celok; o tom, se má dle tohoto prohlášení uvědomiti, má se na to, že jest v pravě čas uvědomiti.

Přelíčení rozsudku má se státi jen k tomu, se bylo v přelíčení přivedeno.

§. 66.

Namítka-li se počáti přelíčení na jeden den skončiti, má soudce v postávce státi spůsobem se možná předložena ústně vyříditi podstatný obsah předložena dotazů přelíčení její má posad v čestné paměti a její na zápisky své ruky pro uzavření paměti učiněné potvrditi, též se při tom k žalobě, k žalobě přivoděním se spůsobem přivoděním a k vyřizování protokolům uzavřeno; pak má strany vyřaditi, aby se o tom všem pronášení, má tím spůsobem uzavření vyřaditi nebo pochybnosti oprávněti a v přelíčení přelíčení takto uzavřeno mále postoupiti.

V. 6 uzavřeních.

§. 67.

Uzavření od soudce není přelíčením učiněním a vyřizování každé straně při vyřizování přitomně dodání výředem přivoděním jen tehdy, když má strana právo, počáti dle tohoto výředu rukou proti uzavření aneb vůči každé osobě.

Stranám, kterých nebyly přítomny, když bylo uzavřeno soudcevo vyhlášení, došlo buď v těchto případech rovněž písemně, a kromě toho tehda, když toho spojila přítomná vyhlášení.

V případech, kdy se nedělní písemně rovněž, má dáti vyhlášení též účinně jako dříve rovněž.

VI. O rozsudku.

§. 70.

Rozsudek vydává vždy jen soudce, který přítomní sám byl.

Nastane-li potřeba, aby před vynošením rozsudku nastoupil soudce jiný, má nový soudce dáti přítomní znovu předčísti a sítiti k němu listy, kles přirodně ke spíše přirodných a vyřídlování protokolů napomáhajících.

§. 71.

Rozsudek buď hned po skončení datím přítomní vynošen a dáti vyhlášení. Jen a přitom velmi důležitých málo soudce k vyhlášení rozsudku ustanoviti zvláštní státi, však ne na dle ani na týden, což má stranám ihned oznámiti.

Zaroucí s rozsudkem vyhlášený buďte také přítomny rozhodovací. Vyhlášení se rozsudek hned po skončení datím přítomní, málo soudce oznámiti jen přítomny kromě.

§. 72.

Rozsudek i s přítomní rozhodovací přikládá buď sejmě v omezených po skončení přítomní písemně k protokolu jednání.

Na začátku rozsudku pozná se jméno soudce, kterým je vyřazen.

V přítomních rozhodovacích vyhlášení buď uzavřou krátce vše shodli.

§. 73.

Dy-li obě strany při vyřídlování rozsudku, došlo se rozsudek písemně takto té straně, která se to paláti.

Kromě této případnosti došlo se rozsudek písemně s porinací úřadu oběma stranám.

§. 74.

V rozsudku uváděna buď strana padlá, aby nahradila straně druhé náklady rozpuťi způsobem.

Jestliže každá strana dlema svízeti a dlema postří, buďte náklady dle míry rozděleny nebo shapalně sdíleny. Málo se však straně jedné vložití úplatí náhrada nákladů, když strana druhé padla jen s částí dle poměru nepřetrce, jejíž domáhání nepřehledně zvláštních nákladů.

§. 75.

Lásko k vyplnění závazku v rozsudku uváděného vyměřena buď, i také v řízeních občodních, na omezené; jde-li však o výkonání nějaké práce nebo nějakého jednání, vyměřena buď na dleba a okončení se uvědomující.

Tato lhůta počíná se, byly-li obě strany při vyhlášení rozsudku, ode dne po jeho vyhlášení; kromě této případnosti ode dne po dočasném písemném rozsudku.

§. 76.

Byly-li by z několika pohledůvání jednou a touž žaloba postihovaných některá k rozhodnutí dospěla, v příčině jejich však viděla by se potřeba, aby se státi k dalším přelíčením odešla, tedy může soudce přelíčení a pohledůvání k rozhodnutí dospělých úvod skončiti, rozsudek vydati a vyhlásiti; nemohli-li by však zároveň rozhodnouti o náležitostech vedlejších nebo náležitých soudech, kterých na řešení pohledůvání výše, má v rozsudku výslovné vyřčení, pokud se rozhodnutí o tom vztahuje dalším rozsudku.

Týž způsobem může soudce úvod přelíčení skončiti, a vydati i vyhlásiti rozsudek také v příčině části též pohledůvání, když žalovaný k dluhu výslovně se přizná a tato část tím přestane býti spornou.

Každý rozsudek od soudce v téle rozsáhlé příměi vyžadujej pakličin hod, co se týče prostředků opravných a exekuce, za rozsudek o sobě.

VI. O protokolu jednání.

§. 77.

O obsahu přelíčení sepsán zapisovatel protokol.

Tento protokol jednání má obsahovati:

1. pojmenování soudu, jména soudce a zapisovatele, čas, kdy a místo, kde přelíčení se konalo, a přípravenost, konalo-li se veřejně nebo nebylo-li dle §. 17. veřejně;
2. jména stran a jejich písemností a krátké poznávací věci, o kterých spor jest;
3. jména osob, kterých ke státi přišly jakožto strany nebo jako jejich zástupcové;
4. úplatky, uřízené v §§. 9, 13, 23, 25, 48, 50, 52 a 62;
5. oznámení od soudce v běhu přelíčení učiněná a vyhlášená;
6. čas, kdy bylo přelíčení skončeno a rozsudek vyhlášen, při čemž se má připomenouti, byly-li při tom obě strany přítomny či ne;
7. koná-li se přelíčení v řízení a všech nepřítomných dle ústavy stran (§. 5.), když se k této ústavě táhne.

Nemohlo-li by se počáti přelíčení za jeden den skončiti, buďto mimo to v protokole jednání k nároku stran nebo dle uvážení soudce z povinnosti úřadu zapisní prohlášení stran, jesti podléhá v žalobě vyřčené omezení nebo změny nebo k dluhu nebo k části dluhu výslovně se přiznávají, též v něm buď zapisní odpor, od žalovaného proti tomu, an čem se žaloba ukládá, učiněný, a to vše v slovech krátkých od soudce ustanovených.

Stranám ustanovena jest na věci, každé chvíli do protokolu přihlížeti.

Strany, svědkové a znalci v protokole jednání se nepodepisují, a protokol lze se stranám jen v případech v zákoně výslovně pojmenovaných, nebo když se toho soudci vidí býti potřebí.

VIII. 9 prostředcích upravných.

9 státnosti zmocněl.

§. 78.

Rozsudkem v řízení a věcech nepatrných vynuceným odporováním se může jednáním prostředkem upravným, státností zmocněl, a to z příčin některé tato uvedené:

1. že řízení a věcech nepatrných dle tohoto zákona nemělo máti místa;
2. že rozsudek nebyl vynesen od příslušného soudu (§§. 1 až do 7.);
3. že byl rozsudek vynesen od soudce, kterýž nebyl k úřadu soudcovskému v řízení a věcech nepatrných ustanoven (§. 8.), nebo kterýž učinil přelíčení nevládní (§. 78.), nebo byl dle zákona povinen, pro podjatost v té věci řízení soudcovského se zdržeti;
4. že přelíčení nebylo nezávislé, nýl to bylo nepravdivé;
5. že při líčení někdo, jež dle zákona nebyl k tomu způsobilý nebo k tomu neměl práva;
6. že některá strana pro nějaký výrok proti zákonu namáhla před soudem pře líčení, a
7. že v řízení šel přes nárok některé strany byla rozsouzeno.

§. 79.

Státnost zmocněl podává buď v neprodávitelné lhůtě oznámení soudci první instance čísti nebo písemně. Podá-li se písemně, má se v ní podepsání advokát.

Lhůta počíná se ode dne po číselní písemného rozsudku; nemějí-li se však rozsudek písemný z potřebnosti úřadu vydati, tedy se lhůta počíná ode dne po číselní vyhlášení rozsudku.

Byl-li rozsudek vyhlášen čísti, a líčil-li strana v osmi dnech od vydání rozsudku písemně, tedy se lhůta ode dne tohoto počíná až do dne číselní písemného rozsudku, tyto dva dni v to počítají, nepočítá.

§. 80.

Soudce první instance má podávati státnost z zmocněl i se spisy spojenými a protokolem jednáním předložiti prostředkem upravným vrchnímu soudu zemskému.

Tento soudce nemůže státností zmocněl odvolavati ani takto, když byla podána poště.

§. 81.

Byla-li státnost zmocněl v prvý čas podána a shledá-li vrchní soud zemský, že jest odůvodněna, má rozsudek anulovati a dle případnosti náležitě upravit učiněti, aby se zavedlo řízení řízení před soudem příslušným.

Byla-li by ta příčina, aby se delegoval soudce jiný, buďli to zároveň učiněno.

Vrchní soud zemský, prví než rozhodne, může vyšetření zastáti, ačli uvedené příčiny zmocnělosti jsou pravé, a byla-li by státnost zmocněl, co se týče formálnosti oznámení, neobstátnosti, může rozhodti, aby byla opravena, a položití lhůtu, kdy se má zase předložiti.

Proti rozhodnutí vrchního zemského soudu není žádného opravného prostředku.

§. 82.

Podává státností zmocněl vykonávací rozsudek se zastávající.

Nastává-li by však vykonáním rozsudku strany škoda větší nežreditebná, může soudce první instance, i také vrchní soud zemský k některu účelovému nastříti, aby se vykonání jen zčásti až do upříání.

§. 83.

Za opravu chyb psaných v rozsudech písemných listin buď soudce, kterýž vydal rozsudek. Tento soudce, vyšetřiv obě strany a pohledv všech vydaných rozsudcích písemných napsít, má v nich učiniti opravy učiniti.

O rekursu.

§. 84.

Z usazení, jímž soudce odpočel určité řízení a věcech nepatřících, nebo zastavil řízení již provedené, a z rydnra, jímž odvrhl žádost za odvolání, že strana nepřijala ho státi, nebo žádost za navrícení v předevší způsob proti listině proti k níto prostředkem opravného, počati se může listně nebo písemně v neprovdalitelné listě oznámením rekurs k soudu první instance. V písemném rekursu má se podpsati advokát.

§. 85.

Proti jiným rydnrům od soudce v řízení a věcech nepatřících v rydnrém a proti usazením od něho učiněným zemské se rekursom odpar listně; soudce však může taková usazení a opatření, až na usazení v §. 37., postaven 2. uvedené, k žádosti účastníků nebo z postavení úřadu změnit.

O navrícení v předevší způsob.

§. 86.

Žádi-li strana některá za navrícení v předevší způsob z příčiny objevených nových skutečností, buďž listně o této žádosti a listněm rozepis listně opřeno a o oboujm listně týž rozsudkem oznámeno. V listně o navrícení v předevší způsob provedeno buď zvrvené listně v rozepis listně.

Za navrícení v předevší způsob může strana listně také z příčiny provedení takových důkazů, ježž soudce dle §. 31., postaveny 3, nechtěl provésti, když může prokázat, že přítomnost, pro kterou soudce vedení důkazů odpočel, se skutečností se navrovnáti.

Navrícení v předevší způsob pro špatně zastoupení nemá.

IX. O exekuci.

§. 87.

V řízení exekucím má platnost nikam o řízení navrovnáti. Byl-li rozsudek a přílohou obou stran vyhlášen, nastřeba ho k žádosti za exekuci přikládati.

I. Utanovení závěrečná.

§. 88.

Pokud se v tomto zákoně nic zvláštně ustanovuje, listěna buď toho, co v příčině soudního řízení a věcech sporných vůbec vyměřeno. Co však ustaneno o dnu jistoty se ukládá soudci, v řízení a věcech nepatřících nemá platnosti.

§. 29.

Tento zákon vstoupí ve skutek dne 1. října 1873.

K rozepře právním již počtým ten zákon se nevztahuje. Strany však mají toho vědět, jest-li rozepře příkladů k řízení u věcech nepatrných, po ukončení řízení od pozastaveného předsedy upustiti o řízení, aby bylo zavedena řízení u věcech nepatrných a dle potřeby aby rozepře byla postupena příslušnému soudci věci nepatrných.

§. 30.

Ministři práve učiněna jest, aby tento zákon ve skutek usedl.

Ve Vídni, dne 27. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

67.

Zákon, daný dne 27. dubna 1873,

o řízení upomínacím.

(Klí platnost v kralupěch a zemích v české říši nepatrných, u ní na království Rakouské a Tyrolské, zeměmi vojvodství Chorvátské a Slavonské i volnozemství Království vojvodství Bukovinské a království Bulharské.)

O přivolením obcí úmluvy rady říšské vidi se Ni následně takto:

§. 1.

Abý věřitel, nabyl toho, čeho má na pozemcích nebo na jiných věcech zastupitelství publikací, může spůsobem řízení upomínacího řízení, by na osobního dlužníka byl vydán rozkaz k placení pod výminkou, jestliže sama publikací nebo sama věci vymáhání, nepostačuje k ní úroků a náležitostí vedlejších, nežli více než 200 zl. rak. řídla.

Pokudivisi, jedná se vůbec nebo na ten čas nemůže u soudní platnosti zjednotit, té publikací se smíček nemohou se spůsobem řízení upomínacího vymáhati.

§. 2.

Vydívání rozkaz k placení pod výminkou, zmoctví jsou jedni soudcovi okresní, potuditi místní delegování soudcovi okresní.

Příslušný k tomu jest soud okresní, v jehož obvodu má dlužník řízení bydlet.

§. 3.

Rozkaz k placení pod výminkou, nemůže se vydívati na ty, o nichž se uvádí, kdo se zdráhá, nebo jind by se rozkaz dodati musil své obřídka toho soudu zbezručného, v němž má své sídlo soud okresní, jemuž příslušá rozkaz k placení vydívati, ani na ty, jsou jsou postaveni pod soudní moc nejvyššího dvorského maršalství.

§. 4.

Za vydání rozkaz k placení pod výminkou řízení se může řízení nebo přivolení,

V záležitosti má výšiel uviesť:

1. jedinec, starý alebo živnosť a bydlisko sú a družstvá;
2. osoba a prírodná osoba podnikateľa, a súvisiaci so podnikateľom z niekoľkých podnikov, osoba a prírodná osoba jedného každého podniku.

Vytáha sa so podnikateľom na k podnikom, ale k najväčšej veci zastupiteľskej, teda má výšiel v záležitosti pojmenovaní osoba, ktorou chce na výšiel si pripojiť.

Môže to byť výšiel za týmto družstvom niekoľkých podnikateľov, i keďby nebola medzi osobou v zmysle skutočným alebo právom, má jedinec a týmto záležitosti za rukou k placovní záležitosti, keď táto podnikateľom dobrovoľne súhlasí viac, než v §. 1. vymedzená.

§. 5.

Zároveň budú vyřizovávať, než by družstvo dýšalo.

Nevyřizujú-li sa záležitosti v čase, čo ustanovuje v §. 1 a 4., alebo vyřizujú-li sa toka, čo súdajci pokiaľ, to podnikateľom výšiel než na ten čas osmi má, alebo že jest vymedzená súdajci každým stranou druhú, teda budú odročena.

Proti výšiel rukou k placovní osmi záležitosti prostredkom opravného, proti odročení takového rozhodnutia má sa v osmi dňoch podať odpor.

§. 6.

Rokovanie k placovní má obsahovať:

1. nápis: „Rokovanie k placovní“;
2. dátum, uvedený v §. 4., v čase 1 a 2.;
3. pokiaľ družstvom dajú, aby sa žiadajúci dňoch od dodania rukou, že má platiť, pro

uvádzajú rukou podnikateľom iné osoby pokiaľ najviac zapríči, akoby rukou k placovní, bylo-li za jeho súhlasu súhlas, v osmi od začiatku vymedzená zapríči, alebo proti rukou, že má platiť, odpor podať;

4. má obsahovať pripomenutí, že rukou k placovní musí súdajci býti súhlas jedinec podnikom odporu.

Bylo-li súhlas za výšiel rukou k placovní niekoľkých podnikateľom v súhlasných osmi podnikateľom vykonaných alebo vyřizovaných, akoby každ v rukou, že sa má zapríči každé podnikateľom súhlas.

Vytáha sa so podnikateľom na k podnikom, ale k najväčšej veci zastupiteľskej, budú družstvom v rukou k placovní ustanovená na výšiel, zapríči na výšiel súdajci záležitosti v súhlasnej pojmenovaní.

§. 7.

Rokovanie k placovní dostie budú družstvom, a jest výšiel proti niekoľkých družstvom, každému z nich k vlastným rukou, a súhlasom.

Dodávajú rukou družstvom platiť, než dostie.

§. 8.

K súdajci odporu dostie jest, keď družstvo pred začiatkom súdajci alebo placovní sa postaví, že rukou k placovní odporuje. Súhlas uvedie súhlas.

§. 9.

Uplatní-li družstvo odpor v prvý čas, postane rukou k placovní musí súdajci. To má platiť, než také toka, keď sa odpor dáva toka proti súhlasom súdajci podnikateľom, alebo keď proti rukou k placovní, vyřizujú sa pro toka podnikateľom súhlasom družstvom, súdajci odpor toka družstvo jest.

Býlo-li však rozhodnuto k placení dlužníkem zřítků a ochů státní, aby naprovi níkálkore pohlednicí na zřítkůch součích peněžítých vyřkaných, a učinil-li dlužník odpor vjakorá jen proti tomu neb soudu pohlednicí, tedy zachováti rukaz k placení v příčině ostatních pohlednicí a náležitě ukončeti platnost sou.

§. 10.

O odporu v prvý čas učiněném má se říšiti i dlužníkem zřítků.

Býlo-li by odpor učiněn pozdě, buď odněm a ukončen k tomu, že lžito postá; anž potěbi říšiti o tom říšiti zřítků.

§. 11.

Býlo-li odpor proti rozhodn k placení pod výminkou vydanému v prvý čas učiněn, po-
vinnu jest říšiti náklady toho naprovi, a říšiti-li dlužník na náhradu nákladů odporu, buď říšiti ukončen, aby je v souč od soudu vyměřené odněti.

Postá se a příčin odporu lžito, nařazeno buď v příčin pohlednicových nákladů říšiti upomínácho tak, jako v příčin říšiti nákladů receptu říšiti.

§. 12.

Proti říšiti, kterým byl odpor odněn a kterým říšiti bylo ukončen, aby náklady odporu odněti, má se postá v souč dach rukaz.

§. 13.

Říšiti se v příčin rukazu k placení má, se se říšiti nákladů receptu a soudu a přešit-
ního proměnění, tří říšiti jako lžito; však souč říšiti vyřkané a spojených říšiti spore-
ných souč říšiti se nezříšiti.

Postá-li rukaz k placení odporem pachajm souč své, pohlídi se proměnění má do
podání odporu se stáren.

§. 14.

Na součovní k předložení spěcho pro nezříšiti proměnění říšiti k odporu říšiti
buď v souč dach, když říšiti o proměnění říšiti se byl dachil a když přehlika postáta,
řevol-li se součovní, má se říšiti odporu, anž potěbi odporu soudu říšiti.

Říšiti-li říšiti na součovní k předložení spěcho, má se proti soudu, má se odně-
ní říšiti, říšiti součoven jen má do říšiti.

§. 15.

Pač říšiti anž nastupil, má v prvý čas odporu součovní, povinnu buď říšiti k
jako pohlika má rukaz k placení součoven.

Býlo-li říšiti rukaz k placení a příčin nějakého pohlednicí, kterč se součoven k
proměnění, má k nějaké jen říšiti nastupitelně, má se říšiti součovní součoven pro dočyti
lžito říšiti součovní, že součovní soudu v rukazu k placení pojmenovanou i a náležitě říšiti
redlejší.

§. 16.

Nepohlika říšiti v součovních od dočyti rukazu, že má říšiti říšiti, se součovní
pro říšiti říšiti, postáta součovní v příčin lžito říšiti součovní, součovní součovní, že
bylo má §. 13., postírky 1, proměnění přešitěno.

§. 17.

Přesná žádost za vydání rozsahu k placení a spisy, jimiž se odpor dít, buďto také v jednom exempláři podivněy a u soudu uchovány.

Rozsahy k placení, též výměry, jimiž se odvolání a důkazství a odporu odvolání dít, buďto úředně odvolání, anž patřící podivněy k tomu konci rubriky.

Přesná protokola, k žádosti za vydání rozsahu k placení nebo v příčině odvolání odporu odvolání, straně druhé se nerozdá.

Ti, kdož jindež důkazství odpor dít, nejsou povinni, předložit k tomu placením-ovství. Nebyla-li placením-ovství předložena, dodáno buď vyřízení soudní zmocnění.

§. 18.

Není-li v tomto zákoně nic jiného ustanováno, má v řízení upomínáním i v příčině rozkazu a rozsahu k placení vedoucí platnost ta, co ustanováno v zákoně o řízení soudu.

Tím, že se zavazuje řízení upomínání, neměl se nálež v příslušnosti soudu, k odvolání se potměně podílel.

§. 19.

Vydání odvolání za vydání rozsahu k placení žádosti také v žalobě, kterou se pohledními věcmi domáhá, když též soud jest jak v příčině žaloby tak i v příčině vydání rozsahu k placení příslušný.

V takové případy má soud vydati rozsah k placení výměrem an žalobu, a má dožaditi, že v případě odporu bude se dít v žalobě žáditi. Přesná žaloby, jejíž žalobník podá, uchová se.

Podle-li žalovaný odpor proti rozsahu k placení, anžli soud státi k předložení v žalobě v řízení dle zákona k tomu ustanovením a obě, vyřizuje odpor, že státi požádáním obě strany.

Shledá-li soud, že žádost za vydání rozsahu k placení nemá místa, má ji odročiti a ihned nalíti státi k řízení řízení.

V případech tohoto paragrafu ukládá se podáním žaloby zalost exemplů u soudu a předložení se přerušuje.

§. 20.

V městech, v nichž zákon jest vyhlášen soud v příčině nepřetvých věcí obchodních, má se v žalobě k tomuto soudu podání zavazeti za vydání rozsahu k placení žádati a tento soud má v příčině toho dle §. 19. předložiti.

§. 21.

Tento zákon nabude platnosti dne 1. října 1873.

Ministři práv uložena jest, aby jej ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 27. dubna 1873.

František Josef m. p.

Aucersperg m. p.

Glaser m. p.

68.

Zákon, daný dne 29. dubna 1873,

o tom, jak se málo přijmy z pastevní pracoviště nebo stádečného užívatelství a zvláště na ně vztáti.

§ přiložením obají zákonem rady říšské vztáti se k ní takto:

§. 1.

Záplata (mraha, plat, mzda, honorár, darovaná atd.), kterou dostávají ti, jsou vřadatelé nebo nejvyšší v pastevní pracoviště nebo stádečném práce nebo služby konají, za práce neb služby v tomto pastevním konání, může se opatřením užívatelství nebo zvláštěm státi jenom dle toho, co má tato zákona.

§. 2.

Plat a jiné stádečné přijmy osob ve službě soukromé trvají ustanovených nemůže se takovými opatřeními státi, když roční suma těchto přjmů na rok nebyl více než 400 al. rak. šilka.

Za trvání v tomto úryvu pokládá se pastevní stádeční, když jest dle zákona, soukromy nebo vřadatelé nejvyšší na rok ustanoveno, nebo není-li doba určité ustanoveno, když jest k rozšíření soukromé stádečného nejvyšší stádečného výpočtu vynuleno.

Činí-li roční přijmy více než 400 al. rak. šilka, mají v přiložení toho, co jest nad tuto sumu, platnost obecní zákonů a užívatelství a zvláště.

§. 3.

Záplata (§. 1.) kromě příjmu §. 2. mluvíjící nemůže opatřeními dostavěnými státi býti dává, pokud

1. práce neb služba není vykonána, a
2. pokud vzniká dan, kteráž se měla záplata dle zákona, soukromy neb vřadatelé vydati.

§. 4.

Co se týče platnosti tohoto zákona, jest totéž, zdá-li záplata za práce neb služby nálež v nějakém místě nebo v nějakém jiném síle na majetku, a státi se počítá dle času nebo dle kusa. Při výpočtovém úryvu, ještě se má pokládati za záplata, když vykonána a souhlas se, co nálež za materiálu a za nákladů vřad.

§. 5.

Co ustanoveno v §§. 2 a 3., nemůže se změna ani vyloučení, ani obměnit.

Pokud užívatelství a zvláště podlé §§. 2. a 3. nemá místa, nebo se jim má odpracováti, nemá také žádný jiný opatření práce ani, poskytnouti, ustanovení nebo práce nějaký jiný právní jednání právního státi, bylo-li opatření učiněno dříve toho dne, kteráž se měla záplata vydati, nebo bylo-li učiněno téhož dne, však dříve, než byla záplata vydaná.

§. 6.

Na podíl ve vřadku z práce, který se přiděluje trvatelům, nemůže se soukroměm vřaditelé trvatelům povolit užívatelství ani zvláště, pokud se podíl trvatelům nevřadí.

Když pak se tento podíl ve vřadku trvatelům vydá, může ho dříve užívatelství neb zvláště státi býti po tříděti dnech, když byl trvatelům a státi propulován.

§. 7.

Tento zákon nestahuje se:

1. k platů a k jiným příjmům státním úředníků a úředníků dromských, státních, zemských a fondů veřejných, příslušníků zbrojné moci, ani vůbec k takovýmto platům a takovýmto příjmům státním, kterýchž díle svlékácních zákonů buď naposled se ustanovení obstarávek nebo zrušení státní nebo se jí mohou státní jen z čisti;

2. nestahuje se ke sjištěním a zrušováním dědičným:

a) daní a veřejných dávek, počítajíc k nim také přídělky k potřebám veřejné správy rozpočtové a poplatky za převodní majetku;

b) práva k dědičné výměře na záležitostech;

c) toho, nebo mají pokladnice podporovací a pokladnice nemocných díle řádu živnostenského státního podnikání na veřejné účelky.

§. 8.

Obstarávky při počtích platnosti tohoto zákona již vyřízené, pokud se z čisti zákonně nezrušují, budou k ústřednímu úřadu zrušeny.

Tento zákonem změno se ustanoví v opatřeních zvrátných, počítajíc k nim i zrušení až do sjištění, díle nichž v této době někdy již vědomo práva, jak co se týče jeho platnosti tak i jeho dalšího provedení.

§. 9.

Ministři práv uložena jest, aby tento zákon se skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 29. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

69.

Nařízení, vydané od ministeria práv dne 10. května 1873,

jinak se ustanovuje, že zákon, daný 1. dubna 1872, o vykonávání trestů na svobodě ve vazbě o samotě, má se ve skutek uvést i na těch trestnicích Kartouské.

Podle §. 18. zákona, daného dne 1. dubna 1872, (č. 43 zák. řádk.), jest se týče vykonávání trestů na svobodě ve vazbě o samotě a uloženo jest pro vykonávání trestů, vidi se ministerium práv rozhodlo, že to, co v tomto zákoně ustanoveno, má se ihned ve skutek uvést i na těch trestnicích Kartouské.

Glaser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXV. — Vydána a rozestána dne 17. května 1873.

70.

Zákon, daný dne 9. dubna 1873,

a společenstev pro nesporné živnosti a hospodářství.

S přivolením obcí německé rady říšské vůči se Mě usílilo takto:

Kapitola I.

Ustanovení obecná.

Částka první.

o zřízení společenstev a o právech a povinnostech členů jejich.

§. 1.

Tento zákon vztahuje se ke spolkům, kteří mají určitý počet členů a jejich účel jest, nesporné živnosti neb hospodářství svých členů společným pracovním úsilím nebo poskytnutím služeb (ke společenstevům pro nesporné živnosti a hospodářství); takové spolky jsou:

- spolkové záložní a úložní,
- spolkové pro kápení vlny a spolkové záložní,
- společenstva produkční,
- spolkové potravní a
- společenstva pro zřízení bytů a pastev.

§. 2.

Společenstva pro nesporné živnosti a hospodářství zřizují se mohou buď tak, že členové jejich zakládají jsou souhlasně, neb tak, že jsou zavedeni občanskě.

V oně případech jest každý člen ze služeb společenstva rukou společnou a nerozdílnou veřejně svým jménem, v tito případech takto až do jistě samy, napřed ustanovené.

§. 3.

Ke zřízení společenstva potřebí jest:

- a) aby přijalo firma společenstvo;
- b) aby se učinila písemná smlouva společenství (statut) a
- c) aby se tato smlouva zapadla do rejstříka společenství.

Členové si podléhají přistoupení ke společenstvu písemným prohlášením.

§. 4.

Firma společenství odvozena buď od všech, k nim návod se vztahuje, buď v ní poznamenáno: „společenstvo registrované“ a dle povahy náznaku (§. 2.) buď připojením, že jest „neobchodní“ nebo „obchodní“.

Jedna třetina společenstva svých svých osob zúčastněných ve firmě přiváděna. Každá nová firma rovněž se zřizuje od každé jiné firmy společenstva registrovaných, která jsou již v tom místě nebo v té obci.

§. 5.

Ve smlouvě společenství buďto uvedeno:

1. firma společenstva a místo, kde má společenstvo sídlo své;
2. vše, k němu návod se vztahuje;
3. má-li společenstvo trati jen po jistý čas, uvedeno buď, za jakou dobu se zřizuje;
4. uvedeno buď ve smlouvě společenství, pod kterými výlohami mohou členové ke společenstvu vcházejí a kdy přestávají býti členy (vystoupením, smrtí neb vyložením), ať jestli a tam něco zvlášť ustanoveno;
5. každá podíl v návodě má každý člen společenstva a jak se tyto podíly trati;
6. dle kterých pravidel se má bilance odlišovati a zisk rozdělovati, jak se má bilance odlišovati a jak se má zisk a stráž mezi členy rozdělovati;
7. jak se má představenstva voliti, a z každé tří se má skládati, jak se mají ústavní představenstva legitimovati, též jejich úkoly a úřadování společenstva;
8. jak se mají členové společenstva odlišovati;
9. pokud mají členové společenstva práva hlasování a jak mají tato práva odlišovati;
10. o kterých věcech se rovně usměrní činiti postoupiti všimnou všech členů k ústavnímu svolání schůzek, zvlášť má se činiti nejvyšší všimnou svých svých společenstva;
11. jakým způsobem společenstvo odlišiti a usměrně své vyloženaje;
12. uvedeno buď ve smlouvě společenství, zda-li členové se náznaků společenstva práva jsou neobchodní nebo obchodní, a jsou-li práva obchodní a jde-li náznak díle své v obchodě vyloženaje (§. 76), uvedeno v ní buď, ať ke které osobě se náznak vztahuje;
13. zejména zvlášť buďto ve smlouvě členové práva představenstva svých ty osoby, které mají sídlo ve městě společenstva do rejstříka.

§. 6.

Ke smlouvě společenství do rejstříka zapadají (registrované) vyložením buď výpis, jestli má obchodní:

1. dílem smlouvy společenství;
2. firmu společenstva a místo, kde má společenstvo sídlo své;
3. vše, k němu návod se vztahuje;

4. máli spoločenstvo trvať jen po jazy čas, má výpis obchodní, na jak dlouho jeho se spoločenstvo užívá;

5. jazy a bydění členů představenstva, jestli představenstvo ve smlovní spoločenství již ustanová;

6. jakým splochem spoločenstvo sčítá a usazová své vyhlásoje;

7. má výpis obchodní, jazy-li členové se smlovní spoločenstva příti nezobrazí nebo obmezí, a jazy-li příti obmezí a jazy-li členové díle má v sílovní vyhlásoje (§. 70), má výpis obchodní, až ku kterému smlo se sčítá vatahoje.

Jestli ve smlovní spoločenství ustanovena forma, v ní představenstvo projeviti má své vyhlásoje a jazykem spoločenstva se podpisoje, budli i tato ustanovení v obzoru smlovní ustanová.

§. 7.

U každého smlo obchodního vedá bud rejstřík spoločenstva, jazy v sílovní jeho má sílu své.

O tomto rejstříku má platnost ta, co ustanová v sílovníku obchodním a rejstříku obchodním.

§. 8.

Pokud smlo spoločenstva upočiná do rejstříka, smlo spoločenstvem. Jedná-li by některý členové příti smlo spoločenstva do rejstříka se zaplo, jazykem spoločenstva, příti v tato budou osobně a rukou splochem i uzavřívá.

§. 9.

Každý smlo ve smlovní spoločenství učiná bud písemně a usazová bud smlo obchodním, příloží přepis smlovní spoločenstva.

S uzavřením a smlo, učiná ve smlovní, učiná se také, co se smlovní písemně; vyhlásoje se však jen takto, když se jazy smlo, smlo, co předtím ustanoviti obchodním.

Ustanoviti smlo písemně díleka detail, pokud nebylo upočiná do rejstříka spoločenstva a smlo obchodního, v jazy obzoru spoločenstva má své sílu.

§. 10.

Má-li spoločenstvo nějaký úvod díleka, budli to ustanová smlo obchodním, aby byl upočiná do rejstříka spoločenstva, při díleka také jest toho, co ustanová v §§. 8. a 9. v příloží úvodu díleka.

§. 11.

Převa v povinnosti díleka spoločenstva máni sebou díleka se nejprve smlovní spoločenstvem. Tato smlovní máni se od toho, co v tomto sílovní ustanová, nebyloví jen v těch kasech, v příloží kterých se to výlovní připomá.

§. 12.

Spoločenstvo máni pod svou firmou upočiná příti a ustanová v úlovní, máni upočiná příti vlastního a jazy příti smlovní také v příloží poslovní, a máni před smlovní úlovní i úlovní díleka.

Jeho smlovní příloží jest smlo, v jazy obzoru má sílu své.

§. 13.

Co se týče spoločenstva, jazy máni smlo neb a díleka se díleka obchodní, má platnost, co ustanová v sílovníku obchodním v příloží kapek, až smloví v tomto sílovní má jazy ustanová.

§. 14.

V síle společenstva a každého členského závazku ročen buď rejstřík, do něhož se zapíše jméno, příjmení a star každého člana, den, kdy nastoupil ve společenstvo a kdy z něho vystoupil, kteří podílili v závazku má každý člen, a byli-li z jednání neb z několika podílů člen výpovědi.

Do tohoto rejstříka, též do usmlouvy společenství a do záznam v ní učiněných může každý die vůle své přihlížeti.

Článek druhý.

O představenstvu, o radě dohlédací a o valném shromáždění.

§. 15.

Každé společenstvo má svůj představenstvo ze členů zvolených, kterých je zastupuje před soudem i mimo soud.

Představenstvo skládá se málo z jednání neb z několika členů, čto členové mohou býti přímými či mí. Jest účinné málo se každé druhé odvolání, bez újmy náhrady, kterých má kdo ze svého pohledování.

§. 16.

Jak má členové představenstva se ustří, buďli to členové soudu občanského oznámí, aby byli zapísáni do rejstříka společenství, a k oznámení přiložen buď jeho legitimace. Členové představenstva jsou povinni, před soudem občanským se podepsati nebo sou podpisu legitimovaný předložiti.

Tatáž stá se, kdy koli se ve věcech společenstva nějaká změna stane, nach když se málo změněnkou.

Někdy-li změna do rejstříka společenstva zapíše a věstí v oznámení uvedená, málo jí společenstvo naproti někomu jménem se obrátí málo jest tehde, když dokáže, že o ní tento jím při uzavření úmlouvy věděl.

Bylo-li změna do rejstříka zapísána a v oznámení uvedená, nemálo málo jím proti ně někomu oznámiti, než by se okolnostmi odvolávalo, že při uzavření úmlouvy ani o ní nevěděl, ani o ní věděl musí.

§. 17.

Představenstvo má ve spíše v úmlouvě společenství ustanovené věli svou pravomocnost a jménem společenstva se podepsáváti. Nemá-li o tom nic ustanoveno, postihá, aby se podepsali všichni členové představenstva. Podepsávají dále se tím společenstvem, že podepsávající přídají k listině společenstva nebo k pojednání představenstva své podpisy.

§. 18.

Společenstvo nabývá práva jednáními právnickými, jest představenstvo jeho jménem uzavírá, a uzavírá se jím. Na tom zastává, málo jednání výslovně bylo jménem společenstva uzavřeno, nach vyhláší-li o odvolání, že die vůle ustanovitelů málo býti se společenstvem uzavřeno.

Práve představenstva, zastupování společenstva, vztahuje se také ke každému jednání, k němuž die občanské právo občanského postihá jest plnomocenství zmálo, občanského se jednání svého spíše.

§. 19.

Představenstvo jest naproti společenstvu povinné, listině ustanovení úmlouvy společenství nach uzavření valného shromáždění, jímž právo jeho, společenství zastupováti, jest

obmezeno. A však naproti nízkému jménu nemá obmezenou představenstva, společenstva zastupovatí, jednání dělníků. To má platnost určitě také, když by se zastupování mělo vztahovati jen k jistým jednáním nebo k jednáním některého společenstva, ač se by měla míti jen v jistých okrajích, nebo se jistě jen nebo v některých místech, ač se by k některému jednání měla býti potřeba, aby je učiněno vůči shromáždění, radě dohládnutí nebo některý jiný orgán společenstva.

§. 20.

Příslušky jménem společenstva konati má představenstvo.

§. 21.

Abyste dlužní společenstva oběhly nějaké nebo nějakého jména spíše pohleděti se platně, musí jest, když se spíše dává některému členu představenstva, který má právo podpisovati nebo spolupodpisovati, nebo některému členovi společenstva, který má právo, společenstvo před soudem zastupovati.

§. 22.

Představenstvo jest povinné, přihlížeti k tomu, aby se vedly knihy společenství, jejich pořádku.

Vedou-li se tyto knihy dle toho, se užíváno v ústavě obchodní, přičítá jim, když jde o prohlášení toho, nebo má společenstvo pohleděti s jednání ústavou jenou povolených, má mezi přívodní, propůjčení knihám obchodním článkem 24, ústavě obchodní a dle §§. 19., 20., 21. a 22. druhého ústavě k tomu nízkému obchodnímu, (č. 1. zák. na r. 1863).

Představenstvo povinné jest, určitě nejvíce v prvních šest měsících každého ústavě roka v ústavě obchodní ústavě pořádku ústavě roka kromě bilance. V tomto ústavě ústavě každé ústavě, když členu má společenstvo toho členu, když byla bilance uzavřena, když jest průběhem roka bilance přistupuje a vystupuje, též když byla při uzavření bilance pořádku v ústavě a když jest průběhem roka bilance přibývá, bylo vypraveno nebo splaceno.

§. 23.

Členové představenstva, kteří v této ústavě ústavě radě mají právo uzavřítí nebo před tím, se uzavřeno v tomto ústavě nebo se uzavřeno společenství, nebo ústavě, příslušky jsou uzavřítí a rukou společenstva se uzavřítí, která tím uzavřítí.

§. 24.

Ústavě společenstva má se představenstvo po tak postavití rada dohládnutí, již ústavě ústavě se nebo, vyjímaje ústavě představenstva, a její ústavě se máto každé ústavě ústavě.

Rada dohládnutí, býti ústavě, má přihlížeti k tomu, jak společenstvo se ústavě ústavě ústavě představenstva, má se ústavě ústavě, jak jeden ústavě společenstva, máto každé ústavě ústavě v knihy a spíše společenství a vyhledáti, jak státi ústavě. Viděti-li by se jí toho potřeba, máto některé ústavě představenstva a ústavě ústavě ústavě ústavě, a to až do toho členu, až vůči shromáždění, nebo se nejvíce ústavě, a tom ústavě, a máto ústavě ústavě ústavě ústavě, aby právo ústavě by ústavě.

Na rada dohládnutí ústavě, aby ústavě ústavě ústavě ústavě, ústavě jak ústavě ústavě, bilance a ústavě ústavě ústavě a aby každý rok o tom ústavě shromáždění podala ústavě.

Vyhlašují-li takto dobré společenstvo, má rada dohlížetí zvoliti radní shromáždění. Členové rady dohlížetí první jsou ze strany, kterou by neplácním arjem poslannosti spíše byli.

§. 25.

Rada dohlížetí má moc, všeti se členy představenstva soudy, v příklad kterých se radní shromáždění byla uznala.

Když společenstvo má všeti radní s některým členem představenstva, zastupuje bude plnomocněním ve valném shromáždění zvoleným.

Každý člen má právo, přistoupiti arjem náležitě k soudům dotčeným za prostředků.

§. 26.

Také úředním společenským nebo jiným osobám jakožto plnomocněním společenstva může se učiniti, aby provozovali závod společenský a zastupovali společenstvo v příklad tohoto závodu. V této případnosti řídí se právo jejich dle plnomocností jim daných a vztahuje se, vzejde-li poskytnout náklady, ke každému jednání právnická, která provozování takového závodu s sebou přivádí.

§. 27.

Práva, ježto přísluší členům v záležitostech společenstva, vztáhně se se dle vedení závodu, náležitě se hlídáno a zkonání hlídáno a ustanovení, jak se má sítí rozhoditi, vykonávají všichni členové respoket ve valném shromáždění.

Při tom má každý člen jeden hlas, není-li ve smlouvě společenské nic jiného ustanoveno.

§. 28.

Valné shromáždění členská zvolí se okraj představenstva, není-li dle smlouvy společenské nebo dle tohoto zákona také učiněno jiný právo je zvoliti.

§. 29.

Valné shromáždění členská zvolí se buď kromě případů ve smlouvě společenské vjakožto ustanovených, když takto dobré společenstvo vyhlásí.

Valné shromáždění zvolí se buď ihned, když to nejnověji došlo řídí členská společenstva ve spise od nich podepsaném návrhem a uvědomí účel shromáždění a příčiny toho. Jestli právo, říditi se zvoliti valného shromáždění, ve smlouvě společenské učiněno více nebo méně členům společenstva, tedy učiněno při tom.

Ti, ježto jsou poruši, valné shromáždění zvoliti, buďto k tomu radní počty k políčnímu zastaravání soudem obchodním pokutami až do 200 zl. rak. dle přídělení.

§. 30.

Soudní valného shromáždění stá se tím způsobem, jak ve smlouvě společenské ustanoveno.

Při zvolení valného buď všdy, za jakým účelem se shromáždění zvoliti. Neznámí-li se tímto způsobem, se se bude v některé věci jednati, uzná se o ní soudem činní: vjakožto sítí činní oznámení k návrhu ve valném shromáždění podána, aby se zvolilo shromáždění valné shromáždění.

Čtení k tému návrhu činní, a sítí se nemá činní oznámení a má-li se v takových návrhůch rebovati, návrhu toho napřed oznámení.

§. 21.

Aby valná shromáždění mohlo platně usáhlími člny, potřeby, není-li ve smlouvě společenské nic jiného ustanoveno, aby byla přítomna neb zastupována nejmenší desátá část člnů.

§. 22.

Někdy-li by valná shromáždění spíše, platně se usáhlí, zvolila lidí, není-li ve smlouvě společenské nic jiného ustanoveno, druhé shromáždění, kterých může usáhlími člny, nahradit k tomu, když člnů jest přítomna neb zastupována.

Druhé valné shromáždění jednání může jen u stěžích, ku kterým byla usáhlími shromáždění zvolena.

§. 23.

Není-li ve smlouvě společenské o způsob usáhlími nic jiného ustanoveno, líni se usáhlími valného shromáždění nadpoloviční většinou hlasů; předsední hlasuje spolu a jsou-li hlasové počtem sobě rovni, stane se usáhlím zvlášť, k němuž se předsední přidá.

O tom, aby se stala nějaká změna ve smlouvě společenské nebo aby se společenstvo rozpustilo, usáhlí se může usáhlími jenou většinou nejmenší dvou třetin hlasů člnů, a není-li nic jiného ustanoveno ve smlouvě společenské.

§. 24.

Představenstvo posílá jest, zachovávat a vykonávat veškeré ustanovení smlouvy společenské a veškeré usáhlími dle této smlouvy od valného shromáždění platně učiněná, a odpovídati i toho společenstva.

Usáhlími valného shromáždění naplnit může do knihy protokolů, da zít každý člen společenstva i líd správní dle vůle své může nahlednouti.

§. 25.

Představenstvo jest posílá, vydati každému člnu společenstva k jeho požádání a za jeho náklad přepis (výňat) smlouvy společenské se usáhlími a doplňky, byly-li které z ní učiněny, též přepis schválených úpráv polstních a hlázení, a opatřit tyto přepisy, když se za to požádá, svým podpisem.

Má se to má představenstvo prostředkem politického úřadu okružního předložit lízení zemského přepisu (výňat) smlouvy společenské, též každé změny z ní učiněné, a to v osmi dnech, když byla do rejstříku naplnit z přepisu schválených úpráv polstních a hlázení v osmi dnech od jeho schválení. K tomuto předložení předložit může úprav představenstva od úřadů politických, ale potřeby i pokutami až do 100 sltek.

Částka třetí.

O rozpustění společenstva.

§. 26.

Společenstvo rozpustit neb rozpuť se:

1. jednáním člny ve smlouvě společenské ustanovení;
2. usáhlím společenstva;
3. prohlázením konkursu a
4. usáhlím úřadu správního (§. 27.).

§. 37.

Účad správní může uvéstí, že společenstvo se rozpustí, když byl za přičinou činnosti nebo jednání společenstva dle §. 35. tohoto zákona vyhlášen zákaz nebo práva majetku.

Soudové rozhodnutí mají takové účinky, jak má rozhodnutí soudů práva, pokud postoupí politického řízení znaného.

§. 38.

Vykázání zákazů rozpustití přichází politického řízení znaného, v jehož obvodu společenstvo má sídlo své, a má-li společenstvo sídlo i v některém země, přichází jej vykázání tomu politického řízení znaného, v jehož obvodu jest sídlo hlavní. Proti návrhu rozpustití podati se může ve čtyřech měsících počase k ministerium vnitřních.

Právo politického řízení znaného, rozpustití společenstva a přičiny návrhu soudu rozhodne (§. 37.), počase po třech měsících, když zákaz má být mozi práva.

§. 39.

Edyž správní úřad z mozi práva společenstvo rozpustí, oznámí se to buď z povinnosti úřadu soudu obchodnímu, aby to bylo do rejstříku společenstevního zápisno a vyhlášeno.

§. 40.

Nabýváním společenstvo rozpustěno z přičiny prohibičního konkurence nebo z uzavření úřadu správního, tedy to má představenstvo soudu obchodního oznámí, aby se to zápisno do rejstříku společenstevního, a má se to po ukázení v rozhodnutí těchto vyhlášit oznámí, když se takové zápisno v oznámení uvádí.

Tímto vyhlášením bude zároveň ukázané vyprávné, aby se z společenstva hlásí.

Částka čtvrtá.

O likvidaci společenstva.

§. 41.

Po rozhodnutí společenstva může přispě konkurence představenstvo představenstvo likvidací, oznámením soudu obchodního nebo oznámením společenstva oznámením se některého jména. Likvidací likvidátory může se každé obchodní odvětví.

§. 42.

Představenstvo má likvidátory soudu obchodního spovídati, aby byli zápisno do rejstříku společenstevního, má pak mají se oznámení před úřadu soudem podlepostí soudu podlepostí ve formě legalizované úřední soudu podati.

Vystoupil-li by některý likvidátor soudu doložil by jeho plnomocenství, buďli to též soudu obchodního oznámí, aby se to zápisno do rejstříku společenstevního.

§. 43.

Těm, že byli jmenováni likvidátory, le některý likvidátor vystoupil nebo že plnomocenství jeho pošlo, může se proti někomu jmenem na obranu učiti jen v těch případech, v kterých se může proti někomu dle §. 16. učiti obrany, že se stala oznámení v těchto představenstva.

Jedni zkušili likvidátorů, tedy mohou práve k likvidaci nastoupiti a právům ústředím přednostní jsouc společně, není-li vřadová ustanoveno, že má býti každý jedním z nich.

§. 44.

Likvidátoři mají práve jmenovati akcionáře, úředníky společnosti respublikánské vyplatiti, pohledivati jeho výnosy a jmenovati společnost na peníze chrůbiti; též mají společnost před soudem a mimo soud zastupovati, mohou jeho jménem uzavírati smlouvy a rozepřáti na rozvádného vaučeti. V nové jednání vcházeti mohou likvidátoři jen za tou příčinou, aby skončili jednání již počatá.

Nemohou vřci mohou likvidátoři jen společně vřaději křáti právní, není-li ustanová společenskou nebo ústředím společnosti nic jiného ustanoveno.

§. 45.

Obmezení práv likvidátorů, co se týče práva a jednání (§. 44.), není proti jiným osobám právního účinku.

§. 46.

Likvidátoři mají podepisovati tím společně, že přidají jméno své k řadě posavadní, jako nyní slova firma likvidací.

§. 47.

Likvidátoři mají naproti společnosti při uzavírání smlouvy zachováti vaučeti vaučeti chrůbiti, aco budou společnostem osobám a rukou uzavírati práve za škody, která by vřaději tím, že jsou jedním.

§. 48.

Peníze, která jsou při rozvádní společnosti pohotová a která mají likvidaci dokončiti, užívá se takto:

1. Nejprve upokojí se vřaději společnosti dle toho, kdy pohledivati jejich k placení dospějí a mdrží se peníze těch, kteří se uzavřeli pohledivati jejich nesplněných potřeb:

2. a toho, co přebude, uplatí se dle toho, co uplatí se podle ústředí. Nastává-li peníze, která to jsou, k úplnému uzavření věku, tedy se rozdělí dle poměru jednoho každého pohledivati, ač není-li ve ústředím společenském nic jiného ustanoveno;

3. přebude-li po uzavření všech společenských a ústředních podílů část společnosti jiná část, rozdělí se to mezi členy dle toho, co ve ústředím společenském v příslušném rozdělání zřádo vřaději (§. 3., post. 6.).

§. 49.

Likvidátoři mají hned při počátku likvidace odřáti bilance. Vyjde-li z této nebo z pozdější bilance, že jméni společnosti, posvětliv: a) i hned rezervu a ústřední podíl členů, na uzavření všech společenských potřeb, tedy mají likvidátoři před svým odřádním ústředím uzavřati, aby se na jméni společnosti prohlásili konkurs, a mají to oznámiti ústředím chrůbiti, kteráž uzavřeli vřaději.

§. 50.

I po rozvádní společnosti má se dle skončení likvidace, co se týče práva a postavenosti posavadních členů mezi sebou a k jiným osobám, přitvrditi to, co v první a druhé částce ustanová, ač uzavřeli-li a toho, co v této částce ustanoveno, a z povahy likvidace nic jiného.

Společnost, k níž společnost přistoupila, když bylo rozpuštěna, vrátí se přistoupilci i po rozpuštění až do skonání likvidace. Spisy společnosti svědčími dodávají se s právním účinkem některému likvidátorovi.

§. 51.

Po skonání likvidace odezdají se knihy a spisy společnosti rozpuštěnky k některému některému z bývalých členů nebo některému jinému. Nastane-li se o tohoto člena neb někoho jiného příslušná úmluva, ustanoví ho soud obchodní.

Členové společnosti a jejich příslušníci mají i potom právo, nabývané v knihy a předměty a účinky jich.

§. 52.

Pokud se má na jinou společnost kromě případu v §. 49. vroděného prohlášení konkursu, ustanovuje se v řádu konkurzním.

Nositel ústavní síly není.

Kapitola II.

Ustanovení zvláštní o společnosti se závazkem neomezeným.

§. 53.

Členové společnosti neomezené zavázankou první jsou se závazky společnosti, pokud k jím spadají v případě likvidace nebo konkursu jinou společnost, rukou společnou a nerozdílnou některým nebo některým.

Kdo vstoupí ve společnost je zřízen, práv jest jako jiný člen ze všech závazků, v kterých společnost vešla dříve, než on byl k ní přistoupil.

Bylo-li by ve smlouvě něco jiného ustanoveno, není to naproti některému jinému právnímu účinku.

§. 54.

Každý člen má právo, vystoupiti ze společnosti, i když smlouva společenských účinkem byla na určitý čas.

Není-li ve smlouvě společenské nic ustanoveno, na jak dlouho má člen právo vystoupiti a kdy může vystoupiti, tedy může vystoupiti jen na konec roku závazku, když byl dle nejdelší čtyřleté výpovědi. Může to přestane kdy býti členem, když souhlasí, až není-li ve smlouvě společenské nic jiného ustanoveno.

§. 55.

Členové, kteří ze společnosti vystoupili, též dědicové jejich první jsou zřízenými společností po čas prodloužení ze všech závazků, v kterých společnost vešla až do té doby, kdy vystoupili.

Není-li ve smlouvě společenské nic jiného ustanoveno, nemají členové vystoupilci právo ani k řádu rezervnímu ani k jinému jinou společenskému, nežli mohou jen lidé, aby se jim vyplacili podíl v závadu, jaký jest dle výpovědi nebo souhlasu, kterým člen vystoupil, a to může od nastupování této výpovědi, až nežly-li až do té doby uzavřeno nebo ustanoveno, že se má společnost rozpuštěti.

§. 56.

Smlouvy zvláštní některého členu společnosti nemají právo, účinkem ani k členem, podnikáním neb právem ke jinou společenskému náležejícím, ani k nějakému podílu v tom, aby z toho došlo vyplacení neb zřízení. Rozhodnutí nebo obstarávání těchto mohou teprve

úroky a podíl v zisku, je-li člen společnosti sám má právo řídit, a to, co na něho připadne při rozdělení jmění, kdyby společnost byla rozpuštěna nebo by z něho vystoupil.

§. 57.

Co v paragrafu předcházejícím ustanováno, má také platnost v případě ústředí soukromých, k ježli dle tohoto ústředí právo nastává na jmění některého člena společnosti. Je-li právo nastává nezavazuje se k němu, pohledivším a prádem to jmění společnosti náležejícím také k podílu v zisku, náhrádě jmění k tomu, za přivedena jest v poslední příručce předcházejícího paragrafu.

Tím však, co výše ustanováno, nemají se náležet v právech, kterých nikdo není k němu od některého člena v jmění společenské rozpuštěn již jako člen, když byli v tuto jmění rozpuštěni.

§. 58.

Kompenzace mezi pohledivším společností a soukromým pohledivším dlužníka společností naproti některému členu nemá, pokud společnost krví, místa, sli jde o něho pohledivším nebo o část. Když se společnost rozpuště, má kompenzace místa, když a pokud se pohledivším společenské členovi při rozdělení jmění přížine.

§. 59.

Je-li-li soukromý ústředí některého člena společnosti, vykoná bez účinku oznámení na jeho jmění soukromé, když sobě oznámení na to, žeho má člen v případě jeho vystoupení ze společnosti pohledivším, tedy má právo, řídit se tou příčinou, aby příjel k zaplacení, by tato člen byl ze společnosti vykonán, nežli byla společnost zrušena na čas určitý nebo neurčitý; má však právo se svého pohledivším díti výpověď.

Tato výpověď má být sejmána list náležitě před skončením výročního roční společnosti.

§. 60.

Praktičtí konkursu na jmění společnosti nemá na účinek prohlášení konkursu na soukromé jmění členu společnosti.

V oznámení, že se prohláší konkurs, nemají se uvádět jmění členů rukou společnou a nerozdělnou zavazujících.

Představenstvo společnosti a dle případnosti škrádkář mají v řízení konkursním postavení práva, která má podlé řízení konkursního obecný dlužník.

Když konkurs se skončí, mají věřitelé právo, pohledivším to, žeho se jim nedostalo, podléžte k tomu také úroky a náklady, za činností společnosti rukou nerozdělnou jim zavazujících, však jen tehda, když byli pohledivším své při řízení konkursním spovídání a když byla za práve oznámen.

Z příčiny pohledivším, kterých bylo v konkursu společnosti za práve shledáno a jenom představenstvo a potažím škrádkář zodpovědi, řídit se náležet na člena společnosti za oznámení, nežli potřeby zavedení své řízení práve.

§. 61.

Když řízení konkursním postoupilo dle, že nejisto postavení jest níže níže, jak se má jmění rozpuště, náležet na představenstvo, aby učinila rozpuštění (vypovězení přípovědi), a náhrádě vyřídí, když má každý člen společnosti dle zákony společenské (§. 3., post. 4) přípovědi k zaplacení ústředí na to, žeho se jim v konkursu nedostalo.

Nechtí-li-li členové přípovědi plátní svých náležející placením, má představenstvo vypovězení přípovědi, dlekrát sepsané, předložit soudu konkursním k potvorení.

K vypočtení příspěvků přiložit se má přelož smlouvy společenské a vzájemnými sčeskými věřitelskými, jakož i členů společnosti dle toho vypočtení příspěvkem posílných.

§. 82.

Komisi konkurzní má dle všem členům společnosti vložiti na opomnění a vyhlášením na soudu přiložit včasně, že mohou se vypočtení příspěvků a něho nebo u představenstva nahlednutí a přelož a něho vůči a že mají na vůči, proti němu při státi, kterých se uzavřel smlou, smlouky dleto.

On státi má se také dleto včas představenstva a má se na dleto uzavřel smlouky vypočtení, jak se má jasně rozhoditi.

Jel vyhlášen na soudu přiložit má se první dleto, že se publiká se pravé, že sčeské členové byli a státi vědomosti, by i smlou o tom sčeské jednání kladěno dleto.

§. 83.

Čin-li se při státi smlouky, objasnení had vše a povně první dleto, pokud toho potřebl, aby se mohlo proměnit smlou, jak smlouky jsou dleto.

O tom, jak státi v klauzi sčeské vypočte, sčeské had protokolu.

Nedokázalo-li by se řízení na jeden den, má komisi konkurzní některý den nepřerá přiložit k dleto sčeské, a když řízení přerá, přiloženým dleto sčeské to sčeské, přiloženým v protokolu, že se tak státi.

Abý dleto sčeské uzavřel se sčeské, toho sčeské.

§. 84.

Soud, rozhodne o smloukách proti vypočtení příspěvků sčeských a opravě je sčeské, má toto vypočtení potvrditi.

Proti takovému potvrzení není opravěho prostředku.

Z vypočtení příspěvků od soudu potvrzeného má se se dleto sčeské od toho dne, kterého bylo uzavřel potvrzení na soudu ryaseno, sčeské sčeské.

§. 85.

Jeden smlouky vypočtení příspěvků od soudu potvrzeného dleto had sčeské představenstva.

Dleto smlouky sčeské had u soudu, by členové společnosti v něj mohli nahlednutí. O uzavřel potvrzení hadí členům společnosti sčeské dleto sčeské na soudu sčeské dleto.

Představenstva má právo, a nechtěl-li by členové příspěvků platit sčeské byli-li by v klauzi sčeské, jest povinné, vyměstit sčeské příspěvků, jel členové mají platit, vadě vypočtení jak od soudu potvrzeného.

Za sčeské má se u soudu konkurzního klauzi a porčení sčeské má se dleto řízení sčeského právo.

§. 86.

Každý člen společnosti má právo, odparovati sčeské vypočtení příspěvků od soudu potvrzeného, pokud se tjče jeho sčeské; tato klauzi má se počiti k řízení soudu společnosti a sčeské proti představenstvu, kterých má v tjče při sčeské sčeské zastupovati.

Počiti sčeské sčeské se sčeské.

§. 67.

Není-li lze přispěvků některých členů dobytí buď zcela neb sňati, má představenstvo, ať už majíc k tomu, co nechtě, odhláti neod vypovězení přispěvků, v němž se to, co sechtá, na ostatní členy společenstva rozdělí.

Důlší člená ustanoveno jest v §§. 61. až do 66.

§. 68.

Představenstva má právo, přispěvky od členů zapravěti přijímatí a jest povinná, kteri náležá, je odhláti.

§. 69.

Co ve výše položených §§. 61. a 68. ustanoveno, má platnost také tehda, když jesti společenstva k zaplacení všítek nastáti, však konkurs z příčin v §. 66. téda konkursního úřednických ústavů se neprobháti.

Na místo ústav konkursního nastoupí v této případnosti soud, k němuž společenstva téda přicháti.

§. 70.

Neplatí-li představenstva parágrafů díl §§. 61. až do 69. na své následovník, všítki máie soud k ústavu některého členu dčstvenství a vší majetku jedného neb náležá členů společenstva aach i jiných osob, aby právo představenstva konáti.

§. 71.

Co nastáeno v příkladě představenstva (§§. 61. až do 70.), má platnost také v příkladě likvidátorů, kteří na jeho místo nastoupí.

§. 72.

Člená v §§. 61. až do 71. ustanovené není všítkem společenstva na přecháti, aby právo výše se společenstva ústavu členu všítky jednáti platnost proti nim samým a příčinu toho, co se vřem pohleditelův stáváti.

§. 73.

Člená proti některému členu společenstva z příčinu toho, žeho má toto pohledivati na společenstva, právo promítnutím ve dvou přípáech od rozjetí společenstva nebo od vystoupení členu z něho, není-li díl parágraf pohledivati nákonem vymáhčím kováti háti promítnutí.

Promítnutí práva se od toho dáe, kterého se napřáe do rejstříku společenstváho, že společenstva se rozcházá aach do rejstříku členu a společenstva vředného (§. 14.), že člen z něho vystoupí. Dospěje-li pohledivati k placení napře po tomto dáe, právo se promítnutí toho dáe, kdy k placení dospěje; neplospěje-li pohledivati k placení, máie-li se však vypověditi, tedy právo se promítnutí, nechtě k tomu, kdy dospěje, od toho dáe, kdy dojde vřevěd v příkladě pohledivati platnost majíti.

Jestli to ještě nezrušivěti jesti společenstvá a chce-li býti všítky zaplacen jen a tohoto práva, tedy se nemáie proti němu dčstvenství promítnutí na obráti přicháti.

§. 74.

Promítnutí žaloby na některého členu společenstva z příčinu toho, žeho má žalobník pohledivati na společenstva, napřeváje se právními činými proti některému členu členu,

ale celou právní úhly proti společenstvu, a rovněž-li by se společenstvo nebo byl-li by se na ně prohlášen konkurs, tedy právní úhly proti likvidátorům a dle případnosti proti podstatě konkursní.

§. 75.

Právní úhly jsou rovněž spůsobem také proti nezletilým, paralytickým a opatrovaným, též proti kooperacím a vřadům hojení se na paralytických a společích.

Kapitola III.

Ustanovení vřádná v společenstvích se závazkem občanským.

§. 76.

Každý člen společenstva, vřádného se závazkem občanským, práv jest v případě konkursu nebo likvidace se závazků jeho nejen vřádní podíl v závodu, ale také i další nemovný majetek, není-li ve smlouvě společenství ustanoveno sama oštk, a která práv jest.

§. 77.

Člen společenstva rovněž dlece vystoupiti, než dojde rok závodu a nále vystoupiti, jen když dle své nejvyšší štyřnácti vřádní.

Taktéž nemá vřádní a jednaka nebo z několika podílů v závodu, když nepřetupí závodu člen, jest i jinými podílů vřádná se společenstva, dlece dlece, než dojde rok závodu, a má se dle vřádní nejvyšší štyřnácti nále dlece.

Každí vřádní naplna tud hád do rejstříku štyřnácti dne §. 14. vedenka.

§. 78.

Člen vystoupilý nebo jeho dědicové práv jsou ještě rok po roce závodu, v nále člen vystoupil, než není-li ve smlouvě společenství ustanoveno, že mají být polvi dle, jsouť pak práv se všech závazků, v které společenstvo až do vystoupení člena nále.

§. 79.

Podíl v závodu člena vystoupilého a se jiného až do vraku společenství pakli dlece, nále se mu vypláti teprve, když pomine zavázanost v §. 78. připomenatí.

K fonda rezervacím a k jiným jinými společenstva nemá člen vystoupilý žádného práva, led bylo-li by ve smlouvě společenství ustanoveno nále jiného.

§. 80.

Co ustanoveno v §§. 78 a 79., vřádná se také k tomu, jak dlece trvá dle závazků každého člena z vřádných podílů v závodu (§§. 77., post. 2.), a kdy se mají tyto podílů spláti.

§. 81.

Když se společenstvo rozřáje, nemají se zaplacení podílů v závodu spláti a přebytek mezi členy rozděliti (§. 48., č. 2 a 3) dlece, než po roce, počítaje od toho dne, kterého se bylo v rozřáje vřádných k tomu ustanovených (§. 49.) se štyřnácti.

Tato ustanovení má platnost také v případě podílů v závodu, které byly již vřádné-ny toho člena, když se stalo uněčením, že se společenstvo rozřáje.

§. 82.

Členové představenstva a likvidátoři, kteří by něco učinili proti tomu, co ustanoveno v §§. 78—81, postínají jsou osobně a rukou společnou i nerozdělnou zodpovědi, co byli vypláceni.

§. 83.

Podíly v závědě a co jiného dle ustanu společenského některému členovi k dobruho jest připsáno, může se s poročením představenstva na někoho jiného převést, není-li ve smlouvě společenské nic jiného ustanoveno.

Také v této příručce ustanu ovládnutí dle převážijící subodlární dle §§. 78 a 80. zrušeno.

§. 84.

Přijde-li z blásky na jero, že pokraču toho, co bylo na podíly v závědě zapláceno, jest poskytno, má představenstvo sprodávati všeč dromodělně zrušiti a oznáměti mu, v jakém způsobu společnost jest.

Nastudě-li jiná společnost na zpravení dluhů, má představenstvo pod svým odpo-
vídáním sprodávati, aby se na jiná společenská prohlášeli konkursu.

§. 85.

V konkursu na jiná společnost se závazkem obmazeným má správa podstaty právo, udělití vypočetní příspěvků, která jsou členové společnosti dlužni, a z kterých jest dle §. 78. smlou (vypočetní příspěvků), a předkládá je, nechťj-í členové zadrželých příspěvků platit suez odložij-í a placením. soudu konkursnímu k potvrzení. Ke spisa, kterým se tato vypočetní přídělití, přičítava každ členové vypočetní dromodělně, vš přepsu smlouvy společenské a ustanovením dluhů příspěvkem povinných.

V přídělití tohoto vypočetní příspěvků mají právo dle §§. 82—83, takže že na místě představenstva nastupě správa podstaty konkursu.

§. 86.

Každý člen společnosti má právo, odprati luhem vypočetní příspěvků od soudu potvrzením, pokud se ho týká. Tato luhová styžená každ proti podstatě konkursu, Podstatě luhový zrušeno se zrušiti.

Kapitola IV.

Ustanovení trestní.

§. 87.

Oponimá-li by ten, kdo jest tím povinen, oznáměti k uplně do rejstříku společens-
ského, co má společnost oznáměti, potvrzení každ pokusou přídělití, která vypočetna
jest v zákoně obchodním na upozorněti společě k rejstříku obchodnímu. Nečistě-li by
se toho, co ustanoveno v §§. 14., 22. (post. 2), 24. (post. 2), 25. (post. 1), 49., 51. a
do 60., 71. a 77. (post. 2) tohoto zákona, vš shledny-í by se nějaká neoprávněti ve
vřazkách a oznámeních tímto zákonem ustanovených, potvrzení každ na to od soudu obchod-
ního členové představenstva a rady dohládnutí a dle příručce likvidátorové pokračují
přídělití až do 100 st. r. 2. Také tyto pokusy přídělití dluh, rovněž jako pokusy
přídělití, zrušeno v §. 29. a v §. 33. (post. 2), do pokladnice chudých toho místa, v
němž společnost má sídlo a v oznáměti se na jich místě vypláciti trest zrušeni.

§. 88.

Vstoupilo-li by společenstvo firmou svou nebo jedním své k jiným firmám, nebo tím, jako jsou v §. 1. pevně ustanoveno, dopustí se členové představenstva v tom směru, nežli-li se k nim dle obecného zákona trestního přičítají hřešiti, přičin a tudíž pokutovní práva až do 200 zl.

§. 89.

Členové představenstva a rady dohlédnutí, též likvidátoři a jiní úřadníci společenstva, kteří v protokolech svých shromažďují, v účetních počtech, v bilancích a účetních závěrkách, v rejstříku členském (§. 14.), též ve spisech v §. 25. ustanovených více a vícekrát nepravd udají nebo potvrdí, dopustí se, nežli-li se k nim dle obecných zákonů trestních přičítají hřešiti, přičin a mají být potrestáni věznicí až do tří měsíců.

Kapitola V.

Ustanovení obecná.

§. 90.

Ke společenstvům pro pomáhaní firmou a hospodářství dle tohoto zákona s firmou smlouvanými vztahují se články o společnostech, úterý dne 28. listopadu 1882, (č. 253 zák. řádk.).

§. 91.

Také společnosti před počátkem platnosti tohoto zákona s firmou, kteří jsou na děly v §. 1. uvedení, napadá buďto, uzavřeli-li se s tímto zákonem nebo byli podlé statutu a sje v arondním soudě, k jeho posázení do rejstříku společenstevního a zachováno se buď k nim dle tohoto zákona jako ke společenstvům.

Směly ve statutech takových společností s firmou se mohou jen k tomu konci, aby se s tímto zákonem uzavřelo, a není k nim zapotřebí schválení od státu.

§. 92.

Chlilo-li by některé společenstvo provozování zaměstnání nějaké, k němuž dle zákona potřebí povolení (konzess) od státu, buďto povinnost, vyhledati si k tomu povolení dle ustanovení a tam vydaných.

§. 93.

Povolení od státu vyhledati zapotřebí jest k rybníku, listů vlastnických, dílniček, se majetku občanských a územních podniků koncových, též k provozování pojistovatelství.

Povolení k těmto zaměstnáním dává ministerium náležitosti rádných po souhlasu s jinými ministerstvy příslušnými.

§. 94.

Společnosti dříve s firmou, kteří mají koncesi k zaměstnáním v §. 93. jmenovaných, povinni jsou, uzavřeli-li by své společné statuty (§. 91., odst. 2), hledati se rybníky listů vyhledati (listů povolení), pod kterými vyhledání mohou povolení zaměstnání provozovati, sice, uzavřeli-li by tak, koncesi povinné.

§. 68.

Co se týče provozování závodů, k nimž potřebí koncesí, postavena jsou společenstva pod dohledem státním dle toho, co nařízeno v příslušných spolků, jež mají zapsané sčítání od státu.

Ministři obchodu, ministři záležitostí vnitřních a ministři práv slovens jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 9. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. Lasser m. p. Banhans m. p. Glaser m. p.

71.

Nářízení, vydané od ministeria práv, záležitostí vnitřních a obchodu po ujednání s ministeriem financí dne 14. května 1873,

jinými se pro vykonání zákona, daného dne 9. dubna 1873, (č. 70 zák. říš.) o společenstvech pro závodnické živnosti a hospodářství, vydávají následně nařízení, jak se má řídit a vésti rejstřík společenství.

Abý k vykonání přísl. zákon, daný dne 9. dubna 1873, (č. 70 zák. říš.) o společenstvech pro závodnické živnosti a hospodářství a o vyřizování prací k tomu se vztahujících, vydává se toto nařízení:

§. 1.

U každého soudu obchodního a u každého jiného soudu obchodní moc soudní vykonávacího, v jehož obvodu mají sídla své společenstva pro závodnické živnosti a hospodářství, souda buď pro tento účel rejstřík společenství, do něhož se má zapisati všichni to, co v zákoně o společenstvech pro závodnické živnosti a hospodářství nařízeno.

§. 2.

Každý opověď, která se má dle dotčeného zákona do rejstříku společenstevního zapisati, dána buď u soudu obchodního buď osobně do protokolu anebo buď podána ve formě od soudu nebo od notáře věrospolně.

Finančnímu předložiti plánovacího týžně společně s výřezem opovědi.

§. 3.

Soudní obchodní příslušníci k tomu a povinnosti vlády, aby nařízení o opovědi do rejstříku bylo dotčeno.

Opovědi, které by se nesrovnávaly s tím, co nařízeno v zákoně, zejména v §. 4. zákoně o společenstvech pro závodnické živnosti a hospodářství, nedobudí do rejstříku zapisování.

Každý soud, zejména každý a od porobitelské vyjednávání a konkurzní, každý úřad živnostenský, každý komora obchodnická a živnostenská i každý notář, kterýž vykonává úřad svůj, nebude vědomostí, že někdo přestoupil nařízení o opovědi do rejstříku, osazen to nepřidání soudu obchodního.

§. 4.

Trusty pořídění, ježto se dle §. 87. zákona o společenstvech pro uspokojení živnosti a hospodářství a přičiněním společenství odjako operují skládají, jsou pakuty peněžité od 10—100 zl., kteréž se senátem v trust vládní změně a jím do podnikání obchodních toho místa, kde jsou obchodní má skláti se.

Nadlé bude kdo odměnou k pokutě peněžité, buď prvé vyasie, aby nastánil v operování v jiné věci dosti učinil.

Trusty pořídění při vykonání buďte, sčítadlo k tomu, že odměnou byla zaručena náleža pokuta odjako od důvodu živnostenského pro přestoupení předpisů živnostenských.

§. 5.

Byla-li společenstva rozpustěna prohlášením konkursu nebo mřízením úřadu správného, buď to a postavením úřadu zapíše se rejstříku společenství. K tomu konci oznámí to má soud, a sčítal byl konkurs na jmění společenstva prohlášen, úředně soudu obchodního, kterýž vede rejstřík.

Když bylo společenstva rozpustěna prohlášením konkursu, setřeba obecně vyhlásiti, že to bylo zapíše se rejstříku.

§. 6.

U obchodního soudu národu říšského usazěno se operují, pokud se nepřehlé, že jest zapíše u obchodního soudu národu blavního.

Zřídli-li společenstva nájský národ říšský v některém místě nebo v některé obci, kde již jest stejné firma společenství, připoje buď k firmě národu říšského přičtené nájský, kterýž by se tato firma rozestavila od každé firmy společenství, která v tom místě nebo v té obci již jest.

§. 7.

Co se týče rekursů a náležitosti soudů obchodních, vydaných v příčině zapisevání do rejstříku společenství, a co se týče vedení tohoto rejstříku, má platnost ve všech instancích to, co nastáno v zákoně o soudním řízení a věcech nímoperujících.

§. 8.

Rejstřík společenství zřídli se podle formuláře A.

Každý list, skládající se ze dvou stran proti sobě ležících, rozdělí se na dva kolmé sloupce.

První sloupec obsahuje vkladní číslo firmy společenství, od začátku až do konce svazku poříděnosti, a u každého zápisu pořídění, pod kterýmž jest ve vkladě ustanoven; druhý sloupec obsahuje den, kterýmž byla firma zapísána;

třetí sloupec obsahuje firmu společenstvom do slova;

čtvrtý sloupec obsahuje místo, kde jest blavní národ společenstva a kde jsou národy říšské, až jsou-li jich;

pátý sloupec obsahuje jméno likvidátorů, jestli společenstvo v likvidaci, a zastupovníků se společenstva vříděním nebo z části obchodu, jméno prokuristů ustanovených, a jméno a prokura kolektivní, tuto prokura;

šestý sloupec obsahuje sídelní jméno prvního společenstva, kterýž se máji do rejstříku společenství zapíati, dle toho, jak v §. 9. tohoto zákona ustanoveno;

sedmý sloupec obsahuje zápis se ke společenství rejstříkovým;

osmý sloupec obsahuje vkladní číslo zápisu ke společenstvu se vztahující, ježto se do jiných sloupců vchází, jest ovšem také, že společenstvo přeměnilo se do obrůku některého jiného soudu obchodního, že na ně byl prohlášen konkurs nebo že jiným způsobem se rozložilo.

§. 9.

Co se dotýká smlouvy společenské a usazení, jestli se v ní činí nějaký úmysl, dosti jest, když se do listého smlouvy, bez úmyslu toho, co učiněno do jiných smlouvek, napíše takto výpis, a připomene se, v kterém svazku knihy příloh (§. 10.) a pod kterým číslem lze tyto listiny dle písmen našel nalésti.

Tento výpis má v sobě obsahovati:

1. Dátum smlouvy společenské a usazení, jestli se v ní něco učiní;
2. věc, k níž smlouva se vztahuje;
3. za jakou dobu jest společnost usazena, jestli usazeno jest na jistý čas;
4. jména a příjmení všech představenstva, též jich star a bydliště i forma od právního náhledem ustanoveného se oděhujícími, v ní představenstva prozívaní vůle své na jara dítí a na společnost se podepisují;
5. má výpis obsahovati, kolik lidí padli v zárodu a jak se tento padli trojí, a jestli společnost usazena se smlouvkou smlouvkou a jeli tento smlouvkou dítí, než v nějaké rybníku, má výpis obsahovati, až ku které části smlouvek se vztahuje;
6. má obsahovati, jak společnost smlouvkou a usazení své vykládáje.

§. 10.

Smlouva společenská a usazení, jestli se v ní nějaký úmysl činí, buďto, zejména dle písmen našel do listého smlouvy rejstříka napíše, úplná přepisová nebo úplná vytištěná a tyto přepisy a výtisky buďto v knize příloh chováje.

Tyto přepisy nebo výtisky, na nichž má býti od soudu nebo od notáře potvrzeno, že se v přepisu zrovnávají, psána jest podati strana.

Knha příloh číni doplňující část rejstříka společenského.

§. 11.

Závod říšské vlády se má o sobě do rejstříka společenského jen tehda, když závod vlastní jest v obvodu některého jiného soudu obchodního.

V této případnosti připomenuto buď se číselním smlouvkou rejstříka, v němž má závod říšské o sobě vklad, že to jde o závod říšské a poskytlé buď v posledním smlouvkou ke vkladu rejstříka vlastního závodu.

V každé jiné případnosti dosti jest, když se při vkladě vlastního závodu napíše do číselního smlouvky, že byl usazen závod říšské, a do listého smlouvky když se napíše firma závodu říšského dodatek obsahující.

§. 12.

Při vedení rejstříka společenského a při oděhování a chování knihy příloh sponerati se mají soudu dle obkopy tím, co ustanoveno v §§. 4., 8., 9., 10. a 12. až 16. nariadení, výtiského dne 9. března 1863. (I. 27 čís. Říšsk.), a to tím způsobem, že se na každý svazek rejstříka má nápis „Rejstřík společenský“.

§. 13.

Rejstřík společenský, knha příloh a rejstřík listovní chování buďto v některé místnosti úřední pod dohledem úředníků k vedení těchto knih ustanovených, a buďto v obyčejných úředních budovách každého k polidání dav slouze, aby v ně mohli.

§. 14.

Každému, kdo u úředníku rejstříků vedoucího nastal se pokládkou, a přičemž, jak učiněno, koleček a papír, vydán buď úřední přepis a vyznačený z rejstříků společenských.

Přepis od úřadu svého spíšeňový vydání se může buď z úplného vkladu nebo z některého zápisu ve věcech obchodních, pokud tento zápis není změněn, aneb konečně dle plácha zůstal aneb u výjevu a listin v knize příloh obchodních.

Vyznačením úředním může se potvrditi, že jistě společnost v rejstříku společenském není zapísána aneb že v něm není jistého zápisu nebo společnosti se týkajícího.

Přepisy a vyznačená svého spíšeňová buďtež od referentů a od úředníků rejstříků vedoucího podléhají a počítají úřední spíšeňový.

§. 15.

Každému buď k pokládkou dovoleno, v obyčejných hodinách úředních v sídlosti, listiny a protokoly u spíšeň rejstříkových chováni, na nichž se nějaký zápis do rejstříků společenských zkládá, zkládávaní, a když přičemž, jak učiněno, koleček a papír, přepisy z nich vaří.

Co se týče jich spíšeň rejstříkových, mohou v ně účastníci, když referentovi prokáží, že jsou účastníci, zkládávaní a přepisy z nich buďtež pod tiskem tiskárnami, pod kterýmiž dovoleno jest, zkládávaní do jich spíšeň registraturálních a buďtež z nich přepisy.

§. 16.

K vykládkou zápisů do rejstříků společenských obchodních, pokud ke věcech jest potřebí (§. 5. tohoto zákona), dosti jest v každém případě, v němž se v sídlosti pro zapamatování živnosti a hospodářství nic jiného nezastává, když se vykládkou vložil jednou do seznamu referentů, kterých správce policejního řízení zasmáhá po uzavření se soudem obchodním ke zkládkou takových vykládkou pojmenová.

Tyto seznamy pojmenování buďtež pouzprv na dobu od počátku platnosti zákona o společnostech pro zapamatování živnosti a hospodářství až do konce roku 1874, a potom na konci každého obyčejného roku na rok seprvé přilítí.

§. 17.

Paragrafy 16. až 18. úředního zákona k sídlosti obchodním ke společnostem pro zapamatování živnosti a hospodářství se nevztahují.

§. 18.

U některých vyřizování prací rejstříků společenských se týkajícími opravování se jest podle oblohy tím, co ustanoveno v §§. 18. až 24., a v §. 26. zákona, vydaného 8. března 1863, (č. 27. zák. list.) v příkladu prací, týkajícími se rejstříků obchodních.

Lasser m. p.

Glaser m. p.

Bauhans m. p.

I. Číslo vlastního obchodního registru	<u>Formální A.</u> Název společnosti sídlo společnosti příslušnost společnosti	II. Číslo vlastního obchodního registru	III. Číslo vlastního obchodního registru
12345	Společnost obchodní sídlo: Praha příslušnost: česká	67890	11111

Rejstřík společenský

n e. k. obchodního soudu ve Vídni.

Seznam I.

1. Podjízdní číslo líny a políček	2. Kterého dne byl zápis učiněn	3. Firma kterého úvodu a úvodu železnic v ústřední místní ústředně dostavil zápis	4. M i s t o kterého úvodu a úvodu železnic
1/1	1. srpna 1972	Společnost spojitelů v Hradci nad Vltavou. Najetovská společnost na ústřední telefonárně.	Hradec

I. Prokurát a členové	II. Fakul panby společnosti	III. Spisy rejstříkové	IV. Příspěvkovosti
	Řádek vznikl se za účelů společností, založen v Hradci dne 20. června 1871 (viz Kruh příloh I, 4.4.). Řádek se vztahuje k dílně nábytkářské společnosti až do 1909 ul. Pevnostní č. 121. Spangler Fimáček, kámen v Hradci. Tomášek Jan, sokolník v Hradci. Dr. Antonín Štáhl, advokát v Hradci. Finanční společnost poskytující pěník dva tisíce Kč ročně. Podíl v akciích společnosti je až do 100 Kč; tento podíl tvoří se občanská společnost až do 10 Kč. Řádek této společnosti není až do 10 Kč; tento podíl v akciích. Řádek a územní společnost vyhlášená se třemi přílohami se akciovou částí v Hradci.		

Date	Description	Amount	Balance
		Received from Mr. J. B. Smith for the sum of \$100.00 Cash on hand Total \$100.00	

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XXVI. — Vydána a rozeslána dne 20. května 1873.

72.

Zákon, daný dne 3. května 1873,

jinžto se přestuje, dírcati z dírcedů státních zeměrovné náklady obyratělné Jáchimovským, kteří roku 1873 požárem škodu vzali.

S přivolením obojí národnosty rady říšské vidi se jí uvědomiti takto:

§ 1.

Vláde dírců se ma, dírcati obyratělné města Jáchimova, kteří roku 1873 požárem škodu vzali a jsou pomoci potřebni, z dírcedů státních náklady zeměrovné až do sumy 500.000 sl.

Tyto náklady spíšceci se mají, od 1. ledna 1877 počínajíc, nanejvýš z desíti rovných částkách ročních a mají se vydlívati buď na knihovní úřadův nebo pod ústředím obec.

Lístky a přílhy těchto náklad vydané sprešičny jsou hotka.

Vidělo-li by se obec Jáchimovská toho potřebi, aby náklady pod jejím ústředím některým obyratělným dand knihovní se ujistily, nebude se na to žádná taxa platiti.

§ 2.

Ministruka záležitosti vnějšních a kasaři uvědomiti jest, aby tento zákon se skutek uvěditi.

Ve Vídni, dne 3. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Pretis m. p.

73.

Zákon, daný dne 8. května 1873,

jináto se upravuje postavení státního empiriků, ustanovených k dohlídání k starším silnicovým, mosteckým a říčním a k vykonávání řídké přístavních.

S přivolením obcei sdílné rady řídké vidí se lii nařídit takto:

§. 1.

Empirikové li akuzenci, ustanovení k dohlídání ke starším silnicovým, mosteckým a říčním a k vykonávání řídké přístavních (silnicová dohlídání k říčním a místní přístavní) položení kade do kategorie státních.

§. 2.

Co se týče opatření těchto státních, jejich vlov a sířek, zachová se jest k nim dle nařizení, vydaných o úředních státních k pomí spěšných a jejich odvolání a úvol-
ních, při čem se jim má počítati služba, kterou byli konali jako dohlídání nebo provizorní
propustitelské cestovní, dohlídání k říčním a mosteckým.

§. 3.

Místech státních nářadích a fancei vloženo jest, aby tento zákon vykonali.

Ve Vídni, dne 8. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Pretis m. p.

74.

**Nářzení, vydané od veškerého ministerstva dne
14. května 1873,**

jináto se podle Najvyššieho rozhodnutí, jehož dátem 30. května 1873, vykládaje předpis pro vy-
konání zákona, daného dne 13. dubna 1873, (č. 47 nář. řídk.) a upravení příjmů státních
úředníků státních.

Článek I.

(K §. 1. toho zákona.)

Úředníkem dle posledního odstav. §. 1. a 12. téhož dátem 11. téhož hodnosti
přeloženým počítati se služba v 12. téhož dátem konané při vypořádání příjmů v 11. téhož
hodnosti.

Článek II.

(K §§. 3. 1., 5., 7 a 9. toho zákona.)

Nové přijmy vyměří a poskytlí se každému úředníku a státníku v každém správním
odělení státním nářadím.

Článek III.

(K §. 10. téhož zákona).

V přičlenění přehledu pojmenování jsou místa, ježto náležejí do tří prvních tříd přídatků aktivních.

Přehled aktivní vyměřuje se dle místa služby. Za místo služby počítají se místo úřední, v němž úředník službu koná se pouze považováně.

Článek IV.

(K §. 11. téhož zákona).

V obvodu každého oddělení úpravně pojmenování budou výjimečně úředníci, kteří jsou z příslušy své služby posláni, dříve než v úřadě a kterýchž tedy nicméně přídatků aktivních v plně není přičteno.

Článek V.

(K §. 1. ustanovení přehledů).

Když úředník některý počítá se do třídy hodností, která se v jeho posavadní třídě dělní se rovná, počítá se mu bude při vypočítávání přísluší čas, kterýž strávil v posavadní třídě dělní.

Zavazuje-li se sobě před některou kategorií služební několik tříd dělních, byl-li však té doby, když ten zákon byl vydán, tento rozdíl již zrušen a skládá-li se kategorie služební toliko z jedné třídy dělní, jako to bylo při radích soudů krajských, tedy počítá se úředníkovi pro přičtení přísluší náčas čas, jež v každé kategorii služební strávil, tedy také čas času služby, po kterýž byl počít v jiné třídě dělní, se př. čas, kterýž rada krajského soudu jakožto rada takový strávil v jiné třídě dělní.

Býlí-li však úředníci jistých funkcí taká čina, když tento zákon byl vydán, počítá se jim pod týmž jménem do rozličných tříd dělních, tedy se jim bude k postupení do vyšších stupňů platu počítati jen ta léta, kteráž strávil v třídě dělní a vyšší třídě hodností se rovnávajíce.

Článek VI.

(K §. 2. ustanovení přehledů).

Úředníkům, kteří mají titul a charakter některé vyšší kategorie služební nebo jsou se některé vyšší místo jen provizorně jmenováni, přičítají se příslušy a hodnosti tohoto vyššího místa služební se rovnávající teprv tehda, když jim bude toto vyšší místo služební definitivně přiděleno (§. 7. zákona).

V této příležitosti, to jest, když se někomu vyšší místo služební definitivně přiděluje, počítá se bude jen tím úředníkům, kteří již pobud, to jest, až do početi platnosti zákona v upravení příjmů úředníků státních službu konajících, měli titul a charakter některé vyšší kategorie služební nebo upravení některé vyšší místo služební provizorně, čas služby tímto způsobem dokonanej k postupení do vyššího platu v této třídě hodností.

Úředníci tedy, kteří teprv až početi platnosti tohoto zákona obdrželi titul a charakter některé vyšší kategorie služební nebo budou se nějaké vyšší místo provizorně poručíni, nebudou moci, když obdrželi toto vyšší místo definitivně, této služby k dosazení přídatků příslušného počítati.

Článek VII.

(K §. 2. ustanovení přechodného)

Atž se §. 2. ustanovení přechodných následně učině, patříbí se spojená tohoto paragrafu s tím, co ustanoveno v článku 1., §. 7. toho zákona, rozuměti:

- a) Spravuje-li úředník a přísluš správce příjímá z ryšší třídy částí do některé nižší třídy hodností přeložený místo ryšší třídy částí nyní dělničná, nebo
- b) mýl-li hodností ryšší katagorie důlekní tolika se osobní částí vymanování, nebo
- c) podříd-li tuto hodnost se ryšší přeložlého postavení pro svou osobu?

Tožka v případě b) nemá práva k příjímám ryšším z jeho hodností (Statutoru) se vracelujícn; v případech a) a c) však následně úředníkovi, třeba že bylo jeho místo obřelbní pakodeno do nižší třídy hodností, pro jeho osobu příjímá jeho postavení ryšší hodností dle osobní částí přeložlého.

Článek VIII.

(K §. 2. ustanovení přechodného)

Vyměňování přídatky obřelbní, oznakování a depozitů ustanoveno jest mezi zákona čl. 45, a každé ministerium je pro svůj stát vyhláše ustanovení a v zákoně uvede.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Hanhans** m. p. **Stremayr** m. p.
Glaser m. p. **Unger** m. p. **Chlumceky** m. p. **Prešls** m. p.
Horst m. p. **Ziemulskowski** m. p.

Přehled

symétní přídatky aktivních.

Třída I.

Vítěz i s částí svěřené a pětého okresu obecně, lediční valí šine hromadní.

Třída II.

Brao, Hradec Štýrský, Leov, Kankos, Praha, Tros, Sin rinsk, Švecha, Wělník, Weinhorn, Gersthal, Pötzelsdorf, Neustift nad Jezeu, Salzmansdorf, Floridsdorf, Jedtersee, Jedlersdorf, Nový Leopoldsdorf, Gaudensdorf, Mědílník Horní i Dolní, Wilhelmsdorf, Šentidomj, Pěčibony, Badalshausen, Nový Lerchenfeld, Otáckinsk, Bernals, Dornbach, Nový Waldau, Mědílník Horní i Dolní, Steerinsk Horní i Dolní, Gamsinsk, Vysoká hláka, Beilgystal, Nasdorf a Vesla Kalenberská.

Třída III.

Tepláre Rakonská, Frantálkary Lázně, Karlstary, Mariánské Lázně, Tepláre, Vídeňské Nové Město, Hlinsk, Lince, Štyra, Salcburk, Maribor, Celence, Lublana, Pěle, Gortar, I-Hrenk, Trident, Píseň, Liborov, Badljerice, Smičkov, Chob, Karla, Warasdorf, Kutná Hora, Ústí nad Labem, Kluska, Litoměřice, Jihlava, Prostějov, Olomouc, Šternberk, Opava, Blžko, Turov, Turoopal, Brody, Kolomyja, Přemyšl, Stanislavov, Sambor, Jaroslav, Sástyn a Černovice.

78.

Nariadení, vydané od veškerého ministerstva dne 15. května 1873,

ještě se tyto postanovení a vymazání příjmů státních úředníků.

Nariadení, vydané dne 14. srpence 1853, (č. 139 zák. list.) o postavení a vymazání příjmů státních úředníků, vešlé Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum 10. května 1873, takto se změňuje:

§. 1.

Každý úředník požívá systematického platu, odjetem, přídatku akčního, přídatku funkčního a jiných přídatků na penězích, když byl jmenován, od prvního dne měsíce po jmenování nejprve přídatku, a všechny tyto příjmy vyjdají se na měsíc napřed.

Za den jmenování počítá se, když jest jmenován vstaveno jako Volnému, den Nejvyššího rozhodnutí, v jiných pak případech ten den, kteréhož přídatný část úředníka jmenoval.

Od dotčeného dne má nové příjmy započítati stát taká odělení agrárního, k němuž byl úředník jmenován, a to i tehda, když jmenovaný úředník v nové místo nebyl se ještě vrátil.

§. 2.

Když postupí úředník se vyšší plat též úřady hodnosti, počne bráti vyšší plat od prvního dne měsíce, od pátiletí v té úřadé hodnosti dotčeného nejprve přídatku, jest však práve prokázán, že mu náleží.

V postupech nariadeních o postavení nových státních úředníků a vyšší plat nebo o vyšší místo roční náleže se změnit.

§. 3.

Úředník přestane bráti plat, odjetem, přídatků funkční, akční a jiné přídatky na penězích, když byl nové jmenován, toho dne, kteréhož počne bráti nové příjmy, jinak však se kasec toho měsíce, kteréhož jakýs kol spůsobem se služky vystoupí.

§. 4.

Tato ustanovení vejdeji ve skutek dne 1. srpence 1873.

Auersberg n. p. **Lasser** n. p. **Raschans** n. p. **Stremayr** n. p.
Glaser n. p. **Unger** n. p. **Chlumcecky** n. p. **Pretis** n. p.
Horst n. p. **Ziemiakowski** n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číslo XXVII. — Vydána a rozehlána dne 24. května 1873.

76.

Zákon, daný dne 28. dubna 1873,

jež se týká postoupení místních obcí Salcburské některých stavení a pozemků erárních v okřihu města Salcburka.

S přivolením obcí zákonový rady říšské vší se Mi nabídní takto:

Článek I.

Všichni díle se mee, všíti s městskou obcí Salcburskou dletova přivolením a postoupení některých stavení a pozemků erárních v okřihu města Salcburka.

Článek II.

Místní obec Salcburská upřesňuje se v příloze tohoto jednání právně kolik a poplatků.

Článek III.

Ministři financí shodno ješ, aby tento zákon ve skutek uvodí, souhlas se s ministrem vnitřních věcí.

Ve Vídni, dne 28. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Preiss m. p.

Úmluva.

§. I.

Slavoj a. k. erár postoupuje místní obci Salcburské a tato obec přijímá od a. k. eráru k úplnému ujednání vlastnictví ujednáním ujednání erárních, v připojeném plánu vztahující se popuzení v okřihu horní obce města Salcburka kolik; jaká jsou:

- a) Stavba a brány Kajetinské, č. domu 128, parcela katastrální č. 697, vložení do šlechtické tabule hypoteční, Tom. I, pag. 225;
- b) zed. baňtovi, parcela katastrální č. 783/b a chůdka pro okres na ní, kterou zed. jde od abalování brány Michalské až k baňtě z. k. výjezdové nemovitosti a jest zapísan v šlechtické tabuli hypoteční, Tom. I, pag. 211 (společně s ostatním měšťským domem, č. 77, parcela stavební č. 633);
- c) polevisi vrátní domu vřítadka před stavěním u brány Kajetinské, parcela katastrální č. 318, zapísan v šlechtické tabuli hypoteční, Tom. I, map. 227;
- d) vřítak z. k. vrátní náležející pozemky na levém břehu Salice, kterou ta jediná je jsou, jediná upravená břehů postavena, výhledem se mezi plotem bývalé brány Michalské po Salici vřítaku až k mostu Karolínino a obsahující tyto parcely katastrální:

1. Dvaček bílého dříví, parcela katastrální č. 316, kromě částek pozemků č. 314 a 315 a kromě kolny na dříví na druhé části postavená, vložení do šlechtické tabule hypoteční, Tom. I, pag. 227.

2. Korutanskou silnicí říčnou od náležející brány Michalské v nepřetržitém spojení až k Novotláčkovu řivému mostu, počínajíc v ní tento most i most přes výtok jednoho proudu Alanského kanálu s potokem Helbrunským spojeného, též brány na silnici před domem Kajetinskou a most k ní náležející se všim příslušnostem, zední, sídlovitá atd., parcely katastrální č. 391/4 a 1180 horní obce Sulcharoké obsahující, které nejsou pozem. zapísány do knih vřítaků.

3. Pozemek na lukách, parcela katastrální č. 391/6, vložení do šlechtické tabule hypoteční, Tom. I, pag. 228.

4. Hradby a příkopů u Kajetinské brány se dnem potoka Helbrunského a výtokem řeky Alny, parcely katastrální $\frac{č. 841}{z. k. v. list. 18, 19, list. 20}$ vložení do šlechtické tabule hypoteční, Tom. I, pag. 229, vyjímajíc plochu 841 sídlo štvorcových v předloží postavené usedlosti, která náleží jinému vrátní; máme to se připomenouti, že cíl parcely 391/23, obsahující 98 sídlo štvorcových, která čísl. územ. spadající, byla od předložího vlastnicka hospody na Šanda Jiřka Weikla s povolením z. k. vrátní, měl by být práva vlastnického k pozemku nabyl, nechtějí jest vystoupením zed. baňtovi v rozsoch číru a připojením k ní částí zed. však se tímtož vydáním reverze do knih vřítaků, že toto čísl. na každé polidní maso v předloží výhled uvede; týmž způsobem musí jmenovaný předloží vlastník reverzem do knih vřítaků práva vlastnického z. k. vrátní ke kraděhni zed. baňty Ehrstrudské, pokud se tím rozsoch obléhání kvadrý.

Až se budou postupovat jmenované v číslu 4 hradby a příkopů u Kajetinské brány se dnem potoka Helbrunského, vřítaků se vymáhaje, že se s tímtož pozemky vrátní musí opět odrazit plochu 841 sídlo štvorcových, ustanovení k rozlišení výhledu zed. baňtovi, která se z parcel č. . . . vyloučí a jejíž memo jsou v připojeném plánu situována, a vřítakem ustanovení definitivního území mezi ke Kajetinské a Korutanské silnicí říčnou, plánum rozlišení náleží pro tuto část měšťskou listova z. . . . vytknutí.

Zde na těchto a v příkopech se jmenována vyhrazená plocha připadající okresu se tímto výslovně ve výhrada úřadu, že totiž nemají také býti odváděny.

c) Ústí Městecké smlouva říšská, paragraf č. 1244 berá obec Salcburské, od hrabě Klauzky až k domu malomocených, které se připojují k městské smlouvě, která je předemstím Městeckým, též dává část té smlouvy od mostu Karolinského přes kanál Almský blíže domu poměšťáků až k poljezdů a lipičů se. Jsou se vším příslušnostem, mosty, kanály, požárníhození, příkopy atd.:

f) velkové starby pro ochrannu břehů a starby upravení od úřadu posad občanů se pravím i se hraběm hraběte Felxy Salice mezi mostem Karolinským a železničním se vším příslušnostem, mosty, výtoky kanálů a tedy také s vedlejšími kanály Felxy Alms a jejich kanály na přebývající voda.

Činí se výslovně vyhradení, aby se mohlo obopuhých břehů mezi jmenovanými dvěma mosty zdarma užívati ke potřebě cesty pro lodní tažouky, a aby bylo povolenno bez placení stavěti, nebo pro bezpečnost plavby postřehi, kterážto vyhrazení obec městská se strany své za všechny užívá a na se bře:

g) velkové o. k. úřadu náležející pozemky mezi mostem Karolinským a mostem městským, kterých se upravením pravě Felxy Salice uslyto, katastrální paragraf č. 1218/g, vložena do říšského tabule hypoteční, Tom. I, pag. 238:

h) občané o. k. úřadu kromě náležející kromě říky zastavěni, č. domu 560, paragraf katastrální č. 508, vložena do říšského tabule hypoteční, Tom. I, pag. 217.

Jmenovaná stavba a pozemky postoupí se bez škod, jak byly posad v dělení a polívaní o. k. úřadu.

Zpráva po tři léta, zde dne odváděni, dá se jen v té případech, když by v tomto čase někdo jiný práva vlastnického k nim se domáhal a žádal by za zastavení řeku dle řádu soudního.

Kromě toho nebude o. k. úřad ani práv ani upřívra zavázán s nějakého díveho práva, jmenovitě kdyby někdo domáhal, že byl s poloví díveho.

Také není o. k. úřad práv a toho, že jest katastrální výměra plochy praví.

§. II.

Městská obec Salcburská přijímá nemovitosti v §. I. v postřehách a) inclusive h) uvedené se vším odváděním a úplatky, jak je má o. k. úřad, a rovněž jmenovitě v tyto úplatky:

a) Jelikož smlouva starby pro ochrannu břehů hraběte Felxy Salice mezi mostem Karolinským a bývalou hrabětem Michalskou vypořádání, vydaným od ministerstva náležitosti vložena dne 17. prosince 1871, č. 16.880, v sumě 12.461 zl. 52 kr. již jest schválena a od městské obec Salcburské za škodami není k vypořádání přijata, a jelikož kromě toho o. k. úřad vedoucích starob výslovně prohlásuje, že v příslušné starby pro ochrannu břehů hraběte Felxy Salice mezi bývalou hrabětem Michalskou a mostem městským hrabětem závazku na se nebude, tedy se uzavírá městská obec Salcburská, že velkové starby pro ochrannu pravím i hraběte Felxy Salice i se vším příslušnostem mezi mostem Karolinským a mostem železničním kanály na se bře a že bude náležet na ně sama upravení:

- b) obec mestská zvažuje sa, či má k vyhradeniu v §. I., lit. d) od 4 pozemku na rozlíšení výmery, že při prodeji pozemků na stavbu hřbitva této výmery, i také o. k. špitálu vojenského městel má bude na bezplatnost, na odvoz a na zveřejnění komunkace a že bez náhodně vykoná měřeni úřad správních, ježe v té příčině bude vydána. Takéž zvažuje se obec městská, že svým nákladem, město na ústav měřeni, úpravi a úpravě z příslušy regulování veřejného prostoru na rozlíšení měřeni plocha 841 sílu ústředních ústav vyhradenou;
- c) obec městská přijímá chování povod ústav části říční výmery korutanské a maloborské (dle §. I., lit. d) od 2 a lit. e) ve smyslu zveřejnění příslušy a zvažuje se město to, že vzhledem práce rozlišením města upřesnění a od vlády zemské na postřehání ústav, ježe se bude na příslušy ústavění a převodní těchto převzatých částí korutanské výmery říční a ježovské a Kajetánské brány komati, na své ústavě vyrada; pšov to se zvažuje, že od ústav výmery v připojeném plánu ústavění se dne 28 března 1871 uzavřeno a od říčky 10 a 8 náhod bez převodní vlády zemské se uzavřely;
- d) se se týče úpravění dan potoku Helbernského, v postavením obci městské škrtka se zacházajících, a se se týče prouzu kanálu Almského od mějny, řebeného Kumpfského, na levém břehu a potoku Gerriškého na pravém břehu, bude se obec městská dílet toho a upravovat tím, co měřeno v náhodě zemské, ústav dne 28. srpna 1870, o náhodě a vedení vody a odvozování j.

Obec městská zvažuje se, že bude zapravení náhod tohoto úpravění, jmenovitě také pozemků v §. I., lit. d) od 4. k rozlišení výmery vyhradených, jakž i výmery na příslušné vyvedení výtoku kanálu z výmery a špitálu vojenského, též výtoku a veřejných kanálů Almských a jež kanálů na převzatých vedu.

- e) Komati zvažuje se městská obec Salcburská, že zaplatí v hotovosti 20.000 (dvadeset tisíc ústav) o. k. ústav k ústavě z o. k. zemské ústav kasy Salcburské.

§. III.

Městská obec Salcburská připraví se z výstavou výstavou ústavu schválení, že bude v příčině tohoto jednání příruka prostě kódi a poplatků.

§. IV.

Městská obec Salcburská ústavuje se ústav na výstav, kdy bude ústav pozemky, ježe se jí odstavují, technicky předřadí.

§. V.

Touto ústavou bude městská obec Salcburská výstav ústav od podpěsí, o. k. ústav ústav bude jí výstav teprv od ústavu schválení, který se tímto výstavem vyhraduje.

§. VI.

Po ústavu schválení této ústavu bude ústav a pozemky, ježe o. k. ústav postaveny, v jež den, který se společně ústavu, městská obec Salcburská ústav odstaví, a toho dne má se také ústav ústav 20.000 ústav v §. II., lit. d) ústav zaplatí. Ústav ústav ústav obci ústav toliko obci ústav, v §. I. od e) a b) jmenovitě, který j

1,4a odvolání již jednání protokolární dne 13. listopadu 1912 a vyzkoušení zvláštními slyšení souzenými, které se bude hodit zachovávat, abychom tímto návrhem se uzavřeli.

§. VII.

C. k. císař dává povolení, aby se ústavem schválená tato smlouva a po zaplacení úhrady sumy 20.000 Kč:

1. Zřídily se nové vklady v katech pozemkových bu vložení katastrálních parcel 1241/4 a 1189, uvedených v §. I., post. 2, bu vložení katastrální parcely 2, 1244 uvedené v §. I., post. 4 c) a starých pro obranu křehké uvedených v §. I., post. 3), pokud čísel zvláštní parcely katastrální země pokud po utváření plánu k rozdělení města budou parcely katastrální čísel:

2. aby se:

a) od vkladu šlechtické tabule hypoteční, Tom. I, pag. 211, oddělila a na nový vklad převedla sedl. katech, katastrální parcela č. 703 b) i a chudbou pro obranu na síť se zachovávat;

b) od vkladu pak šlechtické tabule hypoteční, Tom. I, pag. 226, aby se oddělily a na nové vklady převedly volkové parcely a části parcel, uvedené v §. I., post. d) 4 a) s plochu 841 sídel šlechtických a. k. císaře vyhradenou a

2. aby se, však nikoli nákladem císaře, započala práva vlastnická obec městská se vztáhnou na území vkladů katech katechů pod č. 1 a 2 uvedených, 163 na starosti a Kaje-
ninské brány, ve šlechtické tabuli hypoteční, Tom. I, pag. 225, na parcelu domu benátského, v šlechtické tabuli hypoteční Tom. I, pag. 227, na pozemku v katech, v šlechtické tabuli hypoteční, Tom. I, pag. 228, na pozemcích polídních, parcela č. 1318/g, v šlechtické tabuli hypoteční, Tom. I, pag. 228 a na obcích, č. domu 540, parcela katastrální č. 848, v šlechtické tabuli hypoteční, Tom. I, pag. 217; toto započala práva vlastnická má se však stát s tím okamžikem, aby se uzavřelo se ústavem schválená před jasnou ústavou katechů vyrozuměna:

a) na vkladě pro sedl. katech, č. 703/h, nové území povinnosti, smlouvy čísel domu č. 77 k té síť přistavovat;

b) na vkladě pak, který se má zříditi bu vložení pozemků, ze vkladu šlechtické tabule hypoteční, Tom. I, pag. 226, vykonávaných, též na vkladě šlechtické tabule hypoteční, Tom. I, pag. 227, aby se vyrozuměna území obec městská:

1. že obec území definitivně nové prostory 841 sídel šlechtických a. k. císaře vyhradené, ježto se plánu k rozdělení města ustanoví, a takéž císaři vlastnická síť katechů a síť v přílozech na této prostoty se zachovávat i s jich materiálem, a

2. že obec při zvláštní se stanově bude vztáhnout a c. k. spíše rojevného číselní tabule, se příslušnou ústavou správy v příslušné bezpečnosti, uzavřely a uzavřely komunikace území.

Pozdější výbor tímto vyzkoušením do každé uzavřely se mají státi jen parcely nebo části parcel, jaké bude do ústavu a. k. ústavu uzavřely k tomuto dvojím čísel definitivně a na

vždy potřeby, tedy dle c. k. vlády zemské po stvorení plinu k rozložení města a po ustanovení mezi každého stavebního poručení k výstavě této úpravy veškeré v příslušných všech pozemcích, jež k tomu mohou potřeby.

§. VIII.

Ustanovuje se společně, že c. k. kasační prokurátora Salcburské v různých případech, kterých by z této úpravy vznikly a v kterých by šlo o žalobu, též kdy by šlo o vyřízení v tom prostředcích spíše než v ostatních, má mít právo, obrátit se k soudům, kterých jsou v sídle úředním c. k. kasační prokurátory Salcburské a kterých by příslušně rozhodnutí o takových různých případech a posouzení takových prostředcích spíše než v ostatních, kdyby, rovněž jako městská obec Salcburská, také jejich nástupci v držení byli v Salcburku.

Tato úprava vyjde se tato úprava ve třech různých stupních, a níže jeden úroveň bude a zemské vlády Salcburské, druhý u c. k. kasačního ředitelství Salcburského a třetí u městské obce Salcburské.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXVIII. — Vydána a rozeslána dne 24. května 1873.

77.

Zákon, daný dne 16. dubna 1873,

jež se týče opatřování koní při mobilizování státního vojska a obrany zemí.

S přivolením obcei zákonod. rady říšské vidí se M. nařídit takto:

§. 1.

Když se má mobilizovati (jízdit ve spárech výslovně) sborová muž. neb žení. sborová muž. vyběhají se k mužům císařem koní, kolik jich k výpravě potřebí, a držitelé koní jsou povinni, k vyprac. od politických úřadů k nim učiněnému postoupení státi se přiměřenou náhradou koní svých ke službě výslovně opatřovaných.

§. 2.

Říšský ministr vojenství oznámí každý rok ministrům zemskému obou obvodů státních velkovévod. vedle rozkazu *Ordre de bataille* vycházejícího potřeba koní, která se má na počet koní jakožto slyšející k učiněnému vyprac. sborová muž. náhradou společného budíku opatřit.

§. 3.

Reportice, mužsk. koní potřebí (§. 2.), činí se v přísluš. království a zemí radou říšskou zastoupených se strany jedné a zemí koruny uherské se strany druhé, v poměru velkovévod. počtu koní, kolik jich při službě dne 31. prosince 1869 zarově s popisem lidnatosti předevzatím v tom i osem obvodu státním bylo vyhledáno.

Tato míra rozklovení bude platnost mít až do nejprve příštího účinn. koní, ježto se v obouh. obvodu státním dle zákona vykoná, a ustanoví se každý rok částky dle této míry vycházející po ustanov. obou ministrů zemskému.

§. 4.

Podle koní, kterých vyjde na království a země v ruce říšské nastoupené, rozhodí ministr arby po uzávení s ministrem zemědělní na každé království a na každou zem dle toho, kolik koní mohou postavit.

Další repartici na okresy vybírací činí tými způsobem političní úřadové zemští po uzávení s velitelstvími generálními (vojenskými) zvrchní velitelstvími okresy zemské.

Aby se vyhledalo, kolik koní se může postavit, posílají jsou úřadové političní, pomocí starostů obecních posílají rok od roku výkazy, kolik koní jsou v jejich okresech a jest jsou, vrchními úřady majíc k tomu, hodí-li se ke službě vitélné za koně jednotky nebo táhne.

§. 5.

Okresy vybírací jsou tytéž jako okresy soudní; města pak, která mají své vrchní statuty obecní, činí vybírací okres s sebou.

V každém okresu vybíracím ustanoví političní úřad zemský společně s velitelstvími generálními (vojenskými), zvrchní velitelstvími okresy zemské, rábor jedno místo odvodní; výmuka z toho učiní se málo, po uzávení s výborem zemským, jen tehda, když by některé okresy mohly buď velmi málo nebo velmi mnoho koní postavit a se tou příčinou, aby sebrání koní se urychlo, vidělo se potřeba, ustanovili buď jen jedno odvodní pro několik okresů vybíracích, nebo několik odvodní pro jeden okres vybírací.

Při ustanovení odvodní buďi pravidlem, aby se držitelům koní nečinilo újedných obtíží, leč která tato opatření nepřiměřená a neboh přínášejí.

§. 6.

Koně vybírají a odvádí se okresní komisí, jestli se na místě každého roku stíká.

Každá taková komise skládá se:

- a) z okresního hejtmána (starosty městského) nebo z náčelníka jeho od něho jmenovaného, jakožto předsedního;
- b) ze státního důstojníka neb náčelníka a z vojáka nebo z okresy zemské;
- c) z vojenského nebo civilního veterinárního lékaře, nebo vojenského kořevě a
- d) ze dvou držitelů koní, zvolených ze dvorníky od okresního zastupitelstva nebo, kde okresních zastupitelství není, od starostů obcí vybíracích okresu. V městech, kterých mají své statuty, vrchní dvorníky obecní zastupitelstvo.

Ke každé komisi přicházejí se tři odhadatelé, jen ustanoví úřadové političní a vezmou se k tomu jednání vrchní pod předsedu.

Ze odhadatelů zvolí se osmici bezúbožní, pokud možná, ze spolků hospodářských nebo ze spolků, chovatelů koní.

§. 7.

Když nastane potřeba koně odváděti, oznámí říšský ministr vojenské ministřovi zemědělní definitivně, kolik koní, hledie k velikosti výpravy, jest potřeba, a kdy se mají postavit.

§. 8.

Parianosti, postarova býti, jsou zpravidla:

- a) Konec, jsou jsou ustanoveni ke drcení vinohradu a údržbě vinohradského domu;
- b) Konec, kteří jsou povinni dělati služebníci státní ke konání své služby;
- c) Konec držitelů palaty, kteří jsou povinni dělati vešlé služby ke službě palatovské;
- d) Někdy jeden kůň praktických věcí na vesku, jehož mají potřebi k vykonání svého povolání;
- e) Konec vinohradských dvořanských křehčičů a chovatelů státních;
- f) Křehči konci spáření (vyběhči), kteří jsou v držení země soukromých nebo obcí, když se tato předložena lista koncovského prokázá;
- g) Kůň se křehčaty uzavřeni, též kůň, následující křehčičům soukromým, ke kterým byli ve dřívějších letech podle minulých dvořanských křehčičů připuštěni, a kteří v tomto čase neobstali nepokorně, konečně větší jsou kůň, k němuž v době připuštění podle minulých byli uzavřeni nebo konci spáření (vyběhči) křehčiči soukromí připuštěni, když v posledních dvou letech nebyli nepokorně. V každém této případy má držitel takové kůň předložiti seznam připuštění.

Kde jest zavedena komise pro křehčiči chovatelé koní, potřebi má se, aby křehčiči nebo kůň v případech f) a g) nemohli se postarati, by se prokázalo, že byli do rejstříku křehčičů soukromých, jakžto k chovatelé spáření uzavřeni.

§. 9.

Konec, jsou dne 1. ledna roku postarání vykonáni ze dřívějšího roku roku svého, přivádí se na odvoděné okresní podle obcí, komise výběrčí je odtud a dle jich způsobilosti rozdělí je na kůň jezdecké, tažné nebo uzavřené.

Z kůň rozdílných odvodů se nejprve ti, kteří držitelé jsou hotovi, postoupiti jich dobrovolně na ustanovenou cenu rovnosti.

Ty, kteří shodou, odhadnou odhadatelé výběrčí komisi přidati, ochotně k ustanovení nové rovnosti nebo k nové nabídkování na daně vyřazení.

Nemohou-li se odhadatelé a cena odhadené kůň shodnouti, rozhodne nejprve odhadci kůň; pakli by byli všichni tři rozhodně míněni, jest cena přídrž jich třetího odhadci.

Z kůň odhadných odhadci se mají nejprve ti, jsou byli nejvíce ceněni, při čemž má býti pravidlem, bylo-li by kůň k odvodu způsobilých více, než bylo na výběrčí okres rovnosti, že žádný držitel, který má více, než jednoho kůň, nemůže býti přidržován, aby dostal více než polovici rozdílných svých kůň. Nemá-li kůň způsobilých tolik, aby se tohoto pravidla mohl držeti, má se úmysl k tomu hleděti, aby se k těmto držitelům kůň málo, pokud možná, jednoduše uzavřeli.

Každý majitel kůň odvodního, který ještě nemá uzavřená připuštění, má se máj na místě odvésti jiného kůň téhož druhu, který nebyl k odvodu připuštěn.

Proti rozhodnutí komise výběrčí a proti vyhledání nové odhadci nemá ani rekurs místa, má se májle proti tomu jiti postarati přívě.

§. 10.

Držitelé kůň, kteří neodmí dosti vyřadí, aby postarali kůň, buďto způsobem doučování k tomu přidrženi, a nemohou-li své nedobročivostí odvésti, shodou politiky na každého kůň, jehož má postarati, pokudto až do 100 státek postarování.

Kromě toho mají uzavřeti náklad doučování odvedeni.

§. 11.

Cena koní odvedených se tomu, kdo je přivedl, hodí po odrobu okresní komisi odvední v katastru vyplati.

Výňky za dopravení koní na odvednutí a z odvednutí, též za chorování jich až do odvedení nebo propuštění, zapraviti mají držitelé jich, a však nemá od doby k dostavení koně úředně pakování až k odvedení nebo propuštění jich mínoiti více než 26 hofů.

Výňky, kterých odvod a odhod přináší, zapraví se ze společného hradiska vřetěného.

§. 12.

Okres okresu výběrčího mají toho věk, aby zomasyly zaneché koni odvední, postarati tolik koní, kolik se má vyjít, a koni toho okresu dabravovat.

V této případnosti zaplatí se ze každého odvedeného koně a deset procent více, než se vřetě dříví ze remonta.

K tomu konci hraditel koně pakotově dříví, aby, když dojde rokem, je postarati, v 48 hofůlech mohli přivedeni býti.

Nedostáto-li by se této láhky zech postarati-li by se tolik koní ke službě vřetěné spřásohých, kolik náleží, tedy nastane opět povinnosť, spřásohem dabravování jich postoupiti, a komise výběrčí má právo, zechati tolik koně, kolik se jich nedostáří, nákladem obci ze cenná jakoně a odhod koní.

§. 13.

Ministr zemědělnosťi ustanoví každý rok, kolik koní bude máti v případě mobilisace obrany zemské až do systematického spřásohem vřetěného potřeby, a kolik se jich má ze účel hradiska ministerium zemědělnosťi opatřiti.

Tento počet rozdělí se spřásohem v §. 4. uvedeným na království a země a na okresy výběrčí.

Koně ku potřebě obrany zemské vybrati a odvední se budou v případě mobilisace třináct komisemi a dle týžní ustanovení, jakož se vybirají a odvední ku potřebě státního vojska.

§. 14.

Tento náhon znehodě platnosti teší dobu, kdy v zemích koruny uherské podobný náhon a dodávání koní v případě války spřásohem ústavem ve skutek bude uveden.

§. 15.

Ministrem národnosťi vřetěných, obcí a zemědělnosťi státnosťi jest, aby usadivšie se ze vřetěným ministrem vojskosťi, tento náhon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 16. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. Lasser m. p. Chlumecský m. p. Horst m. p.

78.

Vyhlášení, vydané od ministeria záležitostí vnitřních, orby a zeměbranění dne 7. května 1873,

s tím, aby naběho platnosti zákon, daný dne 16. dubna 1873, o opatření koní, jichž potřebí při
mobilisování stálého vojska a obrany země.

Těsně se k tomu, co ustanoveno v §. 14. zákona, daného dne 16. dubna 1873,
(č. 37 zák. sbír.), o opatření koní při mobilisování stálého vojska a obrany země,
tímto se vyhlášeje, že podle oznámení královského úředníka ministeria zeměbranění,
jehož datum 30. dubna 1873, č. 16.323, s nímž koruny uherské zákon o postavení
koní v případě války, zakládající se na týchž pravidlech, došel společnou ústavou platnosti
dne 29. dubna 1873.

Lasser n. p.

Chlumecky n. p.

Horst n. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXIX. — Vydána a rozaslána dne 29. května 1873.

79.

Zákon, daný dne 30. dubna 1873,

jež se týče ústavního řešení z Dívce de Pale a dráhou pobřeží de Havina.

S přelosním oboji zákonový rady říšské vůči se III. náležitě takto:

Článek I.

Vládě dává se moc, aby vystavila řešení lokomotivní ze žláze Dívce de Pale Vídeňsko-Traťské společnosti železnice jižní de Pale kromě dráhy pobřeží de Havina, vedené od Kautskova nákladu státním, nebo aby k vystavění této železnice udělila koncesi s výmírky v tomto zákoně položenými.

Článek II.

Stavěla-li by se tato železnice nákladem státním, povoluje se státě na rok 1873 dříve dvou milionů (2,000,000) šteků.

Článek III.

Udělí-li se koncese, může stát této řešení na čas koncese poskytni garanci čistého čistého útlaku, pojmové v něj i kvota splátnou, v nejvřtíli sumě 10 a čtyřicetě tisíc oem set (41,800) šteků rakouského šláku ve stříle v průměru na míli, a to tak, jestliže by roční útlak takk nežil jako suma poskytněti, le správa státní osetek až do nejvřtíli sumy vřle dotčené doplní.

Garancie čistého útlaku na pět procent počítaného i s kvotou splátnou z rybněbného kapitálu na stavbu, kterák se podlé prokázavých skutečných výloh na stavbu, počítaje v ně i náklad na zjednotěni peněz a droky interkalibrní, ustanoví, vřle ve skutek od toho dne, kterého se počne ps celý řešení jendí.

Článok IV.

Aby článok III. vo zmysle sa urobil, ustanovuje sa toto:

1. Z peňažného rezerвного fondu štátu odobrá sa má na splnení kapitálu točí, kuď ustanovi správa štátna do plánu amortizácie od ní odobraného, do toho sa má kapitál vpláť v dobe, po ktorej koncesie bude mať platnosť, splátiť.

2. Pripadek, keď správa štátna z prísluš garancie na se vzatí má platiť, vydati sa má tá suma od podielu podlé ročníc dlehlady uplatňovať, kedy sa byty náhodní odobráty.

A však orár bude také díve na prísluš vyplacení predtých kapení z akcii a obhvací do potreby, ješto podlé predložení návrhu na jeho se postaví, a vzhľadom spoločný do výrobných podlé náhodného štátneho pláti, kedy koncesionári budú možní díve, než kapony použija, sa to plátiť.

Přiložili by sa konečným upravení podlé ročníc, ješto sa najisto ve všech náhodách od prvého roku pozostávat jindy předložiti mají, na jevo, že náklady byly přiliš vysoké vynaloženy, tedy budou koncesionári postaveni, to se odobráti více, připočítano k tomu šest procent úroků, ihned rehandovat. Za případek se strany štátní budou však náklady nejše do roku od toho roku, za který se případek štáti, více peněz převa, její pohledovat.

3. To, co správa štátní do garancie na se vzatí zaplatí, pohledáno bude jediná za náklady štátní za sta za rok úročeno.

Převyřoval-li by štáť náklady na dotazování peňažným sama roční, odobráť se bude polo-vice přelytko správy štátní na splacení náklady dle i z úroků, až se celý náklad spláti.

Z druhé polovice, která přebude, utvářeno bude částka, kterou správa štátní podlé statku ustanoví, do rezervního fondu.

Úroky předlé zapraveny budú díve, než se náklady urehandují.

To, čeho má pohledovatí štáť se náklad neb úroků, který nebude až do poměti koncesie nebo do odložení dotazování vyplacen, zapraveno bude se jediná podlékateletra, který její přebude.

Článok V.

Dotazování v článku I. uvedení ověřuje se po čas starby a po devět let, platějíce se dva podlé jindy po ní, od daně z příjmu a od koliké koncesionářů, též od koliké nové daně, která by budoucí náklady byla zavedena.

Mimo to se považuje, že se mohou akcie a prioritní obhvacce, zejména v od tabě podniky, použijev vydávati bez koliké a bez poplatků. Takto může se dotazování zprostití převodného, který nejste při odložení poměti.

K zapravení koliké z jiných poplatků za ústav, štátní a jiných štátní, odložených za přísluš sjednotení kapitálu, též starost a koncesionári dotazování, považuje se štátní až do poslední jindy po koliké číst dotazování.

Výlohy na ustanoveními obědů na burách domovních a církveňských, též daně, kteréž bude podlékateletra, až dle toho štátní daně zprostití, pláti, mohou se do podlé na pravnostní jindy za rydní platiť; koliké koncesionářů však tým křisti se nepovažuje.

Článok VI.

Dotazování v článku I. jmenované budú nejše ve dvou letech, ade čas propřijemí koncesie počítaje, zastaveno a od této doby jindy obecní po ní zavedeno.

Ze vyplnění tohoto závazku povinen jest komerčníí úřad správy státní jízdy, jak p. tato správa ustanoví. Nevyplnil-li by tohoto závazku, bude se musel kraso prohlásiti za propadlou.

Spisy a listiny z této příležitosti zvlášť jsou kadeř a jiných poplatků.

Článek VII.

Práce stavěbní provádějí se buďto v sobě, nebliedě k zjednáni peněz, počtí vř-
míněk, které vláda v přísluš této železnice ustanoví, splášenem oferta.

Masty a jiné materiále stavby, též stavky umělé užívány buďto za běžnou a z
kamenem.

Peníze zjednány buďto též splášenem oferta, a ustanovuje se nejvyšší kurs, v kterém
se efekty vykásní mají, za osm a osmdesát státek rakouského šilka za 100 al. stříbra
novy nominální.

Článek VIII.

Komercie má platnost na devadesát let, od počtí jízdy po celé železnici v Štátu I.
uvedené.

Má se buďto ustanovují jiné vřmínky komercie, kladáno buď nejvíce k tomu, co us-
taveno v zákoně, daném dne 1. června 1868, (č. 86 zák. listek.), o vřmínkách a vřhodcích,
jichž dopřáno podstatnětven rakouské železnice zvravnápnání; co se pak týče těch oco-
ních, 1868 se jest tarifní železnice jiní de komercie užívány.

Článek IX.

Ministrovi obchodu a ministrovi financí uváděno jest, aby tento zákon ve skutek uvřdli.

Va Vídni, dne 30. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Proch m. p.

80.

Zákon, daný dne 30. dubna 1873,

jest se týče vřstavení železnice ze Spřítu na Kulu k hranicím dálmatsko-chorvátickým krom
dřech přechodních.

S přívěsným obějí smluvny rady říšské vřdí se Ml uvřditi takto:

Článek I.

Vřditi dřech se má, aby uvřditi komercie k vřstavení železnice lřkanněmř se Spřítu
na Perkovice a Derař do Kulu, a vřstantd na Oenstova k hranicím dálmatsko-chorvátickým
mezi Padří a Přibudicemi krom Křídol a Perkovic do Šibanika a z Oenstova na Benkoczo

do Závru pod výminkami tohoto smlouvy. Koncese propůjčena bude teprv tehda, až bude spojená klasní škola se školami církevními-školními pojistěna ústavem a smlouvou ústavnou.

Článek II.

Při smlouvě koncese má být této škole na čas koncese poskytnuta garance ročního čistého příjmu, pojmově v něj i kvota splátek, v nejvyšší sumě sedm a čtyřicet tisíc tři set šedesát (47.300 zl.) rak. šilkr. ve smlouvě v předem na sml., a to tak, jakžli by roční příjmy tolik nebyly jako sama pojistěna, že správa státní zbytek až do nejvyšší sumy výše dotčené doplní.

Garance čistého příjmu i s kvotou splátek z vynaloženého kapitálu na stavbu, polictěje v ní i náklady na opatření peněz a úroky investiční, jeví se skutek od toho dne, kterého se počne po celé školní garanci užívatí jedním, se se pak výše jedné třetiny čistý, od toho dne, kterého se na každé jiné zveřejněné poměry počtu ml., a to dotud, pokud se počítají jindy po těchto částech Spilí a Kainem, Šibenikem a Závrem uspořádaných drahou apaj.

Článek III.

Aby článek II. ve skutek se uvedl, ustanovuje se toto:

1. Z pojistěného ročního čistého příjmu obrátí se až se splacení kapitálu tolik, kolik ustanoví správa státní dle plánu amortizačního od ní schváleného, dle smlouvy se ml. kapitál vydaný v době, po kterou koncese bude ml. platnost, splátní.

2. Příplatek, jež správa státní a příslušná garance na se vzaté ml. ml. platit, vydati se má tři měsíce od počátku počtu ročních důchodů opatřovacích, když se byly smlouvy obdržely.

A vink úrok bude také dříve se příslušen vyplacení předložených kuponů z úroků a obligací dle potřeby, ježto podlé podmínkám smlouvy na jato se počítá, a výhradou spolčení dle výslovných počtů ústavního ústavu platit, když koncesionáři šest měsíců dříve, než kupony projdou, se to počítají.

Příloží-li by se smlouvením opatření počtů ročních, ježto se nejvíce ve třech měsících od prvním roku provozování jindy předložiti mají, se jeví, že smlouvy byly počtů výslovně vyplněny, tedy budou koncesionáři povinni, to se obdrželi vše, připočítane k tomu šest procent úroků, ihned rukovatí. Je příplatek se strany státní kvůli vink ústavu nejvíce do roka od toho roka, za který se příplatek dáti, vše povinen přine, ho pohledivati.

3. To, se správa státní dle garance na se vzaté splatit, pohledivati bude jedním se smlouvy čtyřmi se sta na rok ústavem.

Převládá-li by část smlouvy se školami pojistěna sama roční, obdržena bude potovnice příbytky správy státní se splacení smlouvy dle i s úroky, až se celé smlouvy splatit.

Z druhé potovnice, která přebude, státním bude částka, kterou správa státní počtů státu ustanoví, do rezervního fondu.

Úroky počtů uspořádané bude dříve, než se smlouvy uspořádají.

To, že má pohledivati státní se smlouvy se úroky, který rukovatí až do povinnosti koncese nebo do ukončení školnice uspořádané, uspořádané bude se jedním podnikatelství, který ježto přebude.

Článek IV.

Železnice v článku I. uvedená zavazuje se po dva stovky a po dvět let, počítaje ode dne početí jízdy po ní, od daní a příjmů a od kolik kaponových, též od každé nové daní, která by budoucími zákony byla zavedena.

Šine to se paroduje, že se mohou stácie a prioritní obkage, pojímaje v ní také podniky, nejpr vyhlášení bez kolik a bez poplatků. Takéto může se železnice apravití převoděna, kteréť razje při odkapování pozemků.

K zapravení kolik a jízdy poplatků se ustan, žádosti a jízdy listů, odhláňajch za příčinu sjednání kapitálu, též stavení a instrucevní železnice paroduje se býtá až do početí jízdy po každé části železnice.

Výlohy na zaručeními efektů na kurních domcích a vicozemských, též daní, kteréť bude podnikatelstev, až dojdež lita daní apravitími, pláti, mohou se do počtu na provozovní jízdy na vyhlášení palatů; kolik kaponových však tam kladí se nepodobaje.

Článek V.

Železnice v článku I. jmenovaná až na díl s Ovestera k hranicím zemským, a strany kteréť se má při vystřevování kladí k stavěti státi máti, aby se zároveň vystavěna dráha spajevací k severu, kladí nejálže se třech letech ode dne propřjčení koncese dostavena a od tohoto dne jízda obecná po ní zavedena.

Za vyplnění tohoto úkazu pariam jest koncesionář diti správi státi jízdy, jak ji tato správa ustanovi. Neryplnění by tohoto úkazu, bude se nové konce prohlášíti za propadlou.

Spaly a listiny s této příčinu odhláňé apravitíly jsou kolik a jízdy poplatků.

Článek VI.

Práce stavětelské pronajímají se bude a sobě, nekládě k najímání peněz, počti výmink, které vkladě v příčině této železnice ustanovi, spláchem stětu.

Práce sjednány kladě též spláchem stětu, a ustanovuje se nejálže kasa, v kteréž se efekty vydávati mají, se ustan a zavedení čtyřch rakouského šila se 100 al. stříbrn souj nemělní.

Moaty a jiné znamenité stavby, též stavby uměle stěvany bude se železa a s kance.

Článek VII.

Koncese má platnost na desátlet let, od početí jízdy po celé železnici v článku I. uvedené.

Až se bude ustanoveními jiné výminky kance, kladěna bud nejprve k tomu, co ustanoveno v zákoně, daním dne 1. června 1869, (č. 36 zák. řík.), o výminkách a výhodách, ježli dleplivo podnikatelstev železnice lokomotiví pod jménem „Rakouská železnice severozápadní“ vyhlášen; se se pak třje tarif osobních, kladě se jest tarifami železnice jiné die kance odhláňaj.

Článek VIII.

Při propůjčení koncese mohou koncessionáři kromě tohoto položení v článku I. jmenovaných také přičleniti k ní, aby vystarali dráhu pohoří na Sr. Nikoly do Travy.

V této příležitosti přiděliti bude této dráhy pohoří, co se týče výměnek koncese, se doplňující část tohoto v článku I. uvedená; zejména sama částka náhrady za tuto dráhu pohoří a dolo, kdy se má vystarati, ustanovena však bude společnou ústavou.

Článek IX.

Ministři obchodu a ministři finanční státní jest, aby tento zákon se skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 20. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Barthons m. p.

Proch m. p.

§ 1.

Zákon, daný dne 7. května 1873,

jest se týče výměnek a výhod tohoto lokomotivní a) z Rakovníka přes Jemnici na některé místo privilegované tohoto Přemyslo-Bysecké, b) z Falkova na hranice české-uherské blíže Krasic.

S přívlastkem obou ustanovení rady říšské vidi se blíže následí takto:

Článek I.

Viděti dle se má, při propůjčení koncese ke stavbě tohoto lokomotivní

a) z Rakovníka přes Otáče a Jemnici na některé místo tohoto Přemyslo-Bysecké blíže Krasic a

b) z Falkova na hranice české-uherské blíže Krasic

posléze akcionářské společnosti privilegované tohoto Balthusradské také v příčině těchto lokomotivních ustanovení od dani a poplatků, propůjčené v §. 17. této paragrafu, daněho dne 1. srpence 1868, (§. 128 zák. říš.), a výměnkami v následujících článcích uvedených.

Daně z příjmů mají však tyto linie zproštěny být jen se ten čas, po kterých dle koncese, daně dne 1. srpence 1868, (§. 128 zák. říš.), jest linie dráhy Balthusradské úplné nebo z části posléz jsou tyto daně zproštěny, a to tím způsobem, kdyby poměrně zproštění od daně z příjmů se jejich liních v této paragrafu výše jmenovanou uvedených, se přestane také zproštění se svých liních úplné nebo z části.

Článek II.

Část tohoto z Rakovníka do Krasic má být v pří třetím roku, počínaje ode dne udělení koncese, a část z Falkova do Krasic od dne 31. října 1874 dostavena a jinde po ní zavedena.

Co se týče hlávy, v kteréž se má dostaviti část z Kraje až na hranice, má býti pověřen smlouvou státní, která se učiní s královskou vládou saskou. Aby společnost Slezanův Buitšhrudské této povinnosti dosti učinila, k tomu má udělené příkázání správa státní.

Článek III.

Co se týče připojení veselá v části I. poboční Slezanice z Falkens do Kraje k Slezaninům saským a služby jimní na společné střední železnici Krajské, o to učiní se ustanovení ve státní smlouvě s královskou vládou saskou a společností Slezanův Buitšhrudské podle povinné, zachovávané ustanovení této smlouvy a jímž povinnosti, kteráž z ní vyplývá.

Článek IV.

Co se dotýče tarifování a jímž výměn koncesionářských, pektifikací podle čísla v části I. ustanovení se doplňující části paragrafů již mají společností Slezanův Buitšhrudské.

Článek V.

Ministři obchodu a financí shodna jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 7. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Preiss m. p.

82.

Zákon, daný dne 7. května 1873,

jež se týče výhled a výměn k příslušné stavby železnice lokomotivní a Kaitzfeldu na Wolfenb., Dolní Branburk, Krasici a Bohater ke hranicím Sýrským.

S přivolením obou smlouvací rady říšské učiní se již následně takto:

Článek I.

Vláda dává se sou, při propůjčování koncese ke stavbě lokomotivní železnice z Kaitzfeldu na Wolfenb., Dolní Branburk, Krasici a Bohater ke hranicím Sýrským, když se má spojit se železnicí obersko-charvátským, dopříti této železnici těchto výhod:

- a) že má býti zpravena až do poloviny jindy od každé a poplatků se vládních smlou, řízení a jímž listin a příslušné opatření kapitulo saských, též a příslušné stavby a konstrukcí dráhy;
- b) že má býti zpravena koléb a poplatků z prvních vydláždění okolí a příslušných obilných, polníků k nám i psuků, a přerodů, kteréž vezde při odkapování pozemků;
- c) že má býti na nejdláže pět a dvacet let ode dne propůjčení koncese zpravena část z příjmů, koléb kapucových a výbor koléb daní, které by příslušné smlouvy byly uzavřeny.

Článek II.

Železnice v článku I. uvedená má se najíti ve čtyřech křech, ode dne propůjčení koncese počítaje, dostaviti a obsazti jich po ní zpožděti.

Že koncesionáři tomata závazku dosti učiní, má oprávnění státní náležitě ověřeni učiniti.

Článek III.

Má se každá ustanovení jimi učiněná koncese, hledeho buď nejvíce k tomu, co nastává v síle, dnem dne 1. června 1868, (č. 54 zák. říšsk.), a výměnkách a výhodách, jichž dopřítina podnikatelstva železnice lokomotivní, pod jménem „Rakouské železnice serosnípudní“ vystavené; co se pak týče tarif osobních, říší se jest tarifami železnice jimi de koncese odlišnými.

Článek IV.

Koncese udělena buď teprv tehle, až bude spůsobem koncese patřičně připojeni železnice v článku I. uvedené k železnici uhersko-chorvatským.

Článek V.

Ministři obchodu a finanční udělena jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 7. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Preiss m. p.

83.

Nářízení, vydané od ministerium obchodu dne 7. května 1873,

pod kterýmž výměnkami mohou se ke závazku nastáti připoutáti žadatelé za patent parníky k vedení parních lodí po Dunaji.

Paragraf 18. nářízení, vydaného od ministerium obchodu dne 30. ledna 1858, (č. 22 zák. říšsk.), o tom, žeho patříbíl k nabytí legitimaci rakouských ke plavbě nebo samostatně po Dunaji, takto se změňuje.

Kdo říší za patent parníky k vedení parních lodí, prokázati má:

- a) že nabytí zletilostí;
- b) že má státní občanství a říšské bydliště;
- c) že jest dobrého chování;
- d) že s dobrým prospěchem dobral studia na některé škole zemědělské nebo říšské škole vodní nebo že jasným spůsobem nabytí občanství a tímto spůsobem vcelkem vůbec se zrovnalujejících;
- e) že po tři léta ke spůsobnosti konal praktického službu lodní, služky lodních podniků v té zpodobuje, a že v těchto třech h letech alespoň ruk jasně za parní lodí vřel

Hřko mělo, kame to stálo jednak jako vesní nebo jako národnost, jednak jako národnost kofického pod dohledem kofickéhořym.

Ve vyznačení, vyznačení od kapitána, pod nímž následně posléz skončil, má být výkonná potvoren, že dříve ověřil spolehlivost praktikou. Již k vedení parní lodí jest nepřítelná

Ministerium obchodu zřizuje se, by v případech zvláštního úřadu kofických a těchto vřimek vřimek zřizuje a v jedné době připravenosti a tom rozkošila.

Hansens n. p.

84.

Narizení, vydané od ministra záležitostí vnitřních dne 12. května 1873,

a tom, že se utáže nové okresní hejmanství v Hrochovickém ve Štýrsku.

Jako n. a k. Apellatní Vláda vřimě Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 18. října 1872, administrativní rozhodnutí vojvodství Štýrského, narižením, vyznačením od ministra záležitostí vnitřních dne 10. června 1868, (§. 101 zák. řísk.) vyhlášením, a čísel směrů a nejmenšivější směrem, aby se utáže okres politického úřadu Lienzského rozdělil na dva okresy, Hrochovický a Lienzský, a aby se tyto dva okresy politické vřiměly tím způsobem, by nové okresy Hrochovický, Jedovický či Irchingický, Slapický či Schladmingský a Ústřední příslušný byly k nové administrativní okresní hejmanství Hrochovického, nové okresy pak Lienzský, Cermínský a Svatoalobrovský aby stály při vřimějším okresní hejmanství Lienzském.

Okresní hejmanství Hrochovické podle úřadování dne 30. června 1873.

Lasser n. p.

85.

Zákon, daný dne 17. května 1873,

jest se této vřimek a vřimek bu vřiměly starý telegraf a vřimek na Radhou do hranic štyrských a dráhami poběžnými.

S přílohami oba vřimek vřiměly říské vřiměly se ní vřiměly takto:

Článek I.

Vřimek dříve se nos, aby propůjčením kamece do tohoto okresu vřiměly starý telegraf komeotivní

- a) z Vídně na Putau, Fráberk a Hartberg dříve Žaberným na Firsensbühl do Ferinku, kde se má připojit k ústřední telegrafní síť, a dříve poběžný a některého příběžného vřimek do Radhou, kde spadne v hranici Hrochovsko-Irchingovské;
- b) z Ferinku na Radhou na hranici štyrské, kde se připojí k telegrafní ústřední-štyrským.

Článek II.

Koncessionáři buď složno za povinnost, aby k policejní službě vystavili železnice policejní a zasedli po nich jízdy, a to:

- a) od některého místa železnice v článku I. pod lit. a) jmenované, ležícího na jihu od Nového města, která se má spojit s Novým Městem a
- b) s Radhozou na úpěl k Mariánu, by se tu připojila k železnici jízdy.

Článek III.

Železnice v článku I. a II. jmenovaným povolí se mohou tyto výhody:

- a) že mají být sprostky od do pavlet jízdy od kolik a poplatků ze všechkých ulav, lístků a jízdy latic a přísluš opatření hospitálu náležejích, též a přísluš starby a instruceční služby;
- b) že mají být sprostky kolik a poplatků a pravo vydání akcí a prioritních obligací, políťaje k nim i podniky, a převoděho, kterých vezje při odpočívání penězích;
- c) že mají být na nejdelší při a dvoacet let ode dne propřížení koncese sprostky daní a příjmů, kolik hospodářských a vůbec každé daní, která by policejní služby byla zavedena.

Článek IV.

Čláň železnice, jmenované v článku I. pod lit. a), i s dráhou policejní budí se všech latic, ode dne daného povolení políťaje, dostavena a obcová jízdy po ní zavedena.

Při vymělování služky k vystavění čláň železnice v článku I. pod lit. b) jmenované služky služky, pokud možná, k tomu, aby po této dráze počala se jízdy zavede a jízdy po dráze obcová-charvátické, k níž se připojí.

Článek V.

Co se týče jízdy výmělov koncese, budí se nejvíce služky k tomu, co nalézá v služky, daním I. června 1848. (č. 36 zák. listy.), v přísluš rukově železnice severo-úpělní, a aby koncessionáři sprostky vým daní služky, má správu služky náležejí opatření služky.

Článek VI.

O to, v kterém místě má se železnice v článku I. pod lit. b) jmenované připojit, stá se usměrem a kolovkové služky charvátka.

Článek VII.

Ministři obcová a ministři služky složno jest, aby tento služky se služky uvedli.

Ve Vídni, dne 17. ledna 1873.

František Josef m. p.

Amersperg m. p.

Esschans m. p.

Pretis m. p.

86.

Nariadení, vydané od ministerií finanční a obchodu dne 20. května 1873,

ještě se týká ve skutek vrození náloha, daněho dne 20. března 1873, o tom, že se mohou věci,
jako patřící ke stavění a k vypravování lodí, bezu cla vyvážeti.

Aby k vyňutí přiložil náloha, daněho dne 20. března 1873, (S. 31 otk. řík.), jezd
se týká propočítání bezu cla věci, jež patří ke stavění a k vypravování lodí, po usouzení
a jednání ministerií finanční a obchodu ustanovuje se, že se může pro
usnadnění stavby a vypravování lodí námořských na pomocí rakousko-uherského obvodu cel-
ního a Dalmatského povolit, následujícím věcí bezu cla dovážeti.

I. Věci ke stavění lodí.

1. Díly stavění a nástroje ve železích a křídlech, prknech, fošních, deskách,
tyčích atd.
2. Trámy se vyrovnanými díly jaké velikosti a jakého kodi druku.
3. Pláty, spanky, praky a plochy ze železa, oceli, zinku, ocelu nebo z přípravy
kovové.
4. Tyče, pruty a klípy ze železa, oceli, zinku nebo z přípravy kovové, rovněž nebo
kované.
5. Hřebíky a vřetky ze železa, oceli, zinku nebo přípravy kovové.
6. Železné klouby a sádky.
7. Klípy z kovu nebo ze dřeva k obložení dřev na obou koncích předního stěruku k
prohnutí na, též takové klípy k držení fošin.
8. Pačky kovové na točce.
9. Klípy z ocelu.
10. Sekery, vidla a palčáky vesla kovové.
11. Pumpy a přístroje k pumpám ze železa, a oceli, zinku, ocelu nebo přípravy
kovové.
12. Stroje k ledům zvláště, vrtáků a gangpřím.
13. Kola z vazel.
14. Parní stroje a části strojů k námořským lodem parním.
15. Dráha z kovu nebo ze dřeva.
16. Nebozary spíše tak železné anglického nebo amerického.
17. Sekery, kladiva, piláky, dřívě a píly.
18. Plát a karton k podlahování lodí.
19. Lva a kování dletem napuštěná. též pačinky (kované) kované a ledové dletem
napuštěné.
20. Tloušť pláty sklenné na stroje pro svítky.
21. Anglická dřívě (objeví barva a dletem kované oceli).

II. Věci k vypravování lodí.

22. Stělné se dřeva nebo ze železa a vialkové vedlejší věci k ostředění, též rochy,
kraky, hřebory tašce, lana na vřetky, ocelu ry k ložím, oceli kláry, balvány a jiné železné části
ostředění.

23. Plachty a lanoví, těl plachetnic a lana, je-li nejsem naplněn dehtem.
24. Železní lanoví, skládající se z lan ležících dletem prop lanových.
25. Obyčejná lana se potahovacími lanoví.
26. Dřevěná lana a lana z obrábění krovových.
27. Nádoby na voda.
28. Oudoby na voda, těl nádob čisté vody.
29. Kotle a kotle na kotle.
30. Lodi se dřevem nebo se železem.
31. Voda k lodem plavacím.
32. Vlaky a praporečky.
33. Signály, těl signály světla.
34. Lampy na voda.
35. Kana a chůze spíše.
36. Nádoby do kuchyně lodní.
37. Nádoby do kuchyně.
38. Zvonky lodní.
39. Nástroje nautické, meteorologické a optické.
40. Mapy hydrografické.

Děsť těchto věcí bez cizího se používá jen tehda, když se zachovají tyto podmínky:

1. Děsť bez cizího se používá jenom tím, když používají starší lidi námořských eplobov římských a dříví neb mají k tomu kauce určitě lodnice neb sklady.

Tito starší mají v současně úřadu svého úřadu vyřídění plachetnic úřadu plachetnic prokázat, že tato děsť používají; ve vyřídění dotčená má být také uvedeno, kde lodnice neb sklad lodí.

2. Za příčinou děsť cizího se používá vyřídění úřad plachetnic, kdo děsť vyřídění plachetnic, kauce se takové manželství jmenovaných věcí, je-li se z rovnosti jako děsť používá, a ustanoví v kauce dobu k děsť, která nemá čísti více než rok.

3. Věci jmenované děsť se mohou bez cizího jenom přes celou k jak vyřídění současně, která jest lodnice neb sklad nejvíce a jest v kauce rovnost pojmenování.

Tato celina má věci děsť na ruku děsť, která se v jedné každé případnosti plachetnic, zamenování a mimo to ve určitěm plachetnic v celině chová.

4. Kdy lod se za svou kauce plachetnic, má se, než kauce se vyřídění vyhledat, bylo-li první děsť věcí ke starší nebo vyřídění lidí užito a jesti možná věcí, se jedl děsť bez cizího se má, tak, že se to používá a tím, co jest kauce ke své děsť má použít. Dle toho, jak toto vyhledávání používá, buď děsť kauce vyřídění.

5. Má-li se věci věcí, která by die takové kauce děsť, k děsť jenom, než ke starší a vyřídění lodí, nebo mají-li se používá celou jenom, když není k děsť bez cizího (čl. 1.), nebo nemá náležitě kauce (čl. 2.), tedy plachetnic, aby se první těl celina, přes kterou byly děsť, opatřily a upravily se z nich do děsť nové tarify, než se vyhledá věcí na kauce od děsť děsť děsť.

Kdy by nějaké věcí bez cizího děsť věcí k jak plachetnic měli se starší a vyřídění lodí, a kdy by ji celina, jenom nemá právo, bez cizího jest, používá, upraviv die děsť, bude se přestupce děsť plachetnic a die celina z tom vyřídění potrestá.

6. Ti, kteří mají právo, darovati a licenci věci některé bez da, mohou jak de náry licencovat jindy, jestli mají totéž právo, bez upravení da postoupiti. A však v každé takové příležitosti má celnice, plus kterou ty věci byly bez da dovoleny, prof' nič se jistota postoupí, na licenci zadavatel je odpovídní a na licenci oznáměných poznamenaní, jako by byly na jeho jméno dovoleny. Jestli oznámě v své licenci používá k některé jiné celnici, má zároveň také této celnici oznámiti, že věci postoupěné převzal.

7. Pivo z bariety, z kvasopí, ze lzu nebo z jiného bylinného předim může se firemiz, jind se úprava znanoměřká, plus celnice vrátili k tomu množství k dělení pšictvarny bez da darovati a tou výjimkou, že se má thmama hotová bez nase vyvážti nebo dovézt některému majetníku lesního neb sklada, který má právo, darovati bez da pšictvarna.

Než se thmama hotová dovéz, má se převézt k celnici, znanoměř k řízení, jind se úprava znanoměřká, a má se znanoměř na licenci přijímatelovi. Jestli přijímatel se své licenci používá k jiné celnici, má ji zároveň oznámiti, že thmama převzal.

8. Vše lední, stromí osadní, hodoci a stěhání dovolěti se mohou k vypravěni ledi množstvých daleké jindy, když se k tomu stěhání povoleno příslušného úřadu polítnického.

Když se toto povoleno přechází, může se stromí bez da darovati, a celnice má se povolení dovolu poznamenaní, když kani stromí byla darována a jindeho druhu.

Zákon, daný dne 30. března 1873, (§. 31 zák. řísk.), nebude platnosti zároveň a tímto naffirmován dne 1. června 1873.

Hanhaus n. p.

Preis n. p.

87.

Zákon, daný dne 21. května 1873,

o tom, kterých vřhad patříají společenstva pro zapomáhání úmrtosti a hospodářství v příčině kelní a příných poplatků.

S přivolením obějí zákonem rady říské věk se má naffirmovati takto:

§. 1.

Spolky, ježto se pokládají za společenstva pro zapomáhání úmrtosti a hospodářství de zákona, daného dne 9. dubna 1873, (§. 70 zák. řísk.), podléhají, co se dotýče kelní a příných poplatků, vřhad nilepobalených.

§. 2.

Kelny a zájmy živnostenské společenstva pro zapomáhání úmrtosti a hospodářství, kteréž se vedou vřhadem o právním postavení společenstva k živnostem svým (podléhají), uprochájí jako poplatky, vyměňované v 39. tarifové poloce zákona, daného 13. prosince 1863, (§. 89 zák. řísk.) a v §. 11. zákona, daného dne 29. února 1864, (§. 30 zák. řísk.). Vřhad ke kelním a zájmům živnostenským, da věk se zapínají právní úmrtí ap. společenstva a jindy osobami, kte zákazně se nezvrtěhají.

§. 3.

Poplatek za emiseu společenskou společnost pro nesporná práva a hospodářství odvětví bude přímá v prvních šesti letech dle zákona o dani z číselného roku a veškeré sumy shodně, veškeré statky od počátku platnosti tohoto zákona v minimální výši od Štátní společnosti sděluje, podle §. 10. zákona, daněho dne 9. února 1869, (č. 59 zák. řádk.).

Kromě tohoto poplatku nepřátel se nic jiného za potvrzení, že společnost tyto výkazy odvětví.

V případě šesti let po dobu jsou společnosti pro nesporná práva a hospodářství odvětví přímá také poplatek za podíl v akcie od počátku platnosti tohoto zákona v každém příjmu šesti let vyplacení, který se rovná dle veškeré sumy podílů.

Při splnění kapitálu za účely Štátní společnosti zapraviti má společnost přímý poplatek v prvních šesti letech dle zákona o dani z číselného roku podle veškeré sumy toho, co bylo upraveno v předchozím příjmu.

Poplatek z nemovitosti, který se má za emiseu společenskou dle připomenutí 4. tarifové položky 53. zákona, daněho dne 12. prosince 1862, (č. 89 zák. řádk.), dle připomenutí zapraviti, zachová se v platnosti také v příjmu společností pro nesporná práva a hospodářství.

§. 4.

Poplatky dle šesti v §. 3. tohoto zákona uvedené rovnají se dle každé šesti 1.

K poplatku, vycházejícímu ze emiseu společenských, akcie minimální, připomenutí v tarifové položce 53. B c) zákona, daněho dne 12. prosince 1862, (č. 89 zák. řádk.), se nevztahuje.

§. 5.

Paragraf 12 zákona, daněho dne 12. prosince 1862, (89 zák. řádk.), má platnost také v příjmu společností pro nesporná práva a hospodářství. Taktéž vztahuje se to, co upraveno v §. 7. zákona, daněho dne 29. února 1864, (č. 59 zák. řádk.), k listinám právním (listinám kasevním atd.), od společností pro nesporná práva a hospodářství dle statku ke příjmu práva do jednání počítá oprávněných a práva tohoto užívajících výdajů, podle §. 10. zákona, daněho dne 9. února 1869, (č. 59 zák. řádk.).

§. 6.

Ze spisek, jimiž se říší za nějaký nápis do rejstříku společenského v příjmu společností pro nesporná práva a hospodářství upravených, nepřátel se každý dle tarifové položky 421. zákona, daněho 12. prosince 1862, (č. 89 zák. řádk.), odvětví dle toho, má-li se o tom spisek nějaký veřejný vyhlášení učiněti šesti let, buď každý dle tarifové položky 42 c) nebo 42 d) 1. zákona dotčeného.

§. 7.

Spisy, jimiž se předkládají úředním politickým emiseu společenských a emiseu v akcie, též úřední pořadí a listiny společností pro nesporná práva a hospodářství dle §. 23. zákona, daněho dne 9. února 1873, (č. 79 zák. řádk.), též příjmy těchto spisek jsou každý upraveny.

§. 8.

Společnosti pro vzájemnou úspornost a hospodářství, které provozují operace kreditní, uzavírají se od bank a listin, kteréž tato společnosti jediné za přítomnosti zavedené komise vyřizují stranám nebo strany členům společnosti kromě listin převodních a jednacích průkazů, v síli společnosti vešle.

K tomu komisi mají se formálně věšto listin, své nel se zavazou, nebo se v nich nějaké změny učiní, předloží společné komisi, aby je schválila a tato ješ vlastnost uznala.

§. 9.

Ministr komisi ješ uvazuje, pozicemi společností pro vzájemnou úspornost a hospodářství a přívěs zvláštne uvizle hodných úšst papatel poznd uzavřených, ješto se šle předložených návrhů mají platit, a to v mezích pozicemi šle tohoto zákona dlešlym společností nastavují.

§. 10.

Tento zákon mášle platnosti zavazů se zákonem, dně 9. dubna 1873 o společnoscích pro vzájemnou úspornost a hospodářství, a ministři komisi uvizle ješ, aby ješ ve šlešek uvizli.

Ve Vídni, dne 21. března 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Prerad m. p.

the first of the following, which are to be taken in order of preference: (1) the person named in the will as the executor; (2) the person named in the will as the administrator; (3) the person named in the will as the guardian of the property; (4) the person named in the will as the trustee.

the person named in the will as the guardian of the property; (5) the person named in the will as the trustee; (6) the person named in the will as the executor; (7) the person named in the will as the administrator; (8) the person named in the will as the guardian of the property; (9) the person named in the will as the trustee.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená

Číska XXX. — Vydána a rozeslána dne 31. května 1873.

SS.

Zákon, daný dne 4. května 1873,

jestli se uznáje článek I sámsa, daného dne 19. srpence 1871, (č. 88 sák. říšsk.), a výminkách a výhradách, povolených a přiléhavých starých telegrafů a Lihorce de Soldeuborka a se Železného Brodu de Tauswala.

S přiložením obájí seřazený rady říšské vůli se M. usážíti takto:

Článek I.

Zneřáje článek I sámsa, daného dne 19. srpence 1871, (č. 88 sák. říšsk.), vyřáje se nejvyšší soua, aš do které vůle jest uzocána, pajišší akonifká společnost jhosenarocóněské telegrafu spojenci k dalšim stavení její klaní linc a Lihorce se Földand aš na hranice zemské a Soldeuborka a ke stavení telegrafní telegrafu křídlení se Železného Brodu de Tauswala od státi, pajišaje v to krotu spátnou, garancí rešbuho pátiprocentního státi státiho a kapitálu zakladatěho akonifká vyakladatěho a nálešitě prokázatěho, na soua pajišáti devíti linc soui sot (39.840) státiš se státiš v pajišáti na náli.

Článek II.

Ministři obchodu a ministři financí usáti se jest, aby tento sáms se skutek avodi.

Ve Vídni, dne 4. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Prešis m. p.

80.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 26. května 1873.

jiné se v čláku změňuje obecná tarifa prodeje soli lidem k pitivnímu ustanovení
v Gwadeloupě a Lize.

De amercialis, zákonem, jehož datem 7. srpna 1848, (č. 70 zák. Nřk.), ministerium financí dříve, změňuje se cena za pět slatých sandevitů krajců vyřazených, za kterých se podle obecné tarify Vídeňský centrální nezapokované soli lidem k pitivnímu ustanovení v Gwadeloupě a Lize prodává, za pět slatých šedesát krajců.

Procto n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka XXXI. — Vydána a rozeslána dne 4. června 1873.

90.

Zákon, daný dne 2. května 1873,

o tom, jak se mají zpeněžit maso a kůže ze zvířat zdivých, a příslup nebezpečností pánů
dobytka zabíjených.

S přílohami obou zákonových rady říšské učině se 31. dubna takto:

§. 1.

Maso a dobytčat, kteráž byla v okružku, v němž má platnost zákon, daný dne 18. června 1868. (§. 118. zák. říšsk.), v některém místě vohodném nebo v některém nevhodném stánu posezením zabito nebo zabito a příslup podrobení pánů dobytka a po zabiti byla skoblena zdivá, t. j. taková, že nemohla nemoci ujít, pro kterou by se dle nalčení a tam vydaných nemožlo uvésti maso a kůži, může se s náležitou opatrností spotřebovatí buď v místě zabiti, kde dobytek bylo zabito, nebo se může zavésti do některého okružku místa, aby se tam zpeněžila.

Totož má platnost u ovčích a u kozích.

§. 2.

Kůže takových zvířat (§. 1.), když byly nepodlého do výpovědi nebo vloženy a tím odloženy, mohou se pod dohledem úřední do kolécké dílny, aby se tam vyděly.

§. 3.

Na přílohových místech podlé hranic k Rusku a k Maltancku, kedy dobytek zabíjí, mohou se shromáždit jehky s tím vřimánem, že budou plně pod dohledem podléckého úřadu nebo císařského lékárníka zdivého postaveny; takové jehky mají být k tomu, aby se tu došlo dobytčat, ovce a kozy, jelby, byvie nejpozději po šest hodin a mezi hranicím posezením, shromáždějí se mohou být, bez další kontroly zabíjeny a maso zvířat, o němž se i po zabiti jehk naléme, že jsou zdivá, aby se buď v tom místě, kde byla zabita nebo v některém jiném vhodném místě spotřebovala.

S koléckými takových zvířat může se nakládá tak, jak ustanoveno v §. 2. tohoto zákona.

Žalů má, an se tyto výrobky upravých z těchto zvířat zabíjých, platnost nákon, daný dne 29. června 1868, (č. 118 zák. říšsk.).

§. 4.

Co se střeží na výrovi výrobky zvířecí dle tohoto nákonu zabíjé, připadne státní, národní dle nákonu, daného dne 29. června 1868, (č. 118 zák. říšsk.), vlastníkovi náhrady; v jejích případechtech zpevně se tyto věci na účet z škodu vlastníkova a státního pověření náhrady.

§. 5.

Jaké zvířecí opatrnosti se má býti při zabíjení zvířat výše jmenovaných a při rozřezání a zpracování masa z kůže, ustanoveno bude zvláštním nařízením.

Když má do některého místa dojetí náklad takových věcí, má se škoda místnímu zprvým čas o tom dáti vědět.

§. 6.

Tento nákon nabude platnosti toho dne, kdy bude vyhlášen.

§. 7.

Ministruv náležitostí vnitřních, obchodu a orby uloženo jest, aby ten nákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 2. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. Lasser m. p. Hanhaus m. p. Chlumceky m. p.

III.

Nářízení, vydané od ministrův záležitostí vnitřních, obchodu a orby dne 14. května 1873,

jinž se ve skutek uvedl nákon, daný dne 2. května 1873, (č. 90 zák. říšsk.), o tom, jak se má zpevněti masa a kůže zvířat zabíjých z příčiny nebezpečnosti jichu dobytka zabíjých.

Aby k vyloučení přílehu nákon, daný dne 2. května 1873, (č. 90 zák. říšsk.), o tom, jak se má zpevněti masa a kůže zvířat zabíjých z příčiny nebezpečnosti jichu dobytka zabíjých, vyhovějí se tato nařízení:

§. 1.

Dívati povolení, aby se mohlo poslati masa dle §. 1. nákonu dotčeného k tomu přílehu ku zpracování do některého většího místa, přísluší politického úřadu okresního k místu komise z příslušé vlády v místě nakladením nebo v nakladením okresu povolením úřadovně.

Býlo-li zvířata zabita ve dvoře nakladením, měla se tato povolení dáti jen tehda, když není volně masa z nich v místě nakladením zpracováti.

Komise se přitom náklady úřadní odpočítá z toho, aby se zvířata divě, než se zabíjejí i potom náležitě ohledala, aby se psalo jmen jen masa z takových zvířat, která byla nalezena zdravá, t. j. proti nějaké nemoci, pro kterou by se nemohlo maso z nich pěstovati, a konečně z toho, že certifikát, který se k masu odvolávanému přidá (§. 9. lit. C) jest pravý.

Těm úřadům mají také přistoupiti a strany ústavů kontumálních, když v nich vypadne jid dobytka a když politické úřady nemohou dovésti, aby se dobytčím nákladům podléželi pro lepší uspořádání ústavu kontumálního od náklady zabítu.

§. 2.

Když zvířata v místě nakolením zabíjejí a potom se straně ohledaných odlišují se od náklady tím, že se na 24 hodin dříve do uzavřeného kódu (poštují 2 litry nealkoholického vína na vědu vody).

Kdy se kdy nemohou dovésti do všech katecholických, aby se tam hned vydělaly, mají se odlišiti, usaditi a uspořádati do toho, co učiněno z přílohy vykonání §. 23. nákon z práva dobytka, dnešho dne 29. července 1868, (č. 118 zák. sbír.).

Kromě masa a kůži odlišných není dovoleno maselní jmen jiných částí zvířat podléžeti, i když se nějaké odlišují se býti zdravá; tyto části mají se zabíjeti nebo usaditi.

§. 3.

Dávati povolení ke úřadům jatek na přiběhových místech podlé hranic ruských a maďarských k tomu konci, aby se tam bez kontumace zabíjela dobytčata, ovce a kozy na příslušném území maso z nich, a zabíjevali místa k takovým jatkům, přistáli politickým zemským úřadům katolickým a katecholickým.

Za místa ke úřadům jatek přiběhová pokládají se místa, kde dobytek vcházel, v nichž se pěstuje býti dříve úřadů vlády.

§. 4.

Co se týče úřadů a úřadů takových jatek, má býti kromě toho, co ustanoveno v této kapitole Národního ústavu o zabíjevalí provozování, postaveno tato:

- a) Žádní-li se jatky, aby maso v nich zabýti psalo se do věřitelů míst ke zjednotění, nemají býti dříve ani menšíji čtyři mále od ústavu územního, a má se mále maso přinesti až na místo ustanovené dříve;
- b) Jatky mají se odlišiti na blízká toho místa, kde dobytek přecházel přes hranice.

Jatky nemají se nikdy úřadovati z zeměho ústavu kontumálního, a dobytek nemá se, než dříve do jatek, káti draz náležitou maso.

- c) Od toho místa, kde dobytek přecházel přes hranice, má k jatkům má se vystavěti náležitá ústav, po kteréž nemá cházeti ani dobytek domácí, ani oves dobytek, který se věnuje do kontumace, a kterých se nemá věsti blíže kontumace.

Tato ústav má se vystavěti náležitou toho, kdo postavi jatky.

- d) Místo, kde se provozují zvířata, má se zabýti, má býti nějaká nějaká jatek, má býti dostatečně postavená, aby se tam vědu tak zvířata, když potřebí, má býti pro dobytčata,

svaz a kory oddělena, a chráněna a mají v něm být připraveny ke krmení a napájení zvířat. Zvláštní oddělení tohoto místa má být připraveno k pozorování zvířat, která již při prvním vyšetřování (§. 6., lit. c) podezřelá byla nějaké nemocí;

e) místa k zabíjení zvířat, ježto byla nemocná zvířata a zvířata, i jejich odpadky mají se vyházet tak, aby jim nevrátilo nebezpečnosti ani štědím v útvaru kontrolovaném pastevcem ani domácímu dobytek osob nešťastných, ani dobytek porobenému ke pozorování veterinárně;

f) poležení a umístění jatek má být takové, aby úplně dosti místa tomu, jeho vyhledává police zdravotní a veterinární. Má se tedy sčítat míti k tomu, aby se mohlo dovésti dostatek vody, aby řídící odčinily pomýje a odpadky, aniž by se vedly do vody, a kteréž se napájí dobytek pod kontrolovaným pastevcem nebo dobytek domácí, a aby se mohly místnosti důkladně vyčistiti a desinfekce v nich prováděti, též se hleděti má k tomu, aby se stáhlý materiál zvířat k zabíjení zvířat podrobených;

g) jatky stáží se přímo pod dohledem politických úřadů okresních.

Přihlíženo k tomu jatkám v příslušné police zdravotní a veterinární, též ke zvířatům k pozorování a zabíjení do nich dočasným zvířecím keř činěním lékařů zvířecím, kteří bude pro každé jatky stáží.

h) Hleděti, ježto bude k dohledění ke zvířatům na místo observace pastevcem potřebl, ustanovení k tomu od politických úřadů okresních.

§. 3.

K mých koncesí vyhledává se tato:

- a) Aby ten, kdo chce koncesí dojíti, vyplní výše v té, jeho dle této živnostenského k provozování živnosti ustanovení podmíně a aby byl spolehlivý a bezúhonného chování;
- b) aby předložil státní plán svého závodu (jatek, místa observace, místa k zabíjení zvířat a místa od kravičí a k tomu místům jatek) a podrobný plán vnitřního stavu;
- c) aby se zavázal, má-li se z jatek maso do velkých míst ke spotřebě poslati a zabíjení a umytí šuce na leženi, že upatří náležitě zvířecí svaz, které se mohou dokonale zvrst, k držení maso až na nešťastní šuce na leženi, na něž se pak maso dále nakládá do vozů;
- d) aby se zavázal, že se chce bez odporu upravení pravidly v příslušné jatek vykonávati a takříci narušování, ježto budou od politických úřadů dohledních a od činovníků lékařů zvířecích od jatkami zvířecího a strany zvířecí jatek vyřazen; končati;
- e) aby se zavázal, že chce reálů maso úhrnkovan, kterozv upatří politické úřady zemské na upravení platu činovníků lékařů zvířecích a mady hlášení zvířecích, též na upravení jatek výšek, a úředním dohleděním k jatkám a k jich stáží spojovaných, plátní a pod úředním zrakem administrativní ke každému pojmenování v zvířecích hlášení napřed odčiněti.

§. 4.

Co toho se týče, jak se má prováděti při vyšetřování stádo dobytka, kteráž mají přijíti do jatek, má platnost tato:

- a) Před než stádo dobytka, kteráž se má do jatek dostaviti, přejde přes hranice, má se to uskonaliti dleto celouma i kůňma zvířecíma k jatkám dohlašujícima;
- b) stádo dobytka, opouštěná do jatek, uznává se, když přejde přes hranice, má každý si toho řídati nejzpečeněji, do číselna konstatujícího přijetí;
- c) první vyšetřová dobytka, jež má přijíti do jatek, stádo se má okrem kůňma zvířecíma, pakal uznati, na druhé straně se hranicemi.

Bylo-li by ve stádu některá dobytka nějaká, při něm se jeví známky nemoci, pro kterou se stane podezřelá nákazy, uznává se stádo takové do nové doby než počítá.

Nemohla-li by se dobytka za hranicemi vyšetřovati, shledána buďte okrem kůňma zvířecího ihned, když přejde přes hranice.

Dobytka podezřelá nemocí nějak, je novité nákazy dobytčí, buďte hned vyšetřena.

- d) Dobytka na pohled zdravá shledána buďte po příjezdu zvířat k tomu ustanovené na místě observacejní kóje jatek. Když tam dojde, buďte pokročena a napejána upatřena, kladna k tomu ustanovenéjní kóje, aby se některý kus nemohl odčkat, uznáti nebo prodati, nima to buďte nejzpečeněji okrem šest hodin ve dne od zvířecího kóje pozorována a postřeha-li, vyšetřena (§. 3. zákona).

Dobytka, ježto po čas pozorování shledají se býti zdravá, mohou se odčkat do společné místnosti v jatkách s tím upatřena číselnotabulkám uzáti.

- e) Dobytka, s nichž se při první vyšetřování shledalo, že jsou nemocí podezřelá nebo jsou patřiti nemocní, shledána buďte teprve po celotném stáde.

Dobytka nemocí podezřelá buďte se zvířatí část místa observacejního díla s tím pozorována.

Nemohla-li při tom nabýti jatek, jaké povahy jest ta nemoc, buďte dobytka se zvířatí místnosti v jatkách uzáti.

Ste toho, co se shledá, buďte pak zavedeno další řízení.

- f) Shledalo-li by se při první vyšetřování stádo nebo v době observacejní, že jsou to některá dobytka patřící nákazu nemocná, buďte hned s shledanou opatřena se zadrževáti k tomu ustanovené dovedena, uznána s číselníkem, dnem dne 28. července 1888, (č. 118 zák. řád.), uzatřena.

Co se týče deinfekce místnosti v jatkách, kde se nabýjela dobytka nákazu nemocná, míst, kde taková dobytka stála a stáje, po nichž šla, vložila nářadí v jatkách, kůňma, frází, kteří je nabýjeli a jejich oděva, též co se dotýká uznání

piše, kůže a stěhy se stíjí nakaloujích, má platnost to, co nalizeno v §. 22., a co se týče nakaloují suché a pošlívání nakaloují, to, co nalizeno v §. 22. zákona, daného dne 29. června 1868, a některé vykonané, vydané dne 7. srpna 1868.

- g) Za dobytčata, která byla jakožto potrací nákazou oznamována zabita a za dobytčata, a nichž se po zabítí shledalo, že byla nakaloujena suché le suché nějakou nemocí, pro kterou dle nalizení a tom vydaných není dovoleno, masa z nich polívat, prodati byla směsna, neždívá se majetkověti a polívatěci stítat žádná náhrady;
- h) zanedbal-li by majetník jatek některé opatrnosti, že jen zdravá dobytčata mají se do nich dovésti, nebo dohláda-li by se, že byla nějakým způsobem stáda nakaloujena neb nákazou oznamována, aby byla bez kontaminace upravená zabita, kůže k němu dle obecného zákona trvanlivě přirovnána, a má se na to §. 24. zákona, daného dne 29. června 1868, i koncese odejmouti;
- i) naprosto nepovoleno je-t, odhládať dobytčata a kontaminace do jatek dít, než pradá dle kontaminací, neždívá byla dobytčata zdravá nebo nemocí podceřeni a neždívá se stáda, k němuž ta dobytčata shledala, některé dobytčata se rozmnožila dle ní.

§. 7.

Dobytčata zdravá i některé podceřeni zabijeti se mají v místech nakaloujích pod dohledem lékařů zvířecích a kůže se příslušný nákazou zvířecí, v útrobách kontaminovaných pod dohledem ředitelů konumární, v místech nakaloujích kůže povolená některé prodati pod dohledem lékařů zvířecích, od polívatěci stáda obecného k tomu ustanoveného, a v jatkách, některých podlé hranic ruských a maďarských, pod dohledem československého lékařů zvířecích tam shledáno.

Když dobytčata jsou upravená živnostenským úřadem, má lékař zvířecí se nejvyššího vylíčení některé jeho orgány.

Tímž, kde byla dobytčata zabita, má se upravit nebo do některého stáda má se ke spotřebování podati jenom masa z takových dobytčat, ježto i po zabítí byla nakaloujena zdravá, t. j. pradá nemocí nějaké, pro kterou dle nalizení a tom vydaných není dovoleno masa z nich polívat.

Objeví-li se při nějakém dobytčate zabítím i jen první a nepatrné známky některé dobytčat, nakaloujena buď dle §. 22. zákona, daného dne 29. června 1868, šest stop hlohého do země, neždívá se která část stáda.

Shledá-li se při vylíčení dobytčata živého nebo zabitého nějaká nemoc, má lékař zvířecí v příslušné době, má-li se taková dobytčata zabít a masa z nich stítat, předevší dle příslušného a tom vydaných.

Co se dotýče opatrnosti, kterái k níž jest při zabítím zvířat některé podceřeni v místech nakaloujích, buďi provedeno to, co o tom ustanoveno v některé vykonané v §. 22., lit. b) zákona o půdě dobytčata, daného dne 29. června 1868.

§. 8.

Co se týče poslední masa zabítím dobytčat některého k tomu konci, aby se udržovalo, má platnost toto:

1. Maso, jehož se zabitím dobytka získaly podstatných nebo závažných nedostatků, posílá se někde z míst nakupujících do určitých míst ku zpracování, jen když se může těchto opatření:

- a) Maso, než se odešle, má být úplně vyzpytlé;
- b) místo, kde se dobytek zabíjí, nemá být od místa, kde se maso zpracovává nebo od nejbližšího útoku na ležnici, po kterém se roztrhá, více vzdáleno než dvě míle, má-li se tam maso vřít na vodu;
- c) maso, když se vře, má být zastaveno a někde se vřít jen na rozkaz a příkazy komá, čím má se co možná vyhnouti vzniku v určitém dobytka, má jíti přímo a nepřetržitě a s přívodem policejním;
- d) když se dojde na místo, mají se vazy a ta, v čem bylo maso zastaveno, odšlepi nebo odšlepi tato spolek;
- e) dle než došl má někde se maso vřít jen po ležnici nebo po vodě;
- f) vazy ležnicové, na kterých se maso vřít, mají být oloven zality; po vodě má se vřít maso přímo až na místo a loď nemá se nikdy zastavovati; v té i omd případnosti pak má se k masu posíláno až na zastavení místa příslušné policejní příručky;
- g) vazy ležnicové i loď mají se, když se maso šlepi, do odšlepi vyčistiti a dezinficovati, a ta, v čem bylo maso zastaveno, loď dezinficovati nebo opítiti;
- h) když policejní úřad okresní či de-odeni, maso odšlepi, má komá s příslušnými úřady, kterých k zabíjení a roztrhání maso přísluší, místním úřadu nebo místu, kam maso se má vřít, o tom, že maso z nakupujícího místa odejde, a kačka komá dobytek maso se odešle a kdy má se místo dojde, upravené a pokud možná, spolek se telegrafickým či jiným způsobem a na tomto úřadu řízení, aby provedl dezinfekci vozů i zastavení a přísluší k ně.

Účini-li úřad okresní podle §. 9. opatření, aby maso bylo zpracováno, má s oznámením vše došlepi, kterých podle úřadu místního, nebo místa, kam maso se vře, také řízení, aby tento úřad kdesi, by maso co možná nejrychle se zpracová a co se na ně stříli, příslušnému úřadu okresnímu odšlepi.

Použiti-li se maso nejví po vodě a pak teplo po ležnici nebo po vodě, má se také místním úřadu nebo místa, kde se vazy se ležnicí neb loď střídají, v odšlepi maso v praxi dva dny vřít, aby v příslušné dezinfekce vozů, na kterých se maso až na místo vzeo a toba, čím jest zastaveno, se odšlepi, odšlepi.

- q) Příslušnému maso posíláno má komá s příslušnými úřady okresní vřít a určitě podle příslušného formuláře A.

S tímto rozhodnutím má se přivěsti maso vozem, když dojde na místo, a úřadu místního přísluší.

- r) Místní úřad nebo místa, kde se maso má zpracováti, má odšlepi opatření, jehož se má vřít být policejní a strážní spolek prodeje maso došlepi, co se týče policejní úřadu a roztrhání.

II. Mase ze zabíjích zvěřových dobytčích a míst náhrady prostých náležitěho nakládání, okresu penzionátu, dovolíme se míti ustanovení na vzech a přepělí koni do věčích míst ku zpořičování na nejvíce na čtyři mil; dále míti se věci jen po lovení nebo po vzech, a to přinejvíce na místo ustanovení. Přiváželi policejní či se k mínu jen datat, pokud se vezze na vzech a až do příchodu na lovení nebo na lož. Majetkové dobytčím zabíjích vykládku zvířeti k zabíjení dohlážíti zastávkám, že byla se šta i po zabíjení náležou úplatě věci.

Politický úřad okresní, který má dovolení, dobytčím zabíjím, má úřadu náležou toho místa, kde se maso má zpořičovati, neprodávati osobně, kdy maso tam odloží. Jak se maso na místě ustanovením má zpořičovati, ležiti přitom náležou od úřadu místního v příslušné policejní zvěřovně a veterinární vyšetřovně, a to musí se postati majetkové dobytčím.

III. Rozvoliti a zpořičovati maso z jatok na loveních ruských a maňanských, náležu na podnikatele, kteří mají přitom hoditi zachovávat, co z strany toho náležou. Ke každému masu ustanovením přidati se má náležu úplatě náležou věčích zvěřovně v jatcích ustanoven, že bylo obloženo.

Pakli by se na jata postavilo, že při některém dobytčím ze stáda do takových jatok ustanovením objeriti se náležu dobytčím, nebo ležely-li by jatky v obvodu náležu (přidev dobytčím) náležou, tedy se má to, co pod číslem 1. tohoto paragrafu náležou, ve skutečnosti s tím vezze, že se míti maso na krytých a náležou věčích místí až na čtyři mil vzech. Ležely-li by jatky v ustanovením okresu penzionátu, má příchod míti to, co náležou pod číslem 11. tohoto paragrafu, pokud se to k věci vztahuje.

§. 9.

Podávati v době, v kteréž se podle zákona o pádu dobytia, dle č. 28. č. 18. č. 1888. dobytčím, oze a kopy a úřadu náležou komisie ze příslušné náhrady úřadové zabíjím, není rozhodnutí, příslušní majetkové takových zvířat náležou dle zákona ozech pozbyli právo k ně (§. 22. zákona dobytčím), tedy náležu, kdy kodi se z náležou úřadu dobytčím zabíjím, povoliti se majetkové jich náležou za ně, co politický úřad stanoví, aby maso a kodi z dobytčím zabíjích, jista byla při zabíjení náležou náležou, dle toho, jak zákona a náležou s tím vyžadí toho doposud, co náležou úřadové zpořičovat. V těchto případech má se říci maso pro zpořičování do věčích míst postati jen takto, když se jest náležu, že z toho, co se státi, po náležu úřad ve věci, náležou a dovolení maso na místě ustanovením, má se dovoliti maso a obložiti příslušní úřad v lovením přibude. Nejvíce má se k tomu přibuditi, aby maso ku zpořičování do věčích místech ustanovením, a kodi, jista se musí do přepělích dílu kalibrických dovtič, prodávati se v místě zabíjení lovením, dovoztěním maso i jednotlivě a jistou podnikatěním, jest se ustanoviti, aby o úplatě věci dle náležou, náležou k tomu povoliti od úřadu (§. 1. tohoto náležou) a ležiti přitom hoditi toho, co ustanovením v §. 8. č. 1. tohoto náležou. Maso, které se má v místě zabíjení neprodávati, má se povoliti do nějakého věčích míst ku zpořičování osobně, a kodi výrobky syrové, jista kromě kodi z dobytčím z náležou úřadu zabíjích, náležou zvěřovně, odpočtu, hoditi dle záležitosti přepěliti §. 2. tohoto náležou zakládání nebo zvažování. Z toho, že úřad politický úřad opatření z strany zpořičování výrobky syrových z dobytčím k náležou úřadu náležou na úřad pokračování úřadu, náležou vezze, jako by tím byla rozhodnuta věci. Zde majetkové dobytčím náležu jista náležou dle věci; máli kodi z toho, že opatření od úřadu ze příslušné zpořičování maso neb kodi náležou povoliti k dovoztěním komisí, nebo že úřad náležou opatření náležou, odložiti právo k náležou, když by příšlo na jata, že majetkové p šta k náležou ze dobytčím zabíjím pozbyli, že se tedy toho, co se z syrové výrobky z takto dobytčím státi, po náležu úřad má majetkové postoupiti.

§. 10.

Kůže z míst nakládacích pocházející, vzlomem do výpenného laku odřízná, dodává se možno do dílen kolářských, aby se tam hned vyřídily, jen na vozích se společným kosočkým a to na nejvýš na čtyři míle vzdál. Takové vozy mají býtí buď úplně zavřeny nebo se mají kůže dokonale zabaliti do příkryvadla, napříkladě lakem výpenným nebo rozpouštěním z kyseliny karcholové.

Kůže také odřízná z míst nikdejších prostých náhodného okresu panenského, též z jatky, nízkých na hranicích ruských nebo maďarských, pokud tyto jatky neběží v obvodu místa nakládacího, musí býti na jisto postaveno, že ve státi nějaké skutečné nákladu pašle, možno se po koleznici ve vozích sloven zabitých do dílen kolářských odvésti i dále než na čtyři míle.

Ke každému transportu má se přidati průvodčí pašekoj, který jej do určité díly kolářské odvede.

Májetak díly kolářské svých dílovedců má na hoté přirodním potvrzení, že kůže nikdež oběhla, a má se díti pod neuvěřitelné tresty nákladem vynášeného límad do vyřídlování hub.

Lasser n. p.

Bauhans n. p.

Chlumecky n. p.

Formulář 1.

Země:

Okres:

Obec:

Státek o něm požadovaný:

Certifikát

za mazu ze zabíjených dobytčích, ovčí a kozi z místa nakazování

který se posílá do

Kolik zabíjených			Transport ze mazu			S transportem (jak až se místo nakazování přidávají)	Potřební, do jakého období byla obezřelá
do byčích	ovčí	kozi	ze všech konečných	po lékařské	po veterinární		
			do				

Národním komitě z přílohy náklady obdržel, kterému se ke změně obdrželého dopisu (telegramu) po dne žádá, aby sloužil magistrát zveřejnil předepsanou desiatkové vuz, obdržel a jazyk věst. jichž bylo k zabíjení mazu ovčí a přikládá k vykonání té desiatkové, též aby mazu, se mohl ze nejvyšší ceny uplatnit do 1. srpna, kterým se ze něj stalo, kterémuž dle obdržel^{*)}.

Od komitě z přílohy náklady obdržel

V dne 1912.

N. N.,
konečně potřeby.N. N.,
období obdržel.

*) Poloprávní obdržel, vložil se uplatnění mazu a obdržel ceny ze něj stalo, přidána ke každému vuzu, který byl obdržel ze všech obdržel, aby do 1. 9. zveřejnil uplatnění mazu.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XXXII. — Vydána a rozeslána dne 4. června 1873.

92.

Zákon, daný dne 4. května 1873,

o organizaci vysokých škol technických (ústavu technického) v Brně.

S přivolením obou sněmův byly říšské vůli se Mi svěřiti takto:

Článek 1.

Vládnou se k usazení ústava technického, jakož čítan 2. prosince 1871, a užívají se §. 17., článku 2. základního zákona státního, daného dne 21. prosince 1867, č. 141 zák. říš., ustanovují se vše základy organizace vysokých škol technických (ústavu technického) v Brně.

Článek 2.

Ministři vyučování oběma jest, aby tento zákon ve svých úředí, a na něho náležející, sly učiliště podle těchto základních ustanovení vypracovali organizační statut vysokých technických škol Brněnských.

Ve Vídni, dne 4. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Stremayr m. p.

Základy

organizace vysokých škol technických v Brně.

§. 1.

Účel vysokých škol technických v Brně jest, aby se na nich podrobili vzdělávali důkladně theoreticky, a pokud toho škola poskytnouti může, také prakticky k osobní přípravě, pro kterou jsou na nich určiti školy oborové.

§. 2.

Na vysokých školách technických jsou tyto školy oborové:

- a) škola stavitelství státního a vodního (škola inženýrská);
- b) škola stavitelství strojů (škola strojnická);
- c) škola chemie technické (škola chemická).

§. 11.

Každé oddělení (každou školu oborovou) řídí předseda kolegium toho oddělení. Účy každého takového kolegium jsou skuteční řídící a mimořádní profesori a placení docenti předmětů, kterých se v tom oddělení vyučuje. Soukromí docenti, kteří mají šanci k tomu oddělení se ucházet, mají právo, vstoupit do kolegia oddělení jednou nebo dvě nástupce dle §. 9. a hlasem poměrným.

§. 12.

Účedí každého kolegium oddělení zvalí některého profesora ze sebe na dvě léta školní na představeného.

Rektor nemůže být zároveň představeným oddělení.

§. 13.

Podučební vysokých škol jsou buď řídící nebo mimořádní.

§. 14.

Za řídící podučitele přijímá se ti, kteří mají vysvědčení dospělosti státní platností mající, a kteří gymnasiální jsou mána na první, prokázali dostatečnou láhlost v kreslení geometrickém a v kreslení od ruky.

Ministr vyučování ustanoví, zdaí vysvědčení dospělosti nahrazena býtí může vysvědčením některého oddělení technického, podučným způsobem zřizovaného.

§. 15.

Za podučitele mimořádné mohou přijeti býtí ti, kteří nemají kreslikaře, aby byli přijati na školní podučitele, nebo kteří chtějí jmenem některý šanci jakožto mimořádní podučitelé naradivoviti.

Na mimořádných podučitelích vyhledívá se, aby vysvědčili, že jim jest nejmaň 18 let a že mají občanství připravené, jichž potřebí, aby rozuměi přednáškám, jež chtějí navštěvovati.

§. 16.

Podučitelé mimořádní nezobřívají ani absolutorii (§. 22.), ani mohou býtí účastni nějakého stipendia, ani hodas připuštěni k přijímám školních (§. 23.).

§. 17.

Každý podučitel, když jest přijímán na vysoké školy technické, poručas jest zapraviti matricální od minister vyučování vymátné. Přeručiti-li by stačil rok nebo dvě, poručas bude zapraviti matricálně znovu.

Takoto poplatek lidaj podučitelé zaplácívá býtí nemůže.

§. 18.

Řídící podučitelé jsou poručiti plat školní, který se na každé přilivci vymáti, nebhděti ani k oddělení, ani k tomu, po každé hodis vyučovacíh kolegium navštěvují. Školní plat, ježli jsou první platí podučitelé mimořádní, vymátruje se dle počtu hodis vyučovacíh, v kterých podlévají vyučování.

Školní plat vymátrá minaste vyučování.

§. 19.

Řídící podučitelé mohou od celého nebo od polovice školního platu osvobodeni býtí, když prokází, že jsou nemocní, a dokáží vysvědčením a propuštěním (§. 22.), že ve stu-

děch dobře prospěti. Mimořádní posluchači mohou od školního platu osvobození býti, když vstoupí ve studijní prospěch.

Exekutorat v příslušné osvobození od školního platu přisláží sboru profesorskému.

§. 20.

Mimořádní členi profesorů, členi docentů zkušeben a učitelů, kteří nejsou od státu placeni, honoraribus budie v samé od nich ustanovené a od sboru profesorského schválené.

§. 21.

Aby se studijní mohli v jistém počtu let se nejefektivněji dle některého směru zvláště v §. 2. dotčeného učebního, budie od sboru profesorského pro každé oddělení zvlášť plán studijní navržený a ministři vyučovací ke schválení předloženy. Studijní však nejsou povinni těchto plánů studii zdržeti.

§. 22.

Že řízení posluchači členi navštěvovali a jak se chovali, potvrdí se jim v kněžkách zkušeben, které mají na všeobecné das studii platnost; mimořádným posluchačům potvrdí se to v arších zkušeben, kteréž se na každý rok studii vydají.

Aby prokazovali, jak ve studijních prospěch, mohou sobě studijní, kteří vyplnili výminky v statutu orgánickém v příslušné také ustanovené, vyhlášení vyzvání o prospěchu z každého předmětu.

Řídící posluchači, kteří stýněli členi o všech předmětech v plánu studii (§. 21.) každé školy zvlášť zkušeben, mohou žádati za absolutorium, kteréž v sobě uzavře potvrzení, že navštěvovali kolegiu, jak se chovali a erantibus, jak ve studijních prospěch.

Posluchači, kteří obdrželi absolutorium, budou k příslušným zkušenkám (§. 21.) připuštěni.

§. 23.

Příslušný zkušební prokázati se má vyšší vědecké způsobilost kandidátů ke zvláštnímu povolání.

Jimi se má na jisto postarati, že kandidát theoreticky i prakticky sobě osvojil úplnou znalost všech předmětů, které jsou vstny do plánu studii (§. 21.) školy zvláštní, k níž náleží.

Ze příslušných zkušebky povinen jest kandidát zaplatiti taxu, kterou ministr vyučovací vyzná.

Na odbytou zkušěnku vydá se diplom.

§. 24.

Ke příslušným zkušenkám pro každou školu zvláštního pajsavuje ministr vyučovací zvláštní komisi zkušební, která se má skládati z profesorů a docentů a z jistých učitelů.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka XXXIII. — Vydána a rozestána dne 11. června 1873.

93.

Zákon, daný dne 2. května 1873,

pro království Německé.

o tom, jak se má s soudů předsedáti v rozsudech, staných se soudy o nájem věch, též býti se díve výpovědi a pachtovanjch nebo najatých věci nemovitých aneb nájemem za nemovitě prohlášených, jakož i s nájem lodních a s jichž stavení na lodích stážených, i také býti se tyto věci vraceti.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vůči se má zněti takto:

§. 1.

Všechné rozsudek, stané se soudy o nájem, výpovědi se soudy těchto prostředkem soudu dříve, všechné prohlášení a jiné opatření, učiněná a přitivy výpovědi, dané z pachtovanjch nebo najatých pozemků, stavení a jichž věci nemovitých aneb nájemem za nemovitě prohlášených, též s nájem lodních a s jichž stavení na lodích stážených, jakož i všechné prohlášení a opatření, učiněná a přitivy navštívení vůči těmto, učiněný vrozen, k osobě nevěstě, před soud okresní, v jehož okruhu vše najatá leží.

Leželi-li vše najatá v okresech několika soudů, a není-li ve smlouvě ustanoveno, před kterým z nich se mají tyto rozsudek stát, tedy má žalobceck aneb ten, kdo výpověď dává, toho vůči, některý z nich si zvoliti.

§. 2.

Jestli výpovědi se soudy o nájem dle obecného ustanovení k tomu konci počítá, by se předsedlo, aby smlouva nebyla se učinily obzvěstí poliděšná, neboť k tomu konci, aby smlouva byla zrušena, a

- a) uzavřely-li se strany vzájemně o to, v které věci se má výpověď dáti a vše najatá vrátiti, takoby se málo výpovědi se soudy o nájem věch jsou v této věci dáti; nebyli-li však úmluvy takové učiněny a
- b) jsou-li dle sylvácké ustanovení místa aneb ustanovení v příkladě-také daných k vyřázení věci najatých ustanoveny jistě dle v roce a určité věci, v kterých se má výpověď dáti, tedy každé výpovědi učiněno dříve, než počje věsta k tomu vyřázení;
- c) v každé jiné příležitosti dle každé výpovědi z pachtu stáženě jest učiněno a z nájem stáženě též učiněno dříve, nežli se má vše pachtovaně a neb najatě odvrátiti; byla-li však vše dle smlouvy najata se čas kratší nežli se rok, má se dáti výpovědi stáženě dříve, než se vše odvrátí.

§. 3.

Výpověď ze smlouvy o nájem dítě mále pronajímatel i najímatel, buď prostředkem soudu nebo kromě soudu.

Dala-li strana jedna straně druhé písemnou výpověď, mále jí také strana druhá proti té straně, která jí dala, ve skutek uvéstí.

§. 4.

Výpověď právní mále se buď písemně poslati nebo ústně sdělití.

V písemné výpovědi nebo v protokolu s příslušné výpovědi sepsaném má se pojednávati právní příčina výpovědi, mají se uvéstí strany jednání a příjmení, a má se připomenouti, kde strany bydlí, ku které věci se smlouva o nájem vztahuje a kdy smlouva dala.

Nemá-li ten, kdo výpověď dává, své bydlení v okresu soudním, pojednávati má v sídlosti svého v okresu bydlícího, koho byl splnomocnil, aby se mu nařídil soudní dodávka.

Nekdy-li by výpověď tak zvláštní, jak tato náležela, nebo byla-li by poslána k soudu nepřímýmě, buďil s povinností úřadu vrácena a příčina toho předloženy.

§. 5.

Abý výpověď prostředkem soudu učiněná ve lhůtě nejprve příslušné platnosti má, potrvěti aby do prání lhůty v §. 2. pod lit. a) a b) vyměřené nastolka byla poslána, ale i dodána.

Podal-li by kdo výpověď, když tato lhůta již prošla, buďil s povinností úřadu vrácena. Pakli by kdo výpověď poslal před počátkem lhůty smlouvy neb smlouvy k výpovědi vyměřené, není dovoleno a této jediné příliny jí vracetí.

§. 6.

Nemá-li příliny, aby se výpověď s povinností úřadu vrátila, buďil duplikát žádosti, kterou se výpověď dává, nebo přepis protokolu straně druhé dodati a jí sdělena, aby v oznámeních, oznámení výpovědi odporovatí, obrazy proti ní buď písemně podala neb ústně předložila, ale, mále-li by lhůta tato, již by se obzval místo oznámení a výpověď mále by platnosti.

Pro obměnění této lhůty není dovoleno, obměňovati k předělnému způsobu narušování.

§. 7.

Kdo chce dáti výpověď, má se s ní k soudu v takové době obrátiti, aby se ještě v praxi čas dostati mohl; dodání výpovědi má se neoproděně vykonati.

Pakli by přes to přes včasnou výpověď byla teprv dodána, když lhůta v §. 2. pod lit. a) a b) vyměřená již prošla, má výpověď nímžalá plnou moc, jestliže strana druhá o hran svých proti ní ve lhůtě k tomu položené nepostala.

§. 8.

Výpověď dodána buď tomu, koho se dává, a nebyl-li by přítomen nebo nemohl-li býti vznesen, buď dodána jeho zmocněnému plnomocníkovi, a nebylo-li by takového plnomocníka, dodána buď tomu, kdo má v jeho jméno dlužek k věci majetí.

Nemohl-li by státník soudní řízení s osobou těchto výpovědi k vlastním rukou dodati, máji úředí s přítomností tří domovníků, jsou-li to kteří, neb s přítomností dvou svědků svého v bytu, neb byl-li by byt zastaven, arenkou u věvodu přibiti, na příliny, proč ten, jehož se týče, přítomen není a brzo-li se vrátí, se vyzpětí s soudu s tam písemnou zprávou poslati.

Když se výpověď přibíhá, jest to tak, jako by byla dodána; takže se má nepřítomnému zasedavému komitatu sdělit, přápis výpovědi mu dodati a oznámiti mu, že výpověď byla přibíhá a dodána tím vykonána.

Láikta k předložení obran proti výpovědi vyměření počítána buď v této případnosti od toho dne, kterého bylo komitatu oznámeno, že jest na komitatu ustanoven.

§. 8.

Výpověď kromě soudu učiněná má jen tehda účinek výpovědi prostředkem soudu dneš, když se s ní předložil souhlasení zastávající a protokol úřední, od toho, komu byla dána, podepsaný, aneb odpočít patřezání písemná od něho vydaná, to i ano ve formě přirodní, nikým souhlas v příčině této soukromých usuzení; v kterýchžto spisoch mají se obě strany učiniti jasnou a přijímáním pojmenování a připomenutí, ku kterým věci soudu s nájem se vztahuje, kdy dojde a kdy byla dána výpověď.

§. 9.

Také na výpověď kromě soudu učiněnou má ten, komu byla dána, v omezi dnech od toho dne, kterého die předložení listiny byla učiněna, pod uzavřením úředním v §. 6. připomenutých k soudu odporčí písemně podat nebo ji dáti ústně protokolem zaproti.

Jak se výpověď kromě soudu dáne mají vykonávati, usuzeno jest v §. 30.

§. 10.

Jestli soudu taková, že po určitějšímase panuje, než-li se s ní výpověď, a bylo-li by se odvěřiti, že vše najati v náležitý čas soudu vložena nebo zastáti vsta, může pronajimatel i najimatel říkati, aby soud strana druhá zastáti usuziti, aby vše v náležitý čas učiniti neb zastáti vsta.

Na takovou říkad, jestli však jen v posledních hodin usuzení, než nájem dojde, připomenuti se může, buďli die toho, co usuzeno v §. 8., strone učteno, aby die realitnosti připadá vše najata v ustanovený čas pod uzavřením soudu buď vsta nebo zastáti vsta, aneb mluví-li by se to, že tím není povinn, aby v omezi dnech strany své k soudu podala nebo dala předložiti, sice by po projiti této říkad stranou již nebylo místa dána, a usuziti, že strana druhá má vše najata vsta nebo zastáti vsta, nebyloby moci a platnosti.

Pro obmedzení této říkad ustanovuje se činností k předložení způsobu uzavření.

§. 11.

Rozpis vstačí se soudu o nájem listiny buďli die předpis, vydaných o říkad soudu, buďli však v tom listina toho, co s tomto usuzení učiti v té příčině ustanoven v; v formě učteno buďli k tomu, učiti se rozpis této platnosti soudu aneb jen práv s ní učtených, má počítati buďli k porazě věci pohledivost a k pohledivost samé.

Obrany, které strana druhá s usuzení die §. 6. neb 11. j dneška podá, pohledivost buďli se listina.

§. 12.

Na každém spis, který se podá, buďli zavazti potvrzením: „s všech nájem se týkajících“, soud pak jej se nejrychleji vydá a dádej.

Lázeň v příčině spíše takových málů se také v čas první soudních konání, vyjímajíc tak-
like málů a svátky.

§. 14.

Užívá-li by kdo majetk' věci anebo na odpor nebo takovým způsobem, že by se tím
patrně zškodila nebo nevyhnutelně časy své ponížila, anebo že by jí tím nezapravená škoda
vstoupila, tedy se málů, pokud křivá pře trvá, k lázeňi strany, která tím v nebezpečnosti
přichází, anebo včas včas majetk' aneb věci, a to buď bez výjimky nebo dle okolností se uj-
máti, anebo se málů včas majetk' svěřiti té straně, která straně druhé jí ujímáti.

Jestli šlož takto a některá opatření, aby se vše majetk' zachovala, aneb jestli pro-
paktování, aby se hospodářství lázeňm způsobem dále provozovalo, anebo jinde jen o to,
aby se udrželo, by se nic škodilno nečinilo, tedy málů není udělovati, aby se taková op-
atření předsevzala, nebo málů pod pokutou provedena nebo pod trestem výkonu zapověděti,
aby se nic takového nečinilo, anebo málů alespoň dle okolností té které straně udělit, aby
dla ujímáti se škoda, která by z toho počla.

Taková opatření provedena mohou se málů jen po slyšení druhé strany udělit; pro-
kázáno-li by se však, že nastává málů nebezpečnosti a prodlení, málů není udělovati, aby
opatření, za které se žádá, ihned bylo vykonáno, aneb patřící strana druhou slyšeti.

Vykonání takových opatření provedena učiněných rekursu se nestavuje.

§. 15.

V řízení pře, které se koná buď na příčinou obras proti výpovědi soudem dané nebo
na příčinou žaloby, kterou se žádá z jiných příčin učiti z té, že čas nájmu pruel, aby aneb
o nájmu byla ustavena nebo aby ponížena, aneb kterou se na pronajímatel' žádá, aby vše na-
jetou odváděl, opatření se jest tím, co nastává v §§. 13. a 14.; máno to však málů
plnost tyto odvětvky od předpisů, daných v příčině ustanovení dleto:

- a) Žádá-li se, aby aneb o nájmu byla ustavena, protože nájmatel' v pravý čas nepřijal
nájmu (§. 1118 obras. zákon. obč.), má obras kompenzace místa jen dožad, pokud
není patřící prodlení dleto obras svátky a málů, by se prokázalo, že pohledivší
strany druhé, jiné se brání, jest pravé;
- b) že svědčí, kteří nemohou s nimi dacek slyšení býti, aneb se, když druhé strany se
první strana aneb, má stěle;
- c) k dleto obras přičiněti se má tra, komu byl složen, ve třech dacek, když
rozsudk' anebí moci práva, a byl-li vynášen v poslední instanci, tedy ve třech dacek
po dožad;
- d) odlišná opatření a revize, a kterým se má stěnat ve řízení se nejkratší opatří, té
rekurs, který se běže z nějakého výměru první nebo druhé instance, má se ve třech
dacek po dožad rovněž nebo výměru k soudu první instance písemně podati nebo
ústně předati;
- e) v příkaz dle §§. 8 a 11. výměru není dovoleno rekursu učiti;
- f) žádost na zpravení toho, že strana ke stání nepřšla, podána buď ve třech dacek od
toho dne, kterého přestala přicházka, pro níž strana nemohla ke stání přjiti; žádost
pak na navrčení k provedení způsobu na příčinou prodle řízení prokázání podána
buď ve třech dacek od projiti řízení takové.

§. 16.

Nemohly-li strany neb jednady v přičině dle toho, co v §. 15. lit. a) a b) vyměřeno,
provedeny býti, málů je tra, komu by jinak sly, prostředkem svátkeho ustanovení řízení
předložiti a provesti.

§. 17.

Neodpírá-li se výpověď ze smlouvy o nájem domu (§. 8.), anebo příkaz státního úřadu, aby vše najatou zastřít vzhled nebo vzhled (§. 11.), anebo nabyla-li výpověď nebo příkaz rozsudkem v souze prvního instancního soudu, tedy má najimatel věci nemožných tu, kdo není zvláštními předpisy, hledě ke vykládání jiného místa, vše jiného ustanoveno, nejdříve třetí den, než nájem dojde, počítá vše najatou vykládati, a má tomu, kdo jí po něm přejme, násto přikázat, ke schování věci svezeků či nábytků dočasně, vyprázdnit, poslední den pak kteréhož nájem dojde, vše najatou úplně vykládati a odváděti.

Takto má pachtýř staviti, na kterém jsou stavěni, nejdříve první den dříve než pacht dojde, do vykládati těchto stavěni se dít a přejimateli stavěni pachtovaného tak k takových nástoati postupit, kolik i jakých potřebí, aby do nich věci svezeků a věci k dalším provozování hospodářství potřebných dít mohli; poslední den pak, kteréhož pacht dojde, jest první, statek pachtovaný zcela vykládati a odváděti.

Šedí věci pachtované mají se hned odváděti, jak má pacht dojde.

§. 18.

Nabyla-li se na žalobu pachtovan, anil byla pro výpověď díla, že smlouva o nájem jest neplatná nebo že poměna, buďto v rozsudku soudu prvního instancního v §. 17. vyložena, a kterých se má vše najatí vykládati a odváděti.

§. 19.

Jestli se by najimatel do posledního posledního dne, kteréhož má vše najatou z části nebo zcela vykládati a odváděti, přijme potřebných opatření, by tato povinnost vyplil, tedy má soud k žádosti toho, koho na tom zájmu, usvědčit, aby vše najatí ještě toho dne byla vyklázena a odváděna, a ta, byla-li by toho potřebí, i pomoci státní.

Došel-li nájem nebo pacht dříve, než rozhodnutí soudcovy v příčině učiněného odporu vynesené nabyla právní moci, může strana druhá již druhého dne, když bylo rozhodnutí v souze prvního instancního soudu, nebo byla-li rozhodnutí učiněno v poslední instanci, druhého dne po jeho dohláti.

§. 20.

Žádá-li se na zastřetí ze výpovědi hraně soudu díla (§. 9.), na kterou strana druhá odporu nedala, v příčině kteréž však předešlo jest oznámení notářské, protokol úřední nebo úřední legitimovaný listovní potvrzení strany druhé, buďto žádosti takové vešlo toho, co učiněno v §. 19., hned poručeno.

Jestli se by však ten, kdo na zastřetí žádá, na prohlášení výpovědi dává předložil jen listinu souhlasnou, tedy buďto za žádosti takovou, k níž ta listina přiložena jest, na kratším dobu, nežli-li na třetí den, státní usvědčeno k tomu konat, aby se př. ním vše, anil ta listina jest pravá.

Neodpírá-li strana druhá výpověď, že listina jest pravá, anebo nepřijde ke státní, buďto soudu ihned povolena a vykonána. Pakli by strana druhá pravosti listiny odporu, buďto v příčině toho přiložením konáno v rozsudkem rozhodnuto.

§. 21.

Výpovědi, kterých najimatel neodpírá, opatření vzhledu provzatím učiněno, též výpovědi a rozsudky vzhledu, kterých pronajimatel na najimatele obdržel, mají také platnost a mocou

vykonány byly proti podnajmatelům, i kdyby jemu samému nebylo bývalo výpovědi dáno a ne
šelby k přelíčení přivést.

Byla-li by sňak mezi pronajímatelem a podnajmatelem nějaká zvláštní úmluva učiněna,
tedy potřeba, aby sobě pronajímatel vyhlásil, by uplatňoval soudní, též výměry a rozsudky
učiněny a vynuceny byly také na podnajmatele.

§. 22.

Pominu-li úmlouva s nájem prožitím domů, než bylo potřeba výpovědi a ní diviti (§. 1114
ob. zákon. obč.), a ušifrovi neb poštovní nájmatel věci nájaté dále, pronajímatel pak toho do-
pouští, pohledí se jen tehda na to, že tím úmlouva jest nějakou obnovena, když ve 14 dnech
od dojení nájmu, anebo byla-li úmlouva přirodně na kratší čas učiněna nežli na měsíc, když
ve lhůtě takové, která se rovná polovici času přirodně ustanoveného, od prožití lhůty ve
úmlouvě ustanovené ani pronajímatel nepodá žaloby, aby věc nájatá byla vrácena, než na-
jímatel podá žalobu, by nájatá věc byla zastát vziata.

§. 23.

Co v tomto zákoně vyměřeno, nevztahuje se k poměrům hospodářským a kolonům v Dal-
matsku, pokud, co těchto poměrů se týče, zachovávají se zákony a nařízení posavadní v
úplné platnosti.

§. 24.

Vyměřování lhůty a daní, ješto se při výpovědní nájmu a při vyhlášení věci nemovitých
dodržívatí mají v místech takových, v nichž o tom není žádného zvláštního nařízení vydáno,
aneb kde jest potřeba, aby se nařízení vydána zastala, náleží politickému řízení zemského,
když se o to byla uvolnilo a vrchním soudem zemským.

Taková nařízení mají se vyhlášiti zákonem zemským a úředními novinami zemskými.

§. 25.

Dekret drcanského soudu, vydaný dne 1842, č. 770 Sb. z. a. s., tímto se zrušuje.
Rozepře právní již počatá budeti dle posavadních zákonů ku věci přivedeny.

§. 26.

Ministerium náležitosti vnitřních a práv učiněno jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 3. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Glaser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka XXXIV. — Vydána a rozeslána dne 11. června 1873.

91.

Zákon, daný dne 12. května 1873,

jež se týče jednání řádu rady říšské.

S přivolením obou sněmoven rady říšské vydá se 11. prosinci říšsk. zákon, daný dne 21. července 1861, (§. 78 zák. říšsk.) a zákon, daný dne 12. května 1868, (§. 42 zák. říšsk.), a nařídit takto :

§. 1.

Obě sněmovny rady říšské shromáždí se v den ve volném císařském jmenovně a v hodinu od kanceláře svolanou ve svých sídlech zasedacích.

V zasedání sněmovny poslanecké má dle §. 38. řádu volení do rady říšské místa a lidé každý poslanec certifikátem opatřený, pokud sněmovna nepřekládá, že jemu jeho jest nepřítel.

Noví vstupující poslancevé podati mají certifikát o věrě v kanceláři sněmovny.

S panáčí sněmovně představení ministr od císaře k tomu ustanovený předsedá od císaře jmenovaného a viceprezidenty od něho jmenované, a prezident učí se v předsednictví.

Ve sněmovně poslanecké jsou se předsednictví pravním člen, dle jednání řádu této sněmovny k tomu ustanovený.

Přitom slibí noví vstupující členové obou sněmoven k vypracování předloženého na místě přislyby císaři věrnost a poslušnost, a že chtějí říšskému zákonu státi a všeliké jiné zákony nepřetržitě zachovávat a poručení své svědomitě plnit.

Členové sněmovny, kteří postoupí vstupují, učiní tento slib, když vstupí.

Vstupují-li jmenovaný prezident sněmovny panáčí nebo člen sněmovny poslanecké, který pravním má předsedati, jako noví členové do sněmovny, učiní sraz před vstupem svůj slib v ruce císařovy, tento pak, před než se učí ve předsednictví, v ruce ministra od císaře k tomu ustanoveného.

§. 2.

Když někdo jest volán, zahájí se rada říšská a přítomností skočí usnášovací sborův buď členem samým nebo kámal od čluně k tomu zmocněnou, ješto shromážděna rada říšská prostředím čluněským volá.

§. 3.

Po sborům zahájěn má usnášovací postaneckí usjprův zkušetí volby.

K tomu kámal rozdělí se usnášovací na devatero oddělení.

Volby přičítá se oddělením taktéž lousm.

Býl-li by některý poslanec v nějakém oddělení, kterák má jeho volbu sborův, směle býti při volování a si přítomen.

Sesazny volob, proti nimž ve říši ryvněfensí uvolby pošly námítky nebo protest, a při nichž věřím čluně nebo oddělení, jomak jsou ty volby ke sborování přičítany, nic námělněho směleš, odvolávají se prezidentovi.

Prezident předloží je usnášovací a tato usná bez volování buď volbu za platnou nebo jí přičítá výběru legitimačím a eobě usnášovací svolením, aby a si podal zpřív.

Taktéž přičítá se tomuto výběru legitimačím ke připravení poradě a pro upřív takové volby, a kterých nábyl a nějaké přičly vybořovací výšim certifikát (§. 53, řádu volebněho), proti nimž byly činěny námítky, nebo o jich platnosti má věřím čluně oddělení nějakou pochyllost.

Námítky nebo protest proti nějaké volbě podati se mají nejpošle ve třech dnech po sborovém zahájení rady říšské k prezidentu usnášovací postanecké, ako se k nim nebude máti již říšského v řádu, a námítky proti některé volbě doplňovací mají se podati ve 14 dnech po volbě, po... tri dni sazání rady říšské.

Námítky však, ješto se týkají nedostatku zpřívělosti svoleněho podlé §. 26, řádu volení do rady říšské, mohou se činiti, i když byla volba za platnou uznána.

O námítkách proti volbám čluněským a o sjevých volbách, které se konají v době volební, rozhodová přičítá usnášovací, když býl o nich výbor legitimačím od usnášovací svoleně a přívě podal.

Když volba některého poslance, jomak býl certifikát o volbě uvolben, byla prohlášena za platnou, buďli tento poslanec die §. 53, řádu volení do rady říšské prezidentem vybořim, aby volal do usnášovací.

§. 4.

Byla-li volba některého poslance prohlášena za neplatnou, též v případech, uvedených v §. 18, ústředního nikuos o zastupitelstvo říšském, buďli čluně svolenou noví volba.

Taktéž buď zvolenou noví volba, když by některý poslanec nechtěl činiti alibu v §. 1, usnášovací, nebo by ke chtěl učiniti s obmenením nebo s vyřadením nějakou, když by přičl a více než o sam dáň později do usnášovací, nebo by bez dovolen

leš neb po prohléd dovolení nechadl do znění, a když jej prezident po čemž dnech vyhlásil, aby ve čtení dnech přiel nebo svou nepřítomnost oznámil, jinak se by byl za vystouplého pokládán, takového vyhlášení dosti nevolná.

§. 3.

Vláda má na vůli, předlohy své psáti dříve též neb ani zákonem; toliko předlohy, týkající se finanční, a smlouvy o rekrucech, psány buďto nejprve zákonem poslanckým.

Když se ustanovuje pořádek prací denních, mají vládní předlohy předstoupit před všemi jinými věmi, pokud se o nich nerokuje.

Předlohy vládní a předlohy, které jsou z jedné zákonem do druhé, nemají nepříteli podpory, ani se mohou bez přívěsu psáti odhlasovati.

Psáti návrhy, které o těchto předlohkách učinil komise, výbor nebo komitě, od předlohy výboru nebo v některých případech jsou rozdílné a tyto rozdílnosti se zmíněna, hlasovano buď ještě o všech předlohkách v přirovnání jich učení.

Vláda může své předlohy buďto změnit nebo napřít vůli, aniž dovoleno jest kterému poslanci, předlohy napřít nebo přejmouti, aby se o nich dále jednalo.

§. 4.

Ministři a správní úřadí centrálních a jich zástupcové mohou dle práva svého, v §. 20. ústavního zákona o zastupitelstvu říšském jim propůjčeno, i několikrát návrhy, jednoho téžaké však nepřijímají; též jim jest dovoleno, písemně přednášky dáti.

§. 5.

Ministři a správní úřadí centrálních mohou choditi do komitě, do výborů i do komitě celí rady říšské, aby předlohy od vlády psáti neb jiné věci, jako se v poradu běhu, vyráběly a správy o nich podávali; a však nemají práva, býti při poradách výborových a při hlasování.

Také komise a výborové mají právo, požádati jich skrze presidenta zákonem na takové vyrábění a na takové správy, a psáti je k tomu času do svých zasedání.

Ministři a správní úřadí centrálních mohou se v obou případech diti skrze vyslané své zastupovce.

§. 6.

Komise a výborové obou zákonem mají právo, skrze presidenta zákonem, a ani jsou svoláni, požádati ministrů a správní úřadí centrálních, aby toho potřebi, dali vyhlášení; též mohou navice nebo svádky k datinám obyčejní diti obcovati, anebo je diti vyrati, aby učinil nebo vyráběl písemně od sebe vydati.

§. 7.

Odechne-li to neb ona zákonem předlohu od vlády nebo od druhé zákonem psánu, neb odechne-li i návrh hlasu, nebo již předlohy neb návrh toho v též sesí roční a v též zákonem na pořádek denních rokování kláti, vyjímají se případem v §§. 10. a 11. zjednané.

§. 10.

Obě smlouvy mají spolu jednání neb obě dopisování buď ústně poselstvím, nebo písemně skrze předsedu, při čemž se zapisovatel spolu podepíše.

Oběma-li smlouva návrh nějaký, který jí byl nejprve podán, nepošle se smlouvat druhé.

Ustanění o náhonech a návrzích, k jejich platnosti potřebí jest přivolení obou smlouvy, pošle smlouva, která je dříve učiněna, smlouvat druhé. Přidá se k některému ustanovení smlouvy druhé, náhoda v něm ustanovená, pošle se ihned k ministriím, a narovná se dá smlouvat, od které ustanění přišlo, o tom věděti.

Přidá-li se náh k němu smlouva, učinivší ho, pošle se návrh i ustanění té smlouvy napřed, která ho nejprve vzala v poradu. A tak se to činí dotud, až se obě smlouvy o takové věci shodnou.

Napřítaví-li smlouva k nějakému ustanění naprosto, že o tom věděti smlouvat, od níž bylo došlo.

Dotýje-li se ustanění, jesto se má druhé smlouvat podati, věci nějaké, o kterovi se věděti má základního náhona o zastupitelstvu říšském takto druhou třetímú hlasú ustanění činiti, má se druhé smlouvat též oznamiti, že se ustanění stalo většinou náhonem ustanovenou.

Oběma-li se neb ona smlouva předloha od vlády podána, má o tom vědy číti ministři. Vědy, nežli byla předloha sdržena v té neb v oné smlouvat.

§. 11.

Nemohou-li obě smlouvy se shodnouti, když se v poradě bře třetímú rozpačet státi, některý jest náhon kasačati, náhon o rekratech nebo nějaký jest písmí předloha vlády, v příčině kteréž se rozhodnutí nemůže až do sami nejprvé přibíha odložití, mají se členové od obou smlouvy v rozváni počtu zvoleni zastoupiti v konferenci, by o tom podali zprávú společnosti, o níž se pak má rukovati nejprvé v té smlouvat, která se v příčině té věci dříve usazla. Návrh, aby se tato konference zřídila, může se učiniti v té neb oné smlouvat, když se o věci, o kterovi jde, v každé smlouvat stalo nejmenš dvakrát ustanění.

Když takový návrh stane se v jedné smlouvat ustaněním, nemůže ho druhé smlouva sdrževati.

Společná konference zvolí si dva předsedci, jednaka se členú smlouvy první a druhého se členú smlouvy poslední, kteří střídavě předsedají.

Kdo má předsedati v prvním sazání, o tom rozhoduje los.

Hlasování děje se vedlehami, na nichž se na danou otázku hlasuje slovom „Ano“ nebo „Ne“.

Předsedci obou smlouvy mají právo, býti při konferencích a hlasem poraditj.

Jak konference vypadá, uznámi se ve společné zprávě oběma smlouvám, a to v každé smlouvat skrze předsedčího konference z té smlouvy zvoleného.

§. 12.

Každá interpelace, kterou některý poslanec učiní čten k některému ministru nebo správci úřadu centrálního, posílá bezděle přímou prezidentovi, opatřena býti v české občanské 10 a ve německé poslanecké sborové 12 podpisem, nežli se interpelovanému čte a v senátě přečte.

Interpelovaný může buď hned odpověděti, nebo odložit, se odpoví v některém příštím sezení, nebo může odpověď odložiti, raději toho příští.

§. 13.

Prostý a jiné spisy občanské sborové mohou se přijímati jen tehda, když je před některý den té sešnovy.

§. 14.

Deputaci nebo přípeniči ani do sezení té neb ani sešnovy, ani do sezení jejich oddělení, komisi neb výborů.

§. 15.

Ta neb ona sešnova odložit může deputaci ze sebe k Nejvyššimu dvoru jen tehda, když k tomu před obdržela zvláštní povolení.

Sešnovy a jejich oddělení, komise a výborové mohou ani jen krátce prezidenty schváleny a takto s ministry a správci úřadů centrálních jednati a sobě dopisovati. Jmenovitě pak jim není dovoleno, se zastupitelstvem senátním přímo jednati neb si dopisovati, nark vyžadovati jehož koliv od sebe vyhlášení

§. 16.

Funkce prezidenta a viceprezidentů české sešnovy i prezidenta a viceprezidentů německé poslanecké též, se se týče členu 13. článků české sešnovy, též přísluší k nim nejprve přikládat, až do opatření sejmů se rady říšské.

§. 17.

Co v tomto článku ustanoveno, rovná se buď do vědy jednotného té i od sešnovy rady říšské, pokud se jí dotýká.

§. 18.

Tento zákon nabude platnosti zároveň se zákonem, kterým se změňuje ústavní zákon o zastupitelstvu říšském, dnem dne 21. prosince 1867, a se zákonem, jenž se týče volebního členu poslanecké sešnovy rady říšské.

Va Vídeň, dne 12. května 1872.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XXXV. — Vydána a zveřejněna dne 11. června 1873.

15.

Zákon, daný dne 30. dubna 1873,

jinak se ustanovuje, jak se má v zemích zájmových vyjednatelství pozůstatků klasy vojvodského domu Nassavského, která jsou po každé řadě.

S přivolením obou zákonodárných rad říšských článek se má zněti takto:

§. 1.

Při vyjednávání pozůstatků movitých i nemovitých klasy vojvodského domu Nassavského každé doby mají soudové dle obzvláštních ústavů k tomu ustanovení urážkou práva národní a jsou práva pohledivostní pro smrt v příčině jenší pozůstatkové, jako se má vyjednatelství, dle toho, co ustanoveno ve smyslu dědičké kauce říše vojvodského domu Nassavského k tomuto nároku přísluší, občanským postavením dle 29. článku 1789 opatřeno a po obdržení přísluší příslušených po otci ve věstníku ústřední vyjednatelství Nassavského, vydaném 2. února 1861, vykládáno.

K jiným právkům, jako postoupnosti dědičné a práv pohledivostních pro smrt se netýkají, ani k právkům jiných osob, jako ke kauce říše Nassavského vojvodského domu nepřislouží, tato smlova dědičná se nevztahuje, a budou v příčině jich, též v příčině poplatků, která se při převzetí majetku pro smrt zapravují, pravidlem náky obecné.

§. 2.

Ministři práv ústřední jsou, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 30. dubna 1873.

František Josef m. p.

Auerberg m. p.

Ginsler m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země vradě říšské zastoupená

Částka XXXVI. — Vydána a rozosílána dne 14. června 1873.

96.

Zákon, daný dne 21. května 1873,

a tom, že listiny, písemnosti a zápis, učiněné v přímých poměch, daní a úhradách zemských nesporným prostředím kalibřným, zprůhlády jsou kalibři a poplatky, a jak se mají vymáhati nadřiči peníze na pomoc daní.

S přivolením obou národních rad říšské učiněno takto:

§. 1.

Všechni listiny přívní, listiny a protokoly, které se odňají a dle příslušnosti patří na přímou náhradu předřičých, daných nesporným okresem, obcím, nebo občanským v listině dle zákona zemského ze dne 12. února 1873 a výpůjčky zemské 3,200.000 zl., též, když se listiny na kalibřném způsobě takových náhrad k dobrému fondu zemského, nebo když byly náhrady některých občanských dluhů pod názvem okresu nebo některých obcí k dobrému okresu neb obce, zápis a listiny se vztah k tomu se vztahující zprůhlády jsou kalibři a přímých poplatků, vypořádaných náhrad, danými dne 9. února 1850, dne 12. prosince 1862 a dne 20. února 1864.

§. 2.

Nespornost listiny a úhrady dokládány buďe odřiči, kteří a tyto výpůjčky zemské odřiči náhrady patříce na pomoc, pořízením správním prostředkem vztaku politického.

§. 3.

Tento zákon nabude moci jako dno, kterého bude vyhlášen.

Njm ministrům náhradnosti vnitřních a finančních ukázáno jest, aby ten zákon ve skutek uvedli.

Vr. Vídeň, dne 21. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Pretis m. p.

97.

Zákon, daný dne 24. května 1873,

o tom, jaké poplatky se mají zaplatovati v řízení u věcech nepatrných a v řízení upomínacím.

S přivolením obecního zastupitelstva rady říšské vídě se má následně takto:

I. O kolecích v řízení u věcech nepatrných.

§. 1.

V řízení u věcech nepatrných (dle zákona, dne 27. února 1872, č. 66 zák. říš.), dívá se dle toho, stojí-li věc, o kteréž spor jest, až do 50 al. nebo stojí-li na více než 50 al.:

- a) na první arch rekursu a stížnosti smuteční kolek 50 kr. nebo 1 al. a na každý další arch kolek 12 kr. neb 36 kr.;
- b) na každý arch řadě spisů od strany podávých a jich duplikátů, tripplikátů atd., jakž i na každý arch rekursu a stížnosti smutečních pod č. a) uvedených dívá se kolek 12 kr. nebo 36 kr.;
- c) na každý arch protokolu jakžto knih, počítajíc i protokol jednání (§. 77 zákona výše uvedeného), dívá se kolek 12 kr. nebo 36 kr., nastupuje-li však protokol náleži žádosti některé strany, na př. když přiváze částě žaloby, rekursu atd., již se na protokol též kolek, který vyměřen jest na tuto žalobu atd.;
- d) na každý arch příloh, kteréž se k žádosti některé nebo k protokolu přejají, počítajíc v se i přílohy písemn. dotčenou v §. 51. zákona o řízení u věcech nepatrných, dívá se kolek 10 kr. nebo 18 kr., až není-li na takové přílohy dle obecných nařízení o poplatcích, jmenovitě dle položek tarifových 2, 20 a 31. zákona o poplatcích vyměřen výše poplatků listinných nebo nejsou-li takové přílohy papírně upraveny;
- e) na každý arch přepisu veškeré žádosti od strany podávých dívá se kolek 10 kr. nebo 18 kr.;
- f) na každý arch přepisu žaloby protokolem uzavřené, kteréž se došlo zahájení (§. 14 zákona o řízení u věcech nepatrných), dívá se kolek 25 kr. nebo 36 kr.

§. 2.

Co se týče usuzování v řízení u věcech nepatrných učiněných, má platnost tarifová položka 108. zákona, daného dne 9. února 1836.

Na každý arch listinné o usuzování dívá se kolek 50 kr. nebo 1 al. dle toho, než stojí vše spisová, jak výše uvedeno.

§. 3.

Taxa ze rozsudků soudů u věcech nepatrných, nastoji-li věc sporná na více než na 25 al. činí 50 kr., stojí-li na více než 25 al. až do 50 al., činí 1 al., stojí-li na více než 50 al. až do 200 al., činí 2 al. 50 kr., a stojí-li konečně na více než na 200 al., činí 3 al.

Co se dotýče upravení této taxa ze rozsudků, má platnost připsanosti 1. k tarifové položce 108. zákona, daného dne 12. prosince 1862, také v řízení u věcech nepatrných, takže že poplatky s touto taxa se arondrují na hodnotu protokolu jednání dle předpisu se při-

lepi, že se do nich zapíše číslo jednací a datum, kdy přelíčení se skončilo, a že se pak úředně přeložou.

Nevyjasní-li se námitka, na kterou byla tato napřed upozorněna, nebo uzná-li se za příslušnou státnosti zmatečnost tak, že soud u věcech nepatrných, jmenův byla žaloba podána, jakožto rozsudkem a si nemůže jí vyhovět, tedy se tato upozornění vrátí a soud poznamenej ve vyřizování k tomu se vztahujícím, kolik bylo na námitku upozorněno; vypočte-li však soud na místě zmatečného rozsudku rozsudek jiný, uplatní se vůči němu.

Exemplář rozsudku, svědčící žalobačnickovi, a druhý exemplář, svědčící žalovanému, štáčí-li se soud, nebo odštáčí-li se dle §. 73. nákladem a řízení u věcech nepatrných a povinnosti úřadu, vyjde se bez úplaty; jestli však více než dva exempláře potřebí, tedy se zaplatí za každý z nich rozsudek přes tento počet nákladného dle toho, má-li vůči sporu cenu až do 50 zl. nebo přes 50 zl., duplikátní taxa 50 kr. nebo 1 zl.

§. 4.

Rozhodovací přílohy k rozsudekům soudů u věcech nepatrných, když se oběma stranám v rozsudkem a povinnosti úřadu dohodají, posílávní jeden neb obě strany při dočasném vyhlášení rozsudku nebyly přítomny, jsou uplatňovány kolikou; odštáčí-li se však v případech přídatnostech k posílání některé strany, má se řídit za každý z nich kolek 50 kr. neb 1 zl. dle toho, má státi vůči sporu, jak v §. 1. ustanoveno.

Na neposílání příloh rozhodovacích, ježto se přílohy k protokolu jednáním, rozhodí se žádného koleku.

§. 5.

Za cenu více sporu pokládá se suma, na jejíž příslušnosti se v žalobě buď výhradně nebo v případě §. 1., par. 2. nákladem a řízení u věcech nepatrných alternativně žádá, nebo o které se žalobník v žalobě výslovně projevuje, že jí přijme za cenu vyrovnání.

Úrky a náklady, nevztahující se k nim žaloba stíhá a odně, nepožítají se při tom.

Stíhá-li se touté žalobou nákladní pokledivání, pokládá se suma cen všech těchto pokledivání, ježto se dle pravidel výše, pokledivých výsledků, za cenu více sporu, leč že by se soudci vidělo jednání o každém pokledivání zvlášť odštáčí, v kterých případech rozhoduje sama vůči sporu odlišného jednání o tom, jaké kolek se v něm mají započítat.

§. 6.

Jestliže za příslušnou považují od soudce povolení zaslati listiny v žalobě procesního cenu více sporu, ježto se dle §. 3. vyhlášení má, tím způsobem postupují, že jest potřeba zvláštní kolek, tedy budíli tento zvláštní kolek dle sejen na všechny akty a spisy kolek podání, kteréž v běhu jednání od této zaslaty žaloby se odštáčí, některé dopředu budíli také záminky kolek, kterýchž se až do té chvíle k protokolu jednáním ubírá, na sumu a tuto cenu se zrovnávající tím, že se nákladní záminky na akty protokolní dle předpisu přílohy k přeložou.

Udávají-li se náklady žaloby cenu více sporu, má se k tomu při vypočítávání kolek na akty a spisy po této zásadě žaloby odlišně od ostatních nákladů, a však kolek, ježto se až do zaslaty žaloby ubírá, se nevzdá.

§. 7.

Žádalo ho ku tomu se nedívá:

- a) na návrhy zastupitelů a jejich příslušných rozhodnutí, ani když se stranám písemně vyjadí;
- b) na uzavření od soudce věci nepatřících mezi přelíčkové uložení a vyhlášení, počítaje k nim také příkazy vyrozumění a výrok o nákladech odloženeho státní (§§. 38., též 37 a 28 řízení a věcech nepatřících), ani tehda, když se taková uzavření stranám písemně vyjadí;
- c) na řízení za upravení nějaké nové chyby v rozsudku a na uzavření a této řízení;
- d) na odvolku obžalací, která se žalobou proti došlá, když se žaloba protokolárně napíše;
- e) na připomenutí, že narozhodnutí bylo bez účinku;
- f) na výnosy a příkazy vedoucích vydané.

§. 8.

Co se týče říšek ústních, dle §. 15. zákona o řízení a věcech nepatřících v jednáních protokolárních, též prohlášení mezi přelíčkovými od stran ústně vydaných, počítaje k nim také návrhy žaloby, oznámi se proti uzavření soudce a uzavření, jest strany podřízeny na svědky vyšetřované vyjadí, na ty nedívá se kromě žaloby k protokolu jednání ústního žaloby ku tomu a vůbec nejsou dotčení spisy podléhají ústnému řízení poplatku.

Toliko když takové prohlášení nebo oznámení obsahuje v sobě přiznání se k činu, uznání práva nějakého nebo potvrzení nějakého předešlého práva, nebo vyhlášení nějakého nějakého, kterým jest druhý aspekt postihujícího se práva, tedy, upustí se od řízení, přičemž byl rozsudek vydaný nebo uzavření státní (§. 20. řízení a věcech nepatřících) učiněno, vztahuje se k němu to, co ustanoveno v tarifových položkách 4 a 53. zákona, datého dne 9. února 1910.

Děle se do protokolu písemnosti některé strany uprav volací podlé §. 9. zákona o řízení a věcech nepatřících, upraví se na to kromě žaloby protokolárních poplatků, dle tarifové položky 111 zákona o poplatcích vyhledávací.

§. 9.

Protokol jednání (§. 77. zákona o řízení a věcech nepatřících), i když přelíčkové tři několik dní, než se po vykonání některé věci opět uzavře, nebo když dle §. 15. zákona o řízení a věcech nepatřících ústní žalobou a protokolu jednání se napíše, podléhá se na celku a dě se má státi kolek dle nové věci uprav vyhledávací toliko dle počtu osob, jichž k němu bylo uloženo.

§. 10.

Nalezne-li se o některé věci pohlednicí žalobou postihovaného osob o některých pohlednicích se společně žalobě ústně rozhodnutím ústním (ústně) (§. 78. zákona o řízení a věcech nepatřících), uzavřena buď celá věc za rozsudek dle některé nové pohlednicí žalobou vyrozumění, nebo dle nové věcí pohlednicí žalobou státních vyhledávací díve, než se vyvine první rozsudek ústně, na to však nebude se na pozdější rozsudek ústně, od též instance a reálna pohlednicí osob o některých pohlednicích žalobou postihovaných vpravení něčeho díle platí.

Co se týče poplatků za sepsání a rozhodnutí příkazy takových ústně rozhodnutí a na prostředky opravné, jichž bylo proti nim uloženo, rozhoduje sama pohlednicí, a nicméně bylo rozhodnutím ústně, nebo dle.

Poplatky za protokoly, listiny a jiné spisy, přílohy atd., ježto se v dalším přelíčení a přílohy pokleštilní povahy nezpracovávají, u nichž listi pokleštilní listem stíhajícího nepřijímá ani podají, poplatky bude podle ceny listy pokleštilní, k nimž se přelíčení vztahuje.

§. 11.

Viděti-li by se soudci, opatři několika součástí právních, zvlášť mezi tými stranami, nebo mezi rozličnými listovníky, nebo rozličnými listovníky a toutž stranou druhou, ve společném přelíčení (§. 24. nákon o řízení a věcech nepatrujích), mají platnost tato pravidla:

Za cenu věci sporu pokládá se v této případnosti, aby se ustanovili každý protokolů mezi přelíčením nepatrujích a jich příloh, sama věc pokleštilní a pokleštilní druhé strany ve společném přelíčení vzájemně, kteráž se dle §. 1. tohoto nákonu vyhledá; však každý k protokolu dle této věstě věci vycházející vzat buď dle počtu věcí jednostraně i také tehda, když jest několik listovníků nebo listovníků, kteří by se jinak dle §. 23. nákonu, daného 9. února 1859, nemohli pokleštiliti za jednu osobu.

Fakti by podle §. 13. nákonu o řízení a věcech nepatrujích listiny, pronášení v listině od několika osob, ježto nebyly obstarány a nejsou mezi sebou ve společnosti dle §. 23. nákonu, daného 13. února 1859, byla přinejmen v protokole jednacím zapísána, tedy má každý těchto osob arch tohoto protokolu, kterých v sobě zavírá listiny její v listině pronášení, opatřiti každou z osob jejího pokleštilní dle §. 1. se uzavírajícím.

Stalo-li by se narozdíl, tedy každý poplatek z narozdíl, každého společně jednacímho listovníka neb listovníka se týkající, uzavírající z věci hromadně učiněného narozdíl ke každému listovníka neb listovníka se vztahující, zvlášť o sobě dle §. 2. tohoto nákonu vyměna.

Takéž buď zvlášť o sobě zapraveno tato (§. 2.) za každý rozsudek, vyvolaný z přílohy rozličných součástí právních společně vyjednávacích. Rozsudek-li se však z několika takových součástí rozsudek společně, zapraveno má buď tato, která se rovná samé tak rozsudečným, se rozhodnutí o jedné každé součásti hromadně listině vycházejících.

Faktu se má dáti každý ze přílohy rozhodovací, pravidlem jest z jeho vyměňování, se se týče jedné každého součásti, takže cena toho, čeho sám listem pokleštilí.

Takéž rovněž se také v každé k rukou, vlistnosti zrušovací nebo k jejího spíše od některého součásti podávají; podá-li však některý takový spis několika součástí u nichž podají-li jej vlistní součástí společně, má platnost to, se ustanoveno v §. 23. nákonu, daného dne 9. února 1859.

Týmiž pravidly upravováno se jest, když se učiní rukou atd. listin a jich z vyměňování každé, jež se má dáti za protokol v té příloze seposuzí.

§. 12.

Za úřední nebo soudní vlistní listin, ježto jsou pod vlistníkem každé opatřeny nebo se pod vlistníkem dává se od soudci každý, pokleštilí se vlistní takových listin za přívody, když se jich originál nebo přepis přiloží k listině nebo k protokolu jednacím, a užívá-li se tedy tímto způsobem přepis takové listiny, vezje tím platnost, zapraveno u nichž doplní každý se originál.

§. 13.

Ustanovi-li se strany, že užíví řízení v všech nepatrných, dá se na každý arch takové úmluvy stáří kolek 20 kr., jen tehda, když se o tom odliš zvláštní listina. Obsahuje-li se však taková úmluva v listině s klavírem jednání kolikem opatřením (v listě nákladním, v pouličníce atd.), such potvrdí-li se teprv naplním v protokole jednání, tedy není dotčení úmluva podléhá zvláštnímu kolku.

II. O kolcích v řízení upomínacím.

§. 14.

Na rozkazy k placení, vydané v řízení upomínacím (zákon, dně dne 27. dubna 1872, č. 67 sč. řík.), dá se, nežli-li sama věcí upraven více než 25 al., kolek 25krájárový, dá-li více než 25 al., ale ne více než 50 al., kolek 50 kr., a dá-li konečně sama více než 50 al., kolek 1 al.

K úmluvě kolikům vztahuje se ta, co ustanoveno v 1. připomenutí k tarifové příloze 101. zákona, dně dne 12. pros. 1862, (č. 89 sč. řík.), a upravení poplatku za řízení při rozkazech k placení, provedl napraven každ kolek 25 kr., 50 kr. nebo 1 al., od úmluvy, když postřívá žaloba nebo řízení za rozkaz k placení tím, že přiloží úmluvy kolikové v té sumě, která se přiloží na exemplář rozkazu, jest se dále žalobníčností a rozkazem se přepíší.

Poplatek za rozkaz k placení napravený postřívá se však v poplatku za rozsudek podléhá v té výši výnosný podle připomenutí 6. k tarifové příloze 101. zákona, dně dne 12. prosince 1862, (č. 89 sč. řík.), jen tehda, když každ řízení vylíčen za vylíčen rozkazem k placení v žalobě, kterou publikováná odliš došel (§. 12. zákona o řízení upomínacím), a rozsudek, v jehož poplatek se sama poplatek spočítat má, na tuto žalobu již vylí, such když v jiných případech též sama, která vylí rozkaz k placení odporou vyřizovaný, nežli se dva listech od dátum rozkazu k placení v té výši první rozsudek výnosí.

§. 15.

Žálost za rozsudek k placení, odpor proti němu a jiné uply od stran podané, odkazy a protokoly, přílohy, přepisy rozkazů, konečné duplikáty, tripplikáty atd. žičnost a rekursy, podány jsou také v řízení upomínacím kolikům, ustanoveným v §. 2. tohoto zákona v příloze řízení v všech nepatrných.

Na přepis žaloby, dotčený v §. 14. zákona o řízení upomínacím, dá se každ též kolek jako na žalobu sama.

§. 16.

Ze sama věcí upraven publikován každ to, co vylíčen v žalobě nebo v řízení za rozkaz k placení za sama publikováná odliš pojmenová, such to, o čem se rozhodl, že jest hotov na místě té samy připomen.

Úrky a náklady, nepublikovánji-li se zvlášť o sobě, nepočítají se při tom.

Žičli-li se také řízení za rozkaz k placení a přílohy nákladní publikováná, publikován se za sama věcí upraven sama za všech publikováná, která se dle pravidel výše dotčených vylíčenají.

III. Ustanovení společná.

§. 17.

Řízení upomínací pokládá se za řízení a věcech sporujících, pokud má v přičině jeho, pokud i v přičině řízení a věcech naputujících platnost usouzení od poplatku a důvodu chudoby, připomenutí v tarifní poloze 73, a) zákona, daněho dne 12. prosince 1862.

§. 18.

Pokud v tomto zákoně není výslovně jiná ustanovení, mají býti také v řízení a věcech naputujících a v řízení upomínacím pravidla obecná zákony o poplatcích.

Zvlášť vztahuje se to, co určeno v připomenutích 1, 3, 4 a 5 k tarifní poloze 7, též v tarifní poloze 39 zákona, daněho 2. února 1850, také k předpisům a přílohám, jež se užívá v řízení a věcech naputujících a v řízení upomínacím, a v obzámě tomto řízení šeffiti jsou také předpisů, vydaných o porádkostech soudů, opatření celá poplatková, zvlášť určena, vydaných dne 23. března 1852, (č. 82 zák. říš.), dne 25. července 1853, (č. 148 zák. říš.) a dne 29. dubna 1854, (č. 166 zák. říš.).

§. 19.

Tento zákon nabude platnosti, pokud se týče řízení a věcech naputujících, zároveň s nálezem o tomto řízení, a pokud se vztahuje k řízení upomínacím, zároveň se nálezem o řízení upomínacím.

§. 20.

Mým ministrům práv a financí uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 24. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Glaser m. p.

Precht m. p.

Zákon, daný dne 24. května 1873,

jiná než povahy nákladů výhledy a ustanovení vjmátky pro jejížto lokomotivní telegrafie a Černovic nebo z nákladního jiného přírodného místa privilegovaná telegrafie Lvovsko-Černovického-
Jasiňské k říšským hranicím a Novosolice.

S privilegacím obzámě měřovací řady říšské vidí se MI určiti takto:

Článek I.

Viděti dle se má, a) bude udělovati koncesi ke stavění lokomotivní telegrafie a Černovic nebo z nákladního přírodného místa privilegovaná telegrafie Lvovsko-Černovického-
Jasiňské k říšským hranicím kíl Novosolice, aby této telegrafii propůjčila těchto výhledů:

a) Že bude a) do počtu jindy zvláštně kolik a poplatků se vložkých směr, řízení a jiných listů, udělaných za přičinou opatření kapitálu, též za přičinou stavění a instrukcí této telegrafie;

- č) Je bude upravena kaská a poplatek z převážně vyhledávků a obližlivých přístavů, počítaje k nim i pevninky na ně, též je bude prosta přepravného, kterým vezje při odloperání posazků;
- č) Je bude uzavřená na deset let, počítaje ode dne převzetí stavky, upravená dle a přijímá, kaská kapavých a každé nové dle, která by nějaký budování byla uzavřena.

Článek II.

Železnice v článku I. ustanovená má se uzavřít ve dvou letech, ode dne ukončení koncesionářských, vystavěti a počít se po ní obecně jízdit.

Aby koncesionářé této úlozky skutečně vyplnili, má se správa státní přibudován upravován ústav.

Článek III.

Co se týče připojení železnice v článku I. ustanovené k železnici ruským, a co se týče stavby jízdy na společné trati státní, a to odně se ukončení ustanovení ve ustanoví státní a císařskou vládu ruskou a koncesionářé budou povinni, tím, co v této ustanoví se ustanoví, se řídit a povinnosti, která jim z toho vezje, plnit.

Článek IV.

Co se týče jízdy výměnk propůjčení koncesionářé, kteří se vezje k tomu, co ustanoveno v úlozce, dnem dne 1. srpna 1868, (č. 56 zák. řísk.), v přívlastkové úlozce ustanovován; co se týče této úlozky ustanoví, má plnost to, co ustanoveno v úlozce, dle úlozky Lvovsko-Černovické-železní.

Článek V.

Ministři obchodu a ministři financí ukládá jest, aby tento úlozka ve skutek uvěsti.

Ve Vídni, dne 24. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Pretis m. p.

99.

Narižení, vydané od ministerium práv dne 31. května 1873,

jestto se ve skutek uvěsti úlozka, dnem dne 1. dubna 1872, o vykonání úlozky na uvěsti se vzhled o úlozce v úlozce úlozky v úlozce úlozky, počítaje od 1. srpna 1873.

Podle §. 16. úlozky, dnem dne 1. dubna 1872, (č. 43 zák. řísk.), o vykonání úlozky na uvěsti se vzhled o úlozce a o úlozce úlozky pro vykonání úlozky, má se ministrem práv narižiti, že to, co v této úlozce ustanoveno, ve skutek uvěsti se má v úlozce úlozky v úlozce úlozky, počítaje od 1. srpna 1873.

Glaser m. p.

100.**Nařízení, vydané od ministerium práv dne 1. června 1873,**

o tom, kdy policejní úřadovníci okresní soudi šofingští v žalobách.

Soud okresní v Galicku v Salsbersku, dle nařízení, vydaného od ministerium práv dne 27. listopadu 1872, (č. 163 sč. říš.), znova uřizový, podle úřadování dne 1. července 1873.

Glaser n. p.

101.**Nařízení, vydané od ministra práv dne 2. června 1873,**

o úřadích zvláštních soudů v nepatrných věcech občanských ve Vídní, v Praze a v Trutí.

Aby k výkonu přísl. §. 2. zákona, daného dne 27. dubna 1873, (č. 64 sč. říš.), učiněno se má následně toto:

V městech Vídní, Praze a Trutí učiněno se v každém zvláštním soudě v nepatrných věcech občanských, a to:

Ve Vídní pro okres městských delegovaných soudů okresních v městě, Leopoldovi Landstrasser, Vidner, Blaise Spomenčí, Novosadek, Jurečič a Šikův grantí;

v Praze pro okres městských delegovaných soudů okresních Staro- a Novoměstského a Malostranského a

v Trutí pro celkový okres (město a okol) zvláštního městského delegovaného soudu okresního.

Tito soudcové v nepatrných věcech občanských podle úřadování dne 1. října 1873

Glaser n. p.

102.**Nařízení, vydané od ministerium obchodu dne 6. června 1873,**

jaké se učiněno text článku XVIII. nařízení, vydaného od bývalého ministerium námořství dne 27. února 1863, (č. 25 sč. říš.), o tom, jak se mají zachováti, aby se zamezilo vstupu na moři cizincům lodí.

Na místě posavadního textu XVIII. článku nařízení, vydaného od bývalého ministerium námořství dne 27. února 1863 pro rakouské lodstvo obchodní, aby se zamezilo vstupu na moři cizincům lodí, má se předložiti tento text:

Když dle pravidel výše položených jedna ze dvou lodí má se vyhnouti, má loď druhá se jako posud, však učiniti majíc k tomu, co nařizováno v následujícím článku.

Rathaus n. p.

103.**Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne
7. června 1873,**

s tím, že z vedlejší celnice třetí I. v Kozákově v Rakúš dle se vedlejší celnice třetí II.

Z vedlejší celnice třetí I. v Kozákově v Rakúš učiněna jest vedlejší celnice třetí II.

Prešis n. p.

104.**Vynešení, vydané od ministerium financí dne
8. června 1873,**

jině se stanovje přechodní puzavren.

Změňuje ustanovení, vyznačená se dne 30. listopadu 1868, (č. 149 zák. říšsk.) vyhlášená, jako se týčí vykonání smlouvy s tím, mnoho-li kova čistě v sobě má obsahovati zboží od slata a stříbra, a jak se k tomu má přihlížeti, určuje se, od 1. června 1873 podléhaje, úřední přechodní puzavren a strany kontroly cizozemského zboží slatého a stříbrného a vylučuje se přitom vyšetřování, mnoho-li čistě kova zboží od slata a stříbra z cizích zemí dovezené v sobě obsahuje, jediné úředním puzavrenem.

Prešis n. p.

105.**Nařízení, vydané od ministra obchodu dne
10. června 1873,**

jině se stanovje státní organizace, vydané dne 28. září 1871 pro svícenou vjstavu ve Vídní roku 1873.

Jako c. a k. Apoštolské Veličenství říši Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 9. června 1873, nejvyššíhořího úředního nřím uvedené svícny organizace státní, vydaného dne 29. září 1871, (č. 111 zák. říšsk.), pro svícenou vjstavu ve Vídní roku 1873.

I. Generálnímu řediteli dle se k veškeré technické-ekonomické správě a spojením a ni vyšetřování peněz, podléhaje k tomu i ustanovení, řízení a úřední osah, jehož jest k provedení organizace svícny, rade administrace, skládající se ze zřizování výstav.

II. Při každém opatření, v kterém může býti spojeny výstav peněz, má se generální ředitel proi ustanoviti v radou administrace, bez jejíhož přivolení a spolupodpisání žádná taková opatření, pokud se týče vjstav svícených, nemá provedena býti. Když opř v záležitostech svícených vjstav vydaných, kterých se týče vyšetřování peněz, má kromě podpisu generálního ředitele nepotřební také spolupodpisu správy administrace nebo jeho zástupce.

Opatření tohoto způsobu mají však platnost také tehda, když nejsou podpísána od generálního ředitele, ale od správy a jednoho člena rady administrace.

II. Hospodaření a účely, základy ze dne 21. července 1871, (č. 87 zák. říšsk.) a 4. srpna 1871, (č. 45 zák. říšsk.) ku potřebám výstavy světové porcelánové, jakož i v příčině zhrubení se ní do počtu položek, podléhá k tomu řád výstavní, má se přidělit dílní tým způsobem, jak v příčině jejich odvětví ústřední státního ministerstva, a má se každý příděl a každé vydání k výstavě světové se vztahující vykonati skrze v. k. expozitura kasovní, se vztahující světovému středisku.

K obstarávání pomocné služby při dílech přírodních budou také administrativní úřadníci v počtech státních, kteří budou podléhati příkazy, jichž bude ku správné potřebě a porodem díle knihy tak, jak passed při výstavě světové bylo obyčejno.

IV. Státní organizace, vydány dne 29. září 1871, pokud se s ustanoveními výše položenými nesprávných, poskytné platnosti.

Rechnung n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Částka XXXVII. — Vydána a rozehlána dne 19. června 1873.

106.

Úmluva adiciční, učiněna dne 9. února 1873,

ke smlouvě státní, uzavřené dne 24. prosince 1850 mezi Rakouskem a Bavorsy o tom, jak mají
býti hranice mokřé na řekách Sála a Salita.

(Měla se na Vídeň dne 8. února 1873 a veškerému jest od Jela v. a k. Apostolského Veličenosti dne 8. ledna 1873,
a šesti vyznáníky jsou obdrželi veškerým ve Vídeň dne 15. ledna 1873.)

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
Apostolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Charvátský, Slavenský, Ha-
liňský, Vlodimířský a Illyrský; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Krakovský,
vojvoda Lotarinský, Saleburský, Štýrský, Korutanský, Kraňský, Bukovinský,
Horně- a Dolnorakouský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí
hrabě Habšburský a Tyrolský atd. atd.

zájme šlema a vyměřme tímto:

Jakož mezi plnomocníkem Našim a plnomocníkem Jeho Veličenosti krále Bavo-
rského za přítomnosti smolny oněch ustanovení smlouvy státní, mezi Rakouskem a Bavorsy
dne 24. prosince 1850 uzavřené, smolny mokřých hranic na řekách Sála a Saliti se
třkajel, ješto se k šířce normální a k trasě karekční těchto řek vatahuji, učiněna a
pedepsána jest úmluva adiciční, kteráž takto zní:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd., Apoštolský král Uherský a Jeho Veličenství král Bavorský měli za příhodné, uzavřítí ome utvářenou smlouvu státní mezi Rakouskem a Bavorskem dne 24. prosince 1820 ustanovení, naříditi usazby kromě na řekách Sále a Salise se týkající, ježto se k říčce normální a trasa korekční těchto řek vztahují a jmenovití k tomu kauce placemocností, totiž:

Jeho císařské a královské Apoštolské Veličenství:

pana Jula hraběte Andrássy z Csik-Szent-Eirillyi a z Erdané Horky, velkokrálovského královského oberkrálovského řádu sv. Štěpána a některých jiných řádů, a. k. tajného rady, generálního, předložitelého se společně radě ministerské, ministra císařského dvora a císařskosti zahraničných atd. atd.:

Jeho Veličenství král Bavorský:

pana Ota hraběte Braye ze Štelinburku, velkokrálovského královského císařského císařského řádu kurvy bavorské, královského bavorského řádu sv. Michala a císařského rakouského řádu Leopoldova, též rozličných jiných řádů, královského komarula bavorského, císařského ministra m. sl., státního rady v mimořádné službě, dědičského říšského rady, mimořádného rytíře a zveřejněného ministra při a. a. k. dvoře atd. atd.,

kvůli placemocnosti, propůjčivše sobě oboplně placemocností svých a následavě je býti v době a smlouby formě, a tyto články se uzavřeli:

Článek 1.

Normální říčka řeky Sály klade se v horní části až k poměrnému kamenu č. VII na 22-23 metřů a odtud dolů až k ústí do řeky Salise na 27-28 metřů; mimo to pokládá se normální říčka řeky Salise od ústí Sály až k řece Jisu na 112-80 metřů a dle toho úřadí se trasa pro tyto dvě řeky dle přírodních kopců pana plánu od oboplněných technických roku 1847 zřízených, že nichž jest noví trasa zveřejněna.

Při tom mají míti oba státní pohřbení toho vřít, uzavřítí se v jedné každé přípustnosti, když se bude skutečně staněti, o takové usazby v trase upravené, ježto dle skutečných poměrů řek každé doby budou se říšiti příhodně.

Článek 2.

Tato úmluva bude oboplně ratifikována a ratifikace budou se Vídni ve třech měsících, a každé 3 měsíců, i říšce vyměňují.

Tomá se svěřením oboplně placemocností v této úmlouvě, i v připojených plánech litografovaných se podepsali a pečetí až k ní přiložili.

Stalo se ve Vídni, dne 3. února 1872.

(L. S.) Andrássy m. p.

(L. S.) Bray-Štelinburg m. p.

Tedy My, úředníci veřejní ustanovení této úmlovy, ji jsme sobě oběma a zveřejnili, sňavše také slovem Nalín císařským a královským za Sebe a za Nalín nástupce, že ji dle plánu začal budeme a dále vřadě zachovávat.

Na potvrzení toho jsme Se v tomto listě Svou rukou podepsali a k němu Nalín pečetí císařskou a královskou přiložili kázali.

Stalo se ve Vídni, hlavním městě říšským a Nalem sídelním, šestého dne měsíce května léta Páně tisíceho osmáctého sedmdesátého třetího, panovník Naleho ruku dvad-
cátého pátého.

František Josef m. p.

Hrabě Andrássy m. p.

I. Nejvyššího radní Jana v. a. k. Apoštolského Velikostří:

*Theofil knížek Ševců m. p.
v. k. státní rada.*

Čímž se výše položenými ústní se vyhláší.

Ve Vídni, dne 9. června 1873.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

107.

Smlouva státní, učiněna dne 30. března 1873,

mezi Rakousko-Uherskem a Bavorsy o vystavení železnic: a) z Landshutu na Eisenštejn do Plzně
a b) z Passova na Eisenfurt do Bratruš.

(Stala se v Mnichově dne 30. března 1873, od Jana v. a. k. Apoštolského Velikostřího a Theofila knížky Ševců m. p. v. k. státního radního, a od Theofila knížky Ševců m. p. v. k. státního radního dne 10. května 1873.)

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,
Apoštolský král Uherský, král Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Ha-
ličský, Vladimírský a Blyrský; arcivojvoda Bukovinský; velkovojvoda Krakovský,
vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský, Bukovinský,
Horní- a Dolnoslezský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; knížecí
hrabě Habsburský a Tyrolský atd. atd.

známo činíme a vyslovujeme ústně:

Jakož mezi přemocenkem Nalem a přemocenkem Janem Velikostřím králem Bavo-
rského dne 30. března 1873 v Mnichově podepsána jest smlouva o vystavení železnic
u Eisenštejna a Kauderzta se spojitelů, kteří slava od slova takto zní:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský a Jeho Veličenství král Bavorský, žádajíce toho Sáhé, aby ležnice obopale díle spojili a paměť k tomu se vztahujícími smlouvami uplatili a ustáili, jmenovali k tomu konci plnomocnosti Srdci:

Jeho Veličenství císař Rakouský, král Český atd. a Apoštolský král Uherský:

Srdce mimořádného vyslanca a zamestnaného ministra a Jeho Veličenství krále Bavorského, Karla zvehožděho pán z Bruku a

Srdce ministeriálního rada v císařském královském ministeriu obchodu, Karla rytíře z Passwaldu;

Jeho Veličenství král Bavorský:

Srdce státního rada ve státní mimořádné, Viléma Webra a

Srdce ministeriálního rada v ministeriu státním královského domu a záležitostí zahraničních, Michala H. Sattlera,

Kteréto plnomocnosti, propůjčivše sobě obopale plnomocnosti svých a shledavše je býti správné, o tyto články jsou se uzavřeli:

Článek 1.

Císařsko-královská vláda rakouská a královská vláda bavorská uzavřeli se, že posílí a napomenou lidem, aby se vstoupili ležnicemi:

a) z Landyru na Jarcle na Filding, Degendorf a Zweisl na bavorsko-českých hranicích a Eisenstein a cdtal na Nyrsko a Klatoy do Pláně;

b) z Passau na Waldkirch a Aasenbergareut k bavorsko-českým hranicím a Konstantu a cdtal na Wimberk a Valyni do Strakovic.

I. Utvářenými obcemi.

Článek 2.

Ležnicemi ležnicemi mají se na svých náležích a koncích se ležnicemi tam se ukončujícími přehledným způsobem přine spojiti a vésti v nádrži již učiněné zvek to, jako se píšeti sřech.

Článek 3.

Císařsko-královská vláda rakouská udělila již koncesi ke stavění a užívání železnic v její zemi ležnicích, a to ke stavění železnic v článku 1 pod lit. a) uvedených listem, dnem dne 12. listopadu 1872, privilegovaně akcionářské společnosti ležnicemi Plánsko-Březenská a ke stavění železnic pod lit. b) jmenovaných listem, dnem 8. října 1873, společností železných Adolfa kůlata a dědičného prince Schwarzemberka, Edmunda hraběte Hartiga, Jeronyma hraběte Mansfelda a Františka Tachinská.

Královská vláda bavorská propůjčila koncesi ke stavění a užívání jmenovaných v článku 1. pod lit. a) železnic v zemi bavorské listem, dnem dne 25. listopadu 1872, privilegovaně akcionářské společnosti bavorských železnic východních, a má úmysl, propůjčiti koncesi ke stavění a užívání železnic pod lit. b) uvedených po zemi bavorské jmenovaně společnosti rakouské a konstituem ležnicemi Passovské spojově, uzavřívají se před o výměny k tomu.

Obě vlády propůjčí sobě obopale koncesi náležících, pokud se toho již nestalo.

Článek 4.

Každá vláda ustanovuje se, aby ve své zemi zvláště ustanovila linie železniční, veškerý půl starý a každý návrh stavění o nich, též aby ustanovila místa, kde mají býti stanice a zvláště nádrží ke všem starším a stávajícím na nich.

Článek 5.

Koleje na veškerých železnicích mají býti jednotejně 1.433 metru ve vzdálenosti lin úzké.

Typo železnic mají mít nejprve jen jednu kolej, má se však hned s počátku nakoupiti země na druhá a dvoji kolej, a všelijaké stavby nádrží, počítaje k nim i tunely, mají se hned zařídit na dvoji kolej.

Když toho nastane potřeba, zařídí vlády se ustanovující, aby se druhá kolej vystavila.

Článek 6.

Železnice, jmenované v článku 1. pod lit. a), vyvíšeli a dokonati se má ve Švédsku, naimenovněch v rakouském listě povolení, daném 12. listopadu 1872, §. 2. a v bavorském listě povolení, daném 23. listopadu 1872, §. 3.

Má se však k tomu hledět, aby stavba této železnice po zemi bavorské tak se urychlova, aby obě části železnice, pokud možná, zároveň se dokonaly a jízda po nich zároveň se počala.

K vyroveni a dokonání železnice, jmenované v článku 1. pod lit. b), vyvíšena jest již již, co se týče štáti, jízdy po zemi rakouské, v listě povolení, daném dne 8. října 1872, co se pak týče štáti, jízdy po zemi bavorské, vyvíšil štáti, kdy má býti dostavena, královská vláda bavorská listem povolení, jež tepr vyší, má se však i to co se týče k tomu hledět, aby se po nich jízda zároveň počala.

Článek 7.

Pozemky, ježto ke stavění železnice potřeba, opatří se mají, rovnoběžně by se účastníci o to shodností, v jednom každém státě dle zákonů vystavňovacích, ježto v něm platnost mají.

Článek 8.

Každá vláda ustanovuje se v příslušné části železnice po její zemi jízdních úplatí nejvyšší moc zemská, též vykonávání nádrží a mosti počítaje.

Každá vláda se ustanovující vykonávati bude v příslušné části železnice po její zemi jízdních vrchní právo dohlížeti ke správě železnice jízdu provozující.

Článek 9.

Každá vláda ustanovuje se, aby s strany štáti železnice po její zemi jízdních odhláza a odhláza tarify i pořádky jízdy.

Při odhláza přímé jízdy má se hledět k tomu, aby stáky na stanicích, kde dráhy se připojují, v čas dojížděly.

Železnice jedné mají býti toliko dopravními spoleky, kužk jich k provozování jiný potřebí, na každé železnici mají se založiti nejmenš dva vlaky osobní veskra jedné, a jich má se žiada upošívati tak, jak toho prospěch obchodu vyžadívá.

Vlaky nemá býti mezi obyvateli obou stáží žádného rozdílu, ani co se týče způsobu dopravního, ani co se týče expedice, ani co se týče transportů z jednoho stáží do druhého přecházejících.

Článek 10.

Materiál transportů k žiádě veskra jedné ustanovený má býti tak shodový a usířový, aby mohl bez překážky se jít železnice přecházející nebo aby se ho mohlo také upošívati úřadů.

Dopravními od jedné vlady zkončené budou bez nové zkoušky připuštěny na ostatních železnicích, ležících v téže vlady území.

Veskra jedné musí se shodím řídi se dle úhory, kterou správy železnice, jichž se dotýče, každé doby a to úřadů.

Článek 11.

Žiada provozující správy železnice železnic mají býti povinny, zavěsti přímou expedici v dopravními osob i zboží, když toho potřebu obchodu bude vyžadívati, nebo když to neb ota zmlouvající se vlady pro dohod obchodu si toho bude žádati.

II. O železnici z Landavy na Eisensteinu de Fland a o připojení této železnice na haverské-železných hranicích stáží.

Článek 12.

Abý se náležitě zrovnala konstrukce obouvladých částí železnice, mají sobě úřadů, jichž starba usířová, obouvladé propůjčování podružných pláň k stavěni trati pomocných a jichž k tomu se vztahujících příkazů a mají také v čas starby vlady býti ve spojení.

Článek 13.

Trasy mají se střídati na žiáci Eisensteinu.

Nádrži Eisensteinu, která bude žiáci střídná, zůstá se podle plánu kabeji a stave, a kterýž se správy obou vlady usířová, tak, že postřehok jako bude se dotýkat žiacy pomocné a že jedna polovice k severovýchodu bude ležeti na téže rakušské a druhá polovice k jižnízápadu na téže haverské.

Stavení, kabeji a jich usířová na rakušské části žiacy vytvoře a bude jich střídná správa železnice Flamsko-Braunské, na haverské části žiacy střídná je a bude jich střídná správa haverské železnice východní; nikdž se to pomaze správa každé železnice.

Článek 14.

Tyto starby a jich usířová se nádrži mají býti tak velké a tak upošívány, jak toho potřebí, aby vlaky mohly volně přecházeti, aby v prvej čas se připojovody a aby se náležitě vyhovlo potřebám správy obouvladých.

Pokud možná, má se k tomu přiblížit, aby důležitější místnosti přicházely se spojily, zejména té skupině stavení přijímací a místnosti pro verzi celou.

Správcem obou ležnic se stává se, aby se shodly o skupině střední kabejí a uměly se o to tělo a úřady celými, jež se tělo.

Program stavby, jež spíše obou ležnic společně odlišit, obsahovat bude další potřeby a ustanovení, a zohrání se v plánu po skupině umělosti zhotovením, kterých se jak chtějí vlivem předloží ku schválení.

Při tomto schválení staveb na nádraží má se řídit k tomu přiblížit, aby měly dohromady nejmenší 900 metrů vzdálenosti a kabejí, pokud možná, v rovné úšle, tělo aby plocha vodorovně po obou straně nádraží. Na tak daleko, aby se velké potřeby bez zbytečné změny rozšířily.

Článek 15.

Bylo-li by potřeba staveb doplněních a posádky staveb nových, vykonání je má jako první stavby svým schválením na rakouské zemi správa ležnic Píseňsko-Břežanské a na haverské zemi správa haverské ležnic východní.

Takto postavení jest každé správcem, zohrání na svůj účet ve své zemi v dobrém spůsobu stavby a jak schválení na nádraží jak v celosti tak i jedno každém část jejich.

Článek 16.

Školy, kterých by při střední stavení a jiných věci na nádraží, tělo materiálu k provozování jídy, náležitých jedné správcem, společně svým schválení správa druhá, schválení bude postavení správa tato; jakob bude také postavení správcem schválení, kterých staveb odstraňování věci parafinových a nových jich schválení.

Článek 17.

Zastoupení pořádek na střední staci Eisensteinské a máti vyhlášené dohled policejní k ležnicím a k provozování jídy, přistání nejprve společně každé druhé na své zemi dle ustanovení a tom vyhlášených.

Odstranění pro přestavení předpíská policejní ležnicím se týkajících, tělo pro své přistupky, přechy a stovky, schválení úřadům policejním a soustava každé země.

Článek 18.

Správcem každé ležnice přistání vyhlášené schválení úřadů a stavebníky, jež má ku své státní zapotřebí a vykonávání nad ními moc státní a disciplinováni.

Článek 19.

Co se týče stavebního postavení úředníků skupiných na střední staci Eisensteinské železnic, jsou sobě rovní a má se státní moc ními konání přimera komunistů, jako to jest mezi sobě rovnými úřady každé země.

III. O ležnicím a Pasova na Kuznart de Strakoně.

Článek 20.

Místo, kdeby tato ležnice má již přes hranice, má se podlé úřadům od podnikatelstva ležnic schválení, dle potřeby staveb vyhlášené k tomu komisaře technické úřadů ustanovení a od obou vlády schválení.

Článek 21.

Tato část úloznic má se v Pasově přímo spojit s baronskou úloznicí vřeloucí a dle příslušnosti s císařskou královskou privilegovanou úloznicí císařevny Alžběty.

Kde a jak se tato spojení má stát, a když se stane, jak a pod kterými podmínkami mají úloznicé spojené tanečnické úkoly sloužit, o to mají se správy úloznic, ježli se týče, rozhodnout; toto usuzení má se také vztahovat k úkolem, kteří se má za tuto společně sloužit sloužit a má být schváleno od královské vlády kuzerské a dle případu také od císařsko-královské vlády rakouské.

Článek 22.

V městě Pasově státní se státní podnikatelé úloznic ze Strakonice na Kamínku do Pasova, ježli státní bude bud v Praze nebo ve Vídni, kterážto státní má zvláštní a vyřizování úloznic, týkající se částí úloznic po zemi kuzerské jazyky.

Článek 23.

Královská vláda kuzerská bude při poskytování pomoc na příslušné státní provozní jazyky k tomu přiklíbiti, aby povolila koncesionářům, pokud toho zájmové baronské dispozicemi, pokud možná jednatelůžek zřízení při provozování jazyky.

Článek 24.

Vláda kuzerská zřizuje si, pro vykonávání práva nejvyšší mocnosti a práva dohledného, v příslušné části dráhy po její zemi jazyky j přikládajícího, ustanoví komitát, který má zastupovat vládu v správu úloznic v takových případech, v kterých zvláštní příslušní úloznic zemi zvláštní nebo působí přímo představitel.

Článek 25.

Policii v příslušné provozování jazyky vykonávají mají pod dohledem úloznic v každém státě k tomu přikládající a dle usuzení v každém státě o tom vydaných nejvyšší úloznicí správy provozování jazyky po úloznic, kterých se v Rakousku i v Baronských poskytní té masí, kteréž tam působí zvláštní úloznic jazyky úloznic zvláštních.

Úloznicí pro přístoupení představitel palác úloznic se týkajících, též pro jazyky přístoupení, přístoupení a zvláštní, příslušní úloznic působí a zvláštní jedné každé zemi.

Článek 26.

Zvláštní úloznic a zvláštní, ježli ke zvláštní při provozování jazyky a k dohlednému potřebí, příslušní vřeloucí toho, se o tom bude v letech povolení ustanovena, té správy jazyky, kteréž má s nimi vykonávat také zvláštní a disciplinovat.

Všichni úloznic, zvláštní a zvláštní poddání jsou zvláštní a zvláštní policijní nebo státní, v kterých se zvláštní. Tyto osoby mohou zvláštní být jen dle usuzení s strany zvláštní vydaných a zvláštní mají k potřebám státní.

Příslušní státní té neb oně strany se ustanovují, kteréž správa úloznicí státní při provozování jazyky po zemi s státní dráhou, nezvyšují proto se zvláštní poddání své zemi domovské.

Účelůsky a služebůsky k vykonávání předpisů a políci šlechtičské sféry, když konají službu na trati dráhy, jízdy po Rakousku, katedr. budov a sířezek přišlechtič. státní křídloví šlechtič. rakouští, a konají-li službu po trati šlechtičské Rakouskem jízdy, rovnou je v sířezech přišlechtič. křídloví šlechtič. barockí.

Článek 27.

Spřítel šlechtičské sféry a jízdy vedoucí povinnu jsou, každé pohledivší náhrady a jiné pohledivší ze soukromého práva, ježto se v přímky starý šlechtičské sféry a přímky provozování jízdy po ní učí, zastupovali a podléhají se v tom sféru přišlechtič. sféry a úřadů.

Článek 28.

Co se týče dnů, dnů a co jiného se rozřešit, podléhají se každé šlechtičské sféry, jízdy po trati barockí, tak, jako šlechtičské soukromé v šlechtičské sféře.

IV. Jiná ustanovení, obějí šlechtičské se týkající.

Článek 29.

Šlechtičské, jízdy a řízení na Eisenstein do Landauy na Rofe a ze Strakonice na Kautskart do Passera, prohlašují se za obecné sféry celou, a povoluje se, darování i vyřídění po nich ve dvo i v ústí předepsaným pořádkem jízdy každé sféry, kterých darování, vyřídění nebo rozrušení rozšíření není naprosto zapovězeno.

Co se týče darování obcí sférické soukromé do Rakous, pravidlem jsou to, co ustanoveno v §. 18., II. a) rakouského řízení celou a sférické soukromé.

Článek 30.

Řízení celou v přímky sféře, vývozu a přívozu konati mají, co se týče šlechtičské a řízení do Landauy na Rofe, na trati Eisensteinské obce celou, ježto tam budov od Rakouska a od Baroc sféry, tím způsobem, že se každé sféry, a pokud nebude podléhají komisi sférické jednání v článku 21., vytrácejí se v některém sférickém případě nebo jiného soukromé, sférické jednání sférické rakouské představitel v místnostech sférických v trati rakouské sféry a sférické jednání sférické barockí v místnostech sférických, sférických v trati barockí; co se týče šlechtičské ze Strakonice do Passera, má řízení celou v přímky sféře, vývozu a přívozu na trati Kautskartské vykonávání pomoci sférické rakousko-barockí tam sférické.

Výše sférické sférické pomoci má se propůjčiti moci odpravování, potěšit obchodu každé doby dnů dnů, zejména také soukromé, odpravování obcí sférické sférické.

Článek 31.

Přímky odpravování sféry na obějí šlechtičské trati soukromé soukromé má místo má každé sférické a každé sférické, kterých sférické každé doby v přímky šlechtičské sférické. Taktéž mají, ježto sama sféry se rozruší, přímky pravidla soukromé sférické a celou, sférické č. 9. října 1868, a sférické, vyřídění v přímky sférické odpravování sféry sférické po šlechtičské. Taktéž se má to, co ve soukromé sférické, sférické mezi Rakouskem a Evrovy č. 21. června 1861 v článcích 83., 84., 82., 102., 103. a 104. a sféry č. ustanoveno, sférické sférické k trati sférické šlechtičské.

Pokud by ještě bylo potřeba, a strany formalizací zrušit a odpracování upravovat poměrych a zkrátit důvědného, vyhlášení a vakuu volného díla se ukázat, než-li se a to obě strany usnesou časem svým společným kombinacího vyjednáním.

Článek 12.

Železnice v článku I. jmenovaných ústavů se má také k dopravování věci poštou používat.

Období správy poštovních mají, své než se počne po těchto kolekcích jezditi, upobídněti jinde poštovním po nich.

V ústavě, která se a to stane, má se také hleděti k tomu, kdyby ta neb ona správa poštovních po kolekcích v článku I. pod lit. b) jmenované částě zrušiti jinde poštovním do jiného ústavu.

V příslušné správě železnic má, se se třeba dopravování pošty po kolekcích železných, platnost máti ta, se a strany toho ustanovena v letech pozdější a dle příjmu v ústavěch zvláštních o to učiněných.

Článek 13.

Příslušné železnice, jako se a obě strany vysteriti mají, zřídí se telegrafické středkem pro službu dráhy železných.

Jak se mají telegrafické zřízení nebo jak se má telegrafické, zřízení pro pošty obecné, zřízení, a jak se má telegrafické vůbec upraviti, a to učiní se mezi oběma správami telegrafickými zvláštní ustanovení.

V příslušné správě železnic má platnost máti ta, se a strany toho ustanovena v letech pozdější a dle příjmu v ústavěch zvláštních o to učiněných.

Článek 14.

Správa železnic jsou poštovní, dle ústavů celních, poštovních, telegrafických a policejních se ústavů Eisenbahnischen, se ústavů Kaiserliche a se příjmovými ústavů Pannonské národní místnosti, jež oběma vládě k jich službě přiděly se potřebné.

Vidě-li by se, že jest kromě dotčených místností úředních a kromě místa k obyčejní službě celá a ústavů upobídněti také obyčejní ústavů, mají býti správy železnic poštovní, tato obyčejní opatření, však ústavů správě, jež se dotýče, ukázat jim ústavů se to učiněny se společně nějakého.

Toto nějaké ustanovení se společným ukázaním mezi správami železnic a jinými správami, jež se dotýče.

Některé se vakuu zřízení, v dobrém společném ukázaním, tapení, umístění a ústavů těchto místností upraviti mají správy, která jich užívají.

Článek 15.

Stalo-li by se potomek nějaké ukázaní v právu vlastnickém k železnicím, a která tato ukázaní se činí, mají také o tom obě vlády v čas ukázaní, aby jinde upobídněti díle se přede, jak toho ukázaní a oběma prospěch vyhleděti.

Článek 36.

Tato smlouva má se obzvlášť k Nejvyššímu schválení předložiti a listiny ratifikací mají se v listě svědčích v Haisbercu vyměnit.

Tomže na svědomí obzvlášť přimocování ve dvojnásobek sešlali se sepsání této smlouvy svou rukou se podepsali a pečeti své k němu přiložili.

V Haisbercu, dne 30. března 1873.

(L. S.) B. Bruck m. p.

(L. S.) Frenschold m. p.

(L. S.) W. Weber m. p.

(L. S.) Suttner m. p.

Tedy My svěřlivě sekeri dísky této smlouvy, ji jsme Sobě oběhali a schválili, sdávajíc také Naším slozem císařským a královským za Sebe a za Naše nástupce, že ji budeme a máme do posledního začatí věrně zachovávat.

Na potvrzení toho jsme se v této listině Sebe rukou podepsali a k ní Naši císařskou a královskou pečatí přiložili.

Stalo se ve Vídni dne dvacátého šestého měsíce dubna léta Páně tisícého osmístého sedmadesátého třetího, panovníci Našeho rodu dvacátého pátého.

František Josef m. p.

Andrássy m. p.

Z Nejvyššího soudu Jeho císařského a královského Apostolského Vládnictví:

Vláda soudcejší pán **Konradtstein m. p.**
a. a. k. svědčí nám.

Všle požádání smlouva státi vyhláduje se, aby měla platnost v královstvích a zemích v radech říšských zastoupených.

Ve Vídni, dne 31. května 1873.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XXXVIII. — Vydána a rozeslána dne 24. června 1873.

108.

Zákon, daný dne 10. května 1873,

jménem se vyřázející národního policejního práva trestního proti zabitím a taktům.

S přílohami obou národních rady říšské vidí se ní nížeříká takto:

§. 1.

Kdo, nemaje práva bydění nebo spíše práva bydění, bez zaměstnání a práce se potuluje a nezdravě prokazuje, že má prostředky ke své výživě nebo že jich bezohledně nabývá, potrestán buď jako tůž vězěnec čem dní až do jednoho měsíce.

Byl-li odsouzen podružně, udělena buď také výzvě 1—3 měsíců a jedna nebo několik rozfěn trestu, uvedených v §. 253 zákona trestního, vyl. 27. května 1852, pod lit. a—e.

§. 2.

Osobám k práci spůsobujícím, ježto byly potrestány pro falšování veřejných papírů, dlužníků, pro falšování měny, listin, pro ležerů nebo pro úklad falšování úředních nřezpůjím brozením (§. 99. zák. ř.), pro úklad falšování nebo podvodu, nebo úkladův pro přetváření křehkosti, podvodu nebo ležerů, nebo které byly potrestány za taktý, může úřed bezpřetržitě odříditi, když od ukončení trestu uznávají ještě tři roky, aby ve lhůt jim vyřídili prokázat, že se dále nejm spůsobem žijí.

Nesplní-li tomuto nářadu se zabitímů zabit, potrestány buď vězěnec 3 až do 14 dní.

Stalo-li by se ta podružně, může se může také vězěn až do jednoho měsíce a rozfěn, v §. 252. zákona trestního pod lit. a—e uveden.

§. 3.

Vydávati vyřídění v plně mříditi nebo vyřídění chodby, aby někdo mříd a místo se může choditi ležerů, zabitím jest.

Přetoupení této úředně potrestáno buď pokutou peněžitou 10—100 zl.

§. 4.

Ti, ktorí boli pre falšovanie verejných účtovných papierů, pre falšovanie mince alebo pre akýkoľvek trestný čin proti vlastnímu majetku odsúdení k doživotiu alebo životodĺžnému trestu na slobodu alebo zbavili sa ke krátišiu trestu takoním, alebo ktorí boli odsúdení za falšky a vidi sa byť v príslušn majetku nebezpečni, môžu postavení byť pod dohľad policajni a úkony v §. 2. tohoto zákona viedrojni.

§. 3.

Jasn-li to prípadnosti v §. 4. pŕivedení, má soud trestni v klasní vidi rozhodující v rozsahu vykonání, že máže odsouzený postaven být pod dohľad policajni.

Co se týče odvolání z tohoto rozhodnutí, má platnost to, co nastaven v příslušn advrání z rozsahu v klasní vidi vykonání.

§. 6.

Co se dotýče osob, v příslušn kterých případnosti v §. 4. uvedení té duhy, když tento zákon nabude moci, ta již budou, má soud trestni vykonání, že mohou postavení být pod dohľad policajni tehda, když budou znovu postavení buď pro trestný čin občerný v §. 4. jmenovaný, nebo pro přestupek občerní, nebo dle §. 2. tohoto zákona pro nebezpečnost.

§. 7.

Postavení někoho pod dohľad policajni, když soud trestni nastane, že se to máže učinit, příslušn politickym úřadům první instance a oia. úřadům policajním v občerných městech místním.

Kde vidi oia. úřadů policajních práce policie bezpečnosti vmeškej jsou vřidit se obec, příslušn toto postavení pod dohľad úřadům občernim.

Starosta občerní povinen jest, k osobám pod dohľad daným spota dohlížeti a nastaven úřadů politickych k tomu se vřidající vykonávat.

§. 8.

Úřad politický (§. 7.) máže kromě případů v §. 4. uvedenych pod dohľad diti také odsouzenec z mihu trestního propuštěn, v příslušn kterých soud nastavení dříve ještě ani tento zákon platnosti nabyl, ve skutek uvodí to, co ustanoven v druhé postavě §. 217. řádu trestního.

§. 9.

Nikdo nemáže pod dohľad postaven být na dle ani na tři lita, počínajíc od toho dne, kdy byl z trestu propuštěn.

Postavení pod dohľad máže být v osobní svobodě obnoven být jen dle, pokud se toho ustanovením nřepokřehnutí dopusti:

- a) Úřad, který někoho dle pod dohľad (§. 7.), máže mu advrání v jistém obřihu neb místě dovésti zhlížeti nebo mu učiti místo ke advrání pojmenování a stoliť mu se povinnost, aby z tohoto místa osob z místa, jel-li sám byl ke advrání zavřil, bez dovolení neodcházil. Aby se však advrával v obci, do které příslušl, zapsaliti se mu nemáže.
- b) Kde jest postaven pod dohľad, povinen jest, kdyby se z obydlí svého vyřidil, ještě téžed dne úřadu bezpečnosti to oznámiti, ne kalfé vyřidit k tomuto úřadu se dostaviti a diti opřico, čím se zamlčel, čím se lži neb jaký má vřidělek a z kterým osobami obce.

c) Účel bezpečnosti může ma také za purpozem sloužiti, aby se v listých listých osobní k němu přikládá, a může ma získati, aby v listých stromidělních nemal útastenství, aby listých místnosti nezaměstřeval a časů nočního such býti se někde nezobývajel mnoho lidí seje, abyli seba neopostřeli.

d) U toho, kdo jest dle pod dohled, může se z příslušy dohledu policejního káží chřít, předevšim kladni v domě nebo prokročim osoby.

Opatření v tomto paragrafu uvedených všito však buď jen dočas, pokud jich okolnosti vyžadují, a vždy tak, aby se se nejvíce možno parviti a výšivy osoby pod dohledem postaviti, a opatření dočasná zrušena buďte ihned, když jich není již potřeba.

§. 10.

Kdo jest pod dohledem policejním postaven a činil by něco proti občanství a státnímu dle §. 9., čl. a—c jemu sloučeným nebo by se jimi neopavoval, potrestán buď vězením 1—14 dní.

Všimni-li by to potrestal, zakládá se může také sloužit až do jednaho měsíce a možim trestu, uvedením v §. 283. zákona trestního pod čl. a—c.

§. 11.

Býli-li někde, jest jest pod dohledem policejním, odvozen pro nějaký nový čin trestný spáchan v §. 4. jmenovaného, předevšim se může policejní dohled k němu se tři lta, počínajíc ode dne propuštění jeho z posledního trestu.

§. 12.

Přestupky, jmenované v §§. 1., 2., 3 a 10., vyhledají a trestají soudci.

Pokud však v některých místech někde má úřadim policejním vykonávati moe soudci v první instanci dle zákona, č. 22. října 1862, §. 72 zák. říšsk. a dle §. 9. téhož trestního, vyhledáho dne 20. července 1853, mohou též úřadové tjim splochem také v příčině přestupků jmenovaných rozhodovati.

§. 13.

Na osoby zakládá se práve se sloužit, které se dopustí některého z přestupků v §§. 1., 2 a 10. jmenovaných, nebo přestupku zvláste na činnost provozovaného (§§. 309 a 310 zák. tr.) nebo přestupku šlechtim (§§. 317 a 319 zák. tr.), může soud trestati v rozsahu vyžadim, že mohou býti delšey v pracovně dozorován.

Co se týče odvolání z trestního rozsudku, má platost to, co oznámeno v postřech druhé §. 8.

§. 14.

Vykázan-li soud, že někde může býti dle do pracovny dozorován, jest tím splo vykázano, že může býti postaven pod dohled policejní.

§. 15.

Političimma řízení zvršimma přisáží, když soud trestati nakonec, že někde může delšey býti v pracovně dozorován, dořízení této sloužiti a vykonati.

§. 16.

Někde nemůže v pracovně dozorován nepřevšimá delšey býti delšey než tři lta.

Naproti-li se splo, buďte delšey tohoto času propuštím.

O tom, kdy má delšey propuštím býti, rozhodovati náležim političimma řízením zvršimma.

Byl-li dohránek propuštěn dříve dvou roků, a jistě z chorvák jako na jevo, že se napravil, může politický úřad zemský bez ohledů naříditi, aby byl v pracovním dráhu ještě po ten čas, kterým, když byl propuštěn, od ústředí duby nebyl ještě prošel.

§. 17.

Ti, jenž z osmičlenného řádu sňku svého ještě nezvykli, mohou, když jsou na přísluhy, pro které se mohou dít do pracovních domovních, odvolání být do pracovních mladých napravení.

Ti také pracovníci mohou takové mladší dráhy být dotud, pokud toho úřad příslušný vyhledává, však nemají v ní dráhu být přes dvacátý rok jak sňku.

Pokud některá přísluhy pracovní vyhledá, mohou ti, jenž z osmičlenného řádu sňku svého nezvykli, odvolání být takto do zvláštních oddělení pracovních domovních, do nichž se přijímají vyhledané mladší pracovníci.

§. 18.

Snad trestní může někdy, že se může do pracovních dít také takový nedospělý, který se dopustil nějakého činu trestného, jenž se dle zákona trestního takto pro nedospělost pachatele nepokládá za zločin, neboť trestní se na přestupek (§§. 2. lit. d. 217 a 269—272), a politický úřad zemský může tento sňku vykonati.

Jestli v některé případnosti podle §. 273 zák. tr. úřadu bezpečnosti zůstane, aby nějakého nedospělého pro spáchání od sňku činu trestného potrestal a upatření a strany toho sňku, tedy ho může dít politický úřad zemský odvolání do pracovních, když jest zcela spouště a sňku jiného prostředkem vyhledá, aby byl řádně vychován a došel k němu vrozen.

§. 19.

Kromě případů v tomto zákoně uvedených mohou přitom někdy dít do pracovních domovních nebo do pracovních, a i ti, jenž se v té době oni byli chorváci, mohou tam dít dráhu být, než v tomto zákoně vyznačeno.

K návrhu však řádných ústředí a v přivolením úřadu poručnického neb správnického mohou mladší i kromě případů v tomto zákoně uvedených do pracovních mladých kláse odvolání být.

§. 20.

Ze zvláštního dle tohoto zákona pokládá buď také každý ústřední úřad policejní v druhé postáři §. 12. ustanovení, pokud mu přísluší vykonávat svou soudní v příslušných přestupků, o kterých dít jest.

§. 21.

Ministrům zvláštností vnitřních a práv mohou jest, aby tento zákon se skutek uvedl. Na ně bude náležeti, aby vydali náležitě nařízení vykonávací, v kterých, blíže k tomu, kdy bude lze odvolání do pracovních domovních a do pracovních odvolání, ustanoví se čas, od kterého se bude mezi takové odvolání dít prohlášení soudů trestních do těchto ústavů dít.

Ve Vídni, dne 18. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Glasner m. p.

112.**Narizení, vydané od ministrů záležitostí vnitřních, obchodu a orby dne 14. června 1873,**

ještě se týče §. 18. zákona, daného dne 29. června 1864, (č. 118 zák. říš.) o zamenení a utváření půdy dobytka.

Oznámení, kterých se má podlé postávky 1., §. 18. zákona výše uvedeného, když oznámí některý kus dobytka, představenstva místního úřadu, učňovo bud, učňovi či oznámí-li kus dobytka starostei místního (obecního) nebo jestli se učňem pod dohled, oznáma úda představenstva místního (obecního), kterj nastupuje starosta místního (obecního), když ho nějaká překážka vjde.

Niželi-li kus dobytka, oznámí-li na stavku o sobě postavením ze stavku obecního vyloučením (v Haliči a v Bukovině), držitel, pastýř, představenstva nebo jednotel toho stavku nach jestli oznámí-li kus dobytka učňem pod dohled učňovi této osobě, učňovo bud oznámí-li do postávky 1., §. 18. uvedenou poltickému úřadu obecnímu.

Lasser m. p.

Rauhans m. p.

Chlumcecky m. p.

113.**Vynešení, vydané od ministerium financí dne 14. června 1873,**

o tom, že se utváří místa inspektorů finančních v Tridantě a v Alě.

Podlé Nejvyššího rozhodnutí, jehož dátum 6. ledna 1873, utváří se místa inspektorů finančních a spolu ředitelů úřadu v Tridantě a Alě, a rozloží práce jejich převážně kadeš na finanční ředitelství obecní v Tridantě.

Toto opatření vjde ve skutek dne 30. června 1873.

Čel se vliče v známosti učňů, táhnuce se k vynošením, vydaným od ministerium financí dne 27. července a dne 24. září 1864, (č. 64 a 78 zák. říš.) a dne 4. dubna 1869, (č. 48 zák. říš.).

Prešls m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XXXIX. — Vydána a rozestřána dne 24. června 1873.

114.

Naučení císařské, dané dne 21. června 1873.

Junta se dne 6. 18. základního zákona a ustanovení říšského, článku II. článku 1000.
(č. 141 zák. říš.) tím ustanovení učiněná v příčině rozpuštění společností akcionářských.

Článek 1.

Když nějaká společnost akcionářská, až tato císařské nařízení platnosti nabude, kvůli nějaké konkurenci se rozpustí, může se jejími společnostmi, kteréž se spojily nebo sřídily s těmi společnostmi shodou, již po třech měsících, od toho dne počítaje, kterakž to bude v ustanovených k tomu veřejných novinách i s touto akcionáři láhous po třech měsících, rozdělit mezi své příslušníky se jedinými akcionáři její společnosti spojili.

Článek 2.

Správu finanční dělá se mezi, aby společnostem, kteréž v šest měsíců od svého zřízení opravou své věci zastali a usmou se, že se rozpuštěn, akcionáři si poplatků a sčítí, zcela se s tím proměnilo, předloženo.

Taktéž může správu finanční, když se některá společnost akcionářská rozpuštěn a spoji se s některou jinou společností akcionářskou (splyne s ní v jednu společnost), poplatků a sčítí, tímto spojením splněného vyříditi sčítí, akcionáři mají k tomu, co byla společnost tato s akciemi a sčítí svých již spravila.

Článek 3.

Toto nařízení nabude platnosti toho dne, kterakž bude vyhlášeno.
Ministerstvo náležitosti říšských a finanční uloženo jest, aby je ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 21. června 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.	Lasser m. p.	Banhaus m. p.	Siremayr m. p.
Gläuser m. p.	Unger m. p.	Chlumecský m. p.	Pretis m. p.
	Horst m. p.	Ziemiałkowski m. p.	

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XL. — Vydán a zveřejněn dne 25. června 1873.

115.

Nariadení, vydané od veškerého ministerstva dne 18. června 1873,

žeťto se týče dětí a pozemního úředníků státních na cestách ve službách konaných a rozjíždě-
vaných marnou uniíformy státní.

§. 1. Míra dětí a pozemního úředníků státních a rozjížděvaní marnou uniíformy státní ustanovují se dle třídy hodnosti.

§. 2. Úředníkům státním rozdílných tříd hodnosti přidání nosití uniíformy státní přikládá v té míře, v kteréž bylo posud přidáno těm třídám dětí marnou uniíformy.

Anskulturním, praktickým, službám a aspirantům přidání dětí dle 11. třídy hodnosti.

1. třídy hodnosti učední	20 zl. — kr.
2. " " " " " " " " " " " " " " " " "	17 " 50 "
3. " " " " " " " " " " " " " " " " "	15 " — "
4. " " " " " " " " " " " " " " " " "	13 " 50 "
5. " " " " " " " " " " " " " " " " "	10 " 30 "
6. " " " " " " " " " " " " " " " " "	8 " — "
7. " " " " " " " " " " " " " " " " "	6 " 50 "
8. " " " " " " " " " " " " " " " " "	5 " — "
9. " " " " " " " " " " " " " " " " "	4 " — "
10. " " " " " " " " " " " " " " " " "	3 " 30 "
11. " " " " " " " " " " " " " " " " "	3 " — "

§. 3. Úředníkům státním rozdílných tříd hodnosti přidání nosití uniíformy státní dle té kategorie a dle toho stupně, jak bylo posud v přidání těch třídy dětí marnou uniíformy.

Anskulturním, praktickým, službám a aspirantům přidání nosití uniíformy státní dle 11. třídy hodnosti.

§. 4. V případech, v nichž doloženo jest na cestách ve službách konaných počítati psaní, mohou úředníci státní prvníh třídy třídy hodnosti počítati psaní psaní na 4 kusů. Úředníkům státním jiných tříd hodnosti, počítaje k nim i anskulturní, praktičtější, sluby a aspiranty, povoluje se na psaní takto psaní psaní na 2 kusů, mohou však vedti toho zvlášť počítati psaní, když jí bylo psaní.

§. 5. Koneč-ě se cesta ve skúbě po školníci, náleží úředníkům státním od 1. až do 7. třídy hodností, tato počítají, jindež die první třídy nosí, ostatním úředníkům, též anekubantům, praktikantům, stěrům a aspirantům jindež die druhé třídy.

§. 6. Koneč-ě se cesta ve skúbě po první ladi, náleží se úředníkům státním všech tří hodností, též anekubantům, praktikantům, stěrům a aspirantům jindež podle první třídy.

§. 7. Tato vymezení vjdují ve skutek dne 1. července 1873.

Ve Vídí, dne 19. června 1873.

Auersperg m. p. **Lasser** m. p. **Hanhaus** m. p. **Stremayr** m. p.
Glaser m. p. **Unger** m. p. **Chlumcecký** m. p. **Pretis** m. p.
Horst m. p. **Zicmiankowskí** m. p.

116.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 19. června 1873,

o tom, že se má změna v nové vjsočí vedlejší celnice třídy I. v Mezinárodních.

C. k. vedlejší celnice třídy I. v Mezinárodních ve Vzorilbersku klade se, od 30. června 1873 podléhá, v kategorii vedlejších celnic třídy II.

Pretis m. p.

117.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 19. června 1873,

o tom, že se má změna v nové vjsočí c. k. vedlejší celnice třídy I. v Libavě v Prusku.

Vedlejší celnice třídy I. vjsočí v Libavě v Prusku, porýšena jest na hlavní celnici třídy II., a počne jako hlavní celnice dšádovati dne 1. července 1873.

Pretis m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XL. — Vydána a zveřejněna dne 28. června 1873.

118.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu dne 23. června 1873,

ještě se čim některé věci z vyměňování porta listovního v obchodu veřejném.

Ve ustanovení z královským obchodním ministerium obchodu toto se ustanovuje:

Od 1. července 1873 podléhá, platit se bude za listy tuzemské, kteréž mají více než $\frac{2}{10}$ lota celného (= 15 grambů), až do 15 lotů celných (= 250 grambů), toliko dvojnásobek porta listovního.

Tyž dodatečně za listy zahraniční, kteréž mají až do 15 lotů celných (= 250 grambů), počítati se bude jenom pět krajců, a za listy, ježto se dodávají v dodavacím okresu pošty podléhati (za listy místní), 10 krajců.

Listy, kteréž mají více než 15 lotů celných, nemohou se po poštu listovní dopravovati.

Podle toho čim porta v veřejném obchodu mezinárodním Rakousko-uherského, uveďme ještě takto:

a) Za obvyklý frankovaný list, kterýž mají až do $\frac{2}{10}$ lota celného (= 15 grambů) inclusive, pět krajců;

vědí-li list více, čim porta deset krajců;

b) za obvyklý list zahraniční, kterýž mají až do $\frac{2}{10}$ lota celného (= 15 grambů) inclusive, čim porta deset krajců, a

vědí-li více, čim padesát krajců.

Za listy, kteréž se dodávají ve kterémž dodavacím okresu pošty podléhati, čim porta:

a) ještě list frankovaný a vědí-li až do $\frac{2}{10}$ lota celného (= 15 grambů) inclusive, 10 krajců;

vědí-li více, čim porta šest krajců;

b) není-li list frankovaný a vědí-li až do $\frac{2}{10}$ lota celného inclusive, čim porta šest krajců, a

vědí-li list více, čim deset krajců.

Není-li list dostatečně frankován, platí se zaň taxa za zahraniční listy vyměňování; však při vyměňování tyž azně se čim známek místních nebo kolik oběžných, a vykáže se tedy porta doplňovacího jen tolik, kolik po určité ceny známek za taxa ježto sekáti.

Hausmann n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XLII. — Vydána a rozaslána dne 30. června 1873.

119.

Zákon, daný dne 23. května 1873,

jež se nazývá nový řád soudů trestních.

S přivolením obou sněmovny rudy říšské má se lii uskáliti takto:

Čl. I.

Náležejícímu řád soudu trestního zabude po šest měsících od vyhlášení a všech ostatních platností co jediné pravidlo o řízení v příčině obžalob, přechodě a jiných částí trestních, a nichž rozuzlení soudům přísluší.

Čl. II.

Až tento řád trestní platnosti zabude, bude se musí říkati o řízení trestním posud platných zákonů jen do částí náležejících.

Čl. III.

Vydá-li se usnesení zastavení neb obžalovací nebo jiné krasný zákon, než tento řád trestní platnosti zabude, mají skouřiti soudci druhé instance a nejvyšší soud a prostředních opravných proti nim silných rozhodnutí do zákonů posud platných.

Čl. IV.

Má-li vedeno býti přelčení nálezů dle obžalovacího usnesení, kterých bylo vyneseno před zákonem této vymezenou vešle §. 209. řádu trestního, vydaného dne 29. července 1853, spravovati se jest při přelčení nálezů dle řízení po této vedeno, dle zákonů posud platných.

Má-li by však postýjí dle §§. 220 a 231. řádu trestního, vydaného dne 29. července 1853, nové usnesení obžalovací býti vyneseno, spravovati se jest s dalším řízení této vymezené.

Va všech ostatních vedeno buď, bylo-li hlavní přelčení dle §. 13. zákona, daného dne 9. března 1849, č. 32 zák. říš., již uskázeno, dalši řízení dle zákonů posud platných. Žáak však dle tohoto řádu trestního.

14. pro zanedání díla (§§. 149 a 150.), má-li die náhous nalezen býti trest žaláře od pěti až do desíti let;
15. pro těžké náhousi na těle (§§. 152 až 157.), když má die náhous nalezen býti trest žaláře od pěti až do desíti let;
16. pro sruboj (§§. 158—162.), když má die náhous nalezen býti trest žaláře nejmenš pětiletého;
17. pro šibáctví (§§. 166—169.), když má die náhous nalezen býti trest žaláře nejmenš pětiletého;
18. pro bridel (§§. 171—176.), když má die §. 179. nalezen býti trest žaláře od pěti až do desíti let;
19. pro zvracení (§§. 181—184.), když má die náhous nalezen býti trest žaláře nejmenš pětiletého, avšak když byl die §. 184. zák. tr. ve spise obhálcovcím výložen učiněn sice, aby pro určitě přisluhující okolnosti nalezen byl trest delší než pětiletého žaláře;
20. pro lupaj (§§. 190—193.);
21. pro podvod (§§. 179., 197. a 204.), když die náhous nalezen býti má trest žaláře nejmenš pětiletého;
22. pro ukrádní na cizí (§§. 209 a 210.), byla-li ve spise obhálcovcím uvedena určitá okolnost v §. 210. lit. a) — e) vyložena, a bylo-li proto naričeno, aby nalezen byl trest delší než pětiletého žaláře;
23. pro zločin ukrádní, však jen v tom případě, když má die §. 218. nalezen býti trest žaláře od pěti až do desíti let;
24. pro zločin ukrádní s násilím a pro pokusovní (§§. 260 zák. tr. a čl. III. a IV. zák. daného dne 17. prosince 1852, č. 8 zák. řísk. na r. 1852);
25. pro popuzování k zášti (§. 302 zák. tr.).
- Pro udělení, v příčině kterýchž vedlé toho, co výše ustanoveno, avšak parotní není přisluhuj., zemřie soud náležející vždyi složí trestu vězení nebo pětiletého žaláře.

Čl. VII.

Byla-li uplácenem dávkou v jiném okršku ústav soudů porotních na čas ustanova, má v příčině kládně přelíbení a prostředků opatřeních proti rozsedkům v tomto přelíbení vynalezena platnost má to, co ustanoveno v kapitole XVIII. a v §. 328, post. 2. a 3. a v §§. 339 a 341. řádu trestního.

Čl. VIII.

Co se týče přestupků, uvedených v zákonně trestním, dnem dne 27. května 1852, též jarek přestupků, a nichž rozsahem výložením soudům jest příkazem, přelíbení řízení a rozsudek vyříditi soudem okresním.

Čl. IX.

Ministevi práv uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl. Tyž ministr má zpočetně s ministrem náležitosti veřejně vydati nariadení, jež v té příčině potřebí.

Ve Vídni, dne 22. května 1852.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Ginzer m. p.

Řád soudu trestního.

Kapitola I.

Ústanovení obecná.

§. 1.

Pro dia nějaký soudem k rozsouzení přikázanej uděle uděle potrestán býti jen po řízení dia řádu trestního provedeném a rozsouzením od soudu přislušného vyneseném.

§. 2.

Soud uděle řádu trestně stáhná jen k ústřední žalobě.

Pro nějaký řád, kterýj dia národn trestních uděle stáhná býti jen k řízení toho, jehož se týče, uděle jen podati souhlasné žaloby.

Řád trestně řádu stáhná se žalobou veřejnou, jíž podati přislušná nejprve státnímu zastupitelstvě, na místě nichž však ji uděle podati také souhlasnej ústředně, pokud tento řád trestně toho dopoví (§. 48.).

Veřejná žaloba pomějí, když uděle císař, aby pro některý řád trestně řízení trestně se souhlasně usob aby řízení zaveden se zastaralo.

§. 3.

Ústředě v řízení trestním řízení mají bezděk státi až ke všem okolnostem k určení obviněného i k jeho obecné příslušnosti, a jsou povinny, obviněného a jeho prách posíti, třeba by to nebylo výslovně ustanoveno.

§. 4.

Navrhne-li to žalobčij, má právo souhlasně, jako se pokleďívá a řád trestně, v řízení trestním spolu býti vyřizováno, až není-li dalšího zavedení potřeba a usobí-li se tedy nepřihotováno, aby takové pokleďívání uděle bylo před soud císař.

§. 5.

Vyšetřování a usobování soudu trestně vztahuje se také k státním představeným, právo souhlasně se týkajícím.

Vyšetř. a takové stáho uděle jíž soudu císař, není jím soudu trestně uděle, pokud uděle jest a to, aby se posoudilo, jestli obviněnej trestně.

Týká-li se však předložení otázky přislušné ústředně, budí uděle soudu císařského a vše té přislušného uděle rozhodnutí soudu trestně. Nebý-li tento uděle ještě vynesen, jestli však řízení jíž zavedeno, usob uděle soudu trestně sám, aby bylo zavedeno, posoudiv vady skutečnosti, kteréj jsou překážkou manželství, na uděle státi a posouditi řádu státi až, tedy bud uděle přislušného soudu císařského vyřádo a jestli toho potřeba, bud soudu pohoda, aby uděle bylo vynesen.

§. 6.

Lhátý náhodou tímto vyšetřováno soudu předloženy býti, až nepřipouští-li se výslovně opatř toho. Mě-li se některý lhátý v určitý den posíti, bud posítno tak, že tento čas se v ni nepřipouští. Nežli a usobky, uděle dal, po které byl spis soudu uděle na zastí. Je lhátý se posítný.

§. 7.

Nemá-li pokuta provedla tímto způsobem uložení od pokutového dobytka být, přiměřena buď v třetině, či dvojnásobně na pět státek jedné des. Podle té míry proměnný bude pokuty provedl ve výši. Má-li pokutovaný za to a té příslu, že by pokuta provedla jeho jmění neb pracovní síly bylo na celou výši. Pokuty provedl obce shodou buď na podpoře nezajímavých výšl při jak propuštění z vazby zvláště k tomu konci, aby započítáni byli postaveni ústavu. Jakým způsobem zvláště se to má, ustanovena bude zvláštní ustanovení.

Kapitola II.

§ soudců.

§. 8.

K výkonu úřadu soudní v všech trestních ustanovena jsou:

1. Soudce okresní,
2. sborová soudcová první instance,
3. soudcové poroty,
4. sborová soudcová druhé instance,
5. nejvyšší soud se soudní službou.

Moc každého soudu trestního vztahuje se k celému okresu a ke všem osobám v něm. Má nejmenší ústa zlikvidaci některé výše uvedené výjazy. Každý jest povolán, když bude k tomu vyzván, před trestní soud se dostavit, k státním mu daným odpověditi a zřízení jeho postaveni být.

I. § soudců okresních.

§. 9.

Na soudy okresní se jednoduše volí, aby:

1. Konaly úřadu trestní v příčině přestupků vedlé zákona ustanoveného k rozpravě a k nim příkazných;
2. aby byly nápomocny v přípravě výkonu výkonu a vyšetřování pro složení a přelíky, jak tento řád trestní ustanovuje.

Jarší v též volí několik soudů okresních, příčině soudní moc a všech trestních vyhradit tomu neb tím z nich, které zvláštní ustanovení jsou k tomu ustanovena.

II. § soudců sborových první instance.

§. 10.

Sborová soudcová první instance vykonávají moc soudní:

1. se soudcové vyšetřování (§. 11.);
2. se poradní komory v příčině přípravě výkonu výkonu a vyšetřování (§. 12.);
3. se soudcové službou (§. 13., č. 1.);
4. se soudcové odvolání v příčině přestupků (§. 13., č. 2.).

§. 11.

Při každém sborovém soudu první instance volí se jeden neb více členů na soudcové vyšetřování.

Na soudcové vyšetřování volí, by komu připravené vyšetřování v příčině všech složení a přelíků.

§. 12.

Zřítlakem oddělení oborového soudu první instance přišli do poradní komise dobiti. Při k přípravě vyhledávání a vyšetřování dle §. 2., 4. 2. a §. 11. v jeho okřih. odpovídajícím a působiti v ní, jak tímto řádem trvateln vyměřeno.

Komise poradní usíliti nále v některých případech, vyplívati fakobník, přípravu vyhledávání soudní vyšetřování příkladů nach přípravu vyšetřování pro sledny a přičiny, bať úplná neb částatá na některý soud okresní v okřihu soudu oborového. Mále však tyto zákony vady zase na se valí, a jest povinnu to učiniti, bať to manžer fakobník neb oběť.

Poradni komise usíliti se má ve sboru tří soudů.

§. 13.

Na sborové soudu první instance usíliti, aby:

1. předobchody klavní přelíčení a rozhodování a všech sledných a přelíčení, kterých usíliti před soudu poradní;

2. aby jednání a rozhodování a prostředních upravných, ježto bylo učiti proti náležen a usížením soudní sborové v příklad přestupků vyhledávu.

V sborů příp. dvojiti (1. a 2.) mají se soudové sborové usíliti ve sboroch čtyř soudů.

Má-li se dle tohoto řádu trvateln soudu sborový první instance v řízení pro nějaký sledny neb přelíčení mále klavní přelíčení a nále usíliti, státi se to ve sboru tří soudů, ať usíliti se jedne vyřizování usížen.

III. O soudech poradních.

§. 14.

Soudní poradní dle kapitoly XIX. sledných přišli všeli klavní přelíčení a rozhodování o sledných a přelíčení zákonem upravován k nim příkladných.

IV. O sborových soudech druhé instance.

§. 15.

Sborový soudní druhé instance usíliti rozhodování a stálostech na usížení komise poradní (§. 114.), v některých, bať kde kde byl dán v obědoba, a o odvoláních dle §§. 282. a 283.; též jim náleži dobiti k řízením trvateln soudů v jejich okřihu a rozhodování a stálostech na tyto soudu vedných, ať má-li udvolení vyřizování zákonem nach jiné uplívání. Sborové soudu druhé instance usíliti se mají ve sboroch pěti soudů.

V. O nejvyšším soudu ve soudu trvateln.

§. 16.

Nejvyšším soudu přišli rozhodování o soudu trvatelním o stálostech, kterýchžto soudu řád trvateln připouští.

Usíliti se má ve sboroch sedmi soudů.

VI. Jak mají býti státní sborové soudcovství a jak se má v nich hlasovati.

§. 17.

Při rozhodování a všech trvateln nemá býti hlasujících ve sboru soudcovských, počítaje k nim i předobchodní, ani více nále, bať ustanoveno jest v §§. 12. a 16.

§. 18.

Oddělení (soudu) soudů oborových, první přišli nále přelíčení a sledných trvateln v §§. 12., 13. (č. 1 a 2) a 15. pojednáváné a rozhodování v příklad jich, státi před-

staršího věku soudí se podobně každého roku na svůj rok, zejména se souvisejí pro každé oddělení úřednický předsední zasedání, a ustanoví spíše třeba potřeby, jak mají se s nimi soustavit. Stalo-li by se změny v osobách při některém zasedání shromáždění, lze by jeden neb několik těchto (stálých) oddělení soudních změnilo zasedání, může předsední zasedání na ostatní část roku změny zvyklostí potřeby v ustanoví těchto oddělení učinit.

§. 19.

Shromáždění soudců nemají se usazovati leč po předchozí poradě. Jestliže má někdo ustanoven upravený, hlasování má přede všemi, předsední pak, jestli má jako jiní soudcové v hlasování mít účast, má hlasování napodoby. Některé hlasování mají soudcové ve starší stáří před mladšími.

§. 20.

Nemá-li nikdo výslovně jinak ustanoveno, jest ku každému zasedání potřeba absolutní většiny hlasů, t. j. více, než polovice všech hlasů.

Roční-li se hlasová na více než na dvě rozdílná místa, a nemá-li žádná místa určitě většiny, tedy má předsední každé rozdílné místo a opakováním dotazů nadpoloviční většiny dojít. Někdy-li tím více většiny, tedy se mají hlasové občasem nejvíce přizpůsobit k hlasům každ po nich nepřizpůsobivých připravených dotazů, až vyjde nadpoloviční většina.

Jestliže hlasová počtem osob rovná, učiněna každá zasedání počti místa občasem nepřizpůsobivě.

Vždy-li rozdílnost místní o tom, které z obou míst občasem jest méně nepřizpůsobivě, každé z toho, jako s připravené otázky, hlasování učinit. Půlci by se při tomto hlasování rozdílné hlasové stáří, rozhodne v této otázce hlas předsední.

§. 21.

O přítomnosti soudu, a tím, zda-li potřeba jest hlasů doplnit a v jejich otázkách připravených každé vždy nejvíce hlasování. Rozhodne-li většina hlasů, že se má rozhodnouti vše hlasem, učiní o otázce připravené většiny poskytnouti, partani jsou také soudcové, kteří byli v menšině, hlasování a s tím o věci hlasem.

§. 22.

Při rozhodování o věci hlasem každé otázky, učiní občasem více jest hlasem na více než hlasovým, odděleno od otázky a strany vyměření trestu, a každé o ní dříve hlasování učiti o trestu. Byli-li občasem občasem a několika lidí trestajících, má se o jednom každém skutku, co se týče věci neb strany, učiní zasedání učinit. Porada a trest má se však rozhodnouti jen k hlasům trestajících, a kterých byl občasem více hlasem zasedání. Soudcové, kteří nebyli, že občasem učiti více některých hlasem trestajících jsou na více daných, mají toho více, podle zasedání, jest se stala v příčině věci, a trestu hlasování učiti se hlasování učiti. Když-li se hlasování, počti se hlasem jejich tak, jakoby se byli přidali k hlasům učiti zasedání hlasujících zasedání, které jest občasem nepřizpůsobivě.

VII. O veřejných zasedáních při soudech

§. 23.

Při každém zasedání soudním má být přítomen zapisovatel, kterýž má o něm zapsati protokoly. Jak tento zapisovatel tak i ti, kteří zapsají protokoly v připravených vyšetřování a vyšetřování pro zasedání a předsedy, mají být ku zapsání protokolů před předsedu učiti.

VIII. O postarání soudů trestních k jiným úřadům.

§. 24.

Úřadové bezpečnosti, k nimž náleží také státní úřadové obecní, mají vykonávat veškeré úkony a předpisy, při nichž se vyžaduje souhlas s rozhodnutí těchto k řízení toho, koho se týká, a souhlas s vyšetřovací soudem sám bez odložení úřadu konati, mají neodkladně přivést opatření učiněná, kterými se mále vše objasniti, aneb kterým mohou zabrániti, aby mohlý být trestníka nebyly odstraněny nebo aby pochodoval neoprávně. V domě poskytněti a udržeti a příslušné soudní úřady trestníka pracovní vykonati mohou úřadové bezpečnosti a jich úřadové, nebyly k tomu vyzváni, jen v případech v tomto řádu soudu trestního uvedených a mají jak neprodávati příslušnému státnímu úřadu nebo soudu vyšetřovacímu oznámiti, že to učinili a v jakém úhlasku.

§. 25.

Úřadové úřadů bezpečnosti, též veřejným úřadům a občanským pod příslušným trestním úřadem jest, aby pro každý případ podávají nebo pro zastupování nějakého podávajícího úřadu jej oznámiti, by nějaký čin trestný podnikli, v něm předešli nebo jej dokonali, aneb aby učinili nějaké jednání její úřad k přivolení nějakého, kterým by se jak soudu dávalo.

§. 26.

Trestní soudové mají právo, ve věcech, se k řízení jich náleží, v zemích ruzná řízení zastupovatých a úřady státní, zemské a občanské přímě si dopisovati. Úřadové státní, zemské a obecní jsou povinni, soudům trestním odpovídati býti, jich řízením se možná nejvíce usilovat učiněti, aneb soudům trestním ihned oznámiti, se tomu jest an odpor. Též v hr. úřady shromážděny a shromážděny mohou si soudové trestní přímě dopisovati, aneb-li v tom určitými předpisy má jichko určeno.

§. 27.

Státní-li by soud trestní, že úřad, k němuž se byl se řízení nějakou shromážděti, v plném této řízení jest soudový nebo úřadový, má to být úřadu nad dotčeným úřadem postaráním aneb shromážděním soudu druhé instance, k jehož shromáždění náleží, oznámiti, aby se náležitým způsobem pomoci úřadu. Souhlas-li by soud trestní této povinnosti, souhlas se likvidací úřadu jichko úřad.

Náležeti toto má také platnost určitě toho, když státní zastupitelství nedostojí náležitě své povinnosti náležitě má shromážděti, aby v určité době podle nějaké vyšetřovací nebo nějaký návrh.

§. 28.

Soudové trestní mohou, když toho potřebu, bránu mezi přímě za pomoci řízení, bez prostřednictví nějakého jichko úřadu.

Kapitola III.

O státním zastupitelství.

§. 29.

Při každém shromáždění soudu první instance ustanoví se státní zastupitel, při každém shromáždění soudu druhé instance zvoleni státní zastupitel a při nejvyšším soudu generální prokurátor a tolika náměstky, kolik jich bude potřeba. Náměstkové státních zastupitelů, rovněž státních zastupitelů a generálního prokurátora mají do nároku práva, předstoupiti, kdykoli je zastupují, veškeré jich úřadové výkony.

§. 29.

Členové státního zastupitelství mají v oboru jim vyměřeném dohodě státní opatrovatel; ani jsou v úředních výnosech označeni od soudů, při nichž jsou státní.

Státní zástupcové při oborových soudcích první instance postarají jsou pod vrchním státním zástupcem a zástupcové státní při oborových soudcích druhé instance, jakož i generální prokurátor při soudu zrušovacím, postarají jsou přímo pod ministrem práv.

§. 31.

Úkolem státního zástupce při oborovém soudu první instance jest, aby měl účastnivní a přípravním vyšetřování, přípravním vyšetřování a hlavním přelíčení pro složený a přelíčení tohoto soudu příkazem, rovněž i v řízení zrušovacím a oborového soudu první instance a přísluš rozhodnutí soudu okresních vedoucím, a aby zasedal spolu s soudem porotním v okrese oborového soudu první instance. Státní zástupce může též účastnivní mít sám nebo skrze svého zástupce a přelíčení před soudy okresními.

Státní zástupce má každý svého vrchního státního zástupce aprivu podati a složen trestních, kterých byly vyřizeny, též a těch, kteří pozdě nejsou vyřizeny a jak daleko tyto postoupily.

Jde-li o zasedání neb zastavení vyšetřování neb o některý důležitější výkon vyšetřování, a má-li v tom nějakou poskytnout, má vrchního státního zástupce aprivu podati a jeho příkazem postaven býti.

§. 32.

Vrchní státní zástupce u oborového soudu druhé instance má úřad svůj konati při každém přelíčení před tímto soudem vedoucím.

Nad to přistupí na dohlídce ke státnímu státního zastupitelství v oboru oborového soudu druhé instance, při oborových soudcích první instance a při okresních soudcích zrušovacím. Tím má přímo, může účastnivní a každé trestní věci v jaké obor působnosti náležející, buď sám neb skrze zástupce.

§. 33.

Přelíčení před soudem zrušovacím náleží v obor působnosti generálního prokurátora při též dvoje ustanoveného nebo jeho zástupce.

Generální prokurátor při soudu zrušovacím může a musí úřadu nebo a přísluš ministru práva podati pro zachování státní státnosti zastávkou proti rozsudek trestních soudů, kterých se zakládá na porušení neb na nepravém výkonu státní, jakož i proti každému oznámení trestního soudu státní na odpor státního nebo proti jednání státní na odpor představenosti, a s nimi státnosti zabude; to učiní může i tehle, kdyby ani jinými nebylo účinně státní na řízení státním práva k podání státnosti zastávkou. Na státní zástupce náleží, aby případy, v nichž se jim státnost zastávkou vidí býti příhodná, vrchní státní zástupcem přelíčení, kteří svědčí, nebo se tyto případy mají generálnímu prokurátorovi při soudu zrušovacím oznámiti.

§. 34.

Státní zástupcové mají každý lis trestný, a kterých se došlo, a kterých se nemá vyšetřovat a trestní jen k přelíčení nebo, jakož se týče, a porušením úřadu státní, a mají tedy, jeho poskytní, svědčí, aby a přelíčení soudu vyšetřování se zavedlo a trestní byl postaven.

Státní zástupcové mají k tomu přelíčení, aby se státní státní všech prostředků k vyšetřování prvky přilohových. Oni mají právo, každé chci ve spisy zakládání a vědomost si sjednat, jak vyšetřování zavedení postoupilo, nebo se propůjčení apud řízení a přelíčení.

hadat návrhy dle, než by se tím řízení trestní protáhlo. Stádně-li by nějaké nepravdomosti nebo nějaké protahování, mají podle zákona opatření učiniti, aby se to odvrátilo.

Na výkoní trestu stádní státní zástupcové, jak v tomto zákoně jest vyměřeno.

§. 25.

Státní zástupcové mají návrhy své činiti daté neb přímé, a o každém návrhu má soud učiniti opatření neb usouzení. Rovněž mají podávat své státní o návrzích obviněného auch k datému soudu.

Zástupcové státní mají býti přítomni při porádkách soudu, až nejde-li o rozhodnutí v hlavním přelíčení auch při státní, kterých bylo učiněno a příslušy advokát neb státní zástupcové; však nemají práva, býti při hlasování a při konečném usouzení.

§. 26.

Státní zástupcové mohou a úřady bezpečnosti neb jiní úřady státními, zemskými neb okresními v první společnosti vyžít a za pomoci jich listů, auch v případě potřeby bez prostřednictví jiného úřadu hrubou moc na pomoc vyžít. Účelová bezpečnost a jich sítě státní mají učiněni státních zástupců podléhati býti.

§. 27.

Generální prokurátor při soudu zasedá a rovněž státní zástupcové mají na místě každého roku ministrům jiné podléti úprava a řízení trestních ministrů roku vyřizujících i nepřizpůsobek, též a tam, v jakém případě jest úprava soudní, jak jde přede a které rady se učínily v náhodnostech a v řízení státním.

Kapitola IV.

O obviněním a o řízení obviněného.

§. 28.

Ten, kdo jest v podnětí nějakého činu trest. takto, pokládá býti může za obviněného teprv od té chvíle, když byla se něho obviněna podána auch ním učinit, aby má svou dnu bylo vyšetřování přívratné.

Ze obviněného může pokládá ten, proti němu učiněno bylo hlavní přelíčení.

Co tento zákon užívá za obviněného, vztahuje se také k obviněnému a k tomu, když, jak dle trestního podnětí, byl vyloučen neb k vyloučen obviněného nebo v řízení auch nach dle, až nemě-li dotčené učiněni dle podněty své přímé jest v přelíčení přívratného vyšetřování.

§. 29.

Obviněný může sobě v každé věci trestní vůči obháje a zvolit než každého, když naproti jest do soudu obháje v některé věci radou státní zastupcové.

Nevolebný neb opatřovací může státní, poručit neb opatřovat i proti jako vůči obháje učiniti.

Každý obževný soud druhé instance má pro svůj obřitek soudu obháje učiniti, jej politice každého roku obviněni a řízení trestním soudu dle, když se vyžít, aby v něj každý máti nakládání. V tomto soudu každý naproti přelíčen řízení advokát, když v obvině téhož obviněného soudu druhé instance advokátů státních provozujících čítají-li se to, mají do něho naproti býti také přítomni pro domění soudcové, advokátů neb notářů státních, též doktři práv, kteří jsou členové státního učinného učinné státní rád právních a státních, až nejde-li to příslušy, pro které by byli do soudu.

na soukromé, advokátní aneb notářské vyřízení. Mě-li se učinit pro vyřízení a této listiny se učinnost, může si na to u ministrov přistoupiti.

Svízená dřevinná masiva v seznamu obháječů upravená jsou takto, když předloží písemnou úmluvu nad nimi postavenou.

§. 40.

Ti, kteří k hlavním přelíčím za svobody byli obchodni, nemohou při téh přelíčím obháječi býti. Takž též, kdož byl za svobody stýčen, nebo kdož mají dle úmluvy k hlavním přelíčím za svobody obchodni býti, nemají proto k hájení v předloženojším řízení přípuštění býti, ovšem si komora povolí.

Obchodnj má toho všo, vůči si i svobodní obháječ; však nemají se tím rozuměti řeci obháječům při hlavním přelíčím povolená.

§. 41.

Když se obháječům obháječů dlužník, má se mu povolení dít, že má právo svobodě si obháječ.

K hlavním přelíčím před soudem povolení hodí obháječům a povinnosti úřadu obháječ učinnost, uchová-li by si ho sám vůči.

Nem-li obháječ, jakž se má učinnost, tak majetnj, aby učinil na hájení sám mohl zapraviti, přelíč se hodí od soudu k jeho lidosti nástupce chodjčích ku provedení určitých procesních právních od něho obháječů, k odvolání stran od něho proti obháječů upravených i k hlavním přelíčím.

§. 42.

Kdy kdo má soud obháječ ustanoviti, má jej, pokud možná, vybrati z obháječů v síle soudním bydlicích (§. 39.).

Kdo jest výbor advokátnj, má tento výbor jmenovati obháječů a advokátů a kandidátů advokátnj.

Některka osobám narozem obháječům může se ustanoviti obháječů společnj; obháječův úřad, jestli potřeba jsou rozhodni, mají se k úřadu některého z nich neb k úřadu obháječů z nich a povinnosti úřadu svobodě obháječův svobodě.

§. 43.

Každj, kdož napadá jest v seznam obháječů, jest povinen, uvědomiti se ve svém bydlicí v hájení jemu shodné, než by měl dlužnj, obháječův odvolání, a jestli přitom rozhodaje komora povolí.

Úředník u soudu ustanovenj a k soudu svobodě svobodě jsou povinni, nem-li to jejich obháječ, vůči se na hájení od úřadu soudu na ně svolené, třeba by nebýli v seznam obháječů upraveni.

§. 44.

Kdo za obháječů jest ustanoven, nemá potřeby svobodě přitomnosti k odvolání výboru v rozsah, má takž, když chtěl učiniti úřad, aby řízení svobodě bylo shodné.

Zvolí-li si obháječ sám obháječ, může hájení každě strany na jiného obháječů přelíčiti. Takž přitomnosti obháječů a povinnosti úřadu ustanoveného pomj, když si obháječův jiného obháječů svobodě. Vlak úmluv obháječů nemá řízení býti svobodě.

§. 45.

I také musí vyšetřování a vyšetřování přípravky může soud obháječů a ustanovených obháječů svobodě právních nástupce, který by podle jeho hájí při soudních řízeních.

kteří mají větší právo ke zřízení sbírky a používají se svou předvolání souhlasem, a který by mu provedl její protředky právní od svého opouštění, a může a s tím, jestli ve vzhled, návrh a přítomnosti osoby souhlasí. Sbírka-li souhlas vyšetřující osob v případě stížnosti k tomu poradí, že se to nevztahuje a účelem řízení, může se právem nastupující dovolit, aby ve spisy osob v čísel spíše přihlížel; na vzhled spíše má se mu však k jeho žádosti vydati přepis seznam stížníků i důvodů toho seznamu i také opatření soudu, proti kterému obviňuje sbírku prostředků opravou.

Po dodání spisu obžalovaného může však obviňující návrh a obhajoba i v nepřítomnosti osoby souhlas, a sbe mají právo, pod dohledem ve spisy přihlížetosti osob a sích přepis sobě sdílet, od své protokoly o poradách soudu. Působí-li se to, má se jim vydati seznam přepis protokolu o souhlas obžalovaného, [přepis dobrého sdílení souhlas a přivedení listu k treatmentu dle se vztahujících.

Kapitola V.

O soukromém žalobství a účastnickosti soukromé.

§. 46.

Může se někdy předem, kterým dle zákona treatmentu takto k žádosti toho, k tomu v právních bylo sděleno, požádat při že státní být může, tedy může ten, k tomu bylo sděleno, se soukromým žalobcem se soudu treatmentu působit své ústředí žádosti, aby bylo souhlaseno státní dle práva treatmentu.

Soukromý žalobce má právo, mezi přípravou řízení a vyšetřování být soudu vzhled k tomu, čím by žaloba svou měla zjednatelství, přihlížet ve spisy a sdílet se provedení žaloby své a soudu vše, co může sdílet státní nastupce.

Opouští-li se soukromý žalobce podati ve řízení souhlasem vyšetřování žaloby osob její návrhy, jestli k provedení žaloby postoupí, nepřítomní by k kterému přelíčení, osob souhlas-li by při něm sdělovaného návrhu, má se se to, že od státní opouští.

Působí-li se to žalobcem soukromým, může se státní nastupce nastupovatí.

§. 47.

Každý, k tomu bylo v právních sděleno státním osob nějakým předem, kterým má se povinností řízení státní být, může se od své podati kterému přelíčení k řízení treatmentu přepíjetí a stane se tím účastníkem soukromým.

Účastník soukromý má tato práva:

1. Může státním nastupce a vyšetřování soudu vzhled k tomu, co jest přelíčení k soudnímu obviňující osob k sdělovanému návrhu postoupování.

2. Účastník soukromý může přihlížet ve spisy, a to již mezi přípravou řízení a vyšetřování, zejména k tomu státní důvody se odpor.

3. Účastník soukromý obviňuje se k kterému přelíčení a připomene se mu, kdyby nepřítomní, že přelíčení státní přelíčení a že jeho návrhy budou se spíše řízení. On může obžalovanému, svědkům a souhlas otázky řízení a čím-li by jeho připomenu, může se mu již mezi přelíčením dovolit návrh. Na konci přelíčení má právo, k tomu být státní nastupce návrh sdělovaného státní a sdělovaného, návrh k tomu konci, aby právo, jestli postoupí, provedl i sdělovaného a státní návrhy, v přelíčení kterých řízení, aby se sích v kterém sděleno bylo spíše souhlasem.

§. 48.

Mimo to má účastník soukromý práva, na místě státního zastupce veřejnou žaloba za soud uznání a jí provádět dle toho, jak tato se ustanovuje:

1. Odvrhne-li státní zastupce oznámení toho, kemu byla obžalena, a oznámí-li od sebe soudní stížnost, buď ihned nebo po přípravném vyšetřování (§. 80.), má tomu, kemu byla obžalena, o tom být vědomí.

V tomto případě má ten, kemu byla obžalena, když se prohlásí, že se připojuje k řízení trestního práva, podati komora poradní návrh, aby se zavedlo přípravné vyšetřování, a soud má komora, vyšetření, jeho postřeh, oznámení učiniti.

2. Uplatí-li státní zastupce od stížnosti nějakého dne trestního obžalobu, řízení nel obžalující byl předtím žalobou obžalován, buď o tom účastník soukromým výstoupem řízení, kterýž může ve třech dnech, když o tom byl vědomost nabyl, a soud vyšetřujícího státní neb písemně se prohlásí, že setrval při další stížnosti. Nebyl-li ten, jenž byla řízení trestního ukázáno, o tom, že státní zastupce od stížnosti upustil, úředně upraven, může toto prohlášení učiniti ve třech měsících, když byla vyšetřování zastaveno.

V obou případech předloží se tato prohlášení, v soud má být obžalující i řízení jako ve řízení křivky správně pojmenováno, se všemi opisy shodného soudu druhé instance, kterýž, oznámí-li se to, že není příslušný k dalšímu stížnosti obžalujícího, může, aby vyšetřování přípravné se zavedlo nebo obavilo. Byli obžalující v příslušné skutku, jsou za řízení se na křivku, již vyšetřování, může shodný soud druhé instance vedle prohlášení účastníka soukromého vytknouti, že se obžalující dříve v obžalobě.

3. Uplatí-li státní zastupce od obžaloby, když žaloba nabyla již mezi práva, buď o tom účastník soukromým stížností dleto a podotkne, že může při obžalobě setrvali, že to má však ve třech dnech shodného soudu první instance oznámiti. Na prohlášení podají poradní soud se státní.

§. 49.

I když účastník soukromý žaloba podá, má státní zastupce toho věd, jednání si vědomost, jak řízení trestní jde přede, a může každé chvíli stížností soudní opít se se říší.

Všude vztahuje se to, co v tomto článku učiněno s soukromým žalobníkem, také k soukromému účastník, kterýž na místě státního zastupce žaloba vede, však s tímto omezením:

1. Jemu není ustanováno na věd, podati obžalobu bez přípravného vyšetřování.

2. Proti oznámení komora poradní není jiných správních prostředků, než stížností na zastavení přípravného vyšetřování.

3. Účastník soukromý nemá práva, podati stížností zastavení na oznámení shodného soudu druhé instance než o rozsudek v hlavním přelíčení vydaný; obžalující může se s tohoto rozsudku jen v těch případech, v kterýchž to dovoleno jest žalobou soukromým výše (§§. 263, 248, 403.). Účastník soukromý nemá práva navrhnouti, aby se obžaloba řízení trestní.

4. Z příslušný práva účastníka soukromého dle §. 48., §. 2 příslušejícího není se prováděti s propaštním obžalujícího za zločinu.

V případě, uvedeném v §. 48., §. 2, má poradní komora dle svého státní rozhodnutí, má-li se postřeh s propaštním obžalujícího obžalovaného.

§. 50.

Soukromý žalobník a účastník, má jejich řízení nástupce mohou svou zálibou věci sami nebo skrze zprostředkovatele, a mohou si řídit právně nástupce z osob v rozsahu obhajobní úpravy.

Soud může do svého řízení soukromého žalobníka nebo účastníka, jenž nebyl v síle soudu, nastáti, aby jmenoval zprostředkovatele v síle soudu fyzického, a může tomu i onomu nastáti, aby si zvolil nástupce právně z osob v rozsahu obhajobní úpravy.

Kapitola VI.

O přislíbení soudů trestních a o spojené několika věcí trestních.

I. O obecním soudě přislíbením.

§. 51.

Všech přislíbení soudů řízení soudu, v jehož obvodu trestný čin byl spáchán, a to i takté, když účastník, který se ke skutku trestnému vyhodnotil, stal se na jiném místě.

Byl-li čin trestný spáchán v několika obvodech nebo na rozhraní dvou obvodů, nebo ve dvou, v kterém z několika obvodů byl spáchán, jest z těchto soudů přislíbený ten, jest-li předtím.

Předtím pak jest soud ten, který nejprve přeloučivě učinil výrok vyhodnotiv.

Zároveň se nastáti, na kterém místě skutek byl spáchán, dříve než obviněný byl obžalován, má v řízení trestním pokračování soud toho místa, kde skutek byl vykonán.

§. 52.

Osudil-li se, že nějaký čin trestný byl vykonán, soudu, v jehož obvodu obviněný byl, odejme se soud byl postaven, jest tento soud přislíbený, až jestli ho nepředejde již soud toho místa, kde skutek byl spáchán. Žádný však se to státi nástupce toho než onoho soudu, soukromý žalobník nebo obviněný, a bylo-li by obviněný několik, státi jen jeden z nich, kteří zálibou odevadla soudu toho místa, kde skutek byl spáchán.

Bylo-li řízení trestní pro skutky nebo přečin na několika obviněných zaveden před hlavním přeloučením zastaveno, jest v přislíbení jejich čin trestných, které se na na tom klade a následně před soud okresní, přislíbený onen soud okresní, v jehož obvodu jest obviněný se nacháti. Takté i v tomto případě mohou žalobník i obžalovaný státi, aby řízení bylo postupeno soudu toho místa, kde skutek byl vykonán.

§. 53.

Soud trestní, který nejprve svědčí o nějakém činu trestném, spáchaném v některé zemi řízkou radou zastopend, přislíbení v příslušné jako řízení dleba, pokud se nepřiblíží okolnost nějaká, na níž dle §§. 51 a 52. přislíbenost jiného soudu se odlišiti.

§. 54.

Byl-li čin trestný spáchán mimo soud radou řízkou zastopend, přislíbený jest onen soud v těchto zemích, v jehož obvodu obviněný byl, nebo se odejme, a není-li soudu takového, tedy onen soud, v jehož obvodu byl postaven.

Osudil-li nějaký státi státi nebo některý činů v zemích koruny uherské, se vydati obviněného, nebo má-li se na vydati obviněného typy řízení, a není-li se, který odejmi soud jest

přidání, bude přidání omezeno soud, jejíž k tomu ustanoví soud usměrnící po vypořádání
governingho prohlášení.

§. 55.

Soud, kterýž jest přidání v příslušné paragrafu, jest přidání také v příslušné spo-
čívání a ústavě.

§. 56.

Kdo-li se tímto obviněním několik lidí trestných za vinnu, nebo někdo-li v téže
sinn trestním několik osob účastníci, nebo dopustili-li se jeden z těchto osob mimo to
společně s jinými osobami nějakého činu trestného, vedeme každý výše řízení trestní proti
všem tímto osobám pro tyto činy trestné a též soud usměrnící, a výsledek každé z těchto
obviněních se činech trestných rovněž rovná.

K tomu řízení přidání jest u několika osobů úvodních ten, kterýž jest předtím.
Příslušný však některý se účastníčích se činu trestných před soud paragrafu, řídi se přidá-
ním tímto řízením, třeba by soud v příslušné některého jedné činu trestného přidání byl již
předtím. Rovněž lidé se přidáním účastníkem neb přičinem před úvodní soud účastníčím,
třeba jej byl účastníkem soud v příslušné nějakého činu trestného k jeho soud přidání-
předtím.

§. 57.

Soud, přidání dle §. 56. v příslušné několika účastníčích se činu trestných, může
k některé osobě a nebo své úvodní účastní, aby řízení trestní, týkající se toho osob nebo
činu trestného nebo toho nebo osob obviněných, nebo a dokonce se účastní o sobě, jestliže
by se tím zamezilo, by se řízení nepřesvědčilo nebo zastálo nebo účastní se vinnu obvi-
něných.

V takovém případě má účastník řízení se prohlásit, třeba sobě vyhraňuje, účastní též
obviněného pro jeho účastní. Účastní-li tak, má řízení v příslušné těchto obviněních bez přitahu
dále vésti a účastní; účastní-li tak, může účastní-
čím pro tuto účastní účastní být jen z
těch přísluš, pro které se může řízení trestní před hlavním přidáním zastavené účastní.

Pomocí-li účastník v prohlášení svém některý činu trestný, pro kterýž bylo vedeno
soudní vyšetřování neb vyšetřovací přípravě, může účastní-
čím účastní účastní, aby účastní i o tomto
činu se prohlásit, jinak by se za to mohl, že se vinnu účastní účastní.

Běží-li o nějaký přečin neb přestupek, kterýž se účastní také k účastní některého
účastní soukromého, každý výše též účastní účastní vyřídí, aby se o něm provedl.

§. 58.

Stalo-li se opatření, aby některý z několika účastních lidí trestných účastní k hlavním
přidání byl přiveden, nebo aby přípravě vyšetřování proti některému obviněnému nebo se
účastní o sobě, může se činu trestný také vyhraňuje, postupují soud, kterýž by v příslušné
jeho byl přidání, účastní k účastní jako z jinými činy trestnými.

§. 59.

Má-li účastní výše být některému účastnímu účastnímu nebo účastní účastní, pří-
slušné to účastní z jednání z tímto účastní účastnímu soudní první instance, v jehož účastní
účastní, jest má účastní být, bydlí nebo se účastní, a účastní-li nebo účastní-
čím se za to, v jehož účastní byl účastní. Byla-li taková účastní se účastní účastní,

anek byly-li vydány listy zastávací, má svému náležet opatření učiněno býti, aby obviněný nepřichl; však pokudli komora, vyslyševši státního zástupce, má shodování soudů druhé instance jen tehle navrhnouti, aby obviněný byl vydán, když na vydání žádá, předloží buď hned návrh v přirovnání dle též takové důkazy neb příčiny postavení, s nimiž obviněný při vydání se může dovolit. Shodový soud druhé instance má rozhodnouti, po vyslyšení vrchního zástupce učiněné, vždy napřed ministru při ka schválení předložit.

II. O přikládání soudů vrchních.

§. 60.

Řádní soudci proti osobám, které v věcech trestních do nálehu náležejí pod vojenský soud soudů, účastní se i příslušenství soudů vojenských. Vlak vyšetřování příslušenství soudů v příslušenství trestních, které mají rozhodný být do oborů nálehu trestních, přikládá soudům vojenským jenom tehle, když jest patrné, že obviněný náleží pod vojenský soud soudů. Náleží-li to na jevu teprve mezi vyšetřováním u civilního trestního soudu rozhodnutí, má civilní soud řízení přerušit a vojenský soud je odvolat.

§. 61.

Četí vyšetřovatelé při druhé rakousko-uherské řízení a ochrany k vyšetřování soudů náležející nejsou postaveni pod soudní mocí úřadů zemských. Ani domáci a zahraniční ochrany těchto vyšetřovatelů a četí mocností v Rakousku uvolněných, jež jsou zároveň postaveni toho státa, k nálehu náležejí soudů, nepřistupují k soudům rakouským. Mělo-li by se tedy proti těmto osobám zavést řízení řízení pro něžký čin trestný, má úřad do schválení ochrany obviněného se opřít, však úřad to soudům nepřistupit dle rozhodnutí ministrů, aby to v řízení soudů mocností neb vyšetřovatelů, by obviněný byl přezat.

III. O právu, delegovati jiné soudy.

§. 62.

Shodový soud druhé instance má právo, po vyslyšení vrchního zástupce státního zástupce a příčiny veřejné bezpečnosti neb z jiných příčin důležitých jest trestní řízení přikládati soudům odvolacím a k jinému soudu téžé splátnu ve svém úřadu příslušenství.

§. 63.

Také právo má soud arboracní v celém obvodu svém řízení řízení zastupovat.

Z příčiny delegace jiného soudu, dle §. 62. ad shodového soudu druhé instance nálehu, může řízení i obviněný u soudu arboracního státní řízení. Takové řízení postavení buď se dleh dleh ad arboracní toho soudní soudu, který soudní soudní.

IV. Kde rozhoduje, když jest spor o příslušenství soudu.

§. 64.

Je-li spor o příslušenství mezi soudy ochrannými, které jsou postaveny pod řízení soudů shodových první instance, rozhodne o něm pokudli komora tohoto soudu. Nemohou-li se dva soudy shodové první instance o příslušenství sporu neb o příslušenství dvou ochranných soudů pod nimi postavených shodnouti, rozhoduje shodový soud druhé instance. Je-li spor o příslušenství mezi dvěma soudy, které nejsou postaveny pod řízení soudů shodových druhé instance, nebo mezi dvěma soudy druhé instance, rozhodne soud arboracní. Takové rozhodnutí učiní se může tehle po vyslyšení státního zástupce státního zástupce a soud proti němu řízení řízení opomenutého prostředku.

Někdy dojde rozhodnutí, má ten i označení vykonání věci, jeho v jeho obřadu k uzavření vyšetřování a ke zjištění skutku zvláštní potřeby, zatímco pak má představiteli výkony vyšetřovací, při nichž nastává neochopitelnost a prodlení.

V. Které výkony mohou představiteli soudové nepřehledně.

§. 45.

Každý soud trestní, i nepřehledný, v jeho obřadu se objeví nutnost nějakého státního zástupce, má právo a jest povinen, když nastává a prodlení neochopitelnosti, představiteli státního zástupce, na něho věsti k vyšetřování skutku a k nastátní obřadu. Má však představitel státního zástupce nebo státního zástupce šanci o tom dříve vědět a poslat mu spisy v příslušném obřadu.

§. 46.

Výkony vyšetřovací, kterých představitel nepřehledný soud trestní, mimo případ v paragrafu předcházejícím uvedený, nejsou a té jediné příležitosti nepřehledný, až vztahují-li se totiž k výkonu státního zástupce; na soud nepřehledný však věsti, aby věděl, má-li se některý výkon zpráva představiteli zanechat.

Kapitola VII.

O vyšetřování a zmiňování zástupců státních zástupců.

I. O vyšetřování zástupců státních.

§. 47.

Na soudce má zapovězeno nemůže nějakého výkonu soudce v rámci trestního představitelství, bylo-li jeho trestním státním zástupcem, nebo jest obřadový, nebo ten, komu obřadový, s ním státním zástupcem spojen, nebo jest obřadový, ten, komu obřadový, státní zástupce, soukromý žalobník neb obhájce v pokolení vakánu neb do té stupňování s ním přiléhavý neb soukromý, jeho bratrance neb sestřince, nebo jest blíže s ním příbuzný, nebo v téže stupni soukromý, nebo jest s ním ve svazku rodičů volících a dětí zvaných, neb zohavatelé a zohavatelé, poručníci a poručenec.

§. 48.

Mimo to nemůže být v obřadovém instanci má soudcem má zapovězeno ten, kdo

1. mimo své práce státní byl svědkem trestního činu, o něm šlo, nebo kdo byl v té věci za svědka neb zástupce vyšetřování;

2. kdo v té věci byl obhájcem, zástupcem soukromého žalobníka, státním zástupcem soukromým nebo státním zástupcem.

V hlavním přelíčení nemůže mít účastnictví a nemůže v příslušném jeho rozhodnutí ten, kdo v té věci byl soudcem vyšetřovacím, nebo má účastnictví v rozhodování o účastnických prostředcích (§§. 211 a 214). Jestli potřeby, hlavní přelíčení se příslušně odvolává neb zastává účastnictví státní zástupce, nebo ten, kdo v tomto přelíčení byl členem státního, kteří mají účastnictví v prvním hlavním přelíčení.

§. 49.

Členové soudů vyšších instancí vědět rovněž také účastnictví má:

1. v přelíčení v příslušném věci trestních, v nichž byl soudce vyšetřovacím;

2. v jednání a prostředky správné proti některému rozhodnutí, v kterémž v některé z nich instance spolu hlasovali;

3. soudce má referovat a předsedati v příčině a nějaké věci trestní, v kteréž byl v nich instance soudem vyšetřujícím nebo rukovatelem obžal, a když jsou ve stavu některém v §. 67. uvedeném.

§. 70.

Soudce jest povinen, oznámiti nejdříve správně soudu, jeho členem jest, příčinu, proč jest se soudcovství vzdal. Jestli se soudcovství vzdal správně soudu okresního, nebo to oznámí předsedavému oborového soudu první instance.

Zapísanatel má toto oznámení učiniti soudu, a kterému má spisovati protokol.

§. 71.

Jak má některá osoba soudní obžal, že jest to příčina z členství v soudcovství jej vylučující, má se řízení každého výkonu soudního pod neplatností zdržeti. Tožko když by nastávalo nebezpečností z prodlení, a nebylo by lze, jindež soudce neb zapisovatele ihned ustanovit, má taková osoba soudní výkony zřídit přelivěm představených, což by se mohl uskroťiti proti manické soudce nebo proti některu z nich přibuznému neb sdruženému (§. 67.), v kterémž případě se má řízení soudní bez prodlení vyříditi soudní postupem.

II. O zastupení soudců.

§. 72.

Súdčí zástupce, soudcový členství, každému soudcovy z oborového nebo zastupení některého členu soudu a zapisovatele, když málok kromě případů v §§. 67—69 uvedených přivádí a prokazuje jiné důvody, pro kteréž jest poskytno, že ten, kdo chytí zastupení, jest úplně nepůjdny.

§. 73.

Chce-li členství některý zastupení soudce, má podati nebo protokolem dáti zprávu řízení o toho soudu, k němuž zastupení žádá, a to do čtyřadvaceti hodin před počátkem řízení, když-li o zastupení některého členu soudu žádají, a nejdříve ve všech dnech od dohledu obžalů k příchodu, jde-li o zastupení celého soudu. V řízení mají se příslušné zastupení pokračovat uvěsti a dle možnosti vyšetřiti.

§. 74.

Říditi má některá osoba soudní být zastupena, a ten rozhoduje vůbec představený soudu, k němuž to osoba přichází.

Byl-li zastupitel okresní soudce, rozhoduje o tom předseda komory oborového soudu první instance; byl-li zastupitel celý soud první instance nebo představený soudu, rozhoduje o tom oborový soud druhé instance, a byl-li zastupitel oborový soud druhé instance neb představený tohoto soudu, rozhoduje v příčině toho soud zastupenci.

Proti řízení rozhodnutí není opravného prostředku. Představený soudu nebo soud, kterých z zastupení rozhoduje, má uzavřeti, když-li zastupení má, pojmenovati soudce neb soud, se nž se má sdělovati přiváděti.

III. O vyloučení státních zástupců.

§. 75.

Ze sdružení a všech trestních vyloučení jsou členové státního zastupitelství, a nimž jest obviněný neb jeho obhájce, ten, jenž byl zločinnu nebo přičinem učiněno, nebo

osobností žalobců v některém směru v §. 67, zejména; rovněž vyloučen jest každý ten, kdož v té věci byl za oběma neb za jedno z obou, aneb v ní byl účastníkem, nástupcem nebo právního nástupce nebo účastníka nebo soudcem.

§. 76.

Každý člen státního zastupitelství jest povinen, od té chvíle, když v příslušné vyšetřovací činnosti nabude, každého zúčastněného v té věci, z něž jest vyloučen, se zřídit, svému úřednímu jmenovateli a svému nejbližšímu představenému to oznámiti. Sděluje-li sobě strany na to, že zakročí státní zastupce v té věci nějaké, v které by se byl měl dle zákona zúčastnit zřítkem, oznámí tím svému zřítkem.

Kapitola VIII.

O oznámení opatření soudních a o poručení, nabídnutí ve spisy.

§. 77.

Soudní opatření oznámají se buď ústně před soudem aneb dodáním prepisu aneb úředně svým opatřovacího přepisu též opatření.

Ústní prohlášení má být vyříděno protokolem. Téma, jemuž bylo opatření ústně prohláшено, má se vydati na příslušný přepis.

§. 78.

Státnímu zastupitelství buď opatření soudní dodáním v prepisu. Úředník státního zastupitelství má se prepis napasati potvrditi, že v něj nabídl, a má k tomu dátou přílohu. Přílohu-li se to, buď mu vydati přepis.

§. 79.

Obezná k bližším přiblížení v první instanci dodáno buď osobněmu k vlastním rukám.

Obezná tato, úřední soukromému žalobci aneb účastníku, dodáno buď jemu osobně nebo jeho zřítkem nástupci, a takéž dodány buď veškeré spisy, od jehož dodání je účastníkovi třeba k němu prostředkem oparacha nebo námitky proti účastník, účastníku nebo jeho nástupci.

Vykřádl-li by se někdo, o němž se ví, kde se zdržuje, aby mu obezná bylo osobně dodáno, buďli dodáno starostou obecním; vykrýjícím se pak buď o tom věditi dle oznámení, přibíjí se jeho bytu a na domě obecním.

§. 80.

Má-li se někomu dodati nějaké jiné opatření soudní, než uvedeno v §. 79, a není-li ho v obydlí jeho někdo, tedy odvedeno buď některému domovnímu členku domovnímu. Není-li takového členka domovního, buďli písemnost, jestli se má dodati, odvedeno některému sousedovi, anebo, není-li nikdo, kdo by jí chtěl přijmouti, vložena buď v starostu obecního a buď s tím v obydlí na místě soudce v něh nějakým způsobem zúčastněno, aneb jestli chýlí zřítelné, na dvoře zřítelné.

Nelze-li vyhledati bytu osoby, jíž se má nějaké písemnost dodati, buďli to písemnost přibíjí se domě obecním, a věditi-li by se souda příhodně, buďli vyhlášen se veškerých zřítelných.

§. 81.

Zabývá-li se účastník, jenž se má nějaké opatření dostat, nímž okres toho soudu, který je vyvolán, má na domácí příslušnosti být soud onoho místa, kam se opatření dostat má. Totéž stáhne se s opatřeními shovívá soudu první instance, která mají domácí být nímž okres soudu okresního v sídle shovívá soudu státního.

V těchto případech může účastník opatření prostředky své volnosti řídit prostředky podle k tomu soudu okresnímu, který byl na domácí příslušnosti.

§. 82.

Má-li se dopustit, aby strana některá nebo její zvláštní účastník ve spisu třetím soudu nahradil kromě případů v tomto řízení státním státní soudce, musí-li se povolit, aby jim vydan byl nějaký přípis, v němž učinil soudu, až prohlásil-li tyto osoby bezohledně, že toho mají zapotřebí ke potřebám soudní, k řízení se shovívá řízení, než s nějakým jiným přípisem.

§. 83.

Když se soudu a straně řízení třetí proti nějaké osobě veřejné nebo proti straně soudu, nebo proti straně, postavením v nějakém řízení státním nebo jiném veřejném, tedy i v řízení soudu nebo shovívá soudu ve sídli takové, proti některému řízení zastupitelstva shovívá soudu nebo nějakého jiného zastupitelstva ke správnosti veřejných úřadů státních, nebo proti straně, jenž učinil byl nějaký veřejný úřad nebo nějaký úřad neb státní úřad nebo řízení vyrozumění, má se to uznáti řízení nad svou postavením neb představením zastupitelstva a státním řízení shovívá soudu nebo kanceláři řízení.

Kapitola IX.

§. 84. Vzorová řízení státních a s přípravou vyhledávání v právních věcech a právních.

§. 84.

Každý úřad veřejný jest povinen, kdy koli se bude s tím soudu nebo nějakou stranou soudu s nějakým řízením státním, který se soudu vyšetřování jedné k potřebám shovívá soudu neb shovívá soudu, uznáti to řízení státním účastník příslušnosti soudu.

Nastává-li s právním nebezpečností, může se uznáti s příslušným řízením státním státním shovívá soudu, v jehož obvodu jest úřad.

§. 85.

Soud, který prohlásil konkurs na polský, nebo rozhodne, že konkurs jest pro nepříznivou jedni neb proto nemá být prohlášen, že to jest jen jediný osobní úřad, má to řízení státním účastník při shovívá soudu první instance, v jehož sídli řízení státní bydlí; soud státní jest nímž to povinen, vysvětlit státním účastník neb třetím soudu v sídli, jehož prohlásil, a poskytl jim spisy, jež mají zapotřebí, buď v přípisu neb v přípisu řízení opatření.

§. 86.

Každý, kdož nebude vědomostí s nějakým řízením státním, jenž má státní být s povinností řízení, má právo a nímž uznáti státní. Státní účastník povinen jest, uznáti takové příjmy, a takto soudu vyšetřování, soudu okresní a úřad bezpříslušnosti, který je pak mají poskytl státním účastník.

§. 87.

Státní nástupce jest povinen, zkontrolovat každé oznámení, které ho dojde o nějakém činu trestném, jest-li se má s povinností úřadu státní, a jíti se zaslouženi činu trestného, o němž se dozná. Také má hledět, vyvolá-li oznámení pachatele a vyhledatí příslušné podávání k tomu rozhodnutí.

Byly-li by v oznámení nějakým bez jakéhá oznámením nebo v oznámení, pocházejícím od nějaké osoby zcela oznámení, usoudy okolností určitě, že trestný hodnověrně oznámující, má nástupce státní tyto okolnosti vyhledatí, avšak bez více kluku a s největší istností cti osoby obviňované.

Dojde-li k státním nástupci volající k němu o nějakém trestném činu, jest nutné býti vyšetřováním takto k hledání některého účastníka, má státní nástupce určitě, aby osoby, jimiž ten k němu šel, byly vyšetřovány, má tji k němu pomoci úřad bezpečnosti a k svým potřebám sáhati a policejní orgán, jestliže si ujedná, státní se na něčem shodli šli nic.

§. 88.

Všech může dáti státní nástupce skrze soudce vyšetřujícího, skrze soud okresní neb skrze úřad bezpečnosti větší vyhledávací přípravě k tomu konci, aby náležitě přilícen příslušně k uvedenému řízení trestného práva určitě osobě nebo k tomu, by se oznámení odložilo.

Soudce vyšetřující a soudce okresní mají také v tomto přípravě vyhledávací také práva a tyté povinnosti, je-li má soudce vyšetřující se vyšetřováním přípravě.

Státní nástupce může dáti skrze úřad bezpečnosti bez příslušky vyšetřování někoho, že někdo se mluví ke, že může dáti zprávu o nějakém spáchaném činu trestném, a může při vyhledání býti přítomen. Obviňující nějaký a hledání v domě může skrze úřad bezpečnosti dáti vykonatí jen takto, když to není osoby soudce k sledování výkonu ustanovení a když jest potřeba, aby se reprodukováno úřad bezpečnosti může též sám býti přítomen při výkonech vyšetřovacích, při nichž hledání jest formálností a příslušný výkon soudních orgánů. Protokol o tom sepsaný může však pod nepřítomností příslušného býti jen takto, když byl bez prodlužení soudce vyšetřujícího ustanovení, kterýž jej ro do formy a úplnosti prokoumal a shledal-li toho potřeba, *přítomní osobě* nebo dupli.

§. 89.

Pokud soudce nebyl přítomen návrh státního nástupce, má vyšetřující soudce při observaci soudce první instance jen takové výkony úřadů předsedství, jež má nebo bez újmy činu nebo bez vyhledání se šloby nikakem vyvolávací odložiti. O tom, co učinil, má soudce státním nástupci dáti zprávu a čekati, co v příslušném toho navrhuje.

Soud okresní, když se dozná o nějakém skutku neb nějakém přelícen, který se má s povinností úřadu státní, má to též reprodukováno státním nástupci oznámení, a nedokáže ukázat jeho, vyhledávací přípravě větší (§. 88., postávka 1. a 2.). Avšak výkony vyšetřovací, jež by zasloužily činu trestného se zastáti, tak že by jich při observaci obviňující jti to nebylo, má předsedství jen takto, když nastal nebezpečnost a prodlužení; máma tento případ má soud vyšetřovací takto v oznámení, je-li učinil, úřad k tomu shledal, že takového výkonu vyšetřovacího potřebí, a má k tomu přilícen, aby zasloužily skutky byly zachovány, ať buď soudce vyšetřující se másta dojde svého polížení, aby se vyšetřování v té příslušné předsedovalo.

Soud okresní má protokol o vyhledávací přípravě sepsaný s největší pří, a byl-li obviňující uváděn, největší do omezi každé státním nástupci osobě, kterýž má v tomto případě uváděná ve třech dnech od doání protokolu z dalšího státním propustiti, nebo své návrhy s strany osoby a řízení soudce vyšetřujícího uviniti (§. 37., postávka 2.).

§. 90.

Skloďi-li státní nástavec, prokoumaní oznámení nebo spisy přípravného vyšetřování, kterých se má die potřeby příslušným jako doplnění, do ta jsou dostatečně příklady, aby zavedl fixní trestní postř určitě osobě, nežli postř byl sčerk, by se zavedlo přípravné vyšetřování (§. 91.), nebo obžaloba. Nevd-li to takových přílla, má oznámení jako sčíslné odložit, poznamenané kritice, co ho k tomu pohánilo, a má spisy přípravného vyšetřování poslati soudci vyšetřujícímu, připomeno, že není příllay k dalšímu státní. Soudce vyšetřující má v takovém případě vyšetřování přípravné zastavit, a obrátit ho, jestli uznánie, šancí propustiti.

Kapitola X.

O přípravném vyšetřování v přílline státní a předllak výbeu.

1. Jak přípravné vyšetřování se zavádí a jako v ním má postavení soudce vyšetřující.

§. 91.

Když štátní jest o nějaký státní, v něm rozhodek vyšetřiti příllakí soudu porotného, nebo když se má fixní trestní oznámení na sčíslné nepřítomnosti, postřiti, aby prv, než se dá obrátit v obžaloba, zavedlo se vyšetřování přípravné (kapitola XVI.). V týchch případech nástavce se na vůli státního nástavce a die případu soukromého žalobníkov, chce-li přípravné vyšetřování zastaveniti.

Vyšetřování přípravné má se štít, aby obžaloba určitě osobě a šim trestného byla napřed prokoumaná a vše vyšetřeno se dostal, pokud postřiti, aby se na jeho postavení příllay příhodná, by se byl fixní trestní zastaviti, nebo aby se přípravné obžaloba a vední štátní v šicím předložiti.

§. 92.

Soudce vyšetřující může vyšetřování přípravné zavřiti jen pro takový skutek trestný a jen postř té osobě, v přílline kterých se na šim štátním uznánie byl sčerk žalobníka k tomu oprávněného.

Naukno-li státní nástavec, aby bylo zavedeno přípravné vyšetřování, má soudci vyšetřujícímu dodat oznámení a příllay, a šicím vědomosti nabyl, a má mu oznámit, co vyšetřování přípravného měl byl již vyšetřati.

Jestli soudce vyšetřující se rozporích, má-li k sčírku, by se zavedlo přípravné vyšetřování, přitvořiti, příllay kanony porotní se uznánie. Soudce vyšetřující může máti šicím štátním v porotě, ale nikoho v uznánie. O štátní takový porotě má se štátním nástavci štátní věditi, aby mohli štátní své píllay neb štátní předložiti.

§. 93.

Přípravné vyšetřování má soudce vyšetřující výbeu štátní šim osobě. Mělo však štátní soudci šicím v štátní i šim štátní svého šicím soudu, aby štátní výkonný soudci předložiti.

Soudce štátní mají štátní štátní vyšetřiti, štátní štátní soudce vyšetřující v štátní štátní, a bylo-li by postřiti štátní jako výkonný vyšetřování v štátní štátní, mají ho štátní předložiti.

§. 94.

Vyšetřující soudce má o průběhu svých nezakonzentovaných vyšetřováních připravených komorou poradní jednotou za účelem činné správy podání, nebo i mezi nálezem, vůči-ž se mu toho pro důležitost věci uplatní, nebo má-li komora poradní za rozhodnutí řízení. Súdci zástupce má být přítomen v zasedání, v kterém komora poradní tyto správy přijímá, a může v něm návrhy činit.

§. 95.

Uměse-li se komora poradní na tom, aby připravené vyšetřování zastaveno bylo na některý soud okresní (§. 12.), má tento soud činné nálezem soudce vyšetřujícího v té příslušné souřadce. Súdci zástupce a příslušní nezakonzentovaných vyšetřováních připravených má okresní soud činné přezkoumat, a týmž způsobem má řízení za rozhodnutí komory poradní. V případech takových soudce má nálezem činné komory poradní, aby o zasedání jedné správy činné podání. Také v tomto zasedání má soudci zástupce přítomen být.

II. Jak se má u vyšetřováních připravených představit.

§. 96.

Když připravené vyšetřování jest zrušeno, má soudce vyšetřující z povinnosti úřadu a zaslouká dalších návrhů žalobcůvých, vše učiniti, aby skutek vyřídil a pachatele a přírody k zasedání neb obžijemí zvrátného přikradl ten nároem na jeho postaral, jak toho vyřídil účel připraveného vyšetřování.

§. 97.

Žalobník může také v příslušné některých výkonných vyšetřováních soudce vyšetřujícího návrhy činit a jestli soudce na rozpacích, má-li k nim přistoupiti, má soudce vyříditi rozhodnutí komory poradní (§. 94.).

Súdci zástupce nemá výkonných vyšetřováních představit, pod nepřítomností. Když soudce vyšetřující obviněného neb svědky řízení vyslyší, nemá být přítomen ani žalobník ani obžijem. Mají však právo, být přítomni při obžijemí, při škodě v dané a při prohlášení papírů a pojmenování věci, ku kterým se tyto výkony vyšetřování mají vztahovati. K tomu komo má tedy soudce vyšetřující návrh žalobcůvých před činné vůči, že bude tyto výkony představit; možno-li by však nebezpečnosti z prodloužení, může je představit, aniž mu dal před o tom vědět.

§. 98.

Žalobci-li návrhy po odjání žalobce neb přelomu, vyšetřování buďte způsobem přitocným, zejména obžijemím činné toho, co o tom v příslušné kapitole nálezem.

Vše, na nichž nebo jestli skutek trestný byl spáchan, nebo u kterýchž lze se domýšleti, že je pachatel tu, kde vykonal skutek, zástupci, návrh pak věci, které mají obžijemí neb svědkové za pravé uznati, nebo kteréž mohou jiným způsobem ku provedení důkazu přetvřiti, buďte, pokud možná, u soudu uchovány. Takové věci shodí se buď v obžijemí před soudem zasloučen, nebo se na nich zasedání soudce učiti, aby se nemohly jistě na ně poděleťi nebo vyměňiti.

Jestli-li mezi všemi nálezemými věci, zvrátné k dalším kolim, má soud k tomu přitocným, aby byly od jiných věci odděleny a následně uchovány.

§. 99.

Nemůže-li se škoda zasloučen neb přelomu způsobem neb sisk tím slyš výpovědi škodčijícího a jistotou vyříditi, nebo jestli se o škodu domýšleti, že škodčijel škodu svou přitocným

vynese klade, vyhledáno buď vyšetření svědků nebo ústní zpráva, když šlo o čin, pokud to má zálehet na rozhodnutí, má-li se skutek pokládati za učiněn, an vyšetření třeba toho se přikládá zábrady.

§. 100.

Spisy, které nejsou sepsány jazykem a soudu obvyklým a jsou a vyšetřování důležitá, má soudce vyšetřující dáti od příslušného úředníka přeložiti a má je i a překladem k spisu přiložiti.

§. 101.

O každém výkonu soudním k vyšetřování náležejícím sepsati buď protokol; mimo úředníka, jest výkon plynul býti auch list, buď vždy přiklopen přisvětlujícím úpisem.

§. 102.

Jestli potřeby, aby k některému výkonu vyšetřování přivzati byli svědkové soudní, buďti to náležeti státní, zastávaní, v té věci účastnostní znanými, kteří buď výslovně nebo s tímto vyšetřením případně rukou dle jiných příslušných, se chtějí, aby mohli dle potřeby před soudem svědectví vydati, an říci, cokoli před nimi představeno neb znané bude, každý pozor máti, se chtějí k tomu přiklíbiti, aby to výslovně správně bylo do protokolu zapísáno, a se chtějí sli do téhožho přikládati zastávaní svědci a řízení, a dle při tomto výkonu vyšetřování náležitosti zabudou.

§. 103.

Jest obecná povinnost občanů, býti při výkonech vyšetřování zvláště soudním svědkem. Povinností tuto mají plniti předkem obzvláště té obce, v níž výkon vyšetřování má se předobírati.

Způsobiti této povinnosti jsou:

1. duchovní náboženských společeností náležoucí znaných;
2. osoby státního rejnáního a chrany zemské, knaží-li šlaku služba, a veřejní úředníci a služebníci, skutečně služba knažíti;
3. veřejní učitelé, osoby zvláště povahy své skutečně vykonávající, advokáti, notáři, osoby an školních družicích a při podobných ustanovení, výslovně pak vříditi ti, kteří sebez se služby jejich povahy své spisy skutečně dobrého vyšetřování konají;
4. S, kděli jsou šlaci odě osoby domní neb výslovně.

§. 104.

Protokol s soudním řízením sepsati buď buď při řízení, a vedle-li tak učiniti, tedy každá strana. V každém protokolu má se pojednávati náležeti, rok i den, kde a kdy byl sepsán a ověřen, které byly přítomny.

Osobky mají se zapísati jen dočet, pokud toho potřeby, aby se odpovědi rozuměly. Odpovědi sepsány buďti výslovně nebo dle podstatného obsahu výslovně vypravování. Jestli kdo toho pro posuzování věci potřeby, nach kde lze přivzítiti, se buďti nepřítomní, aby protokol při každém přiklázení byl přiložen, uveden buď výslovně, jak náležeti, zastávaní v tom jeho ústních slov.

Soudce dle toho do protokolu klade, aby se přikládati mohli. Vyšetřování však má se sli, řízení své odpovědi zapísavati sám do předu. Avšak by vyšetřování toho práva své máti, může na se soudce odvolávati.

§. 105.

Každý protokol má se soudním vyšetřováním nach krom toho k tomu přivzátým přikládati, nebo jin se přikládati předobírati, a má se v protokolu připomenuti, se jest byl přiložen, předobírati

a od nich schválen. Potom buď protokol od osob vyslychaných podpisem neb znamením raky se každému archu opatřiti a na konci od přítomných úředníků, od zapisovatele a obou soudních sekretářů podepsati. Schází-li se vyslychaný protokol podepsati, buďli to v protokolu připomenuto a příčina toho uvedena.

§. 106.

V tom, co bylo napááno, není se nic důležitěho vyznamenati, přidati neb změněti. Místu písemně mají býti i potom šitím. Důležitě dodavky neb úpravy, kteréž vyslychaný k oznámení soudní přísluší, mají se na kraj protokolu neb v dodatku poznamenati a spíšečtem v §. 105. důležitě schváleni i podepsati.

§. 107.

Schází-li se protokol a několik archů, mají se všechny archy sítí sešiti a konce sítí počati soudní spíšečtí.

Soudce vyšetřující má sítí dožad, a má v něm všechny spisy přípravného vyšetřování buďti zaznamenati.

§. 108.

Když by se, až byl prvé napomenut, při nějakém výkonu přípravného vyšetřování nepřatněj nebo urážlivěj chování provinil, takto může soudce vyšetřující potrestati pokutou peněžitou až do padesáti zlatých neb trestem vězení až do osmi dnů, a jestliž ten, kdož potrestán býti má, již ve vazbě, tvrděm ložem, drážením v samovazbě, zadržením o samotě v temné komoře (leže obmecen v §§. 255. — 257. zákona trestního ustanovených), nebo odjezdem teplého pokruha po týden. Soudcem sekretářem, soudcem a příslušími ústředním stran státní se mohou jenom pokuty peněžité.

Každě takové opatření buďli ve spisech poznamenáno a ihned komoře poručiti oznámeno, kteráž má právo, tyto tresty od soudce vyšetřujícího státně třeba v noci ústřednímu archu nebo změněti (§. 112.).

III. O nastavení nebo zastavení přípravného vyšetřování.

§. 109.

Vyšetřování přípravné buďli opatřím soudce vyšetřujícího nastaveno, když žalobník žádost na ústřední trestní úřadit soudu nebo zastává, aby přípravné vyšetřování bylo nastaveno, neb když se prokázá, že neškodliví příčiny k dalšim soudním ústředím (§. 112.).

Mimo tento případ může přípravné vyšetřování nastaveno býti jen oznámením komory poručel neb oborově soudu druhé instance.

§. 110.

Býla-li přípravné vyšetřování nastaveno, má se o tom dle ústřední žalobnímu, soudcovému ústřednímu a oborově soudu, a jestli oborově ve vazbě, má se ihned propustiti.

Schází-li se to oborově, má se mu vydati výslovně ústřední, že není již příčiny, aby dále byl soudem státním.

Nepřipouští-li se ten, komu státním neb přísluším v příkré bylo sděleno, k hlavnímu trestnímu, má se mu k jeho žádosti vydati potvrzení, že vyšetřování bylo nastaveno.

§. 111.

Přípravné vyšetřování se zastaví, když vyšetřování vykonané jest dostatečné, aby se našlo hlavní přičinění, a zároveň se našlo přiblížení přechodu, jehož k dokončení přivedení jak v hlavním přičinění počítá.

§. 112.

Po skončení vyšetřovací přípravy má soudce vyšetřující poslati spisy státnímu zástupci. Státní zástupce jest povinen (§. 27.), v osmi dnech po obdržení spisů buď soudci vyšetřujícímu žalobu podat, aneb má spisy vrátiti a připomenouti, že nevolává příčiny k dalšímu rozhodnutí státní.

Účastníci soukromého žaloby a znaní přípravy vyšetřovací věditi dále, a buď vyvrát, aby ve štráskách dle obžaloby podal, sice kdyby toho žalby nedobřešil, že to bude prohlášen tak, jakoby od žaloby upustil (§. 109.).

Ve lhůtě k podání obžaloby vyměřené může se také podati návrh, aby se příprava vyšetřovací doplnila. Byl-li návrh takový zamítnut, jde soudci lhůta ke podání obžaloby od té chvíle, kdy bylo oznámení komory poslati v zmloucti usneseno.

IV. O opravných prostředcích proti opatřením soudce vyšetřujícího a komory poslati.

§. 113.

Kde koli v čas přípravy vyhledávání, přípravy vyšetřovací aneb v řízení od podání obžaloby vedeném má se za stížnost náležitým opatřením nebo průtahem soudce vyšetřujícího, může žalobci, aby o tom rozhodla komora poslati, a může podati žalobu v té příčině písemně neb ústně soudci vyšetřujícímu anebo přímo komoře poslati. Takovou stížností zastavuje se výkon řízení, se nařízením soudce vyšetřujícího jen v případech v §. 118. uvedených.

Komora poslati rozhodne o té žalobě v osmi dnech po oznámení, vyslyšení soudce vyšetřujícího a státního zástupce.

§. 114.

Z tohoto rozhodnutí komory poslati není výhec dalšího odvolání. Bylo-li však rozhodnuto, aby se některé věci vrátily ze společného řízení vykonány, aby obviněný byl vzat ve vazbu nebo aby byl propuštěn anebo aby se vyměřila nová trestní sazba, tedy může sobě na toto rozhodnutí státní zástupce neb soukromý žalobce jakob i obviněný a shorový soud druhé instance stížnosti. Rovněž může sobě stížností státní zástupce a soukromý žalobce a shorového soudu druhé instance na rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh, aby se provedlo příprava vyšetřovací anebo aby se vyšetřování příprava zastavila.

Stížnost taková nemá výhec (§. 107.) odhlašovací stížku. Podání buď komoře poslati ve třech dnech od prohlášení oznámení, k němuž se vztahuje. Shorový soud druhé instance rozhoduje o té stížnosti s konečnou platností v osmi dnech po oznámení, vyslyšení prvního rozhodnutí státního zástupce.

Shorový soud, když o takové stížnosti rozhoduje, nemůže oznámiti na lhůtu obviněného opatření a oznámení, na kteráž někdy stížnost vedena; výhec však může nařídit, aby rozhodnutí řízení se odročovalo, a to i tehdy, kdyby se o příčiny jeho stížností věditi nemohla neb nevěděla.

Shodě-li soud shorový, že stížnost na to, že příprava vyšetřovací byla zastavena, jest důvodná, a že-li o čín náležitý, v příčině kterýchž žalobce oprávněný žalobu na státní (§. 92.) a v příčině kterýchž byl obviněný již vyslyšen, tedy může též soud ihned vykonati, aby obviněný byl dle v obžalobě.

§. 115.

Podání možná, buď k tomu přihlíženo, aby tím, že se přihlíženo udělených prostředků opravných spisy se nákladem podání, řízení nekdye odročovalo; vedle potřebných buď se spisů, jichž k dalšímu řízení jest nezbytnostné potřebí, udělený přepisy.

Kapitola XI.

o obžehání a o zasláních.

I. o obžehání a přibírání zaslání víbec.

§. 116.

Obžehání má se předsevzít, kdykoli toho jest potřeba k objasnění některé věci a vyšetřování důležitá. K obžehání mají se vždy vzít dva soudci osvědčení, a stálo-li by se býti případno za přičinou oznámení věci nějaké, ješto se má obžehati, nebo aby se došlo nějakého objasnění, má se přivzít také abvinsaf. Obžehací abvinsafce oznáma se mšríněti, aby měl účastnatel v obžehání; ješto obžehac jí ustanovna, má se ona též dáti o obžehání státi, ač není-li v tom nějaké zábrady.

§. 117.

Protokol o obžehání stámať má býti určité a obšírné sepsán, aby díval úpln a věrně obraa věci obžehacých. K tomu konci mají se k náma, potřeba-li toho, přiložiti výkazy, plany a místny; máry pak: víbry, velikost a poměry místní mají se oznámiti dia známých a nepokřýčených ustanovení.

§. 118.

Ješto k obžehání zapotřebí znalostí, má soudce vyšetřující k tomu vzít víbec dva.

Přivzít jednake znalce dosti jest tehda, když vše nutné jest důležitá, nebo když jest v poměření, hledie k úbětu vyšetřování, aby se čekala, ač by druhý znalec přišel.

§. 119.

Voliti znalce přivzít soudce vyšetřujícíma. Jeon-li znalceů pro jistý obor a znaa ustanovení se vždy, má jini vzít jen tehda, když by s prodlání znalce neobspelenství, nebo když by omno znalci pro zvláštní okolnosti nemohli přít, nebo když by se vidělo, že jsou v tom případe, a kterých jde, vadni.

Kdyby znalce nepřišel, ač jej obžehání dále, nebo kdyby nechtěl při obžehání spolupůsobiti, má se soudce vyšetřující státi posádkou pokuta přití ač jednake sta státek.

§. 120.

Osoby, kterých by v některém vyšetřování nemohly býti se osobky stápný nebo ka přimoc přispěšný, nebo kterých s abvinsafem nebo škodajícím jsou v některém směru v §. 152., č. 1., uvedena, nemají se za znalce brát pod nepřítomnosti výkonu. O výkoně volně znalce má se dáti hrom státních případů šabobkostí i obžehacím státi před obžeháním; štáti-li by se vřad státníky a ustanovně-li by s prodlání neobspelenství, buďť jini znalci přivzati.

§. 121.

Zaslání, kteří jsouce nezvědy stámať, jí víbec býti vzati pod přičinu, má soudce vyšetřující, než obžehání počne, připomenouti vřadce přivzaty od nich vykonané.

Jini znalceů mají před počátkem obžehání přisávkou zavázání býti, že obžehají věc, o kterouval jde, každivě vyšetřiti, vše co obžehají, věrně a úplně pověditi, a mlča i své duševní státi dia nejlepšího stámať a stámať a dia posádkou vřad víbry neb státi znalci od sebe štít.

§. 122.

Znalci mají věci, ješto se mají obžehati, s přítomností nebo znalceů spolupůsobiti vyšetřiti, leč by osoby soudní s přivzaty narovněpobčenosti našly za stádn obžehati, nebo když by ta, ješto

vědno potřebi, jako při vyšetřování ječů, vyhledati se může jenom opatřením pozorování nebo sledování dle trvajících.

Kdy koli by osoby soudní z místa, kde se něco ohledně, stály, má se příslušným způsobem k tomu přiklíčiti, aby se ujistilo, že vyšetření od znalých předevzati jsou bezob-
vratné.

Jestli přebíráti, že vše, kteráž se má vyšetřiti, vykonan znalcejným se znalí neb znalci, buďti šaf té věci, pokud možná, vzata v soudní schůzce.

§. 123.

Ohledně řídí soudce vyšetřující. Na něho náleží, aby, maje co možná zřetel k návr-
hům od žalobce a obžalovaného neb jeho obhájce dletož, pojednání věci, k nimž mají
znalci zřeti neb účastiti, a aby dlel obžalby, ku kterýmž dle jeho zdání jest potřebí odpo-
vědi? Znalci mohou řídati, aby se jim se spíš nebo vyšetřením svědků dle ryvním
a kasech od nich uvítá vykonatých, kteráž se jim vidi důležitá k dobrému zdání, jež mají
vydati.

Vidí-li se znalcejn nezbytnost, aby se příslušná důkladně zřetel nabídlí ve spisy
vyšetřovací, mohou se jim i spisy propůjčiti, není-li proti tomu nic se poskytnou.

§. 124.

Ta, co byli znalci ohledně (nále), má zapísavati ihned zapsati. Dobré zdání a příli-
šnost mohou znalci buď hned dle protokolom zapsati nebo sobě zřetel, že podají dobré zdání
přesně, k čemuž se jim ustanoví příslušná lhůta.

§. 125.

Odchylují-li se výpovědi znalce, co se týče věci od nich spíšejných, podstatně od sebe,
neb jestli nále jejich nejvyš, uzavřítí neb odporuje-li sám sobě nebo vyhledaným okol-
nostem skatha, a nemohou-li se tyto nesrovnalosti spíšejným styčením znalce napraviti, buďti
ohledně znova předevzati, a buďti k tomu, pokud možná, šaf nebo jiní znalci přivzati.

§. 126.

Odporují-li sobě znalci ve svém dobrém zdání, jsou-li v něm vždy nějaké nebo obna-
huje-li nějaké zřetelky, které z dných náleží důkladně nezobchází, a nemohou-li se tyto
nesrovnalosti spíšejným styčením znalce napraviti, podléhá buďti za dobré zdání jiný znalce
nebo několika znalce jiných.

Jsou-li znalceři šafní nebo laičtí, tedy se může v takových případech řídati
za dobré zdání některé fakulty lékařské v zemích znova řídkou zastupujících. Totiž má se
uvítá, ohledně komora poradní toho patřeba, aby pro důležitost neb nezávadnost případu
řídala se za dobré zdání té fakulty.

II. Řzení a vyšetřování v případech zabití a úrazů tělesných.

§. 127.

Když někdo zemře a vzejde podezření, že smrt byla způsobena nějakým zločinem nebo
přehlásem, má se zřetel vše, než se počerví, ohledně a stavití.

Bylo-li nutno již pochováno, má se k tomu konci zase vykopati, než jestli se podlé
okolností uvítá, že to bude máti nějaký platný účinek, a nezavje-li patrné nebezpečnosti,
co zřetel se týče, tím, kteří mají máti v ohledně účastnictví.

Právě nad nětčí tělo se stavělo, buď zvrcholně popsaná a vysvětlená sach, která země-
 ůho analy, na jistě postaveno, že jest to ta právě nětčeva. Jestli toho nepotřebí, buďtež
 tyto analy vyřadí, aby zemědělsko právě zvrcholně popsaná, nadí nětčeva na pravou straně.
 Jestli však zemědělsko sach sach zemědělsko, buďtež zvrcholně popsaná nětčeva zemědělsko
 ejní vyřadí.

Při obhlídání nětčevy má zemědělsko vyšetřující k tomu přihlížeti, aby zvrcholně se pozna-
 movala, jak nětčeva byla, jak jest zachována, na kterém místě byla nalezena, a jak byh odřez,
 těh aby se měl každý státel be vědom, což by podlé okolnosti a vyšetřování mohlo na věh
 padati. Zejména mají se zvrcholně zamenovatí říhy a jist zvrcholně zamenky uloženího uložení
 podlé jich podlé a paruky, mají se zejménaž prostředky a nástroje, jist, jak se potobá,
 byly spůsobeny a porovnatí uloženího nalezené, kterýchž směl bylo použito, a úhy na
 nětčeva.

§. 128.

Obhlídání a obhlídání nětčeva těh mají předcházeti dva lidé, a nichl jeden může
 býti zemědělsko, ale zvláštěž předpíná v té příčině vyšetřující.

Lidě, který zemědělsko těh v nemoci, jest směl směl jeho předcházeti, má býti
 k obhlídání nětčeva spolu vyřadí, má-li se tím vše objasní, a má-li se to bea přitahu státi.

§. 129.

V dobrém státi má se vyřaditi, co bylo v té příčině předem přikázáno, že směl
 nastala, a tím bylo přitahu spůsobena.

Shledají-li se úhy nějaké, buďtež zvláště zemědělsko:

1. máli zemědělsko byly spůsobeny nějaké jistě, a jestli tomu tak, buďtež uvedeno,

2. máli tím činem byla směl spůsobena

a) na přitahu obřezání paruky toho činu, nebo

b) pro zvláště obřezání paruky toho, kde byl uražen, nebo pro zvláště nějaký spůsob
 jeho; nebo

c) pro zvláště okolností, v nichl tím byl spůsoben, nebo

d) a přitahu vedlejších, kterých zvláště k tomu přitahu, však tím činem byly spůsobeny
 sach a sach sach; nebož

e) máli se směl mohlo jistě a přitahu pomocí odřezání.

Kdyby v dobrém státi nebyly uvedeny všechny okolnosti, kterých při zvrcholně na
 věh padají, má zemědělsko vyšetřující díti na se zemědělsko zvláště státi.

§. 130.

Vyřadí-li podnětí, že bylo nějaké dítě zvrcholně, vyšetřiti se má kromě toho, co
 se vyřadí vše zvláště vje zemědělsko, tak, máli bylo dítě narazeno čím.

§. 131.

Jestli to podnětí, že někdo byl stráven, buďtež k vyřadí státi kromě lidí,
 pokud možná, přitahu dva lidé. Jed možná však vyřadí podlé okolnosti také země-
 dělsko směl v místech nějaké k tomu přitahu.

§. 132.

Také když byl někdo na těh uražen, obhlídání buďtež dvěma lidě, kteří mají úhy
 zvrcholně popsané a zvláště se přitahu, které úhy na těh nebo které přitahu státi směl
 o sobě, sach sach sach, sachou se bea vyřadí sach pro zvláště okolnosti přitahu

poškodil za škodu, za škodu nebo škodu neobzohledil, jako účinky takové strany obyčejně měraji, a jako měly v této případnosti, též kterými prostředky neb nástroji a jakým způsobem byly způsobeny.

§. 133.

Jestli potřeba obžalovati na tře nebo osobu jinou, mohou se k tomu podle okolností vzít na místě škody neb hojiti také škodové poradení nebo v případech méně závažných býti spůsobeny.

III. Jak se má předzejiti, když vznikne pochybnost, jestli škoda na myslí paměti nebo náležel se na něho přičítati.

§. 134.

Vznikne-li pochybnost, jestli obviněný při zbraním rozumu, nebo jestli na myslí paměti, tak že by se na škodu nemohl přičítati, má se učiniti, aby byl od dvanácti měsíců vyšetřen, v jakém způsobu ducha a myslí jest.

Tito lidé mají o tom, co pozorovali, spíše psati, mají vše, jako v pozorování, ducha a myslí obviněného mohou mít účinek, zastáti, ale jich vše jak o sobě tak i rozpak je zkoušeti, a zkoušeti-li, že to jest paměť ducha, mají učiti paraku, způsob i stupně choroby, a jak dle spisu, tak i dle svého pozorování se poznáti, jaký účinek měla a pokud má charakter v představy, pudy a jednání obviněného, a všeli tato zvědělost ducha ta byla již toho času, když čin byl spáchán, a v jaké době.

IV. O zkoušení písma.

§. 135.

Vznikne-li pochybnost, zdali nějaká listina jest pravá, nebo má-li se vyšetřiti, či reky jest jiné písmo, mohou zaslati písmo takové poradení a písmem na listinách nebo v pochybnosti pravých.

V. Jak se má předzejiti při vyšetřování pro falšování neb zapodobaení veřejných úředních papírů a pro falšování mince.

§. 136.

V případech zapodobaení neb falšování veřejných úředních papírů má vyšetřující soudce kazy, k nimž vyšetřování se vztahuje, říkati k ministerium financí zaslati, aby obdržel vše, což jest pravé nebo falšované, a aby došel vědomosti, jakým způsobem falšování bylo provedeno, bylo-li učiněno nástroji, kterými se nachoděná vědomost, konečně vyskytly-li se takové falšované kazy již někde a kde.

Tímž ministerium podati se mají po skončení řízení všechna falšivky a nástroje, materiále a jiné věci k tomu náležející a dle potřebnosti pocházeti. Bylo-li by třeba věci k nějakému účelu trvatelně jednati shodně poslati, šáloho buď se jich zadrževati.

V případech falšování bankovek nebo úředních papírů příslušnou rakouskou banku zbraněti má se soudce vyšetřující obdržeti písmo k bankě, v případech falšování tajemských peněz koverových písmo k příslušnému úřadu ministerstva, a tamtéž má se skončení řízení trvatelně zaslati falšivky.

V případech falšování nizozemských peněz neb úředních papírů má soudce vyšetřující se s bankou šáloho přímo ministerium práva.

VI. Jak se má předsejíti a vyšetřování pro škůtce.

§. 137.

V případě škůtce buďi vzhled vyšetřeno, jak oběh byl založen, byla-li k tomu užto nějakého zapovědění a jakého; máse to buď vyšetřeno místo, kde, a doba, kdy oběh byl založen, ažli se dno nebo v noci, a ažli se to stalo v takových případech, že v tého na cizím majetku skutečně postie vzešel, such že nastalo nebezpečnosti, že vzejde, nebo že tím byl život lidský v nebezpečnosti uveden, such ažli by se oběh, když vyšel, snadno byl mohl rozšířiti; konečně vyšetřeno buď, když oběh skutečně vyšel, jak škoda jim byla způsobena.

VII. Jak se má předsejíti a vyšetřování pro jiné škody.

§. 138.

Byla-li nějaký zločinem neb přečinem škoda nějaká způsobena jiným způsobem, než právě dočteme, nebo život neb majetek v nebezpečnosti uveden, vyšetřeno buď oběháním vzhled, jakého ažli neb jaké bu bylo při tom užto, jakých bylo užto prostředků a nástrojů, a jak velká škoda tím byla způsobena nebo jakou máli přičinili v důvodech, jaký zisk tím šel nebo v jakém nebezpečnosti byl život lidský, zdraví nebo bezpečnost těla i cizí jmění.

Kapitola XII.

§. prohlášení domu a osob, těi o zabavení věci.

I. §. prohlášení domu a osob.

§. 139.

Hlediti v domě, to jest, prohlášení bytu neb jiných místností k domácnosti náležejících, máse se předsejíti jen tehda, když se jest důvodně podezíráti, že se tam ukrývá osoba nějaká v skrytém neb přechlívě podezíráti, such že tam jsou věci, jejich chování neb užívání máse býti v jiném vyšetřování důležitě.

Ti, o nichž jest velmi pravdě podobno, že chovají věci takové, nebo kteří jsou podezřelí nějakého zločinu neb přečinu such jsou jinak špatně pověsti, mohou prohlášeni býti, takž se se týče jich osoby i oděvu.

§. 140.

Prohlášení máse se vůbec vykonati jen tehda, když byl právě vyloučen ten, a někol neb se šel se předsejíti má, a to jen dotud, pokud se vyloučenem nepřivole k místu, ani aby to, se se hledí, bylo dobrovolně vyhláeno, ani aby pomůcky příslušy, pro něž se má prohlášení předsejíti.

Výslech se máli pomůckami, když se týče osob špatně pověsti politických, když z prohlášení nastie nebezpečnosti, nebo když se prohlášení máli místností, do nichž máse obecnost vjíti.

Všech máse se prohlášení předsejíti jen mezi soukromého veskazu, příslušnými opatřeními. Trváto rokem dleka buf tomu, jehož se týče, buf kradl neb v nejméněších štypi a drážditi hodních.

Má-li se hlediti v domě pro nějaký zločin neb přečin, a strany kterých by mohlo býti pro větší bezpečnosti veřejné postie nějakého dalšeho politického vyšetřování neb opatření, buďi o tom, máse-li se to bez přetahu učiniti, nepřítěšně úřadu bezpečnosti pronášiti

vědět dříve, aby mohl vyšetřit tohoto úřadu při prohlídce při přítomnosti lékaře a sobě svědomitě, je-li sá k dalšímu opatření, například opatření, aniž by se výše vyšetřovací měl nějaký úřad.

Má-li prohlídka vykonána být v domě vojenském nebo vojskem (samostatně obsazen) obsazen, buď to velitel nemocnice, a buď přítomní osoba staru vojenského (strany zemské), od něho k tomu přikázání.

§. 141.

Nastává-li by z prodlužení nebezpečnosti, může úředník soudní nebo úředník úřadu bezpečnosti na příkazem tentáž správy soudní prohlídka v domě také bez souhlasu lékaře rovnou uskýtiti. Úředník k prohlídce vyšetřující opatření buď přímým zmařením, kterým má tomu, je-li se třeba, ukázat.

Za tentáž přítomnosti osobou zřízenou úřadu bezpečnosti prohlídka v o své věci představiteli, když se někdo byl vydán rovnou, aby byl postaven neb zastán, nebo když byl někdo při soudní dnu postaven, když bylo se něho nejvíce hodným neb obecným hlasem podřízení usuzeno, že se nějakého trvatelého dnu dopustil, nebo když byly u něho nalezeny věci, které k tomu slouží, že v takovém dnu měl účastnost.

V té i jiné případy má se tomu, a někdy bylo prohlídka, k jeho účelům úřad neb nějaká ve věci a důležitosti hodných dodatí potvrzení, že u něho bylo prohlídka vykonána a z kterých příčin.

§. 142.

Hodní v domě a prohlídka osoby představiteli se má vždy bez aby nějakého poruku a tak, aby prohlídka nebyl více, než nezbytně potřeba, obléčení a přerušování, aby se šlo co nejvíce jeho parčí a jeho soukromých tajemství, je-li z vyšetřování nezbytné a nezbytně se co nejvícejší způsobnost a stalost.

Najevně místnosti, které má prohlídka být, buď vyřídí, aby byl při hledání přítomen; má-li by ho něco nebo nebyl by v místě, buď k tomu vyhledat některý dospělý sá jeho rodiny, a není-li sá takového, některý domácí osoba neb některý soused.

Mimo to má se k prohlídce vždy přítomni zmařením a dva soudní úředníci.

Protokol a prohlídka sepsaná buď od všech přítomných podpisem. Nastává-li by se nic podobného, buď o tom tomu, je-li se třeba, k polížení jeho vyřídí potvrzení.

II. § zabavení.

§. 143.

Byly-li nalezeny věci, které z vyšetřování mohou být důležité, buď svědomitě a z soudu zohledně, neb aspoň pod soudní opatření vzaty nebo zabaveny (§. 89.).

Každý jest povinen, takové věci, svědčí listiny, na pohlední vydati. Zdržel-li se toho, vydati vše, o sá buď vyřídí neb zastán byl, že jí má, a není-li ho té věci prohlídka dnu jeho odjezdem, tedy může, není-li sá dnu trvatelého podobně nebo zlikozem upředim povinnosti, vydati svědectví, přidržet být k vydání pokuten sá do podání zatých, a zdržel-li by se dle, v případech výšejších včasně sá do věci nedě.

§. 144.

Nalezen-li se při hledání v domě nebo při prohlídce osoby věci nějaké, z kterých lze souditi, že spolehn byl nějaký jiný dnu trvatel, neb pro který prohlídka se koná, buď takové věci, sá má-li se omez dnu státi a povinnosti úřadu, zabaveny, buď však o tom svědčí protokol sepsán a úřad státním zástupci poslá. Nastává-li státní zástupce, aby bylo zavedeno úřad trvatel, buď věci zabavení bez prodlužení výřez.

III. O prohlédávání a zabavení spisů.

§. 143.

Při prohlédávání spisů má se k tomu přiklídit, aby osoby práva k tomu nemající se nezabýdly, co obsahují.

Někdo-li majetník spisů k tomu svolí, aby se prohlédaly, mají se zabezpečiti a k soudu státi, a má se ihned komora poradni požádati na vouchování, abí se spisy mají prohlédati nebo vrátiti.

Také v tom případě, že spisy do nezabavení k soudu vrátě ihned nepůjdy býti nemohou, mají se dáti pod obličej pečeti soudni zabezpečiti. Jest-li při prohlídce ten, jehož prohlédávání se týče, má se mu též dovoliti, aby pobíí svou přítítki. Když se spisy rozpočetají, má se ten, jehož se týče, vyhlásmati, aby byl přítomen. Nepůjde-li po takovém vyhlásmati, nebo souhlasí se mu vyhlásmati pro jeho nepřítomnost dočati, mají se spisy nicméně rozpočetiti.

IV. O zabavení a otevíráni listů a jížích věcí psaných.

§. 146.

Jestli obviněný pro nějaký zločin neb přečin již se zaché, aneb ještě v přičiny státní neb předsíni se něho vydá rovnak postaravati nebo zatykači, může vyšetřující soudce telegramy, listy nebo jiné věci, kteréž obviněný ntkam odaslá, neb které jsou sděli, zabaviti a na ústředích postaravkách neb telegrafických a na jížích dopravních ústředích, aby mu je vydaly.

Tito ústředí a dopravní jsou máno to psaní, kteréž věci k poštovním ústředím státním státopce sděliti dočati, ať dojde soudni opatření; souhlasí-li však soudce vyšetřující ve všech davech toho opatření, nemají děle s dopravními sdělovati.

§. 147.

Všé zabavené otevírái může jen soudce vyšetřující, a to bez obzvláš, když k tomu obviněný svolí. Pokud obviněný nesvolí a nezabráni-li s předem zabezpečeními, tedy má soudce vyšetřující napřed žádati se sdělením komory poradni.

O otevíráni listů a jížích věcí buď protokol sepsati, a buď k tomu kladiti, aby psaní nebyly porušeny; obličky a adresy mají se zachovati.

§. 148.

O zabavení věcí psaných má se dáti sděli obviněnému, nebo když ho to není, nákomu z jeho blí domáckích buď manžel nebo nejdiče se býti v druzdli hodních. Když se věci státní, mají se listy a telegramy v přepisích neb v přepisích, ale psaní zaslá neb v výpisu obviněnému nebo tomu, komuž sděli, vydati, ať souhlasí se oběsmi, že by souhlasí oběsmi mohlo máti se vyšetřování zby ústředích. Nevolí obviněný přítomem, vydají se věci sdělením z jeho blí domáckích. Nevolí tu takových lidí, vrátí se listy, má-li soudce za to, že se tam odaslávajíce sděli, sdělovajícíma, nebo jestli toho požáda, aby listy neb telegramy státny při spisech, oznámí se mu, že byly zabaveny.

§. 149.

Všé zabavené, kteréž otevírái souhlasí se býti požáda, vydají se nepředem tím, jmuž sděli, aneb se vrátí dopravně.

Kapitola XIII. O slyšení svědků.

§. 150.

Těleso parnice jest každý, kdo jest ze svědků obecních, podle shledky se zachováni a vydati před soudem svědectví o tom, co mu jest poručeno a vědí, ku kterému vyšetřování se vztahuje.

§. 151.

Ze svědků slyšení bývá vyzváno pod neplatností oznámi jich:

1. Duchovní v příčině toho, co jim bylo svěřeno ve sporu s ním jinak pod počtí mluvitelnosti šleha duchovního;

2. úředníci státní, když by svým svědectvím porušili tajemství úřední, jli jsou parnice zachováni, pokud té povinnosti nebyli od svých představených upuštěni;

3. ti, kteří toho času, když mají vydati svědectví, pro neštěstí parnice těla neb myslí nejsou a to, aby pravdu pověděli.

§. 152.

Povinností, vydati svědectví, upuštěni jsou:

1. Ti, kteří jsou s obviněným v pokolení rodu neb dle stupňům příbuzni neb sestřenci, jeho manžel neb manželka a jejich bratři a sestry, jeho bratři a sestry a jejich manželové neb manželky, bratři a sestry jeho rodičů, děda a babičky, jeho synové, neteře, bratrance a sestřence, rodiče volní a zachováni, děti rození a zachováni, jeho poručník a poručenec;

2. obhájenci v příčině toho, co jim obviněný svěděl jakožto obhájec.

Jestli někdo ze svědků obecných jest s některým z obecních obviněných se svazka vřelého dotčením, může se vzdáti svědectví v příčině ostatních obviněných jen tehda, když někdo uzná vlastní svědectví obviněných se týkajících odříkati.

Soudce vyšetřující má každý pod řídem 1. uvedeným, když byly ze svědků předvolány, první než je vyslechna, však hned když se dovoří o jich svazku s obviněným, oznámi dědi, že mají právo svědectví se vzdáti, a to, co k tomu odpověděti, do protokolu zapisati. Neodvědí-li se svědek výslovně práva, svědectví svého se vzdáti, jest oznámi jeho nepřítel.

§. 153.

Odvědí-li svědek vydati svědectví nebo dědi odpovědi se některou otázkou a té příčinou, že by mu to způsobilo bezprostřední a velkou škodu na jmění, však že by to bylo jenom neb jeho příbuzným (§. 152, l. 1) k tomu, tedy buďli jen v případech svědků důležitých k vydati svědectví přidána.

§. 154.

Komu přikázali pomoc neb ochranu, by přišel k soudu, může vyslechnut býti ve svém přibytku.

§. 155.

Členy rady občanské vyšetřovací má ze svědků v jich přibytku nejvícei manželé dvoedí, a má Vídeň prezident občanské soudu první instancie toho místa, kde se odvíjí.

§. 156.

Zdráje-li se svědek má škodu soudu ohroženou v síle soudu vyšetřujícího svěřením, má však vyslechnut býti u soudu ohroženou, v jehož ohrohu se zdráje. Půl-li by se soudi vyšetřujícímu viděti potřebi, by svědku sám vyslechl, aby nabyl úplného oznámi neb aby vše napřel, může jej obecní soud sám neb škrou soud ohrožen, pod kterým svědek státi, aby nešel se dostati. Dělala-li by to příli velká škoda nebo stálo-li by to příli mnoho,

býly se má svědek před soudem vyšetřujícího dostaviti, může jej také sám vyslechnouti v místě, kde se zdržuje; nechtělo-li by však toto místo v blízkosti soudu obecního, k němuž soudce přišel, má se zároveň oznámiti předsedajícímu soudu obecnímu.

§. 157.

Mají-li slyšeni býti svědci, kteří se zdržují mimo země radou říšskou zastoupení, má zároveň předsedající soudce cíli podléhati býti, aby je vyslechl. Tomuto soudci mají se postati vši a státní, v příčině jeho má svědek býti slyšen, a má se zároveň hlásiti, aby dle právy slovnosti slyšel svědka také na takové státní, kterých nejsem z ryperské svobody. Vidi-li se však toho býti potřeba, aby takový svědek osobně k soudu prostředím přišel, a nechtělo-li by toho z dobré vůle, buďli o tom upraven dříve ministři práva.

§. 158.

Jestli ten, kdo má býti slyšen, postaven a veřejně úřadě nebo veřejně obšířě, a vyšetřováno také veřejně bezpochybně nebo nějaký jiný prospěch veřejný, aby byl po čas zaměstnání nějakým zastoupením, tedy buďli zároveň o jeho občanské představením jeho přímo má sám zúčastniti všude dříve.

Toto měření platí také, když má býti obšířně nějaký občanem držky koloná nebo parní loď, nějaký hrad, hradba, dílna v hradbách a valcích, nebo nějaká osoba zdravotní, postavená ve službě státní neb obecní, nebo nějaká osoba, postavená ve veřejném neb soukromém službě kmetů.

§. 159.

Nepřijde-li svědek, ať mu byla obšířně dána, buďli sama obšířně a buďli mu poskytnuto pokoutě ať do sta státek, jestli by se nedostavil, a mimo to mu buď poskytnuto, že má buď vydati rukou postavení. Nedostavil-li by se oznáměním svědek, nemaje platné osvědčení, má mu soudce vyšetřující pokoutě poskytnouti obšířně a vydati rukou, aby byl k soudu postaven. V případech příjch může soudce vyšetřující hrad ponejprv, když svědek bez osvědčení nepřijde, vydati mu rukou, aby byl postaven. Nikdy postavením rušití pokoutě jest svědek zadržeti.

§. 160.

Dostavil-li se svědek, zdržel-li se však bez platné příčiny občeství vydati nebo přišel jako svědek vykonati, může jej k tomu soudce vyšetřující předsedící pokoutě ať do jednoho sta státek, a zdržel-li by se i dále, v případech občeství výzám ať do šestí set, má se tím má připraven vyšetřování jak ků zdrževati.

§. 161.

Svědky, postavené pod soudní mocí vojenskou, slyšeti má a vyšetřování připravené soudce vyšetřující dle sdání svědka buď sám jako jiné svědky, nebo je má dle vyslechnutí skrze soud vojenský, pod jehož moc soudní přišlo. V onom případě má soudce vyšetřující pořídit se dle občeství občeství nad svědkem postavením, nebo svědkem nějakým itace vojenský, v případě tohoto však má se vyslechnutí pořídití vojenského soudu, pod ním svědek jest postaven.

Co se týče vyšetřování za svědky šlechtického, vojenského strážní policieji a strážní bezpochybně, zachová se jest tak, jako při vyšetřování osob státního občeství. Obšitky však jen občeství dobiti se mají přímo jen samostatným svědkem, ostatním pak šlechtickým občeství skrze jejich představené, kteří mají sdělit, aby občeství k řádu občeství se dostavil.

Zdržel-li by se svědek některý pod soudní mocí vojenskou postavený, před soudem vyšetřujícího se dostavil nebo občeství, za kterých byl hlášen, vydati mu přišel jako svědek vykonati, má se soudce vyšetřující v příčině toho přímo k představenému nebo občeství občeství, kterých je přišel, by dle zákona se zachoval.

§. 162.

Vylétající soudce má každého svědka slyšet zvlášť a osobě v nepřítomnosti žalobce, obžalovaného či státního zástupce, obžalovaného nebo jiných svědků, a má mu dovolit, aby při vylétání se postavil.

§. 163.

Není-li svědek jazyk soudce zná, může slyšet být bez tlumočnicka jen tehda, když soudce vylétající i zapisovatel jsou dostatečně povědomi jazyka, kterým on mluví: bylo-li by toho potřeba, přiloží se ke spisům věru spustěný překlad protokolu do jazyk soudce slyšící.

Kromě tohoto případu má se k vylétání přivazt tlumočnick přivazt a svědek má se zapírat protokolem v tom jazyka, v kterém svědek se vylétá, i také v překladu do jazyk soudce slyšícího. Tlumočnick může zároveň být zapisovatelem.

§. 164.

Je-li svědek hluchý, dají se mu otázky písemně, a jestli slyší, vykládá se, aby písemně odpovídal. Není-li lze vylétat ho ani tím ani jiním způsobem, mají se k vylétání přivazt jedna nebo několik osob, kteréž jeho rozumem rozumějí nebo jinak jsou upraveny, by se s hluchoněmými osobami; tyto osoby mají se zapírat na tlumočnick pod přísahou věří.

§. 165.

Svědci má se před vylétáním dít upozornění, aby k otázkám, kteréž mu budou dány, dle svého nejlepšího vědomí a svědomí postoupil pravdu povídal, aby nikoho neujal, a uznal své tak učinil, aby je mohl dle potřeby přísahou sterdit.

§. 166.

Přes toho může každý svědek se jasně a přímě, se věk, se místo, kde se narodil, se národností, své. Dívost neb zaměstnání, se místo, kde bydlí, a třeba-li, se jiné věci jako osoby se týkající, zejména, v jakém svazku jest s obžalovaným nebo s jinými osobami v tomto vylétávání či zastání napřítati.

Však-li se soudci vylétávající dle zvláštních okolností toho nezbytně potřebí, může se svědka též tázati, zda-li kdy již byl ve vylétování a jak vylétování vypadlo.

§. 167.

Při vylétání o věci samé má soudce svědka k tomu učiti, aby napřed vypracoval přiblíky, a kterýchž má vydati svědectví, v jich opájení, pak aby vypracoval své důpisy a uznáními neb odpory sdrží. Zvlášť má svědka vyzkoušeti, aby povídal přímou vědu sdrží. Ažák otázek, jestli se mu předkládají okolnosti stavu, kteréž teprv jako odpovědi se jeho postavou býtí mají, jest se, pokud možná, vylétat, a jestli potřeba je dít, má se zapírat do protokolu.

§. 168.

Kustane-li potřeba, aby svědek uznal osoby neb věci, buďť mu přibíhající způsobem představeny nebo předloženy; před však buď svědek vykládá, aby je uznal napřed a rozuměvací známky jich poznával.

Býti-li by svědker v uznání vědu a důležitě věci mezi sebou se rozdila, může soudce vylétávající učiniti, aby byli osobě v oči postaveni.

Však se nemá se více osob zároveň v oči staviti než dvě. Osoby v oči postavení buďť o každé okolnosti, v přivazt kteréž se mezi sebou nerozumějí, zvlášť a osobě dřípsy a odpovědi shupně protokolem zapíraj.

§. 169.

Ve vyšetřování přípraveno může se svědek pod přísahu vzít jen tehda, když by se při něm pro nemoc, pro delší nepřítomnost, pro nedostatek jistého místa, kde se zdržuje, nebo z nějaké jiné příčiny byla obtížná, že nebude moci při hlavním přelíčení přitomen býti, když žalobač nebo obžalovaný z důležitých příčin uzavře, aby byl svědek pod přísahu vzat, nach když soudce vyšetřující má se to, že jen tím uplněním bude se moci úplně pravdy dovědět, když bude žádat, aby svědek souzení ani přísahou potvrdil.

§. 170.

Osoby níže uvedené nemohou se pod nepřítomností přísahy pod přísahu bráti:

1. Ti, jež mají jsou nezákonní nebo v podléhání, že čia trestný, pro který jsou vyšetřováni, spáchali, nach v něm měli účastnost;
2. ti, kteří jsou pro nějaký zločin ve vyšetřování nebo pro odvolání k trestu na svobodě, kaceňkách ještě nepřetáhli;
3. ti, kteří byli již pro nějaké svědectví neb pro líčení přísahu odvoláni;
4. ti, kteří v čase vyšetřování ještě strádali nebo v čase svého nezákonní;
5. ti, kteří jsou patrně nějakého smyslu nebo málo rozumí;
6. ti, kteří byli z obžalovan, první námez souzení, v nepřítomnosti takových, kterých podle osobnosti a místa k okolnostem, vyžaduje hodnověrnost svědků;
7. ti, kteří se vylouče svým úředí podstatně obtížně, ježli nepřevládá jest důkazem, a v příčině kterýchž nemohou dokázat, že jen z smyslu tak souzná.

§. 171.

Před soudcem vyšetřujícím mohou se svědkové pod přísahu teprv po vyloučení, při němž se má předsoudit dle zákona, daného dne 2. května 1868, č. 23 zák. říše.

§. 172.

Ten, komuž byla složená neb přelíčená v právech obžalová, buďli při vyšetřování za svědka nejzřejmě také učinil, ode-li k řízení trestnímu se připojuje.

Učiní-li tak, a žaluje-li, vztahuje se k němu všechno to, co učiněno v obžalobě svědků.

Kapitola XIV.

o obžalování a postavení obžalovaných, a užití se jim prezitím v jeho záležit.

I. o obžalování.

§. 173.

Obžalovaný obžal se, když zákon nic jiného neuvádí, nejprve jen ke slyšení.

Toto obžalování učiní se tak, že se obžalovaný dové obžalová jako svědčí, písemně a nepodpisně a od soudce vyšetřujícího podepsaně. V této obžalovce pojednávají se má soud a obžalovaný, vše k ně vyšetřování se vztahuje, místa, čas a hodina, kam a kdy obžalovaný dostaviti se má, a má se dovésti, že obžalovaný bude vyšetřován jakožto obžalovaný, a nepřelí-li by, že bude svou osobu před soud postaven.

II. o postavení obžalovaných, užití se jim prezitím a o řízení vzhled vyšetřování.

§. 174.

Nedostaví-li se obžalovaný, dostatečně se nezobchví, vyzí se naň písemně rokem postavení.

§. 176.

Soudce vyšetřující mluví se toho, kdo jest nějakého zločinu neb přečinu podezřelý, ani ho nezobrazuje, ihned vydati rozsudek postavení a prozatím se jím vjítí v těchto případech:

1. když postaven byl ve skutku zločinu, anebo když hned po skutku úřední hodnou neb veřejně pokřivenou obžaloval a má jako se člověka zločinu neb přečinu podezřelého, aneb když postaven byl se zločinu neb přečinu vědomi, kterdli a toho zločinu neb přečinu postavený, aneb jinak k tomu ukazuje, že v něm má účastenství;

2. když se strojí k útěku, anebo když jest útěku podezřelý pro větší trest, kterdli soude dvanácti osobami, aneb pro jeho trestní úroveň, aneb že jest ústředí v kraji neobdobný, nepřehledný a bez domova, aneb s jiných věšných příčin;

3. když hlásil se svědky, aneb se společensky účastvati, aby přecháel vyšetřování pravy, aneb když hlásil vyšetřování státní, aneb se zločinu neb přečinu, aneb když se jest s úmyslem obžalovati, že by tak učinil;

4. když se jest pro vráždění okolností obžalovati, že by obžalovaný had skutek dokonany znova vykonal, aneb skutek neobdobný aneb ten, jím vykonával, skutkem vyvedl.

Šlo-li o zločin, za který náhon ustanovuje trest smrti nebo trest nejvyšší doživotního žaláře, má soudce vyšetřující se toho, kdo jest v něm podezřelý, hned vydati rozsudek nutnosti.

§. 176.

V těchto případech (§. 176) má soudce vyšetřující vydati písemný rozsudek nutnosti důvodů opatření, kterdli se má obžalovanému dodati hned při zatčení aneb alespoň ve čtyři a dvanácti hodinách nejprve přilížit.

Bylo-li nutno anebo nějaká, ustanovená v §. 188, má se to hned oznámiti představenému jejímu příslu a si postavenému, a není-li v tom žádná vráždění okolnosti, má se to oznámiti dříve, než se rozsudek nutnosti vykoná. Totéž oznámení má se oznámiti, když rozsudek nutnosti.

§. 177.

V případech vráždění mluví také soudce, jenž nepřilížit vyšetřování, a obžalovanému důvodu bezpečnosti bez písemného nalížení hodnou státní toho, kdo jest zločinu nebo přečinu podezřelý, aby postaven byl před soudce vyšetřovacího, a prozatím osobou jeho se vjítí, totiž:

1. v případech, uvedených v §. 176, č. 1 a

2. v případech, uvedených v §. 176, č. 3, 3 a 4, až není-li lze pro nebezpečnosti a prodlání rozsahu soudcovského si vyříditi.

Podezřelý, jím se vjítí jest, má bez prodlení od soudce nebo od policejního úřadu slyšet být, a shledí-li se při tom, že není příslu, prod by dříve byl dřen ve vězení, má být ihned propuštěn, jinak však v sou s čtyřiceti hodinách soudci vyšetřovacímu oznámiti.

§. 178.

Jestli obžalovaný, když byl vyšetřován, i dále skutku se vinnu má kladešně podezřelý, a jestli se přilížit některý v §. 176, uvedený, tedy mluví soudce okresní, který vede vyšetřování případu (§. 88.), ustanoviti, aby obžalovaný až na další nalížení soudce vyšetřovacího státní v vjítí.

Toto ustanovení i s přilížením budí obžalovanému další oznámení, a že se tak stalo, v protokole připomenuto. Šlo-li by však obžalovaný, aby byl postaven před soudce vyšetřovacího, budí k tomu nejvíce v sou s čtyřiceti hodinách oznámiti.

§. 179.

Soudce vyšetřující povinen jest, každého, kdo byl k soudu odvezen nebo k rozsahu soudce vyšetřovacího postaven, ve čtyři a dvanácti hodinách vyšetřování, Nebylo-li by lze, toho

učiněti, může se obrátit dle své vůle v ústředí, má se však ve možná nejšetrně, a to zejména ve všech případech vyšetřování a v protokolech podstatnosti, před se to nestane děje.

Po vyšetřování má soudce vyšetřující či ihned na tom se ustanoviti, má-li býtí obrátitý propuštěn aneb má-li býtí vst do řízení vazy vyšetřovací.

§. 180.

V řízení vazy vyšetřovací volí se může jenom obrátitý, kterýž, když byl od soudce vyšetřujícího vyšetřen, jest i dle státní neb přelíná podstaty a k němuž se vztahuje případ některý, uvedený v §. 178, č. 2, 3 a 4.

Má-li o nějaký státní, pro kterýž se má dle zákona učiniti trest smrti nebo trest doživotí nebo doživotí, buď obrátitý vst a vazy vyšetřovací.

Ustanovení soudce vyšetřujícího, že obrátitý má býtí vst v vazy vyšetřovací, buď obhájen a s příslušnými ústředními orgány, a že se tak stalo, v protokolech připomenuto. Půjde-li za to obrátitý, buď na toto ustanovení i s příslušnými ústředními ve řízení a doživotí doživotí i přímě.

Osoby staru vojenského (obruvy zemské), jako jsou činné pokroje povolány ke vzdělávání rekruit nebo ke cvičení ve zbraní, mohou, pokud povolání trvá, od občanských soudů trestních vazy býtí a vazy vyšetřovací jen tehda, když řízení jest o nějaký státní, aneb když jest ta případnost některá, uvedená v §. 178, č. 2. Bylo-li vypořádáno řízení aneb počalo-li se již, mohou se osoby ustanovené, bytí ke službě povolány, a vazy vyšetřovací volí jen tehda, když jde o nějaký státní, aneb když státní jest trest smrti aneb trest doživotí nebo doživotí doživotí.

§. 181.

Nemohou-li se při podřízení nebo při obsazení, při veřejném ukázení aneb při nějakém jiném činu trestním od úmyslu aneb vykonáním úmyslu hned vyšetřovati, mohou se zatím zachovati v ústředí či, když při tom přiběhla by i nějaká osoba proti podřízení, že v něm má účastniti.

Avšak mají zejména ve všech případech od přelíná soudce býtí vyšetřování a zejména dle s ustátné řízení býtí, zejména ty, kteří se již mohli vstí v řízení vazy vyšetřovací.

§. 182.

Když soudce vyšetřující hned po spáchání státní neb přelíná odeběh se na místo zraně, aby vyhledal poručení skutku, může každému, při kom toho shledá potřeba, zapověditi, aby ani těm, ani příbuzným neobcházel s místem, kde se událo. Kdo by podle této zapovědi se nezachoval, toho může soudce vyšetřující podle okolností odškoditi k pokutě podobné té že podstaty státní, a může ani vyšetřování zastaviti.

III. O zachování a řízení a vazy vyšetřovací.

§. 183.

Vazy vyšetřovací, též ústředí se poznatím občanským vykonati se má tak, aby se ve nejvíce šetrně jeho osoby a vě. Vězení má obmezeno býtí jen v tom, čeho potřebí k ústředí se jeho osobám, a aby se udržely ústředí, které by vyšetřování mohly býtí se sjít.

§. 184.

Zatčení mají býtí řízení, pokud možno, každý zvlášť o sobě. Kdo toho učiniti nechtě, aby každý zatčenec o sobě byl řízení, má soud k tomu přilízet, aby se do řízení vězení vedle osoby rozhodně postarati, účastníci řízení státní neb přelíná, státní nezapověditi

a mluví se státní rybníčkami nebo odraťkami. Také se má při tomto rozdělení rybníčků
vzest odraťkových hleděti k tomu, v které mluví jsou raději a jakého způsobu jsou státní
než pletní, kterj se jim za více klade.

§. 185.

Uzávěz může nebí svým užíváním upatřiti pobedě a zaměstnání, ješto se a jeho sta-
vem a jměním spravují, pokud se to shoduje s úloham vlády a pokud se tím poškodu
v čemž není, má to jest za ujmu bezpředmět.

§. 186.

Žádá-li uzávěz, aby ho zastřivil škůl neb duchovní jeho vyznání, ješt sám nebo
svými, nebo chtějí-li ho zastřivil přibuzní nebo osoby takové, a kterjmiž by se rád povadil,
nemá se na k tomu odpráti povadit, pokud se to s domnělkou pořádkem spravuje. Takové
nároky mají se odpráti jen s přítomností některé osoby soudní, a soudce vyšetřující může
je docela zapověditi, když podle pravky připeje jest se shledati, že by to bylo vyšetřování
za ujmu.

§. 187.

Zatlezný může jen s vědomím soudce vyšetřujícího telegrafy, listy a jiné věci osobní
dostávat nebo jinak poslati, a to, bylo-li by se odpráti, že to bude vyšetřování za ujmu,
jeu třeba, když soudce vyšetřující první je přičetl a shledal, že nic není, aby se odpráti
nebo zastřovení vydaly. Naproti však nemá se vědomí odpráti dovolení, aby odpráti listy
k vyšetř. soudům.

§. 188.

Do post může se diti vyšetřování uzávěz jen tehdy, když se křídě sporel neb
nějaké chvří nebo jiné popravuje, též když by chtěl přehoueti nebo k tomu diti přípravy;
soudce pak se na diti postu vždy jen za čas a ne za dle, než nepřehledně jest potřeba.

§. 189.

Soudcové okresní a představení oborových soudů první instance jsou povinni, každý
v čemž upotřebí s některou osobou soudní vlády jim pořízené souduše navštívit, všude s
přítomností státníh jich se tázat, jak jsou straven a jinak upatřívání a jak se s nimi mluví,
a upatřiti, cohal potřeba, aby byly při tom shledat se odpravily.

IV. O úřadní listy a o užívání úřadních prostředků a vady vyšetřování.

§. 190.

Vady vyšetřování, též upatřiti prostředků učiněných má se ihned oznámit, jak nejprve možno
přísluš toho. Účinní úředníci, jezdí mají v řízení prostředků úřadních, jsou povinni, k tomu se
přičiniti, aby tato vada se nejvíce se úkrtila.

Jestli obviněný se vady jediné a přísluš v §. 172., č. 3 uvedené, nemá v síl v čemž dle
druhé býtí nežli dva měsíce. Totle a velmi důležitých příčin a když jest vyšetřování v čemž
obvině, může soud oborový druhé instance k návrhu státního úřadu neb vyšetřujícího
soudce vyznamen povaditi, aby vada se prodloužila nejvíce na tři měsíce, potřeba celo čas
zájmou obviněného.

§. 191.

Má-li býtí obviněný propuštěn a na svoboda diti, může soudce za slym shledati, aby mu
slym, že má do právní svobodě shledatí prostředků řízení bez přítomnosti soudce vyšetřující-
ho soudce a místa, kde se uděje, má se bude úkrývati a hleděti vyšetřování zmociti.
Pak-li by obviněný tento slym zrušil, bude diti znovu do vady vyšetřování.

§. 192.

Najde-li o najvyšej šľachtě, při stěží se má dle zákona náležeti trest smrti nebo trest žaláře nejvýše pětiletého, má se však pro podání šľachy uložení se kancu nebo rukojemství na zámku, kterým vyměří komora parohů, stěží majje k šľachtě trestného činu, k poručení osoby náležející a ke jistotě toho, kdo jistota dáje, když obviněný učiní sčít v §. 191 uvedený, k pokládání nezpracování nebo se má odříkavati.

§. 193.

Samy se kancu dají nebo rukojemství sjíždějí má se buď v kterých podmínkách, nebo v oznájených případech, kterých se má dle zákona k uložení pod úroky peněz osob nezletilých nebo ochromených odříkavati. Pořádaje je dle kancu komorného toho dne, kdy se státi, a soudu náležeti nebo dle jiných nástavek se státi komoriti nebo rukojemství sjíždějí (§. 1874 obecného zákonníku občanského), kteří se uzavřeli se pánem soudě, pánem, pánem, kteří dle toho, nežli-li by náleželo, má se v jeho bytu pánem, se třech dnech k soudu se odvolavati, má soud samy se kancu dají nebo rukojemství sjíždějí prohláseti za propadlou.

Tento název, který mezi přísluší, má se jako každý oznámení prostředkem oznámení vykonati. Propadlá sama pánem odvolá se ke kancu státi; však ten, kdož dle trestného vni byl šľachou, má právo náležeti, aby nejprve jeho pokládání a si bylo zahrnuto.

§. 194.

Starší soud druhé instance, šľachy toho, co vje o šľachtě kancu a o rukojemství náleženo, má obviněného se svolením poručiti nebo jej se svobodě propadati, i když dle a šľachy, na který se má podle zákona náležeti trest nejvýše pětiletého žaláře.

§. 195.

Čin-li by obviněný po dání se svobodě přípravy k šľachtě, nebo pánem-li by soud obviněný se jeno, pro který jej náležeti pánem, má být, šľachy byla jistota činu, náleženo; byl-li by náleženo v těchto případech, bude kancu nebo sama rukojemství sjíždějí náležeti pánem.

Také má náležeti, když činu trestní zastavením nebo komoriti oznámením dle práva pánem jest obviněný.

§. 196.

Mimo případy, když se má jistota a když pánem šľachy v §. 196, par. 2, vyměření, má vyšetřovací radu soudce vyšetřující a přivolením státního nástupce. Jeno-li soudce vyšetřující a státní nástupce v přísluší toho rozhodného náležeti, rozhodne komora parohů.

§. 197.

Vada-li státní nástupce státnost se oznámení komary parohů, jeno byla nebo vyšetřovací se dle jistoty nebo i bez jistoty náleženo, má to dle zákona náležeti jen tehdy, když státnost sama opouští kancu, když se oznámení prohláseti, a náležeti ve třech dnech ji provede.

Kapitola XV.

* vyšetřování občanského.

§. 198.

Soudce vyšetřující má občanského ve vyšetřování přívržením vyšetřování v nepřítomnosti šľachy nebo jejích osob, kteří dle zákona náležeti k tomu ustanoveny. Vyšetřování

má se konati sňatek a manžel. Výbor má býti obšírně vyložena detail, v zapletených věcech však může mu soudce vyšetřující dovoliti, aby dal odpovědi písemnou. Soudkovi soudní knihce k vyložení obšírného přeznání jen tehda, když se takto soudci vyšetřujícímu rádi býti počítá, než když obšírně na to šliti.

Býti-li zadržena díma pouta, mají se mu před vyložkou odjezdem, až může-li se to státi bez nebezpečnosti. Také se má knihčinnu obšírněmu dovoliti, aby se při vyšetřování posadil.

Než-li obšírně jazyka soudního posvědom, než jestli blahý nebo zářný, zachováni se jest dle toho, co určeno v §§. 163 a 164.

§. 199.

Soudce vyšetřující má obšírněmu, než jej pašne vyložkou, napomenouti, aby k otázkám, kterých se mu dají, odpovědi určitě, zřetelně a posbí pravdy. Když se ku soudce vyzpí se slovnosti osobní, má mu obecně pojednávati takto neb přelín, a někdy jest obšírně, a má ho k tomu máti, aby se pronesl o skutečích, na nichž obšírně jeho se zakládá, a vypracoval je obšírně a v jich spojení. Další otázky směřovati mají, až slyševše rozvolněnosti se vystřihají, k tomu, aby se vypracování doplnilo a zřetlivě se zmatřlosti i odpory, zřetlivě pak mají se dávat otázky tak, aby obšírně se dověděl a všech příčinách podrobení, kterých ta se může jsou, a aby je mohli úplně od sebe odvrátiti a se odstáti. Uvede-li nějaký věcí nebo předmět, jimiž by se z obšírně vysedl, mají se náležitě vyšetřiti, až napou-li uvedeny jen proto, aby se vše protáhla.

§. 200.

Otázky, kterých se obšírněmu dají, mají býti určitě, nemají býti zmatřlé, ani takové, že by se jim vícejak rozuměti, ani šakozní: jedna otázka má vycházeti přirozeněmu během z druhé. Soudce má se tedy vystřihati, aby nedával takových otázek, v nichž se pokládá za to, jako by obšírně byl se k nějakému skutku přeznal, k němuž se nepřeznal.

Otázka, jimiž se obšírněmu předkládají okolnosti skutku, jestli se teprve jeho odpovědi mají se jako posaditi, než jimiž se mu spadálnostati, kterých se mají vyseděti, jedinou než jinými zmatřkami snadno potráfaj posaděti, mohou se dávat teprve tehda, když obšírněmu nemohl jazyk spíšechem k tomu přilobou býti, aby se o nich pronesl. V takových případech mají se otázky slova od slova do protokolu zapisati.

§. 201.

Věci, jestli se k obšírněmu neb přelínu vztahují, než jsou k určení obšírněmu přilobou, mají se mu, když je byl před popsal, předložiti, aby je uznal, a nechtě-li by lex, jsou jich předložiti, má se k nim se přilobou jich uznání dověditi. Viděti-li by se ku určení počtybavěti, zda-li plánu jsou přilobou jest pravé, přilobou, může se obšírněmu ukáti, aby někdeš slova neb nějakou připovědi před soudem zapsal; však prostředků domozvaných se v tom užívati nemá.

§. 202.

Než dovoleno, obšírněmu ani náleho připověditi ani křivě předstírati, ani mu hroziti, ani prostředků domozvaných užívati k tomu konati, aby přilobou byl k přilobě nebo aby něco jiného určitěho posadil. Také se nemá vyšetřování připravovat postakověti v tém směřu, aby se obšírněmu přeznati.

§. 203.

Zdržiti-li se obšírně odpovědi všeho svého k jistým otázkám, než dělá-li se blahým, zářným, šleřným nebo blhým, a nebyl-li soudce vyšetřující v tomto druhém případě jistoty, že se přetráží, shledat to hodí sim, nebo shýat o tom určitě nebo znale, tedy se má

obviněním toliko připomenouti, že jeho charakter vyšetřování se změní, a že se tím může zhoršit všech stran.

§. 204.

Nesouhlasí-li se na, co obviněný poskytl oznávil, a tím, co soudní dvůr, a odvolá-li svědčí to, k čemu se proí přiznal, učinil buď na přikaz, proč se to nesouhlasí a proč odvolání.

§. 205.

Když oznávil obviněného u všech důležitých nesouhlasí se s tím, co soudní dvůr svědek nebo spoluvězeň poskytl němu souhlasí, buď na jeho svědků neb účastníky mezi přípravou vyšetřování v oči postavení jen tehda, když to soudní vyšetřování pro vysvětlení věci shledá za potřebné. Při takovém v oči postavení zachová se just. dle toho, co ustanovo v §. 155, par. 2.

Osoby v §. 152, č. 1. jmenované, býjí se i za svědky vyšetřování daly, mohou tomu odporovat, aby obviněnému byly v oči postaveny, leč by toho obviněný sám žádal.

§. 206.

Tím, že obviněný sám vymáhal, není soudní vyšetřování proti povinnosti, by posadil skutku, pokud možná, výsledků. Jestli vymáhal úplně, a pokračuje-li se tím, co přípravou vyšetřování přiblíží na jevo, tedy shledá za zvláštních okolností žalobcůvých, má-li se vyšetřování větší dílu.

Kapitola XVI.

o vydávání v obhájení.

§. 207.

Na žalobce shledá, aby podal spis obhájení a vydal tím obháječku v obhájení. Spis obhájení má obsahovati:

1. Jméno obháječky;

2. Na čemž nebo číjž trestání od žalobce se více ma dívat dle všech okolností zikrom ustanovených, podle nichž se určité místo trestu shledá, při čemž se mají přiblížit zvláštní okolnosti místa, času, věci stá, pokud toho zapotřebí jest k určitému poznání skutku;

3. pojednání dle zikrom trestání čina nebo trestných činů, ku kterým žaloba se vztahuje, a místa v zikrom trestání, jichž se dle návrhu shledá, též vztahuje to, čehož k odškodování více přiblížení potřebí;

4. pojednání soudu, a kterak má býti přiblížení předsedů.

K žalobě mají se připojit kritiky, ale důkladné důvody, v nichž se má ve spojení vypravování přiblížit, jak vychází z obsahu nebo ze spisu přípravky vyšetřování nebo vyšetřování.

Mimo to má se spis obhájení pojednat také k ní přiblížit ustanovení svědků a soudů, kteří mají obhájení býti, a jiných předsedů, kterých chce žalobce v hlavním přiblížení shledá. Žalobce může v žalobě také shledá návrh, aby obviněný byl osvobozen.

Spis obhájení buď podá v toliko sepsání, aby se mohl každému obhájení jedna exemplář dáti, a jeden aby zůstal u soudu vyšetřování.

§. 208.

Spis obhájení podá buď úplně, jestli před přípravou vyšetřování, a někdy-li přípravou vyšetřování, tedy podá buď předsedům soudu poradit.

Má-li by soudce vyšetřující (předsedící komory poradní) pochybnost, má-li diti násta návrhu, aby obviněný byl zatčen, má nebo vyříditi rozhodnutí komory poradní. Nezáleží tu takové pochybnosti, neb jestli pochybnost rozhodnutím komory poradní již odstraněna, dodá soudce vyšetřující žaloba i s přílohami obviněnému a posadí jej v tom, že může proti obžalobě námitky činít a žádati, aby oborový soud druhé instance rozhodl, jestli soud ve spise obžalovaním jmenovaný přistoupí, a může-li se obžaloba podat.

§. 209.

Jestli obviněný již zatčen, budí mu spis obžalovaný dodati nejdiže ve čtyři a dradeři hodinách; má-li však s přílohy žaloby zatčen býti, budí mu spis obžalovaný dodati zpravedl s rukouzem zatykaem.

K správnosti námitek diti obran má zatčený lidta čtyři a dradeři hodin, kteréž se počítá, když byl zatčen s přílohy obžaloby, od té chvíle, kdy byl k soudu dodán; poručiti pak může námitky v osmi dnech nejprve přistěti s soudce vyšetřujícího buď protokolem nebo písemně.

Býl-li k lidosti obviněného spis obžalovaný dodán jako obžijící, jde lidta ku provedení správných námitek od tohoto dodání.

Pozná-li se obviněný bez ruky, budí, když se mu dodá žaloba, posáem, že může námitky proti ní v osmi dnech s soudce vyšetřujícího lidat nebo písemně správditi i provedti.

§. 210.

Neoprávdil-li obviněný námitky ve lidté nákazem vyměřené, nebo vzdal-li se jeh vřalování, má soudce vyšetřující předložiti spisy oborovému soudu první instance, kterýž pak lided lidvat přelideti mávil.

Pak-li obviněný námitky správdil, má soudce vyšetřující, když obviněný podil provedení jeh, neb když posáde lidta k tomu požádán, posáti spisy oborovému soudu druhé instance, s diti s tem zpravená riditi lidatělkovi.

Oborový soud druhé instance rozhodne s námitkami, vyslyše vedleního státného zřetupce, v osmi zprávděním.

Tým způsobem má se přeliděti, když obviněný si jen stáuje, že byl od soudce vyšetřujícího nebo od komory poradní vzat ve vazbu (§. 208.); takž v lidté přijednosti má oborový soud druhé instance tak přeliděti, jako kdyby se činily námitky proti obžalobě.

§. 211.

Oborový soud druhé instance má lidta provedím odřkavostí, odidil-li taku patřeba, aby nájaká vada formální se odstranila nebo aby vše lidpe se vyjasnilo.

Zalobek má pak ve třech dnech soudce vyšetřujícímu své návrhy liditi nebo zprvu lidta podat (§§. 27. a 46.).

§. 212.

Má-li oborový soud druhé instance za to, že přilidil některému lidtému soudu jako obřidka komati lidvat přelideti, tedy mu má toto přelideti přikázati s upedu s vidí rozkazem. Má-li však za to, že to přilidil některému soudu s obřidka nájakého lidtého oborového soudu druhé instance, tedy má vyřkavati, že soud sám přiliděť, a má posáti spisy přiliděnému soudu oborovému druhé instance, aby v přelidě jeh rozhodl.

§. 213.

Má-li obzorový soud druhé instance na to, že obžalobě jest na odpor některá z příčin vše pakolebných, tedy má rozhodnouti, že se obžalobě místa neodřívá a řízení lze se zastavuje. Tyto příčiny jsou:

1. že skutek, kterýmž obžalovaný za vinu se dává, není činem trestným k soudu příslušným;
2. že to není dostatečným příčinným, a někdy by obviněný mohl se míti v takovém skutku na padělivěku;
3. že jsou tu okolnosti, pro kteréž skutek přestává býti trestným, nebo pro kteréž se může uznáti stíhání; kousečně
4. že osoba k tomu přinej nejmenší se to vzdala nebo k tomu nepřivolela, jak náleželo vyhledání. —

Setřívá-li se tento výrok ústně ústně, tedy má soud obzorový zároveň nalésti, že skutek, v příčině kterých byl vyříděn, mají se ve spise obžalovaným považovati.

Prospějí-li příčina, pro kterouž se obžalobě místa neodřívá, také některému zpatochálovanému, kterýmž řízení ukončeno nebylo, tedy má soud obzorový předepsati tak, jako kdyby byl zpatochálovaný nímžto čin.

§. 214.

Není-li to žádná příčina v §§. 211—213 uvedená, má rozhodnutí učiti: Žalobě dává se místo.

V tomto případě buď zároveň ustanoví stíhání v příčině všech ústíků, týkajících se toho, mají-li se některé žaloby spojiti nebo rozděliti a mají-li se některá odřívati a zadržeti. Kromě to má se jak v tomto případě, tak i v případech v §§. 211—213 uvedených učiniti opatření, jehož potřebí a strany strany obžalované, jeho dodání k jinému soudu nebo prospěšání se zrovná.

§. 215.

Tato rozhodnutí (§§. 211—214) odvoláním buďtak tak, aby se jim nepředešlo rozhodnutí soudu, není rozhoduje a klamá věci.

V separátním rozhodnutí uvedeno buďtak jiným soudem, kteříž učili v příčině účastnosti.

§. 216.

Proti rozhodnutí o stíháních není žádná prostředek, leč stíhání zastaviti k nejvyššímu soudu jakožto soudu ústíkovému, když jest to některá z těchto příčin:

1. když při podání a dodání obžaloby nebylo hořeno tak, se nalézáno v §§. 207 až do 209;

2. když obzorový soud druhé instance nebyl příslušný, nebo když při rozhodování o stíháních nebyl nalezen skutek, aneb když měl v rozhodování účastnosti soudek některý, kterýž byl dle zákona vyloučen nebo s příčinou občianu.

§. 217.

Stíhání zastaviti učiti může jak první stíhací ústápen při obzorovém soudu druhé instance v soukromé žalobě, tak i obviněný.

Vězení stíhací ústápen má již padati ve třech dnech od dodání nálezu obzorového soudu druhé instance, soukromé žalobě jak a obviněný soudci vyšetřování (§. 208., post. 1.). V stíhání buďtak každý ústíček stíhací rovněž vymáhan.

Nejvyšší soud jakožto soud ústíkový má rozhodovati o takové stíhání v soudu soukromém, výsledky své gausitálně prokázati.

Jest-li to některá příčina nepřítomnosti v §. 216. uvedené, musí soud ústíkový rozhodnutí obzorového soudu druhé instance a nalésti, aby řízení ukončeno bylo opraveno.

§. 218.

Ustanou-li se shrovný soud druhé instance, že obviněný má být vyřazen v obžalovanosti, a není-li před rokem uplyn obžalovacího (§. 48., čl. 2, §. 114, post. 4), tedy nepřiměřenosti soudu, leželo toho, co učiněno v §. 214, postiční postarce a v §. 215, a učiněno dle smyslu toho, co ustanoveno v §. 207 o obsahu spis obžalovacího, a toto ustanovení nastupuje pak v dalším řízení místo spis obžalovacího.

Také proti takovým ustanovením má místo státnost zastávaná podle §§. 216 a 217.

§. 219.

Když byl obviněný a mojí právní vyřazen v obžalovanosti (§§. 216., 218. a 218.), nemůže se již odporu činiti proti přikázání soudu, kterýž dle obžaloby nebo dle návrhu a příkazu soudce proti obžalobě vyřadí k hlavním přelíčením ustanoven jest, a nemůže se již plátnosti zjednatí díročího zastávanosti v §. 218. uvedením. Víšce pak nemá to na další řízení žádného účinku, opominul-li obviněný proti obžalobě učinil činní nebo některému díročímu zastávanosti přikázal zjednatí.

Kapitola XVII.

O přípravách k hlavním přelíčením.

§. 220.

Krom vřídících případnosti (§. 221, post. 2.) má každý obžalovaný, který jest zastávan, ve třech dnech, když obžaloba právní mojí nabude, odročen býti do ústní soudu obžalovacího, a sňed se vede hlavní přelíčení. Když obžalovaný do výstní příjde, má jej vřaduje-li se k němu k nějakému obžalovanému, který jest povotě k rozsuzování přikázán, předčasně soudu porotního such jako náležitě nebo předčasně obžalovací soudu první instance nejvíce ve čtyři a druhé tři hodinách slyšeti, nežli k tomu, co v přípravách vyšetřování sestál, má se přičísti nebo sňed v tom zastávaní. Nemá-li obžalovaný povotě obžalovan, má se při tom vyřadovati, aby sňed obžalovan slyšeti, a není-li by toho polce, má se na řízení a povinnosti řízení obžalovan přičísti (§§. 41., 42.).

Nemá-li obžalovaný zastávan, má jej předčasně k tomuto slyšení buď obžalovat such slyšeti, aby byl slyšen od soudu obžalovacího, v jehod obžalovan se odroče.

§. 221.

Den k hlavním přelíčením ustanoví předčasně v ten spůsob, aby obviněný, nepřivotil-li sám ke křídli křídli, má pod nepřítomností ode dne dočinní obžaloby nejpozději tři dni činní ke přípravě k obžalobě, a jehod o nějaký den, který k rozsuzování přikázán jest k povotě, nejpozději činní den. Den hlavního přelíčení oznáměn buď jak obžalovanému a jeho obžalovanému, tak i státním zastávaní a dle případnosti žalobníkovi i díročímu zastávanému. V obžalobě má se obžalovanému říci pokrčička, patřil by k hlavním přelíčením nepřivotil, že se dle obžaloby buď hlavní přelíčení v jeho nepřítomnosti povoda, nebo že bude zastávaným postarovaným k přelíčení přiveden, sucho, nemohlo-li by se toho v povotě činní státi, že bude hlavní přelíčení na jeho náležitě odročen a on k němu postarven. I také vřídící a zastávaní mají se obžalovat v ten spůsob, aby víšce nežli dočinní obžaloby a není činní, kterýchž se hlavní přelíčení přede vzame, byly tři dni činní.

Krom vřídících případnosti konatí se má hlavní přelíčení v sídle obžalovacího soudu první instance; učinil předčasně soudu mále kromě případu v §. 207., post. 2. uvedeného, slyšeti žalobníka, slyšeti, aby hlavní přelíčení konalo se v sídle soudu obžalovacího, v jehod obžalovan státek byl spůsob.

Jestli přebíráti, že klasní přibíráni bude děle trvati, stačí se opatření, aby byli při přibíráni jeden neb dva soudcové náhradní přítomni, kteří, když některého soudce více má, na jeho místo by nastoupili.

§. 222.

Chce-li žalobník, účastník soukromý nebo obžalovaný, aby byli obecními jestli některý jiní svědkové nebo znalci než ti, kteří se mají jít do obžaloby nebo do návrhu o námitkách proti obžalobě vyšetřeno obecní, tedy to má v čas oznámiti předsednímu a určíti skutky a věci, o nichž má obžalobu býtí spisy.

Souhlasní svědků a znalců, kteří se mají na novo obecní, má se strana druhé dojeti nejpozději do tří dnů před klasním přibíráním, více by nemohli býtí bez jejich přibíráni spisy, však bez tmy musí předsednímu v této příčině propůjčené (§. 224.).

§. 223.

Co se týče obecní a vyšetřovací svědků, kteří jsou postaveni pod soudní mocí vojenskou, má platnost to, co ustanoveno v příčině svědků vůbec.

Svědků pod vojenskou mocí soudní postavených má soud k klasnímu přibíráni obecní jako ve vyšetřovací přípravě skrze některé voličství vojenské v §. 161. ustanovené.

§. 224.

Navrhne-li by obžalovaný nebo jeho obhájce, aby některý obecní k obhájení jeho případu jestli důležitější se vyšetřeno, a shodli-li předsední, že tato žádost jest podstatná, tedy má tato obecní bez přítahu voličů, a když se obecní vykoná, má to oznámiti žalobníkovi a obžalovanému nebo jeho obhájci, aby dle vůle své ve spisy mohli a dleti návrhy učiniti. Týmž způsobem může se také připravit vyšetřování k návrhu žalobníka nebo soukromého účastníka dopřítí.

Jak takové potmani vyšetřování vypadlo, to rozhodnutí udržuje se vůbec k klasnímu přibíráni (§. 227.).

§. 225.

Má-li předsední za to, že se návrh dle §§. 222. a 224. učiněného nemá dít místo, rozhodne o tom komora poradní. Týmž způsobem má předsední řízení se rozhodnutí komory poradní, když v některém případě, kde proti spisy obžalovanému nebylo učiněno námitok, má poskytnout, zdali se řízení svědků a znalců v obžalobě ustanovení mají obecní.

Postí tomuto rozhodnutí není opravěno prostředkem; svik tji návrh může se v klasním přibíráni obecní.

§. 226.

Prohlašuje-li obžalovaný, že pro nemoc nebo pro jinou neodvratnou překážku nemůže k klasnímu přibíráni přijíti, nebo navrhuje-li žalobník nebo obžalovaný a někdo jiný platit přitah, aby klasní přibíráni bylo odročeno, rozhodne o tom komora poradní. Zajde-li obhájce nějaké překážky, může se přibíráni odročiti jen tehda, když se obžalovaný nebo soud o ni dohodli tak pozdě, že již nemohli býtí obhájce sřazen k spisy.

§. 227.

Upne-li žalobník od obžaloby, než klasní přibíráni se pašne, má komora poradní řízení usmělení zastavení a připomenutí, že z klasního přibíráni, bylo-li již učiněno, sejde.

Konala-li se, býti byl obviněn v obřadu dle, ježto nějaké soudní vyhledávání, má žalobník práva, před hlavním přelícením žalobu svou, kterou byl podal, napříti vůči a zároveň jasně žalobu podat. V přelícení této žaloby má se předložit dle toho, co napsáno v kapitole XVI.; co se pak týče vady obřadového, má komora poradit šeredník s příslušnými úřady.

Kapitola XVIII.

0 hlavním přelícení před sborovým soudem první instance a o prostředcích upravených proti rozsudkům těchto soudů.

I. 0 hlavním přelícení a o rozsudku.

1. Hlavní přelícení má být veřejné.

§. 228.

Hlavní přelícení má být veřejné, pod nepřítomností. Tožka osobám dopuštěna a nezobrazena jest dovolena, býti při něm se podílelna. A však těm, kteří s příslušnými veřejnými úřady jsou poručeni úhradě soudní, nemůže se zabrániti, aby do sálu vstoupili.

§. 229.

Hlavní přelícení nemá být veřejné jen tehda, když by toho vyhledávala ústavoprávní nebo veřejná pořádek. Soud sborový rozhodne o tom s poručení úřadu nebo k úhradě žalobníka nebo obžalovaného, zároveň a poradí se s tím v sezení tajném, přitomž: návrhem odvolání, proti němuž není upraveno prostředků.

§. 230.

Když se tratta nálež veřejně přelice, mají podílelni odložit.

Jenom ti, kteří tímto trataním v právu bylo obřadová, soudová obřadová úřad, komorní úřadníci státního zastápitelství a z ministeria práva, ani ti, kteří jsou v seznamu obřadových úřadů, nemohou a přelícení vyhledání býti. Obřadovými i také soudovými úřadovými neb žalobníky mohou býti, aby bylo dovoleno těm jich úřadováním, býti přítomni při přelícení.

§. 231.

Abý se zastápitel tajně sezení a příslušný §. 229. soudová, úřadníci se mohli v každé době přelícení. Veřejnost může se vyhledání had jen z některé části řízení, nebo z celého přelícení. Rozsudky však má se vždy vyhledání veřejné.

2. 0 úředních výkonech přelíceního a sborového soudu v hlavním přelícení.

§. 232.

Na přelíceního úřadů, aby řídil přelícení.

On jest povinen, k tomu se přelícení, aby práva byla vyjasněna, a má k tomu příslušeti, aby se poznalo všeobecně rozhodnutí, kterým by se hlavní přelícení protáhlo, než by se prospělo k objasnění věci.

On má vyšetřovati obřadového i veřejné a ustanoviti pořádek, v kterém mají ti, kteří se to řízení, účastiti.

Obřadovými obřadovými úřadovými úřadů, může zastápitel, aby v přelícení každého neb v příslušných úřadovými se účastiti se může.

§. 233.

Na přelíceního úřadů, aby v sálu soudní zachoval pořádek a pořádek, jaká i obřadová, která účastnost soudu vyhledání.

Kdo před soudem jest vyšetřován, nebo kdo k soudu míří, neboť míří stájei předsedci sňak málo připustí výminku, maje sňitel k poruše tšta toho, jest míří neb k tomu, že vjalech dšleho trví.

Přísti se jara lžost neb neřost, jest zakázáno. Buđli-li by někdo souzi tšto nebo jara výminkou, má předsedci právo, jej k pořádku napomenouti, a jestli toho tšto, sňitelrše nebo vjalechy postučeše dáti se sňit soudci výminku. Zprotiví-li by se kdo jeho rozkázání, nebo opušoval-li by se takové rozlení, má předsedci ty, kšod se protiví, dáti zapomeni a pođli okolnosti odvoditi je také do výminku až se sam dáti. Jestli ten, kšod přelženi ráli, postaven pod souzi nové rojnšaku, má předsedci dáti výminku a dš připuďnosti sňjstítkš dšdu rojnšaku dšleti, aby byl potrestán.

§. 234.

Buđli-li by obžalovaný nestálšja chováním pořádk přelženi, a soustanul-li od toho, má předsedci jej napomenouti a potrestati ma, že bude se souzi vyveden, tedy málo soustěpnš soudu sborového buď se sňjstka dšleti nebo se sňit přelženi se sňit vyveden býti. Soustěpnš málo se v jeho nepřítomnosti dáti odřvouti a rozsudek mu od sňitelrše tšta soudu sborového a přítomnosti zapomenatě odšití.

§. 235.

Předsedci má k tomu přelžiti, aby někdo nebyl buď se ani sborového patrel bez přilždy neb s sňitelu, než k ršci soustěti. Soustěti-li se obžalovaný nebo soukromý sborový, soukromý dšstak, vřídok nebo soustě, nebo takovéto prondati, málo mu souz k sňitelu soustěpnš neb sňitelu sňstapce nebo z souzi dšdu odšití pakto až do padesáti sňitřek, nebo trest výminku až do sam dáti, a jestli tšto, málo mu odšití přilždnš trest dšstěpnšni (§. 148).

§. 236.

Depustí-li se přestupku takovéto obžaje neb sňstapce soukromšho sborového nebo dšstaku, nebo poruši-li šta, kteroš soudu jest poruška, málo mu souz dáti dštku nebo mu odšití pakto až do sta sňitřek.

Nepřestati-li by se tak nestálš chováním, málo mu předsedci zapomeniti sňitřit a souz vyhláštati, aby si jštoho sňstapce zrotila, nebo málo, jestli tšto potšba, obžalovanšmu a poruška dšdu obžaje jmesovati.

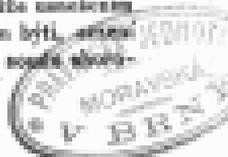
Jestli to přilžny přilžnjci, málo sborový soud druhé instancz k sňitelu soudu sborového soustěpnš, až soustěti odřvouti, ma souz až i ma šst sňitel odšjnosti právo, býti a sňitel trestních před soudem sňstapcem. Jestli výminku odřvouti, má souz sborový ta sňitelšst soustěti se jeho dšdu dšstěpnšni, kterjš ma tš málo se souz až i ma šst sňitel odšjnosti právo, býti a sňitel trestních obžaje.

§. 237.

Soudem a sňitelu, sňitelš do §§. 232—235 a 236, postšva 1. a 2., buď se šst vykázany. Opravějek prondati-đkš proti nim souz.

Šstli chováním v uvedených paragrafoch dšstěni sňjstšm šstnem trestšm v sborovém sňitelu trestšm jmesovanzm, zachovš se jest dš toho, co sňstěna v §. 273.

Problžni-li se ten, kšod byl uražen neb jamaš bylo odšitšno, že souz sňstapce právo, pro šta trestš, jšod se kdo se sňit depustí, šstovš, nebo že se tšto právo soustěti, málo se soustěni sňit tšto, co v §§. 232—236. v přilžni trestu výminkš.

§. 238.

Když všichni strany v téže věci přistoupí v přítomně některých členů řízení věci, kteréž má odpořít, nebo když předsedci není místa některá některé strany, jevící se neodpořuje, rozhodne soud o takových věcech vedlejších řízení, než se proti tomu připouští nějaký ustanovení procesních opáření, jímž by se šlo přistoupit státně.

Příčin rozhodovací mají se vždy odlišiti a do protokolu zapísi.

B. o pořadí hlasování předsedů.

§. 239.

Hlasní předsedci pořadí se tím, že napřed volá vše pravě. Obhájkou přijde to, jestli však ve věci vyšetřování, praví jej stráž. Vše, které bude nepostupně k vedení důkazů potřeba, a jako se mají obhájkou nebo svědkům k oznámení předsedci, mají se před, než předsedci se počne, do soudní věci přistoupit.

§. 240.

Pak stále se předsedci obhájkou se jeho jméno a příjmení, se jeho věk, se místo, kde se narodil, se obec, do níž přistoupil, se národností, vše, řízení nebo zastoupení, se místo, kde bydlí, a napomeno ho k pozornosti, když se bude předsedci hlasu a pravě se předsedci.

§. 241.

Potom vyvolají se svědkové a začne obhájkou, a předsedci volá jim, připomenut jim soudní příkazy, kterými mají vykonati, aby odšli do určitého jim ustanovení. Podlé obhájkou má se také souhlasně hlasovat nebo obhájkou, má-li též se svědkou slyšet být, svědku, aby se má soudní obhájkou bez výjimky počne, dle se v předsedci nějakým jazykem zastupiti. Předsedci všichni také počne sděni svědku opáření, aby svědkové spolu se souhlasně a opáření souhlasně.

Co se týče svědku, má se předsedci, kdy koli se mu pro vyhledání pravdy více přibude, svědku, aby při vyšetřování obhájkou i svědku byli v síle soudce.

§. 242.

Nepřistoupil-li by některý svědek nebo začne k hlasování předsedci, než byl obhájkou, má se soud svědku, aby byl nepostupně postaven.

Než se to počne, rozhodne soud obhájkou, vyšetřování hlasovat a obhájkou nebo jeho obhájkou, má-li se hlasní předsedci odročiti nebo má-li se v něm dle předsedci, a má-li se místo vyšetřování obhájkou svědku neb začne dle jejich oznámení ve vyšetřování připraveno učiněti.

Ten, kdo nepřistoupil, odročeno bude k počátku pěti až i sedmi let. Bylo-li hlasní předsedci odročeno, má má se to sděti obhájkou na soud, kterým tím, že nepřistoupil, bylo oznámeno. Aby pak k oznámení soud souhlasně jest se dostatek, má se se soud vydati soudce postavení.

§. 243.

Svědek nebo začne má se před odročeno dle předsedciho paragrafu vyšetřování a soud, kterým má se všichni strany své podat, a to v osmi dnech od dodání návrhu na sděni vyšetřování.

Prostřední-li svědek nebo začne, se mu obhájkou neklytá má-li se dodati, nebo se soud pro nějakou nepřistoupěnost a neodročeno předsedciho přijati, bude třeba má vyšetřování opáření.

Někdo-li dokázal, že trust jemu ukončený nach odvolání k nákladům není v pravdě sám k jeho prospěchu nebo že škoda jeho se nedostávána různě, tedy se může trust nebo sama nákladní ma ukončení svěřit.

Byly-li objeveny nějaké nepřesnosti po klasifikaci předložených, rozhodne o nich oborový soud první instance v součinnosti s ostatními, se zřetelem na soudce, a nikoli jeden představitel.

První náhled se oborový vypracován není opravdově postřehován.

§. 244.

Když svědkové odvolání, navrhli představiteli pod neplatností, aby šlo byl opět obhájen, a ještě to náhled, vedli křivěhod některý důkaz obhájeny má se postavení, aby představen byl také tento náhled.

B. • Vystupování obhájených.

§. 243.

Počas vyšetřování představiteli obhájených o obhájených. Odpovědi-li obhájený k obhájených, že není vinen, má mu představiteli připomenuti, že má právo, proti obhájených se spojovní vyšetřit, jak se vše zdálo, a po každém průběhu svědčí, co se mu vidí přičiněno. Odpovědy-li se obhájený od svého představitelce svěřit, má také být, a které příčiny to šlo. V případech těchto, i také kdyby obhájený odpovědi odpřisáhl, může dále představiteli představitel a jeho představitel svěřit sepsaný, buď celý nebo z části.

Obhájený svědčí k tomu představitelce být, aby mu otázky jsou dále odpovídal.

Obhájených se nezabýváje, i není přibíhání a obhájeným svým rozumováním: není mu však dovoleno, aby s ním přišlo a to se radí, jak by měl odpovědět k té věci ani svěřit mu dále.

C. • Názvy představitelce.

§. 243.

Po vystupování obhájených představiteli se mají dělaty v pořádku od představitelce ustanovením, a to krom zvláštních připravenosti nejprve dělaty, uvedení od každého.

Začíná k obhájený mluvit v křivě klasifikaci představiteli od průběhu otázek, a nikoli jen když druhé strany k tomu svolí.

§. 247.

Svědkové a znalci představitelce se jeden po druhém, a vyšetřují se s přítomností obhájených. Před vyšetřováním mají se upozorněti, aby porádili pravdu. Začíná, kteří již přišlo rybnost a svědkům, kteří již v řízení připravením byli vstati před přisáhu, má se připomenuti svěřit přisáhu učiněti.

Krom této připravenosti má každý z nich, až není-li tomu některý přišlo v §. 170. 2. i až 6 uvedení se odpor, když odpověděl k otázkám oborovým a měl bude dále vyšetřován, pod neplatností vstati být před přisáhu dle toho, co nalíže náhled, časť časť 2. května 1928, č. 23 sč. řík.

Někdo-li se v tom řádku i obhájený, svědčí svědka bráti pod přisáhu, nebo se může přisáhu odhodit až po vyšetřování.

§. 248.

Představiteli má při vystupování svědků a znalců svěditi toho, co nalíže jest soudci vyšetřováním se vyšetřováním připravením, led že by se to dle pravdy své v hlavním představiteli nemohlo prováděti. Představiteli má k tomu přibíhěti, aby svědek, jest někdy ještě objeven, nebo přítomen při vedení děkání svědce, a aby znalce, kterých povad někdy objeven, nebo přítomen, když již znalce o té věci jest vyšetřován.

Svědky, kteří seznali od sebe se odchyloje, může předsedci sám v oči postaviti.

Svědkové a znalci mají po vyslyšení zůstatí v soudní, pokud jich předsedci nepropustí; aneb oznámí, aby odstoupili. Svědkové nesmí jeden druhého k odporčivým potlačování proto, co byli seznali.

Po vyslyšení každého svědka, znalce neb společníkovského má obžalovaný býti tázán, má-li k jich seznání, jež právě slyšel, se připomenuti.

§. 248.

Kromě předsedčího mají také jen členové soudu zpravěho, žalobník, obžalovaný a soudový zástupce, též zástupcové jich právo, dírati též, když mají slyšeni býti, otázky, odřívěti k tomu od předsedčího dovolení. Předsedci má právo, otázky, kteréž se mu vidí býti nepřifodné, zamítati.

§. 249.

V případech svědčících může předtím obžalovanému oznámiti, aby při vyslyšení některého svědka neb společníkovského se sám vyslovil odstupil. Když však byl nase předseda, a když jej byl vyslyšel o tom, co se v jeho nepřítomnosti jednalo, má mu vše oznámiti, co v jeho nepřítomnosti bylo předčíváno, ačkoli pak seznal, ješto byla mezi tím utájená.

Nesouhlasí-li se toho předsedci, má to pod nepřítomností obžalovaného potvrditi a to dírati, ač se řízení přívodní obžal.

§. 251.

Jak obžalovaný tak i žalobník mohou řícti, aby svědkové po vyslyšení se sám soudní odšli a později zase tam byli povoláni a aby had souzení nebo u přítomnosti jejich svědků ještě jednou byli slyšeni. Předsedci může to také oznámiti a potvrditi úřada.

§. 252.

Protokol o vyslyšení společníkovských a svědků, též dobré zřízení znalce může se čísti jen v těchto případech:

1. když vyslyšený zatím souzel; když se není, kde se odřívaje, aneb když pro jeho věk, nemoc neb zkravenost, pro vzdálenost místa, kde se odřívaje, nebo z nějaké jiné důležitý příčiny nemohla se vhodně učiniti, aby přišel osobou;

2. když si, jsouc byli v hůrním předsedci, vyslyšení, v důležitých věcech od svého předčího seznali se odchyloje;

3. když svědkové, práva k tomu souzřev, nebo když společníkem seznal oděpru; kauce;

4. když žalobník a obžalovaný v tom se souzej, aby protokol byl přefčten.

Protokoly o souzním obžalovaného a o sázku znalce, učeny souzní na obžalovaného předtím, též jen dírati a spírati, které v té věci jsou důležitý, mají se též čísti, ač souzřevají-li se toho obě strany.

Po přefčtení každého spisu má obžalovaný býti tázán, má-li k tomu se připomenuti.

§. 253.

Předsedci má v běhu neb ku konci přívodního řízení dírati obžalovanému a pokud toho potřebo, svědkům a znalce předčívati věci, kterýmiž se může přefčtiti vyříditi, a má je vyříditi, aby se přívodní, což je souzřevají.

§. 254.

Předsedci má moc, řícti by toho žalobník neb obžalovaný souzřev, mezi přefčtením obžalovaného a bylo-li by toho třeba, dírati postaviti a vyslyšení svědků a znalce, do nichž se jest podle běhu přefčtení učiniti, že nějaký důležitý přefčtiti vyříditi.

Zdáli vše není svědkové a znalci mají se pod přísahu vzíti, o tom rozhodne po jich výslechu soud, vyslyšel strany.

Předsedci může také za svou vlastní vůli žádati nebo dáti jím předsedy vyměřiti, může se soudem shlednouti předsedství svého k tomu vyřádati některého ústa soudu, kterým má o tom správu počati.

2. 0 žalobech, přistavělostech stranám.

§. 218.

Když předsedci prohlásil předsedu řízení za skutečně, dovolil nejprve žalobčákovi nastoupiti, aby v jedné větě, jak předseda řízení, a učinil i odvědoval své návrhy, jak co se týče věci obžalovaného, tak i co se týče trestu, pokud se mu státi má. Vlak určitěho návrhu, jaký trest v masech věci trestní nikomu ustanovené vyměřiti se má, žalobčák dáti nemá.

Potom přicházi nastoupiti státním zastupci a po něm každý účastník soukromému.

Obžalovaný a jeho obhájce mají právo k tomu odporčítiti. Vidi-li se státním zastupci, soukromému žalobčákovi nebo účastníkovi něco na to odporčítiti, může obžalovanému a jeho obhájci na stejném způsobě máti právo předsedce.

§. 219.

Vlak jednati se má v žalobech návrhových sešláh a vlak otázkách, kterých se mají rozhodnouti rozhodnutí.

Asiák předsedci nebo soud (§. 218.) mají toho vši, potřebi, aby byli sešláhání o tom, co se týče věci, odlišny byly od těch návrhových a rozhodnutí trestu, o postádníci dle soukromého práva a o nákladech soudních. V těchto případech děli se, když soud o věci obžalovaného rozhodl a výrok svůj vyhlásil, nově byli sešláhání, které však se mají vztahovati jenom k věcem posud nerozhodnutým.

2. 0 rozsudku současném.

§. 227.

Potom prohlásil předsedci, že přelíčení jest ukončeno, svolal se zvláště soud do své porady, aby vynal rozsudek. Obžalovaný odvede se zatím, byl-li zatím, se své zasedací.

§. 228.

Pr vyhlášen rozsudku má soud státi máti jenom k tomu, co v hlavním přelíčení bylo přivedeno. Spisy mohou býti nikomu jen potud, pokud byly v hlavním přelíčení čteny.

Soud má předsedy, co se týče jich jednání i mezi předsedy, bezděk a svědomitě shledati, jak každý o sobě, tak i vztahy a vztahy jich spojiti. O tom, má-li některý přelík postádní se za prohlášený, rozhodnutí soudové se podle pravidel přelíčení nikomu ustanovených, ale podle svého prostého přelíčení, pokud má býti po svědomitém určení, všech přelíčení k tomu a proti tomu přivedených.

§. 229.

Obžalovaný může rozsudkem současným obžalovati uprostiti:

1. když přijde na jevo, že řízení trestní bylo ukončeno, máti ho býti žalobčák dle zákona k tomu oprávněný navrhl, nebo že se proti jeho vůli v něm dle přelíčení;
2. když žalobčák po započetí hlavněho přelíčení a dříve než soud na přelíčení vyhlášen rozsudku odejde, uprati od žaloby;
3. když soud shledá, že na skutek, na němž žaloba se odvíhá, v řízení není žádné trestu shledáno, nebo že skutek shledý není na jeho postaven, nebo že není prokazán, že

obhálovací spíšež skutek se více ne kladou, však že jsou to případy, ježli se tvoří-
hodnost šim stáží, nebo pro to, či není se šim stáží, leč s přílu pod §. 1. a 2. sta-
dujých.

§. 200.

Bý-li obhálovací řízení zahájen, má se v rozsahu trestním vyřizovati:

1. kterým skutkem byl obhálovací řízení zahájen, při čem zejména se mají uvést okolnosti skutku, na kterýchž učiněna byla trestní se stáží;
2. který trestný čin učiněn se skutky se prokázání potvrděním, ježli obhálovací byl řízení zahájen;
3. ku kterému trestu obhálovací se odvoluje; — tyto tři věci mají býti v rozsahu pod aplikací uvedeny; mimo to má se ježli k rozsahu přiložit:
4. kterých ustanovení zákona trestního na obhálovacím bylo učiněno, a
5. rozhodnutí a návrh potvrděním a o návrzích soudních.

§. 201.

Má-li soud se to, že skutky, na kterýchž šlo se stáží, mají s oběi stran se spo-
jeví s okolnostmi, kteréž při hlavním přelíčení na jevo přišly, šim šložím neb přelíčí před
porotu přelíčení, má vyřizovati, že není přelíčení.

Když tento výrok nebude mozi právní, má šložím nepřítě se všech stran (§§. 27.
a 48.) učiněti návrhy, aby se uvedlo nebo znovu podalo připravené vyšetřování, nebo aby-
lo by toho již šlo, aby se učiněno hlavní přelíčení před porotou. V omezenosti
potvrděti, aby se podal nový spis obhálovací; kromě toho pak mají při návrhu hlavním
přelíčení přelíčení spíšež obhálovací a výrok soudu shrovněti do tohoto paragrafu
vypouštět.

§. 202.

Má-li soud se to, že skutky, na nichž šlo se stáží, mají s oběi stran se spo-
jeví s okolnostmi, kteréž při hlavním přelíčení na jevo přišly, šim šložím neb přelíčí před
porotou, který však soud nepřítě před porotou, má s touto stranou vyšet-
řovat, a rozhodnout o návrhu odvolacím, má bý-li učiněno, uvést rozsah šim šložím
přelíčení, a jeví řízení pokračování skutku, kteréž se stáží se spíšež obhálovacím.

§. 203.

Když-li se obhálovacím při hlavním přelíčení jeví nepřítě šložím skutek se řízení, učině-
ten, pro kterýž byl obhálovacím, a má-li se tento skutek s porotou šložím stáží, tedy má
soud k návrhu stážího nástupu soudu toho, k tomu šložím bylo učiněno, v jevích pří-
padnostech šložím jeví k šložím toho, šložím má právo, rozhodnout šložím, přelíčení a rozsah
toho k tomu skutku vřadovati. Aby k tomu přelíčení obhálovací, potvrděti jest jen šložím,
bý-li by pro šložím skutek má býti odvoláno šložím trestního, který jest přelíčení má
ten, který by má přelíčení v přelíčení trestního šložím v obhálovacím soudním.

Nepřítě-li by obhálovací v takové případy k tomu, aby byl šložím odvolan, však
soud-li šložím má býti odvolan proto, že jest k tomu potvrděti šložím připraven, však že soud
soud k tomu přelíčení, aby i s přelíčení šložím trestním rozsahem vyšetřovat, tedy se má rozsah
vřadovati jediné k šložím obhálovacím ustanovení, a šložím se to šložím, má se stáží
práva, učiněti skutek nový přelíčení stáží s oběi; kromě kteréž případy stáží pro tento
skutek soud již má.

Poše okolností má soud, i kdyby s přelíčení skutku rozsahem šložím nepřítě, hlavní
přelíčení přelíčení a rozhodnutí s všech stran trestných obhálovacím se řízení šložím k
přelíčení hlavním přelíčení stáží.

V tom i v tomto případě má žalobník ve všech případech (§§. 27. a 46.) navrhnouti, aby bylo zrušeno řízení řízení.

§. 264.

Byl-li na občalovacího vynálezce rozsudek trestní, není to výkonem jeho na útrudu, le jest žalobníkem vyhlášenou právo, učinil jej pro nějaký jiný čin trestný. Jestli kdyby se tento čin stal na kol žalobní, zastavuje se výkonem rozsudek dle §. 263. vyhlášeného, až bude o tomto činu rozhodnuto.

Užije-li žalobník výhrady v §. 263. dotčené, může soud rozhoditi, aby rozsudek a tímto vyhlášením vynálezce nebyl výkonem, pokud nebude rozhodnuto o nové občalování. V této příležitosti pokládá se každé občalování, se se tježe prostředků spravedlivých, tak, jako by byly výhrady zrušeny.

§. 265.

Byl-li občalovaný, na něhož byl již vydán trestní rozsudek, vinnou osobou nějakým jiným činem trestným, pokud se dopustil činu než byl vinnou rozsudek vynesen, tedy se má při vyhlášení trestu na čin trestný nové na jeho přísluší učinit úvahy k tomu trestu, kterýž byl vinníkem předcházejícím vinnou osobou, tak aby se nikdy nevykročilo a nepřijímá trestu, který jest dle zákona vyhlášen na čin trestný téhož trestem odlišný.

§. 266.

Byla-li občalování zastavena pokutou peněžní, buďli zrušena vyhlášením, jaký trest zrušit má na její místo nastoupiti, kdyby nebylo lze pokuty dojeti.

§. 267.

Soud jest sčerpky žalobníkem vinnou tím způsobem, že uznává občalování prokázati se vinnou osobou, k níž byl žalobní předložil oznámení, nežli není hlavním předmětem k němu byla učiněna.

B. 4. vyhlášení a upnutí rozsudku.

§. 268.

Když soud oznámil ústně, má občalovaný hned býti opět přiveden nebo předveden, a předvedení má v oznámení nějakým vyhlášení rozsudek i podstatu jeho přibíjí, a čini ustanovení zákona, jakož bylo učiněno. Zároveň má předvedení občalování poskyti, které upravuje prostředky na přibíjí.

§. 269.

Nepřítel-li občalovaný k vyhlášení rozsudku, může ho předvediti k tomu konci dle potřeby nebo potřeb, aby na rozsudek dle soudce k tomu vyhlášeného listem byl učiněn nebo aby na byl přepsán rozsudek došlo.

§. 270.

Každý rozsudek má se ve všech případech, počítaje ode dne vyhlášení, písemně učiniti a předložiti i upnutí mají se v něm podstatně.

Rozsudek upnutí má v sobě obsahovati:

1. pojednání soudu obzvláště a jiným přiložených jeho soudu, též učiněno nástupce (zastavení žalobníka) a účastník soudu;
2. jméno a příjmení občalování a jiného, pod kterým jinak vinnou jest osoba, až má-li jméno takové, jakož vln, star, úroveň neb mandátovní; též jméno jeho obhájce;
3. den, kdy ústně přibíjí bylo učiněno, a hlavní obsah spisů občalování;

4. den, kdy bylo hlavní přebízení vedeno a kdy byl rozsudek vyhlášen;

5. závěrečné návrhy žalobce a účastníka soukromého;

6. nálezy soudu a řízení, a byl-li obžalovaný odsouzen, má rozsudek obsahovat i věchno to, co uvedeno v §. 266.;

7. přílohy rozhodnutí. V těchto přílohách má se kritice, ale určitě uvést, které věci shledá soud pokládá za dokazné nebo za nedokazné, co kládá na váhu, když rozhodoval v příčině práva a namítal některý účastník, a byl-li obžalovaný odsouzen, které přílohy přiloží ke své žalobě nebo při něm obžaloval. Pokud byl obžalovaný rozsudkem obžalován zpronevěry, má se v přílohách rozhodnutí určitě zřetelně uvést, a kterých příloh v §. 259. Jansenových jej soud a obžalovaný přiložil.

Obvyklé písemné a ústní, též takové věci se činí a takové opominutí, jež se netýkají některého členu v §. 266., č. 1. až č. 2. dotčeného, má soud vždy oprávněn, vyhlásit o tom před strany, bylo-li třeba. Odvrátí-li soud návrh nějaký k tomu souhlasí, není proti tomu prostředkem opraveno. Opravení usazení připadá se na kraji rozsudku, a to ve všech exemplářích zápisů.

19. §. o závěrečném protokole.

§. 271.

O hlavním přebízení napadá se má pod neplatností protokol, v němž se mají představit a napísevat podpatky. V něm protokol má se uvést i jména přítomných lidí soudu obecného, strany a jich zástupců, mají se v něm zveřejnit všechny podstatné skutečnosti řízení, a má se určitě uvést, kteří účastníci a soudci byli přítomni a které spisy byly čteny, zda byli svědkové a soudci pod přísahu vzati a kterých přílohy se to nestalo; rovněž se v něm uvést mají všechny návrhy od strany obžalované a připomínání, jak předložil nebo soud v příčině jich rozhodl. Strany mohou též pro zachování práva svých účastníků, aby se některé věci v protokole nebyly zastavily.

Má-li o to, aby se na jeho postavení doslova zasloužil nějaké místo, má je předložit k podpisu některé strany ihned dle předání.

Odpovědi obžalovaného a soudní rozhodnutí nebo návrhy připomínání se jen tehdy, když se odchýlí od výpočtů v aktech zapsaných, musí být se vše na nich učiněno nebo k nim došlo, nebo když byli svědkové nebo soudci v usazení veřejně napřed slyšeni.

Vidě-li by se představitelům neb soudu býti přehledné, může navrhnouti, aby zasedání a její stenograficky se napísely; podléhá-li se to v dané straně některé a napísejí-li napřed náhled na to, má se to vždy uskýtati. Zápisky stenografické mají se však v samé ústřední kanceli obcházeti jenom předání, představitelům nebo některému soudci od něho k tomu ustanovenému ke zkontrolování předání a k protokolu přiložit.

Všech mají strany také vědět, v uzavřeném protokole a v přílohy protokolu naléhavosti a přepisy a nich učiti.

§. 272.

O paragrafích a o klásech v řízení a na tomto hlavně přebízení napadá každý, když se soud se příčinou usazení do své paragraf období, určitého protokolu.

20. §. o odvolání hlavně přebízení.

§. 273.

Hlavně přebízení, když se počalo, může se přerušit jen tehdy, když se toho představitelům stálo býti potřebné, aby si svéby při něm namítanou odvolky, nebo aby se neprohlásily opatřily přírody; v případech jiných může se v něm dle odně soudu také v soudě a ve světech dle předání.

§. 274.

Nepůsobil-li obhájece ku hlavním přelíčením, ač byl řízení obviněn, nebo odvolal-li, bez přelíčení se obvolala, anebo jestliže to případ v §. 210., odst. 2. uvedený a uznal-li se vzhledem k jeho obhájece zřídit, aneb uznal-li se zřídit bez újvy obhájením obviněného, má hlavní přelíčení odročeno býti. Někdy se stává i jiného způsobem a an odročeni má míti obhájece, jestliže jest vinný.

§. 275.

Uznemal-li obviněný mezi přelíčením tou mírou, že při něm dle státního uznal, a uznal-li k tomu, aby v přelíčení v jeho nepřítomnosti dle se přelíčilo a to, an se vypořádati připraveným byl prozatím, se přelíčí, má se přelíčení odročiti.

§. 276.

Soud může dle svého uznání, aby přelíčení bylo odročeno, řídi-li se na a jaké kašy přísluhy toho postřeba, aby se dříve ještě předsevzato nějaké nové vyšetřování, nebo nějaký výkon vyšetřovací, nebo aby se opatřily nové přelíčení, anebo shledá-li pro přelíčení uznalji se postřeba neb se přelíčí, aby se přelíčení se tím odročilo.

II. 3) případech mezi přelíčením přilichdítých.

§. 277.

Když a hlavně přelíčení a podobenosti k pravdě vychází, že některý svědek viděl aneb slyšel něco uznání, může dle představení o tomto uznání protokol sepsati, a když byl přelíčen a obvolen, má svědka se dle podobenosti; též může dle představení svědka uznání a před soudem vyšetřovacího postarati.

§. 278.

Spáchal-li by někdo mezi hlavním přelíčením v skut. zasedání nějaký čin trestný, a byl-li by při skutku uznání postaven, může soud zvráždění, přelíčením hlavní přelíčení, nebo an uzná přelíčení k návrhu žalobce přivést k tomu nějakou a dle obviněného i svědky, kteří to jsou, hned v řízení toho rozhoditi. Prostředky opravy proti takovému rozsudku uznají dle toho odloženo.

Někdy-li obviněný hned býti odvolen, nebo jestli skutek vykonaný nějaký skutek neb přelíčení, přilichdít před parata, má dle představení postarati před soudem vyšetřovacího.

O tom všem má se sepsati svědka protokol.

§. 279.

Spáchal-li obviněný mezi hlavním přelíčením nějaký čin trestný, má platnost to, co uznáno v §. 203.

II. 4) prostředcích opravujících proti rozsudku.

§. 280.

Proti rozsudkům obzorových soudů první instance slyší lze jen dvojího opravujícího prostředku, uznání uznání a odvolání. Oznáma jde k nejvyššímu soudu se soudu ustávněním, tato pak k obzorovému soudu druhé instance.

§. 281.

Stíhanosti uznání slyší se může proti rozsudku obzorovému slyší jen se soudem obzorovému, proti rozsudku odvolacímu však k jeho prospěchu i an jeho škoda, ale jen tehda, když to jest některý z těchto příčin nepřítomnosti:

1. když soud nebyl slyšeti obzorovými; když nebyl slyšeti soudem při celém přelíčení přelíčení, nebo když měl některý soudem vyšetřovací (§§. 67. a 68.) účastnostní v rozhodování i

leč se by státnostředoucí byl již před počátkem hlavného přelévání neb v čas líčení o okolnosti skutku, an má se neplátnost zakládati, an dovedl, a nebyl by jí lišed při počátku hlavného přelévání nebo když o ni znalosti došel, plátností sjednal;

2. když by byl při hlavním přelévání šten opit o nějakém die sňkem neplátnou výkonnou přípravou vyhledávání neb vyšetřování, sňkovi státnostředoucí tomu odporoval;

3. když při hlavním přelévání byla porušena nebo nebyla zachována nějaká sazba, o sňku v sňkové výstavě se přitahuje, le se ho má ležiti pod neplátností (§§. 130, 131, 132, 170, 221, 228, 244, 247, 250, 260, 271 a 427.);

4. když v čas hlavného přelévání nebyl o nějakém návrhu státnostředoucího sňku učiněn, nach když byl učiněn vedlejším prostředím návrha neb odporu výkonnou mocou nebo nepravě výkonem nějaký sňkem nebo nějaký pravidlo líčení trautního, jež má ležiti káto podstatu líčení, jímž se sjítuje státní trautní i obhajování;

5. když výrok soudu o skutečích rozhodnutích (§. 276, čl. 6 a 7) jest nejasný, není úplný, nebo když sám sobě odporuje; když není uvedená žádná příčina tohoto výroku, nebo když jest patrný odpor mezi tím, co uvedeno v příčinách rozhodnutích o obsahu líčení a spíše obsahových nebo o současném uznání a mezi líčením nebo protokoly a výsledky a o zezních vzpomínání;

6. když soud nepravě vyřkl, le jest nepřítulný (§. 281.);

7. když rozhodkem konečným líčení není vyřízeno, nebo

8. když rozhodek prostí tomu, co sařeno v §§. 262, 263 a 267, lež díle, než líčení;

9. když byl výrokem výkonnou sňkem porušen nebo nepravě výkonem v příčině toho:

a) jevíli skutek obhajovaného za více kládný sňkem, plátno neb nějaký řezj čim trautný pod moc soudní přelévající;

b) jeví-li se okolností, pro které skutek plátní byl trautným nebo nemělo být státní, a konečně

c) nějaký-li obhajoba, která die sňkem jest počítána;

10. když skutek, an sňm se rozhodnutí zakládá, nepravým výkonem sňkem byl uveden die nějakého sňkem trautního, který se k němu neztahuje;

11. když soud při vyšetřování trautí vykročil se své mezi trautí nebo s nějaký trautí sňkem ustanovení, pokud se tato sňko zakládá na příčinách přelévajících nebo poléhajících v sňkové zejména uvedených, nebo když vykročil z práva soudu, trautí sňkovi nebo poléhavosti, nebo když porušil nebo nepravě vyřekl sazbu, daná v §. 262, post. 2, a v §. 250, post. 4.

Příčinou neplátnosti, uvedených pod čísly 2, 3 a 4, nemělo se ku prospěchu obhajovaného plátností sjednatí, když jest také vůl poskytnouti sřejno, le porušení formy nemělo máti v rozhodnutí sňku obhajovaného škodlivého. Na škodu obhajovanému mělo se jen plátnost sjednatí jen tehda, když jest patrné, le porušení formy mělo máti v rozhodnutí sňku obhajovaného an sřeno, a když mimo to líčení prostí tomu líčení se opřeli, an rozhodnutí soudu líčení, a jak máti se káto tato rozhodnutí odložena nebo odloženo, líčení sňkem ustanoveno si vyhradil.

§. 282.

K prospěchu obhajovaného máti státností ustanovení sňku jak obhajovaný sám, tak i jeho manžel neb manželka, jež příčinami v pokolení vstánu neb došli stupajícím a jež porušek. Má státní nástupce, sřek mimo jež vši sňki j možno, byl-li by nezletilý, jediné jež rodilo a jež porušek. Jed-li v ustanovení uvedených příčin neplátnosti, pokládá se státnost ustanovení ve prospěch obhajovaného od sňkova řezj počátku tak, jež by an sám j byl podíl.

Ne škoda obdávajícího může státnost zastavěna podlé jen státní zástavní nebo soukromý katastr.

§. 213.

Obdávatel se může státi jen z výroku o trestu, až nastí-li to příčina neplatnosti v §. 281. a. 11 uvedení, též z výroku, týkajícího se pohledávků a práva soukromého. Z výroku o trestu mohou odvolání větší státní či, když mají právo, větší státnost zastavěna, a však na škoda obdávajícího jenom tehda, když byl trest mimořádně polehčen nebo zmírněn; k dohránu obdávajícího pak mohou se odvolati jen dohod, pokud není tohoto výroku práva již nikdy užil.

Z rozhodnutí, vydaného o pohledávkách a práva soukromého, mohou se odvolati jenom obdávající a jeho řízení zastupující a dědci.

1. 9. Finání v příčině státnosti zastavěných.

§. 284.

Státnost zastavěná opovržena buď ve třech dnech po vyhlášení rozsudku a shrovného soudu první instance. Nebo-li obdávající při vyhlášení rozsudku (§. 284.) opovržena, buď státnost ve třech dnech, když on byla v rozsudku státní síla (§. 284.).

Přihlasuje obdávající v §. 282. oznámení je buď k opovržení státnosti zastavěná od téhož dne, od kterého počítá obdávající.

Opovržení státnosti zastavěná má účinek odhadový. A však propadlá a každý obdávající, který byl obdávající opovřeno, odvolati se může, jen když podlé státnosti zastavěna státní zástavní, a také tehda, když to buď při vyhlášení rozsudku opovř.

§. 285.

Státnost zastavěná má právo, v omezení dnech od dohledu rozsudku podléhá, počítá k soudu dovedení příčin své státnosti. I má buď v tomto směru při opovržení své státnosti příčinu neplatnosti každou a sobě a určité pojmenování, sice soudu aruování k státnosti jeho státnosti státnosti má soudu. Podlé-li opět státní ve řízení zákonem vyjádřeno, kdy se doví jeho odvolání a podléhá se, že může v omezení dnech počítá odvolání.

Když se jedná odvolání nebo když právě buď k tomu vyměřeno, počítá se opovř soudu aruování, který o nich rozhodne.

§. 286.

Soud aruování má nejprve v omezení aruování rukou se o státnost zastavěna, výsledky své generalně prohlásí. Bylo-li státnost počítá odhadová, neb nejprve-li příčinu neplatnosti pojmenování každé státní a určité, nebo byly-li již nějakým právem rozhodnutím soudu aruování v té věci odhadová zastavěny, nebo soukromých-li se státnost za některý příčinu neplatnosti v §. 281. uvedení, nebo nezbylo-li podlé odvolání práva k tomu majitel, má ji soud aruování ihned aruování. Tehda má státní, je-li jen o státnost zastavěna, státnosti se na §. 281. a. 5. a státní-li soud aruování, že není dovedení. V jejích případech má aruování soud buď buď, nebo první-li se, že byla forma parubena (§. 281. a. 1—4), když sobě své o tom aruování státnosti vyvěšeno státní se týkající, potěhlí den k aruování buď té věci o dohledu obdávajícího i katastru soukromého, počítá to jaký, tím způsobem, aby obdávající státní nejprve soudu dne díru. Při tom buď jin příjmenovato, kdyby nastáti, že jejich státnost a dovedení buďto předloženy a státní za státní potěhlý.

Jestli obdávající aruování, až se soudu dne soukromých státní, a přijmenovato se soudu, že může za soudu jenom počítá odhadová.

Přijmou-li jí nějakého obhájce, nebo lidé-li, aby mu byl obhájce zřena, má se oběma dodat jen obhájci.

§. 287.

Ličení věci před soudem zrušením v ustanovený den koná se veřejně dle toho, co v §§. 226—231. vyměřeno.

Nejprve vyčte některý člen soudu zrušeného od prezidenta k tomu ustanovený jako zpravodaj o všem dosavadní řízení trestního, a vytkne příčiny neplatnosti od státního zveřejnění, i věci, a které z té příčiny spouští rozklad, naproti tomu však učiní svědky, jak by se má rozhodnouti.

Potom dovolu se některý státní zpravodaj, aby učinil svou odvětví, a po něm jeho protikrávi, aby odpověděl. Obhájený neb jeho obhájce má pokudně právo některý naproti. Nepřijde-li některý strana, přečte se její spis státní neb odpověď naň. Pak odejde soud do svěřené poradě.

§. 288.

Shledá-li soud zrušením, že státnost zmatečná není podstatná, má ji zrušením, a jestli patrné, že byla podána jen nevědomě nebo jenom ku protikrávi věci, má státností nebo dle skutečnosti jeho obhájci udělit pokutu dle téhož státního.

Jestli zmatečná státnost podstatná, má se rozsudek, pokud se má státnost věd a příčina neplatnosti se ku datě, zrušením a dle skutečnosti příčina zrušením podle svěřené nebo podléhajících náležitostí a jak dle řízení:

1. Jestliže některý příčina neplatnosti, uvedené v §. 281. pod č. 2—5, má soud zrušením nové hlavní přelíčení udělit a věc dle svého učení k témuž neb k jinému oborvému soudu první instance přikládati.

2. Vytkne-li soud oborvé nepravé, že není příslušný, nebo nevyřídil-li žaloby (§. 281. č. 6 a 7), má mu soud zrušením udělit, aby převedl přelíčení a vyšel rozsudek, kterýž se v této příslušnosti vztahuje má jedné k některému žaloby, kterých nebyly před vyřizováním.

3. V každé jiné příslušnosti má soud zrušením o věci nové rozhodnouti, pokud se má dle svého rozhodnutí věci skutečné, kterých byl oborvé soud první instance, nevykročil z obháje (§. 281., č. 8), na jeho postavě. Shledá-li však soud zrušením, že v rozsudku a v příčinách rozhodovacích nejsou na jeho postavě věci skutečné, kterých, když se má k němu udělit svědky, měly by býtí základem nálezu, tedy má věc buď k témuž nebo k jinému oborvému soudu první instance zaslati, bylo-li by příhodné, přikládati soudu oborvému přikládati, aby se uvedlo nové přelíčení a učení se nový nálezu.

§. 289.

Sudí-li státnost zmatečná jen proti některým opatřením rozsudku, a věd se soudu zrušením, že se tato opatření mohou od státního rozsudku odělit, může býtí soud rozsudek, na nějž se věd státnost, zrušit jen z části. Totéž má místo, když rozsudek, na nějž státnost se věd, datý se některá část trestových, a státnost zmatečná vztahuje se jen k části nebo posouzení toho neb svého činu, a když se zároveň věd, že se má část řízení dle potřeby opakovati, anebo třeba by se ani neopakovala, nový výrok v příslušné části činu trestného vyříditi.

§. 290.

Soud zrušením má přestat se příčinách neplatnosti, jestli státnost výskoni přelíčení nebo spouští zmatečná k nim učení. Shledá-li však z příčiny státnosti zmatečné od toho k tomu pokudně, že bylo nějakou trestního se k tomu oborvému soudu nepravé učení (§. 281., č. 9—11), nebo že týčí příčiny, na něž se učení opatření jeho k některému některého oborvému

státní, propouští také některého spoluhodce, který státnosti zastatelné není, má s povinností úřadu předložiti tak, jakoby dotčená příčina neplatnosti byla bývala uvolněna.

Byla-li státnost zastatelná vedena jenom na prospěchu obhájevného, uznává se soud uznávací vůleho trestu uložiti, aniž ten, kterýž mu byl ulážen rozsudkem, se vůči ně státní.

§. 291.

Když soud uznávací do svého státní se vrátí, má rozhodnouti s příčinami rozhodovacími ižně vytkáti. Někdy-li obhájevací při úřadu před soudem uznávacím, buďli mu nepředložil sraz sborový soud první instance došlo přepis rozsudku úředně výrok spustí. Co se týče spustí rozsudku a vedoucí protokolu při úřadu a uznávacího soudu, má platnost to, co ustanoveno v §§. 289., 290. až do 271.

§. 292.

Přelíčení a státnost zastatelná pro zachování zájmu podání řízení se má tím, co ustanoveno v §§. 287—291., a tím také rozhodeno, že v něm obhájevací nemá účastnit se iž soud uznávací a tím zálež výslede se sboru jednatelů soudů. Někdy-li soud uznávací, že státnost zastatelná pro zachování zájmu podání jest podstatná, má uložiti zálež, že byl s tím trestat vůči zájmu zachování nebo předložiti, že má státnost se voda, než slyšením úřadu nebo vyslyšením rozsudkem poráti. Tento výrok nemá zálež na obhájevného úředně uložiti. Byli-li však obhájevací takovým zastatelným rozsudkem k trestu ulážen, může se soud uznávací do svého státní buď s obhájevy propustiti, nebo mu uložiti trest výslyší, nebo uložiti, aby se proti zájmu záru úřadu zastalo.

§. 293.

Soud, jenž se vře do §§. 289. a 290. k novému přelíčení odložil, má při tom předložiti obhájeva se zálež podání, lež by soud uznávací zálež jiného uložil.

Soud zálež jest zastatelná právní, kterým se při zájmu rozhodovací říší soud uznávací.

Co ustanoveno v postávce 2. paragrafu 290., jest také pravidlem s příčinou rozsudku, vydaného po novém klázním přelíčení.

První instance rozsudku podati se může státnost zastatelná s každé příčinou v §. 281. uvedenou, až někdy-li některá příčina již odvolána ulážen soudu uznávacím v téli vší vyslyšením.

2. O úřadu v případech odvolání.

§. 294.

Odvolání opovíreba buď ve zálež v §. 284. vyměřenou a sborového soudu první instance. Odvolání má zálež odložiti jen takto, když málože proti slyšeno trestu, než málože-li proti zálež trestu, když obhájevací se prohlásil, že poráti trest podání.

Státnost zastatelná má v soud dach po opovíreba odvolání podati dovolání.

Když dovolání jest podáno, než když projde zálež k tomu vyměřenou, buďli výrok předložil sborového soudu druhé instance, kterýž zálež vedoucí státního zástapce, v soud neprojevím a odvolání rozhodne.

§. 295.

Sborový soud druhé instance má rozhodnouti jen o těch záležech, s kterými se bylo odvoláno, a má se zálež podati výrok soudu a zálež obhájevného a o trestním zájmu, jehož zálež uložiti. Někdy-li trest k dovolání jedného nebo několika spoluhodců s příčinou,

kteří prospívají také jinou, tedy má z povinnosti úřadu předcházet tak, jako by se i tato spolupráce byla odvážila.

Stalo-li se odvolání jenom k dočasnému obhájcovství, změnilo skrozvěz soud druhé instance věhlasu trvající obhájcovství ukončilo, než ten, kterýž mu byl státem vyměřen právní.

Proti rozhodnutí skrozvězého soudu druhé instance není prostředek opravný.

§. 294.

Podala-li se sobě ona strana kromě odvolání také stížností zastávající, přiložena buďto, když se předkládají spisy soudu státního, také spisy, kterými se týkají odvolání. V této příležitosti má soud státní po vyřízení nebo při vyřizování stížností zastávající, stýhat generálního prokurátora, rozhodnutí také a odvolání v souzení zastávající.

Kapitola XIX.

0 parotí.

1 0 parotě věhlas.

§. 297.

V sídle každého skrozvězého soudu první instance mají každý úřad věhlas býti řídit souzení parotní, a to s soudní podřízeností skrozvězým soudem druhé instance postavených v tom postáhu, jejíž také soud zastává. Ve Vídni mají býti řídit souzení parotní každý úřad, v jiných městech, kde se také prezidentovi skrozvězého soudu druhé instance řídit býti postáhu, každý dva úřady.

Stalo-li by se mnoho žalob nebo byly-li by to žaloby důležitě, může prezident určíti, aby se konala samostatně souzení parotní.

Z příčin závažně důležitých může skrozvězý soud druhé instance na tom se uznáti, aby některé souzení soudu parotního odložilo se v jinou místní nebo v sídle soudu skrozvězého první instance.

§. 298.

Řídící souzení soudu parotního nemůže se řídit skrozvěz, ani se rozhodne s jiných věcech trvající, v příčině kterých obžaloba již při parotě souzení nebyla právní močí. Nemohla-li obžaloba v některé případech při parotě souzení parotního jíti první močí, tedy se může klásti přelíbka v témž souzení s přivolením předsedního soudu parotního představitel (jeu tehda, když žalobník sobě obžalovaný na návrh s druhé strany k tomu přivolí).

V té i soudu případech má se však obžalovaný výslovně raditi s úřady prvního úřadu obžalující, změnilo stížností se může, kterýž se úřady zamítly, jako i liby v §. 221. jsou povolány.

§. 299.

Navrhan-li žalobník nebo obžalovaný s důležitých příčin, aby některé úřady při nejprve příčině souzení parotě nebyla představena, rozhodne soud parotní, a nebý-li by jisté skrozvěz, tedy komora parotní (§. 223.), má-li se k této sídlosti soudu.

Proti tomuto rozhodnutí není opravného prostředku.

§. 300.

Každý parota stádní se se soudu s s druhými parotě (hřivo parotních).

§. 301.

Soud porotní skládá se ze tří soudců, a nichž jeden předsedá, a ze nepředsedy. Předsedícím jmenuje prezident obzorového soudu druhé instance výbor prezidenta obzorového soudu první instance, před kterým se má porota oděhrati; může však k tomu účelu povznést také některého člena tohoto obzorového soudu nebo obzorového soudu druhé instance. Předsedá má též jmenovati některého člena obzorového soudu první instance mimořádným předsedícím. Tato jmenování má se výbor státi jest nejdříve před počátkem sezóny porotního, a má-li býti sezóna mimořádná, tedy nejzpožději dvanáct dní dříve, než se počne, a má se to vyhlásiti veřejnými oznámeními a následkem se souhlasu domů příslušných, zároveň pak se má oznámiti, kterého dne a kterou hodinu sestří se počne.

Části díly porotního soudu a dva soudce náhradní pojmenovají před počátkem sezóny předsedající obzorového soudu první instance a členů těchto soudů nebo ze soudců okresních.

§. 302.

Ke každému sezóně porotního povolí se šest a třicet porotců a dvanáct porotců náhradních, a nichž vyjde dvanáct porotců k oznámení listem porotními pro každé příslušné ustanovení.

Jak se mají oděhrati sezóny porotců, ustanoví se zvláštním nálezem.

§. 303.

Jedna třetina soudu obzorového k porotnímu soudu prvotnějším a sezónovním porotců hlavních i náhradních má obzorový soud první instance každému obžalovanému pod nepřátelskou oznámení nejdříve třetí den před tím dnem, kteréhož se má hlavní příslušní počíti.

II. O ustavení porotců.

§. 304.

Před sezónou počátkem hlavních příslušní sestaví se k jedné každé věci šestnáct listem porotců v nezabývaném sezóně soudu porotního a v přítomnosti šéfového, šéfa soudu okresního, obžalovaného a jeho obhájce, jehož i obžalovaných porotců. Toto ustavení počne se tím, že zaplacení vyvolá nejzpozději šest a třicet porotců.

§. 305.

Příloha má sedm a třicet hlavních porotců, mají se ti, kteří nejdříve, náhradní nejvíce a dvanáct porotců náhradních v přílohu, jež jsou se ustanoví.

§. 306.

Když počet nejzpozději třiceti porotců jest plný, stáje se předsedá pod nepřátelskou přílohu, šéfa soudu okresního, obžalovaného a porotců, jestli při některém porotci příloha, pod kterou by byl a účastníci v tomto příslušném vyložen. Tyto přílohy jsou:

1. když jest porotce se stranami neb jich účastní v takovém svazku, který by soudem dle §. 67. a vykonávali mezi soudcovské vyložen;
2. když má z toho, bude-li obžalovaný z obžaloby osvobozen neb odvolán, soudi se nějakého nároku nebo nějaké škody;
3. když byl v této věci svědkem soudcem, když byl účastníkem, šéfového, obhájcem nebo účastníkem šéfa soudu okresního, nebo když byl nebo má býti slyšen ze svědka neb ze znalce.

4. když měl jako porotce účastnenci v předcházejícím hlavním přelíčení a též věci trestní, která nyní znovu líčí se má (§§. 212., 248., 250., par. 2).

O předcházejících příkladech vyřazení rozhoduje soud při porotě; bylo-li by pak nepatří, počet porotců doplnit, stačí se to tak, jak ustanoveno v paragrafu předcházejícím.

§. 207.

Lavice porotců může se po splněním ustanovení jen tehda, když to jest nejmenší čtyři a dvoje porotců, kteří dle předcházejícího paragrafu nebyli vyřazení. Takže když by se vložili, když mají právo porotce zastupovati, a tím souditi, může se lavice porotců sestaviti, třeba by to bylo i méně porotců.

§. 208.

Jestli porotců více než dvacet, může jich zastupovati každěho jednoho polavice a shledaný druhou polavici. Jestli počet porotců lichý, může shledaný občerstvení a jednoho více. Pokud jest to několik každěho nebo několika občerstvených, vykonávají onino právo zastupovat, přičítajíce každěmu z títo totéž právo, přičítajíce občerstvením, společně. Nemohou-li se o to shodnouti, jak mají toto právo společně vykonovati, rozhodne los, v kterém postávka mají pokračovati práva zastupovatí účastní. Zamítají-li toho jeden ze spoluzastupovaných, platí to a počítá se za věrný.

§. 209.

Jedna porotců volí se do soudu. Předvolání oznámí každému účastníce, kolik porotců může zastupovati, a jestli nepatří, ustanoví, jak se má právo zastupovatí učiniti. Pak vytáhne jedno jedno po druhém a oznámí a přečte je.

Když se každý jedno z soudi vytáhne a přečte, mají se ti, kteří mají právo zastupovati, učiniti-li ho již dříve, prohlásiti, a to nejprve každěho, přijímají-li porotce nebo zamítají-li ho. Nepohlásí-li se v tom, prvé než se jím jedno z soudi vytáhne, počítá se za to, že porotce přijal. Přítah, před se porotce přijímá neb zamítá, neobstává učinný.

Jak má být dvacet porotců zastupovaných vytáheno aneb když účastno v soudu jen těch jsou, kolik jich nepatří jest, aby se počet porotců uč do dvaceti doplnit, jest lavice porotců, před uč se má hlavní přelíčení konati, ustanovena.

§. 210.

Jestli předvidati, že hlavní přelíčení bude dle trvati, může předvolání učiniti, aby byl jeden neb dva náhradníci přítomni a aby tedy místa dvaceti porotců bylo ustanoveno třináct neb čtrnáct, a nichž prvých dvaceti jsou porotci hlavní, ostatní pak náhradníci. V títo případnosti znamená se dle počtu počet porotců, jestli se mohou zastupovati. Náhradníci porotců jsou povoláni, když přítomní účastníci při celém přelíčení, a kdyby toho neb mnoho hlavních porotců měla nějaká přelíčení, že by nemohli při celém přelíčení uč do výroku porotců býti přítomni, ustanoví náhradníci se jeho místa v tom postávka, v kterém byla jedna jak vytáhna.

III. O hlavním přelíčení před porotou.

§. 211.

Nemá-li v títo kapitole nic jiného ustanoveno, platí se jest při hlavním přelíčení před porotou tím, co ustanoveno v kapitole XVIII. Tím to, co předepsáno jest o soudu oborovém a o předvolání tohoto soudu, má také platnost v příslušném soudu porotčím a jeho předvolání.

Předseda soudu parotního sdělil jest porotce, že parotce má sdělit soudci, jak mají svůj úkol vykonati, vyloučil jim, od se mají raditi, a byla-li by toho třeba, připomenuti jim jich povinností.

1. § početi hlasování předsední a o vnutí parotců pod přísahu.

§. 312.

Když lidce parotců jest ustanoven a porotci se sešli u soudce v tom paláci, v kterémž majna jejich a soudi byla vyhlášena, se posadil, počne se hlasiti předsední tím, že zapíše soudci svému vše, o kterémž jde. Předsední má obžalovanému otázky ohledně v §. 240. ustanovené, a odpovíka mu, jak v témž paragrafu náleželo.

§. 313.

Porotci vzame předsední, pod nepřítomností, porotce pod přísahu. K tomu konci prouderá k parotcům, kteří se svých svědků ustanoven, v tato slova:

„Buďte přísahati a sdělte před Bohem, že chcete sdělovati, kterých svědků budete proti obžalovanému i k jeho prospěchu, se vši svědkům posravnati zkončiti, že nechcete věděti, se obžalovanému málo byli ku prospěchu nebo na škodu, bez určitosti nacházeti, že chcete věditi, jestli máte přistati zjednat, věditi zachováti, že nechcete o věci, k níž předsední se vztahuje, pravě sešiti svědků výrok, a sdělovati, se vši svědků spoluprotoci učiniti, k tomu předsední se nepřítomně, hájiti neb raditi s cizí lidci žádného slova učiniti, učiti že chcete ustanovení a strážiti, jak se na předsední a svědkům málo sděti, jediné dí sdělovati, obžalovanému ku prospěchu i proti němu uváděti a dí sděti se s cizí lidci žádného předsední tak rozpraviti, jak a toho před Bohem a svým svědkům sdělovati odpovídati.“

Porotci volá předsední každého parotce, jednoho po druhém, tento pak odpoví: „Přísahám, tak mám pomáhati Bohu!“ Vyvolal vše parotců žádného souditi v tom soudci. Toliko parotců, jejich sdělování zapovírá přísahu činiti, vzame se rukou dletem v slavnost.

2. § hlasiti předsední.

§. 314.

Když parotci byli vnutí pod přísahu, sdělil předsední, aby zapísatel vyvolal svědků a soudce.

V přísahě toho, i se toho se týče, že mají praviti se cizí lidci sdělovati, a jak se jest zachováti se svědkům a svědkům neposlušným, sdělovati tudé toho, se náleželo v §§. 241—243.

Porotci dí předsední, pod nepřítomností, činiti opět obžalovanému, a jestli před rukama soudce, dí sdělovati se s některého lidci obžalovanému sdělovati, dí činiti tudé tento sdělovati.

§. 315.

Předsední potom vyvolal obžalovaného a řidi provedení, ležto toho, se náleželo v §§. 245—254. Porotce, dává otázky, připomenuti v §. 240. předsední také parotcům a jich sdělování. Porotci a jich sdělování mohou též navrhnouti, aby se volá sdělovati pro vyvolání svědků sdělování.

Soudce parotcům sdělovati se, aby tyto návrhy sami v sdělování.

3. § sdělování otázk parotcům.

§. 316.

Když hlasiti předsední se skončil, ustanovení předsední, poradě se se soudcem, otázky, jedné se mají dáváti parotcům. Tyto otázky, byly od předsedního podapsány, mají se, pod nepřítomností, předčísti a jest sdělovati tak i obžalovi k sdělování písemně předčísti. Strany

mají právo uzavrieť, aby sa stienky zradily a jač stienky prichyly, a tým neod hrozí rozkošou. Značí-li sa stienky uzavrené, majú sa znova prichyť.

§. 317.

Ostienky sa porotelnú uchovávať, když neod, stýler strany, vloženo, že obhátorový ma býti a svedčoby propuštěn, porotelní jest tu případ některý v §. 289, č. 1 a 2, uvedený, nebo porotelní skutek obhátorovému sa více kladej praměním nebo odhlášením náležitosti přestati býti trestným, nebo že uználie býti a přibití polce uzavřít stienky.

§. 318.

Hrozí ostienka oznájuje k tomu: Zdáli obhátorový tím více jest, že by se byl dopustil činu, než náležitě se zaslouží? Při tom mají se v ostienka pojmové stienky vloženy činu trestného v náležitě uvedené a mají se přiložit zvláštní okolnosti skutku dle místa, času, věku atd. dotud, pokud toho jest k zvláštnímu pomažení skutku nebo k nálezu a potle- dňím nálezu potřeby.

§. 319.

Býla-li pravda, že tu byl nějaký spůsob činu, nebo že se něco stálo, tím by trestuhodnost byla vyloučena nebo zvláštna, má se dáti ostienka tomu, co bylo pravda, přičesat, až nejde-li v případě nějaký, uvedený v §. 317.

§. 320.

Býl-li uveden příběh nějaký, pro kterým, když byl pravdivý, byl by ten, jač byl obhátorin ze stienky neb přičesat dokazovánka, více toliko zvláštním neb přičesatm zvláštním, nebo pro kterým by ten, když byl obhátorin jako pochvat, měl se poklidit jen za společníka nebo účastníka, nebo že kterým by skutek obhátorovému sa více kladej měl uzavřít býti podí jiného nálezu trestného, kterým neod přistupili nežli nálezu ve spise obhátorovém uvedený, tedy kadě porotelnú v přičesat toho dány přičesat stienky.

Ostienka však, že kterým by skutek obhátorovému sa více kladej polce byl nežli činu trestné, sa měl zvláštní jest trest vědi, dáti se měla toliko a přičesatm obhátorovému. Například-li by k takové ostience, nebo viděli-li by se něco porotelním, aby se přičesat dle dlejšího připravilo, toho potřeby, tedy měla žalobníkovi, když to nejde do polce poměry porotelní uzavřít, stienky pro dotčený příběh zvláštní (§. 263, post. 4, §. 264.).

§. 321.

Býl-li obhátorový při hlavním přičesatm obhátorin zvláštním jačoby skutku nežli a toho, pro kterým byl obhátorin, možno se tak k tomu dáti zvláštní stienky.

Takové stienky uzavřít se však činu, když se stálo, že jest potřeby, obhátorin neb obhátorin býti připravilo, nebo když by obhátorový, potle by k tomu přistupili, vloženo byl dle přistupilo nálezu trestného, nežli jest nálezu ve spise obhátorovém uvedený, nebo když by k tomu nepřistupili, aby se neod rozkošou.

V obzvláštní případech má se však žalobníkovi k jeho nálezu zvláštní, aby pro dotčené skutky stienky uzavřít (§§. 263. a 264.).

§. 322.

V zvláštní okolnosti přistupilo a potlejšími mají se stienky činu jen takto, když by proto, že tu jest některá taková okolnost, potle nálezu uználie se nálezu neb spůsob trestu.

§. 323.

Ostienky činu kadě porotelnú tak, aby sa ně mohli odporčítli slovom: „Ano!“ nebo „Ne!“

Které věci skutečně mají se v jednu otázku pojmenovati a k kterým se mají vzhlédnouti otázky jiné, též v kterém pořádku se mají otázky dirati, tudíž v kterém případě svědčí svědci.

Otázky, kterých se dirají jen tohoh, býti též mají k některé jiné otázce přiváděti (otázky dodatekové), nebo býti odpoví odpovědí (otázky soustavné), tudíž se takové výslovné pojmenování. Přiváděti-li též k některé otázce, říditi se může se otázky dodatekové k tomu kromě, aby některé zešedla v některé uvedení a v otázce pojetí uvedena byla na míru skutečnou a si se správnějším.

b. O řádku strany a předsednictva.

§. 314.

Když se přivést otázky, načež již není dovoleno od řádky upuštění, vyslyšají se svědci a účastníci současně, obhájeň a jeho obháje v pořádku v §. 313. ustanoveném. Dovoliti jejich vstoupiti se má jenom k těm výslovně hlavně přiváděti, na kterých se má zastihati výrok porotců. Řasbiti výslovně hlavně přiváděti, a nicméně má rozhodovati soud při porotě, zůstane-li k tomu povoliti (§. 313).

§. 315.

Přitom prohlásí předsední přiváděti se shodně, pojma straně v jedno podstatné výslovně hlavně přiváděti, uvede se nejkratšími slovy ku prospěchu obhájeňského a proti němu svědčí, než však své mínění a ten proces. Pak vyřadí porotcem zešedla trvatelně řádku v některé uvedení, a se zanesouji slova zřekou v otázkách obhájeň, a obrátí ústně k přítomnosti jejich řádku a vříditi k nastolení, jak se mají řádku a hlavně. Někde není řeči předsedního přiváděti nebo rozhodnutí; však každá strana může říkati, aby první nastolení, je-li dal předsední porotcem, do protokolu bytí napááno.

Předsední odvědí otázky sepsané porotcem, kteří se hned oděherou do své poradní svědčí. Dají se jim tam a sebou spis obhájeň, nřed, který byl přivést (§. 314), řádku přiváděti, protokoly a shledání a ostatní spisy této pře se týkající, až na protokoly a výsledky, kterých nebyly při hlavně přiváděti řádku. Zároveň nastolení předsední, aby byl obhájeňský se zastihati své odvědy.

a. O poradě a o nastolení se poradě

§. 316.

Porotci mají se sebe vřadku poradě přivést vříděnou řádku. Před poradě má řeči poradě přivesti porotcem tato nastolení:

„Řádku nastolení se poradě, aby vyřídili poradě a přivesti vřídě přiváděti; nastolení je jim řádku vříděných pravidel, do kterých by pasovaně se měla, jestli některý řádku řádku a dostatečný. Řádku vyřadí je řádku, aby řádku a svědčící řádku vřídě přiváděti ku prospěchu obhájeňského i proti němu uvedení, a potom se řádku sami sebe, je-li řádku se se řádku řádku v hlavně přiváděti proti obhájeňskému přiváděti, též řádku, jestli se řádku.

„Je-li řádku přiváděti, je-li řádku, svědčící přiváděti, mají řádku řádku vřídě a řádku se svědčící obhájeňského.

„Přitom mají nastolení řádku se řádku, že ve své poradě přivesti mají se řádku, které se jim řádku o skutečném, na nich se obhájeňskému nastolení, nebo které a si jsou spojeny. Se poradě, řádku řádku svědčící jsou k tomu nastolení, by řádku, který třet řádku řádku

stíha obhájkovo, bude-li nariadené, že jest výnos. Posudečné majú tedy vyvolať vždy stíhací ústien, následne k tomu, jaké následky die náhoda bude mít.“

Toto nariadení, jaké i §§. 327—330 tohoto náhoda mají se v poradní světinné porotnické v několika exemplářích vyvolati.

§. 327.

Posudečné nemají se svěřiti poradní vyhlášení, pokud secha vyřokou stíhací ústien. Nikomu není dovoleno, že čas jeho poradny voláti do jeho poradní světinné bez písemného dovolení předsedního; také jest jim zakázáno, aby po tom čas a náhoda jiným nachovali. Není poradní náhoda parotce, který by se proti této odpovědi pronášel, k pokutě dvojnásobné do sta stíhacích, náhoda jiného pak, kde by toto nariadení přestoupil, do vězení na čtyři a dvacet hodin.

Míti-li by parotce pochybnost o tom, jak se mají nachovati, nebo jak mají stíhacím časem rozuměti, může kterak mají náhoda odpovědi v slova pojmovosti, odvěře se k nim k písemnému pořídní veřejného parotce předsedního, rovná a secha zapřevatele, též žalobníka a obhájkova, jsou-li v domě soudním.

Naměstí, kterých předsední a té příslušný die parotce, má se k pořídní náhoda pro-
tokem.

Žádá-li by si toho parotce, aby stíhací jin čas v náhoda se změnil nebo doplnil, může o tom v časní náhoda obzvěstím rukovátka a časovní náhoda.

Přé hlasovní parotce nemá býti, pod nepřevzetím, náhoda přičomen.

§. 328.

Po skončení poradní může veřejný parotce, aby parotce o každé otázce náhoda časté hlasovali v tom pořádku, v kterém předsední otázky dal, a také se každého parotce náhoda o jeho hlas; veřejný parotce die svůj hlas naposlédy. Parotce hlasují o každé otázce slozem „Ano“ neb „Ne“; jest jim však také dovoleno, aby jin k části otázky náhoda odpověděli slozem „Ano“ neb „Ne“.

Když k části otázky náhoda odpovědi slozem „Ano“, má se kritice náhoda obzvěstím. Odpovědi jejich má pak: „Ano, však náhoda s tím neb oním obsahem v otázce obzvěstím.“

§. 329.

K převzetím, se obhájkový jest výnos, jaké i k převzetím k otázkám, časem a strany příslušných, započítati jest vědní náhoda dva třetin hlasů. V jiných případech rozhoduje parotce větinné hlasů; jsou-li hlasy polhem sobě rovné, rozhoduje náhoda, které jest obhájkovo příslušnější. Bylo-li k některé hlasní otázce převzetím na šlechtu obhájkovo, mohou parotce, kteří jsou v menšině, stíhací se hlasovní o otázce dožadovat, pro tuto příležitost dvanásť; hlasy jejich připočten se pak ke hlasům obhájkovo náhoda.

Veřejný parotce pořídní hlasy, a napile vedli každé otázky die toho, jak parotce k si odpověděli, „Ano“ neb „Ne“, dále k tomu obzvěstím, bylo-li jak náhoda v poměr hlasů.

V sepaném výroku parotce, v náhoda se má veřejný parotce podpísní, nemá nic býti vykráskáno; jestliže se se vyhlášen, se lepší porozumění nebo mají písmo naplá, má to býti od veřejného parotce vyřevně připomenutím od náhoda podpísním náhoda.

b. o výroku porotců.

§. 130.

Když byla obžalována, vrátil se porotci do sídel zaslezení a poradil se mezi se svými soudci. Předsedci je vyzval, aby usoudili, na čem se byli shodli. Potom se všichni vrátili porotce a pronesli takto:

„Porotci odpověděli dle přání a vráždění k státním jim čestným takto:“

První to, a to pod neplácností, a přítomností všech porotců otázky jim čestné a po jednom každé hned výrok porotců k ní připojil. Potom usoudili se s státními od něho podepsanými předsedci, kteří se v něm podepsali a rozhodli usoudit, aby se spolu podepsali.

Když porotci se vrátili poradní odějem, usoudila soudci a s nimi od předsedce svého soudní usoudit; avšak porotce nikdy se dopustil jim takto, když jde o to, aby se v výroku porotců odrazoval nový výrok, který se dostal do něho psaným usoudit.

§. 131.

Jestli výrok porotců nejasný, nepřesný, nebo odporuje-li sám sobě, má soud hned všem o tom oznámit a porotcem otázky a odpovědi vrátit, vyhlášen je, aby se do své poradní oděje oděval a poradil se znovu svůj výrok opravil. V takové příležitosti má soud také všem, vysvětliv strany, na tom se usoudit, aby otázky přibodným způsobem se usoudily nebo doplnily. Předsedci usoudil porotcem, že mohou oznámit jasnou odpověď, která se viděly být vadavší, a odpovědi jim k státním, kteří se jim znovu nebo ve soudní způsobi předali.

§. 132.

Byl-li obžalovaný všem oznámen, a má-li soud porotci jednovyhlášen na to, že porotci při tomto výroku se všem všem byli se každý, tedy usoudil soud, aniž strany mohou v té příležitosti svých soudit. Ne se má rozhodnout až do nejprve příštího zaslezení poroty odhlášen a to vše k jiné porotě odhlášen. Soudil-li soud, že porotci při svém výroku v obžalobě se několika osob podnět byli se každý jen v strany jednoho obžalovaného, nebo obžalová-li obžaloba několika soudit, jen v strany jednoho z nich, tedy se má vše k jiné porotě odhlášen, jen pokud se týká tohoto obžalovaného nebo tohoto soudit obžaloby. V příčině jiných však soud tato odhlášen soudit státní. Při novém předsedci usoudila soudci soudce předsedci a soudí porotce k němu být připuštěn, který má účastniti v prvním předsedci. Navzdírá-li se výrok druhé poroty v výrokem poroty první, má jej soud vrátit se státním svého rozsudku.

v. o dalším řízení a o rozsudku soudu porotního.

§. 133.

Předsedci potom rozhodli, aby obžalovaný vrátil zase do sídel zaslezení, a soudil usoudit, aby v jeho přítomnosti předal výrok porotců nebo všech podle předsedce §. 132 vyhlášen.

§. 134.

Za-li výrok porotců, že jest „možná“, vyhlášen soud porotci hned rozsudek obžalovaný a obžaloby propustitější, který se mu bez předání přinesl vyhlášen.

§. 135.

Bylo-li usoudeno, že obžalovaný jest všem, došlo se nejprve každému soudit, aby všem soudit a strany usoudit soudit a v strany přílné přítomnosti nebo přítomnosti, k soud se má soudit. Po něm má být výrok státním soudit, obžalovaný a jeho obžaloby.

je činní súdiť jest toho, čo ustanovo v §. 235. Rozsudok nemá analýzovať k tomu, aby sa určil v porotnosti, čo vyrok poroty jest na jeho postavení, alebo má sa analýzovať iba k vyhodnoteniu trestu a k pohľadovaniu náhrady, ak byla-li jeho pohľadovacia.

§. 236.

Porota odobrá sa soud, vidí-li se mu toho potřeba, že má poradni svědčelce. V tomto případě svědce se obžalovaný vna, vidí-li se to předsedávajícímu býti příhodno. Předsedávající má hlásiti dle toho, co ustanovo v §§. 19. a 21d.

§. 237.

Má-li soud porota se to, že na skutek, kterých obžalovaný dle výroku poroty svědčelce, není v žádném trest uložena, tedy ustanovo, že obžalovaný z obžaloby se propouští.

§. 238.

V jiných případech ustanovo soud, určí-li svědčelce přičinějíci a potěšující, přiměřený trest, a to i tehda, kdyby případ dle výroku poroty již nepřistupil před soud poroty.

Má-li by se vyhodnotit trest mezi dvěmi a druhými léty nebo na čas života, má soud právo, jest-li to velmi zvláštní a převažující přičiny potěšující, snížit jej, ac co se týče upínání, ac co se týče času, však nikde pod tři léta.

Jestli v nějakém vyhodnotit trest mezi pěti a desíti léty, může soud pro takové potěšující přičiny snížit trest iakže náhodného způsobu i snížit ho, ac do času, však ac pod jeden rok.

§. 239.

Nastane-li se několika osobám trest smrti, buď v rozsahu také ustanovenem, v kterém počítka mají odpuštění býti odpuštění.

§. 240.

Neod přitom, když někdo trestat jest vyhodnoten, vyhodnotí jej předsedávčí ve veřejném soudní souděni, a to v přítomnosti žalobce, obžalovaného (§. 236.) a obžaluje.

Předsedávčí má zároveň určí podstatu přičiny, pro kterou byl trest vyhodnoten, má předtím násta náhoda, na nichž se skládá náhoda, a posílá obžalovaného, kterých prostředků upravuje náhoda náhoda.

Rozsudok sepsat se má tak, jak v §§. 240 a 270. ustanovenem, a má též obsahovat stížky poroty dle a odpovědi k nim.

§. 241.

Vynes-li soud porota trest smrti, má ihned, když jej vyhodnotí, přivestom státního zastápe, v porodu věsti, jestli odpuštění hodna náhoda dle své, a dle-li by se mu náhoda, který trest by byl na místě trestu smrti přičinějíci. Přistupil a tam sepsaný příkaz ac ke spínání, a soud porota nebo soud sborový první instance předloží tyto spisy soudu zrušovacímu, i když k nim nedošly se přičinějíci náhoda státního zastápe. Soud zrušovací může je, když rozsudek nebude mezi prvními ministromi práv, a příkazy k nim své dobré náhoda, náhoda v soudní veřejném po vyhodnotení generálního prokurátora.

§. 242.

O tom, jak se má vést protokol při hlavním přelíčení před porotou, má platnost to, co nastává v §§. 211. a 212. V tom protokole mají se mítto to uvést i jména porotců, jak ta, jak se šlo předsed při ustavování laické poroty a že porotci byli vzati pod přísahu. Arch a otiskami má se přiložit k protokolu.

IV. O opozicích postřehcích proti rozsudkům porotním.

§. 243.

Proti rozsudkům porotním může být dvojího prostředku opravného, stížností amatérů a odvolání (§. 269.).

§. 244.

Stížnost amatérů má mítto jen tehle, když jest to některý z těchto případů:

1. když soud porotní nebyl náležitě obsazen nebo když laické porotci nebyli v plném počtu, nebo když nebyli státní soudcové nebo porotci při hlavní přelíčení, kterých se před vjzetím kromě, nebo když měl některý vyložený soudce (§§. 67. a 68.) nebo porotce (§. 204.) účastnictví v rozhodování; tak že by účastnostvovci byli při před položení hlavného přelíčení nebo v čas hlavní o okolnosti skutku, se má se neplatnost státních, státní, a nebyl by jí hned při položení hlavného přelíčení nebo hned, když o ní oznámí dole, platností sjednat;

2. když hlavní přelíčení šlo předsed bez obhajoby;

3. když byl při hlavním přelíčení šlo spis a vjjetím šlo sítom neplatným výkonem přípravného vyhledávání neb vyšetřování, sítom účastnostvovci tomu odporovali;

4. když při hlavním přelíčení bylo porušeno nebo nebylo zachováno nějaké ustanovení, a námit v sítom výkoně se přikazuje, že se ho má šitit pod neplatností (§§. 129, 131, 132, 179, 221, 228, 244, 247, 250, 269, 271, 292, 306, 307, 312, 314, 316, 327, 330 a 427);

5. když v čas hlavného přelíčení nebyl a vjjetím návrhu účastnostvovce sítom učiněn, nebo když byl učiněn rozhodlím proti jeho návrhu neb odporu vjjetím účastnostvovce nebo nepřímě výkoně nějaký sítom neb nějaké prostředky řízení zastavě, jehož šitit mále podstatě řízení, šitit se vjjetím státního zastavě i obhajovy;

6. když bylo porušeno ustanovení některé, nastává v §§. 218. až do 223;

7. když byla porotcem šlo státní nějaký a bylo při tom porušeno ustanovení, nastává v §. 247. a když porotci k šlo státně přivolešili;

8. když předsední dal porotcem nepřímě oznámení právní (§§. 123. a 127.);

9. když odporoval porotce jest nejasně, není šitit, nebo když sama sobě odporuje;

10. když byl rozhodnutím soudu porotního porušeno nebo nepřímě výkoně sítom v přelíčení to;

a) jestli skutek obhajovyšim se šlo klidně šlo zastavě pod nez zastavě přelíčení;

b) jestli to okolnosti, pro kterých skutek přelíčení byl zastavě nebo zastavě byl státně klidně;

c) nějaké šlo šitit, kterých šlo sítom jest potřebě;

11. když skutek, se šitit se rozhodnutím státní, nepřímě výkoně sítom byl učiněn šlo nějakého sítom zastavě, kterých se k sítom zastavě;

12. když soud při vyměření trestu vycházel ze závažnosti trestní odpovědnosti, pokud se tato může vztáhnout na příslušné příslušníky neb policejníky v závažnosti zejména úředních, nebo když vycházel z práva svého, trest odnětí neb pokutování, nebo když porušil směr nálezů vyšetřovacího úřadu, dle §. 292, odst. 2, nebo §. 299, odst. 4.

Příčinou neplatnosti, úředním pod č. 2. a 3., smělo se ke prospěchu obžalovaného platnosti ujednání, když jest ude uš podchytnost spějná, že porušení formy nemohlo v rozhodnutí mít závažného vlivu.

Obžalovanému ze škody vznikla ze příčinou neplatnosti, úředním pod č. 2. a 7., nikdy ujednání platnosti, příčinou pak, úředním pod č. 2—6., jen tehdy, když jest patrné, že porušení formy mohlo mít v rozhodnutí účinek škodlivý na úmysl, když žalobce škodu proti tomu se upřel, že rozhodnutí soudu žádná, a jak málo mu bylo rozhodnutí odepřeno nebo vyhlášeno, hned stížnost zastavíme a vyřadíme.

§. 345.

Obžalováno může se vůči z obžalování v §. 282. úředním jednání a výroku z trestu a z rozhodnutí z pokutování z práva zastavení.

§. 346.

Co toho se týče, kdo má právo, vůči obžalování a podle stížnosti zastavení, kterým prostředky operace se mohou také spojit, jak se má představit při operaci a při dovolání, při odvolání, při při řízení pro a při rozhodnutí, má platnost to, co nastává v §§. 282. až do 291.

Obžalování i stížnost zastavení operaci se může ještě v souzení soudu poručit; pokudji podati se má k soudu shodně první instance, jenom příslušní i dle řízení a představití spisy soudu zastavení a dle přípustnosti shodně soudu druhé instance.

§. 347.

Nepronásledí se obžalovaný, že chce svým stížností vydati stížnost k soudnímu řízení a soudu zastavení, má mu ho stížnost soud zastavení z obžalování v závažnosti obžalování.

§. 348.

Jestliže to případ některý v §. 344. díle 1. od 2. přivodí, obžalovaný soud zastavení výrok poručí a rozsudek se s ním se vztáhne, a nepropustí-li obžalovanému z příčiny v §. 344. díle 7. úřední a obžalovaný, odkáže vše k příčině soudní poručí při soudu zastavení, její k tomu ustanoví, aby znovu byla řízení i rozhodnuta.

Nezastavuje-li se úřední příčina neplatnosti ke všem částem výroku poručí, a mohou-li se tyto části oddělit, tedy soud zastavení o částech výroku z soudu, k nimž se stížnost nevztahuje, může uvažovat, a stížnost soudu poručit, k nimž se vše odkáže, aby též v příslušném jech rozhodl.

§. 349.

Jestliže to příčina neplatnosti v §. 299. úřední, tedy odkáže soud zastavení vše ke shodně soudu, a kterým se může souzení poručí, a stížnost mu, aby vynechal celý rozsudek na příslušném výroku poručí se vztáhne, a to ve shodu s řízením, shodně, pokud možná, a týče-li soudu, a nichž se stížnost soud při poručí.

§. 350.

Stížnost k soud zastavení, že rozsudek soudu poručitka byl porušen stížností, nebo že bylo stížnost neprospěšné (§. 344. díle 10—12), má řízení hned v hlavní věci rozhodnutí.

Nejsem-li však věd skutečně, na nicméně by měl rozhodnutí své založit, výrobek poročí na jeho postavu, odkáde soud zrušovací úč k nejvyšší příčina zasedání poročí v okruhu, její pojmosoje, nebo sestává-li čin trestný, když se nikam náležitě ulije, již před poročí, odkáde ji přidáváním soudu k novému přičlenění.

§. 351.

Pro zrušení hlavních přičlenění, která soud zrušovací sestává, řízení jsou nižší soudem náležitě přiváděna, na něž se náležitě rozhodnutí zrušovacího soudu.

Proti tomuto rozsudku mají náležet tytéž opravné prostředky, jako proti prvnímu nálezu.

Kapitola XX.

§ obecní řízení trestního a o navržením k předložení spůsobu a příčinu prodeje řízení.

I. § obecní řízení trestního.

§. 352.

Bylo-li řízení trestní proti jiné osobě před hlavním přičleněním skončeno zastavením, odříznutím obžaloby nebo upřísněním od ní, a navržen-li státní zastupce nebo soukromý žalobník, aby bylo obnoveno, tedy se může tímto návrhu náležet již jen tehdy, když skutek a příčina prodeje nepřestali posud býti trestuhodnými, a přičleněn se nově přivádějí, ježto se má býti k sestavení obviněného přičleněním.

O tom, má-li se tímto návrhu náležet již, rozhodne po náležitém přiváděním vyhledání komaru poročí, na její rozhodnutí se může v oborového soudu druhé instance stížnost vstít. Tato stížnost má se podat oborového soudu první instance ve třech dnech po obdržení rozhodnutí.

Soukromému žalobníkovi, který svou žalobu vstal napříti, náleželo se poročí, aby řízení trestní se obnovilo.

§. 353.

Plácel do práva obnovitý nálež i po vykonání trestu řízení za obnova trestního řízení:

1. když došlo, že odsouzený jeho byla upřísněna upřísněním nějaké žaloby nebo klivým vřadectvím nebo podkopáním nebo nějakým jiným trestným činem od někoho jiného vykonaným;

2. když uvedl nový skutky nebo přírody, kterých buď samy a sobě neb ve spojení s skutky dříve vyhledanými vidi se býti přičleněním, aby byl do nich od obžaloby sestaven nebo odsouzen pro čin nějaký, ježto se má do náležitě nálezu trestního zrušování;

3. když byly pos trestil skutek odsouzený dvě osoby neb více osob, a když při poročí těchto nálež i skutků, na nicméně se náležitě, nevyhnutelně se to máli nálež, že jedna nebo několik těchto osob jsou nevinny.

§. 354.

Nálež, aby řízení trestní ku prospěchu obžalovaného bylo obnoveno, řízení mohou, a to i po jeho smrti, vřadit i, když mají práva, podati k jeho prospěchu stížnost navštívenou nebo vstít odvolání. Dále-li státní zastupce vědomostí a nějaké skutečnosti, pro kterou by se mohlo ku prospěchu obžalovaného návrh učinit, aby řízení trestní se obnovilo (§. 353.),

počítan jest, uznávaní to obžalovaného nebo někoho jiného, kdo má právo, nebo nárok učiněti, nebo má učiněti svých věcí.

§. 333.

Státní zástupce nebo soukromý žalobník může navrhnouti, aby se obžalová řízení zastavilo pro tu příčinu, a strany kterých byl obžalovaný rozsudkem dle práva platejn obžalován uprávněn, jen tehda, když skutek promlčením posud nepřestal býti trestným a když buď

1. nárok upraven byl zánikem újmy látky nebo křivým svědectvím, podkupením nebo jiným činem trestným od obžalovaného nebo od někoho jiného vykonaným, a nebo

2. když obžalovaný poskytl před soudem nebo mimo soud se přizná ke skutku jeho přičiněním, nebo když přijde na jevo jiné nové skutky nebo přičiny, které buď samy o sobě nebo ve spojení s důkazy dříve vyšetřovanými vidi se býti příhodné, aby řízení byl obžalovaný zastaven.

§. 334.

Státní zástupce může učiniti návrh, aby se řízení zastavilo obzvlá k tomu účelu, by ža, pro kterých byl obžalovaný odsouzen, uznávaní byl dle příslušného zákona trestního, jen tehda, když to jsou výjimky v §. 332. uvedené, a když kromě toho

1. na základě skutečně epichový jest ústředí trest smrti nebo trest doživotního žaláře, kdežto dle zákony trestní, na ně rozsudek se zakládá, mohl náležen býti jen dočasný trest žaláře, nebo

2. když by se měl učiniti trest nejvýše desítiletého žaláře, kdežto byl rovněž trest žaláře zaneprávněn na pět let, nebo když

3. přijde na jevo, že skutek epichový jest shodná, kdežto obžalovaný byl odsouzen jenom pro předsa nebo pro příčinu dle trestní, a učinil rozsudkem přísluší soudu obžalovan.

§. 335.

Nárok, aby řízení zastavilo se obzvlá, učiněti se má u obzorového soudu první instance, a učiněti bylo řízení zastaveno. Byl-li o nějakém skutku, kterých se vidi býti zločinem, rozsudek vynesen od soudu obzorového, buď nárok učiněti u obzorového soudu první instance, že jehož skutku nebo obzvlá soudu učiněti.

Vyšetřující soudce má vyšetřovati vidi skutečně, na nich nárok se zakládá. Pokud má v případech §. 333. slyšen býti státní zástupce nebo soukromý žalobník, v případech pak, uvedených v §§. 332. a 336., má slyšen býti obzvlá, a obzorový soud první instance má v nerozřešené věci ve shora čtyř soudců, z nichž jeden má předsedati, rozhodovati, má-li se obzvlá řízení dle místa.

Na toto ustanovení má se jenom státní vidi u obzorového soudu druhé instance, a má se podobě ve shodě dle k obzorového soudu první instance.

Ustanoví se soud obzorový druhé instance na tom, aby se řízení obzvlá, má také jeho obzorový soud ustanoviti, aby vedl vyšetřování.

§. 336.

Ustanovím, kterých se obzvlá řízení trestního dle místa, uznáje se předložiti rozsudek dotčen, pokud se týče dle trestního, a strany učel bylo obzorová řízení zastaveno. Zákonom ustanovené účinky odsouzení v prvním nálehu vyšetřového trestní mátn dle, a podobají se na základě jen tehdy a pokud, pokud nemají místa také dle nového nálehu.

Rozhodnutí o podobě řízení a práva soukromého v předložím rozsudek vyšetřového vyšetřování se má v dle obzorového řízení jen až do upřiměti.

§. 359.

Obžalovaný řízení mohl se ode všíce (§. 340.) znan ve spěšně přípravného vyšetřování. Toto vyšetřování má se vésti nebo doplniti dle rozhodnutí, jest obnova byla povolena a dle nových důkazů. To, co učiněno o zastavení přípravného vyšetřování a o dání v obžalovanost, má také ode platnost. Skládá-li se řízení vedle toho bez řízení přelčení, může obžalovaný žádat, aby se veřejně osvědčila, že řízení bylo zastaveno nebo aby osvědčen byl nále, jest byla žaloba a konečnou platnosti oznámena. Tato rozhodnutí mají býti účinná jako nále, jest byl obžalovaný a obžaloby propuštěn.

Má-li se konati nový řízení přelčení, má se to také oznámiti soukroměmu obžalovanému, má se se spíše čísti oznámiti svědků, zúčastněných nebo spolupřípadných, kteří již nemohou vyšetřování býti, a konečně má se vyjádřit nový rozsudek.

Býl-li obžalovaný tímto nálesem odsouzen, má se při vyšetřování trestu zřetel máti na trest, který již plátní (§. 303. a 359.).

Býl-li obnova řízení povolena jenom ku prospěchu obžalovaného, nemůže se na nový rozsudek odvolati též žaloba trestu, než byl ten, jest mu byl uložen první nálesem.

Proti novému nálezu lze uložiti též prostředky spravedlivé, jako proti každému jinému rozsudek.

§. 360.

Skládá-li se o tím žaloba, může soud, jest povolil, aby řízení trestní ku prospěchu obžalovaného se obnovilo, ihned rozsudek vyvolati, kterýmž se obžalovaný a obžaloby propuštěn nebo k jeho nároku lehčí trest se mu vyměňuje.

Proti tomuto nálezu není spravedlivé prostředky.

Z obžaloby propuštěný může žádati, aby nále byl obecně vyhlášen.

§. 361.

Žádá-li odsouzený za obnova řízení, nastává se tím vykonání trestu, lež lze by soud obžalovaný, kterýmž a té obžaloby rozhoduje, slyšet žaloba, má dle okolností případu na příkaze, aby se vykonání trestu zastavilo.

Když výrok, jest obnova řízení se povolila, nebude právní moc, má se vykonání trestu bez prodlení zastaviti (§. 358.) a o vadě obžalovaného dle toho, co ustanoveno v kapitole XIV., rozhodnutí.

§. 362.

Soud zastavuje, slyšet generálního prokurátora, může sponorem nímobilního a nejen nímobilního v §. 353. ustanovených, v nímobilních případech nařídit, aby řízení trestní v prospěch osoby pro zločin neb přečin obžalovaní se obnovilo:

1. když mu při předložení poručí o zastavení stíhanosti, nebo po veřejném líčení a ti veřejně velké pochybnosti, nebo vší skutečnosti, se nichl rozsudek se nakládá, jsou pravdivé, a když se tyto pochybnosti ani vyhledáním od soudu zrušovacího nímobilným nemohou odstraniti;

2. když mu takové pochybnosti vznikou při poručí o správu dle §. 341. podnět, nebo

3. při skončení spíše ke vyhlášení nálehu generálního prokurátora předemstíh.

Soud zastavuje může v takových případech také hned vyvolati nový rozsudek, jest obžalovaný a obžaloby se propuštěn nebo lehčí trest se mu uložiti (§. 360., post. 2.); však k tomu jest potřeba jednání s příslušným generálním prokurátorem.

Učině-li by některý osoba soukromá sítěrů sňaky, usilující k tomu, aby soud správně učinil usazení některé věci dotčené, má jej soud, k němuž takový sítěrů dojde, odvrátnost, máli jest dovoleno, v těchto případech ho rozhodnouti

K obhájení přelůní, usazením od zrušovacího soudu, vztahuje se vše to, co vyřčeno v §§. 355 a 359.

Rozhodnutí o tom, má-li se vykonat sítěrů zastavit, nebo má-li se další řízení odložiti k soudu jiného okřítka, přelůní jiného soudu zrušovacího.

§. 363.

V vše uvedených případech málie se řízení zastavit, nechtělie k vykonání a formálnostem obháovacího řízení, zavěsti nebo v počátku řízení dále předložiti die obhávyech usazení, a to skrze soud die těchto usazení přelůní:

1. když bylo připraveno vyhledávání zastaveno, než ještě osoba byla obhávena;
2. když soukromý žalobník, který má ještě právo žalovat, podli žaloba, kdežto předložiti řízení bylo zastaveno, nebo byl vypočten rozsudek osvobodující jediné a té přelůny, že žádný účastník neodmá sítěrů, jehož die nikomu potřeby;
3. když bylo při ukončení trestního řízení pro sňaky státní och přelůno vedeného žalobníkem vykonáno, státní obháovacího pro některý jin die trestný, nebo když trestný poton zemřel přelůny podstatně, že obhávací spížchal dříve sňaky čim trestný;
4. když soud obhávil, sítěrů naproti sítěrů, rozhodl o sňakém skutku, který jest obháven, jako by ne bylo přelůní a sítěrů rozhodnutí, pokud souhlasí od toho rozhodnutí více než šest měsíců, a jde-li o sítěrů, o kterém málie rozhodnutí porotě, ne více než dvanáct měsíců.

II. O navržení k předložení spížachu a přelůny proti řízení.

§. 364.

Má-li obhávy přelůní řízení k opravěni některého opravného prostředku proti rozsudku, málie mu soud, jenž přelůní a správním prostředkem rozhodnutí, porotě, aby byl navržen k předložení spížachu v těchto případech:

1. když dokáže, že mu pro neodvratně okolností bez jeho viny nebo bez viny jeho obhávyce nebylo lze řízení dovésti;
2. když řízení má navržen k předložení spížachu ve třech letech od p. oznámit přelůníly a
3. když podli rozsvěti opravěni.

Řízení podlíma buď sítěrů soudu, a sítěrů se máli prostředkem opravěni opravěni. Soud dává jí i s opravěni žalobníkem, aby podli své vyřčování a die potřeby obhávyce muu odpověděl mu sítěrů, a předložil, když málie řízení k podlíni odpovědi vyřčování, spížachu soudu, jenž málie o prostředku opravěni rozhodnutí, a kterýž, porotě-li navržen k předložení spížachu, ihned ve věci klavě rozhodne.

Obhávy-li se navržen k předložení spížachu, není proti tomu opravěniho prostředku.

Pokud má řízení k navržení v předložení spížachu opravěni, zastaví se skrze sí vykonání rozsudku; leč die by soud, k němuž byla podlíma, obhávil die okolností se přelůníly málie, aby se vykonání odložilo.

Kapitola XXI.

O nálezech a opatřeních soudu trestního v příčině pohledávek z práva soukromého.

§. 365.

Soud má z povinnosti důvodu ústí mít ke škodě a činu trestného vztah i k jiným okolnostem vedlejším, v příčině ústí práva soukromého se týkajících okolnostem. Jestli pachyba, má-li škodjící o řízení trestním vědomost, má se na o tom čláku věšiti, aby mohl práva svého učiti a k řízení trestnímu se připojiti.

Připají-li se škodjící k řízení trestnímu, účastvají se účastku soukromému, a nemí-li tento práva, sám se zastupovati, jeho řízením účastpí, aby pohledávkám svého dovedl a dostatečně je prokázal. Obviněný má se v příčině toho vyrozuměti a má se vyhledati, žeho k vyšetření škody potřebí. Účastník soukromý může od státního taha, žeho má pohledávati, káždě chvíli, i mohl přiběhnouti, upustiti.

§. 366.

Někdy-li obviněný odvolen, má se účastku soukromému vstoupiti, aby náhradu škody své pohledával pořadem práva občianého.

Odmouli-li soud občianého, má vřice navrcti rozkladoviti a tom, žeho má škodjící z práva soukromého pohledávati. Má-li trestní soud za to, že ta, co řízením trestním vyšetřena, nastali, aby se mohlo dle toho bezpečně o náhradě rozsoudivi, má účastkuviti soukromému účastiti k pořadu práva občianého. Proti tomuto účastku není opravného prostředku.

§. 367.

Nalezna-li se nějaká věc, a která soud jistota si ujednat, že někteří účastkuviti soukromému, mezi věcmi občianového, některého spoluvinníka nebo některého účastku činu trestného, nebo nalezna-li se za nějakým nálezi, kam ji tyto osoby jen ke schování položily nebo daly, tedy nalíží soud, aby jí majetalk, jak málo rozuzletí právní věci nabude, navrtil. Přivěti-li k tomu občianý výsudek, může se však účastkuviti soukromému šanci vydati.

Taktič může soud vyšetřující i před hlavním přeběžením věc nějakou škodjícímu občianu vřítiti, když jí není potřebí za nevědomím občianého, některého spoluvinníka nebo účastku schovávat, a když se s tím občianý a faktičk smíli.

§. 368.

Dostala-li se věc občianá již do rukou někoho jiného, kterč v činu trestním nemal účastnosti, spáchem takovým, jak se práva vlastnické platí za jiného převěti, nebo dostala-li se do ústavy, nebo jestli mezi několika škodjícími excepce a to, či věc občianá jest, nebo nemí-li škodjící práva svého haud dostatečně prokázati, tedy se má šance za navrctení té věci občiané k řízením pořadu práva občianého.

§. 369.

Nemí-li se věc škodjícímu občianu již vřítiti, nebo našle-li a navrctení věci občiané, něčí o náhradě škody vřítí nebo číku učího, nebo o schování učíky učího (§. 1323 občianého zákona občianého), tedy se má v rozuzletu trestním vyřazeti, že má odvolaný škodu napraviti nebo dostatečně, až může-li se s jistotou učiti, kolik škoda činí, a kama náprava a dostatečně přiběti.

Vyjde-li z vyhledávacího nájezdů příčina na jevu, že se lze domýšlet, že škoditel škodu svou přičiní vysokou klade, může ji soud uznáti, uzná-li vědecky ukolnou a dle jí dle potřeby krátce ználec vyrozumí.

§. 370.

Osoba má soud trestní, když byl někdo více než jednou obviněn veřejně, zločinů neb porušení, rozcestí též s náhradou škody, kterou se odškodněním pohledívají státi nebo osoby zúčastněné.

Ke škodě z těchto obvinění patří má se počítati nejen náležející odškodnění, příjma neb prostředků tím zločiny způsobených, ale i věcné náklady na potlačení zločinů nebo podání nebo na tato úřední jednání a bezpečnosti.

§. 371.

Vyjde-li z viny obžalovaného na jevu, že nájezd jednání práva a s tím zúčastněné nebo nájezd vzniká práva nebo z části jest neplatný, uzná se má v rozsahu trestním i o tom, jakol i z účinných právních a také porušení-jich.

Jen když jest část o neplatnosti uzná se, odstavuje se příslušná souda občinná, aby v příčině toho rozhodl (§. 8.).

§. 372.

Nežde-li účastník soukromý opakují se s obžalovaným, kterou má soud trestní příkáz, má toho říci, jen porušením práva občinného.

§. 373.

Když nájezd soudu trestního, vyjde-li z příčin pohledívání z práva soukromého, nebude moct práva, má každý, jakol se týče, práva, škodě se soudu, který rozhodl v první instanci, aby na rozsahu porušením, že nájezd moct práva, a takový nájezd má pak ten účinek, že se může příjma z soudu občinného za jeho vykonání škoděti.

§. 374.

Aby vjezd soudu trestního z pohledívání z práva soukromého, jest nájezd první moct, z příjmy porušení nájezd soukromých byl ználec, nebo aby se příjmy nájezd občinnou škodě porušení nájezd vykonání vjezdu se uzná se, že se škoděti mohou odškodnění z jeho první nástupců jenom z soudu občinného, leč se by byla řízení trestní z jiných příčin obžalovaného.

§. 375.

Nájezd-li se z občinného vše nájezd, jakol se všeho se podobá, cití, z uzná se-li neb nečeho-li občinný porušení, či jest, z neplatnosti-li se pak nájezd v příčině občinné škodě. Se jest jeho, má ji soudu vyhledávající tak poznati, aby ji vlastník mohl poznati, aby se však občinný podání nájezd rozestavení nájezd z tím se vlastnicku odstavuje, by je se dlezná svého práva pozná se.

§. 376.

Toto poznati má se odstavem veřejně uzná se v těch místech, v kterých se občinný zločin, nebo kde se trestní jevu se více dlezný byl vykonán. V tom odstavě má se vlastník vyhledávající, aby se do roka, poštává ode dne, kteréhož bude odstav po třetí do nového obžalovaného, příkáz z své práva vlastnické poznati.

Bylo-li nakazeno vše odjít, jejíž cena vyšší je nežli u druhosti státních, a nevidí-li se z ní-
jaké jiné příležitosti toho potřebu, aby se neprodávali odlišně ostatními a si učinila, může se
zastavovati čas od času ve společných odřezkách.

§. 377.

Jestli sice vše takové, že se jest odřezat, kdyby se rok chová, že se však, nebo
dále-li by zůstávali uscho, má státní zastupitelství, aby byla ve veřejné listině prodána.
Tržba cena má se v tržebního soudu odlišit. Znovu se má ke spíše příležitosti navrhnout
poplatit každého prodávajícího kasa a poznamenejí, kdo jej koupil a co se s ním dělá

§. 378.

Když se má odřezat nějakého práva svého k věcem popsaným v předloze, mají se ty
věci, uscho byly-li pro příslušnou potřebu prodány, protože se má odlišně odřezána, když se to
pokládá, vydati, až nebylo-li ustanoven soudu, jemuž přísluší v první instanci rozhodovati,
vykázat, že není hospodářská právního, že občanem byl v žádném držení. Proti této
uznesení není opravného prostředku.

§. 379.

Však, kterým se občanem nevydáv, mají se dle toho, co v §. 377. ustanová, pro-
dati a cena tržba do kasy státní odřezati. Ten však, kdo má k věci právo, může právo
svému k celé tržbě naproti pokladu státnímu do třídní let od toho dne, kdy byl odřezán po
třetí do svého státní, požádat práva státního platnost zjednat.

Kapitola XXII.

o nákladech řízení tržebního.

§. 380.

Všechné jednání ve věcech tržebních, ať se konají v kterémžto úřadu kasa, a všichni spisy
k tomu se vztahující od stran podané jsou sprostředky kasa a jejich poplatků i parts. Po-
vazy příslušné jsou při takových příčinách na cestě sem a tam sprostředky světa na státních
i u měst.

Má-li se občanem na svou nákladu dopřít, jsou obce povinny, náklady příslušné opa-
řiti, a mohou na si řízení náhrady dle předpisů o příslušné vydaných.

§. 381.

Náklady řízení tržebního, na kterém se může na občanem náhrady vymáhati, jsou tyto:

1. náklady na dochování, obhajobu a na poplatky;
2. náklady na postavení občanem osob jejich osob, na provedení jak státní a jak
dovozní;
3. platy svědkům, znalcům a úředníkům;
4. platy obhajobu a jazyk zastupitelů stran;
5. náklady na výjezd občanem ve veřejné vyšetřování;
6. útraty procentní a díly osob soudních a státních zastupitelů, též útraty procentní po-
rovné; konečně;
7. náklady na vykonání tržebního rozsudku.

Tyto náklady, až na platy pod §. 4 jmenovaní, naprosto nepřel stít, a vyhrazením náklady podlé toho, co ustanoveno v §§. 389—391.

§. 389.

Platy, náklady služebníků státních a jich pomocníků za služební, obecními, penzijní, za postavení neb spravedliví státní občanského neb jiných osob a neb za jich dovození, rovněž dani platy, náklady dotáček, kteří byli k postavení neb doprovození občanského a neb jiných osob přivazti, vyměřeny budou zvláštními ustanoveními.

§. 390.

Svědkům, kteří jsou sivi od osoby dvanácti neb třiceti, a kterým by to bylo na ujmu v jich věku, kdyby jim náhodně hodilo vše, ustanoviti má soud, který je vyslyšeti, uváživ okolní státní okolnosti, k službě jich nejmen náprava za potřeby ústavy na cestě a neb na tam, odkud i návratu za sivi vjáhák a za vědu potřebné ústavy, upříčkové nárokování se na místě vjáháku. Jiným svědkům, když za to požádají, může se povoliti příměření náhrady za potřebné výlohy za cesty a za náhradu se v místě vjáháku jen tehda, když jest místo jich vjáháku od místa, kde se objevují náklady, přes dvě míle (čtyři hodiny) vzdáleno. Platy příměření mají se svěřitům hrad po vjáháku vyplatiti, neboť nemohlo-li by se to bez jich viny hrad státi, mají se jim se nejlépe a zájem poslati.

V obšerě má se svědkům příměření, že mají se náhrada jim náležitá vyplatiti se čtyř a dvocti hodinách po vjáháku službě, sice že j postaven.

Soudromý žalobník nemá práva, službě za plat svědkům náležitý; jen služebníci mají jen tehda, když byli obecní, aby byli slyšeni za svědky.

Jaký plat nálež osobám vojenským (občanům zemským), postaveným v činné službě, když přijela za svědky k soudu trvaněm mimo jich státností, vyměřeno bude zvláštními předpisy.

§. 391.

Zemci, kteří jsou v národních soudu soudy za soudu ustanoviti, a kterým za to náhrada odškodna, neboť službě jmenem za náhradu výloh, jich máti náprava ku poslati dobrého náhrady, když náležitá prokázali. Jsi současně obdrželi kromě toho plat, jest vyplatit soud, uváživ hodné státní okolnosti. Nemá-li s tam v národních vydaných se jich ustanoveno, vyměří se plat jednoduše až do pěti státek, jestli však k dobrému nálež potřebí zvláštních vědomostí nebo upříčkovosti vědeckých, technických nebo uměleckých, vyměří se plat dvojnásobně až do dvocti státek. Mělo-li by se povoliti odškodna vědu, má se službě za svěřitům obšerit soudu dvojnásobně.

§. 392.

Thamoděnkovi nálež se činná přeložení nálež listiny v cizím jazyku odpovídá za každý a neb pedoší krajcarů, za přeložení písemně však dva zlaté za arch.

V případech zvláštních, když jest překlad velmi obtížný, může soud tento plat o polovici snížit.

Thamoděnkovi, kterých byl k nějakému služebníku vjáháku přivazti, náležejí za každého půl dva dva zlaté, a přile-í sám protokol, tři zlaté.

Pravdají-li se k činné posazení služebníci a soudu svěřitům nebo přivazti themoděnkovi a soudu státi a za plat ustanoviti, mají ty práva vykonávati zájem.

§. 286.

Zeměděle a domořádců mohou stávk, když mají tyto výkony úřední předchozího zřízení zrušeno, v kterém se obývali náležej, lidem také ústní na soudu a na stravu, nežliž pak zeměděle a domořádců se stávké volněj postavení podle náležitosti obecných v příčině toho výkonů, ostatní pak dle toho, co ustanoveno v §. 285., a to i tehdy, když nebyli tak daleko vzdáleni, jak tam vyměřeno.

Všude se mají tyto platy zastřehn i domořádkům, pokud možná, hned vypláti, když jich byla užito, nebo se jim mají odstaviti postati.

V písemné obědce má se jim připomenouti, že mají své pohledávky najdele ve štrakti davek, když byli od sebe dalek dříve odíni, na soud zastřeh, sice by by ho postýh,

§. 287.

Náklady na výživu obviněného ve vazbě vyšetřovací zastřej v sobě vydání na stravu, na lože, topení, svícna, na prádlo a oděv, bylo-li ho potřeba, též i na čestní prádla a oděvy a vydání v nemocnici nebo při porodu, bylo-li jaké.

Co se týče vydání v nemocnici nebo při porodu, patří se každému zastřeheno to, co se zaú stávké vydalo; co se pak týče ostatních nákladů na výživu, má obecný soud druhé instance ve svém ústředí každého roku, a jestliže se činy příčině máni, i častěji ustanoviti, mnoho-li na každého zastřeheno na den na výživu vyjde, v kterýchto má se pak tyto náklady nakraditi mají, se rozhodnuti-li si soud některý zastřeh výšky sice na svícna.

Jestli v realitách místech, kdež jsou soudové trestní, přílí velký rozdíl v cenách patrac, má se nákrada těchto nákladů pro každý soud v ústředí téhož oborového soudu druhé instance ustanoviti rozhodně.

§. 288.

Náklady na vykonání trestního rozsudku, kterých má odosoucí nakraditi, obsahují v sobě, když se týče trestů na svobodu, nejen to, co se vydalo na výživu (§. 287.), nežli i část nákladů na údržbu a správu trestnic, kterých na každého trestance ve vazbě vyšetřovací vychází. Jak se mají tyto náklady vyměřiti, ustanoví se zvláštním nařízením.

Náklady na vykonání nějakého jiného trestu vyměří se v každém případě zvlášť.

§. 289.

Byli-li obžalovaný rozsudkem sice uznán nějakým druhem trestným, má se v tom rozsudku zároveň vyřknouti, že jest povinen, nakraditi náklady řízení trestního.

Vatahovale-li se však řízení k nějakému druhu trestným, má soud, pokud možná, vypočítati a nákrady náklady, kterých vadily na příčinu čin, jimi nebyl sice uznán.

Ten, koho byl rozsudkem sice práve majícím odosouzen, jest však povinen náklady nakraditi, jen co se týče jeho osoby, a zanedbá-li by, když rozsudek nebyl již právně moci, tedy má náklady nakraditi jako pachatelství, ale ne osoby jiné, kterých sice mají dle zákona nebo s příjatej povinností výživu opatřevati. Bylo-li spolviněstávké několik, má býti každý zvlášť odosouzen, aby nakraditi náklady, které vadily jeho vyřevování ve vazbě vyšetřovací, jeho obhajobování, vykonání trestu nebo zvláštní nákladní, kterých se příhodily jen při něm nebo jeho zvláštní povinností. K vyplacení zvláštních jiných nákladů řízení trestního mají býti odosouzen zvláštní spolviněstávké a účastníci rukou společnou a nerozdílnou, leč by se soudu zdálo, a přílí zvláštních rozhodnutí toto obsahovati.

§. 380.

Bylo-li řízení trestní skončeno jiným způsobem než výkonem odvolání, má nástí náklady vůbec stát. Konalo-li se však řízení trestní k řízení žalobního soukromého, nebo dle §. 48. jen k návrhu žalobního soukromého, má se jim uznávaným soudu uložiti, aby nahradili náklady, které se přičítají jeho řízení vůbec.

Zvláštní náklady, které byly způsobeny úlitím některého řízeního prostředkem opravného nebo řízeního za účelem řízení, povinny jsou nahraditi ten, kdo toho opravného prostředku užívá neb toto řízení podal, pokud neměl ousa prostředek úlitka nebo byla tato řízeního zastavena.

Státní zastupitelství nemůže nády k nahradě nákladů odvoláno býti.

Dalo-li konání k řízení trestnímu přičina nástí křivě vědomě učiněná, má náklady nahraditi odsudce.

§. 381.

Náklady řízení trestního mohou se však za odvoláním vymáhati jen do té doby, pokud se tím nedá odvolání soudu ani řízení jeho v nezajímavosti zastavit, než se mu tím předejde v plnění povinností, které mu vyplývají nástí, aby mohl řízení k řízení trestního rozhodnout nebo se jím vydati.

Ti, jimž bylo po čas jeho nástího řízeního vyřazení, mají z nády nahradě nákladů za jeho řízení nástího.

O tom, mohou-li se náklady vymáhati, rozhodnouti se má, pokud možná, hned když nády se dá.

§. 382.

Nemůže-li se nástího z strany nástího podati jít s opravným prostředkem, jehož lze proti soudce nástí, tedy si nástí každý, kdož se nějakým rozhodnutím neb opatřením soudním, se nástího se týká, pokládá za nástího, nástího se to nástího nástí s obecného soudu druhé instance.

Taková nástího podati se má nástího ve čtení davek k soudu, který v první instanci rozhodl, a tento soud má ji přeložit se svým nástího obecnému soudu druhé instance, který o ní s konáním plátností rozhodne.

§. 383.

Kdo v řízení trestním nástího zastupce, má nástího také nástího nástího za toto zastoupení rozhodnout, a to i tehda, když mu byl zastupce nástího z povinností úlitka.

Byli-li obžalovanému nástího nástího chudých, mají se mu, pokládá-li se to, nahradě nástího hotové nástího, kterých bylo nástího a které byly nástího nástího, a to se nástího nástího.

Když obžalovaný, soukromý žalobník, soukromý úlitka (§. 48.) nebo ten, kdo nástího křivě uznávaně učinil, nástího povinny jsou nahraditi nástího nástího, tedy jsou také povinny nahraditi nástího nástího za obžalování a zastoupení.

§. 384.

Nástího-li nástího nástího strany nástího nástího, nástího jest jak nástího, když si nástího, soukromý žalobník neb soukromý úlitka nástího nástího nástího, tak i když soud obžalovanému nástího nástího, aby nástího a ti, kdož jsou nástího nástího nástího, a nástího nástího.

§. 393.

Nestane-li se mezi stranou a jejím nástupcem dohoda o odložení za zastoupení, má každá strana na vůli, žádati za soudu, kterému přičlenila v první instanci rozhodnutí, aby tu odložku ustanovil, nechtěl se zastoupení odložit k přípravě návrhu fixací, k hlavním přiblížení nebo ke sdělení spíše sdělování neb stížnosti. O této žádosti má soud stýžiti druhou stranu.

Při vyměňování těchto platů nejsem soudce sdílen s ostatní stranou, neboť mají při tom svobodu, nebo zastupce skutečně zvolení, a mají tedy shodně s právy svobodě k tomu, mohou-li žasn a práce vynaložit na opatření přivedení a se zastoupení a jistě při každé výlohy.

Proti vyměňování platů od soudu první instancí vyřizování mohou obě strany ve druhé instanci davek, patříže od toho dne, kdy jim bylo oznámeno dohoda, pokud stížnost ke oborovému soudu druhé instancí, kterýž o tom a konečnou platnost rozhodne.

Týž způsobem má se předejíti, když se strany rozhodnou a to, mohou sdělit se má dle §. 393., post. 2. usnadnit.

Kapitola XXIII.

o výkonu rozsudků.

§. 396.

Každý občanský, když byl zatčen, má hned po prohlášení rozsudku, jímž se o občanské propouštění, se svoboda být propuštěn; leč se by proto, že bylo užito nějakého opravného prostředku a účinkem odložení, nebo z nějaké příčiny byla potřeba, aby dále byl v vazbě dleto.

§. 397.

Každý rozsudek trestní má se neprodávě vykonati, když jest jisto, že není proti tomu překážky dle zákona, a vzhled ke svobodě, jímž k tomu má právo, nějakého prostředku opravného, jestli název přikládá účinkem odložení (§. 394., post. 2., §. 396., post. 1., §. 346.). Uží-li opravného prostředku ke prostředku zatčení občanského nároku, jímž k tomu má jeho vůli nemá práva, má se to občanskému rozhodnutí a má se mu dleto usnadnit, že se tím výkonu trestu odloží. Tímž má se státi, jestli poskytno, státi utěrný občanský k tomu svobodě, aby jeho občanské opravného prostředku má. Není-li v tomto nároku nic jiného ustanoveno (§§. 402., 405., post. 2., 407—409.), má výkonu rozsudku trestního souditi představený toho soudu, který a té věci v první instanci název učinil.

§. 398.

Jestli ten, kdož byl odvolán na zastavě k trestu se svobodě, toho žasn, když se má rozsudek vykonati, nemocem na davek nebo těles nemocem na tělo, nebo jestli odvolání vzhled, nemá se rozsudek vykonati, pokud nemoc nebo tělesností nepomoc. Jen tehle výkonu se má dleto trest se svobodě, i když se týče osoby tělesné, když by jí byla vězení, které by trvalo až do dočasnosti, občanských, nebo trest přivazovaný.

§. 399.

Když se výkonu rozsudku na nároku, kdož jest postaven se veřejně ústředí nebo se veřejně hodnosti, má se o něm, jak nále nebude mozi práva, dle vzhledu představenému přímo nad tím nároku.

§. 400.

Doba, kterou odvolaný ke trestu na svobodu od prohlášení rozsudku první instance státní se vrací, má se v době trestní podstaty dle, pokud odvolaný nemohl trestu dříve podléhati pro okolnosti na jeho vůli závislé, zejména pak proto, že někdo uží opravného prostředku, kdo k tomu měl i mimo jeho vůli právo. Tato doba upočítává se také tehda, když měl prostředek opravný, jehož bylo ke prospěchu odvolaného učín, důlek jen čistotný.

§. 401.

Vykonání trestu na svobodu, kterým učinil více než šest měsíců, může se na krátký čas odložit, když by neprospěly jako vykonáním výdělků odvolaného nebo výřiva jeho osobní rodiny vady škoda, a když se není obávati, že by odvolaný uprchl. Toto odložení trestu může oborový soud první instance povolit nejvýše na šest měsíců, a to ve shromáždění čtyř soudců, z nichž jeden předsedá, a vyslyšel státního zástupce. Na delší dobu může trest odložit tehda oborový soud druhé instance k úterku soudu první instance a přičině velmi důležitých. Žádnat na toto odložení trestu podati se má k soudu první instance, kterýž, rozhodl-li se na nepřecnosti, aby se jí vyhradilo, má jí podléhatim povolit. Proti této rozhodnutí není opravného prostředku.

Vykonání trestu na svobodu, uložného nájmě osobě vojenské (-branci zemskému), když učinil více než šest měsíců, má se k žádosti příslušného úřadu vojenského (oborový soud) odložit tehda, když odvolaný ke službě se povolí.

Vykonání trestu na svobodu není dovoleno přetáhnouti.

§. 402.

Má-li odvolaný dle úřadu za důlek, že odvolaný pochodu šlechtictví, hodnosti úřad zastupitelstva obecního nebo nájmého jiného zastupitelstva vůči veřejné správy, aneb že pochodu nájmého úřadu, služby, úřadu, hodnosti a řádu, aneb že se čas pochodu práva, do delších zastupitelstev volit neb do nich volen býti, aneb že pochodu nájmého jiného práva a zúčastní sech přijmá a podléhá veřejných, má soud trestní zastati přepis rozsudku moc práva nájmého také úřadu, kterémuž předsedá učinil oprávně, jehož v příčině toho potřebo.

Má-li dle trestního rozsudku učiněna býti osoba některá v §. 128. jmenovaná, budli bez prodlání dle přepisu rozsudku, když nebude moci práva, představenému této osoby přinse ani si řízení (§. 83.).

Súdnti státní má k tomu přikázati, aby se podle učinění vady učinilo odložit uznání, když byl někdo odvolan.

§. 403.

Rozsudek není vykonáván se přičině více než šest měsíců po tom dni, kteréhož bylo odvolaním uznáno, že bude, jehož na někdy dle milost, trest se sám vykoná. Toto oznámení učiní se v den oznámení a přičiněnosti představeného, dle soudní a státního zástupce. Soud trestní má k tomu hleděti, aby vykonání trestu nepřipadlo ani se odložil ani se vrátil, ani na takový den, kterýž dle náhodného vyzení odvolaného jest den učinění, a aby tomu vykonání v určitý čas vůbec nebylo se přikázáno.

Pro tomto oznámení má soud trestní odvolanému dle duchovního upravení té věry, ke které se přičině, se navržit-li si ho odvolaný sám, a má mu dle potřeby připomenouti, že vykonání trestu není uznáno se zastati ani tím, kdyby se nechtěl k němu připravovati, ani tím, kdyby kdo kuže podal prostředi na milost.

Kromě osob, kteréž k tomu jsou svým úřadem postaveny povolány, dovoliti se má k odvolanému přijmá jenom osobám a jeho rodiny a tím, jehož sám si dle úřadu nebo s nimi učinil.

§. 404.

Trest smrti vykonává se veřejně vzhledem nebo na nějakém jiném místě obřadním a přitomností soudní komise, která se má skládati nejméně ze tří členů státního soudu a ze zprašovatele, a přítomností státního zástupce, státního lékaře a duchovního správce, jest odvolacího dopravení. Obžalovaný, státní zástupce a zastupitelstvo obce, veřejně obřadní trest se má vykonati, má se oznámiti, kde a kterou hodinou bude trest vykonán, aby mohli k vykonání přivít.

Úředním soudu státního, státního zastupitelství a úřadu bezpečnosti, vši nepřiměřeným odvolacím jest dovoleno, býti při popravě. Pokud místa stáčí, může se to dělati také jiným vhodným osobám mužským.

Má-li se trest smrti vykonati na několika osobách, budí všichni opatření, aby zemřel jeden dříve odpravou druhého.

Rozsudek trestní a krátkým vyrozuměním skutku má se do ticha dít a po popravě oznámiti.

Tímto odpravou má se v noci na místě veřejně k tomu ustanovením bezes ticha hluku pochrániti; lékařům by však na to jako vědno, může se jí ku pobízení vydati, až není-li v tom nějaké nebezpečí. I také v této příležitosti může se smrti také pobízení jen po tichu a bezes tichu dáti. Pokud se smrti také nebezpečí, není se kromě osob výše jmenovaných nikomu dovoliti, jíti na popraviště.

§. 405.

Trestanci, kteří jsou odsouzeni pro nějaký zločin ku trestu na svobodě dle nel na ruk, mají trest přestáti v místech, kterých se k tomu veřejněm ustanovením ustanovi. Jmé tresty na svobodě vykonati se mají rákos a toho soudu trestního, který vydal rozsudek v první instanci.

Státní zástupce všimí opatření, aby odsouzený byl dodán do trestnice a podle jí zavedena tabulka oznámení a popisem odsouzenec.

§. 406.

Má-li se trest na svobodě vykonati a soudu, který všimí všim, může shovový soud druhé instance, býti-li by vzhledem přepočty, pro účelům přímých útut pozemních nebo dovozních meč a jiných důležitých příčin dovoliti, aby byl vykonán v některém jiném státním soudu jako obřadní. Má-li trest vykonán býti ve obřadním státním soudu druhé instance, polikán buď ministr pris se rozhodnutí.

§. 407.

Jestli v rozsudek trestním vykonato, že má býti odsouzenec po vyšetřím trestu vyrozuměn se zemí, nebo že má býti vyšetřím v některé země říšské radou zastoupení nebo ze všech těchto zemí, má to všimí zastupitelství oznámiti správci říšské zemské té země, v kteréž jest soud trestní.

Vytahují-li se vyšetřím jen k některému městu nebo okresu, má se to oznámiti nepřímým úřadu politickému a úřadu bezpečnosti.

§. 408.

Přímě-li rozsudek trestní a nebo propadání zločin, vši předjetých nebo všimí, zmaření neb zkažení nástrojů nebo jiných věcí, strážní síly nebo jiných práv, poroučení všech zmaření, má státní zástupce a strážní toho se oznámiti a úřady, jest přímě všimí opatření, kterých v této příčině patří.

§. 409.

Nikdy žádní trestního (§. 381.) a peněžní pokuty vyplývající buďe dle ustanovení o tom vyšetřím.

§. 410.

Vydán-li, když rozsudek první instancí nastal, an jeví příznaky polehčujících, které by nebyly, nebo alespoň nebyly známy, když rozsudek byl vynesen, a pro které by se ovšem nebylo nále jest snáze trestu, ale byl by se patrně náležitě trest vyšetřil, tedy má sborový soud první instance (§. 401.), když o těchto polehčujících příznacích jistoty nabude, sborovinu soudu druhé instance přiměřeně polehčující trestu navrhnouti, a zároveň návrhu tento soud, slyšev vrchního státního zástupce, rozhodne.

Zavrhne-li se žádost za snížení trestu nebo návrh k tomu snižující, není proti tomu opravdného prostředku.

Přítá-li se sborový druhé instance k návrhu, aby snížen byl trest vynášený od soudu zrušovacího, má jej zrušovací soud předložit, kterýž k němu, slyšev generálního prokurátora, a rovněžne přímocí rozhodne.

§. 411.

Prominenci neb snížení trestu způsobem takovým, o němž není v zákoně nic ustanoveno, přistáti nelze nikdy.

Žádost za snížení nebo dokonce odhládnutí. Naryšoval-li se v tom někdo svým případem a strany si odjakýž volí k tomu příkaz vyší, má se vyřizovati takto:

Podá-li odvolanec, podávaje trest, žádost za snížení představenému trestníce nebo předložení mu vlastní trestníce vyslovení, má ji předložiti, připaje k ní své odání o charakteru a způsobu odvolání trestance, odeslati soudu, který rozhodl v první instanci (§. 401.).

Tento soud, jenž se také dle knihy jest žádost za snížení, má žádost sboroviti a shledá-li, že to není důležitých příčin k polehčování nebo prominutí trestu, má ji odvrhnouti. Jest-li to však důležitých příčin, má žádost za svůj návrhem předložiti sborovému soudu druhé instance, kterýž, slyšev vrchního státního zástupce, a si se umosne a buď ji odvrhne nebo ji se svým návrhem ministři práv předložit. Rozhodl-li o rozsudku soud zrušovací dle §. 288., č. 2 nebo dle §. 250., post. 1., buď přiměřeně návrh sborovně soudu druhé instance předložit soudu zrušovacímu, kterýž, slyšev generálního prokurátora, rozhodne, má-li se žádost odvrhnouti nebo a přiměřeně ministři práv předložit.

Odvrhne-li některý soud jenomouž žádost za snížení trestu, není důvod na to míti.

Kapitola XXIV.

O řízení v příčině osob uznávaných, nepřítomných a uprchlých.

I. O řízení v příčině osob uznávaných, nepřítomných a uprchlých v čas vyšetřování přípravky.

§. 412.

Když se neví, kde jest pachatelem zločinu neb přečinu, nebo když pachatel uznávaný byl před soud postaven, má se nicméně práva státní k návrhu státního zástupce a snížení bezdůvodnosti a přímocí vyšetřovati. Řízení má se v takových případech až do objevení nebo nalezení pachatele zastaviti teprv tehda, když to již není náležo, nebo by se při dalším odhalení bylo škoditi.

§. 413.

Byl-li za zločinu neb přečinu obviněn někdo nepřítomný, o němž se však aspoňová, že by byl uprchl, a sejezná-li to zjisti, aby se má voliti dle §. 178. vyšetřování zastaviti.

zatykací, má se také vyvážeti, kde se státní, a tudy tehdy, když byl vyhlášen a na obecnosti k němu učiněná se neopráví, má se vydati rozkaz, aby byl postaven, anebo se má podle příjedu proti němu učiti prostředků v paragrafu následujícím uvedených.

§. 414.

Jestli se podle okolností domníváti, že ústřední úřední, nebo byl-li někdo nepřítomný obecní se shodou neb přelivem v okolnostech takových, že by se mohl dle §. 413. zastaviti, tedy mají úřední, jež jest shodou, shodou a přelivem vyvážeti a státní, představení k tomu konci, aby ústředního dostali, podle okolností prohlásivši v domě, nebo mají učiti listů dohledacích k jiným místům, v jakém okruhu by ústřední mohl postaven býti, nebo souhlasně konati anebo listů zatykacích.

§. 415.

Jestli se může, že by někdo podezřelý, jež jest úřední, mohl honěním býti dostaven, tehdy jsou povinni soudce vyšetřující a v případech příjích soudce okresní a úřední bezpečnosti, dle se státní okres osoby k tomu státní, kterých mají býti opatřeny státními listy věstícími. Při tom nejsou ohroženi na svůj okres, něčím mohou upříkány státní síly na hranici mezi soudem říšským zastupujícím. Soudce a úřední bezpečnosti jsou všude povinni, přispěti konati svou povinnost.

§. 416.

Listy zatykací mohou se na úředníky a na osoby nepřítomné, o nichž se není, kde se státní, jež tehdy vydávati, když jsou nějakého shodou výsost podezřelí. Všude přitom listy zatykací vydávati kromě poradní v příjích případech však může je vydati také soudce vyšetřující.

List zatykací má se též vydati, když někdo, jež byl pro nějaký shodou zatčen, a učinil vyšetřovacího nebo a trvatelně uprchno.

Na toho, když jest ústřední ježem a nějakého přelivem, anebli se listy zatykací vydávati; učinil-li však na tom mnoho, aby byl postaven, tehdy se může shodou postati popsal jako osoby a mohou se úřední vyvážeti, když byl postaven, aby to učinil svou trvatelně, jež byl vydal popsal jako osoby.

§. 417.

V listě zatykacím má se pojmenovati shodou, jež jest ústřední jež podezřelý, má se v něm osoba jeho se učinil nejzřejmější popsal a mají se soudce a úřední bezpečnosti postaveni, aby jej prozatím zastali a došli. Listy zatykací mají se dle učinění a tam vycházejících rozšířiti a vrátiti se učinil nejzřejmější všem shodou soudním okresním, úředním bezpečnosti a státním dohledacím rozkazů. Dle potřeby mají se listy zatykací i dle rozkazů a podle okolností veřejněji novinami vyhlášiti.

Jak v příloze listů zatykacích, tak se zachováti jest i v příloze popisování a vyhlášení síly ústředních neb kopali sdělitých, též vše, pocházejících a podvodu nebo a falšování veřejných papírů shodou nebo učinil. Týče-li se takové popsal vše, kterých jsou všichni copy nebo jsou takové povahy, že jest učinil, že učiněním jež sám pachatel bude objeven, neb že se tím nějakého shodou učinil překání, neb sama, kdo měl šlohu, učinilho zastaviti, tehdy se může učinilho šlohu učinil. Mají-li se však popsal veřejně papíry shodou nebo učinil, má se pro učinil učiněním shodou druhé instance a učinilho, se učinil. Každý jest povinen, ukázat o věcech popisných se doví, hned vykazati to učinilho.

§. 418.

Jak nejprve přistaven přiliv, pro kterých byl vydán list zatykací nebo popis vše, má se učinil to i ona učinilho.

§. 419.

Průběh-ě se obviněný, který není přítomen nebo uprchl, lze se k soudu dostavit, dá-ě se na bezpečný přívod, může na ministry práv, obháje a tam další odliši vzhledu státního nástupce při shovování soudu druhé instance, v jehož obvodu jest soud vyšetřující, tento přívod třeba se dle zákona jistota provést s tím účinkem, že má obviněný až do vyšetření soudu první instance vazby býti uproštěn.

§. 420.

Bezpečný přívod vztahuje se jen k tomu státnímu neb přívodu, a strany kterých byl dán. Postupuje při soudu státním, když obviněný, byr obědka, bez dostatečné ochrany se nedostaví, když dle přípravy k státní, když se dříve vyšetřování vyjádří státním nebo zejména místa, kde se zdržuje, nebo když nepřijal odměry s výměnkou, pod kterýmiž má bezpečný přívod býti dán.

II. O řízení v příčině osob nepřítomných a uprchlých po skončení vyšetřování přípravného.

§. 421.

Obžaluje-ě žalobník na konci přípravného vyšetřování pro nějaký zločin neb přečin státním, o němž se uvádí, kde se zdržuje, nebo kterýž se zdržuje mimo země státního rodu zastoupení, dle toho buď opět obžalování obháje k tomu konci státním, kterýž může v omezení dle zákona obžalování nímžto upravit a jich dovésti. Víkem má také v této příležitosti platnost to, co ustanoveno v kapitole XVI.

Když obžaloba nabude právní moci, má se to obecně vyšetřovati, a to, jde-li o nějaký zločin, listem upřesněm.

Jestli se uvádí, že bude obviněný v některé zemi nebo se zdržujející dle ochrany státní a si učiněná k podřídní vyšetř. tedy má soud, slyše státního nástupce, částou předepřevodem státním soudu trvatého, v jehož okrese obviněný se zdržuje, se vydati jeho pořádati. Činily-li by se v tom nějaké obtíže, má soud s tím prostředkem shovování soudu druhé instance předati správu ministroti práv, aby byly odstraněny.

Totéž má se učiniti, když by obviněný se zdržoval v některé zemi koruny švédské, a nějaký tamější úřad zdržoval by se ho vydati.

Postavily-li se obžalovaní podobně, nebo bude-li polapen, má se mu dovésti jak opět obžalovaní, tak i mluva o nímžto učiněný. Vše-ě obžaloba již v mae první, a určí-ě obžalovaní že má obecně nějaké okolnosti, žádaje se jich vyšetřovati, má se předložiti dle toho, co ustanoveno v §. 324.

III. O řízení v příčině nepřítomných a uprchlých pro neposlušnost.

§. 422.

Když byl někdo v obžalobě dán a neodšle se mu obědka k návratu přivolení dle zák. proto že ho to není, nastává se řízení trvaté, až bude postaven.

Takže kdyžby žalobník vjelovně žádal, aby se soudu řízení pro neposlušnost, má soud, jenž přivolení vydati má trvaté, toto řízení vjelovně obědka zastaviti.

§. 423.

Obžalba vjelovně má v sobě obsahovati:

1. Jména a příjmení, věk, rodnost, stav neb živnost a bydliště obžalovaného, pokud to vše jest známo;
2. pojednání státním a okolností, dle nichž se ustanovuje státní trvaté;

3. vyhlášení k obhájení, aby ve lhůtě přiměřené, která se má zejména na jeden měsíc pakovati, před soud se postavil a z řízení, který se mu klade na vlnu, se odhlásil, sice se k němu jako k nepostavenému dle zákona přikročil, a že mu bude zakázáno účastiti práv občanských státních.

§. 424.

Tato veřejná obzvláště má se v místě, kde byl státní spáchán, v síle státního soudu první instance, jakož i v místě, kde obhájený byl, nebo naposledy se zdržoval, přikročil a v úředních novinách té země v přiměřených lhůtách uvésti vyhlášení. Podle případnosti může se obzvláště také do jiných úředních a státních novin vstoupiti. Máno to má se uvésti zejména písemně obhájenému, ví-li se, kdo jest písemně, jeho poručníkovi, manželovi neb manželce nebo zástupci a jeho blízkých příbuzným. Aby tato obzvláště byla vyhlášená, k tomu má přiměřeti žalobník.

§. 425.

Nepostavil-li se obhájený ve lhůtě v obzvláště vymezené (§. 423.), nabude komora poručil k návrhu žalobnímu, že se obhájenému po čem jeho nepřítomností zakazuje účastiti práv občanských státních. Že soud trusil o obhájení se může postavit poradit nezavazující, není to přikročil, aby se proti němu soud civilní zavedl nebo aby se v něm dle předsed.

§. 426.

Postavil-li se obhájený, nebo bude-li potom postaven, má se k návrhu žalobnímu dle předepsati, jak nřizeno v kapitole XVIII.

§. 427.

Nepřikročil-li obhájený k hlášení přelíčení, může se v jeho nepřítomnosti přelíčení konati a rozsudek vydati, avšak pod nepřítomností jen tehda, když jest lhůta o nějaký zločin, na nějž jest obzvláště sancejší přelíčený trvat na zvržení, nebo o nějaký přelíčený zločin, když byl obhájený již ve vyšetřovací přípravě vyšetřován, a když ani byla obzvláště k hlášení přelíčení k vlastním rukám došla. V této případnosti obzvláště se rozsudek obhájenému od soudu k tomu ustanoveného, nebo se mu dojí přeměti. Nemůže-li by se toho pro jeho nepřítomnost učiniti, hodil rozsudek veřejně vyhlášen, jak nřizeno v §. 424.

Nemůže-li se však hlášení přelíčení v nepřítomnosti obhájeného konati, nebo nemůže-li se v něm dle předepsati, postvrdil se soud ta výminky výše ustanovené, nebo postvrdil má soud za to, že se nelze učiniti, že by se vše v nepřítomnosti obhájeného k úplnému upokojení objasnila, tedy se má přelíčení dle §. 221. Pak li zemře obhájený postaven býti, může žalobník navrhnouti, aby se zemře řízení dle §§. 423—426; v této případnosti může se lhůta v §. 423. pod č. 3. připomenuti na šesti dní skrášiti.

Obhájený může proti rozsudku v jeho nepřítomnosti an obzvláště vymezenému a státního soudu první instance ve lhůtě k upokojení státnosti zastáti vyměřenou své strany podat. Prokáže-li, že nemohl pro nějakou nezaviněnou překážku k hlášení přelíčení přijíti, má se obránim diti místo, a má se nřiziti nové hlášení přelíčení. Nepřijde-li obhájený ani k tomuto přelíčení, nabude rozsudek v odpor státi naproti obhájenému mezi práva. V příkladě obráně rozhodne státní soud druhé instance, vyžijetí vztáho státního zastápece, v seznam nezavinětoha. Odvrhne-li soud strany, zemře již obhájený proti rozsudku učiti nějakého upraveného prostředku. Podal-li obhájený s obránim navrženou státnost zastáti, nebo vstl-li odvolání, nebo stalo-li se to a státní soud strany, má soud, jenž byl spíše dle §§. 256 a 254 přelíčený, dle státního zastápece, rozhodnutí nejprve v seznam

nerozjejmá a chráních, a tolika kóby obrany byly odvlečeny, má v určení vaší odvolání nebo stíhaní zastoupit.

§. 428.

Proto, že některý obžalovaný nepřijal a že byla z té příčiny zavedena řízení pro nepodání, nemá se řízení v příčině příkazných společněobžalovaných protahovati. Byly-li v takových případech některé věci k určení obžalovaných příkazů majetkových vráceny, má se jen uvolnit, aby je na pohledině opět předložili. Zároveň se má zvrátně popsatí veškerých věcí ke spisům připsati.

Kapitola XXV.

0 řízení die práva stanného.

I 0 zavedení řízení die práva stanného.

§. 429.

Řízení die práva stanného má být včas učiněno má jen v případech zbranění, když jím prostředky zákona ustanovené k podání jako nejsou dostatečné. Vykazuje, že jest potřeba práva stanného učiniti, přičiní správní znaných po umlavení s prezidentem shorového soudu druhé instance a s vrchním státním zástupcem. Nastává-li risk nebezpečnosti a prodlání, má také představený politického úřadu okružního práva, soudit se s prezidentem shorového soudu první instance a se státním zástupcem, tenžij výrok učiní.

§. 430.

Kromě toho má se řízení die práva stanného učiniti i tehda, když se v některém neb v několika okruzích v míře určitě nebezpečně snižují vřady, bezpečie, lidstvie nebo zločin veřejného ohroží v §. 83. zákona trestního zavedený. V těchto případech přistupí ministři zvlášťostí vnitřních po umlavení s ministrem práv vykazují, zdájí jest potřeba, by se právo stanné zavedlo.

§. 431.

Prohlášením, že bude řízení die práva stanného zavedeno, má se v okruzích, v kterých se má zvesti, při bobavění neb trestání vyhlásiti, a kromě toho neprodlení obecním úřadům oznámiti, na veřejných místech přičiti a rozvážně veřejnosti a die okolnosti obšírně a konatěly v obecno známost učiniti; má se to má oznámiti veřejnosti generálním neb vojenským a vlnatějí znané obrany té korunní znaní, aby o tom daly věditi shodně vojenským (shodně obrany znané) pod ními postaveným.

§. 432.

K oznámení, že se právo řízení die práva stanného, má se v případě zbranění přičiti včas, aby se každý vlnatějí konatěly včas, vlnatějí k němu postavení a vlnatějí v něm účastnějí učiti a byl postaveni vlnatějí vlnatějí, kterých pro podání těchto zvlášťostí bude vyřáda, sice že bude každý, kdo by se po vyhlášení těch zvlášťostí tohoto zločinu dopustil, die právo stanného odvezen a učiti postavení.

§. 433.

Tím způsobem, jak v předložím paragrafu zvedeno, má se má předepsati, když se stanné právo prohláší pro některý stát v §. 430. zveřejnený. Při okolnosti má se právo stanné také prohláší jenom na ty, kdož by se některého tohoto zločinu dopustil upl-

sohem zvláštním vrší přeznaným. V každém tomto případě má se pohrouti, le ba, kdo by se toho shledal řízec: zech přeznaným zvláštním způsobem daprati, potrestán bude smrti.

§. 434.

Vykášením řízení dle práva stanného stane se shorový soud první instance, v jehož složení byla obžaleni učiněna, výhradně příslušným v příčině věci obžalby, k níž řízení dle práva stanného poslé ustanovení §§. 432 a 433, vztahováti se má, pokud i v příčině upokojení a každého trestákačského kámenství v těchto občinách, a to neohledě k tomu, zda-li se soud na obviněním a řízení soudu nějaký vyšetřování.

Dopustil-li se obviněný nějakého činu trestných v rozličných obcích, a stalo-li by se tím několik stanných soudů příslušných, bude výhradně příslušným soud stanný soud, před kterým byl obviněný již postaven nebo ku kterému má býti nejprve došlá.

§. 435.

Shorový soud první instance činí záležit jakožto stanný soud ve shromáždění čtyř soudců, z nichž jeden předsedá, a přivádějí spisovatele protokolu. Stanný soud může dle odněti předsedou se usaditi v každém místě toho okresu, v němž bylo stanné právo vyhlášeno, a soud se má neprodává správnému úřadu dle odněti.

§. 436.

Když byla učiněna, aby se dle práva stanného řízení, má správní úřad se nejrychleji k tomu kladiti, aby nejlépe voličtvi vojskovi vypravil vojáka, pokud pro ochranu stanného soudu potřeba, aby se našel, kdo se má stanný soud konati, pohotov býti státní úřední mířiti, a aby přítomni byli správci duchovní, lékař soudní, kat a jeho pomocníci, a aby vykonali trestu smrti, byl-li by vyříkat, nic nebylo se přičiněti.

II. O řízení před stanným soudem.

§. 437.

Státní úřadové při shromáždění soudu první instance nebo šim státního zastupitelství ke stannému soudu zvláštní vstaný má učiniti, aby řízení dle práva stanného na obviněném bylo zavedeno. Při tom má býti pravidlem, že mají před stanný soud postaveny býti jen ti, kteří byli buď při skutku postaveni, nebo z nichž se jest z důvodem souditi, že důkaz viny bude se mezi se má bez prodlení provésti.

Osoby vůbec namocné a šlechté nemají před stanný soud postaveny býti.

§. 438.

Stannému soudu přichází také odvolání osoby, ježto náležejí před soudem více vojskům, a vojskovi úřední jsou povinni, k polidání stanného soudu je vydati. Dávají-li se takové osoby vojskovi k nějakému úřadu učiněna, má se to oznámiti nejlépe voličtvi vojskovi, a oznámi spota jednou obviněného, místa, kde se uzavřel, obec, ku které přichází a jeho charakter vojskovi.

§. 439.

Všakeré řízení proti jednemu každému obviněnému má se konati od počátku až do konce před soudem shromážděným, a pokud možná, bez přetržení. Obviněný má býti hned když byl postaven, před stanný soud postaven, ať usadila-li by se zvláštní shromáždění souditi řízení řízení, v kterém případnosti řízik se již neobnoviti, aby byl odvolání soudu stanného. Řízení v příčině každého obviněného má trvati nejdéle tři dni, kterážto lhůta se počítá od té chvíle, kdy byl obviněný před stanný soud postaven (§. 441.).

§. 440.

Řízení před státním soudem jest ústní a veřejné. Obviněný může si sám obháje zvaliti; nestíjí-li toho práva, má na soud a poradců úřadu obháje jmenovati.

§. 441.

Státní zastupce může řízení, líže skutky, kterých se obviněnému za vinu dává. Co se tyto věci státního příkročníka, má se vůbec řešiti toho, co nalozeno v §§. 243—254.

Řízení pokračovati má vůbec na dokladní skutky, pro kteréž byla řízení do státního práva zavedeno. Nemá se tedy řízení míti k jiným skutkům trestným od postaveního spáchání. Sčkají-li se tyto čin spáchkem řídného řízení trestního, má soud při vyměření trestu státní míti k trestu na zrohodí od státního soudu vykonání (§. 442, post. 2.).

Řízení není se zdržováti vyhledávání důkazů. Rozsah má se ovšem klásti, aby se vyšetřiti spáchání, není se však proto a vysvětlení nálezu na postaveního a v vykonání nálezu odložiti.

Po skončení řízení přírodním má státní zastupce rozdělati, jak řízení vypadlo, a má návrh učiti odložiti. Obviněný a jeho obháje mají k tomu odpověditi, a vidělo-li se státním zastupci ještě něco na to říti, mají obviněný i jeho obháje pokračovati přede soudem zposledy.

§. 442.

Potom soud vynese rozsudek v tajné poradě, zachovávaje, co nalozeno v §§. 17, 19 a 22, 236 a 267, a obháje ho hned potom obviněnému v souzení veřejném. Byl-li obviněný řízení líže vinu nálezu, má státní soud zároveň učiniti trest smrti.

Toliko když vykonáním trestu smrti se jedná se neb na odložka a třech, když jsou nejvíce trestu hodni. Ji byla díla výstražka, kterých se zjednání pokaje potřebé, máli státní soud a důležitých příčin pohledávacích učiniti tím, když jsou méně vinní, trest odložka učiniti při se do dvaceti let. Trest trest má se vykonati tím, kteří toho času, když učina spáchali, nedokázali ještě dvacátého věku.

§. 443.

Jest-li to výsledek v §. 259. zrohodí, má státní soud učiniti, že obviněný obháje se zproštěje, a má hned učiniti, aby byl na svobodu propuštěn. Má-li státní soud na to, že není příhodný, učiniti-li trest smrti vynech jen proto, že učitel rozsudek jednobásej (§. 442, post. 1.), nebo není-li na důkaz vinu obviněného ve řízení úředním zlozmem vyměření prodeji, jest-li však se učine zjednat příslušný podání, že spáchal čin trestný jako se vinu dává sebe nějaký čas čin trestný, tedy má státní soud učiniti, aby obviněný obháje byl řídného soudu, a má v této příležitosti opita se tem se učiniti, učiti má obviněný ještě učine býti dělen ve učiti sebe se má včas odvolati.

§. 444.

O příložení před státním soudem učiti se protokol díle toho, co nalozeno v §§. 271 a 272, v učiti učitel soudcovi i zúčastněni mají se podepsati.

§. 445.

Proti rozsudku státního soudu není řídného spravného prostředka, a podá-li by kdo učiti proti nálezu učiti se učiti učiti, není to učitel učiti učiti.

Trest smrti má se vůbec vykonati ve dvou hodinách po obháje rozsudku; toliko k výstražka prodeji odložka učiti se má učiti učiti učiti učiti, aby se k učiti učiti učiti.

III. O tom, kdy řízení dle práva státního se užívá.

§. 446.

Řízení dle státního práva užívají soudní orgány, zejména v §§. 429. a 430. Když má přičin, pro kterou bylo státní právo uvedeno, má se řízení vyřizovati, le řízení dle něho se užívá, a má se to pakadati veřejnými novinami vyhlásiti.

Když se státním soudem uzná, že řízení jeho učiněná konce, přivstane řízení jeho moc. Jak vyřizování posud nezvyčené, tak i vyřizování, v příčině jakéhž rozsudek smrti již byl vydan, ale nebyl ještě vykonán, mají se řízením soudem odváděti; tito soudci mají je na vyřizování připraviti pokládáti a v nich podlé toho, co v tomto řízení trestním vůbec užíváno, předložiti. Rozsudky od státního soudu vydané i spisy a překlady mají se držáti dle po užívání státního práva předložiti veřejnému státnímu nástupci, jež učiní úkony, které se na každý viděti příhodné.

Vyžadují se podobně přičiny, aby se řízení ukončilo, řízení tudíž a tom před řízením soudem dle toho, co vyměřeno v kapitole XX.

Kapitola XXVI.

O řízení v příčině přestupků.

§. 447.

Co se týče řízení pro řízy trestné, a strany kterýchž vyřizování věsti a výsledky trestní přičiní soudem okresním, pravidlem jest předkem to, co užíváno v této kapitole. V každé jiné příčině však, není-li nic odlišného vyměřeno, má platnost to, co ustanoveno o řízení v příčině občanské a předkem.

I. O občanské.

§. 448.

Práce státního zastupitelství vykonávají státníci způsobem uzákoněným k tomu jmenovaní. Tito státníci zastávají jsou v tom pod státním nástupcem při ukončení soudu první instance, v jehož okrese bydlí, mají se jeho zastupování spravovati a každý může mu předložiti výkaz činů trestných od nich stíhaných a jak státníci uvedené vypada (§. 31.).

§. 449.

Ten, komu bylo nějakým činem trestným, jež se má z povinností činu státní, v přičině občanské, má toho vůli, k trestnému řízení se připojiti. Nechtěl-li by účedník, na něhož učiněti práce státního zastupitelství konati, toho činu učiniti, může soukromý účastník mluvit učiniti, aby byl chráněn dle zákona potrestán (§§. 481 a 487.).

III. O řízení řízení před soudy okresními.

§. 450.

Má-li okresní soud na to, že není příslušný, protože to jest nějaký čin neb přičin, má to oznámiti státnímu nástupci při ukončení soudu první instance nebo soukromému žalobníkovi (§§. 40, 449). Odlišně-li však ukončí soud první instance nebo některý výrok soud to vše zase k okresnímu soudu, tedy již tento soud uzná že pro nepřítomnost od sebe odlišiti.

§. 431.

Za přítomnosti obhájebního úřadu se ani žádná příprava vyšetřování ani svědění nepřibírá. Dostí jest, když se učiní obecný nárok, písemně nebo ústně, aby obviněný byl dle nějaké potřeby.

Býlí-li obviněný zároveň před soudem postaven a přiznal-li se ke skutku za věnu své důvěry, aneb přijal-li žalobník i obviněný zároveň před soudem a jsou-li před rukama soudky přítomni k provedení obhájební i k obhájení, tedy může soudce, když k tomu obviněný přivolá, ihned přelíčení předsaziti (§. 430.) a rozsudek vydati.

Kromě této případnosti však má se po přípravě vyhledávání, jakž se vidělo patřičně, ustanoviti den k hlavním přelíčení.

§. 432.

Soudce okresní má se při každém připraveném vyhledávání vůbec řídití pravidly, dlejších soudci vyšetřujícíma, však a tímto obzvláště:

1. Obviněný může a té příležitosti, aby byl postaven před soud, máno případy, uvedené v §. 173, č. 2. a 3., pozastáti uskutek býti jen tehda, když byl výslovně vyzván, aby se osobně dostavil a když tomu výsvití dosti nečinil. Pozastátna obviněnému může se poroditi, aby zcela kvasil dále, není-li se obháje, že by se tím vyšetřování nebo vykonání trestu zmařilo.

2. Nemá-li se obviněnému shledati dočati, má další řízení se zastaviti, až bude povoleno. Vychází listi slyšacích není dovoleno; však v případech důležitějších může se úředním poslehi popsalí osoby obviněného (§. 416).

3. Vážna vyšetřování může se uskutečiti jen v případech, uvedených v §. 173, č. 2. a 3. Obviněný nemá se řízení do jednání a též do řízení a osobami, které jsou na vyšetřování neb v trestání pro nějaký skutky. Jen ve vážně může si dleli strana máno dleli přípravě, pokud se tím domáči pořádek usaziti.

4. Práhlidivati písemností osob jiných a zabavení neb očiřní listy, není dovoleno.

5. Při řízení výkonu vyšetřování není zapotřebí svědků soudních.

6. K obhájení, též když jest patřičně dobrého zájmu, dostí jest, když se přivzame jeden znalec.

7. Aby se vešli protokol, patřičně jest jen při vyhledávání, kterdli má býti dlelzeno při hlavním přelíčení a nemá se v něm již opakovati; v jiných případech dostí jest, když zapísoratel anebo i soudce vyslyšající krátce poznamenejí jádro toho, co osoby slyšané oznámily.

8. Z posánnosti úřadu nikdy obháje se neobhá.

§. 433.

Svědkové vůbec nebezna se pod přísahu, něbrli soudce může se učiti přísahy svědků dosti mítí na rukou dleli.

Jestli však šakli a to, aby obviněný, kterdli zapírá, byl uznátna svědků svědčím, a šakli-li obviněný vyřaděn za to, anebo jde-li o nějaké přestoupení zákona, za kterdli jest uložena trestí vězení nejmenšl jednání máno, nebo postliti pokutu nejmenšl jednání sta šakly, nebo stlita švácností neb jiných práv, povolení neb zmocnění, tedy se mají svědkové dle předpisu pod přísahu učiti, se není-li proti tomu dle zákona nějaká překážka.

Účastníci a pod předsedu vstří šlechetně musí seřadit, kteří více uznají a více obětavých než okolnostech, jest byli při vykonávání svého úřadu upatřeni, mají, týče-li se jich uznání více objektivně, ku kterému se jich úřední jednání vztahovalo, se svědky shledati býti jen tím způsobem, že se jim připouští jeho předseda sdělení.

§. 434.

Nemůže-li se přelíčení dle §. 431. konati hned po učinění obžaloby, má se obžalovaný, až není-li uznán, k hlavním přelíčení obžalob přimocným rozkazem, jest má obsahovati podstatné případy čim tvrditelska jsou za více daného a v něm se má vyhlásiti, aby v určitém hodinu příjel a přivody k obžalobě svého příhadat a sebou přinesl, anebo je soubiti s čas oznámit, aby mohly jít ku hlavním přelíčení býti upatřeny. Závazek má se na díti pohrbiti, když nepřijde, že přelíčení ústavně přijde přede a rozsudek bude vyřčen.

§. 435.

Obžalba má se řízení učiniti tak, aby obžalovaný od úřední oběhy po určitém času, jehož má přelíčení, aby se na místě soudu dostal, až do hlavních přelíčení má nejpozději býti a devadesát hodin přede. V případech však příloh, nebo jestli přestoupení rukou zastupitel, aneb jestli obžalovaný v místě soudu, může se tato lhůta krátiti. Účastníci se může přelíčení k místu obžalobě jen takový, když vyřadili přede, že jest tu nějaká důležitá přehledka.

Obžalovaný může sám zvoliti obžalbu a obžalovaní v §§. 39. a 40. vyřčenými, kterými má soudu v určitém místě.

Není-li obžalovaný uznán, a zechce-li sám k soudu přijti, může se díti při hlavním přelíčení zastupování přimocně, jest má učiniti přimocně přelíčení: soud však, kdy koli obžalobě pro vyhlášení pravdy toho přelíčení, může učiniti, aby se osobně dostavil. Ti, kdož takové zastupování mají za úmysl, nejpozději v oznámení obžalobě oznámí, uznají se za přimocněky připoutati.

§. 436.

Hlavní přelíčení před obzámou soudu (§. 2.) jest veřejný pod nepřítomností, a však a obzámou v §§. 228—231 uvedenými. Žaluje-li zastupující žalobník a zastupované to obě strany jednacím, má se veřejnost vyhlástiti.

§. 437.

Přelíčení počíná se předvoláním obžalobky. Potom vyvoláno se o ní obžalovaný neb jeho zastupované, a přivoláno se účastníky, učitel se shledati žalobník a účastník zastupovaný, jako účastníky žní, a obžalovaný i jeho obžalobu, se se to odpovídají. Žalobník může jen řízení učiniti, aby se učilo řízení.

§. 438.

Když jest po přelíčení, vyřčen rozsudek, vyhláší ho i podstatným přelíčením, a dí ho pod nepřítomností do protokolu oznámiti nebo k němu přilížit. Soudu může vyřčení rozsudek po skončení líčení až na příští den odložit. Výřek jak má to, se učileno v kapitole XVIII. v příloze hlavních přelíčení, přede také v příloze líčení před soudu obzámou.

§. 439.

Nepřijde-li obžalovaný v určitém hodinu, až byl řízení obžalob, a věděl se soudu toho přelíčení, aby byl shledati, může jej vyhlášení, by osobně se dostavil, a byl-li k tomu již vyhlášen, může ho díti zastaviti. Rozsudk toho počne se hned řízení, provedení

je předsa a když byl pak státním žalobníkem, vynese a prohlásí se rozsudek. Nestoufari-li se oběma, došl se mu úřední přepis rozsudku.

III. O řízení zastaveném.

§. 460.

Když některý úředník veřejný nebo některý osoba v §. 45. zákona trestního jmenovaní oznámí, že podle toho, co u vyšetřování má státního zprávní, dopustil se zločin, není mezi ve místě, nějakého přestoupení zákona, na kterém jest zákonem uloženo zločin zanejví jednoho zločinu nebo jen nějaká pokuta peněžní, tedy může soudce, viděl-li se mu uložiti zločin zanejví trestem nebo pokuta zanejví patnácti státek, k návrhu úředníka předsa státního zastupitelství vykonávajícího propadlý trest ustanoviti zastavením bez přehléání.

§. 461.

V takovém řízení zastavením má se uráti:

1. Působení trestního skutku, též čas i místo, kdy a kde byl vykonán;
2. jméno osoby neb úřada, jest učinil zločinem;
3. vyměření trestu a na kterém ustanovení zákona se toto vyměření zakládá;
4. připomenutí, že obžalovaný, měl-li se tím trestním zastavením za státního, může v osm dnech, od došlého téhož zastavení polistáti, proti němu u okresního soudu (§. 81.) návrhy své písemně nebo protokolem zprávní u spolu oznámiti, jaké příkazy má k tomu obžalovaný, k čemu se má dohláti, jestliže by obžalovaný v této lhůtě návrh nepředložil, že trestní zastavení nebude moci předsa a bude se s ním vykonáno.

§. 462.

Poděl-li obžalovaný v oznámení lhůtě návrhy, počne se řízení řízení; nečinil-li toho však, nebude proti trestnému zastavení opravného prostředku; byly-li by to však návrhy v §. 264, č. 1 a 2. uvedených, může se povoliti zastavení k předložení zprávy.

IV. O správných prostředcích proti rozsudkům soudů okresních.

§. 463.

Proti rozsudku okresního soudu, vykonanému na něhož přiznává, může lze jediného prostředku opravného, totiž odvolání k okresnímu soudu první instance, v jehož obvodu jest soud okresní.

§. 464.

Odvolání může se uráti:

1. z příčin nepřítomnosti, které to jsou;
2. z výroku a říší a trestu, se však trestu se týká, jen tehda, když jsou to výnosky, předložené v §. 262.;
3. z rozhodnutí a pohledivání z práva soukromého.

§. 465.

Ku prospěchu obžalovaného může se odvolati se sám, jeho manžel neb manželka, jeho příbuzní v pokolení druhém a do té stupně, jeho poručník, a byl-li by obžalovaný nezletilý, jeho rodiče neb jeho poručník, a to i mimo jeho vůli.

Dědicem obžalovaného, kteří s ním nebyli v některém zveřejněném úvodu, mohou odvolání učiti nebo v něm dále předložiti jen tehda, když jde o rozhodnutí v právních pohledivání z práva soukromého, a bylo-li o něm rozsudkem rozhodnuto.

Na lhůtu obhájeného mohou se odvolati také žalobci a účastníci souroznej, tento pak jenž z výroku o jeho pohledávce a práva sourozneho.

§. 464.

Odvolání sporčeno buď u okresního soudu ve třech dnech od vyhlášení rozsudku. Nebyl-li obhájený při vyhlášení rozsudku, má odvolání sporčeno ve třech dnech, když on o něm bylo vědět dnem.

Příkazem obhájeného a jehož osobou v §. 463. jmenován jde lhůta, v které mají odvolání sporčeno, od téhož dne, kterého právo již obhájenému.

Opotně odvolání má účinek odkladní.

Právními a věci obhájeného obžaloby sporčování odloží se z té příčiny, že státní zastupce s rozsudku odvolání vzal, jen tehda, když odvolání buď při vyhlášení rozsudku sporčeno.

Má-li se ten, kdož byl odsouzen ku trestu za svobodu, za státní jediné mírou trestu a ten výrokem o vině má o způsobu trestu, málie zatím trest podmíněnosti. Totéž málie učině, když se z rozsudku odvolání a žalobci odvolali se jen z míry trestu.

§. 467.

Státníměstředenci má právo, v šest dnech, když byl odvolání sporčeno, a žádá-li před tím nebo při tom za přepis rozsudku, v osmi dnech od dojení tohoto přepisu, podati k okresnímu soudu dovedení příjma svého odvolání, a souditiť nově věci skutečné nebo převody, přívoda navržené okolnosti vědecké k určení jeho důležitosti případu.

Státníměstředenci má, když sporčeno odvolání nebo ve spise odvolání výslovně se prokáže, kterými články zákona (§. 464.) se má za státní, a kterým příjmem zastřednosti chce přistoupit sjednoti, jinak by oborový soud první instance uznal k odvolání nebo ke státnosti zastřednosti lhůtuho státní.

Odvolání z výroku o vině, učiněné ku prospěchu obhájeného, obsahuje v sobě také odvolání z vyřazeného trestu.

Opotně-li státníměstředenci odvolání státní, má jej soudce, kterj o tom učinil protokol, zvláště vyhlášení, aby navržené pojmenoval články, jimiž se má za státní, a má jej posuzit, jako právní články by to měla, když toho uznal.

Padli-li se odvolání nebo dovedení spisu odvoláního práve, má je okresní soud odřednosti.

§. 468.

Pro nepřistupení málie se odvolání z rozsudků soudů okresních vzal jen z některé příčiny tato paková:

1. když nebyl okresní soud přislušnej, nebo nebyl řídně složen, nebo když vyzval rozsudek soudce dle zákona vyřazený (§§. 47. a 48.);

2. když bylo porušeno nebo nebylo zachováno nějaké nariadení, jehož se má dle zákona pod nepřistupností lhůti, (§§. 129, 131, 152, 179, 371, 438 a 439), nebo když to jest některé příjmem nepřistupnosti, jmenován v §. 281, č. 4. a 5.;

3. když jsou to příčiny, uvedené v §. 281, č. 6—11.

Příjmem nepřistupnosti pod č. 1. a 2. uvedeným málie se přičinil sjednoti jen tehda, když jsou to výslovně v §. 281. přivedené; ovšak má žalobci nepochybne práva, sjednotiti přičinil některé příjmem nepřistupnosti proto, že nechtěl pro nějakou vadu formální se uložiti okresnímu soudu, a že si usmyslel státnosti buď se odopřiti neb vyhlášení toho uložiti.

§. 469.

Sborový soud první instance má o každém odvolání, vyslyšel státního zástupce, nejprve rohovati v seznam neveřejném a má odvolání hned zamítnouti, když se odvolání stálo, je-li nemá vůbec práva se odvolání nebo nemá práva, odvolávati se tím způsobem, jak to byl učinil, a nebo když se odvolání stálo, je-li se práva odvoláního plněn byl učinil, když odvolání provedl opodál, když činně, proti kterým odvolání navrhuje, nebo přičin nepříjemnosti, a nichť jediné se odvolání, každého vrátil o sobě a souditi nepřijímavost. Státního-ž odvolání jediné proti výroku o trestu neb o pokládání a práva soukromého, má sborový soud hned také se věci samé rozhodnouti.

§. 470.

V této poradě neveřejně má sborový soud první instance také skončiti, když nově věci skutečné nebo přívody dle §. 467. uznávaní jsou důležitá. Nové vrátky a změny slyšeti dopouští se jen tehda, když se vidí býti příhodno, aby se jimi dokázalo, že důležitá věci skutečné, je-li první soudu pokládá na dokázání, jsou nepravé. Sborový soud může diti nové příkazy, též i věci skutečné, a nichť se odvolání stálo přičin nepříjemnosti, vyhledat také znovu soudu vrátiti k tomu vydaného.

Sedlákové a zaslání, kteří byli již v klasním přelíčení před soudem kroměním slyšeni, mohou se znovu slyšeti jen tehda, když se toho soudu sborového vidí býti potřeba, poskytnutí má velikou poskytnout o tom, stálo věci skutečné v rozsahu první instance uvedené jsou důležitá na jeho postavení. Kromě tohoto případu má sborový soud vrátiti návrh na nikdo pokládá protokoly odlišné v první instanci.

Státní-ž se již při neveřejně poradě připravené také potřeba, aby se znovu přeforsovalo přelíčení v první instanci, má sborový soud hned zamítni, aby se tak učinilo.

§. 471.

Není-li to žádného a případu, uvedeného v §. 469 a §. 470, post. 2, má se nalikáti den k veřejnému líčení o odvolání, a to také tehda, když navrhuje odvolání proti výroku o trestu a o pokládání a práva soukromého, a mají se k tomu líčení v čas obvolání žalobník, obžalovaný, vrátil a svědci, a jejich odvolání stalo se dle §. 470. uznávaní.

Obžalovanému mají se diti toho, jak dle toho má do sídla soudu odvoláního, státního nejmenší tři dni času, aby se mohli k obhajování vrátiti připraveni.

Jestli obžalovaný státní, a není-li se soudu sborového toho potřeba, aby pro vyrozumění pravdy před soud byl postaven, může se diti obhajovému nastupovati.

Obžalovanému i soukromému žalobníkovi má se v obhajeb připomenouti, když i k přelíčení nepřijít, že se o odvolání podle zákona může učiniti, mají státi k tomu, co bylo v dovedení spisu odvoláního přivedeno.

Ústavního soukromého má se diti o dal k přelíčení ustanovenému vrátil a připomenouti, že má se učiti k sídlo přijíti.

Přijímavost-ž odlišné a těchto osob státního obhajov neb zástupce, má se obvolání tímto obhajeb neb zástupce dodat.

§. 472.

Přelíčení před soudem odvolání má se konati veřejně dle toho, co nalikáno v §§. 128.—211.

Přelíčení podlé se plánuce předloženo odlišného řízení soudu odvoláního, kterým nemá obsahovati ani dovéře učinil ani nějakých návrh, výčet jen skutečný případ, poskytnutí bít věci, pokud toho k určení podlé státnosti potřeba, má se jedno spisu odvoláního a články oporné a toho vyhledávati.

Článek nálezu první instance, která se vztahuje k odvolání, z nichž se bylo odvoláno, má se vždy říci, a vztahuje-li se na přeložení přídatku, má se říci také protokol, sepsaný o hlavním přičinění první instance.

§. 473.

Potom mají se slyšet svědkové a znalci, byli-li kteří obžalováni, a obžalovaný, jestli osobně přítomen, při čemž se má říci též, co učiněno v příčině hlavněho přičinění před obzorou soudy první instance.

Pak se vyřídí ten, kdo se obžaloval, aby odvolání odvolal, a po něm odpověď, aby na to odpověděl.

Obžalovaný nebo jeho obhájce má vždy právo, slyšet naposledy.

Po tom oděle se obzorový soud ke poradě a konečnému rozhodnutí.

§. 474.

Kvůli-li se soudu obzorovému, odvolání jako za nezastání nebo nezodpovědně odvolání nebo vyřazení, že soud není příslušný, má rozhodnutí u věci samé dle toho, co v příčině vyřízení rozsudků obzorových soudů první instance učiněno, má smí-li v paragrafech nálepkových nic jiného vyřčeno.

§. 475.

Žadil-li se rozsudek obzorového soudu z některé příčiny neplatnosti v §. 468, č. 1. a 2. uvedené, má soud obzorový též k jinému okresnímu soudu téhož okresu k novému přičinění přičinění.

Vyřadí-li soud obzorový rozsudek o nějakém skutku, který jest skutkem nebo přičinem, má se k některu státního zástupce rozsudek soudu okresního vrátiti a říci, aby se soudu řízení řízení.

Vyřadí-li okresní soud v příčině nějaké věci skutek, k němuž se obžaloba vztahuje, nepravé, že jest nepřítušný, nebo nezřídl-li obžalovaný úplně (§. 281, č. 6. a 7.), má se obzorový soud říci, aby přičinění přeložen a rozsudek vyřadil, což obuje vztahování se má v této druhé případy jediné k hlavněmu obžalobě nepřítušným.

§. 476.

V případech řízení, uvedených v §. 475, post. 1. a 3., má soud odvolat nebo říci, řízení hod hod nebo v některém podobném smyslu u věci samé řízení, obecce nebo dle řízení dle potřeby přičinění v první instance provedené a opravu výkonu trestního řízení, který byl obžalován se zastatelský.

§. 477.

Obzorový soud má přerušiti se řízení, na něž si obžalovaný odvolal, a řízení zastati jenom ty věci nálezu první instance, proti nimž odvolání učiněno. Šlovl-li však soud a příčině odvolání od toho kým učiněno, že bylo nějak trestního se škoda obžalovaného nepravé řízení (§. 281, č. 9—11), nebo že tytéž příčiny, na nichž jeho upření k do-
brému některého obžalovaného se učiněno, prospívají také některému jinému společněobžalovanému, který se hod řízení zastatelský, nebo se neodolal úspěch se směru nyní přičiněním, tedy má obzorový soud přeložit tak, jakoby se byl společněobžalovaný odvolal.

Šlovl-li se odvolání jen ke prospěchu obžalovaného, soud má obzorový soud řízení řízení řízení, což řízení, který byl vyřazen rozsudkem první.

§. 478.

Proti rozsudku okresního soudu, jestli byl dle §. 459. vyřazen z té příčiny, že obžalovaný nepřítel, má obžalovaný v osm dnech od dojení rozsudku u téhož okresního soudu

námítky po ňi, keď mu obžalba nebyla následne dodána, nebo když náhle prohlásil, že byl neodvolatelně překážkou zprávy.

O těchto námítkách má soudce okresní, vyššího instanci, nebo odvolací. Odvolací je, může si obžalovaný ve třech dnech a oborového soudu první instance se to stížnost věsti. Odvolací má v této příležitosti právo, podat se stížností, kdyby byla odvolání, narozdíl odvolání, která se má vyříditi tak, jak nastává v §§. 469—472.

Nastane-li okresní soudce anebo za příčinou stížnosti oborový soud, že námítky jsou podstatné, má se nalésti nové přelíčení před soudem okresním, při kterém se má, přijde-li obžalovaný, vyříditi tak, jak nastává v §. 457. Nepřijde-li obžalovaný ani k tomuto druhému líčení, pokládá se to tak, jakoby námítky nebyly podány, a rozsudek v odpor vstává nabude prvního.

§. 470.

Na rozsudek oborového soudu první instance, vynesený z příčin odvolání dle §§. 463, 464, a 470, k němu dále, lze nále jen zmatečně stížností k soudu zrušovacímu pro zrušení nálehu (§. 33. a 292.).

§. 480.

V příčině oborový řízení trestního mají platnost pravidla, daná v kapitole XX. O tom, má-li se obnova podání, rozhoduje okresní soudce. Odvolací-li toho, může se na to nále jedině stížností k oborovému soudu první instance, která se má ve třech dnech k soudu okresnímu podat.

V příčině přestupků soud soudu zrušovací práva, jaká se má propůjčuje v §. 343.

§. 481.

Na rozhodnutí soudů okresních, a nále se nelze odvolati, mohou si, když se jim mají za stížny, podat ve třech dnech stížnost ke oborovému soudu první instance.

V. O vykonání trestu.

§. 482.

Tresty se vykonávají mají se vůbec vykonati u okresního soudu, který vynesl nále v první instanci, ať oznámil-li oborový soud první instance v tom neb onom případě nále jinak.

Byla-li podána žádost za podmínku nebo za prominutí trestu dříve, než oborový trest podání, (§§. 410. a 411.), a nalédl-li se tato žádost na okolnostech odlišná hodných, která přišly se jeví teprve po vydání rozsudku, může se vykonání trestu zmatečiti, pokud by však žádost soudu neb z část byla bez účinku.

Kapitola XXVII.

O řízení trestním u všech tiskových.

§. 483.

V příčině řízení trestního u všech tiskových má platnost všechno to, co nastává v tomto nále trestním, pokud není v paragrafech následujících nále jinak vyznačeno.

§. 484.

Trestní soudování u všech tiskových přelíčení jedině soudem. Konání přelíčení u rozhodnutí v příčině přestupků tiskových nále se soudu okresní, v příčině nále zrušení v příčině spisy tiskových vykonávají, se porota.

§. 485.

Co se týče státní nebo přímé, příslušný jest soud oborový první instance, v jehož obvodu byl státní neb přímá vykonání, co se pak týče přestupků, jest příslušný soud státní v sídle oborového soudu první instance, v jehož obvodu byl přestupek vykonán; jestli v tom sídle státní soud oborový, tedy jest příslušný ten, na nějž ustanoveno jest vykonáním vykonání soudní moci u všech trestních věcech.

§. 486.

Byl-li čin trestný vykonán oborem episcopi státního, stá-li se, kde jest státní a leželi-li tato místa v tom obvodu, v němž má tento čin trestný plátnost, pokládá se vždy místo, kde episcopi jest státní, za místo, kde skutek byl vykonán; není-li se však, kde episcopi jest státní, nebo leželi-li tato místa vedle oboru oborového, pokládá se za místo, kde episcopi státní byl vykonán.

Přistalo-li by v této příručce státní soudům konati totiž vyšetřování, jest příslušný ten soud, který jím předstihl.

§. 487.

Byl-li nějaký episcopi státní proči státní a tihle vyřídil nebo rozložil, nebo má-li se v příjmu oborového oborového státní, tedy jej málo úřed bezpříčinností sám nebo k vyřídění státního nástupce zahavil.

V každém případě státní jediné soud státní, aby episcopi státní byl zahaven, a to k každému oborového oborového a k návrhu v ni ustanoveno, aby se to stálo.

Bylo-li ustanoveno, že se má nějaký episcopi státní proči zahavil, ustanoveno se má to vyřídění státní státní.

Zahavil-li úřed bezpříčinností nějaký episcopi státní sám nebo k vyřídění státního nástupce, má to, přímě exempli episcopi státního, se státi u dvouděti bodních ustanoviti státního nástupce toho místa, v němž má své sídlo soud, jenž příslušil trestní soudovnosti vykonání.

§. 488.

Dal-li státní nástupce nějaký episcopi státní zahavil, má ve všech davech, když mu bylo ustanoveno, že episcopi byl zahaven, a oborového soudu první instance nebo dle příjmu u oborového soudu (§. 485.) státní, aby zahaveni episcopi potvrdil.

Pokli úřed bezpříčinností nějaký episcopi státní sám od sebe zahavil, má státní ná trest ve všech davech pokládá od toho dne, kdy se to bylo ustanoveno, jako v příjmu předstihl státní, aby úřed bezpříčinností zahaveni státní, nebo aby soud je potvrdil.

§. 489.

Soud má ve všech davech vykonání, že zahavení had se potvrdilo nebo rozložilo. Nepotvrdil-li by soud zahavení v sami davech od té chvíle, když bylo vykonáno, a nepokládá by státní nástupce a příjmu toho nepotvorení státní, tedy zahavení peníze, a úřed bezpříčinností má je k pokládání strany nepotvorení státní.

Potvrdil-li soud zahavení, má pak plátnost stá do končičky rozhodnutí u všel hlasy (§. 490.).

Někdy-li státní toho, se ustanoveno v §. 488, neb bylo-li zahavení státní, není to se přehledně státní státní trestní.

§. 490.

V sami davech, když bylo zahavení potvorené, má státní nástupce, ustanoveno se toho již dříve, had návrh státní, aby se zahavil u soudu příjmu vyšetřování, nebo má potvrdil episcopi oborového (§. 91.), sice zahavení peníze a bude k pokládání toho, pokud se týče, ustanoveno.

§. 491.

Povinná-li nebo byla-li státním národním spisu, jak byl před bezpečností sám nebo vyhlášen státním nástupem předem, může tomu, kdož nabavením škodu vad, a pokračuje státní národa škody, jí poskytl; bylo-li však nabavení výslovně státním, může mu národa jen takto, když se při tom státní, že nabavení není opozorováno ani shledem spisu státním, ani zprávním státním, co v národním o této jest nepravda. Toto právo k národním má škoditel ve skutečnosti dach nejprve přímých a soudu právním, ale povinné.

Soud rozhodne a tam, dříve státním nástupem, a vzhledem státnosti, jako se má v omezi dach práva.

§. 492.

Státní-li se, že spisek státním byl ovšem skutek trvaný vykonán, nabavení se však, že se má vyšetřování přípravě možností nebo obhájením a shledem propustit, má soud státním de národním národním, aby spisek státním, jako byly trvaný nabaveny, byly zmařeny, bez účelny nebo čísel jich, a má dach rozlišovací jich napovědit.

§. 493.

Státní nástupem, i když předem ovšem nabaveny, může a přitom občanského občanského lidem, aby soud nabavení, státním občanském národním spisek státním byl vykonán dach trvaný, a bylo-li by tomu tak, aby dach rozlišovací toho spisek napovědit. O tam rozhodnutí má občanský soud; real instance, a jest-li čísel o národním nástupem, toby přímým akcevní soud v soudu nepravděm, vyšetřem státním nástupem, má se této národním napřed má v řízení soudu, kterým by se později proti národním národním soudě zvedlo.

Právě tohoto národním soudu, kterým, bylo-li jim napovězeno spisek rozlišovací, má se v síle soudu se veřejným národním přímým a účelným novými vyhlášením, může každý, jež se dotýká, v omezi dach se vyhlášením národním čísel, o národním soud, dříve státním nástupem i odpravujícího, v nepravděm soudu rozhodne.

§. 494.

Státním se národním de §§. 487, 489, 491 a 493 vykoná jak ke občanskému soudu první nebo druhé instance de toho, vyměsí-li je soud národním nebo občanský soud první instance. Další státním národním soudu.

Obsah.

	Stránky
Obsah osnovy	381
Kapitola I.	
Obsahy osnovy	390
Kapitola II.	
O zmluvách	401
I. O zmluvách obzovných	404
II. O zmluvách obzovných prvaj instance	404
III. O zmluvách prvostupňových	405
IV. O obzovných zmluvách druhej instance	410
V. O vzájomných zmluvách na ovocie a zeleninu	402
VI. Jak máj byť zmluva obzovná vzájomná a jak sa má v nich lítať	402
VII. O vzájomných zmluvách prírodných	405
VIII. O postavení zmluvy treťích a jejím účinkem	404
Kapitola III.	
O zápisnici zastupitelstva	404
Kapitola IV.	
O zápisnici a o jejím obsahu	404
Kapitola V.	
O kážděčinnosti a kážděčinnosti zastupitelstva	405
Kapitola VI.	
O příslušnosti zmluvy treťích a o jejímu účinkem vniči treťích	410
I. O obzovných zmluvách příslušnosti	410
II. O příslušnosti zmluvy treťích	412
III. O právu, dovozovní její součty	412
IV. Jak zastupitelstvo, jak i její orgány příslušnosti zmluvy	412
V. Jaké vlivy má na příslušnosti zmluvy zastupitelstva	412
Kapitola VII.	
O vyhlášení a změně zmluvy a zápisnici zastupitelstva	413
I. O vyhlášení zmluvy zastupitelstva	413
II. O změně zmluvy zastupitelstva	414
III. O vyhlášení zápisnice zastupitelstva	415
Kapitola VIII.	
O ustanovení zmluvy treťích a o jejímu účinkem, zápisnici a jejímu obsahu	415
Kapitola IX.	
O zvláštní díl zmluvy a o jejímu účinkem v zvláštní zápisnici a příslušnosti	416
Kapitola X.	
O přípravě zmluvy treťích v zvláštní zápisnici a jejímu účinkem	418
I. Jak připravit zmluvu treťích na zmluvu a jak v ní má postavení zmluvy zvláštní	418
II. Jak se má v zvláštní zápisnici připravit zmluvy	418
III. O ustanovení zmluvy treťích přípravě zmluvy	418
IV. O zvláštní postavení zmluvy treťích zvláštní zápisnici a jejímu účinkem	418

Kapitola XI.

0 obecní a v soukromí	
I. 0 obecní a právní ústřední úřady	499
II. 0 úřad v vyšetřování a příkazech soudní a úřad ústředních úřadů	503
III. 0 úřad, který vykonává příkazy, jestli má se souhlasem nebo odlišně se souhlasem příkazů	506
IV. 0 obecní úřady	508
V. Jak se má provádět při vyšetřování pro křivdu a obecní úřady veřejných dělníků papírů a pro křivdu úřadů	509
VI. Jak se má provádět v vyšetřování pro křivdu	512
VII. Jak se má provádět v vyšetřování pro jiné křivdy	515

Kapitola XII.

0 prohlášení dává a souč, též v zahraničí úřad	520
I. 0 prohlášení dává a souč	521
II. 0 zahraničí	528
III. 0 prohlášení a zahraničí úřad	529
IV. 0 zahraničí a obecní úřad a jiných úřadů příkazů	530

Kapitola XIII.

0 úřední úřad	536

Kapitola XIV.

0 obecní a postavení úředníků, a úřední se jim poskytne v jeho úřadu	537
I. 0 obecní	538
II. 0 postavení úředníků, úřední se jim poskytne a v úřadě úřad vyšetřování	540
III. 0 zahraničí a úřad v soukromí vyšetřování	542
IV. 0 úřední úřady a v obecní úřadě poskytne úředník v soukromí vyšetřování	543

Kapitola XV.

0 vyšetřování úředníků	547

Kapitola XVI.

0 vyšetřování v zahraničí	550

Kapitola XVII.

0 příkazů k úředním příkazům	553

Kapitola XVIII.

0 úřadní příkazů při obecní úřady první instance a v prohlášení úředníků proti úředním úřadům	
I. 0 úřadní příkazů a v soukromí	555
1. Úřadní příkazů na jiné úřady	555
2. 0 úřadních úřadů příkazů a obecní úřadů a v úřadě úřadů	556
3. 0 úřadních úřadů příkazů	557
4. 0 vyšetřování úřadů	557
5. 0 úřadních úřadů	557
6. 0 úřadních úřadů	557
7. 0 úřadních úřadů	557
8. 0 úřadních úřadů	557
9. 0 úřadních úřadů	557
10. 0 úřadních úřadů	557
11. 0 úřadních úřadů	557
II. 0 úřadních úřadů	557
1. 0 úřadních úřadů	557
2. 0 úřadních úřadů	557
3. 0 úřadních úřadů	557
4. 0 úřadních úřadů	557
5. 0 úřadních úřadů	557
6. 0 úřadních úřadů	557
7. 0 úřadních úřadů	557
8. 0 úřadních úřadů	557
9. 0 úřadních úřadů	557
10. 0 úřadních úřadů	557
11. 0 úřadních úřadů	557
12. 0 úřadních úřadů	557
13. 0 úřadních úřadů	557
14. 0 úřadních úřadů	557
15. 0 úřadních úřadů	557
16. 0 úřadních úřadů	557
17. 0 úřadních úřadů	557
18. 0 úřadních úřadů	557
19. 0 úřadních úřadů	557
20. 0 úřadních úřadů	557
21. 0 úřadních úřadů	557
22. 0 úřadních úřadů	557
23. 0 úřadních úřadů	557
24. 0 úřadních úřadů	557
25. 0 úřadních úřadů	557
26. 0 úřadních úřadů	557
27. 0 úřadních úřadů	557
28. 0 úřadních úřadů	557
29. 0 úřadních úřadů	557
30. 0 úřadních úřadů	557
31. 0 úřadních úřadů	557
32. 0 úřadních úřadů	557
33. 0 úřadních úřadů	557
34. 0 úřadních úřadů	557
35. 0 úřadních úřadů	557
36. 0 úřadních úřadů	557
37. 0 úřadních úřadů	557
38. 0 úřadních úřadů	557
39. 0 úřadních úřadů	557
40. 0 úřadních úřadů	557
41. 0 úřadních úřadů	557
42. 0 úřadních úřadů	557
43. 0 úřadních úřadů	557
44. 0 úřadních úřadů	557
45. 0 úřadních úřadů	557
46. 0 úřadních úřadů	557
47. 0 úřadních úřadů	557
48. 0 úřadních úřadů	557
49. 0 úřadních úřadů	557
50. 0 úřadních úřadů	557
51. 0 úřadních úřadů	557
52. 0 úřadních úřadů	557
53. 0 úřadních úřadů	557
54. 0 úřadních úřadů	557
55. 0 úřadních úřadů	557
56. 0 úřadních úřadů	557
57. 0 úřadních úřadů	557
58. 0 úřadních úřadů	557
59. 0 úřadních úřadů	557
60. 0 úřadních úřadů	557
61. 0 úřadních úřadů	557
62. 0 úřadních úřadů	557
63. 0 úřadních úřadů	557
64. 0 úřadních úřadů	557
65. 0 úřadních úřadů	557
66. 0 úřadních úřadů	557
67. 0 úřadních úřadů	557
68. 0 úřadních úřadů	557
69. 0 úřadních úřadů	557
70. 0 úřadních úřadů	557
71. 0 úřadních úřadů	557
72. 0 úřadních úřadů	557
73. 0 úřadních úřadů	557
74. 0 úřadních úřadů	557
75. 0 úřadních úřadů	557
76. 0 úřadních úřadů	557
77. 0 úřadních úřadů	557
78. 0 úřadních úřadů	557
79. 0 úřadních úřadů	557
80. 0 úřadních úřadů	557
81. 0 úřadních úřadů	557
82. 0 úřadních úřadů	557
83. 0 úřadních úřadů	557
84. 0 úřadních úřadů	557
85. 0 úřadních úřadů	557
86. 0 úřadních úřadů	557
87. 0 úřadních úřadů	557
88. 0 úřadních úřadů	557
89. 0 úřadních úřadů	557
90. 0 úřadních úřadů	557
91. 0 úřadních úřadů	557
92. 0 úřadních úřadů	557
93. 0 úřadních úřadů	557
94. 0 úřadních úřadů	557
95. 0 úřadních úřadů	557
96. 0 úřadních úřadů	557
97. 0 úřadních úřadů	557
98. 0 úřadních úřadů	557
99. 0 úřadních úřadů	557
100. 0 úřadních úřadů	557

Kapitola XIX.

strán

1. O poručí	438
2. O poručí vlády	439
3. O ustanovení těchto poručí	439
III. O územní příslušnosti příslušných	440
1. O příslušnosti územní příslušných a o územní poručí pod přísluš	441
2. O územní příslušnosti	441
3. O územní příslušnosti	441
4. O územní příslušnosti a příslušnosti	442
5. O poručí a o územní příslušnosti	442
6. O územní příslušnosti	442
7. O územní příslušnosti a o územní příslušnosti	442
IV. O územních příslušnostech pod územní přísluš	442

Kapitola XX.

O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	443
1. O územní příslušnosti	443
2. O územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	443

Kapitola XXI.

O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	443

Kapitola XXII.

O územních příslušnostech	443

Kapitola XXIII.

O územních příslušnostech	443

Kapitola XXIV.

O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	443
1. O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	443
2. O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	444
3. O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	444

Kapitola XXV.

O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	444
1. O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	444
2. O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	444
3. O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	444

Kapitola XXVI.

O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	444
1. O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	444
2. O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	444
3. O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	444
IV. O územních příslušnostech pod územní přísluš	444
V. O územních příslušnostech	444

Kapitola XXVII.

O územní příslušnosti a o územní příslušnosti a příslušnosti přísluš	444

Zákon, daný dne 23. května 1873,

ježi se týká zastavení poroty na čas.

S přivolením obou zákonodárných rad říšské vidi se Ni pro doplnění článku 11. ústavního zákona státního a mezi soudobých, datého dne 21. prosince 1867, (§. 144. zák. říš.), následí takto:

§. 1.

Činnost poroty může se zastavit v případě všech činné trestných k porotě příslušných osob v případě všech trestných některého druhu v jakém ohledu se čas, a to zejména na rok, zastaví, když se v něm ukáže více, pro kteréž se toho více býtí potřeba, aby se učiněno právo zastavilo a obnovilo.

Činnost poroty zastaví v každé případnosti zastavením veškeré ministerstva po shodě nejvyššího soudu, a odpovídá z toho.

Vidě porota jest, tato zastavení i s příslušnými předložití oběma zákonodárnými radami říšskými, a to, navzdí-li rada říšská, bez předložití, navzdí-li však, když se sejde; když pak toho to sob sama zákonem rady říšské požádá, má zastavení takové každé odvolání.

Byla-li v některém ohledu činnost poroty zastavena zastavením, nemůže se v něm toto zastavení opakovaně zastavení ani předložití, ani do počtu předešlého navzdí-li rady říšské obnoviti.

§. 2.

Je-li byla činnost poroty zastavena, má se s okamžikem říšským vyhlásiti, a rovněž když se opět sepače.

§. 3.

Opatření v §. 1. učiněná má se účinek, že během přelomu pro trestné činy, k nimž se vztahuje, a že učiněná prostředky upravených proti rozsudkům a přičiny jich vydaným spravuje se zastavením, ježto mají platnost a účinnost, kteréž nenáleží před porotu. Mě-li o nějaký obžal, na nějž obžal jest trest určit such trest delšího než přelomého kalife, má se během přelomu konati před první soudem, a nichž jeden předsedá; jsou-li klasové počtem sobě rovní, rozhodne mírně obžalovanému prospěšněji.

§. 4.

Co ustanoveno v §. 2., vztahuje se k říšskému trestnému, a strany nichž se během přelomu toho dne, kdy zastavení v §. 1. připomenutí bylo vyhlášeno, před porotou již dokonalo neb alespoň počalo, jen do té doby, pokud se má během přelomu znovu předložit. Rozpře trestní, v nichž během přelomu první instance toho dne, kdy činnost poroty opět počala, buď již se skončilo such alespoň počalo, buď-li ke konci přivedou, jak ustanoveno v §. 2.

§. 5.

Tento zákon nabude platnosti zároveň s vstupem vidence soudu trestního.

Ve Vídni, dne 23. května 1873.

František Josef m. p.

Aucersperg m. p.	Lasser m. p.	Bauhans m. p.	Strengyr m. p.
Ginsler m. p.	Unger m. p.	Chlumeczký m. p.	Pretil m. p.
Horst m. p.	Kleminskowski m. p.		

121.

Zákon, daný dne 23. května 1873,

o užívání seznamů porotnických.

S přirozenou obou zákonů rady říšské vší se M. usílili takto:

§. 1.

K úřadu porotčím mají povolány býti jen osoby mužské, které

1. dokonaly 20. rok věku svého;

2. které mají štát a právo;

3. které mají v některé obci v království a zemích radeu říšskou zastoupených právo domovské;

4. které v obci, v níž se zdržují, již nejméně rok bydlí;

5. a muž.

a) platí se na příjmy náhonem vyjimaté (§. 14.) ročně nejméně 10 al., a v místech, v nichž jest více než 20.000 obyvatel, nejméně 20 al. přímých daní bez přírůžky, nebo

b) učiloby, u nichžto k této dani, ku staru advokátů, notářů, profesorů a učitelů na vysokých a středních školách, nebo dále na některé domácí univerzitě hodnosti doktora.

§. 2.

Nespůsobilí jsou k úřadu porotčím:

1. Ti, kteří pro nějakou věc tla neb dachu nejsou a to, aby dosti učinili povinnost porotnickou;

2. ti, kteří nejsou v plném užívání práv občanských, zejména ten, jenž byl od soudu na manovratná prohlášen, a ten, na jehož jmění vršen byl konkurs, až do skončení konkursu, a jestli kapes, až do té doby, kdy soudu náleže způsobilost ku právu, zejména v §. 249. ústn. konkursního, vydaného dne 23. prosince 1848;

3. ti, kteří jsou v trestním vyšetřování, v obžalobě neb v trestní;

4. ti, kteří byli od soudu trestně občasnou a postyli tím podobě náhonu volitelnosti do zastupitelstva občanského, pokud jí opět nezískou.

§. 3.

K úřadu porotčím nebude povolováni:

1. štátní úředníci ve skutečně stálé postavení, až na profesory a učitele na vysokých a na středních školách;

2. ti, kteří v službě vojens. ve vřechovém hodnostu neb v císař. armádě státním službu konají, neb dovolenou mají, na službu čekajíce, jakž i úřadní správy vojenské, zejména v §. 1., č. 2. náhonu o plnohodnotnosti soudů vojenských, daného dne 20. května 1869, (č. 78 sb. říšsk.);

3. duchovní úřadů nebo spolupracovníci občanských úřadů ustanovených;

4. učitelové na školách občanských;

5. ti, kteří zastupitelství jsou vykonávají službu na poštách, telegrafních, při telegrafech a na parních lodích.

§. 4.

Zprávní úřady porotního jsou:

1. T, kděi dokoná 60. rok věku svého, na vědy;
2. členové sněmů zemských, rady říšské a delegáti po čas doby mandáti;
3. S, kděi nekonejně služby státní, jsou však službeni brannou perzi, na ten čas, po který k službě vojenské jsou povoláni;
4. osoby, postavené v císařské dvořecké službě, veřejně profesní a učitelové, lékaři a ranhojci, též lékaři, kděi představení úřadu neb starosta obecní potvrdí, že jsou jest v povolání jeho nezbytně potřební, na rok příští;
5. S, kděi na výzval k nim učiněn v jedné době soudů porotních postavení svou ve službě neb službě porotně vykoná, až do konce příštího roku kalendářního.

§. 5.

Starosta obecní zřídí si společně s dvěma členy obecního zastupitelstva od svého volebního křídla řadu na zvláštní návrh sněmů zemských, kteří dle toho, co bylo ustanoveno, mohou na porotce povoláni býti, a kteří dle §. 4., 6. I musí nevyhnutě, aby toho úřadu byli způsobilí.

Do tohoto seznamu naplno se dle pořádku obecního a dle pořádku jednotlivé justice i příjmové těchto osob, jejich stav neb zaměstnání, bydliště a čas rodin, a připomeno, že, kteří a kteří zemských rozumějí a které nejvíce užívají. Týče-li se nějaké osoby staru branného (§. 4., 3. 3), buďli poznamenáno, zděli má bude ke službě vojenské povolán a na kterou dobu. Tento seznam jest prvotní seznam porotců.

§. 6.

Prvotní seznam má se nejpozději po 8 dní vyložit v úřadovně sněm obecního starosty, aby každý do něho náležitě seznám, a má se to veřejně způsobem v obci obyčejným záměm a připomenouti, že každý má právo, námítky proti tomu seznamu říci.

Každý, jenž se tom námitk, má se říci, v šestiadvacet hodin předem neb protokolárně a obecního starosty námítky říci, že v prvotním seznamu byl někdo dle zákona způsobilý pomítnout, však že naproti byl někdo dle zákona způsobilý a nepřipustný, však náležející způsobem přiznat zjednatí příkladu, pro něj jest úřadu porotního způsobilý.

§. 7.

O námítkách učiněných a o provedení příjmu uvedených, aby kdo úřadu porotního byl způsobilý, rozhoduje komise obecní (§. 5.). Tato rozhodnutí, jak-ž i stížnosti se má podnět buďli v prvotních seznamech poznamenány; stížnost na některé rozhodnutí podnět bud se třech dnůch od úředního oznámení, jak bylo rozhodnuto. Byly-li rozhodnutí komise obecní v seznamu vyhlášeném nějaký změna učiněna, buďli to vyznamenáno se domě úředním příkřím více oznámena, a tím, jakž se změna taková týče, o tom vědět má. Rovněž buďli tím, kděi stížnost podala, oznámena, jak o ní bylo rozhodnuto. Také předložit se má, kděi kdo vidí důvody, a nichž obec býti úřadu porotního způsobilý.

§. 8.

Starosta obecní má oprávněn prvotní seznam se všemi aply, kterých se vztahují k podání reklamaci a řízením se zprávní úřadu porotního, poslati bez prodlení, a to nej-

oše do konce měsíce máli okresnímu hejtmannovi. Okresní hejtman má seznam ihned předložit, a shledá-li, že při jeho upravení stala se něco proti zákonu nebo že jest patrně nepřesný, má jej starostovi obecnímu vrátiti, aby ho opravil. Má-li šlo tohoto upravení někdo křti pomítni, jest šfiro byl napáin, nebo někdo křti napáin, jest šfiro byl pomítnut, tedy budli se seznamem takto opraveným učiněn totiž, ce se seznamem předložím (§ 6. 7.).

Seznam upravený budli okresním hejtmannovi sejdle do konce října musí odevzda.

Jestliže by starosta obecní se odlišoval, upravením neb zastáim seznamu přiči-
žho přili předložil, nebo diti okresní hejtman přive nedokonalé šfiro své seznamu ná-
kladem obecním vykazáti.

§. 9.

Okresní hejtman předložiti má prvotní seznamy někdo šfirošho okresu se všemi hej-
manni k nim se vztahujícími prezidentovi šfirošho soudu první instance. Při tom má s osob
v prvotním seznamu započítých pojmenovati ty, z kterých má se šfiro, že pro svou nezam-
nost, paktánost, což paktéř nepřítel a svou říšnou povahu, a v zemích, kde šfiro má
hejtman šfiro se máti, pro malost šfiro v nich obyčejných jsou k šfiro převážim učiti
upřesňit.

§. 10.

V místech, kterých máli učiti šfirošho obecní, má starosta obecní seznam prvotní
přimo poslati prezidentovi šfirošho soudu první instance, a při tom učiti vše, což v
§. 9. okresním hejtmannovi jest učito.

§. 11.

Prezident šfirošho soudu první instance učiti komisi, která sejdle v někdo šfiro-
páda sestavi roční seznam pro šfirošho tohoto soudu.

Tato komise učiti se z prezidenta neb jeho náměšho ce předložim, se šfiro soudci,
kterých se seznam z radních šfirošho soudu neb z okresních soudci šfiro šfirošho, a se šfiro
šfirošho.

Tyto šfiro sestavi prezident.

Ze šfirošho šfirošho se sestavi jen šfiro, který sejm se učiti šfiro šfirošho a
jezu k šfiro převážim v šfirošho šfirošho šfirošho šfirošho.

Nechá-li by některý šfirošho do komise vstoupiti, nebo nepřítel by šfiro převážim
jezu učito, má prezident soudu šfirošho šfiro učito šfirošho šfirošho se jeho místo
poslati.

Komise rozhoduje většim šfirošho. Proš jejímu seznamu učiti šfirošho šfirošho.

§. 12.

Prezident má šfirošho šfirošho šfirošho v šfiro učito, kdy komise bude
sestáti, a tento má k seznamu šfirošho šfirošho poslati.

Tento seznam má jen poslati šfirošho.

§. 13.

Komise má šfirošho rozhodnutí a šfirošho v seznamem seznamem (§. 7.).
Nechy-li někdo proti seznamu do seznamu napáin, má komise učiti, aby se to stalo. Po-
tem má učiti roční seznam, shledující se se seznamem šfirošho a šfirošho.

§. 14.

Seznamy roční odlišují se tím způsobem, že komise sestaví se seznamů prvotních usky, kterých dle §. 2. přihlíží k účelu porotčím se nejvhodnější a nejbednější, do jednoho seznamu (seznamu hlavních), a z tohoto seznamu berou se pak porotcové na příští rok kalendářní.

Týž způsob sestaví též komise z usky v síle soudu porotčím usky v nejbližším okolí bydliště druhý seznam (seznam doplňovací), a sňím se berou porotci náhradní.

Hodíc k počtu řídicích a náhradních des soudních, kolik jich přihlíže roku kalendářního dle potřeby k práci bude, hodí se kalendář seznamu těch usky naplnit, aby jich bylo v poloze více, než jich, jaké se potřeby, dle počtu soudních poroty bude zapotřebí.

Není-li v porotčím seznamech okřídla shorového soudu dohromady asi 800 usky k účelu porotčím dle §. 1. porotčím, má prezident shorového soudu první instance, než svolá komisi k sestavení ročních seznamů, okresní hejmanů vyžádat, aby od starostů obecních požádal a jezu usky doplňovací seznamy prvotní, do nichž počtemi býti mají sňím té, kteří vřím k účelu porotčím jsou způsobilí a jím roční nejmenší 3 at. příjímek dle ten příjímky. Požadobno doplňovací seznamy prvotní má dořídit prezident řídati se starostů míst, kterých mají své statutu okresní, než jezu-li v okřídla jezu takové místa. Tyto doplňovací seznamy prvotní odlišují a upravují se tak jako hlavní seznamy prvotní, a jezu jako tyto sňímem a odliším seznamu ročního.

§. 15.

Roční seznam hodí vyříditi a poslati prezidentovi shorového soudu druhé instance, ročnímu státnímu nástupci, správci politického řízení zemského, též státním nástupcem, okresním hejmanům, okresním soudům a starostům obecním okřídla soudu shorového.

§. 16.

Představení úřadů a starostů obecní jezu poslati, oznámí-li to řídit prezidentovi shorového soudu první instance, když by v průběhu roku náčinnosti usky, se sňím porotci v seznamu ročním zapasí k účelu porotčím nezpůsobilými se stali (§. 2.), nebo že nastaly příhody, pro které by sňím a těch porotců nemohli k tomu účelu povoláni býti (§. 2.), nebo když by usky staru hlavního k sňím nejmenší byly porotčím (§. 4., č. 2.). Nastalo-li by příčina, která dle sňím účelu porotčím upravuje, teprve po sňím k poslati sňímek vyměření, mají také usky v §. 4., č. 2. a 4. jmenované na představených úřadech usky starostů obecních řídati, aby se seznamu byly vyměření.

Jestli takové vyměření se seznamu ročního potřeby, a má-li kdo právo toho řídati, o tom rozhoduje prezident shorového soudu první instance.

§. 17.

Článek dle před počtem každé desky porotci sestavení hodí při shorovém soudu první instance a přičinnosti dvou soudů a státního nástupce v seznamu veřejném hlavním seznamu porotců k sňím povolání. Administrativní komise hodí poslati, aby k tomuto seznamu vydala sňímek nástupce.

§. 18.

Při sestavení seznamu porotců k sňím povolání vyřadí se nejprve z seznamu ročního usky staru hlavního, jezu byly ke sňím nejmenší usky.

Potom vstoupí se jména ostatních osob v odev listech seznamu rodužka zapsaných do dvojho azadí, učiní prezident azadu shorového vytážen nejprve 26 hlasních porotců a po tom 9 porotců náhradních.

O tomto usázení buďí sepsán protokól.

§. 19.

Zbývá-li v seznamu rodužka jen tákto porotců, le se v seznamu hlasním uspořádká na 34 a v seznamu doplňovacím na 14 jmen, má komise dle §. 11. stádní, než potom zvláštěvší seznam porotců k stádní porotcovské, seznam rodužka se seznamem prvotních až do čísel prvého uvedených doplníti.

§. 20.

Prezident shorového azadu první instance má tákto třídici šest hlasních porotců a tákto desíti porotců náhradních písemně obceřiti a pojmenovati jim místo, den a hodinu, kdy a kdy počne porota azadati, psouzoje k důležitým záležitostem ustanoveným, kákyby se nedostavěti, při čemž má se k tomu kladěti, aby azadka jim byla dodána k vstátním záležitostem azad před počátním dohy azadati.

§. 21.

Přítělo-li by před počátním hlasním přítělním azadím než 20 hlasních porotců, doplňovací azad tákto, káky azad do tohoto čísla azaditi, a 9 porotců náhradních. K tomu komisi vložiti předložiti azadu porotcovské a přítělnosti čísel tákto azadu, kákyby se obhajeb azad obhajevaných jména 9 porotců náhradních do azaditi, vytážen pak a azad azaditi počet jmen a přítělo je. O tomto buďí sepsán protokól.

§. 22.

Má-li se před porotců jednáho a tákto dva kazati hlasní přítělní a azaditi případech trestních, azaditi se lazice porotců v přítělním všech případech azaditi před počátním přítělním případech prváka.

Lazice porotců pro první případ azaditi azaditi v azaditi řízení i v přítělním ostatních případech, pro azaditi hlasní přítělní azaditi tákto azaditi, až azaditi-li se s tím k, káky mají právo, porotců azaditi.

Byla-li k azaditi azaditi, azaditi má právo, porotců azaditi, pro azaditi a azaditi azaditi případech trestních azaditi lazice porotců azaditi, tady azaditi tákto lazice i v přítělním azaditi azaditi případech v řízení azaditi, azaditi-li se s tím k, káky mají právo, porotců azaditi.

Opazaditi-li by se přítělním azaditi, azaditi polítek byl azaditi azaditi azaditi, azaditi proto, le azaditi a předložých řízení dále trváti, než s azaditi azaditi azaditi azaditi tak, to má počiti tákto azaditi azaditi azaditi azaditi azaditi azaditi azaditi azaditi, tady azaditi azaditi azaditi azaditi.

§. 23.

Porotců, kákyli, až byl azaditi, by azaditi a azaditi azaditi azaditi azaditi azaditi, nebo kákyli by bez azaditi předložých azaditi porotcovské před azaditi azaditi azaditi azaditi, buďí azaditi azaditi azaditi azaditi azaditi azaditi azaditi, a kákyby to učinil porotců, až do 100 azaditi.

Proč tákto azaditi azaditi, a azaditi-li jí azaditi porotců, a shorového azaditi první instance s azaditi

Řádní za určení neb ustanovení trestu jsoum uložena, až učině-li dostatečnou prokázání, že obžalba na někoho řízení dodala, nebo že pro nějakou nepřodávinnost a neodrovnání přebíhá nemohl přijíti, nebo že pokuta uložena se neospravedliví a jeho obžalobám.

Proti rozhodnutí o tom učiněnému není opravného prostředku.

Co ustanoveno v řádu soudu trestního o tom, jak se usilovati má a pokutami peněžními dle toho řádu uloženy, platí též o pokutách v tomto paragrafu dotčených.

§. 24.

Ka každé každé doby porotní má předsedící soudu porotního porotců se státi, a dle obžalby uložiti práva zvrátení v §. 4., l. 2 jin propůjčeného až do konce příštího roku kalendářního nebo na kratší dobu. Co na to odporčí, ustanoveno buď prezidentem oborového soudu první instance, aby se to ustanovovalo v ročním seznamu.

§. 25.

Každý porotce a důvěrník, kterým povinnost svou vykonal, obdržel, když byl již přes měsíc od sídla poroty, k řízení své mívá náhradu za útraty porotní, která se určitém ustanovením ustanoví.

§. 26.

Tento náhon nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášen.

Tento náhon vztahuje se náhon a odhlášení seznamů porotních pro soudy tiskové, daný dne 9. března 1869, (§. 33 zák. řísk.).

Pokud bude potřeba odhlášení seznamy porotců k službě porotních, než bude lze uložiti seznamů ročních dle tohoto zákona odhlášených, odhláší každý dle posavadních seznamů ročních losem, jak ustanoveno v §§. 17. a 18.

Mají-li se v prvním roce, když tento náhon nabude platnosti, seznamy prvotní a seznamy roční dlevo ještě odhláti, učiní v §§. 9. a 11. jest vyměřeno, ustanoví se úplněkem náhonem.

§. 27.

Ministrům odhlášení náhonů a práve uloženo jest, aby tento náhon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 22. května 1872.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Lasser m. p.

Ginsler m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XLIII. — Vydána a rozaslána dne 1. července 1873.

122.

Vyhlášení, vydané od ministeria financí dne 25. června 1873,

o tom, jak se přičeň budou jmenovati některé pozorušní klavní pokladnice zemské a Vídeňský dědičkový vrchní úřad třídy III. v domě klavní celnice.

En přiklone rozdělení úřadův klavních pokladnic zemských na třídy hodností, ustanovené zákonem, datým dne 13. dubna 1873, (č. 47 zák. říš.), říšší jest Jeho c. k. Apoštolské Veličinství Nejvyšším rozhodnutím, jehož datem 8. června 1873, nejmilostivěji rozhodlo, aby se, od 1. července 1873 počínajíc, c. k. klavní pokladnice zemské v Linci, Hábřuku, Hradci, Třebí a Brně jmenovaly „finanční pokladnice zemské“, a c. k. klavní pokladnice zemské v Salzburku, Celovci, Lublani, Zádru, Opavě a Čáslavích „výplatny zemské“.

V pozorušním pojmenování „klavních pokladnic zemských“ ve Vídni, v Praze a ve Lvově učinil se říšší změny.

Mimo to bude se od počátku dne dědičkový vrchní úřad III. třídy v domě klavní celnice ve Vídni jmenovati „říšší pokladnice zemské ve Vídni“.

Prešis n. p.

Zákoník říšský

1870

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XLIV. — Vydána a rozehlána dne 10. července 1873.

123.

Poštovská úmluva¹⁾, učiněna dne $\frac{25}{12}$ května 1871,

mezi vládou Jeho císa. a král. Veličenství a Jeho Vysostí knížetem Černošským.

Původní text.

Le Gouvernement de Sa Majesté Impériale et Royale et

Son Altesse le Prince de Monténégro

désirent régler le service de la correspondance entre les États respectifs, sont convenus des articles suivants :

Article 1.

Il y aura entre les bureaux de poste des parties contractantes un échange périodique et régulier de lettres, d'échantillons de marchandises et d'imprimés de toute nature, ainsi que d'articles de messagerie, originaires des pays respectifs, ou provenant des pays auxquels les bureaux de poste de la Monarchie Austro-Hongroise servent ou pourraient servir d'intermédiaire.

Article 2.

Cet échange s'effectuera au moyen d'un service entre Cattaro et Cattigue, qui sera établi et entretenu par le soin de l'Administration des Postes de Monténégro.

Překlad.

Vláda Jeho císa. a král. Veličenství a

Jeho Vysost kníže Černošský,

žádajíce toho učel, aby korespondence mezi oběma státy uspořádali, uslovili se o tyto články:

Článek 1.

Mezi poštami stran se smlouvajících budou se periodicky a pravidelně vyměňovati písemn., obchodní předm. zboží a vše tisknut., též vše povozní poštou posílané, které pocházejí ze zemí obepjatých, nebo ze zemí takových, jakožto ulívají nebo by budoucí ulívati mohly prostřednictvím pošt mezních Rakousko-uherských.

Článek 2.

Toto vyměňování díti se bude kusem poštovským mezi Katarom a Cetyni jedním, ježž uliči černošskými správa poštovní a bude jej v místních spůsobu obcovati.

¹⁾ Ratifikován od c. a k. ministerstva vnitra dne 10. srpna 1873.

Chaque Administration supportera les frais de transport proportionnellement à la distance parcourue sur son propre territoire.

Article 3.

Seront considérés comme objets de la poste aux lettres :

les lettres sans valeur déclarée,

les échantillons de marchandises,

les journaux et les imprimés de toute nature,

les mandats de poste.

Le poids des lettres, des échantillons et des imprimés ne devra pas excéder quinze loth.

Sont compris dans les articles de messagerie :

les lettres avec valeur déclarée,

les groups d'argent, les paquets (colis) avec ou sans déclaration de valeur, les envois contre remboursement (Rechnung).

Le poids d'un article de messagerie ne devra pas excéder dix livres (vingt kilogrammes).

Article 4.

L'affranchissement des lettres ordinaires, s'ent-à-dire non recommandées et sans valeur déclarée, qui seront expédiées de l'un des deux pays à destination de l'autre, est facultatif.

Les voyageurs pourront à leur choix en payer le port d'avance jusqu'à destination, ou le laisser à la charge des destinataires.

Article 5.

Le port à percevoir pour les lettres originaires de la Monarchie Austro-Hongroise à destination de Monténégro et vice versa sera fixé ainsi :

à sept kreuzer monnaie autrich. pour chaque lettre simple affranchie, et

à quatre kreuzer monnaie autrich. pour chaque lettre simple non affranchie.

Article 6.

Par exception aux dispositions de l'article précédent, le taux simple des lettres originaires du district de Cattaro à destination de Monténégro et vice versa, sera réduit :

Kaká správa bude zapravená náklad na dopravování vše do země číslí země její, po které se pošle.

Článek 3.

Vše, ješto se dopravují poštou listovní, jsou tyto :

psaní bez ovládnutí ceny,

průby zboží,

noviny a tiskárny vše tiskárny,

poštovní poukázky.

Psalní, průby zboží a vše tiskárny nemají větší váhu než patnáct loth.

Pro poštu poruční budou se dopravovati :

psaní s cenou ovládnutou,

hotové peníze,

balíky (náklad), novčí se cenou ovládnutou.

Vše poštovní se váží poštovním.

Vše, poštovní po poštu poruční, nemají větší váhu než deset liber (pět kilogramů).

Článek 4.

Psalní obyčejná, t. j. listovní, ješto nejsou doporučována a nezahradají nákladu s cenou ovládnutou, a kterých se posílají a jedné země do druhé, mohou, ale nemusí se frankovati.

Oblázející má toho vůli, zaplatiti porto napřed až na místo, kam vše jde, nebo odstaviti adresáti, aby porto zapravil.

Článek 5.

Porto, kterých se vybirati má za psaní, (psaní s oznámením Rakousko-uherského do Černé Hory a naopak, ustanovuje se :

na sedm krejcarů rak. šilera za každé jednoduše psaní frankované, a

na čtyřet krejcarů rak. šilera za každé jednoduše psaní nefrankované.

Článek 6.

Vyjímka z toho, se ustanovuje v dílně předříšené, sahaje se jednoduše také za psaní s oznámením Rakouského do Černé Hory a naopak.

à cinq kreuzer monnaie autrich. en cas d'affranchissement et

à dix kreuzer en cas de non-affranchissement.

Article 7.

Seront considérées comme lettres simples celles dont le poids n'excède pas un loth.

De loth à loth sera ajouté un port simple en sus.

Article 8.

Le port à percevoir pour les correspondances en vertu de l'article 3, sera partagé dans la proportion de cinq septièmes ($\frac{5}{7}$) au profit de la Monarchie Austro-Hongroise et deux septièmes ($\frac{2}{7}$) au profit du Monténégro.

Le produit des taxes à percevoir pour les correspondances mentionnées à l'article 8, restera entièrement au profit de l'Administration par laquelle les taxes seront été perçues.

Article 9.

Des lettres recommandées peuvent être expédiées de l'un des deux pays dans l'autre et autant que possible à destination des pays auxquels les bureaux de poste de la Monarchie Austro-Hongroise servent d'intermédiaires.

Le port des lettres recommandées devra toujours être acquitté d'avance jusqu'à destination.

Toute lettre recommandée, adressée de l'un des deux pays dans l'autre, supportera au départ en sus de la taxe applicable à une lettre ordinaire affranchie du même poids un droit fixe de dix kreuzer.

Ce droit fixe demeurera acquis à l'office expéditeur.

Les échantillons de marchandises et les imprimés de toute nature recommandés, adressés de l'un des deux pays dans l'autre, supporteront en sus de la taxe modérée fixée par l'article 12 le droit fixe susdit, et seront à tout autre point traités comme lettres recommandées.

když se bude frankovati, za pět krejcarů rak. šila a

když se nebude frankovati, za deset krejcarů rak. šila.

Článek 7.

Za jednoduší písmi počítají se ta, ježto nemají více než lot.

Lot od lotu vyběrá se a jednodušího portu více.

Článek 8.

Porto, které se dle článku 3. za korespondence vyběrá, rozdělí se podle poměru: pět sedmín ($\frac{5}{7}$) pro mocnářství Rakousko-uherské a dvě sedmíny ($\frac{2}{7}$) pro Černou Horu.

Taxy, ježto se vyběra za korespondence v článku 8. uvedené, obdrží všechny správy, které je vyběrá.

Článek 9.

Písmi doporučovanými posílají se někdy a každé země do druhé, a pokud možná, také do těch zemí, pro které pošty monarchie Rakousko-uherské korespondence rozasílají.

Porto za písmi doporučovaná napřed musí být vždy zapláceno až na místo, kam odesílá.

Za každé písmi doporučované a jedné země anebo země do druhé zapraveno bude, když se pošle, kromě taxy za obyčejné frankované písmi též vždy vyběrácející neměnné porto 10 krejcarů.

Toto neměnné porto získá úplně poskytovák, který písmi odesílá.

Za doporučované přeby zboží a všelijaké věci těžitelné, které se posílají a jedné země anebo země do druhé, platí se kromě taxy susdické, vyřezané v článku 12., vždy dotčené porto neměnné, a věci takové počítají se v každé příčině za písmi doporučovaná.

Les lettres recommandées ne doivent porter aucune déclaration de valeur.

Article 10.

L'expéditeur de tout objet recommandé pourra demander au moment du dépôt de l'objet, qu'il lui soit donné avis de sa réception par le destinataire.

Dans ce cas il paiera d'avance pour le port de l'avis une taxe uniforme de dix kreuzes.

Cette taxe demeurera acquise à l'office expéditeur.

Article 11.

Les feuilles de réclamation adressées sur la demande des expéditeurs de l'un des deux pays dans l'autre, devront être affranchies moyennant le paiement d'une taxe de dix kreuzes, si l'expéditeur n'a pas payé au avis de réception.

Cette taxe demeurera acquise à l'Administration par laquelle elle aura été perçue.

Cependant si la réclamation aura été produite par une faute de la poste, le réclamant pourra demander le remboursement de la taxe soumise.

Article 12.

Dans le cas, où quelque objet recommandé, expédié de l'un pays pour l'autre se perdrait par la faute d'un employé de la poste, celle des Administrations, sur le territoire de laquelle la perte aura eu lieu, paiera à l'expéditeur une indemnité de vingt florins valeur autrichienne dans le délai de deux mois à partir du jour de la réclamation.

Le droit de réclamer expire après six mois à dater du jour de la remise de la lettre.

Parmi ce terme, le réclamant n'aura droit à aucune indemnité.

Article 13.

Les échantillons de marchandises et les épreuves d'imprimerie portant des corrections typographiques ainsi que les manuscrits joints

Na posilkách rekomandovaných nesmú niesť ošetrovňu cenu.

Článok 10.

Kto pošle odporúčajúci predmet, môže, keď je potrebné, žiadať, aby sa mu vydalo potvrdenie od adresáta, že je doručený odbercom.

V takom prípade zaplatí odberateľ najneskôr na toto potvrdenie ustanovenú taxu 10 krejčiar.

Táto taxa náleží správcovi, ktorým je odoslaná.

Článok 11.

Listy reklamačné, ktoré sa k služobnosti toho, kto odporúča, sú odoslané, podľa zjednotenej úmluvy sa nesmú dať druhú poštu, napokon-li poslancom taxu na služobní správcovi, najneskôr 10 krejčiar.

Táto taxa náleží té správcovi, ktorým je vyhradaná.

Stalo-li sa však reklamovať vinnou poštou, má poslancom práva žiadať, aby sa mu felešná taxa vrátila.

Článok 12.

Stratilo-li by sa odporúčaný predmet, ktorý by sa jedným smerom do druhého poštom, vinnou náhodou odovzdanou poštovníkou, vyplatí správcovi poštovníkej ústrednej úradu, v jednom z krajín, v ktorých odoslané, v dvoch náhodách, v súlade s reklamáciou poštovníkej úradu (28) stratených vecí, šesť náhodou.

Práva reklamačné zanikajú v šesť mesiacoch, počnúc od toho dňa, keď by sa predmet našiel.

Keď táto šesť mesiacov, nemá žiaden reklamant práva k náhrade.

Článok 13.

Prílohy listov, té osoby korektur, ktoré odberateľ spravuje k tomu sa vráťajú a rukopisy priložené, korektury sa týrajú, rovnako.

à ces épreuves et s'y rapportant, les journaux, gazettes, ouvrages périodiques, livres brochés ou reliés, brochures, papiers de musique, catalogues, prospectus, annonces, prix-courants etc., imprimés, lithographiés ou métallographiés, expédiés de l'un des deux pays dans l'autre, seront affranchis jusqu'à destination moyennant le paiement d'une taxe de deux krouzer par 2¹/₂ loth ou fraction de ce poids.

Article 14.

La taxe de 2 krouzer prévue pour les échantillons, imprimés etc. demeurera acquise entièrement au profit de l'Administration par laquelle elle aura été perçue, si les envois sont expédiés du district de Cattaro à destination du Monténégro ou vice versa.

La même taxe sera partagée dans la proportion de trois cinquièmes (2³/₅) au profit de la Monarchie Austro-Hongroise et de deux cinquièmes (2²/₅) au profit du Monténégro, si les envois sont originaires ou à destination des autres districts de la Monarchie Austro-Hongroise.

Article 15.

Les échantillons de marchandises ne pourront être expédiés que sous les conditions requises par les lois de douane de chaque pays.

Ils devront n'avoir aucune valeur vénale, être placés sous bande, ou de manière à ne laisser aucun doute sur leur nature; ils ne devront porter d'autre écriture à la main que l'adresse du destinataire, une marque de fabrique ou de marchand, des numéros d'ordre et des prix.

Les épreuves d'imprimerie corrigées et les manuscrits qui s'y trouveront joints, devront également être placés sous bande et ne pourront contenir aucune lettre ou note ayant le caractère d'une correspondance ou pouvant en tenir lieu.

Les journaux et imprimés de toute nature devront également être mis sous bande et se

ront à fin periodické věci tištěné, psané nebo vázané knihy a brožurky, tištěné, litografované nebo metalografované množství, katalogy, prospekty, oznámení, seznamy cen atd., které se posílají z jednoho země se souhlasem do druhé, mohou se též na místo, kam svědčí, frankovati, když se napřed zaplatí des krouzary na každého 2¹/₂ loth nebo na zlomek této váhy.

Článek 14.

Tato 2 krouzary na próby zboží, věci tištěné atd., zůstane vešší té správy, která jí vybere, když se vše posílá z okruhu Kotarského do Černé Hory nebo naopak.

Posílá-li se však vše z nějakého okruhu monarchie Rakousko-uherského, rozdělí se tato taxa tak, že tři pátiny (2³/₅) odejde monarchii Rakousko-uherské a dvě pátiny (2²/₅) Černé Hore.

Článek 15.

Průby zboží mohou se posílati, když se vyplní to, co jest u každého státu k tomu potřebno.

Tyto průby nemají mítí cizí hodnoty, mají se posílati pod písku nebo neobaliti tak, že není pochybnosti, jaké věci to jsou, a nemají na nich býti žádné rukou psané, leč adresu toho, kam svědčí, znamená fabricky nebo obchodu, říditi a ceny.

Acby korektury a rukopisy k nim přiloženy mají se též posílati pod písku, a nemají obsahovati ani psaní ani přídavků, které by měly provázati korespondence aniž by jí mohly nahraditi.

Tiskotvorné věci a listy a věci tištěné posílati mají se pod písku, a nemají býti obaleny

porter aucun écriture, chiffre ou signe quelconque à la suite si ce n'est l'adresse du destinataire, la signature de l'expéditeur et la date.

Les échantillons de marchandises, les épreuves et les imprimés de toute nature qui ne remplissent pas les conditions ci-dessus exprimées, ou dont le port serait laissé à la charge des destinataires, seront considérés comme lettres et traités en conséquence.

Article 16.

L'expéditeur de toute lettre recommandée, expédiée de l'un des deux pays dans l'autre, pourra demander au moment du dépôt de la lettre, qu'elle soit remise au destinataire par un exprès aussitôt après son arrivée, à la condition toutefois, que la lettre soit destinée pour un lieu où se trouve un bureau de poste; dans ce cas il payera d'avance pour la remise par exprès une taxe fixe de quinze kreuzer, laquelle sera acquiescée entièrement au bureau de destination.

Article 17.

Les bureaux de poste du Monténégro pourront livrer au bureau de poste de Cattaro à découvert des correspondances à destination des pays étrangers auxquels les bureaux de poste de la Monarchie Austro-Hongroise servent d'intermédiaire, et ils recevront par le même bureau les correspondances originaires de ces pays et à destination du Monténégro.

L'Administration des Postes du Monténégro payera aux Administrations des Postes de la Monarchie Austro-Hongroise pour les correspondances à destination ou originaires des pays étrangers les taxes fixées par les respectives Conventions en vigueur, ou à conclure dans l'avenir.

Les Administrations des Postes de la Monarchie Austro-Hongroise payeront à l'Administration des Postes du Monténégro pour les correspondances affranchies originaires des pays étrangers à destination du Monténégro et pour les correspondances non af-

franchies, le même traitement, payées de la part de l'expéditeur, à l'exception de l'affranchissement des lettres recommandées, lequel sera payé par le destinataire.

Průjdy zboží, archy korespondence a všelijaké věci tělesné, které vyjmukám vyše položeným dání nečiní, nebo za které by měl portu zaplatiti adremít, pokládají se za psaní, a do toho se taxa za ně vrací.

Článek 16.

Ten, kdo pošle psaní doporučované, které se má z jednoho země poslati do druhé, a to do místa odjížděho, kde jest pošta, může žádati, aby se psaní, hned když dojde, adremítovi došlo po zvláštním poslu; za takové zvláštní dojení má napřed zaplatiti avanzovanou taxa pětadvacet (15) krajcarů, kterou taxa zvláštní celou poštu, která psaní došle.

Článek 17.

Pošty černohorské mohou poslati Kataraké o sobě vyřčené korespondence, jímželi do země císařské, která užívají prostřednictví pošt monarchie Rakousko-uherské, a zvláštní skrze poštu došlou korespondence a těch země přebírající, zvláštní za Císařskou Říši.

Poštovní správa Černohorská nabývá poštovním způsobem monarchie Rakousko-uherské za korespondence do císařské země zvláštní a odstavě došlou zvláštní my taxy, jeli jsou vyřčené skrze již vyřčené nebo ktereli přičiní skrze vyřčené korespondence.

Správa poštovní monarchie Rakousko-uherské za frankované korespondence a Císařské Říše a za nefrankované korespondence a Císařské Říše do císařské země totiž, co se nabývá za korespondence, kteréli jsou z

franchies originaires du Monténégro à destination des pays étrangers les mêmes comme quo pour les correspondances échangées entre la Monarchie Austro-Hongroise et le Monténégro.

L'affranchissement facultatif ou obligatoire jusqu'à destination ou jusqu'à une certaine limite des correspondances mentionnées dans le présent article, les conditions qui devront remplir les échantillons de marchandises et les imprimés pour jouir de la taxe modifiée, les conditions du chargement des lettres etc. dépendront des stipulations des dites Conventions postales.

Article 18.

L'affranchissement des correspondances de toute nature pourra s'effectuer au moyen des timbres-poste respectifs.

Lorsque le montant des timbres-poste dont une lettre est revêtue sera inférieur à la taxe établie pour en opérer l'affranchissement, cette lettre devra être considérée comme non affranchie et traitée en conséquence sans déduction de la valeur des timbres-poste insuffisamment employés.

Les objets sans bande, admis au bénéfice d'une modification de taxe moyennant affranchissement obligatoire, seront en cas d'affranchissement insuffisant taxés comme lettres non affranchies sans déduction du prix des timbres-poste y appliqués.

Article 19.

Les correspondances de toute nature mal adressées ou mal dirigées seront sans aucun délai renvoyées pour le prix auquel l'office envoyer les aires livrées en compte à l'aire office.

Les correspondances, qui pour une raison quelconque ne pourront pas être rendues aux destinataires, devront être renvoyées de part et d'autre.

Celles qui auront été livrées affranchies, seront renvoyées sans taxe ni décompte; celles qui auront été livrées en compte, seront rendues pour le prix pour lequel elles auront été originellement comptées par l'office envoyeur.

poslanými Rakousko-uherského na Černo Horu a naopak.

Zdejší korespondence v tomto ohledu považovat mohou se frankovatí anek se musí zcela neb z části frankovatí, pod kterými vyvíkand a mohou přibýti ušedl a všei úšedl na úšedl taxu pošlati, jak se mohou psaní rekomandovatí úšedl, vše to úšedl na taxu, se v příkladě toho v dotčených úšedních poštenských ustanovení.

Článek 18.

Korespondence všetké druhu se frankovatí známkami poštenskými jedné každé země.

Jestliže by známky na psaní přilepené nedostaly tolik, kolik činí porto, které se má frankovatí, počítají se psaní takové za nefrankované, a dle toho vyměří se porto, však počítají známky nedostatečné, ježli bylo úšedl.

Všci pod píškou psaní, které, když se porto naprasi napřed, dopravní se za taxu úšedl, počítají se, bytli nedostatečné frankování, za psaní nefrankované, počítají však známky, kteréž bylo k frankování úšedl.

Článek 19.

Korespondence nedobře adresovaná nebo nedobře instruktovaná pošlou se chlapodě bez prodlení naupit za touž náhradu, kterou pošla, ješto je odesláta, druhé pošle bude pošlati.

Korespondence, které z jaké koli příčiny nemohou se adresátovi došedl, pošlou se chlapodě naupit.

Při tom všedl se korespondence frankované bez všedlího taxu, korespondence pak, za které bylo, když došly, počítáno porto, psaní náhraděni porto, které přilepené vyměří se porto, ješto je odesláta.

Article 20.

Les correspondances internationales réexpédiées par suite du changement de résidence des destinataires ne devront pas à raison de cette réexpédition être soumises à une taxe supplémentaire.

Cependant, si le changement de résidence amène une augmentation du port, le destinataire sera tenu à payer une taxe supplémentaire, comprenant le port, que l'expéditeur ou le destinataire aurait dû payer, si la lettre avait été originellement adressée au nouveau lieu de destination.

Les correspondances recommandées en cas de réexpédition seront traitées comme telles, sans être soumises à un nouveau droit de chargement.

Article 21.

La correspondance exclusivement relative aux différents services publics adressée de l'un des deux pays dans l'autre, et dont la circulation en franchise aura été autorisée sur le territoire du pays auquel appartient l'autorité ou le fonctionnaire de qui émane cette correspondance, sera transmise exempté de tout port de port.

Si l'autorité ou le fonctionnaire à qui elle est adressée jouit pareillement de la franchise, elle sera délivrée sans taxe; dans le cas contraire cette correspondance ne sera possible que de la taxe territoriale du pays de destination.

Article 22.

Les Administrations des Postes des parties contractantes s'entendront sur un service international des mandats de poste d'après les bases suivantes:

Le maximum d'un mandat de poste sera fixé à cinquante-quinze (75) ou cent (100) florins, valeur autrich.

La taxe ne devra être plus élevée que vingt (20) Kreuzer pour les mandats jusqu'à la moitié du maximum et quarante (40)

Článek 20.

Za korespondence mezinárodní, která se za adresátův změny bydliště, proto, že se přešlává, nebude se z příčiny tohoto dalšího mezinárodního přešlávání platit.

Pokud by adresát se někde přešlával a změna by se proto zvýšila parte, bude povinen, upravení parte doplněním až do této parte, jež by byl povinný nebo adresát mešl pláti, kdyby bylo pamt přešláto psíma za ustanovení místa.

Korespondence rekomendovaná, pšlává-li se za někým, pokládá se i díle za rekomendovaná, ašl se pláti za ní dalšího rekomendování.

Článek 21.

Korespondence, která je z jednoho země do druhého, a týče se výhradně některých služebních služeb veřejných, dopraví se bez parte, když jest v té zemi, ku které náleží úřad nebo funkcionář této korespondence adresující, do úzkosa od parte osvobozena.

Jestli úřad nebo funkcionář, jemuž korespondence určena, také od parte osvobozen, týče se korespondence bez této parte; jinak dopraví se za ní taxa, ustanovená v zemi, kam korespondence určena.

Článek 22.

Spřevy pošterné strany smlouvy šlících zemí se mešl shodn o zavedení psíček pošterných v shodn mezinárodním šlím sšlšnem:

Nejvyšší suma, která se může psíčkou pošternou poslati, ustanovuje se za sedmdesát pšt (75) nebo sta (100) šlých šššššš šlích.

Taxa za psíčku pošternou až do poloviny této sumy nejvyšší mešl šlím více než desát (20) krejcarů, a za psíčku po-

Kreuzer pour les mandats excédant la moitié du maximum.

Les Administrations contractantes garantiront au public les sommes versées.

La taxe sera toujours acquittée d'avance par l'expéditeur. Elle sera partagée à moitié entre les Administrations contractantes.

Article 23.

Les bureaux de poste des Administrations contractantes acceptent et effectuent réciproquement des abonnements aux journaux publiés soit dans leurs propres pays, soit à l'étranger, et ils se chargent aussi de l'expédition de ces journaux.

La taxe que les Administrations contractantes perçoivent pour effectuer l'abonnement et l'expédition des journaux qui paraissent dans leurs pays respectifs, sera de vingt-cinq pour cent du prix net du journal, abstraction faite des droits de finances, et sera partagée entre les Administrations contractantes dans la proportion de quinze pour cent au profit de la Monarchie Austro-Hongroise, et de dix pour cent au profit de Monténégro.

Le bureau de poste de Cattaro Evreux ou bureau de poste de Cetigne les journaux publiés à l'étranger pour le prix que les abonnés dans la Monarchie Austro-Hongroise doivent payer, lorsqu'ils reçoivent ces journaux au moyen de la poste.

Article 24.

L'affranchissement des articles de messagerie expédiés de l'un des deux pays à destination de l'autre est facultatif.

Les expéditeurs pourront à leur choix ou payer le port d'avance jusqu'à destination ou jusqu'à la frontière, ou ils pourront le laisser entièrement à la charge des destinataires.

Les taxes seront perçues d'après les tarifs en vigueur dans le pays d'origine et le pays de destination.

Stovkos, jejíž suma činí více než polovina ceny nejvyšší, nebo číslu více než čtyřicet (40) krejcarů.

Spřísky se odovozují buďto adresátem ruční a nebo vplacené.

Tež, kdo peníze pošle, povinen jest, zaplatiti taxu napřed. Tato taxa rozdělí se mezi spřísky se odovozují a polovic.

Článek 23.

Pošty spřísky se odovozují buďto obepod přijímají a adresáti předplacení na noviny, které se vydávají v zemích sousovu říšských nebo v cizích, a buďto se také zaměstnávají možným těchto novin.

Taxa, kterou buďto spřísky se odovozují vybírati se to, že obstarají předplacení a buďto adresáti noviny v jejich zemích vydáván, vynášuje se na 25 % čistě ceny novin po úřadě kolku, a rozdělí se mezi spřískami se odovozujícími tak, že 15 % obdrží ministrů Rakousko-uherské a 10 % Černá Hora.

Pošta Kotarská buďto poště Černohorské vydávati noviny v cizích zemích vycházející se to, že platí za ně abonentů v ministrů Rakousko-uherském, když je buďto poště.

Článek 24.

Více po poště povazní posláno, které jsou z jednoho země do druhé, mohou, však nemusí se frankovati.

Adresáti má toho vůli, zaplatiti porto až na místo, kam vše se pošle, nebo na hranice napřed, nebo zřeteli adresáti, aby celé porto zapravil.

Taxy vybírati se buďto dle tarif, zavedených v té zemi, v které více se posílají, a v té zemi, kam se posílají.

Article 25.

L'expéditeur de tout article de messagerie pourra demander au moment du dépôt de l'objet, qu'il lui soit donné avis de sa réception par le destinataire.

Dans ce cas il payera d'avance pour le port de l'avis la taxe comme pour les lettres établie par l'article 10; cette taxe demeurera acquise à l'office expéditeur.

Article 26.

La lettre de voiture qui accompagnera les articles de messagerie, sera exempté de toute taxe supplémentaire, pourvu qu'elle n'exécède pas le poids d'un tobi; en cas contraire elle sera taxée comme lettre ordinaire (articles 5 et 6).

Article 27.

Quand plusieurs colis seront accompagnés d'une seule lettre de voiture, les taxes seront néanmoins payées séparément pour chaque colis.

Article 28.

Les articles de messagerie renvoyés au lieu d'origine pour une raison quelconque et les articles réexpédiés par suite du changement de résidence des destinataires seront soumis à une nouvelle taxe comme s'ils avaient été de nouveau mis à la poste.

Article 29.

Les articles de messagerie que les autorités et les fonctionnaires désignés à l'article 21 échangeront entre eux, seront exemptés de tout port.

Article 30.

Il sera permis de faire suivre sur les articles de messagerie et les lettres, des remboursements dont le maximum sera fixé à soixante-quinze (75) ou à cent (100) florins valeur autrich.

Il sera permis de faire suivre des remboursements d'une somme plus élevée lorsqu'ils ont pour objet des frais de transport et des déboursés grévant les envois.

Článek 25.

Kdo pošlívá nějakou věc na pošta provozní, může žádati, aby se mu vydalo potvrzení, že adresát věc dostane náležitě obdržel.

Ze takové potvrzení zapraví adresátovi taxa = člínku 10. za poštovní ustanovením.

Tato taxa obdrží pošta, která věc adresáči.

Článek 26.

Polovník list, který se přiloží k věci po poště provozní posláno, jest taxy vícekrát zproštěn, až nežádá-li více než list, věští-li více, vyměří se zaň taxa jako za poštovní obyčejný (člínky 5 a 6).

Článek 27.

Posílá-li se několik balíčků a jedinou listem posláno, posílá se každý balíček zvlášť.

Článek 28.

Ze věci po poště provozní posláno, která a jaké přilohy keli poslou se zaplatí taxa, kde byly poslány, nebo se za přílohou převzetkování adresáta poslou se nim nějak jinak, zapraví se každá taxa, jako by byly znovu poslány.

Článek 29.

Věci, které si po poště provozní vyřizují posílají úředníci a funkcionáři, jsou osvobozeny člínku 21., dopravují se zdarma.

Článek 30.

Dovoluje se, vyplátni na věci po poště provozní posláno a za poštovní peníze užítého, jichž nejvícež suma se vyměříje se sedmdesát pět (75) nebo za sto (100) slatých rakouského číla.

Ze úlibědy provozní a za výlohy za slouček posílajících úlibědajících nebo se užítého vydání i sumy větší.

L'expéditeur ne peut pas exiger le paiement du montant d'un remboursement avant que l'office postal du lieu de destination n'ait donné avis que le destinataire a retiré l'envoi.

Les envois contre remboursement sont soumis à la taxe de messagerie. Il est en outre perçue pour le remboursement au droit dont la proportion sera fixée par l'Administration postale du pays de consignment.

Ce droit revient à l'Administration dont l'office de poste fait valoir le remboursement.

Si un envoi chargé de remboursement n'est pas retiré et payé dans le terme de 14 jours à dater du jour de l'arrivée à destination, l'envoi doit immédiatement à l'expiration de ce terme être retourné à l'office postale d'origine.

Cette disposition s'applique également aux envois contre remboursement portant l'indication „poste restante“.

Les Administrations de postes contractantes s'entendent sur la forme à partir de quel elles mettront en vigueur les dispositions précédentes.

Article 21.

L'expéditeur d'un article de messagerie aura la faculté de déclarer la valeur du contenu pour laquelle il sera garanti en cas de perte ou d'avarie de l'objet.

En cas de perte ou d'avarie d'un article de messagerie l'indemnité sera payée en raison de la valeur déclarée, à moins que l'Administration ne fournisse la preuve, que la valeur déclarée est supérieure à la valeur réelle de l'article.

Dans ce cas l'Administration n'est tenue qu'en remboursement de celle-ci.

Lorsque l'expéditeur n'aura pas fait de déclaration de valeur, il n'aura droit qu'à une indemnité correspondant à la perte réelle ou à l'avarie réelle, laquelle indemnité ne pourra dépasser un florin et 50 kreuzer valeur autrich. par une livre ou par toute fraction de ce poids.

Odesložení směle liděti, aby se na záložku pašteráků vyplátná díve, pákud nedojde oznámení od pošty toho místa, kam věc odeslá, le utrosát ji odřídit.

Za věc, paštrák se záložku pašteráku, plati se porte pošty povuzni. Za záložku plati se námo to taxa dle vědy, kterou ustanovi správa pašteráků té země, kde věc byla poslána.

Tato taxa obrátí správa, jejíž pošta náleží poskytnout dáti.

Nevypláti-li se věc se záložku paštrák ve 14 dnech, když dojde na místo, kam odeslá, budíž neproděná nespět paštrák té pošty, kde byla poslána.

Tatáž plati také o záložkách, na kterých jest napísáno „poste restante“.

Smlouvající se správy pašteráků ustaví se mezi sebou, od kterého dne ustanoví věc přelohou mezi sebou.

Článek 21.

Kdo pošle věc záložku na poštu povuzni, má na věci, paštrákování oves její, se kterou se má, když se utrosá nebo přilá k porušení, divě gausce.

Stavěti-li by se věc poštu povuzni přelohu, nespět přilá-li by k porušení, dá se záložka dle ceny upovuzni, loť by správa pašteráků měla dokázati, že cena upovuzni jest větší nežli oves skutečn.

V případech této pošty jest správa pašteráků, ustavěti jen oves skutečn.

Neproděti-li ten, kdo věc pošle, ceny té věc, liděti námo tím ustanoví, kterou se se skutečnám ústíto nebo se skutečnám porušením ustanoví, kterákto záložka směle námo ústíto věc nežli ústíto a 50 kr. rak. liděti se žbrú nebo se každý zlomek žbrú.

En règle générale l'indemnité est payée à l'expéditeur de l'objet. Toutefois elle pourra être acquittée entre les mains du destinataire, si l'expéditeur le demande expressément ou si celui-ci est inconnu ou introuvable.

Article 32.

Les Administrations ne sont ni responsables ni tenues au remboursement des pertes ou des avaries résultant d'un cas de guerre, d'un vice propre à la chose ou de la faute de l'expéditeur.

Elles ne le sont au plus des dommages indirects et des bénéfices non réalisés.

Les Administrations n'assument aucune responsabilité, dans les cas suivants :

1. Si les vices n'ont pas été constatés dès l'arrivée des objets et avant leur acceptation par le destinataire.

2. Si l'emballage ne porte aucune trace extérieure de bris ou de mouillage.

3. Si lorsqu'il s'agit d'un paquet déballé à la valeur ou d'une lettre contenant de l'argent, le poids de l'objet à son arrivée au lieu de destination est trouvé conforme à celui constaté par le bureau expéditeur.

Article 33.

Les Administrations ne sont pas responsables des retards qui pourraient survenir soit dans le transport soit dans la remise des objets.

Article 34.

Un délai de six mois à partir de la date du dépôt de l'objet est accordé à l'expéditeur pour faire valoir ses droits à une indemnité; passé ce terme, le réclamant n'aura droit à aucune indemnité.

Výše má se dáti náhradu tomu, kdo věc pošle. Žádně-li však za to podivějíci, nebo není-li on, kdo jest podivějící a není-li ho ku najíti, může se náhrada vydati také adresovateli.

Článek 32.

Správy poštovní neberou na se žádného nároku a nebyjí odpovědi za stráty a porušení, způsobené příčinou války, ani za takové stráty nebo za takové porušení, ježto se stalo pravou věcí postoupenou nebo zvláštním taktu, kdo ji pošle.

Totéž má platnost v příčině škod nepřímých a zisků nezrealizovaných.

Správy poštovní neberou na se žádného závazku také v těchto případech :

1. Když se porušení věcí neprokáže, hned když věc došla nebo dříve než jí adresát převzal;

2. Když není na obálce zevnitř viděti ani nějakého porušení ani promačání;

3. Jde-li o nějaký balíček, na kterém jest upozorněn obsah nebo o nějaké peníze a penězky, když se váha věcí při doručení na místo zrovnala s váhou, kterou měla věc, když byto počteno.

Článek 33.

Dopravějí také dodějí se věc poště, neberou na se správy poštovní žádného závazku.

Článek 34.

Tom, kdo věc nějakou pošle, může žádat náhrady za ni = 6 měsíců od toho dne, kdy ji pošle.

Přejde-li toto lhůta, pomine právo reklamovat a náhrady.

Article 35.

La responsabilité des pertes et des avaries commencera pour chaque Administration au moment de la remise réciproque des objets faits suivant les règlements respectifs.

Lorsqu'une perte ou une avarie se produit sur un parcours étranger, les Administrations des Postes de la Monarchie Austro-Hongroise feront valoir auprès de l'Administration étrangère la réclamation de l'expéditeur à une indemnité avec le même intérêt, que s'il s'agissait de leurs propres avaries et conformément aux dispositions des conventions en vigueur avec l'Administration étrangère respective.

Article 36.

Les articles de messagerie échangés au transit par la Monarchie Austro-Hongroise entre la Monténégro et les pays étrangers, seront soumis quant au parcours du territoire monténégrin aux mêmes tarifs que les objets originaires ou à destination de la Monarchie Austro-Hongroise.

Quant au parcours à partir de la frontière de Monténégro jusqu'à destination et vice versa, ces objets seront soumis aux taxes et règlements en vigueur entre la Monarchie Austro-Hongroise et les pays étrangers respectifs.

Article 37.

Les Administrations contractantes dresseront chaque mois les comptes résultant de la transmission des correspondances et des articles de messagerie qu'elles se livrent réciproquement en vertu des dispositions des présentes stipulations.

Les comptes seront pour base les feuilles d'avis et les factures de messagerie des avaries effectués pendant la période mensuelle à laquelle elles se rapportent.

Článek 35.

Závazek haldé správy za stráž a poručení počíná od té chvíle, kdy vše posíláno dle pravidel k tomu se vztahujících vojenně přezkoumá.

Strážní-li se věc, nebo zneh-li poručení při dopravními v cíli zemi, zjednotí správy poštovních mocností Rakousko-uherského neposti správy cíli reklamantovi náhradu třetí splátnou, jako by ho v náhradu nějaké věci v její zemi a dle toho, co se ustanoví v cíli správy náhrad v příčině toho ustanoveno.

Článek 36.

S stráž věcí, a Černá Hory do cílech zemi a zopak počten poslati posílajících, které jden skrze mocností Rakousko-uherského, mají platnost, co se dotýče jich dopravními v zemi Černohorské, třetí tarif, jako mají moc v příčině věcí, do zemi nebo se zemi sousedajících se posílajících.

Co se týče dopravními věcí od hranic Černohorských až na místo, a zopak, mají platnost taxy a ustanovení, jako mají moc mezi mocnostvím Rakousko-uherským a tímí sousední cíli.

Článek 37.

Správy se souhlasující budou haldé měsíc počty čísel s stráž dopravními korespondenci a věci po počty poslati posílajících, které počty budou volá obepatě de této úmluvy vydávati.

Základem těchto počtů budou listy počty listovní a dovozní se věcí v tom měsíci dopravené.

Le solde sera payé à l'expiration de chaque trimestre sur la base d'un compte général, qui sera dressé aux soins du bureau de la Comptabilité postale auprès du Ministère I. R. du Commerce à Vienne.

Le paiement sera lieu en monnaie sonnante, valeur autrichienne (argent), ou en lettres de change pour la somme entière dans le dite monnaie, et le solde sera remis à l'office postal à Cattaro respectivement à Cetigne selon que l'une ou l'autre des Administrations sera reconnue redevable envers l'autre.

Le paiement devra être effectué dans les trois mois qui suivront le trimestre auquel le compte général se rapportera.

Le résultat des différences relevées sur les comptes d'un trimestre sera porté dans le compte du trimestre suivant.

Article 38.

Les Administrations contractantes arrêteront par un arrangement spécial la forme des comptes et toute autre mesure de détail et d'ordres nécessaires pour assurer l'exacte exécution des présentes stipulations.

Article 39.

Les présentes stipulations après être ratifiées, entrèrent en vigueur le ^{premier septembre} ~~sept~~ 1871.

Elles resteront obligatoires d'année en année jusqu'à ce que l'un des parties contractantes ait annoncé à l'autre — mais en un à l'avance — son intention d'en faire cesser les effets.

Pendant cette dernière année les présentes stipulations continueront d'avoir lieu

Platit se bude každého třetího roku poště generálního spočítání, kterých učiní poštovní úřadové oddělení p. detaš v c. k. ministerium obchodu ve Vídni.

Přičemž stane se v honorát níže uvedeného člku (ve středě) nebo anebkolem, sčítání se bude sama v dohodě místi, a budou se odměňti peníze buď poště Kotorské nebo poště Cetynské, dle toho, bude-li míti ta neb ona správa poštovní sčítání pokladčívati.

Platit se bude ve třech měsících nejprve příchů od prání toho třetího roku, na kterých byty odměny poště generální.

Resultát střevně z přičky poště střevněních rozličných poště se do poště na konci nejprve přičti.

Článek 38.

Správy se usouvrající ustanoví smlouvěnými pravidly formy poště a sčítání jiné pravidla podobná, potřebná se týkající, ježli bude potřeba, aby tato úmluva smlouvě byla rykonná.

Článek 39.

Tato úmluva vstoupí v účinnost po rykonné ratifikaci dne ^{prvního září} ~~září~~ 1871 *).

Ono měšeni rok od roku moc uzavřítí, pokud ta neb ona správa se usouvrající správi dráh, však rok dříve, oznámí, to chce, aby účinky úmluvy přestaly.

V posledním tom roce státně tato úmluva v plně dokonání platnosti bez újvy

*) Kdy tato úmluva bude ve státní úmluvě, ustáti se poště.

exécution pleine et entière, sans préjudice de la liquidation et du solde des comptes entre les Administrations contractantes après l'expiration du dit terme.

likvidace a upravení politik mezi smlouvajícími se upravení po projití lidky.

Fait en double expédition à Zara le vingt-neuf Mai 1871.

Stalo se v dvojzweckelné kopii v Zadar dne dvadsiť devátého května 1871.

Adolphe Chesallier de Lama m. p.,

Conseiller supérieur et Directeur des L. V. postes et Télégraphes, comme représentant du Gouvernement de Sa Majesté Impériale et Royale.

Adolf rytíř Lama m. p.,

a. k. vrchní poštovní radě a řediteli politik v Dolnorakouském království vlády Jeho císa. a král. Veličenství.

Jean Sandelji m. p.,

Secrétaire particulier de S. A. le Prince de Monténégro comme représentant du Gouvernement Monténégrin.

Jan Sandelji m. p.,

osobní sekretář J. V. knížete Černošského jakožto zástupce vlády Černošské.

Výše položené úmluva poštovní a telegrafní mezi smlouvajícími oběma smlouvajícími radami říšské úmluvy se vyhlášeje.

Ve Vídni, dne 27. května 1871.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

124.

Úmluva, učiněna dne 23. září 1872,

mezi vládou Jeho císa. a král. Veličenství a Jeho Vysostí knížetem Černošským, o shodné vyhlášení občanství.

Convention.

Le Gouvernement Impérial et Royal austro-hongrois et

Son Altesse le Prince de Monténégro

désirent régler d'un commun accord l'extradition réciproque des malfaiteurs, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Le Gouvernement Impérial et Royal Austro-Hongrois et Son Altesse le Prince de Monténégro s'engagent à se livrer réciproquement sur la demande qui leur en sera adressée de l'autre part, à la seule exception de leurs nationaux, tous les individus réfugiés des États de la Monarchie Austro-Hongroise

Překlad.

C. a k. vláda rakousko-uherská a

Jeho Vysost kníže Černošský,

chtějíce toho smlé, aby shodně smlouvaním vzájemně, kteří zločinci a jak se mezi vzájemně vyhlášení, uznání jsou se o tyto říšské:

Článek 1.

C. a k. vláda rakousko-uherská a Jeho Vysost kníže Černošský uznávají se, že k politickým se strany druhé občanství budou smlé, vyhlášení příslušky svého národa, vyhlášení vlády ty, kteří by se mezi nezákonně Rakousko-uherského uprchlí na Černošsku nebo a Černošsku do země nezákonně

dans le Monténégro et du Monténégro dans les États de la Monarchie Austro-Hongroise, et qui sont poursuivis ou qui ont été condamnés, comme auteurs ou complices, pour l'un des crimes énumérés ci-après, par l'autorité compétente de l'un des deux pays où le crime aura été commis.

L'extradition ne sera accordée que sur la production, soit d'un arrêt de condamnation soit de tout autre acte judiciaire, indiquant les charges ou les indices produits contre l'individu réclamé.

Article 2.

Les crimes, à raison desquels l'extradition sera accordée, sont les suivants:

1. Tout homicide, commis volontairement, soit avec préméditation, soit en suite d'une intention hostile quelconque (assassinat, empoisonnement, infanticide, tentative de ces crimes, meurtre);

2. Blessures volontaires, ayant occasionné, soit une maladie ou incapacité de travail pendant vingt jours ou plus, soit un danger de mort ou une mutilation permanente du blessé;

3. Restriction illégale apportée à la liberté individuelle, séquestration ou détention illégale de personnes;

4. Inculte; séquestration; rapt de violence ou de abduction; attentat à la pudeur commis sur la personne d'un enfant de l'un ou l'autre sexe au-dessous de l'âge de quinze ans accompli; corruption de mineurs par leurs parents ou toute autre personne chargée de leur surveillance; avortement procuré;

5. Enlèvement, exposition d'enfants;

6. Incendie;

7. Soustraction de la propriété mobilière d'autrui, commise avec violence ou menaces contre une personne (rapin); traitement violent ou menaces dangereuses, affectés à une personne, soit pour la forcer à faire, à

řádnostku-sherškého a kteří jsou pro některý zločin sile uvazeň od přiběhnutí štátu té neb oné země, kde zločin byl spáchán, jakážto přivedel nebo spoluvinníci stiháni nebo byli pro takový zločin odsouzeni.

Posouzení, aby zločin byl vyřán, dá se jen tehda, když se předložil rozsudek nebo nějaké soudní rozhodnutí, v němž jsou položeny důkazy nebo přímý podnět, proti reklamovanému zločinci přivedení.

Článek 2.

Zločiny, pro kteréž pachatel může být vyřán, jsou tyto:

1. Vražda úmyslná člověka, zámýslně nebo jinak v nepřítomném úmyslu předsevzetí (vražda, spáchaná také otrávením, zvrátěním dítěte, i když se tyto skutky nelokují, máti);

2. zámýslně uražení a poranění na těle, když se tím poručí ztráti nebo se uražení stane nezhojivým ke svému poranění po nějakém dlouhém době, nebo když se tím varuje nezhojivostí života nebo zvrátěním zdraví;

3. ohrožení proti zákona osobní svobody člověka, též majeti neb aněním někoho proti zákona;

4. uprání krve; dvojnásobné manželství; násilní nebo láteřní uněžení; násilné uněstve; uprání pachatel neb dítěte; uvodění nezletilých ke znečištění skrze codice neb jiné osoby, jimi byl došlo k nim světem; vyhánění pláde;

5. ukradení dítěte; uněžení dítěte;

6. řábitel;

7. odjmutí cizí movité věci, když se přitom s osobou nějaké neklidě nebo jí hrani (koupele); násilné uněžení s osobou nebo nezhojivě jí vyhrožování a té přímý, aby se tím přinutil, nebo činiti, mátiš nebo

zadávati se k cizím věcem de quelque chose, soit pour enlever pour ou apprehension à elle-même ou à d'autres (extorsion, menaces dangereuses), attentat contre la propriété immobilière d'autrui;

8. Infraction ou destruction de la propriété d'autrui, si le dommage causé dépasse la somme de 25 florins v. autr.;

9. Endommagement, apporté volontairement aux chemins de fer ou aux télégraphes, quelque serait le montant du dommage causé;

10. Soustraction frauduleuse de la propriété mobilière d'autrui, commise sans violence ou menace contre une personne (vol), si le prix de l'objet volé dépasse la somme de 25 florins v. autr.-1

11. Escroquerie et fraude, si le dommage causé dépasse la somme de 25 florins v. autr.;

12. Détournement ou dissipation d'une chose confiée, si le prix de celle-ci dépasse la somme de 50 florins v. a. (abus de confiance);

13. Contrefaçon ou altération de monnaies, introduction ou émission de monnaies fausses ou altérées; contrefaçon ou falsification de papier monnaie, rentes sur l'État, obligations, effets émis par les banques ou autres effets publics; introduction au usage de ces mêmes effets falsifiés;

14. Contrefaçon d'actes souverains, de sceaux, poignées, timbres, marques de l'État ou des administrations publiques; usage de ces objets contrefaits; faux ou écriture publique ou authentique, ou écriture privée et de commerce et de banque et usage de pareilles fausses écritures;

15. Faux témoignage ou faux serment en justice, fausse expertise, subornation de témoins et d'experts;

16. Corruptions de fonctionnaires publics;

17. Crime de sédition ou bord d'un navire;

18. Combiciccola de malfattore.

opominováti, alebo aby ona neb hla jhuj tm byl uvaden v strach a nepokoj (vydírání; nebezpečná brocení); násilná vříbení v díl sousovjí majetku;

8. násilně odnětí se cizím majetku, když škoda činí více než 25 slatých v. č.;

9. násilně porušení telegrafu a telegrafu, neohrožíc kromě, když škoda činí;

10. odnětí nějaké věci násilně věcí, když se při tom osobě nicméně nečiní, ani jí neohroží (krádání), když však více ukradení stojí za více než za 25 slatých v. č.;

11. podvod, když škoda činí více než 25 slatých v. č.;

12. podvržení za věc nějaké věci aneb věcí, která stojí za více než za 50 slatých v. č. (zpronevěření);

13. upodobování nebo ztuhování mince; vydání neb vydání mince falešných neb ztuhovaných; upodobování nebo falsifikování peněz papírových, důchodů státních, obli-gací, papírů cenových od bank vydávaných neb jiných veřejných; vydání nebo užívání takových obli-gací falešných;

14. upodobování úředních spisů, pečetí, prazí, klobků, známek státu nebo veřejných úředí společeních; užívání takových falsifikovaných věcí, zfalšování listin veřejných nebo veřejně úředních opatřovaných, listin soukromých, obchodních nebo bankovních, též užívání takových listin falsifikovaných;

15. křivé svědčení nebo křivé přiznání před soudem, křivé odníí znalecké, svědčící svědků a znalců ke křivému svědčení před soudem;

16. porušení úředníků veřejných;

17. vzpoura na lodích;

18. společenství zločinců;

Article 3.

L'extradition ne sera jamais accordée pour les crimes ou délits politiques.

Toutefois, ne sera pas réputé crime politique, ni fait censuré à un semblable crime, l'attentat contre la personne du Chef de l'un des deux Gouvernements respectifs ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituerait le crime de meurtre ou d'assassinat.

Article 4.

Cet arrangement sera mis en exécution aussitôt qu'il aura été approuvé de part et d'autre et il continuera d'être en vigueur jusqu'à la déclaration contraire du Gouvernement Impérial et Royal Austro-Hongrois ou de Son Altesse le Prince de Monténégro.

Une telle déclaration n'aura cependant pas effet rétroactif quant aux faits pour lesquels l'extradition aura déjà été demandée.

Fait en double expédition à Zara le 23 septembre 1872.

Par ordre du Gouvernement Impérial et Royal:

(L. S.) **Dr. Viktor Passi** m. p.,
Commissaire de l'Autriche.

Par ordre de Son Altesse le Prince de Monténégro:

(L. S.) **Jean Sandežić** m. p.,
Secrétaire de Son Altesse le Prince de Monténégro.

Vu et approuvé

Le Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères:

Andriasy m. p.

Vu et approuvé

Le Prince de Monténégro:

Nicola m. p.

Článek 3.

Vydávání někoho pro státní nebo přešlý politický ne bude povoleno.

Za zločin politický nebo za čin a takovýto zločinem související nemá se však pokládati útok, spáchaný na hlavě té osobě, která obdržela útek za některého členu její rodiny, když takový útok má povahu zraždy nebo vraždy úhlavní.

Článek 4.

Tato úmluva vejde ve skutek, jakmile bude oběma stranami schválena a má být platnost do té doby, až bude oběma stranami prohlášeno o. a k. vlády rakousko-uherské nebo Jeho Vysosti knížete Černoševského.

Takové prohlášení však nemá účinku zpátečného v případech, když bylo již na výdělné učiněno.

Stalo se v Záhře v dvojnásobném sepsání dne 23. srp. 1872.

Z nástání o. a k. vlády rakousko-uherské:

(L. S.) **Dr. Viktor Passi** m. p.,
schváleno mnou.

Z nástání Jeho Vysosti knížete Černoševského:

(L. S.) **Jan Sandežić** m. p.,
schváleno Jeho Vysostí knížetem Černoševským.

Viděl a schválil

ministr císařského domu a náčelník zahraničních:

Andriasy m. p.

Viděl a schválil
kníže Černoševský:

Nikolič m. p.

Všech položených úmluv a vydávání zločinců vyhlásuje se tím; aby měla platnost v královstvích a zemích radou říšskou zastoupených.

Ve Vídni, dne 13. srpna 1872.

Auersperg m. p.

Glaner m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska XLV. — Vydána a rozeslána dne 17. července 1873.

135.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 8. června 1873,
o tom, jak se má předstíjíti při klasifikaci obliigation obecného dluhu státního za vojenskou kauce
svazeků, při vyhlášení úroků z nich a při vydávání těchto obliigation.

Jedno hospodaření s kejserským dluhem státním a kontrolováním tohoto dluhu, zákony, danými dne 10. června 1868, (§. 34 zák. říš.) a 13. dubna 1870 (§. 37 zák. říš.), ustanovují, při předstíjení realitních obliigation obecného dluhu státního, zákonem ze dne 20. června 1868, (§. 64 zák. říš.) ustanoveným, u všech dluhu státního se týkajících mnoho se změnila a upravila, nastala toho potřeba, aby se také v některých příležitostech sjednotilo řízení, když se klasifikuje obliigation dluhu státního za vojenskou kauce svazeků výnosů, když se z nich vyhláší úroků a když se takové obliigation vydávají.

U. k. ministerium financí vidělo se tedy, po ustanovení s. a k. říšským ministerium vojenský, vyzvání, vydané od ministerium financí dne 21. srpna 1858, (§. 143 zák. říš.), které bylo v příloze klasifikace této věci posuzováno pravidlem, pokud se vztahuje ke skutečným papírovým státním, hodivě zveřejnovati a ustanoviti, že mají mítě podobnou označení pravidla nejpozdle do 1. srpna 1873 ve skutek vešli a že se mají dle nich označiti a pořizovati dluhu předstíjení veškeré vojenské kauce svazeků až po tu dobu v obliigation státních klasifik.

§. 1.

Za vojenskou kauce svazeků mohou se nyní považovati tyto obliigation dluhu státního:

1. Obliigation sjednoceného dluhu, v určitých úrocích;
2. obliigation třetím dluhu, úročně v kovové minci;
3. státní obliigation štyřprocentní výpůjčky loterní z roku 1854, a
4. státní obliigation pětiprocentní výpůjčky loterní z roku 1860.

Aby se mohly na vojenskou knihu vraděti všechny jiné papíry státní ať tato jsou nově, k tomu potřebí v jednom knižním příjmu přivést s. k. říšského ministerstva vnitra a s. k. ministerstva financí.

§. 2.

Kdo chce se nebo se s někým jiným obligace státní na vojenskou knihu vraděti, má obligace knižního se štýl dle §. 1. jmenovitě ve zvláštním seznamu státní; toto seznamování má být 30 krejcarovou sazenkou každou opatřeno dle přílohy formuláře A v rámcích náležitě vyplněn a skladatel knize má se v něm svou rukou podepsati.

K této seznamování mají se obligace v nich uvedené připojit, a k jednomu seznamování má se přiložit listina vraděti papíru náležoucí vyřazením podána, vydána od vlastník nebo od vlastnické obligaci.

Vše listiny vraděti musí se má jen třeba, když by z náhodou skladatel knize vraděti knižní jednu nebo více zvláštních obligací k této knize.

§. 3.

Při obligacích, náležitě skladatel, mají být veškeré kopie k nim náležející poslat k placení nedospěl, a při obligacích dleka sjednoceného má být také tomu, nebo připomenuti, že poslat, vyřazení dle §. 1., d) náležou, dle §. 2. čerence 1898, (č. 88 zák. říš.).

Státní-li obligace na státní knihu nebo jsou-li vinkulovaný, potřebí dle postřek 3, 4 a 5 §. 1. vyřazení, vyřazení od ministerstva financí dne 6. března 1909, (č. 29 zák. říš.), jestli se s nich poznamenání nějaké, že s nimi majetník nemůže dle vše své natižiti, aby se prokázalo listinou, že majetník má právo, na vojenskou knihu vraděti je vraděti, v knižní příjmu pak jest potřebí legalizování listiny vlastník na obligacích listinových a podle okolností listinového příkazu, že právo vlastnické bylo převzato na vraděti listiny vraděti.

§. 4.

Seznamování dle §§. 2. a 3. náležá s náležitými přílohami opatřena poslati má strana nebo státnice její legalizování placemacemtrám vyřazení bez jiného spisu s. k. knize dleka státního ve Vídní, nebo dle §. 3. vyřazení, vyřazení od ministerstva financí dne 6. března 1909, (č. 29 zák. říš.), některé knize zemské nebo horní s §. 4. vyřazení, vyřazení od ministerstva financí dne 28. prosince 1908, (č. 188 zák. říš.) uvedené (t. j. některé s. k. bývalé knize zemské sá na Vídeňsku, s. k. horního a obřadního úřadu v Krukově, některé královské knize zemské v Budísi, Prošparku, Šoproni, Kolčick, Temešváru, Záhřebu, Sibiři a Kolčici nebo některé s. k. nach královského úřadu horního), aby tyto knize dostával seznamování dleka knize státního dleka ve Vídní.

Knize, které tato seznamování přijme, má seznamování i obligace poslati skladateli, seznamování-li při nich není nějaká, dle jí vraděti, pak má strana na obligace dleka vyřazení recepce od stran vraděti dleka knize zemské nebo dleka horního náležá a poslati dleka opatřeny, a má jí oznámiti, kdy se má opět přiložit.

§. 2.

Kasa dluhu státního má efekty a listiny přímé nebo prostředkem jejich kas k ní dlelé, nakládá se v knihy úvěrní, bedlivě zkušeni a dle příjedu, kdyby se při tom přímé vlastnické od jiného proneslo a kas by nemohla v příčině toho rozhodnouti, podlé vynesení, vydaného od ministerstva financí dne 19. října 1871, (č. 123 zák. list.) c. k. ředitelství dluhu státního za rozhodnutí řízení. Nastala-li by v tom nějaká nevolna, buďli to strana oznámena, buď přímá, musb týkala-li by se to efektů, kteréi poslala kas rovněž nebo rovná, prostředkem této knihy.

§. 3.

Není-li to řízení oznámena musb byly-li poskytnouti možná odvězení, vydají se na místě podaných obligací sjednotovacího dluhu jen podléhané efekty v obvyklé formě obligací na názi jména držitelů, a to na strany takové, aby na každou kategorii a na každou část úrovně (délhod v náziích a úroky v úvodu a výstu, délhod v náziích a úroky v úvodu a listy jedu splatnými, délhod ve náziích a úroky v úvodu a v úvodu a délhod ve náziích a úroky v úvodu a výstu splatnými) v státních pamětech vlastnictví vyřídí vždy jen jedna obligace. Na těchto obligacích potvrdí kontrolní komise rady řízení nad dluhem státním, že jsou naprosto do hlavy knihy dluhu státního; že text napíše se jména a příjmení, též charakter vlastník, název to, že jsou výnosy za vojenskou kasu srážební, jaká i jména a příjmení i charakter řízení a svobody; konečně se na každé takové obligaci připomeno, že se úroky a názi vyplácejí každou na určitá listi délhodní.

Z obligací státní výpůjčky loterní z roku 1854 a 1860 odtrhava se úroky kuponové a splatí se; na hlavních listech pak napíše se ve společné vskládko jména, příjmení a charakter vlastník, poznámka se, že jsou výnosy za vojenskou kasu srážební, též se napíše jména, příjmení a charakter řízení a svobody a připomeno se, že úroky z obligací vyplácejí se každou na určitá listi délhodní.

Listy délhodní mají názi na sobě všechny známky obligací (nebo obligací), k názi (k názi) se vztahují podlé dluhu, řízení a kapitálu, mají obsahovati, že obligace jest výnosy za vojenskou kasu srážební, též jména a příjmení i charakter toho, kdo má přímé řízení úroky a srážební zanesením; kas dluhu státního vydává je dle příkazu formálního B (bez spolupodpisu kontrolní komise rady řízení nad dluhem státním).

Ka státním obligacím loterní výpůjčky z roku 1854 a 1860, které jsou z též serie a mají též názi nominální, vydá se vždy jen jeden listi délhodní. Za každou obligaci sjednotovacího dluhu, kteréi se dle ustanovení výše položeného vydá, zapraví strana dle §. 2. vyhlášením, vydaného od ministerstva financí dne 6. března 1869, (č. 29 zák. list.) 29 kr. názi. č. papírka za blanketa.

§. 7.

Obligace státní dle §. 3. názná, po příjedu vskládko a název řízení k tomu listi délhodní, též listina neb listiny výnosy vydání má kas tak řízení, kde obligace byly podány, strana musí tomu, že vřídí recepce, její při státní obligací obdržen a odvíraje se názi z obligací, listi délhodních a listin výnosy a že zapraví papírka za blanketa dle §. 4. vyhlášením.

§. 8.

Státní má listiny výnosné, národní obligace, listy dědičné a spíše své přepisy listů dědičných, na něž se má dáti kolikráv zaúplata 15 let. tak. dáti, a jinými listinami, jeli se dá zaúplata s kauce svadobní mají předložiti, podati představenému velitelství generálního nebo vojenského, kterých některé tyto písemnosti podle důležitosti ministerium vojenské. Shledá-li tato ministerium, že výnosky národním pokládkou jsou vypláceny, tedy nařídí, aby státní administrace deponit vojenských tyto listiny výnosné, obligace a přepisy listů dědičných ve schránku svou, a podle deponit list těchto listů dědičných dříve generální nebo vojenské velitelství listem vojenským, k němuž přísluší listů, k tomu konci, aby listy dědičné vydaly se tomu, kdo má právo listů široky, list deponit však tomu, k čemu kauce, nebo, bylo-li by jich několik, tomu, k němuž k tomu zúčastní.

§. 9.

Posílá-li široky z vojenské kauce svadobní dle nařízení a tam výnosných mohou se jen pod jinými výnoskami a jen od do jisti listy (jako) postupovati a zastaroucí, tedy má i dle platnosti, co nařízeno v §. 11., postavení 1. výnosní, vydaného od ministeria financí dne 21. srpna 1858, (č. 142 náč. říš.) a podle toho má také jeden manželský druhému a národním jiným listů dědičných jako listů dědičných se vstříti postupují nebo je zastaroucí, podle toho každý spis, kterým by se nějaký list dědičný národním postupoval nebo zastaroucí, jest nepřijatý a změně se tody z něho nějakého práva pokládají.

Fakti by se z příčiny nějakého postoupení nebo zastaroucí není změně široky platby druhému manželovi nežli tomu, kterýž dle listin listů dědičných má právo je listi nebo by se z příčiny nějaké nové úmluvy záměnou tohoto manželovi platby, tedy se mají listy dědičné prostředkem spisu postupujícího nebo zastaroucího změněti, v němž jest podpis legalizován, k němuž však jejich doklad není potřeba, nebo prostředkem podobného nelegalizovaného spisu druhého změněti, k němuž jest přiloženo nějaké odhlášení a kolikráv listem postupují nebo zastaroucí, podati k ředitelství dleho státního, aby učinilo, by se v kauce úvěru a na rubu listů dědičných poznamenal, že se stala změna v právo, listi široky.

Obligace, k nimž listy dědičné náležají, mohou se, ovšem bez újmy zrušky kauce na nich ležící, se vstříti postupují nebo zastaroucí. Taková postupují nebo zastaroucí má však, co jejich osob se týče, platnost jen tehdy, když jest v kauce úvěru zapláceno, že kterákoli kauce se má listem postupují nebo zastaroucí prostředkem spisu takřka 50 kopajících apodélně podati k ředitelství státního dleho.

Soudní státníky, v sistru královské nebo obecní, týkající se obligací státních za vojenskou kauce svadobní výnosných a jich široky, dle toho buď dle nařízení, vydaných od úřadu centrálního dne 2. srpna 1858, (č. 120 náč. říš.) a dne 8. května 1860, (č. 128 náč. říš.), též post. 2. výnosní, vydaného od ministeria financí dne 26. února 1860, (č. 55 náč. říš.), kauce dleho státního a ředitelství dleho státního jakžto úřada nad touto kauce přine postaroucí. Ředitelství dleho státního má to, když každ se v příčině nějaké obligace za vojenskou kauce svadobní dleho nebo listů dědičných k si nějakého v kauce úvěru učiní nějaké oznámení ministerium nebo soudní, říšského ministeria vojenské oznámí, kterých takové oznámení podle obecní administrace deponit vojenských, aby si doplála své spisy, týkající se vojenských kauce svadobních.

§. 10.

Stručil-li by se list důchodní, má ten, kdo má právo, bráti úroky z něho, pojímaje podstatně ročníky toho listu a obligace (obligaci), k ně (k nim) náležej. t. j. žilna, dětem a příslušní úroky, skrze říšské ministerium vojenství na fedilitaci dlehu státního za vydání osobně listu důchodního listu a přísluší k listu též revers 30 krejcarovna známkou kolikova opatřený, a co podpis se týče, legalizovaný, v němž se píše, že se strážného listu důchodního, jehož ročníky výše dříve v úvodu, naproti němuž osobně již podlédají.

Nemohli-li by ten, kdo list důchodní strčil, pokračujících známek jeho pojímavati, má uděti to, co ví, zvlášť rok, kdy byl vydán, a má nejprve též prostředkem říšského ministerium vojenství listu na fedilitaci dlehu státního, aby se ony ročníky získalo.

Fedilitaci dlehu státního náležej, když se podle listu náležející doklady opatření, kase dlehu státního, aby, podle a sebe revers, vydán nový list důchodní a řádný dětem a s řádný dětem, a podle jej říšského ministerium vojenství, kterej dáti přepis toho listu obecné administraci deposit vojenských, aby jej schválila a posummovala, že strážný list důchodní jest neplatný, a náležej, aby stráž byl nový list důchodní dodán.

§. 11.

Stručil-li by se list depositní obecné administrace deposit vojenských na obligaci na vojenskou kasei v soudní vinkulovanou straně vydaný (§. 8.), má strana listu za soudní uznání takového listu, aby, přísluší k listu též náležej známka, možná časem řádný dojíti poroučení, obligace zase si vyplatování (§. 20.).

§. 12.

Po smrti manželky náležej vlivé právo, vybrání úroky z obligaci na vojenskou kasei v soudní vinkulovaných.

Fallu by listy důchodní osobněly na její jméno nebo by byly manželovi jejím bývaly postoupeny smek zastaveny, listu má skrze úřad vojenský, aby ji fedilitaci generální smek vojenský, v jehož okruhu bytí, vydalo legitimaci, v níž by se jí potvržilo, že se přičinila smrti svého manžela nyní má právo bráti úroky a má pak tato legitimaci i s listy důchodními dodati fedilitaci dlehu státního, aby tato fedilitaci, podle legitimaci u sebe, učinila, by se zaslou v právo, bráti úroky, v kasei dlehu a se reku listu důchodního uznávaného a dala se s tou věcí říšského ministerium vojenství, by si to obecné administrace deposit vojenských započte (§. 8.).

§. 13.

Úroky z obligaci na vojenskou kasei v soudní vinkulovaných možno se na list důchodní dle vydání, vydaných od ministerium kanceláře dne 28. prosince 1869, (č. 138 zák. říš.) §. 4. a dne 2. října 1870, (č. 121 zák. říš.) a všech kas a úřadů v §. 4. tohoto vydání jmenovaných vybrati.

Žádalo-li by si toho potomek strany, aby se jí úroky vydávaly a jiné kasy nález a té, kterou předsedá jmenován (§. 2. a formálů A, vložka 11), má to, předložiti list důchodní,

zájmů státě buď té kase, kde byly pořídy úroky vybirány, nebo té kase, kde je obec stroma příslé vybirati, a to k tomu účelu, aby to kase bylo přizváno, mále pak se za takové příkázání žádáti listův, buďto chco ten, kdo má právo dle listu dlehodného má právo, úroky bráti.

§. 14.

Úroky vybirají se za náklad jednote listu dlehodného vby se jedou křitanci kolku správního, a křitá se vedou podstatně náimky listu dlehodného i obligace neb obligaci, k nim neb k nim list dlehodný náleží. (Formulář křitance jest za název formuláře K.)

§. 15.

Kasy najou dle §. 4. vyhlášené, vydaného od ministerstva financí dne 8. března 1889, (§. 29 náč. zák.), právy a povinností podpísa se křitancích a úročí, ani s toho, že ten, kdo křitanci dleze, má právo, bráti úroky, náleží vyplati peníze tomu, kdo přiváze křitanci, a má jeou podstatně náimky listu dlehodného a obligaci, též listu, kdy úroky dajou, náleží vřodou, a v má jest ten, kdo má právo, bráti úroky, podpísa.

Chco-li se stroma opatřiti proti podvodu, který by se státi mohl, nachá dle §. 4. vřie vřodného vyhlášené kase, když se stáje kase, (šim, že náleží vyplati rubrika 16, formuláře A v §. 2. připomenutého), nebo i podějí, vřit se předložiti list dlehodný, náim a kasy, které úroky vypláti, aby vyplácela úroky jen tomu, kdo podpísa křitanci náimě zaverová list dlehodný nebo předložiti křitanci a podpísa legitimacím. V náimě připadech náplati se za vřodná legitimacím vřejenských kaseí vředních úry jsou náimem ustanovené.

§. 16.

Chco-li ten, kdo má právo, bráti úroky, dáti a úročí křitanci úry náimého jedné, má tento jaf předložiti kase, která úroky vypláti, plomocenství ředného upřevace, a náim podpísa jeho jest legitimacím.

§. 17.

Kasy mají vypláceli úroky a obligaci za vřejenské kase vředních vředlových tom, kdo má dle listu dlehodného právo je bráti, dotud, pokud se nedovřáti, že tato právo jako povinné. Předt má majetník obligace neb obligaci, není-li dle listu dlehodného zaverová právo, úroky bráti, šim k tomu příkázati, aby se kash aplikacím úředním se náplati nále náimě, že ředné právo povinné (§. 29.). Podvřáti pak kash nebo tento aplikacím kash o tom náim náimě, mále majetník obligace neb obligaci buď kase, která úroky pořídy vyplácela, nebo jestli tato kase má Vídně, kash náim náimě (aby o tom má kase náimě náimě) náim náimě, že právo, bráti úroky a listu dlehodného, povinné, ku kterému kash má předložiti depositní list obecné administrace deposit vřejenských; zaverová pak má náimě, aby se vypláceli úročí náimě.

Také mále majetník obligace náimě, aby kase se předložena listu depositním potvrđila, že j náim náimě, že právo, bráti úroky, povinné. Pak by v náim náimě náimě náimě náimě náimě k tomu náimě, aby se kase a povinné náimě náimě náimě náimě náimě, má kase právo a buď povinné, úroky za křitance toho, kdo má dle listu dlehodného právo, je bráti, zase náim náimě, aniž bude majetníkovi obligace a takto vypláceli úroky šim náimě.

§. 18.

Bylo-li některá obligace výpůjčky letovní z roku 1854 nebo 1860 za vojenskou kasu svadební vinkulovanou zrušena, aby se v hotovosti splatila, nechodí se jí dle za kasu.

Kasa dluhu státního zastaví v této příležitosti buď kasu, nebo vyplácet-li se úroky z obligace zrušené a některé jiné kasy, tím, že vezme naspít příkaz, úroky vyplácet, dle úřadovní a oznámení říšského ministerstva vojenské skrze ředitelství dluhu státního, že obligace byla zrušena, kterýmž dá stráž o tom vědět.

Majetník obligace zrušené jest povinen, zejména dříve než nastane lhůta, ji splatit, jsou přídatna vojenská kasu svadební, která dá zejména takž úrok jako obligace zrušená; pokudli-li se nově kasou v obligacích státních, správcovství se jest dle obdoby tím, se zastává v §§. 2. až do 5. tohoto vyhlášení.

Když se kasou náležitě dlužní, náležitě říšské ministerstvu vojenské, aby se vydala zrušené obligace, jak se dle něho pokudněnka §. 20. vydává, když kasou se rozvíjí. Majetník obligace má ji pak, opatřena svým legálním podpisem, nebo přechá-li v majetek něčeho jiného, opatřena listinou tento přechod strážnělní krom listu důchodního k ní náležejícího, nach stráž-li by se tento list, krom novému dle §. 19. vydaného podati kasu dluhu státního nebo některé kasě v §. 4. tohoto vyhlášení jmenované na recepis podlé postavy 2. dotčeného §. 4. odložej, aby ji poslala kasu dluhu státního.

Nemá-li se obligaci dlužných úrad zastavená, která by se musily proti uplatnění, vyplati kasu dluhu státního obligaci zrušenou nach dá jí, když dlužní lhůta, že splácej skrze kasu, která jí obligaci poslala, vypláti v sumě se ni vyhlázející i z úroky vyrozumění proti navrčení recepis a odkritování se tomu; přechá-li obligace zrušená v majetek něčeho jiného, vyřídí si kasu dotčená podlé okolností rozehnaní ředitelství dluhu státního dle toho, jak nastává ve vyřčení, vydaná od ministerstva financí dne 19. října 1871, (č. 123 sč. říš.).

Má-li se obligace vypláti k rukou nějakého placovněka, má placovněk kasu předati legálním placovněkovi majetníka obligace.

Nepřijetí-li majetník obligace zrušené za vojenskou kasu svadební zrušené až do té chvíle, kde se má splatit, kasou náležitě, máže úrad vojenský zrušenou obligaci náležitě poslat, že dá kapitol vybrati a že jej zase náhodí pod úrok takovým způsobem, jak v příkaz vojenských kas svadebních dovoleno, však bez úmysl práva vlastnického, práva, bránit úroky, až bez úmysl zrušené se zrušené obligaci úrad náležejících. Říšské ministerstvo vojenské podle v takových případech zrušenou obligaci ředitelství dluhu státního, tato ji z kasu dluhu státního opětoví a předáti sama vyplácenou témuž ministerstvu, nevědí rozrušené, kdo jest majetníkem jejím, kdo má právo, bránit z ní úroky a byla-li se ni něco zastavená.

§. 19.

Na místě obligaci státních za vojenskou kasu svadební vinkulovaných může se pokudněnka kasou jiné, buď celá nebo z části, když se tím úroky rozumění o tolik, že by dluhy měly než dluhy těchto, když byla dluho poslána se dlužit. Nemá-li majetník pozrušených obligaci za kasu dlužných spolu právo, bránit z nich úroky, tedy má k takovému úradní kasou započítati přivolení toho, kdo tato právo má; toto přivolení dá oprávněnc tím, že spolu podepsá listinu, která se za přílohu té úroky podá k říšskému ministerstvu vojenské, a že vydá majetníkově obligace list důchodní, nebo stráž-li se tento list, nově dle §. 19.

odňaj; uzavřel podobně se touto převodem tak, že převádějí se vadné státního práva a listů důchodních královské říše úroky (§. 21.). Původě se za novou knozi zase státní obligace, zachová se jest s strany nich dle obědy tak, jak v §§. 2. a 8. tohoto vyhlášení učineno. Co se dotýče vydání s deviatkolivá předložených obligací za knozi daných, jedná se po zjednaní a smání knozi nakládání mi, účasti, má se v tom dle obědy předložiti tak, jak ustanoveno v §§. 20. a 21.

§. 20.

Chová-li majetník obligací za vojenskou knozi vadačů ústavů, aby na byly vydány a propuštěny, proto že vadaček za knozi pomítl, tedy má podati žádost k tomu vadačovi prostředkem generálního neb vojenského vadačství říšského ministerstva vojenské a prohlásiti v ní, že vadaček za knozi jest rozvolán.

Shledá-li říšské ministerstvo vojenské, že žádost jest odhodlaná, tedy má dáti příhodným způsobem obecní administraci deposity vojenských, aby vydala státní proti tomu, že vřiti list depositní od dotčené administrace za obligace odňaj (§. 8.), aneb byl-li by se státní, že předložiti vadačů vadač o jeho vadačství (§. 11.), uzavření listů a obligací, když byla administrace depositní před na rubu těch obligací poznamenaná, že byly vydány, učiněno se k vadačství říšského ministerstva vojenské, kterým jí to bylo poručeno.

Říšské ministerstvo vojenské dá o každém takovém vydání obligací, uvedeno vadačky jak, vadači vadačství říše státního, kterých má dáti knozi dle státního, aby v knozi úřední poznamenaná, že tyto obligace nejsou již za knozi uzavřeny (§. 17.). Když toto jest poznamenaná, uznáno se jí dle listů důchodních k obligacím náležených úroky vyříditi, a vypláceny-li se úroky a některé jiné knozi, vezme knozi dle státního práva v příčině tohoto vyplácení daný úvod vadač.

§. 21.

Majetník obligací propuštěných a od obecní administrace deposity vojenských jsou vřazených má tyto obligace, aby byly vadačkou upuštěny, podati na vadačství dle postřívky 2. vadačství §. 4. odňaj knozi dle státního nebo některé knozi v §. 4. tohoto vyhlášení uzavřené, aby je dle §. 2. vyhlášení, vadačkou od ministerstva financí dne 8. března 1909, (č. 29. zák. říš.), knozi dle státního dala.

Obligace vadačství dle státního, uzavřeli se proti nové převodu za jedno vadačství majetníka (poznáno vadačkou za knozi), některé má některé jiné jedno nebo mají-li se za účasti uzavřeli vadačství vadačství, mají býti dle postřívky 2., 4. a 5. §. 1. vadačství vyhlášení, jakož dle dne 8. března 1909, opatřeny knozi legalizovaným vadačství vadačství majetníka nebo listovým vadačství, že obligace jsou toho, kdo žádá za jejich převodu; obligace státní a vřazených listových, náležených roku 1858 a 1860, mají býti pokudně takovým vadačství nebo vadačství opatřeny. K obligacím mají se dáti to příkazy listy důchodní k nim náleženými, anebo státní-li se, reverzy dle §. 10. tohoto vyhlášení vadačství, aneb jestliže by ti, kteří dle listů důchodních mají právo, královské říše, neboť již na list, prohlášení náležených vadačství dle státního jak a podlé legalizovanými, aneb potvrzení instance vřazenými, že z listů důchodních vadačství již vadačství, úroky prohlášení. Tím, že se majetníkové obligací uzavřávají listy důchodní nebo reverzy, přestávají právo, listů dle státního vadačství a dle státního vadačství vadačství za knozi, a některé pak za majetníka, aby se s strany vadačství prohlášení vadačství vadačství a tím, jení mají dle listů důchodních právo, královské říše, nebo s jejich vadačství vadačství.

Kasa dluha státního má efekty a listiny, uskladněné v knihy úřední, vyhláší v té příčině skutečně, adal vydávati klasifikace obecní administrace depozit vojenských na obliževních srovnávi se se vzájemnějným porováním říšského ministerstva vojenské (č. 30.), též není-li na obliževních nic vzájemnějně, co by přispívá jich byla na příkladu a co by se proti němu upotřebilo, a šlo-li by o nějaké převedení, o kterém bude rozhodováti rozhodovací, má kasu dle vyšetření, vydaného od ministerstva financí dne 19. října 1871, (č. 123 sč. říš.), říšské, aby o tom rozhodla ředitelství dluha státního.

Není-li v tom říšské závady nebo odřizovaní se pochybností vzniká, v příčině jichž by se měla dle postavy 2. §. 8. tohoto vyhlášení předjetí, vezmou se obližev, též listy dlehodní a listiny usazít, a vydají se na místě dlehodných obliževních efekty nové, též na obliževce sjednoceného dluha jiné efekty téhož druhu, kteréž mají býti listy úřední a svědčí na tožti některou svou nominací, v říšských, jak si jich strana říší, dle §§. 1., 2. a 3. vyhlášení, vydaného od ministerstva financí dne 28. prosince 1868, (č. 158 sč. říš.); co se pak týče obližev státních a kterých výpůjček, učiněných roku 1854 a 1860, vydají se na ně nové obližev téhož druhu (s kopou), týmité listy nové a výbor upravené, kteréž mají býti dle vyhlášení, vydaného od ministerstva financí dne 30. března 1869, (č. 27 sč. říš.), od kontrolní komise nad dluhem státním spolupodpisy a k nimž má býti klasifikace tam uvedená přiláha.

Byla-li v tom šase to neb omezením obliževce a výpůjčky interní klasifikace, nezvyklé se nový efekt, něžní obliževce takové uplatí se v historické dle toho, co nastává v §. 18.

Ze každé obliževi sjednoceného dluha, kteréž se některé strany vykl, napravili se má podlé toho, co na konci §. 6. tohoto vyhlášení ustanoveno, 30 kr. rak. šila poplatek za blanketu a za každou nově vydanou obliževi a interních výpůjček, učiněných roku 1854 a 1860, 10 kr. rak. šila též poplatek kasu náležu na tož nově kasu. Nové obliževce, nebo peníze historické na obliževce mezi tím klasifikované i a úroky vypracování, měly-li které, vykl straně kasu nebo úřad, a které (než a kterých) byly efekty, ježto se mají devinkulovat, podlé, když vrátí receptu a odkryje svou vydanou na ně, též když napraví poplatek za blanketu a náklad na tož, byl-li jaký.

Mají-li se obliževce nebo peníze vydati k rukoum nějakého plomocenika, porázen jest plomoceník předložiti kasu legalizovanou plomocenství majetku obliževci.

§. 22.

Proti opatřování c. k. kasu dluha státního v tomto vyhlášení učinějným mekou strany dle vyšetření, vydaného od tohoto ministerstva dne 19. října 1871, (č. 123 sč. říš.), počati rekurs k c. k. ředitelství dluha státního a proti rozhodnutí tohoto ředitelství k ministerstvu financí.

Protiš m. p.

S O Z N A M E N Í

odgovori, a prírady vysvetlení, v ktorých (Justici a charakter) vŕstni člove a (Justici a charakter), od nájdenosti v roztoku
 kvasi erabekali a kvasi t pedagóg.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Čís.	Číslo	Název	Edičný výstup	Číslo vychádzky	Formát	Ročník vychádzky	Ročník výstupu	Učebný materiál	Škola výstupu	Škola výstupu	Príloha výstupu
0100	—	1. časť 1929	Edičný výstup	12000 d.	9%	A. L.	1. časť 1929	učebný materiál	na kvasi erabekali	1. časť kvasi erabekali	1. časť kvasi erabekali
02	100	A. Mraz 1928	Príloha k č. 100	200 d.	9%	október	1. časť 1928	učebný materiál	na kvasi erabekali	1. časť kvasi erabekali	1. časť kvasi erabekali
03	100	B. Mraz 1928	Príloha k č. 100	200 d.	9%	október	1. časť 1928	učebný materiál	na kvasi erabekali	1. časť kvasi erabekali	1. časť kvasi erabekali

Všetchní sumari Ažovskis číste číste učebný materiál.

. 18

N. B.

(Justici, charakter a pedagóg)

Formulář B.

(Jeden list.)

List důchodní,

dle smlouvy se kasou českou k vinkulování za vojenskou kasu státní _____ %, obligací státní
 (k vinkulování obligací státních) $\frac{\text{důchodu v letech (ve výměně)}}{\text{výplaty (včetně úroků)}} \text{ k.}$
 dle na s $\frac{\text{r. j.}}{\text{k. m.}}$ $\frac{\text{pau}}{\text{státní (pau)}}$ $\frac{\text{kapitál}}{\text{nově}}$ $\left(\frac{\text{maturita}}{\text{maturita}} \right)$ —
 od 18 poloviny, $\frac{\text{přídat}}{\text{období}}$ v listě, po určité době vycházející
 v s kr., t. j. zlatých kr. rak. listů za celkovou
 částku vyplácení dotud, pokud nájemní kasa nebude úředně oznámeno, že zrušena
 za kasu pomírá.

Tento list důchodní může jen jeden majitel družstva za vlastní postoupení nebo
 za zastavění, a nikomu jinému. Každý list, který by měl za účel postoupení listu důchod-
 ního někomu jinému, jest neplatným a ničím, a uznává se z takového činu nejvyšší
 práva pohledávati.

O tom, co se týká pravidelné práva, beriti úzky z listů důchodních, z jednání min-
 istrů za družstva, jak se má předstíti, když list důchodní se ztratí, kde se mají úroky platit
 a s jakými výminkami, též kdy pomírá list důchodní, nuffice jest, jako patříčí v § 5. B.
 a 10., 12. a 18. a 20. i 21. vyhlášen, vypořádá od ministerstva financí dne 8. června
 1873, (J. 128ník. řísk.).

Ve Vídni, dne

18

C. k. kasa dluhu státního.

Na druhé straně dolož:

Formulář kvitanci za úhrby:

(Výšeek k dlehotadu v úhrbách a ve výměnách. Úhrba se měří k tomě každé dlehotad, jehle se v úhrbách, kde se úhrby vyplá-
cejí, se 1/2 kr. na kus prohlázejí.)

List dlehotadů č. čís.

K v i t a n c e

za (vyplně se písmeny) státek . . . kr. rok. čísle, kterým ^{zápisem} _{zápisem} jakéhle úhrby a rifa
včetněch dlehotadů dle dlehotadního listu výše položeného od kudy se
odvádí.

Číslo	Dátum	Kapitál	Dlehotadová částka za	Léto		Úhrby po úhrbách	
				od	do	st.	kr.
odpověď			včetněch částí odvádí				

. dne 18 . . .

Podpis jména úhrby,

126.**Vyhlášení, vydané od ministerium financí
dne 6. července 1873,**

ještě se tjěs respální kontrolního úřadu v Haliči.

Kontrolní úřad v Haliči ve vyznamení Salsbarského bodu dne 31. července 1873 pozpětěn.

Od tohoto dne převedeny budou úřední peníze úřadu kontrolního na jiné úřady, a to, vztáhnouť listy kontrolních na úřad při prodávajícím, bohoslovní dílně a potruvy na obilných stádku územní a účelová peníze a prodej koček na berní úřad v Haliči.

Pretis n. p.

127.**Nařízení, vydané od ministerium obchodu
dne 7. července 1873,**

ještě se tjěs zavedení sjednocené tarify v přísluší telegrafické a vztáhnouť známek telegrafu státního.

Jako z. a k. Apoštolské Velikostati říčí jest na nejvyššímž přednesení, učiněném od z. k. ministerium obchodu po ustanovení a královským oborným ministerium orby, přírody a obchodu, nejvyšším rozkoředatím, jehož dátum 26. května 1873, ochrání, aby se zavedla sjednocená tarify telegrafické podnikání (34) krejcarů rakouského císaře na 1 až do 20 slov, a dvadeceti pěti (35) krejcarů rakouského císaře na každých dalších slově (10) také v dopisování mezi telegrafickými ústani království a zemí v radeří říšské zastoupaných mezi sebou, a mezi těmito ústani a telegrafickými ústani království Uherského, a zároveň říčí povolí, aby se poplatky telegrafické příslí zapravovaly známkami telegrafu státního dle ustanovení, jež a tom ministerium obchodu vyřčí.

Sjednocená tarify telegrafické vstje ve slutek dne 1. srpna 1873.

Den, kdy se počnou známky telegrafu státního vydávati a listi ustanovení, týkající se zavedení a účelů těchto známek, vztáhnouť se takéž a sobě.

Banhaus n. p.

128.**Vyhlášení, vydané od ministerium financí
dne 12. července 1873,**

a tom, že se zmocňují vedlejší celnice třídy II. v Haliči v Charvátsku, konali řízení při vyřízení stěhí veskre vedoucího jako vedlejší celnice třídy I.

Příslí oznámení královského oborného ministerium financí, jehož dátum 22. června 1873, ustanoví jest vedlejší celnice třídy II. v Haliči v Charvátsku pronastia se rok, aby konala řízení při vyřízení stěhí veskre vedoucího jako vedlejší celnice třídy I.

Pretis n. p.

О П Р А В А.

V čísle XXV., obsahující zákon o firmách v nepotravných věcech, str. 384, §. 23., na
konci, místo: Začlen „v takové“ učiněná, čí: Začlen „v podobě“ učiněná.

V čísle XLII., str. 476, §. 253., odst. 3., místo: „mají jen tehda“ čí: „mají také
přes jen tehda“.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XLVI. — Vydána a rozeslána dne 17. července 1872.

120.

Nauřízení, vydané od ministerium obchodu dne 14. července 1872,

v příčině zavedení a užívání mánek statistotelegrafických.

Vedle Nejvyššího rozhodnutí č. 26. května 1872, jímž bylo schválena, aby se zavely známky státního telegrafu ku frankování dopisů telegrafických v království a zemích radou říšskou zastoupených, nauříjíje c. k. ministerium obchodu takto:

Článek 1.

Podléjíje od 1. srpna 1872, zapravováti se bude poplatek za telegrafování čí telegrafů za dopisů tohoto poplachu podléané, kterých se podají (prostředně nebo přímo) za některé ústní c. k. telegrafu státního nebo za některé ústní telegrafu telegrafického nebo soukromého, ježto koná službu telegrafickou jménem správy státní, a kterých zřizován v Evropě, známkami statistotelegrafickými.

Poplatek za telegrafování dopisů poplatku podléajících, ježto se mají telegrafem doprovítí do zemí nímzostrojenských, zapravováti se budou při podávání ve státně nebo v soukromých papírových a písemných všim každé doby ustanoveného.

Fakad se při podávání dopisů telegrafů máno uváděti, ustanoveno jest jižší nauřízením.

Článek 2.

Známky statistotelegrafické používáti se budou, od 31. července 1872 podléjíje, na všech c. k. ústních telegrafických a ve všech kancelářích k podávání dopisů ustanovených, též na každé ústní telegrafii telegrafických a soukromých, kterých koná službu telegrafickou jménem správy státní.

Bylo-li by toho potřeba, učiní se ještě některé jiné místa ku prodávání těchto známek, a vytkne se následně, kde budou uloženy.

Každá částka učiní k tomu účelu jest prodávati známky telegrafické, než se dopouští prodávati je za jinou cenu, nežli za nich jest vytklána.

Článek 3.

Známky státotelegrafické mají podobu čtverce 34 milimetrů výši a 24 milimetrů šířky. V prostředku jest vyřezán medailon, na němž se spatřuje vyobrazení Jeho c. a k. Apostolského Veličanství a na jehož kraji nahoře jest nápis: „K. K. Österreichische Telegraphenanstalt“ a dole česky známky písmeny vyznačeny.

Pod samým krajem medailonu jest česky známky čísl vyznačena o pod ním rok, kdy byla učiněna.

V horních rozích medailonu jsou známky telegrafické znaky telegrafie a v dolních rozích znaky obchodu.

Známky telegrafické, ježto se prodávají, jsou tyto:

1. známky	8	krejčovské	barvy	černé
2. "	20	"	"	modré
3. "	40	"	"	zelené
4. "	50	"	"	černé
5. "	60	"	"	červené
6. "	1	státní	"	černé
7. "	2	"	"	černé.

Známky telegrafické lísknou se v lístcích po 100 kusech.

Líst, obsahující 100 známek	8 krejčovských,	stojí	5 státních
" " " "	30	"	30
" " " "	40	"	40
" " " "	50	"	50
" " " "	60	"	60
" " " "	1 státních	"	100
" " " "	2	"	200

Zarovně se známkami telegrafickými vydávány budou podobnými recepty za depozit, že nichž jest státní známka příkrojová.

Článek 4.

Známky státotelegrafické jsou známy každému veřejně sdávanému státním úředníkem.

Kdo by známky státotelegrafické nepodával ani falšoval such nežli by známek falšovaných nebo jich užívěl, potrestán bude dle síly zákonů trestních.

Článek 5.

Ke frankování telegramů učiní se jen c. k. známek státotelegrafických.

Frankování dopisů známkami pošterními such každými, nebo známkami telegrafickými některé jiné způsoby telegrafické, jest neplatné; depozit takový známkami spůsoběnými vkládají se za nefrankování.

V níže uvedených případech má se za to, že depše není známkami telegrafickými opatřena:

1. když obdržel některý list známky;

2. když jsou části známky odříznou a zase složeny, neboť jsou to listy jedné a též známky nebo části známek rovněžých;

3. když jest na některé známce viděti, že ji byla již užita.

Článek 6.

Když se užívá blánek na podávání depšů od správy telegrafu státního předepsaných, frankují se depše známkami telegrafickými tím, že se na ně na rubu známek nalepí a že se potom známky, kolik jich k dopravě telegrafického díle tarify potřebí, přilepi vedle sebe nebo pod sebe na depši originální na místě k tomu označeném.

Užívá-li podávající k napsání depše obyčejného listu papíru, přilepi se známky na první papírovou stranu zaboře v levo.

Článek 7.

Podávající má známky telegrafické, jež k frankování jeho depšů potřebí, sám na depše, jež chce poslati, přilepiti a odevzdati je známkami již opatřeni.

Dovoluje se mu však, odevzdati depši nespřed úředníkem telegrafického známky předávajícím, aby mu vynéřil, mnoho-li známky na ni čísl, kterýmižto úředník jest povinen, pověditi mu, jaké známky se dle tarify na ni mají čísti, napsati na depši krom sebe podpis, kolik známky čísl a vydati mu po dopravě toho, co náleží, známky, jež k dopravě telegrafického potřebí, aby je na depši přilepěl.

Článek 8.

Poplatky za telegrafování, ježto se známkami dopravují, jsou:

1. Telegrafné, počítaje k němu příslušky dle tarify za depše, počítaně za telegrafické číseli číselnicové;

2. poplatek za odporuť napřed dopravě a za potvrzení, že adresát depšů obdržel, za kalkulacovní, známení a opravě depše.

Na frankování těchto poplatků může odvolávající ruční známky telegrafické jaké koli ceny.

Poplatek za recepis potvrzení, kterým se vydává jen k výslovnému pořízení podávajícího, dopravuje se tím, že se přívazně blánekta recepis známek opatřeni (člá. 3).

Poplatek za další dopravě depše skrze posla nebo štátní plus listi telegrafickou má podávající dopravě hotořjní. Takéž má se hotořjní zaplěti poplatek za vydání přívazně depše.

Článek 9.

Telegramy neobkročané nebuden dopravě. Telegramy neobkročájenými známkami opatřeni dopravě se tohda, když úředník na číseli taru za ně vynéřil a podávající na depši přilepěl tolik známek, kolik úředník oznámil.

Jak telegramy známkami neobkročájenými opatřeni dopravě se tohda, když známky čísl složen tolik, kolik za jednoduchou depši náleží, když podávající adresu svou na

převodní depesí napříe země na štaci telegrafické náležitě jest znám a jest tedy jisto, že to, lebu se nedostává, bude se mocti od něho potomaně vybrati.

Podávající jest v takové případnosti povinen, potomaně doplatiti, co náleží.

Nedopravili se depesé proto, že jest nedostatečně frankován, poše se podávajícím, když odnesen zrovna uvedl, po počtu odnesenému zaplatí.

Článek 10.

Ubi-li podávající na frankování depesé učilí známky, nel bylo potřeba, nemůže žádati, aby se mu vrátilo, co dal více.

Článek 11.

Co se podávajícím, když zrovna depesí zaplatí, do šihu telegrafovní má vrátiti, vyříd se mu v hotovosti. Depesé převodní a známky na frankování učilí schovají se na štaci telegrafické.

Článek 12.

Známky telegrafické, jichž nelze učiti, též známky telegrafické, přilepené na depesí zaplacenou, která není k potřebě, vyměňti se mohou a každé štaci telegrafické známky prodávají a v každé kanceláři k podávání depesí za jiné platné známky telegrafické, když na nich není znamenání, že jich bylo již učito a když není pochybnosti, že jsou pravé.

Článek 13.

Všude má v příčině podávání, dopravování a dodávání depesí, jichž se známkami telegrafickými frankují, platnost ta, co náleží v šihu telegrafovní.

Bankhaus n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska XLVII. — Vydána a rozeslána dne 26. července 1873.

130.

Nauřízení, vydané od ministerium obchodu dne 16. července 1873,

jinžto se nazývá řád telegrafování v Rakousko-Uhersku.

Podlé ustanovení, učiněného mezi n. k. ministerium obchodu a královským uherským ministerium arby, průmyslu a obchodu, náležá od 1. srpna 1873, co se týče užívání veřejných telegrafů v monarchii Rakousko-uherské, platnosti následující řád telegrafování.

Řád telegrafování.

Ustanovení obecná.

§. 1.

Co obsahuje řád telegrafování a kde má platnost.

Řád telegrafování obsahuje náleží, jak se má užívati telegrafů veřejných.

Co v řádu telegrafování jest vyměřeno, má platnost až na občanky v příčině některých korespondencí ustanovená, jak v dopisovní mezi telegrafickými stanicemi monarchie Rakousko-uherské, tak i v dopisování a záznamovými stanicemi telegrafickými.

§. 2.

Kde má právo, užívati telegrafů.

Každý má právo užívati telegrafů k veřejnému dopisování ustanovených.

Stát však má právo, staviti telegrafické, vidě-li by se na toho potřeba, na některých čas zastaviti, had vůbec nebo jen, na některých místech a v příčině některých korespondencí.

§. 3.

Depesle mají se chrániti tajně.

Co nejvíce mají jeiti zadrženo, především, co depesle obsahují, nikomu, kdo k tomu nemá práva.

Správa telegrafická má o to méně péči, aby se tajnost depesí v každé příležitosti úplně zachovávala.

§. 4.

Z jakého ústavu telegrafického neodpovídá.

Správa telegrafická učiní náležitou opatření, aby stavba telegrafického provázání se konala, nebýt-li však na se žádného odpovědního za škodu, která by vznikla státním, porušením nebo opožděním depesí; také učiní náležitá opatření za provedení depesí, nebo za jejich dopravu a dodání v určité lhůtě.

O rozdělení a o podání depesí.

§. 5.

Kolikrát jsou depesle.

Depesle dělí se v příčině jejich dopravování na :

1. depesle vnitřní,
 2. depesle státní a
 3. depesle cizí;
- a v příčině jejich odlišnosti dělí se na :

1. depesle otevřené a
2. depesle tajné.

Otevřené depesle mají býti odlišny v některé řeči, v kteréž jest doručeno telegraficky a dopravováno, a to tak, aby byly aranzmátné.

Ze depesle tajné pokládají se :

1. ty, jejichž text se skládá z listů nebo z listových písmen;
2. ty, v nichž jsou znaky nebo skupiny listů nebo písmen, o nichž stáze, kde se podávají, není, co lze jasně zinterpretovati;
3. ty, ježto v sobě obsahují místa, spojená v řeči neobvyklá, kterým duplikací se aranzmátné, nebo takové slova, kterých není v žádné řeči, v níž doručeno jest a dopravováno.

Řeči, v nichž se mohou depesle odlišovati, jsou: anglická, arabská, čínská, francouzská, francouzská, hebrejská, hindská, italská, německá, nizozemská, portugalská, řecká, rumunská, švédská, slovanská (slovenská, chorvátská, byrská, polská, ruská, srbská, ukrajinská, slovenská), španělská, turecká, uherštiná a vnitřní.

§. 6.

Kde se mohou depesle podávati, kdy a kam.

Depesle podávati se mohou buď na stanicích telegrafických nebo v kancelářích k podání depesí státních, kam se mohou také se jasnou potřebou, když se dopravují dle tarifů frankojů.

Štace telegrafické a kasatelé k podávání dopisů užívají dle se podlé časů, kdy jsou ke přijetí a dopravě dopisů ustanoveny, na čtyři třídy, totiž:

- a) na štace s nepřetržitou službou (dení a noční);
- b) „ „ s přestávkou (do půlnoci trvající) službou noční;
- c) „ „ s přestávkou službou dení a
- d) „ „ s nepřetržitou službou dení.

Časy služeb na štacích, kde jest přestávkou služba noční a plná služba dení podléají se:

- od 1. dubna až do 31. říjí v 7 hodin ráno a
- „ 1. října „ „ 31. března v 8 hodin ráno.

Na štacích, na nichž jest plná služba dení, kasí se služba v 9 hodin večer.

Časy služeb na štacích, kde jest nepřetržitá služba dení, není-li na některé štaci vše zvláštně ustanoveno, jsou všude den a ve večery, kterých přísluší se všude dle:

- od 9 až do 12 hodin ráno a
- „ 2 „ „ 7 „ odpoledne

v nedělích:

- od 8 až do 9 hodin ráno a
- „ 3 „ „ 5 „ odpoledne.

Dopisů telegrafické mohou se podávat do všech míst, do kterých se mohou po různých dráhách telegrafických se všude cestě nebo po části cesty dopraviti. Není-li na místě, kam dopis se posílá, štace telegrafické, dopraví se dopis z poslední štace telegrafické buď po poště nebo zvláštním posláním (§. 20).

Také jest dovoleno, podávat dopisů s nápisem: „harassé restant“ nebo „poste restant“.

Jak mají býti dopisů uloženy.

§. 7.

Jak mají býti dopisů pakry.

Každá přirodní dopisů má býti uzavřena zvláštně, zručnítečně a takovými pásmeny zmrskými nebo látkovými nebo takovými zmrskými, kterých se mohou telegrafem vyslati. Otvorila-li by se v ní něco, totiž: vypada-li by se něco, poznamená-li se na křiž, vyškrtla seš nebo zapadla-li se něco stě, má to podávající nebo přeznamenek vyvěřiti.

§. 8.

Ó adresě, obalu a podpisě.

Na každé dopisů má býti uzavřena naplněna adresa toho, komu dopisů určíti, po ní jde cestě a na konci přilpějí se podpis zvláštního.

Adresa má se uzavřeti tak, aby se dopisů adresátoři bez zmrsků a bez dalšího vyškrtání, uplatačků popřívání a bez vši poručenosti dostati mohla. Jde-li dopisů do některého velkého města, má se na adrese pojmenerati ulice a číslo domu, a nebýlo-li by takového čísla, má se uvéstí poslední adresátora nebo nějaké podobné poznameneání. I když dopisů jde do některého menšího místa, příhodno jest, aby se ke jménu adresátora přidalo nějaké doplňující poznameneání, aby každý se vlastně jasně nějak poručilo, mohli se uložiti v místě ustanoveném sdělit.

Na adrese má se také psanou první země, v kteréž má být, v níž má být, i když by byl v městě hlavním nebo v nějakém jiném městě hlavním neb obchodním, kde není poště žádná spolek psaný.

Psaní-li se dopis do nějakého zeměpisného místa, potřebí, aby se náležitě poznalo položení geografické, zvláště tehdy, když jest několik míst téhož jména.

Není-li v místě, kam dopis jde, štace telegrafické, připočítá se k adrese místa, jak se má dopis se štace adresní dále dopravit (§. 26.).

Na dopisích, které se mají za list telegrafický dále dopravit, napíše se má nejprve jedno místo, kde adresát bydlí a pak jedno telegrafické štace adresní, na p. M. Müller, v Durachu, po postu (nebo po poště) z Vídně.

Psaní-li se dopis na list nějakou, která jest na moři, má se na adrese krom obvyklých částí uvést také označení posádky, číslo a národnost loď adresní (§. 9.).

Přidá-li se ještě něco k strany došlé adresátovi, oznámí, že dopis obdržel, kolikrát, buďto v obecní, v obecní, v obecní, v obecní, dále dopravit, má se to napíše hned po adrese, a opatrně věnu, přidá-li se, má se psaní na podpisem.

Někdy-li by se některé dopis včas uvedeno, to dle toho potřebí, bude vše k dopravní přijato; však škoda, která by z nepřesných nebo nepřesných částí vznikla, nebo jediné adresáti. Číst-li by adresáti psaní dopis, se schází, má postu a opatrně uvést adresy dopisů.

§ 9.

Ustanovení zvláštní.

V příčině vše psaných tří dopisů má býti toho platnost tato:

A. V příčině dopisů státních:

Dopis státní zvláště se mohou v kteréž koli věci a mohou psány býti zcela nebo z části tajně nebo tajně psaným.

Má se sice být psaným, že jsou dopis státní a mají být opatrně drženi psaní nebo psaní psaní.

Jestli dopis hlavním, mají být adresa a podpis psány psaným psaným.

B. V příčině dopisů soukromých:

Dopis soukromé zvláště se mohou v kteréž koli věci, v kteréž jest dovoleno telegrafování (§. 2.).

Psaní-li tajně dopis soukromé telegrafickým štací mocivěti Rakousko-uherského, není dovoleno.

Správa, odkud dopis přichází, rozhodne, má-li se dopis, který se týče věci huzených nebo obchodních, psaní se tajně nebo se psaným.

C. V příčině dopisů soukromých.

Na každé dopis, který se psaní na list, má být psáno:

1. jedno nebo více adresátů;
2. jedno list a před ním slovo „listina“, za ním pak slovo „psaní“;
3. jedno štace soukromé, který má dopis list dle telegrafování.

Jestli list pojednává jenom o věcech, má se po slově „článek“ také psátí číslo strany její.

Depesé senátová přijímají se jen tehda, když jsou sdělení v řeči té osob, kde list píše senátová, která je má dle dopravit.

Tajně depesé státní, které se psávají na nějakou list, mohou obsahovati skupiny lífer menšího čtyř písmen, a mohou se skládati jen ze znamení každého obchodního nebo z těchto 18. písmen: k, s, d, č, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, w.

§ 10. O kontrole podpisu a obsahu depesí.

§. 10.

§ O kontrole podpisu podatelova.

Podatel depesé soukromé může vždy přikrádat býti, aby prokázal, že podpis jest pravý. Podatel má se své strany přiča, pojmení v depesí legitimaci podpisu svého.

§. 11.

§ O kontrole obsahu depesí.

Depesé soukromé, které by obsahovaly něco všetečného nebo byly náhodou, veřejným pořádku nebo neuvěřitelnosti na odpor, nemohou se dopravovati. Odstraní-li se depesí taková, má se to podávajícím hned oznámiti.

Kontrola obsahu depesí vykonávají štátní na konci a začíná, a vřídí se rukou ke správné kontrolní, která rozhoduje o konečném plátnosti.

Co se týče depesí státních, nepřistupí štátní telegrafickým, obsah jejich kontrolovati.

§ O saze depesí.

§. 12.

§ Vypočítávání poplatků telegrafických.

Prů vypočítávání poplatků telegrafických má se vždy na základ depesí jednoduché, t. j. depesí, které obsahuje menšího 20 slov. Taxa za jednoduchou depesí vřídí se jak o polovinu za každých dalších 10 slov nebo za přebytek menší než 10 slov, jestli to takový přbytek.

Poplé také vybírají se za telegrafické dopravování depesí státních a soukromých poplatků psaných tyto taxy:

1. v dopisování vnitřním, to jest, za depesí, které se stíhají mezi telegrafickými štátní ministerii Rakouska-uherského; půdání krajců (20 kr.) r. č. za prvních dvacet slov a dvacet pět krajců (25 kr.) r. č. za každých dalších slov, následně ke vřídělosti;

2. v dopisování mezinárodním, to jest, za depesí, které se stíhají mezi štátní ministerii Rakouska-uherského a štátní cizozemskými, vybírají se poplatky, vříděnost mezinárodním smlouvami telegrafickými každé šesty. Tyto poplatky psávají se dle nej-

levnější ceny musí místy, odkud se depesé posílá a kam odějí, než že by tato cena byla přehrána, nebo že by podatel byl jinnou cenou ustanovil (§. 34).

Papulaťy, kteréž posílá jest podatel, dle toho, kam každé depesé odějí, napraviti, ustanovují jemu v obecné tariff telegrafické.

§ 11.

Jak se počítají slova.

Při vyhledávání, kolik slov depesé obsahuje, předurčením se přilícna tarifování, listiti jest těchto pravidel:

I. Co se týče depesí státních.

1. Vše, co podatel dle originálu své depesé za přilícna dopravou zaplác, počítá se při tarifování tar; nepočítají se toliko znamení a udání v č. 8 a 11. uvedená.

2. Největší délka slova ustanovuje se na sedm slabik; co přebude, počítá se za slovo.

3. Slova čárkou vázací spojená počítají se za tolik slov, kolik k jich utvoření potřebí.

4. Slova apostroforem oddělená počítají se za tolik slov slabiček.

5. Jména zemi, měst, vod, silnic, parků, kaiserův stůl, vládní jména osob, tituly, jména, číslice a poznamenání vlastností počítají se dle toho, kolik slov podatel k jich vyřazení užívá. Nemá-li jata, že státní slovo, jehož podatel užívá, způsobu utvoření odpovídá, jest považováno tariffní způsobem posílá podatelství.

6. Číslo, psané ciframi, počítají se za tolik slov, kolik skupin pěti cifer obsahují, a jedno slovo více za přebytek. Dle těchto pravidel počítají se také skupiny písmen.

7. Znaménka písmen, písmena nebo rhyby zvlášť o sobě stojící počítají se vždy za slovo. Totéž platí a podělností jednoho neb několika slov po sobě jdoucích.

8. Interpunkce k textu depesé náležející, čárky vázací, apostrofy, znamení vřadění, úvodky a znamení k nové postince (Aliaze) nepočítají se. Alež znamení slabik, jako se u nich telegrafem vyjadřují a musí se tedy vyložití slovy, počítají se dle počtu slov, jichž k tomu potřebí.

9. Puntky, čárky či krouhy a znaménka oddělovací, jichž se užívá ke tvoření čísel, počítají se vždy za číslo.

10. Písmena, jichž se přivěsí k číslům v číslech posílených, aby se poznala za čísla faktová, počítají se vždy za číslo.

11. Poznamenání ceny od podatele zaplácené, kdy se má depesé doprovéti, nezahrnuje se.

II. Co se týče depesí tajných.

1. Je-li depesé psány v tajné řeči, počítají se adresa, podpis a část textu, psané v řeči obyčejné nebo utvořené, dle těchto pravidel, jako při depesích veřejných.

2. Slova textu oněch částí, které jsou psány v číslech nebo v tajných písmenech nebo v nějaké řeči, v kteréž není dovoleno telegrafovati, počítají se tím způsobem, že se nejprve spočítají všechny rhyby, písmena nebo znamení textu utvořeného. Suma, která vyjde, rozdělí se pěti a kvocient pokládá se za počet slov utvořeného textu, jedlo se mají uzavřeti; přebude-li něco, pokládá se to za slovo. Znaménka, jichž užívá k oddělení skupin, počítají se, nevědí-li podělností vřadění, že se nemají dopravovati.

O vybírání taxy.

§ 14.

Kdy a jak se vybírají poplatky za dopravu.

Poplatky za telegrafování mají se zaplatiti napřed, když se požádají dopisů. Jsou-li dopisy do zemí evropských, zaplatí se poplatky známkami státního telegrafu.

Má-li se však dopisů poplatek podán způsobem telegrafickým dopraviti do některé země mimoevropské, má se zaplatiti poplatek za telegrafování v hotovosti ve stříbrě nebo v penězích papírových a přírůžkou uliti, které bude kladě doby.

Tyto poplatky vybírají se od adresanta na místě ustanoveném:

1. celá taxa za dopisů telegrafem mimoevropským (semalorem) zapsaná, ježto přicházejí z lidí nájaků, kteří jsou na moři;

2. doplnková taxa za dopisů, ježto se mají za nájaků poslati (§. 13.);

3. výlohy za rychlejší dopravu nájaků dále na štaci telegrafickou, nežli se to může učiniti poštou (§. 30). Podávatel dopisů s oznámením, že adresant jich obdržel (§. 18.), může však toto dopravení frankovati, když dáti sama jistinu, kterou štace podávatel ustanoví, a vyhledav podléhají likvidace. Musí-li výlohy štaci, o taxu dá štace adresant štaci posloucí vědět oznámením, že adresant dopisů obdržel, k tomu konci, aby se s podávatelem ulitiho sešel.

Když kuli se má poplatek při došlátní vybrati, vydá se dopisů adresátovi, když zapraví poplatek ulitiho.

Má-li se některá dopisů po poště dále dopraviti nebo jako „poste restante“ uložiti, dá jí štace adresant, anli podávající a adresant za to co platí, jako rekomandované psaní frankovanou na poště; z toho však jsou vyjmuty tyto případy:

1. Za dopisů, které se mají dále za moře poslati, buď za přílohu, le byly podacího kšice telegrafické přeloženy, nebo aby daly do rukou těch zemí, ježto nejsou s Evropou telegrafem spojeny, nebo le podávající vyhledá štaci, aby byly dopraveny poštou, má štaci požadaví zapraviti podávající.

2. dopisů, ježto jsou adresovány na nájaků štaci telegrafickou za hranicích zemských a mají se dále poslati do země té země, však se jako psaní frankovaná do trubičky listovní, při čemž parte zapraví adresant.

3. Těch uliti se, když jsou v místě, kam dopisů jde, štace telegrafická, podávající však by šel, aby se jeho dopisů z některé jiné uliti štace dopravila dále po poště.

Výlohy za dlejší dopravu dříve psala adresátního vybírají se ulitiho od adresanta.

Za semalorem dopravu dopisů se štaci semalorem na nájaků kuli a zapraví zapravena buď ulitiho taxa přírůžková 80 kr. v. č. za jednoduchou dopisů k poplatku v tarifi vyhledávna.

Vybírá-li se omylem na nájaků dopisů dopravou příliž málo nebo nemohli-li se poplatek od adresanta vybrati, má se odvolávající, když se za to psal, doplatiti.

Vybírá-li se omylem v hotovosti příliž mnoho, vrátí se to adresátního.

§. 15.

O dopisích poplatku podávajících.

Poplatek podávající jsou výlohy dopisů státní i soukromé, al na dopisů, podané do zemí nájaků od jeho státního a královského Apolntského Velikemistri a od štaci pascovního domu J. V. nebo k jeho příkazu.

Za každou depesi opravujející nebo doplňující a vůbec za každé oznámení podatelce nebo adresáta, učiněná listou telegrafickou a přílohy depese již dopravené nebo teprve dopravované, zaplatí náležitý tisk poplatků, nechylo-li takového oznámení zapotřebí a příčina nějaké chyby se stáhla.

O depesích listěná spíše.

§. 16.

O frankovaných odpovědích.

Podávající může frankovati odpověď, která má adresátem listěná.

Listěná-li se má odpověď, která v sobě uzavírá více než 20 slov, doloženo buď „odpověď zaplacená,“ a má odpověď zaplacená buď taxa jednodušší depese stejně dleka dopravovaná. Chce-li podávající napřed zaplatiti odpověď více než 20 slov obsahující, má doložiti: „za odpověď napřed zaplacená . . . sl. . . kr.“ a má tolik zaplatiti.

Má se frankovati odpověď poslána do jiného místa nežli do toho, kde byla převzata depese poslána, tedy se má odpověď vyměti poplatků dle sazby tarifové mezi listy, kde byla odpověď poslána a kam byla adresována.

Poplatek zaplacený má se v této příležitosti vždy odati, nechtěje-li tomu, každý slov odpovědi obsahuje, a po adrese mají se přičísti tato slova: „za odpověď zaplacená do (ta se pojmenuje místo) . . . sl. . . kr.“

Co se frankuje za odpověď, nemá listěná více než trojnásobek tolik, co se platí za depesi převzata.

Stejně zároveň dává adresátem marnost a dlejší depesi úřední poskibus, že může zároveň poslati odpověď telegrafickou. Tato odpověď poskibus se tak jako každá jiná depese.

Dle poskibusy, že se může zároveň poslati depese odpověď obsahující, odliš se odpověď k tomu se vztahující; tato poskibus má platnost za šest neděl, počítaje ode dne depese převzata.

Jestli poskibus vyřídila za menší poplatek, nežli dopravou odpovědi stojí, budli difference zaplacená, když se podává odpověď. Pakli by byla poskibus vyřídila za větší poplatek, může se to, co přebývá, při dodání odpovědi v hotovosti vybrati.

Poděli-li se to majetkem poskibusy, vyplati se mu, když poskibus vrátí, v šestí nedělích úplně poplatek za odpověď, kterému byl adresátem převzata depese zapraven.

Nemělo-li se převzata depese v šestí nedělích dojetí a odliš-li se adresát, poskibus k odpovědi způsobil ustanovením nebo poplatků za odpověď přijmouti, oznámi to listem adresní podatelci způsobem správy služeb. V této správě služeb, která nastupuje místo odpovědi, zvolna se přičítají, proč se depese nemohla dojetí a ta, dleka pětých, aby podatelci svou depesi ustanovení mohli zastati.

§. 17.

O depesích kolacionovaných.

Kdy depesi poslána, může listěná, aby byla kolacionována. V této příležitosti kolacionuje každé listy, které depesi spolu dopravuje, taková depesi úplně.

Poplatek za kolacionování činí polovici poplatku za telegrafování depese, při čemž se částky poplatku má dle kraje, jde-li o telegram ustanovení, počítají a vybírají za pětých deset krajů, a jde-li o telegram obyčejný, za pětých pět krajů.

§. 18.

O oznámení, že adresní depesí obdržel.

Kdo podává depesí, může žádati, aby se mu telegramem oznámilo, kdy byla depesí jeho korespondentem došla.

Nemůže-li se depesí dostat, oznámí to šance adresní štací podávatel úpraven, který obsahuje náležitá vyznění, aby podávatel dle okolností mohl depesí svou adresantovi poslati.

Tam se oznámí, že adresní depesí obdržel, čím tož, že tam za jednoduchou depesí.

Podávatel může si dáti toto oznámení do některého místa mezi nájezdů nebo stanicí malou, když oznámí, žeho k tomu třeba věditi. V takové příležitosti vyzní se tam se oznámení takové dle stáby tarifové není štací, kde byla oznámení podáno a tou, kam byla adresována.

§. 19.

O depesích, které se mají na adresátem poslati.

Kdy depesí podává, může k adrese doležíti „budiž na adresátem poslána,“ v kterém případě šance adresní, nemohou jí hned dle vlastní úhrvy dojeti, podle dle na své místo adresní, kterých jí byla v tyto adresované oznámena, jestli toto místo v též státi.

K slově „budiž na adresátem poslána,“ může se i několik jiných adres přičísti, než se depesí postupně dle těchto adres odejí.

Poplatek za posílání depesí na adresátem, není se poslána za jednu adresu nebo za několik, vybírá se od adresáta.

§. 20.

O depesích s několika adresami.

Depesí mohou se adresovati:

- a) na několik adresátů v rozličných místech,
- b) na několik adresátů v též místě,
- c) na téhož adresáta v rozličných místech nebo v rozličných obydlích v též místě.

Depesí, které jsou adresovány na téhož adresáta nebo na rozličné adresáty v takových místech, i když jsou rozličné šance pošlony je dojetí, pokládají se za tolik depesí osádních, každé štací adresních jest pojmenována; takových depesí má se také tolik originálních poslati.

Má-li se nějaká depesí na šance adresní na rozličné úhrvy dojeti, t. j. smachenhoditi, pokládá se za depesí jedinou; však za druhé a ke každé jiné sepsání vybírá se od poslatěle 20 kr. rak. š.

O kvitancích za poplatky a o recepcích za podané depesí.

§. 21.

Kdy se dá podávatel kvitance za poplatky.

Když ten, kdo depesí podává, zaplatí hned frankovanou odpověď, poplatek za kolecionování nebo za oznámení, že adresní depesí obdržel, vyžádá se mu adresa kvitance za to.

Větší učení se, když se pošli nějaké depesí státi a taková depesí, která jde do země mimoevropských, a to i tehdy, když se bylo žádáno za odpověď, za kolecionování nebo za oznámení, že adresní depesí obdržel.

Na poplatky za jiné depesí se kvitance nevydávají.

§. 23.

Kdy se vydává recepce na depole podané.

Říká-li ten, kdo podává nějakou depoli, na kterou se má být ustanoveno, zvrhčířské kritance, aby se mu dala potvrazení, že jí podal, vydá se mu potvrazení na recepcie na podanou depoli, když zapraví 5 kr. r. d.

o dopravování depolů.

§. 23.

V kterém pořádku se depole dopravují.

Depole dopravují se v tomto pořádku:

1. depole státní,
2. depole státní,
3. depole soukromé.

Depole stejné hodnosti dopravuje se podáváni v tom pořádku, v kterém byly podány, a mezi sebou dopravují se v tom pořádku, kdy k nim došly.

Na mezinárodních pořádků se depole podává a vskrují jenom, které se mají po této dráze dopravovati, ale šasa, kdy byly podány nebo kdy došly, a v tomto pořádku se dopraví dále.

§. 24.

Kterou cestou se mají depole dopravovati.

N ustanoví-li ten, kdo depoli podává, kterou cestou se má dopraviti, ustanoví to správa telegrafická.

Pojmenová-li však podavatel depole, kterou cestou má depole jíti, tedy se, případ převažující vyjímáje, má toho dopravit.

Podavatel, který ustanovuje, kterou cestou se má depole dopraviti, má se k jejímu zřízení sepsati přípis, jehož k tomu přiloží.

§. 25.

Kdy se má depole zaplatit vřiti.

Něli se podal telegrafovati, má se každá depole zaplatit vřiti. V takovém případě vřiti se poplatek po aršle 50 kr. r. d.

Podává-li se jí telegrafovati, propadne poplatek za to, kterou depole jí prošla, k dohrání správy telegrafické; jiný poplatek cizozemské a zvláštní vřiti se podavatel.

Chce-li podávající, aby depole jí odasláni nabyla odovzráti dále, má za to podávati šase adresu depoli zvláštní, za níž zaplatí poplatek dle tarify. O tom, zdaž se žádost jeho dosti učinila, dá se mu po patřil věděti. Chce-li by, aby se mu dala správa telegrafem, má odpovídat frankovati. Poplatek za depole, které se k žádosti podavatelově nedávají, nevřiti se.

Kdo chce depoli vřiti zaplatit, má podati šáso písemnou a má vyřádkiti, že jest odovzrátel nebo jeho zmočovace.

O dodávce a další dopravě dopisů.

§. 26.

Jak má štace adresní dopise vyřizovati.

Když dopise dojde štace adresní, odcházejí se v tom pořádku, v kterém daly, započítí se a dá se na ně úplná adresa a počet štace.

Dopise, kteří jsou adresováni do místa, kde jest štace, dodají se, jestli se sice poznamenáno obdrželi, ve nejrychleji. Dopise, na nichž jest napísáno „paste restante“, dají se na pošta, a dopise, na nichž napísáno jest „service restant“, uloží se na štaci telegrafické, a vydají se adresátovi, když se ně pošle. Dopise, kteří jsou adresováni do jiných míst, dodají se, dle toho, mají-li se dle postavy po poště nebo schválením pastora, ve nejrychleji dotčeným způsobem tam, odkud se dle dopraví.

Po poště dopraví se dopise dále v listech rekomandovaných, a to odbez toho, když v dopise není ustanoveno, jak se má dle dopraviti, nebo když adresit v nějakém případe předložím oznávil se adresit schválením pastora zaplatiti (§. 14). Jestli patrné, že dopise tím způsobem, jak ustanovil podatel, nemůže se dle dopraviti, dopraví ji štace adresní tak, jak se jí bude sice nejvícehodněji.

Přestěhová-li se adresit z místa, kde se posílá adresovat, jinem, a podává štaci telegrafické lístky písemna, aby se tam dopise na něm posílaly, tedy se ma mají do nového místa adresního telegrafovati. Poplatek za to zaplatí adresit, když obdržel dopise.

§. 27.

O dodávce dopisů skrze pošty telegrafické.

Posílá-li dopise a list potvrzení bez odložky zaslati do kyto adresátora nebo k adresě v dopise pojmenovaně nebo na pošta, a má sice, adresátovi dopise, sjednoti jistota, že jest se list potvrzovací zaplatiti uložiti dle dodání a pravy podpis. Poslati takzváno jest, přijmání dle nějaký.

Potvrzová, že byla dopise státní dodána, má právo, není-li nic jiného písemně ustanoveno, jediné představený úřadu nebo v jeho nepřítomnosti jeho zástupce.

Dopise oznámené dodati se mohou v obyčejí adresátore hod adresátovi, nebo v jeho nepřítomnosti některému dopisnému úřadu jeho rodiny, některému pomocník jeho úřadu, služebníku, hostiteli neb hospodě, nebo vříděnému sach domovníku, až nepojmenová-li adresit pro takové případy štaci písemně někoho vřídě ke přijímání nebo uložiti-li podatel, aby se dopise dodala adresátovi k ruznému rukoum. Toto poškzení má podatel na adrese dopise zaplatiti a štace adresní připočteno to na adrese dopise.

Když posílá adresita samého oznámene a vydá dopise někomu jinému, má tento jist v potvrzení, že jí přijal, doložiti k podpis svého jména slova „za“ a jméno adresátora.

§. 28.

O dopisech neobdobných.

Nemůže-li se dopise dodati, oznámí se to telegraficky štaci podatel a zároveň přitma, proč se nemůže dodati. Jestli to tím, že k adrese pojmenovaně vedat jest zasle, nebo že posílá někoho nemohl, kde by dopise za adresitu přijal, má to posíl v obyčejí pojmenovaně a oznámí a dopise zaslati zaplati na štaci, aby se dodala adresátovi, ať by za ni pošle.

Nepřijímá-li se adresát v šestí nedělích, že chce depeshi přijmouti, tedy se depeshi uzná. Totéž se učiní s depeshi, na níž napíše jest „barou vracen“.

Nemůže-li se dodat depeshi samoforní a nedojde-li loď, na kterou se má dodat, v 28 dnech, tedy do konce samoforní podarovati více 20. dne správu služební uznání. Podaroval může ihned, když zaplatí svou depeshi štací samoforní, aby se jeho depeshi ještě 30 dní dle pokusové dovozu, by byla dopravena na loď určenou štací. Nedojde-li taková služba, tedy se depeshi 30. dne jakožto nedodaná odvrhne.

§ o zpravě tax a o reklamaci.

§. 209

§ o zpravě tax.

Nedostane-li se některá depeshi nezávadně správy telegrafické buď naprosto do rukou adresátových nebo dojde-li tam velmi pozdě, též poručí-li se depeshi kolacionovanou podstatně nebo opozdí-li se tak, že nemůže, jakod se prokáže, účelu svého dosti štací, vrátil se tomu, kdo jí poslal, taxa zpravená, reklamuje-li se depeshi některá v §. 21. uvedená, v šestí nedělích, kuďsi jiné depeshi pak ve dvou měsících od toho dne, kdy byla poslána.

Totéž vztahuje se také k depeshím, které nebyly kolacionovány, když byly poručeny nebo se opozdily v zemích zvláštních a reklamace poslána se ve dvou měsících.

Byla-li poslána štací telegrafické přerušena, může podarovati štáca, aby se mu vrátila štací poplatka, která vyhledá se tax, kterou depeshi telegraficky zpravena, však po vrátné vrátil, jestli byly učiněny na další dopravu jasně zřetelně uctí telegrafickým.

Vinik taxy potřebu uzavřevší, když se depeshi strážila, opozdila nebo byla porušena vinou správy, která se uzavřevší maximálně nepřistoupila a uzavřevší se, poplatka uzavřevší.

Reklamace podávány buďte štací podarování. Za příklady buďte přílohy: písemná prohlášení štace adresní nebo strážila, když depeshi nedošla; oznámení depeshi adresátovi dodané, když jde o porušení nebo o opozdění depeshi.

Když se posílá reklamace na přílohu porušení depeshi, potřebí dokázat, že byla tak porušena, že nemůže účelu svého dosti štací, a kterými důkazy byla depeshi tak porušena.

Podaroval, kterým nebyli v zemi, kde depeshi poslal, může poslat reklamaci a správy toho místa, kde depeshi poslal, prostředkem jiné správy.

V případech tato uvedených vrátil se poplatky jen za depeshi, které se skutečně opozdily, byly porouchány nebo nedošly na místo, sice-li však za telegramy, které s přílohy opozdily, porušení neb nedošly těchto depeshi byla pak potřeba nebo která se tím staly zbytečnými.

§. 210.

§ opravování depeshi.

Kdo obdržel depeshi zřejmou, může ve 24 hodinách, když dojde, štáca, aby se mu opravovala na místo, jestli se mu vidí býti drobným: na to poslána jest, napraviti taxa depeshi jednoduše na polídku se tou přílohou ke štací podarování učiněnou, a taxa za depeshi, která se posílá dle štací místa, která se má opraviti.

Fotil může ve třech 24 hodinách po obdržení dopisu oznámit podatelovi, když má příslušnou důvěřilost, že dopis jako byla porouchán, a tedy zaplatí taxu za dopis, vyměřenou dle délky toho místa, jehle se má opakovati, a taxu dopisu jednoduše se odpraví.

Vyjede-li z nardku telegrafovní, že byl vyslán přírodní dopis ústavem telegrafickým paralem, tedy ústav, již se třís, taxy tyto ústav odpraví.

6 vydávání přepisů dopisů vírou opatřených.

§. 21.

Kdo může za přepis dopisů žádati.

Podatel i adresát mohou žádati, aby se jim vydal vírou opatřený přepis dopisů, kterým byl podán nebo odeslán, pokud se na ústav obou dopisů převádí; potřebí k tomu, aby prokázali, že jí podán sob přijal, a aby ukázal náležitě ústav dopisů.

Za každý přepis platí se stálý poplatek 20 kr. a. š.

§. 22.

Ve kterém lhůtu se vydávají přepisy.

Dopisů převodů ústavů jmenovaných v §. 21, obdrží se 18 dních, ostatní jen korespondencí 6 dních. Když tato lhůta projde, uzavří se.

Hanhaus n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země vradě říšské zastoupené.

Čísloka XLVIII. — Vydání a rozeslání dne 31. července 1873.

131.

Vyšešení, vydané od ministerium záležitostí duchovních a vyněování dne 21. července 1873,

žní se vytváří nový statut komise centrální pro vyhledávání a zachování památek uměleckých a historických.

Jeho s. a k. Apoštolské Velikoství říši jest Najvyšším rozhodnutím, jehož dátum 18. července 1873, nejmladšího schválil následující statut s. k. komise centrální pro vyhledávání a zachování památek uměleckých a historických ve Vídní.

Stromayr m. p.

Statut

komise centrální pro vyhledávání a zachování památek uměleckých a historických.

§. 1.

Komise centrální pro vyhledávání a zachování památek uměleckých a historických ustanovena jest k tomu, aby usnadnila pro vyhledávání a zachování památek uměleckých a historických všudy vše občerství, činnost spolků občanských a mužů rčení mužských království a zemí radou říšskou zastoupených v té příčině všem zachovala a ji vyvíjela, památky předložila mužům a ženám širokého věku v možnost uviděti a jak ke ně od usnadnil a taky je chránila.

§. 2.

Tato komise centrální postavena jest pod ministrem záležitostí duchovních a vyněování.

§. 3.

Činnost komise centrální vztahuje se k tímto věcem:

- I. k věcem díky předhistorické a starověké umění (k monumentům, nábytku atd.),
- II. k věcem starobylým, plastickým, malířským a kreslíteckým (náčrtům i výtahům ze středověku a z doby novější až do konce 18. století.)

III. k rozličným památkám historickým, od doby rejtavosti až do konce 18. století.

Dle toho dělí se komise centrální, co do ústavů své, na takové sekce.

§. 4.

Komise centrální skládá se z presidenta a ze 12 až i 15 členů, kteří jsou k rozličným věcem přiděleni.

§. 5.

Každý zsekci komise centrální přichází vyřizovati samostatně práce jí přikázané. Má-li o věci, jako se týkájí některého sekce nebo o záležitostech obecných, shromáždí se sekce k vyřízení presidenta ke společnému usazení. Každý zsekce může si k návrhu presidenta nebo některého člana v té sekci své případnosti přivést návrh, kteří mají hlas navrhující. Volba takového člana patřívá presidentu.

§. 6.

Za úlohy komise centrální pro každou sekci ustanovují se ti, jejich práce v oboru vyřizování umění, archeologie nebo dějepisného jsou naučny.

Tyto úlohy jsouvají ministru vyřizování k návrhu presidenta na pět let a může je, když tato doba projde, opět obnoviti. Za správcovství tohoto čestného úřadu seberou členové každého platu.

§. 7.

Presidentu jsouvají člani k návrhu ministru vyřizování.

President předsedá při každém usazení.

Zadlá-li by ho něco, nastoupí ho člen komise, její jsouvají.

Býlí-li by hlasové rovně rozdělení, rozhodne president. Jsou přítomni, podléhá návrhy komise centrální ministru a může k nim připojiti, když by se mu zdálo, své mínění, ministr pak dá mu věditi, jaké opatření v přísluš jich byla učiněno.

§. 8.

Široká působnost sekce a vyřizování prací v sezeních společných a sekcích upraveno se instrukcemi zvláštními a řídem jednacími, jež ministr schválí.

§. 9.

Nejmilejší pomocní orgány komise centrální v přísluš památek uměleckých a a historických jsou „konservátoři“, na něž náležá, aby a domázení úřadů komise v okrese jim přiděleném se přičinili a k tomu náležavá byli. Konservátoři jsouvají každou poctí umělec jich studii a jich povinnosti bud pro vřechy sekce nebo pro tu sekci své.

Taktéž vytkávají se mělné činnosti jejich buď k jednemu kraji nebo k několika krajům a dle případnosti i k rozličným zemím korunním.

Při úřadovních konservátorech přiblíženo buď k tomu, aby, hledíc ke všem těm záležitostem centrální, zastoupeni byli, patrně možná, některý obvod království a není tudíž řídkost zastoupených. Konservátory jmenuje k některé centrální komise ministr vyučování na pět let.

§. 10.

Sakce dopisují si s konservátory jedině skrze komisi centrální.

§. 11.

Komise má se spolky místními a zemskými pro podobné nebo splňující úkoly úřadovní vyžiti ve spjení a vřadě, kde se vidí býti příhodno, o to se přiblížová, aby se tam úřadovny své spolky tohoto oboru.

Komise volání ve spjení se spolky a s osobami soukromými skrze konservátory, kteří mají vřadě k obecnému prospěchu žiti býti jako prostředníci mezi těmito spolky a osobami soukromými a mezi komisí centrální.

§. 12.

Dle toho, jak obecními se rozumí a spjení se spolky a osobami soukromými se rozumí, mělné komise jmenování ty, kdež nabýti potřebí, že jsou paměťové uměleckých a historických dědiček znalí a s vyjasnění vřady přiblíženi „dopisovatelů“ vřadí.

§. 13.

Komise mělné, vidí-li se jí toho pro obecní a veřejné nějaké věci nebo pro polní činnosti znalých potřebí, vřaditi se nebo nebo nějakou osobu k tomu splňující na místo nějaké a volání jim, aby vykonali, jako volání škol činnosti její vyhledání.

§. 14.

Na konci každého roku má komise centrální ministerstvu vřaditi podati tělnou obecnou úprava o své činnosti. Mimo to má v obecnou znalost vřaditi vřaditi nějakou z oboru činnosti své v vřaditích v neuvřaditě době vřaditých.

§. 15.

Č. k. úřadovny mají komisi centrální s vřaditím jejím v činnosti jak nápovědi býti, buď býti se to potřebí, nebo také bez potřebí, vřaditi tím, že jim v znalost uvedou, když se ve vřaditě oboru činnosti s nějaké paměťové umělecké nebo historické dědičky.

§. 16.

Komise centrální má připravit a navrhnouti vřaditi to, jako k dokonalému provedení škol ji potřebných potřebou vřaditě znalosti nějakého potřebí.

132.**Vynešení, vydané od ministerium financí dne
27. července 1873,**

a tom, že se zapovíká dovážeti hadry z Vlach přes hranice zemské.

Za příčinou nebezpečnosti choroby zapovíká se po uzavření s ministeriem německým
súfinských a obchodu na neurčitou dobu, dovážeti hadry z Vlach přes hranice zemské.

Úřadům celním dle se a této úpovědi pro případ věci již viděti způsobem telegra-
fickým.

Précis n. p.

133.**Nařízení, vydané od ministerium financí dne
27. července 1873,**

a tom, že státna jest expozitura hlavní celnice na národní izložence Sv. Petrusa-Štěpá v Řece.

Vedle oznámení kaiserovského ústředního ministerium financí státna jest na národní Sv.
Petruska-Štěpá izložence v Řece expozitura hlavní celnice v Řece, kteráž prostředím zúčastněna
jest, by kasa byla fixována v příslušné věci procentních, a řízení operativní při dovození, vyřízení a veskeru
volení zboží, připomenuté v nařízení, vydaném 18. srpna 1857 (č. 173, sč. 3124.); tato
expozitura počala úřadovati dne 24. června 1873.

Précis n. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka XLIX. — Vydána a rozestřána dne 9. srpna 1873.

134.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 25. července 1873,

Jmito se obligacím státním, kteří se mají přeměnit a jsou poleženy na vojensku kaucei zastoupení, ustanovuje postátní říšský úřad.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 2. dubna 1870, (§. 38 zák. říšsk.), dne 22. června 1870 (§. 34 zák. říšsk.), 15. března 1871 (§. 20 zák. říšsk.) a 9. listopadu 1871 (§. 132 zák. říšsk.), jmito se obligacím dluhu státního, jmito se mají přeměnit, vyměňují postátní říšský úřad úřadům, že úroky, kteří od této říšské prořadu, vyplácejí se budou, jen když se předloží nové obligace přeměnitelné vzájemně, ustanovuje se k obligacím státním kteří mají kategorické, jmito byly na vojensku kaucei zastoupení vinkulovanými nebo na takovou kaucei na depositní list dlužný.

Jmito však vyhlášením, vydaným od ministerium financí dne 8. června 1873, (§. 123 zák. říšsk.), financí v příslušné obligaci obecného dluhu státního na vojensku kaucei zastoupení poležných upraveno a ustanoveno jest, že dle toho také obligace dluhu státního na přeměnitelné ustanoveno, kterými byly až do uvedeného dotěného financí na vojensku kaucei zastoupení poležny, v nové přeměnitelné se mají, tedy se dle uvedeného, ustanoveno, jmito dátno 24. března 1870, (§. 27 zák. říšsk.), ministři financí daně, v příslušné obligaci státních všech kategorií na vojensku kaucei zastoupení vinkulovaných nebo na takovou kaucei na list depositní dlužných ustanovuje, že úroky, kterými v měsíci srpna 1874 k placení dospějí, budou postátní, jmito se na základě porovnávacích starých obligací na přeměnitelné ustanovovaných vyplácejí; od této říšské platit se budou úroky dle, jen když se předloží nové obligace přeměnitelné vzájemně.

Prešis n. p.

135.

Narizení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních, od ministerium orby a od ministerium zeměbránění po ujednání se říšským ministerium vojenství dne 1. srpna 1873, jiněto se ve skutek učině nákon, dněj dne 18. dubna 1873, (č. 77 zák. říšsk.), a opatřeními kani nákonem vojaka a obrany zemské v případech mobilizace.

Aby ve skutek učině nákon, dněj dne 18. dubna 1873, (č. 77 zák. říšsk.), vyhlášenj se náspolupůsobení ustanovení vykonávání mezi příslušnými ministeriiemi ustanovení :

K §. 3., 2 a 13. toho nákona.

Říšské ministerium vojenství oznámí podlé rozkazu „*ordre de bataille*“ každého roka ku kancelii listopadu ministerium zeměbránění, nechcei bude nad počet dnů pokaže každého dne vypravování obrany nákon (společného vojaka a obrany zemské) vsmětu potřeby kani takových, jed se má nákladem společného budleto vojenského opatření; ministerium zeměbránění nechcei se, co se týče podlé kani, kolik jich vyhlášenj se království a země nákon říšskému nastoupání se strany jedné a na země koruny obrátit se strany druhé, ale toho, co nákonem v §. 3. nákonem výše dotčeného, a zároveň postaví na jisto, kolik kani se má nákladem jako budleto opatření ku potřebě obrany zemské.

K §. 4.

Všecherý počet kani, jed se má nákladem společného budleto vojenského a nákladem ministerium zeměbránění opatření, rozdělí se na každou zemi (obvod správy) a na každý okres vybírání ale toho, kolik každý má být postaviti.

Repartice na země odli ministerium orby společně s ministerium zeměbránění až do 13. ledna a repartice na okresy vybírání odli politické řízení zemské společně s generálním (vojenským) velitelstvím až do 15. února.

Repartice řízi se ale ročních výkazů, které podávají obec a úřadové politické podlé narizení ministeriálního zároveň vydaného (č. 126 zák. říšsk.).

Země v repartici kontingentů zemských, zakládající se na okolnostech nepředvídaných, předevzeme ministerium orby společně s ministerium zeměbránění.

Země, jed s příle takových potřebě učiněti v repartici okresů vyhlášených, vykoná politické řízení zemské společně s generálním (vojenským) velitelstvím.

Politické řízení zemské oznáměti má repartici i každou zemi v ní učiněna ministerium orby a zeměbránění.

Ministerium zeměbránění úřade repartici zemi i okresů a potěma země v ní učiněna v nákonem říšskému ministerium vojenství.

Říšské ministerium vojenství rozdělí kani, jed okresy vybírání nákladem společného budleto postaviti mají, ale rozdílných míst odvětvích na voje a ústavy vojenské, a oznámí tato rozdělení ministerium zeměbránění s generálním (vojenským) velitelstvím.

Ministerium zeměbránění rozdělí společně s říšským ministerium vojenství taktické kani, jed mají okresy ku potřebě obrany zemské odvětví, a dá s tem též odli generálním (vojenským) velitelstvím.

K §. 5.

Místa odvětví a okresy vybírání potažit obec každého a nich k odvětví příslušná mají úřadové k tomu příslušná po rozdělení kani, jehi potřebě, na okresy, ustanovení jě dně pokaže.

K §. 6.

Kromě zvláštních případností stíhá se pro každý okres výběrní komise odvodní.

Jestli v některém okrese výběrním několik míst odvodních, vybírá komise odvodní pro něj úřadní odvod dle pořádku od politického úřadu zemského upraveného a generálního (vojenského) velitelství ustanoveného způsobem uvedeným.

Členové komise odvodní, nejsou-li již sňatkem pojmenováni (§. 6. a), ustanoví se, a to hned po úřadní míst odvodních, již časem pokoje.

Účiny vojenského pojmenování říšího ministerstvem vojenské a důstojníky okresy zemské, bylo-li by jich na pomoc: pořádku, ministerstvem zemským.

Politické úřady zemské ustanoví civilní úřady střešní a odhadovatele říší zemské, kteří by se dle případnosti kamkoli odvodní přidali. Ustanovení odhadovatelů může se také vztáti na královské úřady. Důstojníky musí politický úřad okresní a v městech, ježto mají své statuty, smloudu říšího úřadu.

Voli-li důstojníky starostavě obcí okresy výběrního, rozhoduje prostě většina hlasů, a bylo-li by hlasů pořádku sobě rovných, rozhoduje los.

V případech zvláštních mohou se vyznačiti úřady komise odvodní a civilní úřady střešní k těmto komisím přidání příkazem k několika komisím odvodním; což stíhá se má též již časem pokoje.

Politické úřady zemské a generální (vojenské) velitelství oznámí sobě úřady komise odvodní.

Při vypracování vojenských příkazů se komisím odvodním se strany politického úřadu říšího důstojník politický a se strany vojenské některý podporučík státní kasaří nebo se zápisem daný pro práce pořádku a písemně a kromě toho přidají se jim osoby pomocné, kolik jich pořádku.

Osoby v předchozí postavení jmenované ustanoveny mají již časem pokoje.

Co se týče koní okresy zemské, ustanoví osoby k přijímání a upravení jich ministrem zemským.

Porovnání úřad komise výběrní (odvodní) uvedený jsou v příloze instrukcí (příloha A).

Příloha A.

K §§. 7., 8 a 10.

Když se našlo, aby se koně pastevců, uvedených příkazem ministrem komise odvodní ve skutečnost. Těmto komisím oznámí se zároveň, až do které doby počet koní na obec rozhodný má být pastevcem.

Mobilizuje-li se s. k. vojsko a okresy zemské jsou číselně (podobně), vybírá se množství počet koní dle toho vyžadován, jestli se má pastevci, rozhodne se dle ustanovení knihy se okresy výběrní, která mají vojenských mobilizačních potřeb, a oznámí se politickému úřadu okresní a komisím odvodním.

Nastupuje-li po mobilizaci číselně (podobně) mobilizace obecní, přidá se se okresní odvodním komisi číselně mobilizaci obecní k dělení, a okresy tyto, odvedlo tolik koní, kolik k obecní mobilizaci ustanoveno, nejsou již povinny více koní odvésti.

Když se vylíčí našlo, že se mají koně odvésti, vyřadí politický úřad říšího úřad obce (statky a sobě pastevců), aby vzhledem koní, kteří dne 1. ledna roku odvedlo se číselně

roku této vesle vykonali a nejsou dle zákona od postavení osvobozeni, v určitý čas a v určitém místě na pojmenovaném místě osobním postavit.

Účel politický má vsmat k tomu se přičleniti, aby tato služba náležitě a rychle se skutek byla provedena.

Starostové obecní (představení statků a také postavených), náležející dotčené výzvě, mají ihned vytknout, v podobném rozsah od služby, čas 1. srpna 1872, (č. 126 náč. říše.) vydati, dle obcí sdělení, vešlé toho, když koná této doby jest pokusové, opraviti, nebyli-li některý káň postaven, přičině toho, když že jest nákladem od postavení osvobozen, aneb s kterí jest přičině se to stalo, připomenouti a vytknout takto opraviti komisí odvedení. Tě mají starostové obecní v přičině koná nákladem od postavení osvobozených má náležitě přičině (§. 8. zákona) pokusové.

Co se dotýká koná, jest pro německé zeměmi býti přivedeni, paterasem každ přičině toho vyříděními, vydati od drom majetník, kteří jsou povinni koná postavit.

Jak dřívější koná takových tak i vydati náležitě vyřídění odpovědní dle zákona a toho, že ve vyřídění náčas dle prvdy jest provedena.

K §. 9.

Komise odvedení má koná se odvedení místo toho okresu dovedení dle ustanění výše daného sdělení a odvěsti. Koná odvedení přijde od toho čas, kdy byli odvedeni, v upotřebení všim vojenského, a každý je voj. pro stýl jsou ustanovení, převzato aneb se dopravit jsou.

Pakli by při podání odvedení velitelstvo přičině pro překážky nepřevzíté pro koná nepřilo, tedy je má úřad politický převzít a až do příchodu velitelství má úřad vojenského všim upotřebení a dítí.

Byli-li by po upotřebení koná postavených v některém okresu odvedení nějaký přebytek koná ke službě vojenské společnosti, má je komise odvedení v rozvahou vřídění učiniti, výzvě jich dle formuláře (přílohy B) náležitě a nezávisle politického řízení jsoucími odvěsti, aby se jim mohlo rychle doplniti schodek jakožt uvaž vcelky.

K tomu koná má politické řízení země dle formuláře (přílohy C) náležitě samostatně vcelky výzvě koná ke službě vojenské společnosti se všim vyříděními okresních upotřebení okresu přebývajících a pakli je přičině gnerálním (vojenským) velitelstvem.

Jestliže by komise odvedení a přivedených koná některého okresu zeměmi kantingem na obec rozřídění odvěsti, má se nezávisle, pokud možná, telegraficky-politického řízení zeměmi učiniti, aby společně a přičině gnerálním (vojenským) velitelstvem učiniti náležitě repartie.

Komise odvedení mají při odvěsti jednati jednat s dřívější koná a s okresi. Jednati s koná místo dřívější koná a obci mají téžto komisím dovoleno.

K §. 11.

Když komise odvedení vejde se skutek, náležejí úřadníkům a úřadníkům, kteří jsou dle jich nebo jsou k nim přičině, se čas ustanění jich při odvěsti koná dítí podlé každosti neb charakteru a se učiti s přičině této se službě koná úřady pověsti dle zeměmi vyřídění.

Dřívější dostávají se čas země ustanění při službě dítí. Odvedeními náležitě koná této dítí náčas úřady pověsti.

Kovádlem vojenským dílem se na čas této služby přidavek dvou zlatých na den a polpovraňákem, kteří při komisiích odvodních konají práce písařské, přidavek 10 korýnek.

Po ustanovení míst odvodních poskytl se každé komisi k úřadní kasa, a kterou se vyplácí peníze na zaplacení kořál a na zapravení jiných výloh při odvodění vozů.

Hned po odvodu podají generální (vojenská) velitelství dle došlých daných expertů a dle výkazu v §. 9. přílohy tohoto nařízení správu říšského ministerstva vojenská, a za se tyto odvodní kořál na potřebě obrany země, také ministerium zemědělní.

Tato národní vybranosti osobou platnosti toho dne, kterého budou vyhlášena a vztahují se také k postarostní a odvodní úřadní osobě.

Auersperg n. p.

Horsí n. p.

Příloha A.

Instrukce,

číslo

komisím zdravotním v příslušné zdravotní komisi (zvlášť nemocích).

§ 1.

Komise zdravotní má k tomu příslušeti, aby ustanovený kontingent komi v určitý čas skutečně byl odevrazen.

Tiž komise má od předvedení komi až do jeho odevrazení důstojněkovi odevrazením předložiti do toho, co v zákonných a ustanovených vykonávacích nařízeních.

§ 2.

Předvedenímu příslušeti řádně postupovat, odhadovat a zdravotní komi, dle jejího upřesnění, jaké by skutečně bylo postavení příslušeti, shodati dle předání komi a příslušeti zvlášť k tomu, aby ona za komi řádně se vyplácela; upřesnění a důstojněkovi zdravotní komi má také dohlížeti k tomu, aby se náležitě vešl protokol odevrazení.

Před počátkem zdravotní má vřiti předvedení a příslušnosti komi odhadatele do příslušné formy pod přílohu (formuláře, příloha č. 1).

§ 3.

Důstojník zdravotní nebo nad dle dle dle dle dle k odevrazení ustanovený rozhoduje o splnění komi ke skutečné výměně tím způsobem, že když prohlásí některého komi za splněného, není se náležitě se žádné strany místa a těži se klasifikuje za splněného ke skutečné.

Prohlášení však důstojník některého komi za nesplněného ke skutečné a proměněti se některý důstojník, že tomu tak není, má předvedení dle předání komi zdravotní.

Přitom má být důstojník zdravotní, zvlášť lékař komi přílohy a každý důstojník. Je-li klasifikován počtem sobě rovní, rozhodne předvedení.

§ 4.

Na odevrazení zdravotní nebo nad dle dle dle dle dle, aby komi klasifikoval a vyplácením za ně ona rovnostai v záměru vřiti.

Je-li příloha, a přivěšením lékařů zvlášť komi kapavati a upřesnění a předvedenímu shodati se náležitě za místo odevrazení pro komi došlo, komi odevrazení umístěti, shodati a bez odkladu dle je odevrazení.

Lékař zvlášť má komi předvedení vyšetřiti, je-li zdraví, má popis každého komi do protokolu odevrazení dle dle dle a k tomu příslušeti, aby každému odevrazení bylo rovnostai připraveno.

Zadostnosti vojnisko-ekonomičke a štiti a stičom obstaraviše die instrukcie a tam vplati komisie opirali a kasni, skladišnji se z distojnika odvodaiba a z distojnika ka pronom penzije ustanovilaše.

Distojnik k pronom pečetaim a penzije stičomji mi na otarosti valbari polno v instrukcie v plati štiti ekonomičke-administrativni redkih oddielci o k. vojaka pojmenovani a mi vplati protokol odvodaiba (Kormulibe, priloga č. 2).

Na niko nileti, oddielci sestomji odvodaiba (Kormulibe, priloga č. 3), donji raporti (Kormulibe č. 4) a vplati korespondencij vajuštom, štiti se tjakaji.

Tji distojnik mi vplati penzije na kritanci od distojnika odvodaiba vplati, od priedielcih vstavom a dieldi pečeti komisie opirance v kasji štiti, ka štiti jest postavljan komisie odvodaiba.

Na niko kasni nileti, aky sestaji pešty.

Drugi dieldišk politiky ke komisie odvodaiba plati mi štiti komisie v pronom dieldišk die nalezni priedielcih nizamom a mi jasoviti vplati drugi opirali protokola odvodaiba a protokola odvodaiba.

§. 5.

Kasni, jest se naji ke komisie odvodaiba na jeden den priedišk, ustanovom kasni tolik, aky se jest v primiru nobile na den oddela 100.

§. 6.

Čo se tjiše penzije vstavom oddielcih, plati naji tato ustanovom:

Buzom jest die drugi:

1. kasni jasoviti,

2. kasni tabai,

3. vstavom nizamom (nizamom, nizamom, kasni nizamom).

Na najomiti nizam ustanovom se:

Čo se distojci jasovcih kasni pro kasoviti, 14 plati,

Čo se tjiše jasovcih kasni pro distojcih, kasni distojcih kasni naji kasni kasni, 13 plati, 1 plati,

Čo se tjiše kasni nizamom a nizamom, 14 plati a

Čo se tjiše nizamom, 13 plati.

Jasovi kasni distojcih ke kasni petrih opiranci, nobile se v nile jedni dieš seš doš pronomiti, bide to, čko se v nile distojcih, nizamom se distojcih nizamom a distojcih opiranci.

Ke vstavom vplati kasni (vstavom nizamom) vplati kasni nizamom die distojcih. Ke tomu kasni plati se štiti plati štiti nizamom kasni podivom priedišk nizamom na distojcih kasni petrih kasni a nobile se distojcih od k najomiti nizamom kasni.

Na najomiti vplati kasni i vstavom nizamom plati se distojcih rok štiti.

Na najomiti vplati kasni jasovcih dieš se distojcih rok distojcih a na najomiti vplati kasni kasni (vstavom nizamom) distojcih rok distojcih.

Vplati-li by se kasni vplati v štiti distojcih nizamom kasni pro jedni vstavom distojcih distojcih, budeti štiti toki v protokola distojcih vstavom.

Vplati kasni distojcih kasni ke kasni vojenskij vstavom se die distojcih kasni petrih plati naji, die die distojcih a vstavom distojcih ke kasni kasni kasni vstavom.

Pravilnik,
priloga č. 2.

Pravilnik,
priloga č. 3.

Pravilnik,
priloga č. 4.

Pravilnik,
priloga č. 5.

Nalozna-E se ve třetí, po kterou dle zákona trvá nálezek ku správně 215 rukojemství. Je některý kůň (vrše novoci) dle §. 12. zákona, dáleho dne 16. dubna 1873, dobrovolně postavený nach ovce za cenu remontaí dobrovolně postavených, má rada upřít, za ně jest majetník jeho dle §. 235 ob. zák. obč. správně zastáta, má ovce také ně, něti prve k němu správy.

Takové tedy jsou:

podestěbá chlápáci,	} za ně trvá zastávanost správně 15 dní,
ovčák,	
dětsarilnost,	
přímý jasek,	
šev,	} za ně trvá zastávanost správně 30 dní,
zmlévanost,	
ševj člá a	
slupota něstíni	

§. 7.

Odrůdní pořadí se klasifikací koní.

Komise odrodní má k tomu konci přivedené koně, za se týle jejich upřítosti ke stádku, vříc se rozvrženosti, koně ke stádku za upřítosti stádku dle jich ustanovení za: koně jaseckí, koně táhací nach za zvířata novoci pojmenování a dle těchto dvoubě stádku dle postavení.

Jestli koně jednotu dne za místa odrodní přivedených tak, že by klasifikace jich, kladě ke třetí odrodní, přím dlouho trvala, mohou se klasifikovati jen ti, kteří při posledním odrodní kumistování, dle měření, vykáže 1,4 srpnu 1873, (% 136 aik. řík.), vykoupení byli ke stádku upřítosti nálezku nebo nabýli naprosto obědní.

Ostatní přivedení koně budě ve třetí v §. 11. zákona, dáleho dne 16. dubna 1873 pokladě za místa odrodními jednotu ovčarici k další klasifikaci, bylo-li by jaké postěb.

Z koně klasifikovaných budě odrodní nejprve ti, kteří, držiteli jsou hotosi, za ustanovení cenu remontaí dobrovolně jich postavení.

Budě tedy držiteli koně, kteří byli vříc se upřítosti ke stádku nálezku, vykoupi, aby se pronesli, něti jich oběti za vyhlášenou cenu remontaí postavení, při koně se jim má výslovně připomenosti, že odobřitel nejzau cenou remontaí nálezku, prve by se kůň některý, když se předsedací odhad, máli také za něti cenu ně za remontaí převrati.

Nabídl-li by některý držiteli koně ovčá a dále něti za cenu remontaí, tedy budě takový kůň strava postaven, dle předpisu výstěb, a budě-li shledá se upřítosti, volně postěby odrodní.

Koně odrodní upřiti se do protokolu odrodního a předsedací komise dle majetníkům jich vedáku (formalíže, příloha 2. 3), za ně jest upřítosti dle odrodní a cenu remontaí.

Překylo-li něti kůň za cenu remontaí dobrovolně postavených, mohou se také hotosi odrodní, když se tím dle místní drážky k obvodu ustanoveního dispozice vojenské v něm nalezl, a touto nadbytek přjde k drážku zastáta obem akrem odrodní k ně komisi přikázanu.

Nepostupují-li se dobrovolně za svou remondu také koně, kteří se jich postarati má, tedy se vyšetří a odškodna koně ostatní, jež byli živě vřeben za spláchnutí ku stálé veřejné klasifikaci.

Pakli by při odškodování, při kterém se každý kůň mohl buďti oběti, přišla na jeho vůči nějaká, pro kterou by kůň dle odní dílůžku k odvodu ustanoveného byl ke stálé nepřítel, hodil a tom vedle postavy dle §. 3. této instrukce rozhodnuta.

Což odhadní za koně ustanoví odhadatelé. Nejsem-li odhadatelé jednako mírní, rozhodne nejprve výšina komise; jsou-li výšina odhadatelé mírní rozhodne, jest cizím přímě toho trojího odškodnění. Příteli-li se tento případ, má každý odhadce předložit komise svůj odhad, než koně předvede odhad, kterýž má každý odhad ihned upravit dle protokolu odhadního (formalně, příloha č. 8.) a vyhledá z toho trojího odhadu přímě, Formální příloha č. 9. postojte při tom 50 krejcarů a více za plně plat, méně však než 50 krejcarů postava.

První vyhledání což odhadl rovněž majetník koně nebo plátců jeho řídných námitok činí.

Koně odškodní odvídí se dle toho, maskou jich postavy, tím způsobem, že se odvedou nejprve koně nejčistější a že se jte dle své odhadní vřeben.

Nedovedu-li se výšina koně jedné a též ceny, rozhodne se losem, kteří z nich se mají odvésti.

Při odvídní koně k odškodní postavených jest pravidlem, když koně ke stálé spláchnutých jest více, nežli na okres vybírati byla vyplateno, že řídný dílník více koně než jednako nemá přídělová býti, aby odvedl více než postavy svých vřeben koně.

Nem-li koně ke stálé spláchnutých tak, aby se tohoto pravidla ulito, má se slopat, pokud možná, že více řídných koně jednatého sven' a 1/2 (§. 9. zákona, dne 18. dubna 1873, č. 77 s. 133.)

Koně odškodní a odvedení upří se též dle protokolu odvodního a předložit komise dle majetníkům jeh odátku (formalně, příloha č. 8.), na sít jest napásko síle odvední. Formální příloha č. 10.

Býli-li by mezi koněmi za svou remondu odškodněním také odvěti, a jchí spláchnutí ke stálé komise klasifikatu rozhodla (§. 2.), odvedení hodte koně takové topr po odvedení koně též ceny, od dílůžku odvodního za spláchnutí protidělných.

§. 8.

Majetník koně jsou první, odvedení koně a odvětkou, prozrazem odvětkovými, a jsou-li koně skotní, a podkování, a kterýmiž byli předvedeni.

§. 9.

Každá dle protokolu odvodního zapsaný přípiti se uznání.

Každý kůň totiž poznává se na levé straně na kři dílem v protokolu odvodním zapsaný a na levé kopce dílem komise odvední a postičoval pláncem uznat, v kterí byl odveden.

Připálením stane se kůň majetkem okres vřebeného.

Majetníkům koně hodil tedy připomente, chci-li by kdo na místě koně, její má postarati, odvésti koně jiného též ceny na místě odvodním se nacházejícího a jít za spláchnutí odvedního, aby to učinil ihned.

§. 10.

Vypracování
příloha č. 7.

Po skončení odvodu vyplní důstojník k odvodu ustanovený a přítomnosti představeného a důstojníka práce psaní konjunktiva majetkových koní nebo jich vyráběných plomocnicích svou rovností, potažiti svou odhadu na potřebnou uzokovnaní (farmaně, příloha č. 7) v konsignaci k tomu ustanovené.

§. 11.

Protokol odvodní vede se ve dvoje a má se každý den uzavřít a od komise podepsati. Jeden exemplář chová se u komise odvodní pro upravení polní koní, druhý přezkoumá představitel a polní ho politického řízení rovnoběžná.

§. 12.

Koně odvedení protokolom odvodním zapisují psaně se mají toho dne, kterého byli odvedeni, podlé seznamů odvodních listom odvodních zastupujících k voji, jenž se mají odváděti, a mají se u komise odvodní vymazati.

§. 13.

Při rozložení koní na voje a ústavy vojenské zachová koně, které k následné uplatnění jich ke službě, pokud možná, jestý psaní máry vytky.

§. 14.

Generální (vojenské) velitelství, potažiti ministerium zemědělné ustanoví, kterého dne mají velitelství pro koně příslušející, od voje a ústavů vojenských vydati na místo odvodní dojíti.

Jak četná tato velitelství mají, ustanoví se časa psaní.

§. 15.

Koně odvedení obrátí od toho dne, kdy byli odvedeni, obrátí v pravidlech vyměření. Na místo následné doposeti se má koně do vzdáleno náležející generálních (vojenských) velitelství, potažiti ministerium zemědělné koně po řešení (po psaní koně) nebo po službě.

§. 16.

Po čas odvodu psaní mají komise odvodní jeden spis detailně raporta psíma a bez spívy psíma příslušejícímu generálnímu (vojenskému) velitelství a druhý spis politického řízení rovnoběžná.

§. 17.

Generální (vojenské) velitelství opatří každé komise odvodní již časa psaní následné blankety k protokolum odvodním a odhadům, k seznamom koní odvodních, k detailně raportom a jiny spisom ústavním v ustanovených rybnostech psaní, též vypracovaně a verifikovaně máry koně, psaní úřední a čísla odvodní (tabulčky).

§. 18.

Představitel komise a důstojník odvodní vybraní mají koně, jenž se následně blankety ministerium zemědělné opatřují, v množst rozličných kategorií časa v tom psaní, jak

se má pořádat koní pro odrazu zemskou ku veřejné potřebě, ježto se má v ohledu vybirování postupit.

Není-li lze tohoto postupu vzhledem k okolnostem, možná bud, aby se to v celku stalo společně se nejvíce příhodným.

§. 19.

Každé oznámení v předcházejícím paragrafu, buďto v rubrice protokolu středního „přípomocí“ státní vykouř.

O odvolání těchto koní budíto podléhá státnímu reportu denní.

Výsledky se od vykonávajícího koně státní o sobě hlásí.

§. 20.

Co se týče činění postů, pravidlem bud vojenskými úřady komise odvolání to, se ustanoveno v instrukcích v příčině správních koní vojů čaru pakuje, potažiti v příčině útvarů vojenských.

§. 21.

Vzdala-li by z příslušných postrovností koně zemskou vojáci k odvodu se neztrácející, učiní státní opatření úřad politický.

§. 22.

Co v této instrukci ustanoveno v příčině odvolání koní, má také platnost v příčině odvolání státního oznámení.

Příloha č. 1.

Forma přísahy odhadatelů kamenné odvední.

Mí (jeden a příjemci) přísahám Bohu všemohoucím a vševládoucím, že ustanoven za odhadatele k cenám kamní (světí asociací), jsem se máji k následujícímu vypracování zobrajující mezi ostatní, že chci při tomto cenění bedlivě šetřit toho, co ustanoveno v §. 9., postleze 2. náhonu, daného dne 16. dubna 1873, (§. 77 zák. čís. 113.), a že chci tedy, nekladě k ceně kamenné neb mohlačovské vyhled, cenění svědomitě a nezávisle vykonati.

Čechů ml dopomohaj Bůh!

Protokol odvodni.

D. datum 1878	Celo krasni	Imena, podani & znamen	Misa, krasni od			Odvodni (od nos)			Druha	Odos. Ispitani & druha znam	Brevetovani znam & druha	Priznani znam odvodni & druha		Brevetovani
			1878	1878	1878	1878	1878	1878				1878	1878	
1	1	Imenovanje, krasni 1878	1	1	1	1	1	1	1878, 1878, odos. 1878, 1878, odos. 1878, 1878, odos.	1878	1878	1878	1878	1878
2	2	znam, odos. 1878	2	2	2	2	2	2	1878	1878	1878	1878	1878	1878
3	3	znam, krasni 1878	3	3	3	3	3	3	1878	1878	1878	1878	1878	1878

N. N.,
odvodni poznati.
N. N.,
odvodni (odnos) odvodni.
N. N.,
priznani znam odvodni.
N. N.,
1878 odvodni (odnos) odvodni.

Ověry vyhledání N. R.

Odvodní a zaroveň dopravní seznamování

hodl (včetně součástí, odvozního (přes) počtu stanic) č. 10).

Číslo odboje	Název, počet a stav	Měry, počty atd.			Ověry, počet atd.				Kumul. stav stavů	Průmysl stav odboje stavů		Materiál				Připomenutí
		km	stav	stav	stavů stavů stavů stavů	stavů stavů stavů stavů	stavů stavů stavů stavů	stavů stavů stavů stavů		stavů stavů stavů stavů	stavů stavů stavů stavů	stavů stavů stavů stavů				
1	bez stavů	0	10	2	-	-	1	-	200	-	-	1	1	1	-	
2	bez stavů	0	10	2	-	-	1	-	200	-	-	1	1	1	-	

Ověry: jsou v dané stavě, ověřen (ještě) stavěly (stavějí).

N. R.

stavějí (stavějí).

N. R.

stavějí (stavějí) (stavějí) (stavějí).

N. R.

stavějí (stavějí) (stavějí).

První část, příloha 1. B.

Komise zpráva č. . . .
 Zpráva č. 1. N. N.

Denní zpráva

o stavu číselních zprávek dne odpoledne.

Kategorie zprávy	Dne								Výsledek počet ve zprávkách	Přípomínky
	stav zprávek				stav zprávek					
	celk.	přij.	odp.	ztr.	celk.	přij.	odp.	ztr.		
100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	Tato zpráva byla zpravena dne 1. 12. odpoledne, dávka 15. dubna 1872.

N. N.
odpoledne zprávek.

N. N.
příloha číselních zprávek.

N. N.
stav číselních zprávek a zprávek.

K zápisu, který se podle generálního (vojenského) veltalatu:

Z odvedených knih odvedeno jest, a to:

(na příklad)

K doplňovací úkrmní drugounského pluku č. 3.	40 knih jednotkových
k polnímu pluku dělostřeleckému č. 10.	90 knih téžých.

Komise národní č. . . .

Výbrací číslo M. N.

K o m i s e		Průběh osobní	Číslo osobní	Číslo ročníku	Číslo osobní
Jednotlivé	Společné				

Ystovno ime N. N.

Obhodni protokol

o kakovosti (redstevnih parametroh) za epifitofitno biološko vzdrževalno biološko sredstvo

Ime obratnice	Ime proizvajalca (pravna oseba)	Ime izdelka (vrsta)	Vredn. št. obratnice, št. serije, št. št.	Ime	Mesto	Količina			Vrednost			Vrednost		Opomba			
						vse skupaj			na enoto			na enoto					
						m	kg	t	vredn.	vredn.	vredn.						
											1	2	3				

N. N.
 ime proizvajalca

N. N.
 ime izdelka

N. N.
 vrednost

N. N.
 opomba

Komise odvodů č. . . .

Formulář, příloha č. 9.

Vyhrazené okres N. N.

Konsignace pauz na remonty odvodů vyplacených.

Jméno a příjmení odvodníka	Okres, město a přísl. obec	Kolik remontů bylo odvedeno v kterém druhu			Jed. ústřed. odvodů	Do čísla		V celku výdaje státých		Vlastní podíl odvodníka, a jeho části	Příl. pauzovní	
		vlastní odvodů	vlastní odvodů	vlastní odvodů		vlastní odvodů	vlastní odvodů	vlastní odvodů	vlastní odvodů			vlastní odvodů
Jan Křížek	Vráhel, V.Ú. okres, Albuzova ulice, č. 12	1	-	-	1	100	-	-	-	-	-	-
Celkem												

Dokladem výdaje a. Pouze státých.
 Je ústřední výdaje a vlastní výdaje.

Ve Vráhel, dne 1. srpna 1923.

S. N.,
státního podléh.

S. N.,
předsedař komise odvodů.

S. N.,
odvodní odvodníka státní
nám. zastupitel.

Výberní obrov

Konečná príloha B

V y k a z

kval (všetci navštívi) prepracováni ke dňu splatnosti

K o u z		Základná suma	Dobroty	Príjmovosti
Jednotlivci	celok			

Zoznam (všetci navštívi)

Konečná príloha B

V y k a z

prepracováni kval (všetci navštívi) ke dňu splatnosti B. K.

K o u z		Základná suma	Dobroty	Príjmovosti
Jednotlivci	celok			

136.

Narižení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních, od ministerium orby a od ministerium zeměbránní dne 1. srpna 1873,

a tom, že se mají každý rok podívatí výkazy koní (zvířat osazených) ze příslušné repartice koningapota, jest se má v případě mobilizace vojáka opatřit, a že se má při tom hleděti k jeho uplatnosti ke službě vojenské.

§. 1.

Aby se ryhledalo, jak se má koningapota koní (zvířat osazených), jest se má v případech mobilizace zhrnouti možnost v královských a zemích v rozšířené zastoupených opatřit, za této království a zemí a za každý okres vybírati rozdíly, mají podívatí pořídití důležití pomoci starostů obecních, dle příslušnosti představených statků ze seznamu obecních výhledových, každý rok seznamování koní (zvířat osazených) v jejich okresích ohovných, rozšířití zřetel mající k uplatnosti jeho ke službě vojenské (§. 4. zřídka, daného dne 16. dubna 1873, (č. 77 zák. listk.).

§. 2.

K tomu koní jsou držitelé koní povinni, oznámiti každého roku starostovi obecnímu (představenému statku a sobě postaveného), kolik mají koní, a přivésti je ke komisařskému ohlední a klasifikování se rozdílně.

Tatáž oznámi povinen jest každý držitel zvířat osazených, a utahuje se tedy to, co sice tato oznámeno a vykazování, přivádění a ohovnění v oznámení koní, také ke zvláštním zveřejnění.

§. 3.

Výkazy jsou z toho koní, jmenování v §. 5. zřídka, daného dne 16. dubna 1873, (č. 77 zák. listk.) pod lit. a) a c), jehož tedy setřeba každého roku seznamování a přivádění.

Koní, uvedení tamtéž pod lit. b), c) a d) mají se oznámiti, setřeba jeho však přivádění.

§. 4.

Oznámení, kolik má koní, oznámiti se má každý rok v době od 20. říj do konce měsíce říj.

§. 5.

Držitelé koní ve zvláštních místech sítí mají k seznamování koní blankově dle formuláře A představených, kteréž jim starosta obecní zdarma vydá.

Formulář A.

§. 6.

V jejich obcích mají držitelé koní v době v §. 4. jmenované dále oznámiti starostovi obecnímu (představenému statku a sobě postaveného), kolik koní mají, uvedouce data ve formuláři A poskytnutí.

§. 7.

Podle oznámení dle §§. 4.—6. zvláštních zřídka starosta obecní (představený statku a sobě postaveného) držitelé koní a kolik koní každý má, v políčku označenem sítím

příměru, totiž dle okresů městských, dle vod, dle domů atd. do výkazu volně formální a odlišně, pokud volba obce obsahuje.

Tento výkaz se předloží území, za příslušnou potažmo komisijnímu obvodu a rozšíření koní (§§. 9 a 10.) do duplo obcí, a jest pak při obdivání i klasifikaci základem.

§. 8.

Tato komisijní obdivání a klasifikace koní děje se má zatím každý rok až do té doby, když se nebude zvrchovat přechodu, když koni každý země a každý okres volně postarají a bude tedy tak, komisi tato v delších dobách odjíždí. Obdivání a rozšíření dožadů má se, pokud možná, konat po Řádu v §. 4. vypracované předložené a před koncem měsíce října dokonati.

Komise koní obdivají a rozšířují skládá se ze starosty obecního nebo z mírného od něho vyslaného, ze znalce v kovářství obdivného a ze dvou až šestnácti členů obecního, vojenských, pokud možná, z držiteli koní.

Při komisijním obdivání koní se statku některého ze svazků obecního vypracování přílohou býti má krom představeného statku a znalce starosta té obce nebo jeho náhradník.

§. 9.

Znalce koní ke komisi přichází od politického úřadu okresního a koní vybrán z osob k tomu způsobilých, v místě, kde jest komise, nebo na blízkou bydliště, kterých tento úkol okresu se nebo vezme.

Není-li to takových osob, obrátí se má politický úřad okresní v prvý řád k úřadu vojenskému, aby ke komisi vyslal některého v kovářství zručného důstojníka státního vojska nebo obrany zemědělské službu konjického nebo za odpovídání druhého, některého blízkého zručného osob způsobilého kování vojenského.

Také třeba, když jsou vojenská znalci řádného způsobu v místě nebo na blízku, má se úkol politický k úřadu vojenskému a koní služnosti obrátiti a nemá být do komise osob jiných.

§. 10.

Politický úřad okresní, slyše starosta obecního (představeného statku a volně postaveného), zejménaž den a místo obdivání komisijního.

Jestli v některém místě má koni, mohou se také v některé obci sousední komisijní obdivání, a politický úřad okresní má obdivání rozšířiti, máje zvlášť zvěsti k tomu, když jest to zcela příkazových.

V obcích velmi rozšířených, kterých mají znamenité množství koní, ustanoveno bude mít i přírodní koni a dle potřeby také komisi tolik, když se v obchodování městskými souvěrní.

Politický úřad okresní má výkaz k tomu přiložit, aby držitelé koní přiváděním jak se nejmenší byli obtíženi, má tedy k obdivání komisijnímu ustanoviti takové dáti a takové místa, jako jsou držitelé koní najpřihodnější.

§. 11.

Komise má předložené koní (zvlášť země) dle úkolů druhů rozšířiti:

1. Za nevhodných zřítkem.

V této příloze má komise vyhledati, když má každý držitel koní (zvlášť země), k nimž se vztahuje některý z článků ustanovených, uvedených v §. 8. zřítkem, dle 16. dubna 1873, pod lit. a), b), c), d), f) a g).

3. Za úspěšné.

Za úspěšné lze dle své výsadní klasifikace buďto kniž (přítala nosce), jest

- a) mají nějakou vaši patru, pro kterou jich započto nelze sčítati;
- b) jest jsou takového věku, že přitálo právěho ledna nedokonalí jistě dříveto než vyprší již v desátého roku;
- c) žijícího kolosů pro kavalerii, jest nemají 14 pětí a 2 pětů;
- d) talní kolosů, jest nemají 3 pětí a 2 šer;
- e) nosce kolosů a mladců, jest nemají 14 pětí a
- f) mace, jest nemají 12 pětí.

3. Za úspěšné, totiž:

- a) za jednorého kniž,
- b) za talního kniž a
- c) za vše nosce.

§. 12.

Klasifikace pomačena buď v ustanovených k tomu rubrikách výkazů (§. 7.), kterých se dle patřebý upraví.

Jeden exemplář tohoto výkazu, v němž se výhledí úřední komise podpíší, státi se v starosty obecního (a představeného starší a sobě postaveného), a druhý exemplář předloží starosta (představený) do 14. listopadu politickému úřadu okresnímu.

§. 13.

Nemůže-li se některý lid přivesti, buď přivaz toho v prvý čas starosty obecního (představeného starší a sobě postaveného) než komisi oznámena a prohlášena.

Nepřivede-li se pro nějakou přetřikla jen několik kolů, buďli by ve výkazu komise zameriti připomenuta. Nepřivede-li by se jich více, učinena buď, aby byl potomeň předložen.

Nastane-li případnost, pro kterou jest patřebí zvláštních opatření, má politický úřad okresní tato opatření učiniti, než bylo-li by to mimo jeho moc, politickému úřadu zemědělnému je oznámení.

§. 14.

Politický úřad okresní má z předložených výkazů obcí (státní a sobě postavených) sestavit dle formuláře C výkaz okresu vybraných a poslati jej až do konce měsíce listopadu t. p. do politického úřadu zemědělného.

§. 15.

Politické úřady zemské obcí a předložených mu výkazů okresů vybraných podlé formuláře D větší výkaz obvodu upraveného pod ním postaveného, a předloží jej až do konce měsíce listopadu prosince ministerstvu zemědělnému a ministerstvu vrbp.

§. 16.

Úřední patřebí mají k tomu příležitosti, aby jednali úřední, jelikož se dle tohoto ustanovení předsevzato, v několika případech se konati.

Mají tedy orgány pod ním postaveným příslušně oznámit úřad, a aby se vše náležitě provedlo, čas od času v komisijním obhlídání kniž účastnati máti.

§. 17.

Starostři obcí (představení statků o sobě postavených) jsou zvlášť pozváni, dležeteli mají v příhodnou dobu připomenouti, že mají počet koní svých oznámiti (§. 4.), a mají též v pravý čas vyhlásiti, kterého dne a v kterém místě se bude obhlední komisi-
onální odhřev.

§. 18.

Dležiteli mají, kteří by v pravý čas oznámili, kolik koní mají, nebo by koní svých nepřivedli, dostatečně se upozorněti, potvrdití budou podle nařízení ministeriálního, vydaného dne 28. října 1937, (Z. 198 zik. řádk.).

§. 19.

V městech, ježto mají své zvláštní statuta, má úřad obcí, na nějž vztaheny jsou funkce politického úřadu okresního, také konati jednání úřadní, politického úřadu okresního tímto nařízením uložené.

§. 20.

Formálně gildová, ježli bude k vyhlášení A a B potřeby, dává úřadům politickým a obcím (statkům a sobě postaveným) říšské ministerium vyznání.

§. 21.

Doba, kdy se mají letos ve Vídní koni vykazovati, obhledovati a klasifikovati, ustanovena bude zvláštním nařízením, kladic k upořádku připodobením vinnorádky.

§. 22.

Toto nařízení nabude platnosti toho dne, kterého bude vyhlášeno.

Auersperg m. p.

Bauhans m. p.

Horst m. p.

Formulár A.

Čedulka osnamovavá.

Miesto a prírodné oddelenie štátu (prírodné osamostatnené)	Jedno fyzické osobu (študent, učiteľ, študentka, ...)	Ked' má štát (prírodné osamostatnené) v zmysle mládežníckych, a študentských				Ked' má štát v zmysle študentských a študentských
		študent	učiteľ	študentka	študentka	
Jan Břich	VTE učiteľ, študent, študentka učiteľ, št. št.	1	0	0	1	1

Seznam učitelů v obci M. M. (ve Vídni) roku . . . oskrměných a klastřanských

1	2	3				4				5	6
		Klas. vyuč. tříd	učitelů v obci a		učitelů	Klas. vyuč. tříd		učitelů v obci a			
učitelů	učitelů		učitelů	učitelů		učitelů	učitelů	učitelů	učitelů		
Jan Šebesta	VIII. třída, Štefánikova ul., 2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Karel Šebesta	" " " " " 4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Božena Šebestová	" " " " " 8	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Alma Šebestová	" " " " " 8	1	1	1	1	1	1	1	1	1	

Průběžná zpráva: Školní rok 1911/12, 1. a 2. třídy, oskrměných učitelů, učitelů v obci a klastřanských učitelů

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska L. — Vydána a rozeslána dne 15. srpna 1873.

137.

Zákon, daný dne 11. května 1873,

ježto se uznáje sákon, daný dne 30. června 1868, (č. 86 zák. říš.)

S přivolením obou sněmovny rady říšské má se ti nařídití takto:

Článek I.

Paragraf 12. zákona, daného dne 11. července 1854, (č. 200 zák. říš.) a poslední článek Vídeňské sákonem, jehož číselo 30. června 1868, (č. 86 zák. říš.) zněloby, jak nyní zněti jest, se uznáje a má zněti takto:

Lidby likvidáční ustanovuje ministr financí, slyšev komoru burzovní.

Jak se má likvidáti jednání burzovních ústředí, ustanovuje komora burzovní.

Má-li se nějaké jednání burzovní uplatiti v některé jiné lidbě likvidáční, nežli ve lidbě obecné, v příčině jistého papíru cenového nebo v příčině jistého druhu měnové ustanovení, potřební, aby se kontrahenti vřídově a to uměly.

Článek II.

Tento zákon nabude platnosti toho dne, kteréhož bude vyhlášen, a ministři financí shodane jest, aby jej ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 11. května 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Pratis m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska LI. — Vydána a rozestána dne 4. září 1873.

138.

Nařízení, vydané od ministerium financí dne 26. srpna 1873,
 jímž se zveřejňují veškeré celkové v Nori, vyhraní díle clo z vína, pivovarského z Balmatka.

Nov. vedlejší celkové úřady II. v Nori, vypočetem vydaným 23. července 1872, (č. 115 zák. říšsk.) na rok propůjčen, vyhraní dle 27. položky tarifové, připomenují 1., clo z vína až do 30. věder z Balmatka po naší drahoběžce, předložena jest dle oznámení královského šlechtičského ministerium financí na další tři léta, t. j. až do 1. července 1876.

Lasser m. p.

139.

Nařízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních
dne 27. srpna 1873,

o tom, z kterých předmětů se mají zkušeni lékaři a zubní lékaři, aby došli stálého místa ve veřejné službě zdravotní a politických úřadů.

Dodatkem k nařízení, vydanému dne 21. března 1873, (č. 37 zák. říšsk.), o zkoušení lékařů a zubních lékařů, kteří chtějí dojíti stálého místa ve veřejné službě zdravotní a politických úřadů, ustanovuje se z strany předmětů, z kterých se má zkušeni, nyní-li to již z svého sdělení patrné, toto:

1. Při kvalifikativní vyšetřování chemickém, kterým se má dle §. 11., post. 3. svého nařízení konati, mají se zkušeni:

- a) Patruvy a nápoje;
- č) prostředky dietetické a kosmetické;
- g) nápoje, v kterých se pokrmy nebo nápoje připravují nebo chovají, vztáhnouti rovněž majíc k tomu, jak odporuje jich přeték (cena, glazura, žemot) kyseláním, solím atd. v potravinách a nápojích nejvíce obecným;

- d) níci adřní, jalovcovy, malované hračky dětské atd. za přičinou vyšetřová. adřní na nich jsou hořky jedovaté;
- e) officinální preparáty lékové za přičinou zkoušení, jsou-li tak dobré a čisté, jak toho farmakopoeje vyžadují;
- f) preparáty lékové, v kterýchž jsou hořky zřídka škodlivé, jakož lze způsobem chemickým ukázat;
- g) masec, tinktury atd., aby se vyhledalo, jsou-li v nich alkaloidy jedovaté a t. p.;
- h) podstatné látky, aby se ukázalo, že v nich jest hořk, sperma, káin a p.

V této části zkoušky, která má předkem za účel, aby se dovedlo, že kandidát má spíše, ježto se při kvalitativní analýze chemické konají a že umí také tuto analýzu předváděti, budí zároveň theoretickým zkoušením dátním na jeho postavení, adřní kandidát má metodu a běh kvalitativní chemické analýzy jak spojenou s určitě tak i oddělených složek, adřní jest dále analyt. výměnek, s kterými se mají reakce předváděti, způsobu, jak se reakce dějí a v které měře jsou společné, adřní kandidát má také obecné vědomosti chemické, aby mohl dáti dobré odvěti na těch, když by ho o otázce nebo o provedení nějaké látky v přičině adřní nebylo.

Kategorie níci, která se mají zkoušeti, ustanoví se hořk, vzhledu věci zkoušeti ustanoví předvedení z těch, ježto jsou před rukama.

2. Co farmakopoeie se týče (§. 9., č. 3 a §. 11., č. 4), má se vůbec zkoušeti troje látko k farmakopoeji vždy následující, ježto se ustanoví hořk.

2. Ke zkoušení známosti jedů obyčejných (§. 9., č. 3 a §. 11., č. 4) ustanoveno bud hořk některé themes nále tato položena:

- a) Svatojanský chláb a domácí kříky jedovaté (jedovaté hořky);
- b) domácí jedovaté hořky;
Belladonna, Hyoscyamus, Datura, Nicotiana, Conium, Opium, Digitalis, Aconitum, Helioscopia, Veratrum, Colchicum;
- c) opium a konopi;
- d) acetylatus vápno, a chloroform a éter níkový světlé;
- e) kyselina uhličitá, plyn a kysličník uhelnatý, pára z uhlí, světlé plyn, plyn nitro-vodkový;
- f) strychnin, jedy lípové, pístezin;
- g) pístezin, pažítaje k ní i spojeniny rybné;
- h) nitroglycerin, mléko, nitrobenzol;
- i) kysličky měrné a křídlaté (kyslička sírková, kyselina sírná, kyselina manganová a kyselina železná);
- k) sídko (kal, arsen, vápno, baryt, amoniak);
- l) hořky (arsen, animon, rtuť, sířka, zinek, měď a olivo);
- m) metalydy (fosfor, jed, hořk, chlor);
- n) draselné láky světlé: sodina, draslo, kantaridy;
- o) septické jedy (jedovaté hadové a hmyzové, jed křikavý, jed a halobý, jed a ušlechtlý).

Vybírání světlé věci ke zkoušení z určitého themes přistání zkoušejícím.

Při zkoušení má se zřetel vůči k vlastnostem a účinkům určitých jedů, k opatřením a prostředkům, jimiž se mohou škodlivé účinky jedů na ústrojí těla člověka, zvířecího a bylinného zameziti a k účinné i potažité orné krmiva, když jest tu nějaké strádání.

4. Co se týče dvou otázek a hygieny a ze znalostí základy zdravotních, které se při činnosti škodlivé lékařské (§. 12.) jsou ustanoví, budí znalá o opatřeních veřejné zdravoty, vyhledávajíc prostředky veterinární, rozložena na složky vědecké témat vybraných, když se jich má být přehledná, a kladitě buď v rozsech tématu zkusím a hleditě hygienického jedním nebo složek určitých přednášek, i ze znalostí a uplatnění zdravotních v příčině přednášek platnost majících.

5. Za tématu police veterinární k činnosti zkusím lékařské ustanovují se:

- a) Ohlední dobytky a masa, pojednaje v to i police v příčině těla dobytčích;
- b) vrah zvířat domácích;
- c) trichinosa u dobytka vepřevého;
- d) šíry u dobytka vepřevého;
- e) kvartové neštovic;
- f) mikrobiální nemoci zvířecí vůbec;
- g) plísň dobytka a maso u ovčí a u koz;
- h) ovčí neštovic;
- i) hrdelnice a nákazy kopři hrdelnice dobytka, ovčí, koz a vepřevého dobytka;
- k) moč slinivky hospodářských zvířat domácích;
- l) nákazy plíce hrdelnice dobytka;
- m) antrax u divjích svis jednodobých;
- n) hrdelnice nákazy kláse pro plámeno;
- o) vateklost jehů a jiných zvířat domácích;
- p) pohodněti.

Co se dotýče ohlední dobytka a masa (a), má být vědecké přednáškou zkusím způsob vyšetřování těla dobytka, diagnosa onemocnění těla dobytka, též diagnosa masa, jehod lín a jehod vrah poživiti, nemoci, které nedoposledně poživiti masa nebo jatečných orgánů a vztahují se k tomu uplatnění veterinárního-policejní.

Přednáškou zkusím z mikrobiálních nemocí zvířecích vůbec (f) jest v podstatě rozumnosti a významu opatření ochranných, zvláště významu a účinnosti kontroly dobytčí, rozumnosti a významu prostředků zakluzovacích, prostředky a řízení desinfekční.

Zkusím o určité nemoci zvířecí (b) až do c) a g) vztahuje se k patologii, diagnosa, k poživiti a ke způsobu dalšího rozšiřování nemoci zvířecí a k uplatnění police veterinární, potažité zdravotní.

Zkusím o pohodněti (p) týče se poznání pohodných a antraxů, jak se mají rozsest vzhledem, jak se má řízení na nich provozovati a k nim přikládá.

Nariadení, vydané od ministra záležitostí vnútorných dne 27. srpna 1873,

jehto sa týča skúšky z skvierania koní, azit byi kandidát stýjal kursu podkovníckýj.

Abý sa školení podkovníckýj zjednalo dostatočnó množo uchazečů a skvieraní kopyt z ratic skúšaných, ustanovuje sa toto:

§. 1.

Podkovníci, ktorí, nastýjerúv príslušno kursu podkovníckého, chýtíj dožiti vysvídčení, že jsou splnčili, povozování žravost podkovníckou, mají k tomu konci podniknutí skúšku.

§. 2.

Tuto skúšku dělati mohou takoví podkovníci:

- a) Na školách podkovníckých při Vídeňském ústavě zvěroléčnickém;
- b) na veřejných civilních školách podkovníckých;
- c) na veřejných školách podkovníckých, však jen tehda, když v tom místě není podkovnícké školy civilní;
- d) u koní skúšaných zvlášt k tomu zřízených v hlavních městech těch zemí, v nichž taká škola není ani podkovníckých škol civilních ani veřejných.

§. 3.

Komise skúšaní skládá se ze podkovníckých školách civilních a veřejných a učitele podkovníckýj příslušného ústavu a ze dvou členů zastupujících správcom zemským na rok ustanovených, v hlavních městech zemí v §. 2. d) uvedených ze zemského úřadu zvěroléčnického a ze dvou členů zastupujících správcom zemským na rok jmenovaných.

Předsednicím ustanoví správcom zemský.

§. 4.

Zkoušky odějovají se dvakrát do roka, a to v první polovici měsíce června a prosince.

§. 5.

Každý kandidát může do vůle své dělati skúšku v místě některém v §. 2. jmenovaném.

§. 6.

Ke skúšice obhájí se má kandidát písemně a to nejděle do konce měsíce května a listopadu; chce-li podniknutí skúšku na některé škole podkovnícké, musí se obhájí u představeného této školy, chce-li jí však dělati jinde, u příslušného politického úřadu zemského. K obhájení příložití má vysvídčení (list na vyučnou), že se řemeslu podkovníckému škola škola vyučil, a výkaz, že byl nejmenš 6ti léta pomocníkem podkovníckým.

Obhájení podle se předsednicím komise skúšaní, kterýj učiní, žeho děle potřebí.

§. 7.

Kandidát skúšku se ke skúšice písemně.

Nepřijel-li v čas jemu oznámený, nebude jí v této lhůtě skúšice ke skúšice připuštěn.

§. 8.

Materiál a sestrojí se, ježli ku práci při zkoušce potřební, též knih a podkry s té příležitostí hovada a ratie, ježli bude k obzorění zapotřebí, opatří komise zkoušecí nebo dle případu škola podkovářská.

§. 9.

Zkouška odbyjí se takto:

- a) kandidát odpoví otázek k otázkám na chůfu, vztahujícím se k pravidlům a zásadám obzorění kopyt a ratie vřes, k obzorění utvářek, vadaňek a nomenek kopyt a k obzorění sloniny;
- b) kandidát ukáže obpřejnou podkovu a podkovu k určitému vadaňku nebo nomenku kopyt nebo k určitému slonu;
- c) kandidát ukáže dokonalu jednu nebo několik kopyt, dle případu jednu nebo několik ratie.

Každý člen komise má právo, dávat otázky a dovolena jest, zkoušeti několik kandidátů společně.

§. 10.

Členové komise zkoušecí rozhodují většinou hlasů, kteří kandidát jest způsobilý a v které třídy. Obstojí-li kandidát ve zkoušce, obdrží kalkul: velmi dobře, dobře, dostatečně.

§. 11.

Tím, kteří při zkoušce dosti učili, vydá se vyzvědění následuje známkou kolikova opatření dle tohoto vzoru:

Podkovník N. N. vydává se tímto vyzvěděním, že při zkoušce od stáří komise ku zkoušce podkovářské dne 18. předsevzatí cvičení dostatečnou (dobrou, velmi dobrou) znalostí obzorění kopyt a ratie a dostatečnou (dobrou, velmi dobrou) lhostat v dílně a přibíjení podkov, provedl znám jest se způsobilého (vříditi způsobilého), by se učil v škole podkovářské.

Od zkoušecí komise podkovářské

N. dne 18

N. N.

N. N.

N. N.

(Přes 27 členů komise zkoušecí.)

§. 12.

Kandidát, kterých zkouška odbyl a prospěchem nedostatečným, připuštěn býti může k nové zkoušce jen jednou, a to teprve po roce. Má však toho vříd, buď hned, nebo pakli by při druhé zkoušce také dosti znalosti, potomně zastřívání říkad škola podkovářskou a zjednatí si následuje kvalifikaci, by dalši vyzvěděním způsobilosti.

§. 13.

Ten ze skupiny, kterou kandidát, než bude připuštěn ke zkoušce, předvolávací komise zkoušecí stáhne má, dle devíti stávajících, kteří se mezi členy komise zkoušecí rovnají dílu rozhodčí.

Mimo to povinen jest kandidát, který při zkoušce obstál, zaplatiti jeden stávajících na vyřídění kromě kolku.

Dělal-li kandidát zkoušku podruhé, povinen bude, zaplatiti opět devět stávajících taxy.

§. 14.

Když skupky pokračují se zkouškami, má předvolávací komise zkoušecí poslati příslušnému politickému úřadu oznámení výkaz, jak vypadly.

Lüscher m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska LII. — Vydána a rozestřena dne 10. září 1873.

141.

Patent císařský, daný dne 7. září 1873,

(jako se respektivně ustanovna poslanecká rada říšská, sahající se obecni nové valby a zvolení se nové rada říšské na den 4. listopadu 1873.)

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Chrvátský, Slavonský, Haléský, Vladimírský a Ilýrský; král Jeruzalémský st.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Křebovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piačenský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Trévínský, Furlanský, Dubrovnický a Žadenský; kníže hrabě Habšburský, Tyrolský, Kyburský, Garický a Građišský; kníže Tridentský a Trevisenský; markrabě Horno- a Dolnolánecký a Istorský; hrabě Habensberský, Feldkirchský, Bregenský, Sonnenberský st.; pán Trilánský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského st. st.,

našeho Říše a všelijak děláme:

Článek I.

Ustanovna poslanecká rada říšská jest respektivně.

Článek II.

Obecná nová volba do celkové poslanecké sněmovny provede se zároveň, deně dne 7. dubna 1873, (č. 40 a 41 zák. řádk.) nově a rychnov.

Článek III.

Rada říšská svolá se na den 4. listopadu 1873 do Vídně, krumka říšského a státního města Vídně.

Děno ve Vídně, krumka říšského a státního města Vídně, dne 7. září léta tohoto omeštkého sedmdesátého třetího, panovník Vídně ruka šedesátého pátého.

František Josef m. p.

Anersperg m. p. **Lasser** m. p. **Ranians** m. p. **Stremayr** m. p.
Glaser m. p. **Unger** m. p. **Chlumecky** m. p. **Pretis** m. p.
Horst m. p. **Zieniałkowski** m. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číslo LIII. — Vydána a rozosílána dne 27. září 1873.

132.

Nariadení, vydané od ministerium práv dne 1. září 1873,

o tom, že se užívají soud okresní v Hartmanicích v českých.

Podle §. 2. zákona, daného dne 11. června 1868, (§. 59 zák. říšsk.), užívají se v okrese soudního soudu Píseckého a vyšetřovacího soudu Sulického okresní soud v Hartmanicích, k němuž přidávají se tyto obce mělní: 1. Eisenštejn, ves a městyň, 2. Ždíř, 3. Hartmanice, 4. Kocchanov, 5. Dolní Králec, 6. Kumbroch, 7. Surována, 8. Stádko, 9. Štěpánice a 10. Votčice, ježto se vyňímají z okrese okresního soudu Sulického, a 11. Štábenčech, ježto se vyňímají z okresního soudu Kalpernschorského.

Když tento soud okresní počne působiti, oznáměno bude později.

Glaser n. p.

133.

Nariadení, vydané od ministerium financí dne 13. září 1873,

o tom, že se zmoctají vedlejší celky třídy I. na nádraží Tejpatáckém, by rovněž byly v příslušném celku výše uvedeném.

C. k. vedlejší celky I. třídy na nádraží Tejpatáckém na hranicích rakouských dleží se dle nariadení o tom vydaných nese, by rovněž byly v příslušném celku s výhradou navržením celního předání celku výše uvedeného.

Lasser n. p.

144.

Narižení, vydané od ministerium financí dne 19. září 1873,

a tom, se se zapovídá dovážeti hadry do Dalmatiku a vstří je vesera.

Ze příčinou nebezpečnosti cholery zapovídá se po umluvení s ministerium náležitosti
válečnické a obchodu na ne určitý čas, dovážeti hadry do Dalmatiku a vstří je vesera.

Toto narižení nabude ihned platnosti.

Lasser n. p.

145.

Narižení císařské, dané dne 23. září 1873,

ktarjní se dle §. 14. nákladního zákona o zastupitelstvu říšském, daného dne 21. prosince 1862,
(š. 141 zák. říšsk.), vztahuje na čas do dovvození z obilí a z luitěna.

Ob. vynášení v položce 1B., 1C. a) b) a c) obecné rukavské tarify celní, vydané dne
21. prosince 1862, (š. 202), a v položce 3., 11. a) tarify celní pro Dalmatiku, vydané dne
18. února 1867, (š. 44 zák. říšsk.), na dovvození obilí z těchto tří říšských juncerůnšho a luitěna
vztahuje se na dobu od 1. října 1873 až do konce září 1874.

Toto narižení nabude moci dne 1. října 1873.

Ministerium financí a obchodu uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

Ve Vídni, dne 23. září 1873.

František Josef n. p.

Auersperg n. p. **Lasser** n. p. **Banhaus** n. p. **Stremayr** n. p.

Glaser n. p. **Unger** n. p. **Chlumecský** n. p. **Preiss** n. p.

Horst n. p. **Ziemiańkowski** n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka LIV. — Vydána a rozehlána dne 18. října 1873.

136.

Nariadení, vydané od ministerium financí dne 30. září 1873,

jakž dále se má spravovati a státní úctu šrobového, jmenovitě „tahý rybní“.

Z úcty šrobového, jmenovitě „tahý rybní“, ustanovena buď při rybníkové správě
šrobové a rybníkové úcty, dálež se mají ustanovit, též dále, kteří se spravují
se úcty šrobového.

Prešis n. p.

137.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 5. října 1873,

a tom, že se užívá hlavní celnice II. třídy na nádraží v Krnově.

Aby ve skutek byla usnadněna celnicová úcty, učiněna dne 21. května 1872 mezi
Rakousko-Uherskem a Říší úmlouvou o vytvoření celnicové úcty v Krnově a na Albrecht-
ově do Nury. (Z. 118 zák. říš.), učiněna jest v příslušné spojitosti jindy po části celnicové
úcty v Krnově a na Albrechtově na nádraží Krnovském z. k. hlavní celnice třídy II., složení a králov-
ské hranice vedlejší celnice třídy I., kteráž má moc hlavní celnice třídy I. a málo užívání
úcty celnicové v příslušné věci po celnicové úcty dle ustanovení, vydaného dne
18. září 1873. (Z. 173 zák. říš.); tato celnice počala dle úcty dne 28. září 1873.

Prešis n. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska LV. — Vydána a rozeslána dne 25. října 1873.

148.

Nařízení, vydané od ministerium práv dne 6. října 1873,

o tom, kdy police stádevní okresní soud Justičnovský ve Slezsku.

Okresní soud Justičnovský ve Slezsku, zřízený dle nařízení, vydaného dne 21. ledna 1873, (č. 12 zák. říšsk.), počne stádevní dne 15. listopadu 1873.

Glaser n. p.

149.

**Nařízení, vydané od ministerium obchodu dne
21. října 1873,**

o tom, že se kůže vydávají známky telegrafické po 25 krejcarích.

Ministerium obchodu nařídilo, aby se vydávaly známky telegrafické nového druhu po pět a dvacet (25) krejcarích rak. šila, kteréž se budou, počínaje od 1. listopadu 1873, u všech o. k. státní telegrafických podniků.

Telegrafické známky 25 krejcarové budou upraveny tak, jak ustanovena nařízením, vydaným dne 14. července 1873 o nasazení známek státního telegrafu, v příslušných jazycích kategorií těchto známek.

Blaschke n. p.

Patent císařský, daný dne 23. října 1873,

(vítěz na soutěžení námořní český, Dalmatský, Balícký a Vladimírský, zavedl Královský, Balno- a Hornorakouský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krájský, Bukovinský, Moravský, Slaský, Tyrolský, Vorarlberský, Italský, Gorický a Graditický i Trežanský.

My František Josef První,
z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Balícký, Vladimírský a Štyrský; král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krájský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmský, Piémontský a Quastalský, Osvětimský a Zátarský, Těšínský, Furihanský, Dubrovnický a Zadarský; knížecí hrabě Habšburský, Tyrolský, Kybarský, Gorický a Graditický; knížecí Tridentský a Brivenský; markrabě Horno- a Dolnošlémský a Italský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchský, Bregenzský, Sonnenburský atd.; pán Trežanský, Kotarský a na Slovenském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.,
 známo dříve a vědí dříve:

Sámořní český, Dalmatský, Balícký a Vladimírský, zavedl Královský, Balno- a Hornorakouský, Salcburský, Štyrský, Korutanský, Krájský, Bukovinský, Moravský, Slaský, Tyrolský, Vorarlberský, Italský, Gorický a Graditický, též pán Trežanský, vloživši se na den 26. listopadu 1873 do míst k jeho věci námořní juncorazefek.

Dáno ve Vídni, hlavním a sídelním městě Rakouska, dne 23. října léta tisícého osmístého sedmadesátého třetího, panovním Rakouska roku desátého pátého.

František Josef m. p.

Anersperg m. p.	Lasser m. p.	Banhaus m. p.	Stremayr m. p.
Glaser m. p.	Unger m. p.	Chlumcecky m. p.	Preiss m. p.
Morst m. p.	Ziemiankowski m. p.		

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Čísťka LVI. — Vydána a zveřejněna dne 23. listopadu 1873.

151.

Patent císařský, daný dne 16. listopadu 1873,

jináče se nazývá, že sám dálnatý seji se má dne 8. prosince 1873.

My František Josef První, z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Halický, Vladimírský a Ilýrský; král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Tesánský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štyrský, Karantanský, Krupýnský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnolezenský, Modenský, Parmský, Piačenský a Quastalský, Osvětlanský a Zátorský, Trévínský, Furlanský, Duhrovnícký a Zalderský; kníže hrabě Haléberský, Tyrolský, Kyberský, Gorický a Gradíštský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolnoalžický a Isterský; hrabě Hohensberský, Feldkirchský, Bregenský, Semmenberský atd.; pán Trolanský, Kotarský a na Slovenském kraji; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.,

máme říci a věští dáváme:

Sám dálnatý, patentem Našim, daný dne 23. října t. r., se má dne 26. t. m. do místa zlikozem ustanoveného vstoupit, seji se má dne 8. prosince t. r.

Děna v Grdeboš, dne 18. listopadu léta tisícého osmého sedmdesátého třetího, panovník Našeho rodu dvořáckého pátého.

František Josef m. p.

Auersperg m. p. Lasser m. p. Bahaus m. p. Stremayr m. p.
Glaser m. p. Unger m. p. Chlumecský m. p. Pretis m. p.
Horst m. p. Ziemniakowski m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka LVII. — Vydána a rozeslána dne 23. listopadu 1873.

152.

Nařízení, vydané od ministra práv dne 19. listopadu 1873,

jinžto se je ustanovení a ministerem vnitřních věcí vydání nařízení vykonávání k sídla soudu trestního, vydaného dne 23. května 1873, č. 109 sč. Říš. s.

Je ustanovení a ministerem vnitřních věcí se je dá článek IX. zákona, daného dne 23. května 1873, č. 119 sč. Říš. s., jenž se týče usazení sídla soudu trestního, zní takto:

Článek I.

Něje poleněná nařízení vykonávání k sídla soudu trestního, vydaného dne 23. května 1873, naohodě platnosti zároveň s tímto zákonem, tedy sde ustanovení, učiněného v a. k. soudem sejeprávním a zrušování, dne 1. ledna 1874.

Článek II.

Zaroveň používají platnosti instrukce o vnitřní platnosti úřední a o jednání sídla úřadů soudních v příslušnostech trestních, vydané od ministerstva práv dne 16. června 1854, č. 165 sč. Říš. s., též nařízení, vydané od ministerstva práv dne 3. srpna 1854, č. 291 sč. Říš. s., ježto se týče vnitřního úřadu a jednání sídla státních zastupitelství, pokud se ona instrukce a tato nařízení týkají věci, kterých jsou součástí súde trestního nebo sde polohou naohodě vykonávání úpravy, taktéž používají platnosti vnitřní postavení v nařízeních usazených k sídla trestního, vydaného dne 29. července 1853.

Článek III.

Jen ustanovení a nařízení, učiněná v ústředních nařízeních a v ministeriálních opatřeních a vysvětlích, kterých kromě instrukce soudům trestním dává a kromě předpisů, daných státním zastupitelstvím, posud, se se týče úředního jednání orgánů řízení trestní konjicích byla pravidlem, uznáti se v súde potud, pokud tato nařízení platnosti nepozbyla tím, že jil to nejen případy, na nichž se zakládají, a potud v nich není nic učiněno souje súde trestním a nařízením, za příčinou jeho se skutek uvedený vykonávají.

Glaser v. p.

Narižení vykonavací

k řádů soudů trestního, vydanému dne 23. května 1873.

Díl první.

O úřadním jednání soudů a věcech trestních.

I. Ke stíhací soudům.

§. 1. V řádu trestním rozdělí se podle zvláštního stíhací soudního řádem „sborový soud první instance“ soudové senáty a kraje, a jmenem „sborový soud druhé instance“ vrchní soudové senáty.

Jest-li v některého soudu sborového k vyřizování věcí trestních a přivolením ministra práva vyhlášen oddělní stíhací a ku spravování jeho zvláštní představený ustanoven, náleží na tohoto představeného, by konal všechno to, co dle řádu trestního konati přičinili představenému (prezidentovi) sborového soudu první instance.

§. 2. Představený sborového soudu má státi senáty (§. 15. řádu tr.) každý rok státi tak, aby mohly hned při počátku roku úřadovati. Představený má na vůli, ustanovit tyto senáty ve čtyřech a náhradníky několika senátů.

Že jsou senáty v §§. 12. a 13. řádu tr. jmenovány sestaveny, jak se jmenují úřadové každého senátu a náhradníci, a v kterém pořádku mají náhradníci na místa úřad senátů nastupovati, má se rozhodnouti na soudním úřadě přičiněním obecní vyhlášení a oznámení, jak jsou senáty státi, vrchnímu soudu rozkázáno ve dvojím sešitě předložiti.

Prezident vrchního soudu rozkázáno předložiti jeden sešitě těchto oznámení soudu úřadováním, a oznámení zároveň, jak se dle §. 13. ř. tr. senáty sestaví.

Tyto spíšechem má se to uprostiti oznámení, kdyby během roku v takovém sestavení nějaké změny se staly.

§. 3. Bylo-li by dle stíhací, dle řádu dne 23. května 1873, č. 120 zák. ř. č., dle rozkazu poroty na čas zastavena, a měl-li by se dle §. 3. téhož zákona sbor ustáti rozdělením, přičinili každý senátům dle §. 12. č. 1 ř. tr. stíhacímu dva státi úřadové a náhradníci.

§. 4. Jedním úřadem, jestli dle řádu trestního náleží na soudu okresní, představení má předem soudu okresní. Soudu okresní mále taboví jedním věstí na soudovské úřadovky pomoci a soudu okresního zastavené, aby je sami konali, až jsou-li dle stíhací k tomu spíšechemi. Ústřední řísk, aby náležo byl ve vnitro vnit nebo aby vnitro byla odříkána, správy a dopisy dotádní k řádu úřadov mají úto úřadovky pomoci, zprostředkují z právních neobstáleností, pokudli soudu okresnímu ku ochráněni předložiti. V přičině toho, jak se mají připravit vyhledávati a připravit vyhledávati státi, mále soudu okresní soudovským úřadovkám pomoci: úřadové soudovské státi a státi má se poznávaní, aby v důležitějších věcech, jestli se mohou odhaliti, vyhláši si jako ochráněni.

II. K vyřizování právní a komory poradní.

§. 5. Představení komory poradní mále práve, která ku komoře dojde, zjedná tato komory jako relevantní k vyřizování přičiněni.

§ 6. Když se má v komoře poradní o nějaké společné, sdělovací řízení soudu shodového oznámení učiněti, může se tento řízení také kromě případu, uvedeného v §. 113 f. tr., obyčejně dříve než se stane uzavřeno.

Komoře poradní obcuje se soudem shodovým a jeho členy tím společenem, že si nepřijímají vzájemně oznámení referenčních.

§ 6. Skládá-li představený komory poradní při svém úřadování toho počtu, aby učinil nějaké společné, kterým vykonává z mezi své působnosti, má to bez představeného soudu shodového oznámiti.

Představený soudu shodového může každé části v sestavě komory poradní řídit za vypořádání, jak práce postupují.

§ 7. Komoře poradní má k tomu příslušeti, jak jsou předešle vyhledávání a vyšetřování připraveni dle §. 13, odst. 2. f. tr. k soudům okresním příslušeti.

§ 8. Komoře poradní může učiniti soudem okresním, k nimž jest příslušeno nějaké vyhledávání nebo vyšetřování připravené, aby předložily spisy učiniti také k tomu komu, by v ně mohli nástupce žalobce nebo obžalovaného v případech, v nichž má k tomu právo, místo nabídnouti.

III. K některým výše uvedeným úkolům v řízení trestním.

1. Co se má učiniti v oznámení.

§ 9. Učiní-li se soudem vyšetřujícím nějaké oznámení ústní, buďli o něm protokol sepsán a oznámení dle §. 10, tak aby se tím k dalšímu jednání ústílním nebylo učiněno žádné překážky. Nemůže-li by se jednání ústílním odložit, může se předložit i ústílně, než se sepsán protokol.

§ 10. Dovolí-li by se soudem vyšetřujícím mezi jednotlivými ústílním o učinení, ce by následovalo k nějakému řízení trestnímu nebo k pachatel, a nemohl-li by učiniti nástupce posad toho učinení, právo jest soudem neprodávati mu o tom učiniti vědět.

2. Co má soudem učiniti v příčině některých skutečností.

§ 11. V případech, v kterých soudem vyšetřující jest poznamenán, řídit se vzhledem k komoře poradní, pokudně jest na rozpor, má-li některá skutečnost místo učiniti, má učiniti, aby komoře poradní neprodávati rozhodla.

§ 12. Soud okresní má státním nástupci, když za to počítá, oznámiti, v jakém způsobu jest řízení trestní pro učinení a předešle, má k učinení v té příčině daným odpověditi a posadit mu spisy k nabídnouti.

3. Kdy a jak se má děsník učiniti.

§ 13. Když se o soudu sepsáno připravené vyhledávání nebo vyšetřování pro nějaký učinení nebo předešle, má soudem vyšetřující děsník o něm učiniti.

V případech přetvářek učiniti se má děsník jen tehdy, když se kromě oznámení, protokolu o předešlém a kromě rozhodnutí sepsáno jest nějaké jiné spisy.

Učinení-li se nějaké učinení trestní (§§. 57 a 58. f. tr.), buďli o ní učiněti děsník učinením a v obhajobě děsník buď vykonati shodově jest k učinení potvářeti.

Je byly spisy vyřaděny, postupemino buď v deníku té věci treated, která se nejprve počala.

Bylo-li by v obou věcech treated těchto spisů započeti, mohou se to, kde nejsou přílohy originály, do pořádku připsati přepisy.

B. Jak se zachovati jest v příčině těchto nepřítomných.

§. 14. Když nějaké opatření soudní závisí na projiti listy, buďli taková listá buďliž souhlasná. Má-li promáknuti listy za účinek, le učiněn byl propuštěn a bylo-li by poskytno, jak se má listá počítati, řídíme buď bez odložení, aby o tom rozhodla komora porada.

Dě-li státní zastupitelství v soudě listá projiti a má-li se za ten příčinou dasti učiniti národní, činíme v §. 27. f. tr., buďli to neprodává oznámená představením oborového soudu.

§. 15. Bylo-li po vyřazení nějaké věci treated řádeků vyřazení, aby od něho vydati provedení dle §. 27., post. 2. a 4. f. tr., vynořena mu buď k tomu listá se nejprve.

C. Jak se má věci protokol.

§. 16. V každém protokole pojmenován buď soud, který koná jednání úřední, přičemž také jednání a hodina, kdy se počalo. Jest-li k vyřazení obviněného delikta činní patřebí, buď též připsaním, kdy se vyřeknutí skončilo.

§. 17. Přiložil-li protokolem vyřeknutý zamestní své ruky (§. 146. f. tr.), má započeti k tomuto zamestní připsati jeho jméno.

§. 18. Přiverno-li se k nějakému stýžení činníků, zapíše se nejprve na jedné straně protokole stýžení v řeči u soudu obzvlášť a pod ní též stýžení do slova přejímání, potom napíše se na druhé straně odpověď v řeči osoby vyřeknutí a pod ní odpověď na slova přejímání.

D. Středověké soudní mají se v čem ustanová.

§. 19. Představený soudu má v čem k tomu hleděti, aby se v sídle soudním středověké soudní věce stýžení, a bylo-li by třeba, má se o příhodné k tomu osoby ustanoviti se starostem oborovým.

E. Jak se zachovati jest v oborový oznámení obžáky.

§. 20. Odložilo-li by se někde, kde jest zapadá do oznámení obžáky, předložení ruky práva, a věcech treated před soud příkladně, má to učiniti soud oborový souhlasem treated věcech stýžení i soudu oborového oznámení.

Zastupoval-li by někdo o některého soudu někde o věcech treated, třeba se k tomu, le jest zapadá do oznámení obžáky v sídlika některého jiného vrchného soudu oborového, může soud říditi, aby prohlánil, le tam jest zapadá.

F. Kde má obžáky dodávati.

§. 21. Obžáky obviněného má se ve spisích oznámení. Dodávati se má obžáky krom obžáky případů shledaných úředními nebo starostami oborovými.

G. K čemu se má při vyřeknutí obviněného hleděti.

§. 22. Při vyřeknutí obviněného má soudce vyřeknutí také vyhledati, jak by se shledávaně poskytl k náhradě škody.

Upravoval-li by občinář při výstupu o nějakém činu trestném, nebo přiznal-li by se k nějakému činu trestnému, o němž soudce nemá vědomost, má soudce vyšetřující oznámit občinářem i v této příslušné zprávě.

1a. Pravidla a strany zastávaných.

a) O dědičné občinářské.

§. 23. Představení země mají právo opatřit, když někdo byl zatčen nebo když zastávací se dává k soudu, aby jim to bylo upřednostněno v zájmosti uvedeno a zastávací aby byl zastávacím v opatrování.

Je-li občinář došlo, má se soudci, kterých vůči trestní HŠ, bez odložky oznámí, aby se, jeho přítomnosti, v čas zavědla, a jasně k tomu v zájmosti předložením jasně říká, aby se to stalo v této věci.

Když kdo se někde vezme ve vachy a není to činní o občanské soukromé nebo občanské, má se státním nástupci o tom dít vědět.

Bylo-li dle §. 181. f. tr. zatčeno několik osob, zachová se jest dle toho, co učiněno v §. 17. instrukce, dle soudního trestního dne 16. června 1854.

b) O vaché občinářské.

§. 24. Když se někde vezme v vachy, buď:

1. co do osoby i co do oděvu, zvrubně popisá;

2. buď, co se týče osoby i oděvu, buď v protokolu, a buď se mu

3. písemně, pokud, chová nebo jiné věci, jasně by se mohlo zvrubněti osobě někde nebo jiným oděvem, též věci nebo známky z trestného činu pocházející, kterých by se u něho našlo, udělat, zvrubně oznámením a u soudu ve schůzce trestní.

Když jde o to, do kterého vězení se má dle §. 38. instrukce, dle soudního trestního dne 16. června 1854, občinář dít, upraveno se jest dle toho, co učiněno v §. 184. f. tr.

§. 25. Když bylo vyřknuto, že má občinář zastávací u vachy a dle se mu oznámí, kterého prostředkem upraveno proť tomu může udít, písemně buď v protokolu, že se to stalo.

§. 26. Soudce vyšetřující má vědět zvláštní oznámením osob, aby se nezastavily, ve vězení nebo chůzích, a kdykoli se někde do takové vachy dá nebo se takové vachy zruší, má se představením soudu oznámí. Představení země má buď k tomu přiměřeně, aby někde nebyl v takové vaché dle dle, což v §. 190. i. tr. vyřknuto.

§. 27. Nechtě-li se v čas opatření v vaché, a jestli to případ, uvedený v §. 88. post. 2. f. tr., kdy to má soud okresní oznámí vrchním státním nástupci nebo komu se porada, jde-li však o nějaký přestupek, státním nástupci.

c) O protokolu zastávaných.

§. 28. O zastávaných má se vést protokol.

Tento protokol má mít tyto rubriky:

1. Číslo polítek jasně, pod kterým jest zastávací zapsán. Toto číslo jde od začátku až do konce roku nepřetržitě. Ku konci roku přechází se k, když u vaché zůstává, v nové polítky dle čísel do protokolu příštího roku v tam polítku, v kterém byl v roce oznámen;

2. den, kterého byl zúčastn a vzhled vzal;
3. jméno úřadu nebo veřejného úřadce, kterým zúčastněno a vzhled odvětví;
4. jméno a příjmení zúčastněno;
5. číslo věstěje a opatření zvláštní, jichž se má v příklad zúčastněných odvětví;
6. jak se zúčastněný chová ve vzhled a
7. kterého dne a jak vzhled se ukončí.

d) O opatření v příklad zúčastněných.

§. 29. Zúčastněný mají se každý poště odějnouti, než se jim mají dávat.

Představený soudu ustanoví, odělní a s kterou opatření se mále vzhled věstě odějnouti dávat oděv, pokrva a jiné věci. Dostal-li by kdo takové věci, buďtež své než se jim oděv, buďtež obědiny.

Zúčastněna, kterých zúčastněno jest z odělního oděvu, na kterých jest odělní třetí soudu nebo třetí nejmenší příklad vzhled, mohou se dávat jim pokrva v domě věstě připravěno.

§. 30. Tam, co v §§. 186 a 187. l. tr. ustanoveno soudu vyšetřujícímu, opatření se má, zavede-li řízení v některé případy soudu vyšetřující, soudu, na něž jest vedení věci třetí ustanoveno.

Co v těchto paragrafech ustanoveno, má také býti provedeno při řízení toho, co ustanoveno v §§. 74 a 75. instrukce, dané soudu třetí dne 16. června 1854 a strany obecní zúčastněných a dále ustanoveno a z jiných ustanoveno.

e) O vizitaci věstě.

§. 31. O vizitaci věstě, kterou má dle §. 189. l. tr. představený soudu vykonati, opatření se má protokol.

11. Jak se zúčastnění má a věstě ve zúčastnění ustanoveno.

§. 32. Vyznam-li se věci nějaké a zúčastněno soudu, má se na shledno nebo na odělních, jedná se počítá soudu opatření, určitě poznamenejati vše třetí a protokol, k němu k němu náležejí, a má se přivesti číslo protokolu podávající a číslo domku.

Vyznam-li se u zúčastněno soudu věci ke shledno hojím pověření, odvědný buďte zúčastněno opatření dle ustanoveno toho vyznam věstě, k němu náležejí, než zúčastněno se vrátiti tomu, kdo k němu má právo.

12. Jak se mají odělní věstě ustanoveno.

§. 33. Tabulka ustanoveno, ustanoveno dle §. 30. instrukce, dané soudu třetí dne 16. června 1854, odělní má podlé formátu l. soudu vyšetřující, ustanoveno-li však vyšetřující připravěno místa, má ji odělní představení k tomu přivesti; v své příjmení má v ní představení svým podpisem potvrditi, že vše do ní jest správně ustanoveno. Druhá odělní tabulky 7. shledno přivesti a soudu svým má je úřad třetí vykonávající vyplniti.

18. O každém podávajícího trestu za svobodu má se říci státním nástupci vědět.

§. 34. Kdy koli některý odvolanec podstoupí trest za svobodu od soudu na volný, má se o tom říci vědět státním nástupci; odvolá-li se některý odvolanec do trestního, má se státním nástupci mimo to dáti tabulka zanesenosti a pláň rozsudku i píleň.

NE-li odvolaný přestál trest za svobodu a některého jiného soudu nežli a toho, kterým nálehu vyšel, buďli to, když trest podléhá, oznámene státním nástupci toho soudu, jež nálehu vědět.

19. O kterém odvolaném má soud státním nástupci říci vědět.

§. 35. Když soud dle §. 402. f. tr. na náležitém místě oznámí, že někdo byl odvolan, má o tom říci také státním nástupci vědět.

20. Kdy se má o odvolaném říci vědět úřadu bezpečnosti.

§. 36. Kromě případů, uvedených v §. 7. nařízení, vydaného dne 3. března 1853, č. 44 náč. říšsk., má se říci úřadu bezpečnosti také o tom vědět, když byl někdo odvolan dle nálehu, dneška dne 10. května 1873, č. 108 náč. říšsk., ježli se týče nařízení dle policejního práva trestního proti zblážením a takším.

21. Soud má každému obžalovanému obžalovanému státním nástupci v oznámení uvěstit.

§. 37. Těm, se nařízeno v §. 48, č. 2 a 3. f. tr., že se má o tom, když vědět nástupce upatí od státního náležného činu trestního, účastníci soukromého říci vědět, má soud říci vědět.

§. 38. Ke spěšně, ježto se mají dle §. 134. instrukce, dáti soudu trestním dne 10. června 1854, že protokoly podarovacího zapisování, náležejí také všechny účastníci soukromých, aby se zaručilo připravení vyšetřování (§. 48, č. 1. f. tr.), prohlášení ježto, že uzavírají při dalším státním (§. 48, č. 2 a 3. f. tr.) a spisy obžalovací od nich podati.

§. 39. Kdy koli se jede nějaké žaloby obžalovanému, má to soud státním nástupci oznámí a spisy podléhá mu propůjčiti; tými spisy má mu oznámí den kterého přelíčení a takové obžaloby a kancelář vyřízení věci trestní.

22. Jak se mají spisy v registraturě uchovávat.

§. 40. Do hlavních oddělení registry, kterým se dle §. 167. instrukce, dáti soudu trestním dne 10. června 1854, vědět mají, buďte spisy vloženy takto:

- A. Spisy o všech trestních, ježto byly jiným úřadům postoupeny;
- B. spisy o všech trestních, ježto byly bez hlavního přelíčení skonaleny;
- C. spisy o všech trestních, v nichž bylo předsazením hlavní přelíčení;
- D. oznámení a korespondence ježto úřadů v všech trestních, kterým se uzavírají a případně trestním a soudu nálež;
- E. spisy, týkající se obžalovaného;
- F. spisy soudu obžalovaného jako soudu obžalovaného (§. 13, č. 2. f. tr.).

28. O nákladech a pokutách poruštělých.

a) Jaké procento úhrady úhradí poruštělých.

§. 41. Každý poruštěl, jenž dle §. 33. zákona, dnešního dne 23. května 1873, č. 121. zák. řádk., a následně ustanoví povinností svých úhrad nákladů, úhradí 1 st. rak. šilka za každou hodinu cesty svou a tam.

Vydělanost poruštěl se tak jako při služebních cestách úředníků soudních. Úhrady procento úhrady se úhradí ze sklada výloh trestních úředí soudu.

b) Jak se počítají náklady na vykonání trestů na osobách úboha.

§. 42. Náklady na vykonání trestů na osobách, pokud dle §§. 287 a 288. l. se obsahují výlohy za stravu, za láhko, topení, světlá, opotřebení a čišťací prádla a oděvu, též číselní náklady za střešení a spracování místa trestního na každého trestance vycházející, počítají se za výlohy trestance jistého okřítku dle hlavy a dle čas stejného měrou; náklady však každého druhu míst trestních, totiž samostatných trestnic, věznic oborových soudů první instance a věznic soudů okresních, počítají se zvlášť o sobě.

Výlohy v případech nemoci nebo úkřasti počítají se jen tomu trestanci, jehož se týkají, a to vždy dle toho, jaké skutečné čísel.

§. 43. Co se týče trestnic samostatných, ustanoví náklady na vykonání trestu dle hlavy a dle čas stejného měrou vypočítané pro každou takovou trestnic vědy na tři roky ministr práva, co se pak týče věznic soudů oborových první instance v okřítku každého úboha soudu zemského a věznic a soudů okresních v okřítku každého oborového soudu první instance, ustanoví tyto náklady vědy za rok prezident úboha soudu zemského.

cc) Jak se počítají náklady na vykonání trestu v trestnicích.

§. 44. Co se týče trestnic samostatných, má se za ten přínos takto předzejíti:

Nejprve spočítají se dokumady vešlé v poslední minulých třech letech kalendářních výlohy za opotřebení trestnic (za stravu, za láhko, topení, světlá, opotřebení a čišťací prádla a oděvu), za oděvné věci, číselní náklady, za čišťací stravu a náklady v dohledu spánek, též za sjednání právních domáček, kancelářských a státních úloh, úloh střešení a spracování trestnic vešlých, počítají k nim i práce kované.

Z toho úhrady se včítá to, co v těchto třech letech okresy první instance na penězích se vyřídilo, a sama dle toho vycházející rozdíl se číselně dá, po kteréž byli v tomto čas trestanci opotřiveni.

Co takto se vyhledá, čísel čísel nákladů na vykonání trestu se přičítá tři čísel na každého trestance a na každý den vycházející.

Však úhrady krajů, krajů více než pětka, mají se bráti jen za pět krajů, a číselní měsíc, mají se pomínati.

cc) Jak se počítají náklady na vykonání trestu ve věznicích a v soudních úbohách.

§. 45. Co se týče věznic soudů oborových první instance a věznic soudů okresních, vyřídilo se čísel nákladů na vykonání trestu na jednání trestance a na jeden den vycházející, na každý rok tím uplatněno, že se sama výloh, kteréž v minulém předposledním roce kalendářním vešlé a oborových soudů přidruženého úboha úboha soudu zemského, nebo

i okresních soudů v okruhu příslušného obecního soudu první instance na odměnu osobám, dohlížejícím úředně na výkon řízení, na ohrožení mírou v souzení a sňatí v dobrém spůsobu, též na opatření potřeb domácností, kanzelářských a věškových jiných služebním a správním úřednic (úřední) spůsobem, až na výlohy na práce konané, rozděliti šálem daní, po které byli v tom roce trestáni opatření, a to, co se také vyloží, že se připočítá k částce sňatků dle §. 187, f. tr. na zaplacení jednolitého trestance na den každé doby ustanovení.

Výlohy sňatky zlozák kraje, počítati buď podle §. 44.

Komisi trestance po čas trestu právně v místě trestním (ve vězení neb ve vězení) uváděti, tedy buď se samy sňatky na výkon trestu dle první postavy tohoto paragrafu neb vyhledávaní soudní částí sňatky práce jako do knih sňatků domů, kterých se počítá dle toho, když dle pracoval a dle mady na den v místě trestním obývali.

Tato sňatka nemá však nikdy činiti více nežli ústa systematické (přehledy sňatky), trestance za ten dobu přehledit.

2) Sňatky na výkon trestu na svobodě mají se činiti vyhledit.

§. 46. Sňatky na výkon trestu na každého trestance a na den vyhledit, jak se pro každou samostatnou trestnici každé doby ustanoví, mají se zvláštním řízením vyhledit.

Co šat na den sňatky na výkon trestu trestanců a soudů obecních, buď úředním notářem zvláštním vyhledit a soudit, jež se týká, přehledit oznámen.

3) Jak se mají vyhledit sňatky na výkon trestu na svobodě podle předloženého řádu trestního.

§. 47. Sňatky na výkon trestu, vyhledit podle paragrafů řádu policejních dubyť buď jen od trestanců, kteří byli k trestu na svobodě odsouzeni rozsudkem, vyrozuměným dle řádu trestního, jež dle č. 23. května 1873, č. 119 zák. řádu.

Od trestanců, jež byl sňat trest na svobodě rozsudkem, vyrozuměným dle předloženého řádu trestního, dubyť sňatky opatření dle posudků soudních na rok 1873 vyhledit, pokud vůbec jsou povinni je zahradit.

4) Jak se mají vyhledit sňatky řízení trestního a sňatky na výkon trestu.

§. 48. Sňatky řízení trestního a sňatky na výkon trestu mají soudové až na další ustanovení vyhledit dle řízení posudků.

§. 49. Zvlášť se mají věd obecního při řízení trestním v soudní schůzce vnitř na zaplacení sňatku řízení trestního podřídit (§. 128. instrukce, dané soudům trestním dne 10. června 1874), sňatky na jejich vyhledit, které jsou policejny v §. 391, f. tr.

5) Jak se mají vyhledit pokuty peněžité.

§. 50. Pokuty peněžité mají soudové vyhledit jako posudky. Když se pokuta sňatky soudem shodně zaplatí, buď to státním úřadem oznámeno a buď na předloženém apš toho se týká, aby v něj sňatky.

§. 51. Pokuty peněžité, které vyhlí některý obecní soud první nebo vyhlí instance dle §. 7, f. tr., a které vyhledit soudové okresní, buď v jednom každém případě obecní soud první instance na potvrzení uváděti.

§. 32. Z dalších pošt pevnějších a z toho, co bylo vydáno, buďto bu kasační měnice ledna každého roku vrchnímu soudu zveřejněny poštou dle formuláře II., opatřeny náležitými přílohami.

Nebyla-li nic přijato ani vydáno, oznámí se buď, že nic nebylo.

§. 33. Pevně trestní a soudní sborových dále upravuje a vydává z nich dle §. 7. f. tr. pomoc trestanům a vady propuštěným komis, skládající se z představeného soudu, ze soudce k výstavě důležitějšího a ze státního nástupce. Tato komise rozhoduje v řízení hned.

U soudů okresních uplatňuje tato soudeci okresní, dle své afilace státního zastupitelství.

Pevně má pod upravením v každé příležitosti představený soud.

§. 34. Podpora buďto určitého času tím, jenž jsou kasační vši pomoci a z nichž se jest domýšleti, že se budou pokračovati dle.

V stávajících případech má se všichni všichni k tomu, kteří se propuští z vyšetřování a k trestanům vyřazeným.

a) Co náleží za vykonání rozsudku smrti.

§. 35. Za vykonání rozsudku smrti náleží kasaři 25 al. a každému z jeho pomocníků, jehol má potřeby, 5 al. Kromě toho náleží mu, když vykonání rozsudku má určité bydliště, náhrada za vln nebo jiné dopravní, jehol má náleží, a každý den 5 al. přídatku na stravu jemu a jeho pomocníkům dohraným.

IV. O evidenci, kontrole a dohledu.

a. Jasná zveřejnění a jasné vyšetřování mají všichni

a) Soudové okresní.

§. 36. Soudové okresní mají všichni dle formuláře III. rejstřík oznámení obecní a přezní k nim dalších.

§. 37. Ti mají všichni dle formuláře IV. rejstřík přestupků a nich vyšetřovaných.

b) Soudní sborové první instance.

§. 38. Na místě formuláře hlavních rejstříků, mířeno se §. 8. instrukce, dle soudu trestanů dne 10. června 1844, má se má formuláře V.

Kasaře to se má podle formuláře VI. všichni všichni rejstřík požadujících spisů obžalovaných

c) Komora poradní.

§. 39. Představení komory poradní má všichni dle formuláře VII. rejstřík právní ku představení dalších. Tyto právy mají se do rubrik započítati mezi souzení.

d) Představení.

§. 40. Představení při hlavním předání u sborového soudu a představení soudu při porotě má všichni dle formuláře VIII. rejstřík případů trestanů k tomu dalších.

Není-li splněn dle soudu při první ústní tohoté soudu, tedy má představený soudu shovívá po skončení své ústní na některého úst tohoté soudu, aby provedl jednání ústní s tím spojení.

a) Soud okresní jakžito soud odvolací.

§. 61. Soud okresní má věci dle formuláře II. oznámení stálosti a odvolací k němu jako soudu odvolacím proti soudům okresním poslušných.

B. Ústní výkony prací mají postavení:

a) Soudové okresní.

§. 62. Soudové okresní mají poslati v osmi dnech po skončení své shovívání soudu první instancí výkony prací trestních dle formuláře X. sdělení, kterých je přelobiti trestním soudu zemským.

§. 63. Zpráva ministeri o splnění uvedených výše uvedených přípravných, připomenutí v §. 62. l. tr. poslati má soud okresní tím, že přelobiti výkony, sdělení dle formuláře XI.

Do tohoté výkony mají se také zapati vyhledávání přípravná od komory parolní dle §. 12. l. tr. přelobiti.

Komora parolní má výkony k ní došly bez odkladu, sdělení sdělení v jeho přílohu sdělení, a nejdelší v osmi dnech okresním soudu jej vrátit; soud okresní má v něm duplikati výkony k příslušným trestním je oznámením, má do něho zapati případy trestní věci sdělení, a sdělení ho pak k nové zprávě sdělení.

b) Školení soudové první instancí.

§. 64. Rodní výkony prací, jež mají shovívání soudu první instancí dle §. 62. instrukce, dle soudům trestním dne 18. března 1824. přelobiti, sdělení se mají dle formuláře XII.

§. 65. Rodní výkony prací, týkající se přelobiti, jež mají soudové shovívání první instancí trestním soudu zemským přelobiti, mají sdělení dle formuláře XIII.

c) Trestní soudové zemští.

§. 66. Věci soudové zemští mají výkony prací věcí trestních se týkající sdělení dle formuláře XIV.

d) Soud zvláštní.

§. 67. Výkony prací, jež má nejvyšší soud jakžito soud zvláštní se komo roku poslati ministeri práv, věci se má dle formuláře XV.

Díl druhý.

3. úvodním jednání státních zastupitelství.

Článek I.

3. úvodním jednání státních zastupitelství a soudů obecných.

Co má státní zástupce sdělit a oznámení.

§. 68. Když se státní zástupce účastí oznámení a státní zástupce má je za důvodné, tedy je má zaznamenat. Pokudli-li je za bezdůvodné, má oznámení i s tím poslati, a sdělí-li by tento oznámení na soud, má oznámení protokolovně zapísat.

§. 69. Vešleli-li státní zástupce nějaké oznámení k němu došlo, má být soud přípravně vyšetřovací předseda (§. 90. l. tr.), a byl-li obrácený k soudu došla, má-li být vše nějaké ve sdělení soudní zprávy, nebo má-li soud nějaké jiné upatření učiniti, tedy má státní zástupce soudu, nebo počkati, oznámiti.

Jak se má státní zástupce zachovati v příčině přípravně vyšetřování.

§. 70. Chce-li státní zástupce, aby se předsedavale nějaké vyšetřovací přípravně, a jestli v tom není obecný úřední policista, má se řízení k tomuto úřadu obrátiti.

V takové přípravně má také obecné oznámení, kterým oznámí se má vyšetřování přípravně konati. Máže však a strany některých výkonů úředních činiti také určitě poznání. Jmenovitě máže žádati, aby se protokol sepsal a máže požádati i některé otázky, k nimž má někdo býti slyšen.

Jedním obecně má býti, pokud možná, účast; v případech důležitých má také státní zástupce to, co byl učinil a co mu bylo oznámeno, zaznamenati, a máže také se úřadu dožadovati žádati, aby mu takových zaznamenání propůjčil.

Stalo-li by se něco nepravděpodobného, odpověděti by úřední policista státnímu zástupci pomoci bez příčiny, nebo protahoval-li by něco, má se státní zástupce obrátiti k úřadu nad úřadem dožadujícím přímo postoupením nebo k úřednímu státnímu zástupci.

To vše má také platnost tehdá, když státní zástupce k přípravě vyšetřování počkati některého jiného úřadu správně nežli své úřadu policajského.

Jak se má zachovati v příčině přípravně vyšetřování.

§. 71. Když státní zástupce článek sdělí, aby se zvedlo přípravně vyšetřování, má dle §. 92. l. tr. určitě a zvrcholně poznání soudu, jestli učinil a činy, v příčině kterých má návrh podati.

Toutéž má učiniti, když v běhu přípravně vyšetřování oznámí, aby se toto vyšetřování zastavilo k některému jinému skutku nebo k jiným osobám.

§. 72. Státní nástupce má, i když přípravné vyšetřování jest již uzavřeno, k tomu přiměřel, aby se zjednal materiál, jenž k postupujícímu vyšetřování potřebí, a může k tomu oznámit také jejich ústředí za pomoci policejní (§. 36. č. tr.).

o epiz odhalování.

§. 73. Podíle-li se epiz odhalování na několika osob, mohou se v sepsání, aršířním kalendárem odhalování, poukazovati dílky obžaloby, kteréž se ho ani přímo ani nepřímou netýkají.

§. 74. Prosebe-li se některý určitý obviněný před soudem, že se toho vzdává, aby mu byl dodán epiz odhalování (§. 209. č. tr.), a že přestává na tom, když se mu přelže, tedy netřeba mu epizu odhalování dodávati, a přelžem v protokolu zveřejněném má pak být dílnak, jako kdyby mu byl epiz odhalování dodán.

Státní nástupce má staveti v oznámení obžaloby obsahující.

§. 75. Státní nástupce má mít vždy vědomost, v jakém spůsobu jsou přelžem trestní a přímým obžalob obsahujícími vedeni; každý takový případ, když nastane, má oznámiti vrchnímu státnímu nástupci, a oznáveni-li se vše trestní řízení přípravným, má mu též oznámiti, že byl podán epiz odhalování a v jakým ústředí.

Jaké opatření má státní nástupce učiniti a strany vykonati trestu.

§. 76. V příčině toho, co má státní nástupce učiniti, když jde o dočasně odsouzené, kteří mají trest přelžem v některé trestnici, má platnost toto:

Není-li odsouzený ve vazbě, má státní nástupce, když k odsouzenému nastane, učiniti, má-li se odsouzený dle práva do trestnice nebo k soudu. Co státní nástupce v tom učiní, a kdy má odsouzený trest podléhnouti, oznámiti má jak odsouzenému tak i úřadu, který jej má přelžem. Nezastane-li se odsouzený podle tohoto vyhlášení, má státní nástupce, čeho potřebí, učiniti, aby jej soud vzal ve vazbu.

Co se týče odsouzených, kteří jsou ve vazbě a soudu, má státní nástupce předobratelným shovívavě soudu pojednávati trestnici, do kterých mají býti dodáni. Přitom má se kladiti k tomu, aby odsouzení v stejných případech dle práva byli do trestnice v tom policejní, v kterých podléhá trest a soudu.

Státní nástupce má vždy trestnici také poslati tabulku odsouzení a přepis rozsudku i příčin (§. 24.).

Tomu se má oznámiti vyšetřování se zemi nebo vyhlášení.

§. 77. Zde-li rozsudek, že má být odsouzený ze země vypovězen nebo vyhoštěn, má státní nástupce notářskou oznámení dle §. 407. učiniti, ale také centrálnímu ústředí policejnímu to oznámiti.

Co má státní nástupce učiniti v příčině postupu vše a země odhalování.

§. 78. Státní nástupce má soud vyhlášení, aby vše a vyšetřování trestního pokračoval, jenž má se dle §§. 277. a 279. č. tr. mají předati, když předání a má k vykonání toho přiměřel.

Funkce má státní zastupce účastniti některých vyšetř.

§. 79. Jestli potřeba, oznámí nějaký důležitý případ zvláštním obvodu policejním, tak to soudům oznámí, a oznámí-li se soudem tou věcí posud, má to učiněti státní zastupitelství.

Funkce má státní zastupce vykonati některých prací jiným osobám.

§. 80. Vyhledá-li toho množství prací, má státní zastupce a přivolením zvláštního státního zastupce některým svým náměstekům svěřiti, aby práce tvořící jim příkazné mají vedli; jest však i to povoleno, sám bezděle shledati, když se činí pronásled., že oznámí se soud (§. 89. f. d.), kdy se má podati spis obžalovaní v případech před paragrafů následujících nebo státnost oznámí.

V které spisy má státní zastupce nakládati.

§. 81. Vraha státní zastupce má právo, nakládati ve spisy vraha soudu zemského a soudů pod ním postavených, zejména v té i protokoly paragrafů. Hlavní má státní zastupce právo, nakládati ve spisy obžalovaného soudu první instance a soudů pod tímto soudem postavených.

Jak má státní zastupce nakládati spisy soudů.

§. 82. Ve spisích soudních, jako se dle §. 21. f. d. v. zvláštním zastupci státním podávají, uvedeno buď učiněti, když věci trestních byla vyšetřena zvláštním oznámením a když jiným způsobem. Co se týče věci trestních postud nepřiznaných, buď o nich správu podává tak, že se učiněti vyšetřena věci trestní, o kterých se vede přípravné vyšetřování, a kterých přípravné vyšetřování, o kterých byla podána obžaloba a o kterých jest již provedeno hlavní přelíčení. Jestli některá věc trestní důležitější, buď učiněti o sobě vyšetřeno, a kterým způsobem se učiniti.

Vydá-li by se zvláštním státním zastupci toho potřeba, má se státním zastupci řídati, aby mu podal listy spisy a trestních věcech vyšetřovaných nebo v kterém způsobem jsou věci nepřiznané.

Jak se má věci oznámí hlavních přelíčení.

§. 83. Státní zastupce má věsti dle pořadí jdoucích dnů v roce rokem formálně XVI. veřejně oznámených hlavních přelíčení a posuzování v nich, jak každé vypadlo.

Státní zastupce má máti v státnosti oznámení soudů okresních.

§. 84. Státní zastupce má chovati v oznámení oznámení soudů okresních o přípravných vyšetřováních pro obžalby a přelíčení dle §. 89. f. d. od nich zrušených, a když-li učiněti oznámení, má k tomu přibíhat, aby se spisy v čas předložily.

Jak má státní zastupce nakládati výkaz prací.

§. 85. Roční výkaz prací, její státní zastupce dle §. 22. nakládati, vyšetřeno státním zastupitelstvím dne 3. srpna 1884, předkládá muji, učiněti buď dle formálně XVI. a výkaz statistický dle formálně XVIII.

Jak se má nakládati výkaz prací zvláštním zastupitelství státním.

§. 86. Vraha státní zastupce nakládati má výkaz prací, její povinen jest o své činnosti ministru pro předání, podle formálně XIX.

Článek II.

§ 87. Účinnost státního zastupitelství a soudů okresních.

1. Účinnost státního zastupitelství a soudů okresních.

§. 87. Práce státního zastupitelství a soudů okresních vykonávají nebo jsou vykonávány státními státními zastupitelstvími:

1. úředníci státního zastupitelství;
2. úředníci úřadů veřejných a policejních k tomu ustanovení;
3. volení pomocní funkcionáři státního zastupitelství a jeho úředníků.

Kterým způsobem tyto úředníky volí státního zastupitelství a volí-li je soudy okresní rozhodl se tím, ustanovil ministr práv, a to, kde bude volení pomocní úředníci veřejných a policejních, se ustanoví s ministrem vnitra a zemědělství.

2. Funkcionáři státního zastupitelství volení.

1. Kdo může být takovým funkcionářem pomocným.

§. 88. Funkcionářem státního zastupitelství nebo jeho pomocným funkcionářem může být osoba jen ta, kdo jest v plném právu občanských a jest k tomu náležitě způsobilý a důstojně hodný. Takový funkcionář má se řídit občanskými a náleží mu soudy okresní nebo se volí-li, nebo a má být státní v úřaděch a soudě obyčejných.

Tyto funkcionáři pomocní přicházejí vzhledem státnímu zastupiteli, kterým se právě v úřadě nich nachází má se správcem zemským.

Jestli to, kdo má být takovým funkcionářem pomocným, postaven v nějaké službě veřejné, volí-li ho jeho úřad představený, aby k tomu přišel.

Vzhledem státnímu zastupiteli má právo, funkcionáři státního zastupitelství volí-li ho, aby byl odjezdem, přísluší také mu rozhodnout, ať má úřadu složený právo, se to si státní.

Ten, koho byl tímto způsobem úřad odjezd, může k němu chvilu zase být pomocným.

2. Právo se má konkursem zastupovat.

§. 89. K obsazení míst přísluší také vzhledem státnímu zastupiteli zastupovat konkursem: není však při pomocném řízení se ty, kteří se při konkursem konkursem přihlížejí.

Úředník veřejný může státnímu zastupiteli, kterým je, když k němu dojde, se svým dobrým nákladem přicházejí vzhledem státnímu zastupiteli.

Uvažovat, ať se kandidát jeví způsobilý, přicházejí vzhledem státnímu zastupiteli, kterým si může způsobem přihlížejí sjednání správy další, volí-li se se mu jich býti přísluší.

3. Pomocný funkcionář má vykonávat příměru.

§. 90. Funkcionář pomocný vykonává má, právě se se ve službě volí, příměru státního zastupitelství dle formy, postaven ve formě XX.

Pod příměru má její vůči státnímu zastupiteli nebo k jeho volení soudy okresní.

4. Město remunerací zastávající funkcionářů.

§. 91. Město podle ustanovení, zdejší funkcionář státního zastupitelství za svou službu mají dostati remunerací a jehou.

Remunerací vyplívá úřední hodná k pořízení vrbného státního zastupce na pořízení prezidenta vrbného soudu zemského v listinných měřicích nebo šterletních patenách.

§. 92. Funkcionář státního zastupitelství listinný mchou remunerace poročené od prvního dne měsíce napřed příštího od toho dne, kdy se služba se začíná. Skončí-li se práce shledání dílny než dříve měsic kalendářní, mělice funkcionář listinný jen poročené část remunerace měsíční.

§. 93. Oskví-li se některý funkcionář, že nebyl ve službě a nechtěl-li tuto nepřítomnost do roka více než měsíc, tedy se ma práva remunerace nezostati.

Tvrdí-li však jeho nepřítomnost dílu anebo nezostati-li se, když nebyl ve službě, tedy se ten čas, po který byla služba přerušena, nezostati remunerace.

Byl-li některý funkcionář státního zastupitelství úřadu svého skaven, než ma byla oznámena příčina toho, získal ma remunerace za svou službu, v němž ma byl úřední odstav.

§. 94. Když se má remunerace zastavit, má se vrbnou státní zastupce napředně oznámiti prezidentovi vrbného soudu zemského a pojmenovati den, od kterého se nemá remunerace vyplívati.

§. 95. Co se týče dovolenání, mělice státní zastupce dílu funkcionářům státního zastupitelství v roce dovolenou za 14 dní a vrbnou státní zastupce za šest neděl.

5. Které povinnosti úřední mají funkcionářů.

§. 96. Funkcionář státního zastupitelství mají úředí od vlády za ně vanející se nejvíce mchou a se vši zodpovědností upravenosti, příkazy představených svých hodných plnit a nechtěti tajnost úřední přičin zachovávat. Jest jim zakázáno, aby v přičině služby své od nikoho ani přine ani prostředkem někoho jiného nějakého času nepřijímali, ani jinak nějaký ústředí k sobě obraceli.

Přistoupí-li některý funkcionář k nějakému spolku politickému, má se státnímu zastupce oznamiti.

6. Jaký tvrdí disciplinární se jim mělice státní.

§. 97. Dopustí-li by se některý funkcionář státního zastupitelství něčeho proti své povinnosti, mělice má státní zastupce vykazati státnímu zastupce až do listiny měřicích.

Na takový výrok mělice sobě funkcionář v omezení duchu a vrbného státního zastupce státnost rěsti. Tato státnost má podati státnímu zastupci.

7. Jakými pokuty se mchou funkcionářů pokutují.

§. 98. Odlišil-li by funkcionář státního zastupitelství v omezení nějakou, mělice ho státní zastupce pokutuje pokutou až do 5 státek.

Na takovou pokutu nemá státnost místa; oskví-li však funkcionář dostatečně prohledati své, mělice se pokuta zase odlišnosti. Má se to mělice státní zastupce a přičině státek pokutu odlišnosti funkcionář povinnosti.

8. Kdy mělice být funkcionářů propouštěti.

§. 99. Vynečen-li nepřítomnost, poa ktere by některý funkcionář státního zastupitelství nebyl mchou místo svého děje, nebo dopustí-li by se nějakého hrubého poročení povinnosti, má jej vrbnou státní zastupce bez odložení propouštěti.

8. Kdy se mohou pronášet ústavní návrhy a návrhy státního zastupitelstva.

§. 100. Když se práce státního zastupitelství a některého soudu okresního uzavrou uzavřením, proto že ta se na ten čas není zřízena k tomu, nebo že zřízena k tomu uzavřením pro nějakou příležitost nemůže těchto prací konati, tedy má soudce okresní moc, zřídit v případech příjích prostředky na funkcionáře státního zastupitelství a vykonávání svých prací některého úředníka soudu pod ním postaveného, nebo některého k tomu splněného člena zastupitelstva obecního toho místa, a nebylo-li by lze, ani toho ani osobe zřídit, tedy nějakou jinou osobu důvěry hodnou. V obzvláštních případech má se zřízenec, není-li již se státním státním postaven, vřít pod přísluš.

Že se také ověřoval státní, buďli bez odložen státním zastupitelství oznámeno.

Co se má státní a oznámení.

§. 101. Orgánové státního zastupitelství a soudy okresních úřadů mají oznámení, učiněná k nim pro nějaký čin trestný, kterých se nestihl ježák k políčení toho, jemuž bylo učiněno, přijmání, a bylo-li učiněno ústně, je zapsati.

Oznámení, učiněná v příčině nějakého přestupku, mají buďli sledovat okresní soud a uzavřouti, jak má být pachatel potrestán (§. 431 f. tr.). Nebylo-li se, kdo jest pachatelem, mají, učiněná se toho políčení, okres soud nebo úřad bezpečnosti vyhledávání připraveni učiniti.

Má-li však zřízenec státního zastupitelství se to, že se není příčině dle zákona, uzavřeti státní soud, tedy má oznámení uzavřeti, ústně, kterých ho k tomu přiměly, kritice postavenosti a příslušní spisy k výkazu učiněného, její předložiti státním zastupitelství.

Jestli skutek, o němž bylo oznámení podáno, složen nebo takový předmět, který se má státní a postavenosti úřadu, tedy buďli oznámení došlo bez předložení okresního úřadu (§. 89, f. tr.).

O tom se má dle věcí státním oznámením.

§. 102. Neuvědomí-li zřízenec státního zastupitelství státní, má v tom ústřední oznámením písemně dle věcí (§. 449, f. tr.).

Že se má přestupky při některých událostech.

§. 103. Když zřízenec státního zastupitelství nebude vědomostí, že byla došlo osoba nějaká a přestupky podobných, má neprodleně uzavřouti, aby byla státním, nebo se má přestupky, že některého úřadu upodí.

Kdy se má vřít státním trestní.

§. 104. Když jsou to výjimky v §. 436, f. tr. uvedené, uzavřouti buďli, aby se bez přípravky činní vřít státním trestní.

Kdy mohou zřízenec státního zastupitelství od státní upodí.

§. 105. Státní zastupitelství může zřízenec státního zastupitelství složit, aby od úřadu úřadu dle §. 431, f. tr. učiněného, by čin trestný byl státním, v případech ústně pojmenovaných osob v každém případě upodí jen tehda, když státní zastupitelství píše k tomu přímě.

Že mají zřízenec státního zastupitelství ježák se soudy.

§. 106. Zřízenec státního zastupitelství mají, pokud možná, ježák se soudy ústně. Některé mají políčení písemně, pokud jich soud uzavřel.

Ohejnice se soudem, mají zřízenci státního zastupitelství k němu vždy povinnou úctu zachovávat.

Při hlavním přeběhu mají sedět na pravici soudečnů a mají k soudu mírně stáje.

Jih si mají deplovat a japat ústy.

§. 107. Zřízenci státního zastupitelství mají úředním aul ními postaveným podlévat spisy písemné, jsouc úředním mají poslati dopisy.

V veřejných, úředních straních, šetří mají krom, obléhajících a úředí vedajících.

Je kterých spíš mluví nahlas.

§. 108. Zřízenci státního zastupitelství mají právo, nahlasiti se spisy a soudu úkrovně dlezná, přístupkě se týkající.

Jih mají spíšání registratury.

§. 109. Zřízenci státního zastupitelství mají spisy, které u sebe podří, daly podél hlavním spíšání, v této postavenosti je spíšání, dle rozhodá se soudu shoditi, přiběhnutí ustanovení a v tomto způsobu hodívi dlezná.

Když přistane úřední, mají odraziti spisy soudu nástup.

On má úředí nástup v přímé spíš registratury soudu.

§. 110. Státní nástupce má zřízencím státního zastupitelství sdělit, aby mu v jakých dlezných přiběhnutí spisy registratury, má u nich diti ty, kteří jsi nejsem k potřebě, vykonáti a znaliti, ostatní pak, jichž uznají zřízenci státního zastupitelství nepotřebí, má se u registratury sdělit.

Pokud máme zřízenci státního zastupitelství jednati úředí se to, tak přiběhnutí.

§. 111. Státní nástupce má diti zřízencím státního zastupitelství a soudu úkrovních přiběhnutí nastěti, pokud a v kterých případech mají uiti úkrovně ústavení v úředním jednání úředním přístupkě se týkající, které se předobírá uú sídla úkrovně soudu.

Má-li některý zřízenci státního zastupitelství podél toho nastěti ústavení v úředním jednání úředním uú sídla soudu, tedy má uúleti úkrovně přiběhnutí výloh poverených a přiběhnutí úkrovně stravného a pokytného. Tato úkrovně rovněti státní nástupce a vyplati se zřízenci se sídla trestních výloh úkrovně soudu.

Mají-li v takovém jednání úředním ústavení úředníci policíti, policajni nebo soudni, práce státního zastupitelství a soudu úkrovních kamjati, rovněti se jim úkrovně se tyto výlohy dle nastěti v přímé jich s tom vydaných.

Zřízenci státního zastupitelství mají politicki vřazy mírniti.

§. 112. Zřízenci státního zastupitelství a soudu úkrovních mají se uúletu každého úkrovně poslati státním nástupci výloh případů trestních u nich nalých dle formátove XXI. úřední, a mají v oím ustanovení, se v přímé každého případu uúlet.

Státní nástupce má tento výloh úkrovně, a připomena i uúlet v oím, dle potřebě bez předání ho nastěti poděti.

§. 113. Zřizenci státního zastupitelství mají kromě toho každé přetopení nákosu o tisku, nákosu a právu společném a shromážděním, jakož vůbec každý důležitý přiběh v případech přetopení státnímu zastupitelství oznámiti, a sejmě-li o nějaké jiné správě, občanské, se jim nevědí.

Státní zastupitelství má podléhati správě a řízení státního státního zastupitelství.

§. 114. Státní zastupitelství má se svědky každého roku podati ročnímu zastupitelství státnímu správě o řízení všech záležitostí státního zastupitelství a soudu okresních, přibodě-li by se však něco důležitějšího, se těchto záležitostí se týká, má se oznámiti v každém případě zvlášť.

Číslo Národnej rady SR

18

Číslo uznesenia

oznamovací.

6. V ý s t a h z protokolu zasadenia	8. Skupina das publikovanej in. vzhľadom	7. Kdy se stane trest, když ho převládá od- stoupení		9. Práva členských a národních vlád (je-li vyžadováno v základním zákoně a jazyk)	10. Přípomínka	11. Členská a das trasa
Wasserkraften aus- bau das 199 d. gen. abwärts				und die a gen	Wasserkraft trassieren darüber	
K vykonaniu činnosti						
by 18						

Formulář II, k §. 58. náložní vykazovacího.

Počty z vynaložení pokut peněžitých dle §. 7. í. tr. uložených.

Příjem				Výdání				
Číslo přísl. (část)	Příjemová přílohy pokut	Kalk. část		Číslo přísl. (část)	Jednot. příjemce	Kalk. část		Příjemová
		st.	kr.			st.	kr.	

Příjemová příloha, příloha pokut, částka pokut (částka částky výdání) vyplývá z přílohy přílohy.

Formulář III. k §. 86. oznámení zřehovavších.

Rejstřík oznámení zločinů a přečinů u okresního soudu učiněných.

Číslo přísl. plem	Dne, kdy bylo oznámení učiněno	Číslo oznámení	Číslo trestný	Jméno obžalovaného	Věk obžalovaného		Dne, kdy bylo spáno delikt (místní území)	Přípomocník
					od	do		

Přípomocník. Není-li on, jeho jest psáno, nebo v oznámení k. přidáno jméno jeho, kam bylo učiněno.

okresního zastých.

Název krajiny	Místní přírodní památky		Druh pří- rodní	Pří- rodní státní památky	Ochrá- něno	Název v držení krajiny	Výhlední stavba na okresní			Číslo pří- rodní památky	Zast opra- vová	Přípomínka
	typ pří- rodní	okresní					1	2	3			
		Místní pří- rodní památky										
		Jak pří- rodní památky										

Formulář V. k §. 48. nabízení vykonávání.

Hlavní rejstřík přípravného řízení pro zločiny a přečiny u sborového soudu první instance.

Číslo předání zprávy	Číslo poznámky právní.	Den, kdy byla dána	Reflexní	Základní	Důvody	Město	Věk		Den, kdy byl prohlášen způsobilým k právu	Stavba			Číslo, pod nímž byla provedena registrace zprávy	Pří- pomocí
							roční	dne		číslo	číslo	číslo		

Přípomocí č. 1. 3. De tohoto hlavního rejstříku zprávy se mají také způsobilými přičítat (č. 200, vide poznámku).

2. Označení čísel soujazyč přitom k soudu sborového soudu, a název hlavního soudce soudu sborového soudu, uvede se hlavně rejstříku zprávy.

Rejstřík spisů obžalovacích u sborového soudu první instance podaných.

Číslo spisů podaných	Datum přijetí spisů	Číslo obžalov- acích	Trestní soud	Jméno obžalovaného (č. 100. § 6.)			Místo narození (č. 101. § 6.)	Stav v době obžalování	Druh obžaloby (č. 102. § 6.)	Druh obžalovaného (č. 103. § 6.)	Dnešní státní obžalobní úřad
				Příjmení a otec	Jméno	Číslo													

Příloha č. 1. De vnitřní úřadu první instance, předsedač od soudu státního do č. 100. § 6. a) a) b) c) d) e) f) g) h) i) j) k) l) m) n) o) p) q) r) s) t) u) v) w) x) y) z) aa) ab) ac) ad) ae) af) ag) ah) ai) aj) ak) al) am) an) ao) ap) aq) ar) as) at) au) av) aw) ax) ay) az) ba) bb) bc) bd) be) bf) bg) bh) bi) bj) bk) bl) bm) bn) bo) bp) bq) br) bs) bt) bu) bv) bw) bx) by) bz) ca) cb) cc) cd) ce) cf) cg) ch) ci) cj) ck) cl) cm) cn) co) cp) cq) cr) cs) ct) cu) cv) cw) cx) cy) cz) da) db) dc) dd) de) df) dg) dh) di) dj) dk) dl) dm) dn) do) dp) dq) dr) ds) dt) du) dv) dw) dx) dy) dz) ea) eb) ec) ed) ee) ef) eg) eh) ei) ej) ek) el) em) en) eo) ep) eq) er) es) et) eu) ev) ew) ex) ey) ez) fa) fb) fc) fd) fe) ff) fg) fh) fi) fj) fk) fl) fm) fn) fo) fp) fq) fr) fs) ft) fu) fv) fw) fx) fy) fz) ga) gb) gc) gd) ge) gf) gg) gh) gi) gj) gk) gl) gm) gn) go) gp) gq) gr) gs) gt) gu) gv) gw) gx) gy) gz) ha) hb) hc) hd) he) hf) hg) hh) hi) hj) hk) hl) hm) hn) ho) hp) hq) hr) hs) ht) hu) hv) hw) hx) hy) hz) ia) ib) ic) id) ie) if) ig) ih) ii) ij) ik) il) im) in) io) ip) iq) ir) is) it) iu) iv) iw) ix) iy) iz) ja) jb) jc) jd) je) jf) jg) jh) ji) jj) jk) jl) jm) jn) jo) jp) jq) jr) js) jt) ju) jv) jw) jx) jy) jz) ka) kb) kc) kd) ke) kf) kg) kh) ki) kj) kl) km) kn) ko) kp) kq) kr) ks) kt) ku) kv) kw) kx) ky) kz) la) lb) lc) ld) le) lf) lg) lh) li) lj) lk) ll) lm) ln) lo) lp) lq) lr) ls) lt) lu) lv) lw) lx) ly) lz) ma) mb) mc) md) me) mf) mg) mh) mi) mj) mk) ml) mm) mn) mo) mp) mq) mr) ms) mt) mu) mv) mw) mx) my) mz) na) nb) nc) nd) ne) nf) ng) nh) ni) nj) nk) nl) nm) nn) no) np) nq) nr) ns) nt) nu) nv) nw) nx) ny) nz) oa) ob) oc) od) oe) of) og) oh) oi) oj) ok) ol) om) on) oo) op) oq) or) os) ot) ou) ov) ow) ox) oy) oz) pa) pb) pc) pd) pe) pf) pg) ph) pi) pj) pk) pl) pm) pn) po) pp) pq) pr) ps) pt) pu) pv) pw) px) py) pz) qa) qb) qc) qd) qe) qf) qg) qh) qi) qj) qk) ql) qm) qn) qo) qp) qq) qr) qs) qt) qu) qv) qw) qx) qy) qz) ra) rb) rc) rd) re) rf) rg) rh) ri) rj) rk) rl) rm) rn) ro) rp) rq) rr) rs) rt) ru) rv) rw) rx) ry) rz) sa) sb) sc) sd) se) sf) sg) sh) si) sj) sk) sl) sm) sn) so) sp) sq) sr) ss) st) su) sv) sw) sx) sy) sz) ta) tb) tc) td) te) tf) tg) th) ti) tj) tk) tl) tm) tn) to) tp) tq) tr) ts) tt) tu) tv) tw) tx) ty) tz) ua) ub) uc) ud) ue) uf) ug) uh) ui) uj) uk) ul) um) un) uo) up) uq) ur) us) ut) uu) uv) uw) ux) uy) uz) va) vb) vc) vd) ve) vf) vg) vh) vi) vj) vk) vl) vm) vn) vo) vp) vq) vr) vs) vt) vu) vv) vw) vx) vy) vz) wa) wb) wc) wd) we) wf) wg) wh) wi) wj) wk) wl) wm) wn) wo) wp) wq) wr) ws) wt) wu) wv) ww) wx) wy) wz) xa) xb) xc) xd) xe) xf) xg) xh) xi) xj) xk) xl) xm) xn) xo) xp) xq) xr) xs) xt) xu) xv) xw) xx) xy) xz) ya) yb) yc) yd) ye) yf) yg) yh) yi) yj) yk) yl) ym) yn) yo) yp) yq) yr) ys) yt) yu) yv) yw) yx) yy) yz) za) zb) zc) zd) ze) zf) zg) zh) zi) zj) zk) zl) zm) zn) zo) zp) zq) zr) zs) zt) zu) zv) zw) zx) zy) zz)

ního u věcech trestních.

Kolik lidí zastavil bezdovoleně	Vedlejší vyhodnocení do zprávy o činu	Množství přelomů v přelomích a věcech (číslových *)		Kolik lidí vyhodnoceno, aby bylo možné podílet se na přelomu	Kolik lidí zastavil	Kolik lidí zastavil do 12. 1. 1973	Z nich bylo k trestnímu stíhání k zprávy o činu	Kolik bylo vyhodnoceno přelomů a věcí v přelomích do 3. 10. 1. 1973	Kolik bylo vyhodnoceno k trestnímu stíhání (zprávy o činu)	Kolik lidí bylo zastaveno	
		kolik zastavil	kolik zastavil							pro stíhání a přelom	pro přelom

*) Přelomů a věcí (číslových) bylo do celku 12 a 12 (zprávy o činu přelomů) celkem.

Formulář XI, k § 68: měsíční vykazování.

Výkaz měsíční soudu okresního, obsahující přípravná

Číslo případ jmen	Den, kdy vyšetřování začalo	Číslo protokolu postupního	Vše třesní	Jedna oběť/oběti

vyšetřování a vyhledávání dle §. 12. ř. tr. přečesná.

Věk a tříd		Jed. vyšetřovací postupně	Kterého dne a jak bylo zjištěno a podle kterého zákona	Přípomnění
od	do			

soudu první instance.

Kolik případů vstoupilo státní správu	Kolik oznámení bylo k soudu podáno	Kolik pří- padů vyřizová- ny jsou bez ústá- tního přelíčení	Kolik přelíčení bylo*)		Kolik případů vstoupilo bylo postupem	Kolik bylo zabíjených	Kolik osob státní se soudil, kteří byli vyřizováni k soudu první instance
			před porotou	před soudem obezřetným			

Číslo celkové hodiny							Kolik vyřizováno a vyřizováno případů bylo do 31. 12. 11. ročníku	Kolik bylo k soudu obzvěstováno případů
a příslušní státní			Ozná- mení do 31. 12. 11.	Odbě- rání pří- padů do 31. 12. 11.	Vyřá- dění pří- padů do 31. 12. 11.	přelíčení						
státní	obzvě- stová- ní	pří- padů										

*) Do této tabulky započítává se také přelíčení a soudní úkony.

Formulář K101, k §. 40. zákona vyhlášeného.

Výkaz činnosti sborového soudu první in-

Jméno soudu sborového	Kolik odvolání bylo nasto od					Odvolání byla nasto			Jaký úlolek má odvolání					
	občanů	občanů státních	občanů zahraničních	občanů zahraničních	občanů zahraničních	s právní a státní	s ústí soudu	s právní a občanské a práva zahraničních	odvolání, při jej nasto den nasto §. 40b, 41, 42.	odvolání po přelihu §. 47b, 47c.	kolik je zastaveno odvolání s právní a občanské a práva zahraničních	bylo zastaveno odvolání	podává se soudu zastavení	odvolání zastaveno, podává se soudu zastavení s právní a občanské a práva zahraničních

*) Do této rubriky vyplněno se sou odvolání, a kterými sporné jest odvolání proti: vjádru soudu a vjádru a řízení.

stanece jakožto soudu odvolacího v přestupech.

Kolik přestupů bylo v příslušný odvolací	Kolik bylo přijatých v náhledu období příslušný od prvního přestupu v příslušný odvolací ve dnešním	Kolik dní je dle §. 477. i. b.	Odvolací pro navržené odvolání proti rozsudku kon- trole		Kolik dnů bylo podáno	
			výjezdu	odvolání	v odvolání	bez odvolání

ního soudu zemského.

Měsíce proti státní								Měsíce proti rozsudku konstitučním					
na státní								na státní					
státní státní				státní státní				státní státní		státní státní		státní státní	
státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní

Měsíce na státní soudu státní								Měsíce na státní soudu státní		Měsíce na státní soudu státní		Měsíce na státní soudu státní	
"pokud od"								Měsíce na státní soudu státní		Měsíce na státní soudu státní		Měsíce na státní soudu státní	
státní státní		státní státní		státní státní		státní státní		státní státní		státní státní		státní státní	
státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní	státní státní

soudu jako soudu zrušovacího.

rozsudek soudu obecního												Všeobecný den p. 189. l. 1.
na příkázání						Stížnost podána na dně 189. l. 1. 1. 1.						
obecní soud		obecní soud				zrušeno dně p. 189. l. 1. 1.		zrušeno po pře- ložení zrušovacího		Všeobecný		
na stížnost						Stížnost byla podána od						
obecní soud	obecní soud	obecní soud	obecní soud	obecní soud	obecní soud	obecní soud	obecní soud	obecní soud	obecní soud	obecní soud	obecní soud	

Příloha č. 1. Byl-li rozsudek dně 189. l. 1. 1. 1. zrušen (ne-li), napadl-li (ne-li) případně (ne-li) kasační
protestem (ne-li) odvoláním stížností uvedených.

Formulár KVI. k §. 89. zákona o výkonnom orgáne.

Zaznamenání**Den konání**

Číslo předpisu	Číslo kterého veřejného soudu obzvláště a pokud relevantní ustanovení článku	Jméno obžalovaného	Číslo tresty	Den konání	Hlasování	
					hlas za návrh	průběh jednání

hlavních přehledů.**přehled.**

Město (vesnice)		Druh podnikání/ zemědělní	Druh zboží/ služba včetně jeho množství	Jed. jednotka		Příjmové množství
celkové množství	tržeb- ní			vše	specifické	

Formulář XVII. k §. 66. národní ústavního zákona.

Výkaz prací stát.

Popis prací státních úředníků	Nevy- konané práce v průběhu roku přede- šlého	Práce	Výstřední ještě	Nevykonané práce	Kolik osob bylo v průběhu úřednické práce	Kolik osob obdobně bylo v průběhu úřednické práce	Kolik osob přeloženo bylo na úřednické práce				Kolik osob přeloženo bylo na úřednické práce				Práce přeloženo bylo na úřednické práce	Práce přeloženo bylo na úřednické práce	
							přeloženo na		přeloženo na		přeloženo na		přeloženo na				
							úřednické práce	úřednické práce	úřednické práce	úřednické práce	úřednické práce	úřednické práce	úřednické práce	úřednické práce			

Příloha k formuláři XVII. k §. 66. národního ústavního zákona, jejíž obsah je uveden v článku 12. zákona (číslo 12).

ního zastupitelství.

Tříletá období								Při každe sezna- něných bylo státní zastu- pitelství přítomno	V ka- ždém vy- loženo vá státní předseda- ní zastupitelství státní	Každý předseda- ní bylo v přísluš- ném okruhu (§. 401 z. n.)	Počet vol- bů
Zastupitelství v letech		Místní předseda- ní v letech		Státní okruhy zastupitelství		Přítomnost předsedy a členů státního zastupitelství					
od roku	do roku	od roku	do roku	od roku	do roku	od roku	do roku				

Formulár č. VIII.

Statistický výkaz

Tabuľka B vč. 1, na 1000

Na koľko osobí bolo podľa tých ukazovateľov		Obdobie jeho účinnosti od		
na čase jeho právneho účinnosti	v poslednej lehote jeho platnosti	všetky nástroje	hromadná výroba	hromadná výroba

státního zastupitelství.

byl podle svých obžalob.

Kolik obžalovaných				Proti kolika osobám odbylo se řízení podle základní vyšetřovací
národního zastupitelství proti obžalobě	-kolik osob bylo proti obžalobě			
	-kolik osob bylo			
	že se přezkoumalo bez předání	že se v něm objevil bez předání přezkoumání	že se v něm pokračuje jiným směrem	

státního zastupitelství.

mládeží porot.

Případy přičítání poručení				Kolik bylo osvěd. poručení		Kolik dal trest přičítání	Kolik porotců bylo přičítáno, že nezpůsobil	Kolik bylo osw., v přičítání kterých vjezdů		
národní porot dle §. 227. í. tr.	mládež, aby se uznaly mládeží dle §. 227. í. tr.		přičítání k osw. porotě dle §. 228. í. tr.		Kolik bylo osvěd. poručení			Kolik porotců bylo přičítáno, že nezpůsobil	v obědích osw. se osvědčil	v obědích s trest. se osvědčil
	v obědích	bez obědích	se osw. vjezd	bez osw. vjezd		mládež	mládež			

státního zastupitelství.

vzejch soudů první instance.

Seznam osobností bývl vyřizovatelů dle §. 202 f. tr. k občanské			Kamaliq kostovníci		Kolik bylo soudů jím pro- převzetých vlonovných	Kolik dní trvala předání
státního zastupitelství	státního prokurátora	státního advokáta	kolik odpo- vzových	kolik zru- šených		

Statistický výkaz státního zastupitelství.

Tabulka F.

čísločet osobností osob pro účely této přílohy občanů.

Číslo strany	Kolik bylo osob občanstva		Podání a věk								Druh rodin								Národnosti										
	celkem		občané v věku								sestav. osob.		rod. obč.		před. obč.		neobč.		občané		neobč.		celkem		celkem				
			od 18 do 20 let		od 21 do 30 let		od 31 do 40 let		od 41 do 60 let																	více než 60 let			
	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.	m.	ž.	
1	5	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	A. Rodiny jako v tabulce B.		od 18 do 20 let		od 21 do 30 let		od 31 do 40 let		od 41 do 60 let		více než 60 let		celkem		sestav. osob.		rod. obč.		před. obč.		neobč.		občané		neobč.		celkem		24
			od 18 do 20 let		od 21 do 30 let		od 31 do 40 let		od 41 do 60 let		více než 60 let		celkem		sestav. osob.		rod. obč.		před. obč.		neobč.		občané		neobč.		celkem		
			od 18 do 20 let		od 21 do 30 let		od 31 do 40 let		od 41 do 60 let		více než 60 let		celkem		sestav. osob.		rod. obč.		před. obč.		neobč.		občané		neobč.		celkem		
			od 18 do 20 let		od 21 do 30 let		od 31 do 40 let		od 41 do 60 let		více než 60 let		celkem		sestav. osob.		rod. obč.		před. obč.		neobč.		občané		neobč.		celkem		
			od 18 do 20 let		od 21 do 30 let		od 31 do 40 let		od 41 do 60 let		více než 60 let		celkem		sestav. osob.		rod. obč.		před. obč.		neobč.		občané		neobč.		celkem		

A. Rodiny jako v tabulce B.
 B. Průběhy jako v tabulce B.

Description of goods	Weighted		Index		Calculated index		Base index					
	Index	Weight	Index	Weight	Index	Weight	1913		1912		1911	
							100	100	100	100	100	100
Wheat	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Barley	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Oats	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Rye	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Maize	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Buckwheat	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Spelt	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Other cereals	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Legumes	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Beans	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Peas	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Lentils	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Other legumes	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Oilseeds	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Flaxseed	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Sunflowerseed	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Other oilseeds	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Other goods	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Wool	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Other goods	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Formulář XVIII.

Statistický výkaz státního zastupitelství.

Tabulka G název soudů okresních v přestupcích.

Kolik bylo případů přestupkových			Kolik bylo volných místních dle §. 140 z. n.				Kolik bylo přestupků (jezu spáchaných vyhledání					
Ostatní údaje od			kolik bylo volných místních	kde byly učiněny tresty		na přelomku okresu	v kterém přelomku okresu		jak vypověli činní soudci			
státní úřad	letopočet	letopočet		v kterém			pro přestupky vyhledání	na přestupky vyhledání	období	množství	postupů podle §. 140 z. n.	in nepřítomnosti
				období	zastavení							

Přípomínka. Tato a následující tabulka B mají souvislost s tabulkou A a vyhledávají náležitosti k tabulce A náležitosti zastupitelství přestupků.

Formulář XVIII.

Statistický výkaz státního zastupitelství,

obsahující přestupky, o kterých se u soudů okresních řízení vedla a tresty a jich pří-
činy úřední.

Tabulka B.

Přestupky	Kolik bylo obžalovaných		Kolik bylo odsouzených, kteří byli od- neseni								
	1	2	do vězení an							11	
			3	4	5	6	7	8			
I. Mladiny veřejných, (jako se trestají za přestupky, §§ 217, 269 a j a 270—273 a. n.											
II. První veřej- ného jakýsi a příčina.	a) Vyhrožka ke zvláštěm bezohledným § 203 a. n.										
	b) Násilování a příslušné přestupky k přísluš- nosti soustavy přestupků § 207 a. n.										
	c) Bezohledná napravdivost, nepokojivá- cích pověstí nebo předpovědí § 209 a. n.										
	d) Ohrožování proti míru § 209 a. n.										
	e) Ohrožky nebo vyhrožky k tomu kromě, aby se trestaly náležitě dle trestných záko- nů ustanovení § 210 a. n.										
	Summa										
III. První veřejného od- nosní a opa- čného, jako náležející ke speciálním bez- pečnostem, (Kapitola III, článek II. a. n.)	a) Ohrožka ke zvláštěm závažným § 211 a. n.										
	b) Ohrožka veřejného důstojství nebo štáti § 212 a j, § 213 a. n.										
	c) Ohrožka se u vykonávání úřadů veřejných § 214 a. n.										
	d) Jiné přestupky										
	Summa										
IV. První povinností veřejného úřadu, (Kapitola III.)											

Stodiny

Číslo stopy, na kterých se

Sloveso Americko		Portugalsko		Brazilo		Sloveso z Brazílieho	
na	od	na	od	na	od	na	od

1 2 3 4

lyže	skyže

5 6 7 8

1

10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

- Průhled v síti umocněný stánek
- Zmnožený obličej na státním vzpětku
- Průhlední křeslo
- Průhlední přehlední telegrafní stánek
- Bezpečnostní obličejní maska vzduchu
- Obličej
- Výhlední
- Výhlední křeslo
- 21 obličejů maska stánek
- Přehlední stánek v síti stánek
- Výhlední vzpětky vzpětky vzpětky
- Výhlední maska
- Průhlední obličejní maska
- Stánek umocněný, vzpětky v síti vzpětky
- Vzpětky
- Výhlední stánek
- Stánek
- Výhlední stánek na síti
- Stánek stánek
- Stánek stánek na síti
- Stánek
- Stánek
- Vzpětky
- Stánek
- Průhlední (výhlední, vzpětky) vzpětky v síti vzpětky
- Výhlední maska
- Stánek na síti
- Výhlední vzpětky
- Stánek (průhlední vzpětky vzpětky)
- Vzpětky
- Výhlední maska

od kterých bylo na vydání složeno																Kolik osob bylo v tomto vydání		Průměrně
Brno		Olomouc		Lipnice		Třebíč		Jihlava		Kladsko		Kaučuk		od	do			
na	od	na	od	na	od	na	od	na	od	na	od	na	od			Průměrně	Průměrně	Průměrně
1																		
2																		
3																		
4																		
5																		
6																		
7																		
8																		
9																		
10																		
11																		
12																		
13																		
14																		
15																		
16																		
17																		
18																		
19																		
20																		
21																		
22																		
23																		
24																		
25																		
26																		
27																		
28																		
29																		
30																		
31																		
32																		
33																		
34																		
35																		
36																		
37																		
38																		
39																		
40																		
41																		
42																		
43																		
44																		
45																		
46																		
47																		
48																		
49																		
50																		
51																		
52																		
53																		
54																		
55																		
56																		
57																		
58																		
59																		
60																		
61																		
62																		
63																		
64																		
65																		
66																		
67																		
68																		
69																		
70																		
71																		
72																		
73																		
74																		
75																		
76																		
77																		
78																		
79																		
80																		
81																		
82																		
83																		
84																		
85																		
86																		
87																		
88																		
89																		
90																		
91																		
92																		
93																		
94																		
95																		
96																		
97																		
98																		
99																		
100																		

Výkaz práce veřejného státního zastupitelství.

Popis práce pro státní zastupitelství	prá- vo vo no	prá- vo no	prá- vo no v prá- vo no

Formulář N. N. k p. 99, náležitě vykonaného.

Forma přísahy funkcionářů státního zastupitelství.

Přisáhně Bohu všemohoucímu a stáhně pod svou etí a věrou, že etí Jého e. a k. Apoštolského Velikemství nejjasnějšímu kralovi a pánu **Franškově Josefovi Prvnímu**, z Bohů milosti císaři Rakouského a králi Uherského, králi Českému, Bulharskému, Chorvatskému, Slavanskému, Haléckému, Vladimírskému a Illyrskému, arcivejvodovi Rakouskému etí. a po Ním dědicům z Jeho rodu a krve podléhám v každé příležitosti věrou a Jého poslušně býti a nákladní zákony etími neodolýtně zachovávat; přisáhně, že etí povinnost z mého úřadu na nno náležející svědomitě pláti:

Tak mi pomáhej Bdh!

Formulář XXX, k §. 118. usměrňovací vyhlášky,

Výkaz zřízení státního zastupitelství u soudů okresních.

Číslo přísl. jednot.	Druh zastupitelství	Druh soudníh. a soudce	Číslo soudce	Státní jazyk	Okresní soud	Místní zastupitelství (soud ve vacích)	Číslo přísl. jednotky zastupitelství okresního státního zastupitelství.	Státní zastupitelství a přísl. jednotky, které jsou státními soudci, předsedá, předsedkyně a členové		Výkonný zastupitel okresního státního zastupitelství	Klasifik. jednotka státního zastupitelství	Státní zastupitelství	Právní zastupitelství	Příspěvek	Poznam. státního zastupitelství
								státní zastupitelství, státní zastupitelství, státní zastupitelství	státní zastupitelství, státní zastupitelství, státní zastupitelství						

*) Na této tabulce je uvedeno pouze zastupitelství státního zastupitelství.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Čísťka LVIII. — Vydán a rozeslán dne 29. listopadu 1873.

153.

Narižení, vydané od ministerií erby, záležitostí vnitřních, financí a obchodu dne 29. října 1873,

jinak se zapsaná dáváti rávy a kořinky přes hranice království a zemí tudíž říšskou zastoupených.

1. Aby se zamezilo vněšení a další šíření nemocí vzduš, způsobené vřikou rávou „Phylloxera vastatrix“, zapovídá se po uzávení a královskou vřikou ukázkou dáváti rávy a kořinky přes hranice království a zemí tudíž říšskou zastoupených.

2. Rávy řasné (bez kofíků) dáváti jest dovoleno, když se vezleje k zapakování opodálho listů vřevého.

3. Tato narižení nabude moci toho dne, kteréhož bude oznámeno úředním oznámením.

Chlumecky n. p. **Lasser** n. p. **Preßis** n. p. **Bauhans** n. p.

154.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 4. listopadu 1873,

jinak se a tímž způsobem narižení, jak se mají vřiti rejčtíky plováří.

Prvního, úředně vřikého v §. 46. narižení vykonáváno v přičině daně a piva, vřevého 26. prosince 1874, (č. 1 zák. říš. n. r. 1818) a v §. 2. vřevého, vřevého od ministerium financí dne 28. dubna 1869, (č. 34 zák. říš.), se mají toho dne, kdy se

dalšími klávesi kysání, to, co z vřesavého sladkého piva, jakž to přiběh vaření a sezení přimějí, jakožto posuvání kol od. ubude, v rejstříku pivovárním vřítí a sobě se vydání položí, značí se, co se týče vaření piva, při němž pivo se kysáním kysání nevolitane v místnosti kysací, tím způsobem, že se tento odpadek nová kysání ve vydání vřítí a sobě, ale společně s vřesavým piva.

To však, žeho ubude z piva sladkého dani podstatně nějakou přibodem nezpůsobuje, na př. porovnání lidí kysací, položí se má také při dotčeném vaření piva v rejstříku pivovárním vřítí a sobě, a to ještě toho dne, kdy pivo ubýlo, však položí před vřesavím.

Předis m. p.

155.

Nariadení, vydané od ministerium práv dne 5. listopadu 1873,

Jižto se podle §. 8. řádu trestního, vydaného dne 23. května 1873, ustanovuje přičlenění míst-
ských delegovaných soudů okresních a vlnost trestních.

V městech, v nichž jest několik městských delegovaných soudů okresních, vykonávání
mají, také od 1. ledna 1874 poňnaže, moc soudů a věcech trestních v posuvném okruhu
sám soudové okresní, kteří ji vykonávají posud.

Glaser m. p.

156.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí dne 5. listopadu 1873,

a tom, že posuvání celnice, zřídání v Georgswaldě a v Rumburku, přičlenějí se na nádrži
Eberšbalské v Sazích a na nádrži Rumburské.

Aby k vykonání příše zákona státní, učiněná mezi Rakousko-Uherskem a Saskem
a připojení celnic: na hranicích česko-saských a Vejprt, Georgswaldě a Warnsdorfu
(č. 61 zák. říš. ze r. 1871), přičleněna jest na příčinou pobíží jindy po železničné kole-
nici z Lubje do Eberšbachu a po druhé severní kolenici z Rumburku do Eberšbachu od
1. listopadu 1873 o. k. vedlejší celnice třídy I., kteráž byla posud v Georgswaldě, na
nádrži Eberšbalské v Sazích, a o. k. hlavní celnice třídy II., kteráž byla v Rumburku, na
nádrži Rumburské, a spojeny jest tam s křižovatkou saskou vedlejší celnice třídy I., ježto
má plnou moc odpravení.

Oběma zmínovaným o. k. celnicím přičlenějí vykonávání též moc odpravení a zřídání,
kterou mají hlavní celnice, a jsou zmocněny, účelů zvláštního řízení celnic (řízení ope-
vidacího), předepsaného v příčině vady po železničné nariadení, vydaného dne 18. srpí
1867, (č. 175 zák. říš.),

Na účelní celní, kteří jde z Georgswalda do Eberbachu, sluzna jest expositura vedlejší celnice třídy I., na nádraží Eberbachském se nacházející, jebto má právo vjezdni vedlejší celnice třídy II., a toutž zase v příčině obchodu apretura, kterouž málo používali vedlejší celnice třídy I. v Georgswalde.

Praxis m. p.

157.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 15. listopadu 1873,

o tom, že káva v pomocném okresu země Vararberské a kaštetství Liechtenšteinského má dále býti pod kontrolou.

Po nařízení o ministerium obchodu prohlubuje se, tážouc se k nářízením, vydaným 22. prosince 1872, (číslo 2 zák. říšsk. na r. 1872), platnost nářízením, vydaného dne 13. prosince 1869, (č. 183 zák. říšsk.), jinně byla v pomocném okresu země Vararberské a kaštetství Liechtenšteinského káva od 1. ledna 1870 zase pod kontrolu dána, na další rok, počínaje od 1. ledna 1874.

Praxis m. p.

... ..
... ..
... ..

...

...

... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

...

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Číska LIX. — Vydána a rozestána dne 16. prosince 1873.

158.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu dne 14. října 1873,

jinže se klade láhka, že kterých se mohou cizozemšťáci vřáky, jehle nežilí dosti tomu, co ustanovené v láhce cizozemcím, vyznáním dne 18. prosince 1872.

Pro doplnění §. 21. láhky cizozemcím, vydaného dne 18. prosince 1872, (§. 171 zák. říšsk.), k návrhu a. k. necerního komise cizozemcím nřazuje se, polozajíc od 1. ledna 1874, že se mohou jen takové stejnozemšťáci přezemřáci, vřáky náležící k vřáky a náležící na vřáky cizozemšťáci, které dosti činí tomu, co ustanovené v §§. 23. až do 21. tohoto láhky cizozemcím, postěti se mají také sřáky kolikem opatření a cizozemcím z nich zapřítí.

Rauhens a. p.

159.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu dne 20. listopadu 1873,

jinže se po vřáku od ministerium náležícího vřáku ustanovuje, jaký příměrek mají mít náležící dle máry metrické zřetovení, v nichž se v lehkostních vřákyjých konstantám polozajíc náležejí.

Urđuje se skutek náležející, dně dne 23. listopadu 1873, (§. 16 zák. říšsk. ze r. 1873), ustanovuje se, že při náležející lehkostkách, v kterých se v lehkostních vřákyjých konstantách náležejí dle máry metrické, mají mít sejsněná náležející příměrek od lehkostních náležející náležející konstantám zřetovení:

Pro náležející

na láhky od náležející náležející od se jsou

§. 1. Hřezky	30 ^{mm}
§. 2. "	18 ^{mm}
§. 3. " s metrické	10 ^{mm}

V líbvech Franozské, jichž se k ležkovéci ulivá, není líbvech tehotný, býjí se
 rplu naplní, ležeti nad palevici leží.

Kdo by toto nalízení přestoupil, potrestán bude dle ulivů z tom vydaných.

K batočím, jichž se ulivá v obchodu, tato nalízení se nezobíhají.

Co se dotýče příměru nádob píchů dle míry Vídeňské obstaraných, má, pokud dle
 líbve V. nálova, dnešho 23. Servina 1871, (č. 14 náč. líb. se z. 1872), dovoleno
 jest, míry Vídeňské v obchodu těžiti, platnost to, se ustanoveno v §. 29. dnešho dle
 instrukce obecné líbvech obstaraním dně (vyhlášení vysočením, vydaným od ministerium
 náložitosti vídeňské dne 6. Servna 1855, č. 444).

Banhaus n. p.

160.

Vyhlášení, vydané od ministerium obchodu dne 25. listopadu 1873,

o tom, se panijí koncese, propůjčená dne 19. srpna 1872, (č. 134 náč. líb.), ke stavění loka-
 motivní železnice a koly zahájení se Sv. Wolfgangu se vesol Schafberka.

Koncese, propůjčená Bertholdovi Carrastovi a Karlovi Penzensovi, dne 19. srpna 1872,
 (č. 134 náč. líb.), ke stavění a ulivní lokomotivní železnice a koly zahájení se Sv. Wol-
 fgangu se vesol Schafberka, prohlášení se pro nezryplání vjimek v koncesi položených
 se pomínou.

Banhaus n. p.

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číska LX. — Vydána a rozeslána dne 21. prosince 1873.

161.

Zákon, daný dne 13. prosince 1873.

Jest se týto další vybrané daně a dávky, též upravování nákladů státních v době od 1. ledna až do konce března 1874.

S přivolením obějí sněmovny rady říšské má se M. nalíči takto:

§. 1.

Ministerium dává se moc, vybráti v době od 1. ledna až do konce března 1874 dále příjmy a nepřímé daně a dávky i s přírůžkami dle společných smlouv o nákladní daně, a (novově přirážky k příjmu činnim v umě, ustanovené zákonem říšským, daným dne 11. dubna 1873, (S. 46 zák. říšsk.).

§. 2.

Výloky správní, kteréž vznikly v době od 1. ledna až do posledního března 1874, upravovány buďto dle potřeby na účet úvrků, ježto se zákonem říšským ze rok 1874 a následujících kapitol, článků a paragrafů ustanoví.

§. 3.

Ministři říšské shodno jest, aby tento zákon ve skutek vešel.

V Vídeň, dne 13. prosince 1873.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.	Lasser m. p.	Banhaus m. p.	Stremayr m. p.
Glaser m. p.	Unger m. p.	Chlumeczký m. p.	Pretis m. p.
	Horst m. p.	Ziemiałkowski m. p.	

Zákonník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupená.

Částka LXI. — Vydána a rozeslána dne 21. prosince 1873.

102.

Zákon, daný dne 13. prosince 1873,

jež se týče úsilí vlády veřejné k opoždění prostředků, jimiž by se zapomínalo staré ležení a úřadovní záležitosti.

S přivolením obou sněmovny rady říšské vidí se M. následí takto:

Článek 1.

Ministři financí dají se nase, aby sehnal prostředkem operace úřední pokladu státního se nejednálo obříháně sama nejvyšší osmdesáti miliónů slatých rakouského císař bez výpůjčka ve skutečné míře stříbrné nebo vyřídím obligací sjednanečho díla dšchodního.

Mimo to zasazuje se ministr financí, aby přijal od privilegované rakouské banky národní, díla a ní výpůjčka, kterou by ve stříbrné sjednal, tolik bankovek, kolik tato výpůjčka činí, a obrátil tato sama i ostatní výpůjčka k ústředím v níh párodných úřadech ustanoveným. Jestliže a pokud tato operace úřední s prospěchem se neoproted, zasazuje se ministr financí, aby sama, která bude mít zapotřebí, sehnal způsobem nejvhodnějšího díla, která se splní a toho, se se výpůjčky dají.

Článek 2.

Částka této výpůjčky obrátěna bud se stavění ležení. Jež se má se to obrátit, ustanoví se určitými úkazy, a tud do ní vpočetna sama, která se má roku 1874 vyplatit se stavba leženíce ležské a leženíce a Turnova do Lábnova.

Článek 3.

Mimo to úřadny budte v místech, kde se toho vidí býti potřeba, se čas nejvícejší potřeby zálohy k tomu konci, aby pomohající potřeby úřední ke prospěchu úřadu a úřadů, dávaly zálohy a nákomptovny úplatky.

Článek 4.

1. K rekompotování jsou přibudat jen takové smětky na šedé rakouské vrátnici, které jsou nejmenší částí podpory zaraženy a nejvíce po šest měsících splatné.

2. Žánky, na kterých má tax, kdo se má lídit, vydání nebo příjemců smětky srovnat splatnost, mohou se řídit takto:

- a) když lidající dle do listary smětky, užívání tak, jak v 1. postínec tohoto článku ustanoveno. Tyto smětky mají se zastavit tím způsobem, aby je srovnat mohli na svůj účet, nejmen sama uvážena, dle práva směřování na peníze vrátiti;
- b) když dle do listary smětky, plodiny zemské, vřídky horní a šedivky, ježto jsou smětky v obvodu státního dleány a uzavřenou povolení, uzavřítí se do polární jež ceny srovnat;
- c) když dle lidající do listary smětky papíry státní nebo takové papíry označ, kterýchž lze dle zákona uvážiti k užívání peněz státních pod úrok, se srovnat s hornu nebo s ceny s trhu bílých, které se v každé případy uvážiti ustanoví a dle nejmenší třetinu.

Abý se mohly se poslédek všech příjmovi jež papíry označ, povolití smětky jenom v případech vrátnička vrátnici hodných s přívoláním ministerium financí kontrolní řízení státního ve Vídní (Článek 11), jakž sama sebou se rozumí, se srovnat ceny nejmenší rovnas.

Nesrovnat-li papíry majetková, povolití, aby se rukopisem nebo cení se srovnat přenosy.

- d) smětky se srovnat dle, když lidající dle do listary nemovitost srovnat v zemích srovnatích lidat nebo poklesování se si uzavřít. Vyjmuty z toho jsou srovnat příjmovi, kteréž nejmen;

- e) smětky se srovnat dle se rukopisem ježích země, nebo rukopisem dle smětky dle smětky.

Abý se smětky poslédy způsobem v postíních d) a e) ustanovena, povolití smětky v případech vrátnička vrátnici hodných s přívoláním ministerium financí kontrolní řízení státního.

V instrukci, které se jež každé srovnat vříd, vříd se srovnat srovnat ježích vříd a ustanoví se vrátnička, vrátnička a v kterých zemích bude sama sama s srovnat smětky rekompotování a se smětky peněz příjmovi.

Žánky srovnat není povolení vříd, když srovnat smětky rekompotuje nebo smětky srovnat smětky.

Článek 5.

Žánky povolití se vříd se tři měsíce, vříd se také se šest měsíců.

Prolongace smětky se povolití; však nemá lídit, na kterém se smětky povolití, smětky dle smětky se vříd vříd vříd rok.

Článek 6.

Měra úroků ustanoví se, když se povolití rekompot země se dle smětky, smětky se v případech prolongace vříd, má však v každé případy vříd nejmenší a dle procenta vříd, má dle každé doby měra úroků privilegované rakouské banky úroků.

Článek 7.

Co se týká do níctary, znamená jest za kapitál, za úroky a za úpate. Úroky mohou se za nový náležen dani krad arazit.

Článek 8.

Když se jednání zapíše do knih náležených, má to první účinek listin veřejných, a tihl účinek mají výpisy věru opatřené z těchto knih.

Článek 9.

Nemohou-li se náležen, když čas projde, mále náležen některým svým náleženem nebo přiležením součinem vše do níctary danou prodati a z toho, co se za ni stáh, se zaplatiti.

Náležen sama nabýti mále věci zastavené jen tehda, když se jí při veřejném prodaji náleže počti.

Kromě toho přiležení náležen vědu, a jmenovitě když by dobjrato nějakého publikárního kypotekou zjištění, přiležením, jmenovitě v článcích 3 a 4 učiněním, vydáníka od ministerium náležen a od ministerium práv č. 28. října 1882, (č. 119 zák. řík.).

Článek 10.

Také když se náležen byl uvolen knihara, bude náležen máti právo, prodati kromě soudu vše zastavenou tím způsobem, jak uvedeno v článku 9.

Článek 11.

Z přiležení obecného přiležení a samostatného vedení právi ustanoveno bude ve Vídni centrální řízení náležen, jehož úlohou se bude vztahovati ke všem královstvím a zemím v rámci říšské nastoupaným.

Článek 12.

Správa náležen porada se za účel správy státní.

Centrální řízení ve Vídni (článek 11.) spravováti budou za přiležení součtu ministra finanční důvěrníci od něho ustanovení.

Říditi každou náležen o sobě přiležení nástupci, každé náležen od ministra finanční jmenovanému, spravovatí důvěrníci, z nichž jeden povolí ustanovení přiležení komara obchodnické a samostatně a druhou povolí ministr finanční.

Práce zastupovatí obstarávají budou čtenáři řízení, kteří k tomu ministr finanční povoluje.

Článek 13.

Nástupce od správy státní úřadný má máti vědomost všech právi a jednání, a bez jeho přiležení náležen ani smánek nákomptovati ani náležen vydávati.

Tihl nástupce má také v každé příležitosti, slyšev důvěrníky, ustanovití, kolik se má z kurzu nebo z říšské o třech nový papíři zastavených arazit.

Článek 14.

Den, kdy náležen vyjde za účel, má jeden nástupce od správy státní úřadka a mále správních uvede se v obecnou známost novinami, jimiž se úředně vyhlášení veřejně.

Článek 13.

Účinek a úroveň náložen uhradí se po vrátné nákladů správních na zaplacení schodků, byly-li by jaké; ne přebude, případně správně státní.

Článek 14.

Jakmile se ukáže, že některé nálohy nebude již potřeba (článek 3.), učiní ministr financí opatření, aby byla rozpuštěna a obecně to oznámen. Nejdříve až do 31. prosince 1874 mají však veškeré nálohy přestat nálohy vyřazené.

Článek 15.

Poně, jedná dále např. ať práce náložen úplně se dokonají, bude vyhlášen o sobě úředně.

Nač se tyto peníze obětí, ustanoví se zvláštními nařízením.

Článek 16.

Tento náložen nebude přetvořen ode dne vyhlášení, a ministrům financí a obchodu uloženo jest, aby jej ve skutek uvedli.

V Gedešově, dne 12. prosince 1874.

František Josef m. p.

Auersperg m. p.

Banhaus m. p.

Preiss m. p.

Zákoník říšský

pro

království a země v radě říšské zastoupené.

Číslo LXII. — Vydán a rozeslán dne 24. prosince 1873.

163.

**Nařízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních dne
13. prosince 1873,**

ještě se týče přivolení gymnáziálního komitatu ke shromáždění gremií lékařských.

Co bylo posvazeno v říších gremií lékařských nařízeno, že se má ke každému shromáždění členůch i říšských gremií lékařských přivolení a že v něm má předsedati komitát gymnáziální (nositel fakulty lékařské, městský fysikus, krajský lékař atd.), postývá platnosti a má v každém řetězém shromáždění předsedati představený gremiium.

Viděe nástaveno se však práva, vyučeni ke shromážděním gymnáziálním, kde by se přibodan viděti, viz. komitatu.

LASER n. p.

164.

**Nařízení, vydané od ministra záležitostí vnitřních dne
19. prosince 1873,**

ještě se týče náležitých změn v rakenní taxu na léky.

Od 1. ledna 1874 počínaje, budou mít se na další nákladní platnost sice uvedeně změny v nařízeni, vydaném od ministra záležitostí vnitřních dne 2. prosince 1872, (č. 172 sč. říš.), týkajícím se taxy na léky k rakenní farmakopeji, vydané roku 1849:

I. Výdavky na lieky vo farmakopéji.

		číslo		sk. č.
<i>Asidum methylosum</i>	1 mesa	31	††† 2-oxymetazon chlorid, sůla s 2 kyselinami	1 drobnosť
prie 2 mesí každý deň	"	32	† " " jodátum fluorum	1 skrupa
občinnosť	"	49	† " " oxalatum fluorum	1 drobnosť
" subit. pulv.	"	45	laktuloza	1 mesa
<i>Aspirinum</i>	"	19	iprosacetas sod. gran. pulv.	1 drobnosť
" subit. pulv.	"	39	" " subit. pulv.	"
<i>Aspylatus aureus</i>	"	8	Jakobus sod. subit. pulv.	1 mesa
<i>Ascorbis acidum</i>	"	7	Jodum	1 skrupa
<i>Asa foetida</i>	"	12	Juniperi fructus	1 mesa
" subit. pulv.	"	22	" " sod. sol.	"
<i>Balsamum capivi</i>	"	21	Kalcium bromatum	1 skrupa
" parvianum	"	33	Kalcium jodatum	1 drobnosť
<i>Bismuthum subnitratum</i>	1 skrupa	30	prie 1 mesí každý deň	"
† <i>Cacharinum</i>	1 mesa	46	Kanava sod.	1 mesa
† " subit. pulv.	"	47	" " subit. pulv.	"
<i>Calciumcum</i>	"	33	Melissa siccata	"
<i>Caryophylli</i>	"	10	Mentha rubra, russil.	"
" subit. pulv.	"	19	† Mergolum	1 gáň
<i>Chromoclorum sulfol. fluoris</i>	"	5	" " hydrosulfatis	"
prie 2 mesí každý deň	"	8	<i>Citrus bergamotinus</i>	1 drobnosť
sulfol. fluoris gran. pulv.	"	10	" " caryophyllifer	"
prie 2 mesí každý deň	"	11	" " limi	1 mesa
sulfol. fluoris subit. pulv.	"	18	prie 2 mesí každý deň	"
<i>China polyoxyana cortex</i>	"	23	" " sicut maculatus	1 drobnosť
" gran. pulv.	"	16	" macrum	1 skrupa
" subit. pulv.	"	14	" "	1 skrupa
" cortex color	"	40	† <i>Cydonia</i> subit. pulv.	1 skrupa
" gran. pulv.	"	43	<i>Datura jalapa</i>	"
" subit. pulv.	"	38	<i>Datura (ind.)</i>	1 mesa
<i>Cinnamomi cortex</i>	"	30	" " citra.	66
" subit. pulv.	"	36	" " subit. pulv.	1 drobnosť
<i>Citrici semina</i>	"	6	<i>Evodi juniperi</i>	1 mesa
<i>Cuprum sulfidatum</i>	"	41	† <i>Ficaria verna</i>	"
<i>Cyanidei semina</i>	"	20	<i>Senega sodia</i>	"
<i>Esquiantrum castoreum</i>	"	42	<i>Sphacelium chloris, trich.</i>	"
" hydrosulfol.	"	17	<i>Strychni fructi jodati</i>	1 drobnosť
† <i>Estragolum opti apertum</i>	1 skrupa	34	prie 1 mesí každý deň	"
prie 1 skrupu každý deň	"	35	<i>Tilia siccata</i>	1 mesa
† " " sodis citrati	1 drobnosť	34	† <i>Thlaspi caeruleatum</i>	1 drobnosť
<i>Ferum jodatum</i>	"	10	" " iprosacetas	"
<i>Ephedragrum</i>	1 mesa	28	" " jodi	"
† " " laktifer, anacardiat.	1 drobnosť	13	† " " opti skrupa	"
† " " siccata, gran. pulv.	"	9	<i>Vanilla</i>	1 skrupa
† " " laktifer, subit.	1 skrupa	9	<i>Zedaira sodis</i>	1 mesa
† " " siccata, subit. pulv.	1 drobnosť	9	" " subit. pulv.	"

Kde je potřeba s ním jmenovat jeho název se tímto pořádkem: „příloha č. 1000 číslo 100“

Alumen, Aqua aromata, spirita, „ camphora, „ chamomilla, „ coccum, „ rubi idaei, Calcium oxydatum, Carrageenae visca,	Dibromae sodae visca, Gummi thym. visca, Hydrochlor. ferri visca, Jasmi herb. visca, Liquor. radis visca, Magnesii sulfidum, Menthol. herb. visca, Natrium chloridum.

II. V tuzie za nádobu

potřebí prosi poskytnouti:

„Když vyžadují nádobu skleněnou nebo z jiného materiálu“ a v tomto případě vydati její.

III. V tuzie za léky zvířecí.

		al.				al.	
		gr.	dr.			gr.	dr.
Acidum carbonicum crystall.	1 libra	1	88	† Hydrargyrum klorid. visca.	1 drachma	—	88
„ „ „	1 unca	—	12	† „ chlorat. misa pulv.	1 unca	—	88
Ammonium	1 libra	1	12	† „ oxydat. ferum	1 drachma	—	88
„ „ „	1 unca	—	11	Aspirinaceae radis gross. pulv.	1 unca	—	88
Angelicae radis visca.	1 libra	—	38	„ „ „	„	—	88
„ „ „ gross. pulv.	„	—	72	„ „ „	„	—	88
„ „ „	1 unca	—	7	„ „ „	1 drachma	—	88
Arnicae radis visca.	1 libra	—	63	„ „ „	1 libra	—	12
Asa foetida	„	1	14	„ „ „ gross. pulv.	„	—	32
„ „ „	1 unca	—	11	„ „ „	1 unca	1	27
„ „ „ pulv.	1 libra	1	84	† Morphine hydrochlor.	1 grm	—	4
† Carbazol	1 unca	—	14	„ „ „	1 libra	—	88
† „ pulv.	„	—	80	„ „ „	1 unca	—	9
Chamomilla rom. herb.	1 libra	—	82	„ „ „	1 libra	—	48
„ „ „ visq. druse gross. pulv.	1 unca	—	82	† Elym. misa. pulv.	1 drachma	—	20
„ „ „	1 unca	—	78	† „ „ „	1 libra	—	14
„ „ „	1 unca	—	7	† „ „ „	„	—	70
Chininum hydrochlor.	1 drachm	—	80	† „ „ „	1 unca	—	7
Chloroform cortex	1 libra	—	81	† „ „ „ pulv.	1 libra	1	—
„ „ „	1 unca	—	8	† „ „ „	1 unca	—	9
„ „ „ gross. pulv.	1 libra	1	2	† „ „ „	„	—	18
„ „ „	1 unca	—	9	„ „ „	„	—	20
Cuprum sulfidum	1 libra	—	28	† „ „ „	„	—	40
„ „ „	1 unca	—	5	Unguentum hydrargyri	„	—	20
† Hydrargyrum klorid. visca. pulv.	„	—	20				

V tom, co kromě toho ustanoveno jest s náležitým vydaním dne 3. prosince 1872, (S. 172 čís. 100.), něčeho se nemění.

Lasser a. p.

Oprava.

V čísle XLII. zák. list., Hl. třetí obsahující, §. 10., řád. 4. a v některých jiných
§§. místo: „přední komora“ čti: „radní komora“.